

Demian: Maica Domnului cu Pruncul Iisus

Proprietatea lui

*Albănuș
priet
kain*

NOUL TESTAMENT

AL DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI
NOSTRU ISUS HRISTOS

TIPĂRIT CU BINECUVÂNTAREA ȘI PURTAREA
DE GRIJĂ A PREA SFINȚIEI SALE

NICOLAE
EPISCOPUL VADULUI, FELEACULUI
ȘI KOLOZSVÁR-ULUI

EDITURĂ EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE 1942

SFÂNTA EVANGHELIE

DELA

MATEI

1.

Neamul și Nașterea lui Iisus Hristos.

Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2. Avraam a născut pe Isaac, iar Isaac a născut pe Iacov, iar Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui.

3. Iar Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Tamar, iar Fares a născut pe Esrom, iar Esrom a născut pe Aram;

4. Iar Aram a născut pe Aminadav, iar Aminadav a născut pe Naason, iar Naason a născut pe Salmon;

5. Iar Salmon a născut pe Vooz din Rahav, iar Vooz a născut pe Ovid, din Rut, iar Ovid a născut pe Iessei;

6. Iar Iessei a născut pe David împăratul, iar David împăratul, a născut pe Solomon din femeia lui Urie.

7. Iar Solomon a născut pe Ro-voam, iar Ro-voam a născut pe Avia, iar Avia a născut pe Asa;

8. Iar Asa a născut pe Iosafat, iar Iosafat a născut pe Ioram, iar Ioram a născut pe Ozia;

9. Iar Ozia a născut pe Ioatam, iar Ioatam a născut pe Ahaz, iar Ahaz a născut pe Ezechia;

10. Iar Ezechia a născut pe Manase, iar Manase a născut pe Amon, iar Amon a născut pe Iosia;

11. Iar Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la mutarea în Vavilon.

12. Iar după mutarea în Vavilon, Iehonia a născut pe Salattiel, iar Salattiel a născut pe Zorovavel;

13. Iar Zorovavel a născut pe Aviud, iar Aviud a născut pe

1. 1-17: Luca 3, 23-38.

Eliachim, iar Eliachim a născut pe Azor;

14. Iar Azor a născut pe Sadoc, iar Sadoc a născut pe Achim, iar Achim a născut pe Eliud;

15. Iar Eliud a născut pe Eleazar, iar Eleazar a născut pe Matan, iar Matan a născut pe Iacov;

16. Iar Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se zice Hristos.

17. Deci, dela Avraam până la David sunt, de toate, patru-sprezece neamuri; dela David până la mutarea în Vavilon, sunt patru-sprezece neamuri; iar dela mutarea în Vavilon până la Hristos, (iarăși) patru-sprezece neamuri.

18. Iară Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost, că logodită fiind muma lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a fi ei împreună, s'a aflat având în pântec din Duhul Sfânt.

19. Iar Iosif, bărbatul ei, fiind om drept și nevrând s'o vădească pe ea, în ascuns a vrut s'o lase pe dânsa.

20. Și cugetând el unele ca acestea, iată îngerul Domnului i s'a arătat lui în vis, grăindu-i: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, femeia ta, că ce s'a zămislit întrânsa din Duhul Sfânt este.

21. Și va naște fiu și vei chema numele lui: Iisus; că acesta va mântui pe poporul său de păcatele lui.

22. Acestea toate s'au făcut ca să se plinească ceea ce s'a zis de Domnul prin prorocul ce zice:

23. Iată, fecioara va avea în pântec și va naște fiu și vor

chema numele lui Emanuil, ce se tâlcuște: Cu noi este Dumnezeu.

24. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut precum îi poruncise îngerul Domnului; și a luat pe femeia sa.

25. Dar nu a cunoscut-o pe ea până ce a născut pe fiul său cel întâi născut și a chemat numele lui: Iisus.

2.

Magii dela Răsărit. Fuga în Egipt. Uciderea pruncilor. Înțoarcerea din Egipt și sălășuirea în Nazaret.

Iar dacă s'a născut Iisus în Vifleemul Iudeei, în zilele lui Irod împăratul, iată magii dela Răsărit au venit în Ierusalim, întrebând:

2. Unde este împăratul Iudeilor, cel ce s'a născut? Căci am văzut steaua lui la Răsărit și am venit să ne închinăm lui.

3. Și auzind Irod împăratul, s'a tulburat, și tot Ierusalimul împreună cu dânsul.

4. Și adunând pe toți arhierii și cărturarii poporului, l-a întrebat: Unde este să se nască Hristos?

5. Iar ei au răspuns: În Vifleemul Iudeei, căci așa s'a scris prin prorocul:

6. Și tu, Vifleeme, pământul lui Iuda, cu nimic nu ești mai mic între domniile lui Iuda, căci din tine va ieși povățuitor, care va paște pe poporul meu Israel.

7. Atunci Irod chemând în ascuns pe magi, l-a ispitit cu deamănuntul de vremea întru care s'a arătat steaua.

2. 6: Mih. 5, 1.

23: Is. 7, 14.

8. Și trimițându-i pe ei în Vifleem le-a zis: Mergând cercetați cu deamănuntul despre prunc și de-l veți afla, să mă vestiți și pe mine, ca venind și eu să mă închin lui.

9. Iar ei ascultând pe împăratul, s'au dus. Și iată steaua, pe care o văzuseră la Răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și a stătut deasupra, unde era pruncul.

10. Și văzând steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Și intrând în casă, au văzut pruncul cu Maria muma lui, și căzând la pământ s'au închinat lui; și deschizându-și vestierile lor, l-au adus lui daruri: aur și tămâie și smirnă.

12. Și luând înștiințare prin vis să nu se întoarcă la Irod, pe altă cale s'au dus în țara lor.

13. Iar după ce s'au dus ei, iată îngerul Domnului se arată lui Iosif în vis, zicând: Sculându-te ia pruncul și pe muma lui și fugi în Egipt, și rămâi acolo până ce-ți voi spune; căci Irod va să caute pruncul, ca să-l pliază pe el.

14. Iar el sculându-se a luat pruncul și pe muma lui, noaptea, și s'au dus în Egipt.

15. Și a rămas acolo până la moartea lui Irod, ca să se plinească ceea ce s'a spus de Domnul prin prorocul ce zice: Din Egipt am chemat pe fiul meu.

16. Atunci Irod văzându-se batjocorit de magi, s'a mâniat foarte, și a trimis ostași ca să omoare toți pruncii, cari erau în Vifleem și în toate hotarele lui, de doi ani și mai în jos, după vremea ceo aflate dela magi.

17. Atunci s'a plinit ceea ce s'a spus de Ieremia prorocul ce zice:

18. Glas în Rama s'a auzit, plângere și tânguire multă; Rahil plângea pe fiii săi, și nu voia să se mângâie, pentru că nu mai sunt.

19. Iar după ce a murit Irod, iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt,

20. Și-i zice: Sculându-te ia pruncul și pe muma lui, și mergi în pământul lui Israel, căci au murit cei ce căutau sufletul pruncului.

21. Iar el sculându-se a luat pruncul și pe muma lui, și a venit în pământul lui Israel.

22. Dar auzind că Arhelau domnește în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s'a temut să meargă acolo; și luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileei.

23. Și venind a locui în cetatea ce se numește Nazaret, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin proroci, că Nazarinean se va chema.

3.

Ioan Botezătorul în pustie. Botezul lui Iisus.

În zilele acelea venit-a Ioan Botezătorul, propovăduind în pustia Iudeei

2. Și zicând: Pocăliți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

3. Că acesta este de care a grăit Isaia prorocul ce zice: Glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Și acest Ioan avea îmbrăcă-

18: Ier. 31, 15.

3. 1-12: Marcu 1, 2-8; Luca 3,

3-18.

3: Is. 40, 3.

15: Osea 11, 1.

mințea lui din pești de cămilă, și brâu de curea împrejurul mijlocului său, iar hrana sa era acride și miere sălbatică.

5. Atunci ieși la dânsul Ierusalimul și toată Iudeea și toată latura Iordanului.

6. Și se botezeau de dânsul în Iordan, mărturisindu-și păcatele lor.

7. Și văzând pe mulți din farisei și din saducheii venind la botez, le zicea lor: Pui de năpârci, cine v'a învățat să fugiți de mânia ce va să fie?

8. Faceți, dar, roduri vrednice de pocăință.

9. Și se nu vă gândiți să ziceți în voi înșivă: Părinte avem pe Avraam; căci vă spun că Dumnezeu și din pietrele acestea poate să ridice fil lui Avraam.

10. Iată și săcurea la rădăcina pomilor zace; și tot pomul care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

11. Eu vă botez pe voi cu apă, spre pocăință; dar cel ce vine după mine este mai tare decât mine și eu nu sunt vrednic nici a-l duce încălțăminte; acela vă va boteza pe voi cu Duh Sfânt și cu foc.

12. El are lopata în mână și va curăți aria sa, și va aduna grâul în jitnița sa, iar pleava o va arde cu focul cel nestins.

13. Atunci a venit Iisus din Galileea la Iordan, către Ioan, ca să se boteze de dânsul.

14. Iar Ioan îl opri pe el, zicând: Eu am trebuință a mă boteza de tine și tu vii la mine?

15. Și răspunzând Iisus a zis

către dânsul: Lasă acum, căci așa se cuvine nouă, să plinim toată dreptatea. Atunci l-a lăsat pe el.

16. Și botezându-se Iisus, îndată a ieșit din apă; și iată i s'au deschis lui cerurile și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-se ca un porumb și viind peste dânsul;

17. Și iată glas din ceruri, zicând: Acesta este fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.

4.

Postul și ispitirea lui Iisus. Inceperea propoveduirii lui Iisus. Chemarea Apostolilor.

Atunci Iisus a fost dus de Duhul, în pustie, ca să se ispitească de diavolul.

2. Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit.

3. Și apropiindu-se de dânsul ispititorul a zis: De ești tu fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini.

4. Iar el răspunzând a zis: Scris este, că nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu.

5. Atunci diavolul l-a dus pe el în sfânta cetate și punându-l pe aripa bisericii

6. l-a zis: De ești tu fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos; căci scris este: îngerilor săi va porunci pentru tine și te vor ridica pe mâni, ca nu cumva să-ți lovești de piatră piciorul tău.

7. Iisus îi răspunse: Iarăși scris

4. 1-11: Marcu 1, 12-13; Luca 4, 1-13.

4: A doua lege 8, 3.

6: Ps. 91, 11-12.

13-17: Marcu 1, 9-11; Luca 3, 21-22; Ioan 1, 31-34.

este: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău.

8. Apoi l-a dus pe el diavolul într'un munte foarte înalt și l-a arătat lui toate împărățiile lumii și mărirea lor.

9. Și l-a zis lui: Acestea toate îți le voi da ție, dacă vei cădea (înaintea mea) și te vei inchina mie.

10. Atunci Iisus a zis: Du-te dela mine, satano, că scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini și lui singur să-l slujești.

11. Atunci l-a lăsat pe el diavolul și iată îngerii veniau la dânsul și-l slujeau lui.

12. Iar Iisus auzind că Ioan a fost prins, s'a dus în Galileea.

13. Și lăsând Nazaretul, a venit și a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zavulon și ale lui Neftalim.

14. Ca să se plinească ceea ce s'a zis de Isaia prorocul ce zice:

15. Pământul lui Zavulon și pământul lui Neftalim, spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor;

16. Poporul care ședea în întunecare a văzut lumină mare, și celor ce ședea în latura și în umbra morții, le-a răsărit lumină.

17. De atunci a început Iisus a propovedui și a zice: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

18. Și umblând Iisus pe lângă marea Galileei, a văzut doi frați: pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei fratele lui, aruncându-și

10: A doua lege 6, 13.

12-17: Marcu 1, 14-15; Luca 4, 14-15.

15: Is. 8, 23; 9, 1.

18-22: Marcu 1, 16-20; Luca 5, 1-11; Ioan 1, 40-41.

mrețele în mare, că erau pescari.

19. Și le-a zis lor: Veniți după mine și vă voi face pe voi pescari de oameni!

20. Iar ei lăsându-și mrețele îndată au mers după dânsul.

21. Și de acolo mergând mai departe a văzut alți doi frați: pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedei tatăl lor, dregându-și mrețele lor; și l-a chemat pe dânsii.

22. Iar ei lăsând îndată corabia și pe Zevedei tatăl lor, au mers după dânsul.

23. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în adunările lor și propoveduind Evanghelia împărăției și tămăduind în popor toată boala și toată neputința.

24. Și l-a ieșit vestea în toată Siria, și aduceau la dânsul pe toți cei ce pătimeau rău, fiind cuprinși de tot felul de boale și de chinuri: pe cei îndrăcțiți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi; și îi vindeca pe ei.

25. Și mergeau după dânsul gloate multe din Galileea și din Decapole și din Ierusalim și din Iudeea și de dincolo de Iordan.

5.

Fericirile. Apostolii și Învațătorii sunt sari și lumina. Plinirea legii. Iubirea prămasilor.

Și văzând Iisus mulțimile, s'a suit în munte; și șezând au venit la dânsul ucenicii lui.

2. Iar el deschizându-și gura sa îi învăța pe ei, zicând:

3. Fericirii cei săraci cu duhul,

5-7. Luca 6, 20-49.

că a acelora este împărăția cerurilor.

4. Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângăia.

5. Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

6. Fericiți cei ce flămânzesc și însetoșează de dreptate, că aceia se vor satura.

7. Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

8. Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

9. Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

11. Fericiți veți fi când vă vor ocări pe voi și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minșind, pentru mine.

12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri; că așa au prigoniți pe prorocii cei dinainte de voi.

13. Voi sunteți sarea pământului; iar dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? Nu mai este de nici o treabă, fără numai să se arunce afară ca să fie călcată de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea să se ascundă, când stă deasupra muntelui.

15. Nici nu aprind oamenii făclie spre a o pune sub obroc, ci în sfșșnic, și luminează tuturor celor ce sunt în casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune, să mărească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Să nu socotiți că am venit să stric legea sau prorocii; n'am venit să stric, ci să plinesc.

18. Căci adevăr grădesc vouă: Până ce va trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce nu se vor împlini toate.

19. Deci, cel ce va strica vr'una din aceste porunci mai mici, și va învăța așa pe oameni, mai mic se va chema în împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăța, acela mare se va chema în împărăția cerurilor.

20. Căci vă spun vouă, că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult de cât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

21. Auziți-ați că s'a zis celor de demult: Să nu uciți; că cine va uci, vinovat va fi judecării.

22. Iară eu vă spun vouă, că tot cel ce se mânia pe fratele său în deșert, vinovat va fi judecării; și cine va zice fratelui său: racă, vinovat va fi soborului; iar cine va zice: nebune, vinovat va fi Gheenei focului.

23. Deci, de-ți vei aduce darul tău la altar, și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,

24. Lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău, și atunci venind adu darul tău.

25. Impacă-te cu pășul tău degrab, până ești pe cale cu dănsul, ca nu cumva pășul să te dea judecătorului și judecătorul să te dea slujitorului ca să te arunce în temniță.

26. Adevăr grădesc ție: nu vei leși de acolo, până nu vei da corandrul cel mai de pe urmă.

27. Auziți-ați că s'a zis celor de demult: Să nu preacurvești.

28. Iară eu vă spun vouă, că tot cel ce se uită la femeie spre a o pofti pe ea, iată, a preacurvit cu dânsa întru inima sa.

29. Iar dacă ochiul tău cel drept te smintește pe tine, scoate-l și-l aruncă dela tine, căci mai de folos îți este să plară unul din mădulările tale, decât tot trupul tău să fie aruncat în Gheea.

30. Și dacă mâna ta cea dreaptă te smintește pe tine, tai-o și o aruncă dela tine, căci mai de folos îți este să plară unul din mădulările tale, decât tot trupul tău să fie aruncat în Gheea.

31. Iară s'a zis, că cel ce-și va lăsa femeia, să-l dea ei carte de despărțenie.

32. Iară eu vă spun, că tot cel ce-și va lăsa femeia afară de cuvânt de curvie, o face să preacurvească, și celce va lua pe cea lăsată, preacurvește.

33. Auziți-ați iarăși, că s'a zis celor de demult: Să nu juri strâmb, ci să dai Domnului jurămintele tale.

34. Iară eu vă spun vouă: Să nu vă jurați nici decum, nici pe cer, că este scaun al lui Dumnezeu,

35. Nici pe pământ, că este așternut al picioarelor lui, nici pe Ierusalim, că este cetate a mare-lui împărat;

36. Nici pe capul tău să nu te juri, că nu poți să faci un păr alb sau negru.

37. Ci cuvântul vostru să fie:

asa, așa; nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, dela cel rău este.

38. Auziți-ați că s'a zis: Ochii pentru ochii și dinți pentru dinți.

39. Iară eu vă spun: Să nu stați împotriva celui rău; ci, de te va lovi cineva preste obrazul tău cel drept, întoarce-i lui și pe celălalt.

40. Celui ce vooeste să se judece cu tine și să-ți ia haina ta, lasă-i lui și cămașa.

41. Și de te va sili cineva (să mergi cu el) o milă de loc, mergi cu el două.

42. Celui ce cere dela tine, dă-i; și de cel ce vooeste să se imprumute dela tine, nu te feri.

43. Auziți-ați că s'a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrășmașul tău.

44. Iară eu vă spun: Iubiți pe vrășmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă pe voi și vă rugați pentru cei ce vă supără și vă prigonesc pe voi,

45. Ca să fiți fii ai Tatălui vostru celui din ceruri; căci el face să răsară soarele său peste cei răi și peste cei buni, și trimite ploae peste cei drepti și peste cei nedrepti.

46. Căci de iubiți numai pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată veți avea? Au nu fac și vameșii acelaș lucru?

47. Și de veți îmbrățișa cu dragoste numai pe prietenii voștri, ce lucru mare faceți? Au nu fac și păgânii așa?

48. Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

6.

Milostenia. Postul. Rugăciunea. Defălmarea celor lumesti.

Luați aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi văzuți de dânșii; altfel nu veți avea plată dela Tatăl vostru cel din ceruri.

2. Deci, când faci milostenie, să nu trâmbițezi înaintea ta, precum fac fățarnicii în adunări și în uliți, ca să se slăvească de oameni. Adevăr grăesc vouă, că-și iau plata lor.

3. Iar tu, făcând milostenie, să nu știe stanga ta ce face dreapta ta, 4. Ca milostenia ta să fie întru ascuns, și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, va răsplăti ție la arătare.

5. Și când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii; că le place să se roage stând în picioare în adunări și în unghiurile ulițelor, ca să se arate oamenilor. Adevăr grăesc vouă, că-și iau plata lor.

6. Iar tu când te rogi, intră în camera ta, și închizând ușa ta, roagă-te Tatălui tău celui întru ascuns și Tatăl tău care vede întru ascuns, îți va răsplăti ție la arătare.

7. Și rugându-vă să nu grăiți multe ca păgânii; că li se pare că întru mulțimea vorbelor lor vor fi auziți.

8. Deci, să nu vă asemănați lor; că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință, mai înainte de a cere voi dela dânsul.

9. Ci așa să vă rugați: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfătească-se numele tău;

10. Vie împărăția ta, fie voia ta, precum în cer așa și pe pământ.

11. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

12. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri;

13. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Că a ta este împărăția și puterea și mărirea în veci. Amin.

14. Că de veți ierta oamenilor greșalele lor, ierta-vă și vouă Tatăl vostru cel ceresc;

15. Iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va ierta greșalele voastre.

16. Și când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că își întunecă fețele lor, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevăr grăesc vouă, că-și iau plata lor.

17. Iar tu postind, unge-ți capul tău și fața ta o spală,

18. Ca să nu te areți oamenilor că postești, ci Tatălui tău celui ce este întru ascuns. Și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, îți va răsplăti ție la arătare.

19. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molile și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură,

20. Ci vă adunați vouă comori în cer, unde nici molile, nici rugina nu le strică, și de unde furii nu le sapă, nici le fură.

21. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul. Deci, de va fi ochul tău curat, tot trupul tău va fi luminat;

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care este întru tine, este întunecată, dar întunecatul cu cât mai mult!

24. Nimenea nu poate sluji la doi domni, căci sau pe unul va urî și pe altul va iubi, sau de unul se va ține și de altul nu va griji; nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

25. Deaceea vă zic vouă: Nu vă grijiți pentru sufletul vostru, ce veți mânca și ce veți bea, nici pentru trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât haina?

26. Priviți la pasările cerului, că nici nu samănă, nici nu seceră, nici nu adună în jirnițe și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește pe ele. Și oare voi nu sunteți mai de preț decât acestea?

27. Și (apoi) cine din voi, ori cât și-ar bate capul, poate să-și adauge statului său un cot?

28. Și de haină ce vă grijiți? Priviți crinii câmpului, cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc.

29. Dar drept vă spun, că nici Solomon, în toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul dintre aceștia.

30. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, nu cu mult mai vărtos pe voi, puțin credincioșilor?

31. Deci, nu vă grijiți zicând: Ce vom mânca, sau ce vom bea, sau cu ce ne vom îmbrăca?

32. Pentrucă toate acestea păgânii le caută; știe doar Tatăl vostru cel ceresc, că trebuință aveți de ele.

33. Ci căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea

lui, și toate acestea se vor adauge vouă.

34. Drept aceea, nu vă grijiți de ziua de mâine, căci ziua de mâine va griji de ale sale. Ajunge zilei răutatea ei.

7.

Nu judeca pe alții. Cinstirea celor sfinte. Stăruința în rugăciune. Calea mântuirii și a pierzării. Prorocii cei mincinoși.

Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

2. Căci cu judecata cu care veți judeca, veți fi judecați, și cu măsura cu care veți măsura, vi se va măsura vouă.

3. Dece vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău nu o simți?

4. Sau cum vei zice fratelui tău: stai să scot paiul din ochiul tău, și iată, bârna este în ochiul tău?

5. Fățarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

6. Nu dați cele sfinte câinilor, nici nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și întorcându-se să vă rupă pe voi.

7. Cereți și se va da; căutați și veți afla; bateți și se va deschide vouă;

8. Căci tot cel ce cere ia, și cel ce caută află, și celui ce bate i se va deschide.

9. Cine este oare omul acela dintre voi, dela care de va cere fiul său pâine, el să-i dea piatră?

10. Sau de-i va cere pește, el să-i dea șarpe?

11. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl voștru cel din ceruri va da cele bune celor cari cer dela dănsul!

12. Deci, toate câte voiți să vă facă vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea, că aceasta este legea și prorociei.

13. Intrați prin ușa cea strâmtă, că largă este ușa și lată calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră printrânsa.

14. Și strâmtă este ușa și îngustă calea care duce la viață, și puținți sunt cei ce o află pe ea.

15. Păziți-vă de prorociei cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar pe dinlăuntru sunt lupi răpitori.

16. Din roadele lor îi veți cunoaște pe ei. Au doară se culeg struguri din spinii sau smochine din ciulinii?

17. Așa că tot pomul bun roade bune face, iar pomul rău roade rele face.

18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune.

19. Deci, tot pomul care nu face roade bune, se taie și în foc se aruncă.

20. Drept aceea, din roadele lor îi veți cunoaște pe dănsii.

21. Nu tot cel ce-mi zice: Doamne, Doamne, va intra întru împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui meu, care este în ceruri.

22. Mulți îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, au nu în numele tău am scos draci și cu numele tău multe minuni am făcut?

23. Iară eu te voi spune atunci: Niciodată nu v'am cunoscut pe voi; duceți-vă dela mine cei ce lucrați fărădelegea!

24. Deci, tot cel ce aude aceste cuvinte ale mele și le împlinește pe ele, asemenea-l voi bărbatului înțelept care și-a zidit casa pe piatră.

25. Și a căzut ploaia și au venit răurile și au suflat vânturile și s'au izbit în casa aceea și n'a căzut, că era întemeiată pe piatră.

26. Și tot cel ce aude aceste cuvinte ale mele și nu le împlinește pe ele, asemenea-se va bărbatului nebun, care și-a zidit casa pe nisip.

27. Și a căzut ploaia și au venit răurile și au suflat vânturile și au lovit în casa aceea și a căzut. Și căderea ei a fost mare.

28. Iar când a sfârșit Iisus cuvintele acestea, se mirau noroadele de învățătura lui;

29. Căci îi învăța pe ei ca cei ce are putere, iar nu ca fariseii și cărturarii lor.

8.

Iisus tămăduiește pe mulți bolnavi. Zăbaornicii întru urmarea lui Iisus. Potolirea furtunii de pe mare.

Si pogorându-se din munte, noroadele multe au mers după dănsul.

2. Și iată un lepros apropiindu-se, i se închina lui, zicând: Doamne, dacă voești, poți să mă curățești.

3. Atunci Iisus tinzându-și mâna,

8. 1-4: Marcu 1, 40-44; Luca 5, 12-14.

s'a atins de dănsul, zicând: Voiesc, curățește-te! Și îndată s'a curățit lepra lui.

4. Și i-a zis Iisus: Vezi, nimănu-l să nu spui, ci mergi de te arată preotului și du darul care l-a poruncit Moise, spre mărturie lor.

5. Și intrând Iisus în Capernaum, s'a apropiat de el un sutaș, rugându-l.

6. Și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă slăbănoagă și se chinuște cumplit.

7. Zis-a lui, Iisus: Eu venind îl voi tămădui.

8. Iar sutașul răspunzând, a zis: Doamne, nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu, ci zi numai cu cuvântul și se va tămădui sluga mea.

9. Că și eu sunt om sub stăpânire și am sub mine ostași, și spun acestuia: mergi, și merge; și celui alt: vino, și vine; și slugii mele: fă aceasta, și face.

10. Și auzind Iisus acestea, s'a mirat și a zis celor ce veneau după dănsul: Adevăr grăesc vouă: Nici în Israel n'am aflat atâta credință!

11. Drept aceea, vă spun că mulți dela Răsărit și dela Apus vor veni și vor ședea la masă cu Avraam și cu Isaac și cu Iacob, întru împărăția cerurilor,

12. Iar fiii împărăției vor fi goști întru întunerecul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâsnirea dinților.

13. Și i-a zis Iisus sutașului: Mergi, și fie ție după cum ai crezut! Și s'a tămăduit sluga lui în ceasul acela.

5-13: Luca 7, 1-10; Ioan 4, 47.

14. Și venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra lui zăcând, aprinsă de friguri.

15. Și s'a atins de mâna ei și au lăsat-o pe ea frigurile, și sculându-se slujia lui.

16. Iar dacă s'a făcut seară, au adus la el pe mulți îndrăciți și a scos din ei duhurile numai cu cuvântul și pe toți bolnavii l-a tămăduit.

17. Ca să se plinească ceace s'a spus prin prorocul Isaia ce zice: Acesta neputințele noastre a luat și boalele noastre le-a purtat.

18. Văzând Iisus noroade multe împrejurul său, a poruncit ucenicilor să treacă de ceea parte (a mării).

19. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis lui: Învățătorule, voi să merg după tine, ori unde vei merge.

20. Dar Iisus i-a zis lui: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi, fiul omului însă n'are unde să-și plece capul.

21. Un altul din ucenicii lui i-a zis lui: Doamne, dă-mi voie să merg mai întâi să îngrop pe tatăl meu.

22. Iar Iisus i-a zis lui: Vino după mine, și lasă morții să-și îngroape morții lor.

23. Și intrând în corabie, ucenicii lui au mers după dănsul.

24. Și iată vifor cumplit s'a stăr-

14-16: Marcu 1, 29-34; Luca 4, 38-41.

17: Is. 53, 4.

19-22: Luca 9, 57-60.

23-27: Marcu 4, 36-41; Luca 8, 23-25.

nit pe mare, încât corabia se aco-
peria de valuri; iar el dormea.

25. Și venind ucenicii lui, l-au
deșteptat pe el, zicând: Doamne,
mântuiește-ne, că pierim!

26. Iară el le zise: Pentru ce v'ăți
înfricoșat, puțin credincioșilor? Și
sculându-se a certat vânturile și
marea, și s'a făcut liniște mare.

27. Iar oamenii se mirară, zicând:
Cine este acesta, că și vânturile și
marea îl ascultă pe el?

28. Și trecând apoi de ceea parte,
în lătura Gadarenilor, l-au în-
tâmpinat pe dânsul doi îndrăciți,
cari ieșiseră din morminte și fiind
atât de cumpliti, încât nimenea nu
putea să treacă pe calea aceea.

29. Și iată, aceștia începură să
strige grăind: Ce ai cu noi, Iisuse,
fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici
mai înainte de vreme, să ne mun-
cești pe noi?

30. Iar departe de dânsii păștia
o turmă mare de porci.

31. Și dracii îl rugară pe el,
zicând: De ne gonești pe noi, tri-
mite-ne în turma cea de porci.

32. Iar el le-a zis: Mergeți! Și
ieșind au mers în turma cea de
porci; și iată, toată turma a sărit
îndată de pe țărături în mare,
încercându-se în ape.

33. Iar păstorii au fugit, și ajun-
gând în cetate au spus toate câte
se întâmplaseră cu cei îndrăciți.

34. Și toată cetatea a ieșit în-
tru întâmpinarea lui Iisus, și vă-
zându-l pe dânsul, l-au rugat să
treacă din hotarele lor.

28-34: Marcu 5, 1-17; Luca 8,
26-37.

9.

*Slăbănogul din Capernaum.
Chemarea lui Matei. Învierea
fetei mai marelui sinagogii. Fe-
mea bolnavă de curgerea sân-
gelui. Vindecarea a doi orbi și
a unui mut.*

Întrând în corabie, Iisus a trecut
(marea) și a venit în cetatea sa.

2. Și iată, au adus la dânsul pe
un slăbănog care zăcea în pat.
Ci Iisus văzând credința lor, a zis
slăbănogului: Îndrăznește, fiule,
iartă-ți-se ție păcatele tale.

3. Dar unii din cărturari au zis
întru sine: Acesta hulește!

4. Iar Iisus văzând gândurile lor,
zise: Pentru ce cugetați cele vic-
lene întru inimile voastre?

5. Că ce este mai lesne? A
zice: iartă-ți-se păcatele tale, sau
a zice: scoală-te și umblă?

6. Dar ca să știți, că putere are
fiul omului pe pământ a ierta
păcatele, zise slăbănogului: Scoa-
lă-te, ia-ți patul tău și te du la
casa ta.

7. Și sculându-se, s'a dus la
casa sa.

8. Iar mulțimile văzând aceasta,
se mirau și slăveau pe Dumnezeu
care dă putere ca aceasta oame-
nilor.

9. Și trecând Iisus de acolo, a
văzut un om ce se numea Matei,
șezând la vamă, și l-a zis lui: Vino
după mine! Și sculându-se acesta
a mers după dânsul.

9. 1-8: Marcu 2, 1-12; Luca, 5,
17-26.
9-13: Marcu 2, 13-17; Luca 5,
27-32.

10. Și s'a întâmplat că fiind el
în casă, iată, mulți vameși și pă-
cătoși au venit și au șezut la
masă cu Iisus și cu ucenicii lui.

11. Și văzând fariseii, au zis
ucenicilor lui: Pentru ce mănca
dascălul vostru cu vameșii și cu
păcătoșii?

12. Iar Iisus auzind, a zis lor:
Nu cei sănătoși au trebuință de
doitor, ci cei bolnavi.

13. Deci, mergând învățați ce
înseamnă: Milă volesc, iar nu
jertfă; că n'am venit să chem pe
cei drepti, ci pe cei păcătoși la
pocăință.

14. Atunci au venit la el uce-
nicii lui Ioan, zicând: Pentru ce
noi și fariseii postim mult, iar
ucenicii tăi nu postesc?

15. Iar Iisus a zis lor: Pot
oare fiii nunții să jelească până
când mirele este cu ei? Ci vor
veni zile, când mirele se va lua
dela dânsii și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune petec de
pânză nouă la haină veche, căci
plinirea aceasta trage de haină, și
spărtura se face mai rea.

17. Nici se pune vin nou în
burdufurile vechi; iar de se pune,
burdufurile se sparg, vinul se varsă,
și burdufurile pier; ci pun vinul
nou în burdufuri nouă și amân-
două se țin.

18. Pe când le grăia el acestea,
iată veni un dregător oarecare și
închinându-se îi zise: Fiica mea
a murit acum; ci venind pune
mâna ta peste dânsa, și va învia.

13: Osia 6, 6.

14-17: Marcu 2, 18-22; Luca 5,
33-38.

18-26: Marcu 5, 22-43; Luca 8,
41-56.

19. Și sculându-se Iisus, a mers
după dânsul cu ucenicii săi.

20. Și iată o femeie, întru curge-
rea sângelui fiind de 12 ani, venind
pe la spate, s'a atins de poala hain-
ei lui;

21. Că zicea întru sine: Numai
de mă voi atinge de haina lui și
mă voi tămădui!

22. Iar Iisus întorcându-se și vă-
zându-o, l-a zis: Îndrăznește fiică:
credința ta te-a mântuit. Și s'a tă-
măduit femeia din ceasul acela.

23. Și fiind Iisus în casa dregă-
torului și văzând pe cântăreții
din flaut și mulțimea zgomotoasă,
zise: Dați-vă'n lături, că n'a murit
fecioara, ci doarme!

24. Dar ei râdeau de dânsul.

25. Ci dacă mulțimea a fost
scoasă afară, Iisus intrând a luat-o
de mână și s'a sculat fecioara.

26. Și a ieșit vestea aceasta peste
tot pământul acela.

27. Iar după ce a plecat Iisus de
acolo, au venit după dânsul doi
orbi, strigând și zicând: Miluște-ne
pe noi, fiul lui David!

28. Iar dacă a intrat în casă, au
venit la dânsul orbi și le-a grăit
lor Iisus: Credeți că pot să fac
eu aceasta? Zis-au ei către dânsul:
Da, Doamne!

29. Atunci s'a atins de ochii lor,
grăind: După credința voastră fie
vouă.

30. Și s'au deschis ochii lor. Și
le-a poruncit lor Iisus, zicând: Ve-
deți, nimenea să nu știe.

31. Dar ei ieșind, l-au vestit pe
dânsul în tot pământul acela.

32. După plecarea lor, iată au
adus la dânsul un om mut și în-
drăcit.

33. Și dacă s'a scos dracul din el, mutul a grăit; iar noroadele s'au mirat, zicând că niciodată nu s'au mai văzut asemenea lucruri în Israel.

34. Dar fariseii ziceau: Cu domnul dracilor scoate pe draci.

35. Și străbătea Iisus toate cetățile și satele, învățând în soboarele lor și propovăduind Evanghelia împărăției, și vindecând toată boala și toată neputința întru popor.

36. Și văzând el noroadele, i s'a făcut milă de ele, că erau năcăjite și rătăcite ca oile fără păstor.

37. Atunci a zis ucenicilor săi: Iată secerișul este mult, iar lucrătorii puțini.

38. Rugați deci pe Domnul secerișului, să scoată lucrători la secerișul său.

10.

Chemarea Apostolilor și trimiterea lor la propovăduire.

Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată pe ele și să tămăduiască toată boala și toată neputința.

2. Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Cel dintâi Simon ce se numește Petru, și Andrei fratele lui, Iacob al lui Zevedei, și Ioan fratele lui;

3. Filip și Vartolomei, Toma și Matei vameșul, Iacov al lui Alfeu, și Levi, ce se zice Tadeu;

36: Num. 27-17; Is. 34, 5.

10. 1-15: Marcu 6, 7-13; Luca 9, 1-5.

2-4: Marcu 3, 14-19; Luca 6, 13-16; Ioan 1, 40-49.

4. Simon Cananitul și Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut (apoi pe Iisus).

5. Pe acești doisprezece l-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în cetate samarineană să nu intrați.

6. Ci mai vărtos mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

7. Și umblând propoveduiți zi-când, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

8. Tămăduiți pe cei bolnavi, înviați pe cei morți, curațiți pe cei leproși, scoateți afară pe draci; în dar ați luat, în dar să dați.

9. Să nu luați aur, nici argint, nici aramă la brățele voastre.

10. Nici traistă de drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici tolag; căci vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Și ori în care cetate sau sat veți intra, cercetați cine este întrânsul vrednic, și acolo să rămâneți până când veți ieși.

12. Iar intrând în casă să-l urați zicând: Pace casei acestuia!

13. Și de va fi casa aceea vrednică, pacea voastră va veni peste dânsa; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și oricine nu vă va primi pe voi, nici va asculta cuvintele voastre, ieșind din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful depe picioarele voastre.

15. Adevăr grăiesc vouă, că mai ușor va fi pământului Sodomiei și Gomorei în ziua judecării, decât acelei cetăți.

16. Iată, eu vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor.

Deci, fiți înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbelii.

17. Și vă feriți de oameni, că vă vor duce în fața soboarelor și în adunările lor vă vor bate.

18. Încă și înaintea domnilor și a împăraților veți fi duși pentru mine, spre mărturie lor și păgânilor.

19. Dar când vă vor da pe voi, nu vă grijiți cum, sau ce veți grăi, că se va da vouă în acel ceas, ce să grăiți.

20. Că nu voi sunteți cei ce grăiți, ci Duhul Tatălui vostru este care grăiește întru voi.

21. Și va da frate pe frate la moarte și tată pe fecior, și se vor scula copii asupra părinților și îi vor ucide pe dânsii.

22. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu. Dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

23. Iar când vă vor goni pe voi din această cetate, fugiți în cealaltă. Adevăr grăiesc vouă: Nu veți sfârși cetățile lui Israel până când va veni Fiul Omului.

24. Nu este ucenic mai pre sus de dascălul său, nici slugă mai pre sus de stăpânul său.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său, și sluga ca stăpânul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Velzevul, cu cât mai vărtos pe casnicii lui!

26. Deci, nu vă temeți de dânsii, că nimic nu este acoperit care să nu se descopere, și ascuns care să nu se vădească.

27. Ceeace vă grăiesc vouă la

17-22: Marcu 13, 9-13; Luca 21, 12-17.

26-33: Luca 12, 2-9.

intunerec, să spuneți la lumină; și ce auziți la ureche, să propovăduiți depe acoperișuri.

28. Nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă, ci vă temeți mai vărtos de cel ce poate să piarză și trupul și sufletul în Gheenă.

29. Au nu se vând două vrăbi pe un ban? Și nici una din ele nu cade pre pământ fără (știrea) Tatălui vostru.

30. Dar la voi și perii capului sunt toți numărați.

31. De aceea nu vă temeți, că voi sunteți mult mai de preț decât păsările.

32. Deci, tot cel ce mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, mărturisii-l voi și eu pe dânsul înaintea Tatălui meu care este în ceruri.

33. Iar cel ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepăda-l mă voi și eu de dânsul înaintea Tatălui meu care este în ceruri.

34. Să nu socotiți că am venit să pun pace pe pământ; n'am venit să pun pace, ci sabie.

35. Că am venit să despărțesc pe om de tatăl său și pe fiică de muma sa și pe noră de soacra sa.

36. Și vrășmașii omului (vor fi) casnicii lui.

37. Cel ce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. Și cel ce iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine.

38. Și cel ce nu-și ia crucea ca

34-36: Luca 12, 51-53.

35: Mih. 7, 6.

să-mi urmeze mie, nu este vrednic de mine.

39. Cel ce-și păzește sufletul, îl va pierde pe el, și cel ce-și pierde sufletul său pentru mine, îl va afla pe el.

40. Cel ce vă primește pe voi, pe mine mă primește, și cel ce mă primește pe mine, primește pe cel ce m'a trimis pe mine.

41. Cel ce primește proroc în nume de proroc, plata prorocului va lua; și cel ce primește pe drept în nume de drept, plata dreptului va lua.

42. Și cel ce va adăpa pe unul din acești mici, fie și numai cu un pahar de apă rece, în nume de ucenic, adevăr grăesc vouă, nuși va pierde plata sa.

11.

Trimisii lui Ioan. Despre farisei și leguitori. Muștrarea unor cetăți. Iisus laudă pe Tatăl și chiamă la sine pe cei osteniți.

Și sfârșind Iisus de dat aceste învățături celor doisprezece ucenici ai săi, s'a dus de acolo ca să învețe și să propoveduiască prin cetățile lor.

2. Iar Ioan auzind din închisoare de faptele lui Hristos, a trimis pe doi din ucenicii săi ca să-l întrebe:

3. Tu ești cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?

4. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Mergând spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:

5. Orbiți văd și schiopii umblă, leproși se curătesc și surzii aud,

morții se scoală și săracilor bine se vestește.

6. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.

7. Și ducându-se ei, a început Iisus a grăi noroadelor despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Au trestie clătită de vânt?

8. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.

9. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Au proroc? Adevăr grăiesc vouă: Și mai presus de proroc!

10. Că acesta este despre care s'a scris: Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta.

11. Adevăr grăiesc vouă: Nu s'a sculat dintre cei născuți din femei mai mare decât Ioan Botezătorul; iar cel mai mic întru împărăția cerurilor, mai mare decât el este.

12. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăția cerurilor se la cu năvală și năvălitorii o răpesc pe ea.

13. Că toți prorocii și legea până la Ioan au prorocit.

14. Și de voiți să primiți, acesta este Iisus, cel ce avea să vie.

15. Cine are urechi de auzit, să audă.

16. Dar cu cine voi asemăna neamul acesta? Asemenea este copiiiilor celor ce șed în târg și strigă către tovarășii lor,

17. Zicând: Din fluer v'am cântat vouă și n'ați jucat; de jale v'am cântat vouă și nu ați plâns.

18. Că a venit Ioan, nici măn-

11. 2—19: Luca 7, 18—35.

19: Mat. 3, 1.

când, nici bând, și ei spun: Țere drac.

19. A venit apoi Fiul Omului mâncând și bând, și ei spun: Iată om mândăcios și băutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor. Și înțelepciunea s'a dovedit dreaptă, din lucrările sale.

20. Atunci a început Iisus a muștra cetățile întru care se făcuseră minunile sale cele mai multe, pentru că nu s'au pocăit.

21. Vai ție, Horazine! Vai ție Vitsaido! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care s'au făcut întru voi, de mult în sac și cenușe s'ar fi pocăit.

22. Dar vă zic vouă: Tirului și Sidonului le va fi mai ușor în ziua judecării, decât vouă.

23. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei pogori; că de s'ar fi făcut în Sodoma minunile care s'au făcut întru tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

24. Însă grăiesc vouă, că pămantului Sodomei îi va fi mai ușor în ziua judecării, decât ție.

25. În vremea aceea trăind Iisus, a zis: Mărescu-te pe tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pe ele pruncilor.

26. Adevărat, Părinte, că așa a fost bunăvoința ta, înaintea ta.

27. Toate imi sunt date mie dela Tatăl meu, și nimeni nu cunoaște pe Fiul, fără numai Tatăl, și nici pe Tatăl nu-l cunoaște ni-

meni, fără numai Fiul, și căruia va voi Fiul să-l descopere.

28. Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi odihni pe voi!

29. Luați jugul meu asupra voastră și vă învățați dela mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre.

30. Că jugul meu este bun și sarcina mea ușoară.

12.

Ucenicii rupând spice Sâmbăta. Tămăduiri de bolnavi. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul lui Iona. Mama și frații lui Iisus.

În vremea aceea mergea Iisus Sâmbăta printre semănături; iar ucenicii lui au flămânzit și au început a smulge spice și a mânca.

2. Ci fariseii, văzând aceasta, au zis: Iată, ucenicii tăi fac ce nu se cade a face Sâmbăta.

3. Răspuns-a lor Iisus: Au n'ați cetit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile punerii înainte, care nu se cuvea lui să le mănânce, nici celor ce erau împreună cu dânsul, fără numai preoților?

5. Sau n'ați cetit în lege, că preoții Sâmbăta, în biserică, calcă Sâmbăta și (totuși) nevinovați sunt?

6. Ci grăiesc vouă, că este alci (cineva) mai mare decât biserică.

7. De-ați fi știut ce însemnează: Milă voiesc, iar nu jertfă, n'ați fi osândit pe cei nevinovați.

12. 1—8: Marcu 2, 23—28; Luca 6, 1—5.

7: Osia 6, 6.

20—24: Luca 10, 12—15.

23: Is. 14, 13—15.

25—27: Luca 10, 21—22.

8. Căci Fiul Omului este Domn și al Sâmbetei.
9. Și trecând de acolo, a venit în sinagoga lor.
10. Și iată, era acolo un om cu mâna uscată. Și l-au întrebat pe dânsul, zicând, de se cuvine a vindeca Sâmbăta, ca să-l învinuască pe el.
11. Iar el le-a zis lor: Cine dă-tre voi va fi omul care va avea o oală, și de va cădea ea Sâmbăta în groapă, să nu o apuce și să nu o scoată pe ea?
12. Dar omul, cu cât nu e mai de preț decât oala? Deci dară, se cuvine a face bine Sâmbăta.
13. Atunci a zis omului: Întinde mâna ta! Și a întins-o și s'a făcut sănătoasă ca și cealaltă.
14. Iar fariseii țesând afară, sfat au făcut asupra lui, ca să-l piarză pe el.
15. Ci Iisus cunoscându-l, s'a dus de acolo. Și au mers după dânsul mulți, iar el l-a tămăduit pe dânsii, pe toți.
16. Și le-a poruncit lor, ca să nu-l facă arătat pe el.
17. Ca să se plinească ceea ce s'a spus prin Isaia prorocul ce zice:
18. Iată Fiul meu, pe care l-am ales, iubitul meu, intru care bine a voit sufletul meu; pune-voi Duhul meu peste dânsul și judecătă neamurilor va vesti.
19. Nu se va gâlcevi, nici va striga, nici va auzi cineva în uliță glasul lui.
20. Trestie zdrobită nu va frânge și feștilă aprinsă nu va stinge,

9-14: Marcu 3, 1-6; Luca 6, 6-11.
18: Is. 42, 1-4.

pană ce nu va scoate judecata spre biruință.

21. Și intru numele lui vor nădăjdui neamurile.

22. Atunci au adus la dânsul pe un îndrăcît, orb și mut; și l-a tămăduit pe el, încât orbul și mutul grăta și vedea.

23. Iar noroadele se mirau și ziceau: Nu cumva acesta este fiul lui David?

24. Fariseii însă auzind, ziceau: Acesta nu scoate pe draci fără numai cu Velzevul, domnul dracilor.

25. Iar Iisus cunoscând gândurile lor, le-a zis: Toată împărăția care se desbină intru sine, se pustiește; și toată cetatea sau casa care se desbină intru sine, nu va sta.

26. Și dacă satana scoate pe satana, s'a desbinat intru sine; dar atunci, cum va sta împărăția lui?

27. Și dacă eu cu Velzevul scot draci, fectorii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vă vor judeca pe voi.

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu scot pe draci, atunci împărăția lui Dumnezeu a ajuns la voi.

29. Cum poate cineva să intre în casa celui tare și lucrurile lui să le jefuiască, de nu va lega mai întâi pe cel tare spre a-l jefui apoi casa?

30. Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea, și cel ce nu adună cu mine, risipește.

31. Drept aceea, grăesc vouă: Orice păcat și orice hulă se va

22-45: Marcu 3, 22-30; Luca 11, 14-26; 29-32.

ierla oamenilor, dar hula împotriva Duhului (Sfânt) nu li se va ierta.

32. Oricine va rosti cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; iar cine va rosti împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierta lui nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Sau ziceți că pomul e bun și roada lui bună, sau ziceți că pomul e putred și roada lui putredă; că din roada se cunoaște pomul.

34. Pui de năpârcci, cum puteți grăi cele bune, răi fiind? Că din prisosința inimii grăiește gura.

35. Omul cel bun din comoara cea bună a inimii scoate cele bune, iar omul cel rău din comoara cea rea scoate cele rele.

36. Deci grăesc vouă, că pentru tot cuvântul deșert pe care-l vor rosti oamenii, vor să dea seamă în ziua judecării.

37. Că din cuvintele tale te vei îndrepta, și din cuvintele tale te vei osândi.

38. Atunci au răspuns oarecari din cărturari și din farisei, zicând: Învățătorule, voim să vedem dela tine un semn.

39. Iar el răspunzând a zis lor: Neamul viclean și prea curvar caută semn și semn nu se va da lui, lăra numai semnul lui Iona prorocul.

40. Că precum a fost Iona în pantecele chitului trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

41. Bărbații niniviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi pe el, căci el s'a

pocăit la propovăduirea lui Iona, și iată aici mai mult decât Iona.

42. Împărăteasa dela miazăzi se va scula la judecată cu neamul acesta și-l va osândi pe el, căci a venit dela marginile pământului să asculte înțelepciunea lui Solomon, și iată aici mai mult decât Solomon.

43. Iar când duhul cel necurat a ieșit din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă, și nu află.

44. Atunci zice: Întoarce-mă-voi în casa mea, de unde am ieșit; și venind o află deșertată, măturată și împodobită.

45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât sine, și intrând locuiesc acolo, și se fac cele depe urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâi. Așa va fi și cu acest neam viclean.

46. Și pe când grăia încă el către noroadă, iată muma lui și frații lui stăteau afară, căutând să vorbească cu dânsul.

47. Și l-a zis lui oarecine: Iată, muma ta și frații tăi stau afară, vrând să grăiască cu tine.

48. Iar el răspunzând a zis celor lui ce-l grăise: Cine este muma mea și cine sunt frații mei?

49. Și tinzându-și mâna spre ucenicii săi, a zis: Iată muma mea și frații mei.

50. Că ori cine va face voia Tatălui meu celui din ceruri, acela îmi este și frate și soră și mămă.

46-50: Marcu 3, 31-35; Luca 8, 19-21.

13.

Pilda sămănătorului și alte pilde despre împărăția cerurilor.

În ziua aceea ieșind Iisus din casă, a șezut pe țărmul mării.

2. Și s'au adunat la dânsul noroade multe, încât a trebuit să intre și să șadă în corabie; iar norodul sta pe țărmul mării.

3. Și le-a grăit lor multe, în pilde, zicând: Iată a ieșit sămănătorul să sămene.

4. Și sămănând el unele (semințe) au căzut lângă cale; și au venit pasărilor și le-au mâncat pe ele.

5. Iar altele au căzut pe pietriș, unde n'aveau pământ mult, și au răsărit îndată, pentru că n'aveau pământ adânc;

6. Și răsărind soarele, s'au pălit, și pentru că n'aveau rădăcină, s'au uscat.

7. Iar altele au căzut în spinii, și au crescut spinii și le-au inecat.

8. Iar altele au căzut pe pământ bun și au dat roadă: una o sută, alta șasezeci, iar alta treizeci.

9. Cel ce are urechi de auzit, să auză.

10. Și apropiindu-se ucenicii lui, au zis către dânsul: Pentru ce le grăești lor în pilde?

11. Iar el răspunzând, a zis lor: Pentru că vouă vi s'a dat să știți tainele împărăției cerurilor, iară lor nu li s'a dat.

12. Că celui ce are l se va da și îl va prisosi; iar dela cel ce n'are, și ceeace are se va lua.

13. Pentru aceasta le grăesc

13. 1—23: Marcu 4, 1—20; Luca 8, 4—15.

lor în pilde, că văzând nu văd, și auzind nu aud, nici înțeleg.

14. Se împlinește cu el prorocia lui Isaia, ce zice: Cu urechile veți auzi și nu veți înțelege, și cu ochii veți privi și nu veți vedea.

15. Că s'a îngroșat inima poporului acestuia: cu urechile aude greu și ochii lui s'au închis, ca nu cumva cu ochii să vadă și cu urechile să audă și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă și să-i tămăduesc pe el.

16. Iar ochii voștri sunt fericiți că văd, și urechile voastre că aud.

17. Adevăr grăesc vouă, că mulți proroci și drepti au dorit să vadă cele ce vedeți voi și n'au văzut, și să audă cele ce auziți voi și n'au auzit.

18. Ascultați, deci, pilda sămănătorului:

19. Dela tot cel ce aude cuvântul împărăției și nu-l înțelege, venind vicleanul răpește ceeace s'a semănat în inima lui. Aceasta este sămânța cea sămănată lângă cale.

20. Iar cea sămănată pe pietriș, este cel care aude cuvântul și îl primește îndată cu bucurie;

21. Dar n'are rădăcină întru sine, ci este până la o vreme; iar în tâmplându-se necaz, sau prigoană pentru cuvânt, îndată se smintește.

22. Cea sămănată în spinii, este cel care aude cuvântul, dar grija veacului acestuia și înșelăciunea bogăției inecă cuvântul și neroditor îl face pe el.

23. Iar cea sămănată în pământ bun, este cel care aude cuvântul și-l înțelege și care aduce roadă:

14: Is. 6, 9—10.

unul o sută, altul șasezeci, iar altul treizeci.

24. Altă pildă le-a pus lor înainte, zicând: Asemănatu-s'a împărăția cerurilor omului care a sămănat sămânță bună în țarina sa.

25. Dar pe când dormeau oamenii, a venit vrășmașul lui și a sămănat neghină printre grâu, și s'a dus.

26. Iar dacă a crescut paiul și a făcut roadă, s'a arătat și neghina.

27. Și venind slugile stăpânului casei, i-au zis lui: Doamne, au n'ai sămănat sămânță bună în țarina ta? De unde, dar, are neghină?

28. Iar el le-a răspuns lor: Un om vrășmaș a făcut aceasta. Iar slugile au zis: Vrea-vei, dar, să mergem să le plivim?

29. Iar el a zis lor: Nu, ca nu cumva plivind neghina să smulgeți și grâul împreună cu ea.

30. Lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș, și atunci, la vremea secerișului, voi zice secerătorilor: Pliviți întâi neghina și-o legați snopi, ca s'o ardem, iar grâul îl adunați în jirnița mea.

31. Altă pildă le-a pus lor înainte, zicând: Asemenea este împărăția cerurilor grăuntelui de muștar, pe care luându-l omul le-a sămănat în țarina sa.

32. Acesta este mai mic decât toate semințele, dar dacă a crescut este mai mare decât toate buruienile și se face copac, încât vin pasărilor cerului și se sălășluiesc în ramurile lui.

33. Altă pildă le-a spus lor: Asemenea este împărăția cerurilor

31—32: Marcu 4, 30—32; Luca 13, 18—19.

aluatului, pe care luându-l femeea, le-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s'a dospit toată.

34. Acestea toate le-a grăit Iisus noroadelor în pilde, și fără de pilde nu le grăia lor.

35. Ca să se plinească ceea ce s'a spus prin prorocul ce zice: Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi cele ascunse dela începutul lumii.

36. Atunci lăsând Iisus noroadele a intrat în casă.

37. Și s'au apropiat de el ucenicii lui, zicând: Tălcuiește-ne nouă pilda cu neghina din țarina.

38. Iar el răspunzând, a zis lor: Cel ce a sămănat sămânța cea bună este Fiul Omului;

39. Țarina este lumea; sămânța cea bună sunt fiii împărăției, iar neghina sunt fiii celui viclean;

40. Vrășmașul care le-a sămănat pe ele este diavolul, secerișul este sfârșitul lumii, iar secerătorii sunt ingerii. Deci, cum se adună neghina și se arde în foc, așa va fi la sfârșitul veacului acestuia.

41. Va trimite Fiul Omului pe ingerii săi și vor aduna din împărăția lui toate semințele și pe cel ce fac fărădelegea.

42. Și-i vor arunca pe ei în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

43. Atunci dreptii vor străluci ca soarele întru împărăția Tatălui lor. Cel ce are urechi de auzit, să auză.

44. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor comoarei ascunse în țarină, pe care aflând-o omul, a ascuns-o și de bucuria ei se

35: Ps. 78, 2.

duce și toate câte le are le vinde, și cumpără țarina aceea.

45. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor neguțătorului care caută mărgăritare bune,

46. Și care aflând un mărgăritar de mult preț, s'a dus și a vândut toate câte le avea și l-a cumpărat pe el.

47. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor năvodului aruncat în mare, care adună tot felul de pești;

48. Iar după ce s'a umplut, scoțându-l la margine și șezând au ales pe cel bun în vase, iar pe cel rău l-au lepădat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul veacului, vor ieși îngerii și vor despartii pe cei răi dintre cei drepti,

50. Și-i vor arunca pe ei în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

51. Zis-a lor Iisus: Înțeleg-ați toate acestea? Răspuns-au ei: Da, Doamne.

52. Atunci le-a zis lor: De acum, tot cărturarul cu învățatură despre împărăția cerurilor asemenea este unui gospodăru, care scoate din visteria sa (lucruri) nouă și vechi.

53. Iar după ce a sfârșit Iisus aceste pilde, s'a dus de acolo.

54. Și venind în patria sa, îi învăța pe dânșii în sinagoga lor, încât ei se mirau și ziceau: De unde are el această înțelepciune și aceste puteri?

55. Au nu este el feciorul teslarului? Au nu se numește muma lui Maria, și frații lui Iacob și Iosif și Simon și Iuda?

56. Și surorile lui, nu sunt oare toate la noi? De unde deci la el toate acestea?

57. Și se smintea întru dânsul. Iar Iisus a zis lor: Nu este proroc fără trecere, decât numai în patria sa și în casa sa.

58. Și h'a făcut acolo minuni multe, pentru necredința lor.

14.

Tăierea capului sfântului Ioan. Înmultirea pâinilor. Iisus umblând pe mare.

În vremea aceea auzit-a Irod tetrarhul, vestea despre Iisus.

2. Și a zis slujitorilor săi: Acesta este Ioan Botezătorul; el a înviat din morți și de aceea se fac minuni printrânsul.

3. Că Irod prinzând pe Ioan l-a legat pe el și l-a pus în temniță, pentru Irodiada, femeea lui Filip, fratele său.

4. Pentru că Ioan îi zicea lui: Nu ți se cuvine ție s'o ai pe ea de soție.

5. Și vrând să-l omoare pe dânsul, se temea de popor, pentru că îl avea pe el ca pe un proroc.

6. Ci prăznuindu-se ziua nașterii lui Irod, fata Irodiadei a jucat în mijlocul (ospățului) și a plăcut lui Irod.

7. De aceea cu jurământ a mărturisit ei, să-i dea ori ce va cere.

8. Iar ea, îndemnată fiind de muma sa, a zis: Dă-mi aici pe tipșie capul lui Ioan Botezătorul.

9. Și s'a întristat împăratul; dar

14. 1—12: Marcu 6, 14, 17—30; Luca 9, 7—9; 3, 19—20.

53—58: Marcu 6, 1—6; Luca 4, 15—30.

pentru jurământ și pentru cel ce ședeau împreună cu dânsul, a poruncit să i se dea.

10. Și a trimis să-i tale lui Ioan capul în temniță.

11. Și s'a adus capul lui pe tipșie și s'a dat fetel, iar ea îl dete mumei sale.

12. Și venind ucenicii lui au luat trupul și l-au îngropat; apoi s'au dus de au vestit pe Iisus.

13. Iar Iisus auzind s'a dus de acolo cu corabia în loc pustiu, deosebi; și auzind despre aceasta mulțimea de prin cetăți, s'au dus pe jos după dânsul.

14. Și ieșind Iisus, a văzut popor mult și i s'a făcut milă de el și a tălmădit pe bolnavii lor.

15. Iar dacă s'a făcut seară, au venit la dânsul ucenicii lui zicând: Locul este pustiu și iată este târziu; slobozește gloatele ca să se ducă prin sate să-și cumpere de mâncare.

16. Iar Iisus le-a zis lor: Nu trebuie să meargă; dați-le voi să mănânce!

17. Răspuns-au ei: N'avem aici fără numai cinci pâini și doi pești.

18. Iar el a zis: Aduceți-le aici la mine.

19. Și a poruncit gloatelor să se așeze pe iarbă; apoi luând cele cinci pâini și cei doi pești și căutând la cer, a binecuvântat, apoi frângând pâinile le-a dat ucenicilor, iar ucenicii gloatelor.

20. Și au mâncat toți de s'au săturat, și au adunat rămășițele de sfărâmituri: douăsprezece coșuri pline.

13—27: Marcu 6, 31—44; Luca 9, 10—17; Ioan 6, 1—13.

21. Iar cel ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii.

22. Și îndată a silit Iisus pe ucenicii săi să intre în corabie și să meargă înaintea lui de ceea parte, până ce va slobozi noile roade.

23. Și slobozind noroadele, s'a sult singur la munte, să se roage. Și făcându-se seară era acolo singur.

24. Iar corabia era în mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, pentru că vântul sufla dimpotrivă.

25. Ci la a patra strajă a nopții a mers Iisus la dânșii, umblând pe mare.

26. Iar ucenicii văzându-l pe el umblând pe mare, s'au spăimântat, zicând că nălucă este, și de frică au strigat.

27. Dar Iisus îndată le-a grăit lor, zicând: Îndrăzniți, eu sunt; nu vă temeți.

28. Atunci Petru răspunzând, a zis: Doamne, de ești tu, poruncește-mi să viu la tine pe apă. Zis-a el: Vino.

29. Iar Petru pogorându-se din corabie, a pornit pe apă ca să meargă la Iisus.

30. Dar văzând vântul cel tare, s'a înfricoșat, și începând a se afunda a strigat, grăind: Doamne, mântulește-mă!

31. Iar Iisus tinzând îndată mâna, l-a apucat pe el și l-a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?

32. Și intrând ei în corabie, s'a potolit vântul.

22—36: Marcu 6, 45—56; Ioan 6, 15—21.

33. Iar cei ce erau în corabie au venit și s'au închinat lui, zicând: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu ești.

34. Și trecând (marea) au venit în pământul Ghenezaretului.

35. Și cunoscându-l pe el oamenii locului acelui, au trimis în toată latura aceea și au adus la dansul pe toți bolnavii.

36. Și-l rugau pe el (să-i lase) să se atingă numai de poalele vestimentelor lui; și câți se atingeau se tămăduiau.

15.

Obiceturi omenești împotriva poruncilor lui Dumnezeu. Vindecarea fiicei Hananencii și a altor bolnavi. Săturarea gloatelor în pustie.

A atunci au venit la Iisus niște cărturari și farisei din Ierusalim, zicând:

2. Pentruce ucenicii tăi calcă datina bătrânilor, că nu-și spală mâinile lor când mănâncă pâine?

3. Iar el răspunzând le-a zis lor: Dar voi pentruce călcați porunca lui Dumnezeu, pentru datina voastră?

4. Căci Dumnezeu a poruncit așa: Cîstește pe tatăl tău și pe mama ta; și: cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, cu moarte să moară.

5. Iar voi ziceți: Căla ce ar zice tatălui său sau mamei sale: dăruit este Domnului cu ceea ce te puteai folosi dela mine,

6. Acela poate să nu cîstească

pe tatăl său, sau pe mama sa. Și ați înlăturat porunca lui Dumnezeu pentru datina voastră.

7. Făgărniciilor, bine a prorocit despre voi Isaia, când a zis:

8. Poporul acesta se apropie de mine cu gura lui și mă cîstește cu buzele, iar cu inima stă de parte de mine.

9. Dar în zădar mă cîstește învățând învățături (cari sunt) porunci omenești.

10. Și chemând la sine gloatele, le-a zis lor: Ascultați și înțelegeți:

11. Nu ceeace intră în gură spurcă pe om, ci ceeace iese din gură, aceea spurcă pe om.

12. Atunci apropiindu-se ucenicii lui, i-au zis: Știi oare că fariseii, auzind acest cuvânt, s'au tulburat foarte?

13. Iar el răspunzând, a zis: Tot sadul pe care nu l-a sădit Tatăl meu cel ceresc, se va smulge din rădăcină.

14. Lăsați-i pe dânșii; sunt po-vățuitori orbi orbilor; și orb pe orb de va povățui, amândoi vor cădea în groapă.

15. Și răspunzând Petru, a zis lui: Spune nouă pilda aceasta.

16. Iar Iisus a zis lor: Încă și voi nepricepuți sunteți?

17. Dar nu înțelegeți că tot ce intră în gură merge în pantece și apoi se aruncă afară?

18. Iar cele ce ies din gură, din inimă ies, și acelea spurcă pe om.

19. Că din inimă ies gândurile cele rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtisagurile, mărturiile mincinoase, hulele.

20. Acestea sunt celece spurcă

8: Is. 29, 13.

pe om, iar mîncînd cu mîințele nespălate omul nu se spurcă.

21. Și ieșind Iisus de acolo, s'a dus în părțile Tirului și ale Sido-nului.

22. Și iată o femeie hananlancă, din hotarele acelea, ieșind striga către dansul și zicea: Miluește-mă, Doamne, fiul lui David, fiica mea se chinuște cumplit de un duh necurat.

23. Iar el nu l-a răspuns ei nici un cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii lui, îl rugară pe el, zicând: Slobozește-o pe ea, că strigă'n urma noastră.

24. Iar el răspunzând, a zis: Nu sunt trimis fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

25. Dar ea venind i s'a închinat lui, zicând: Doamne ajută-mi!

26. Răspuns-a Iisus: Nu se cuvine a lua pâinea fiilor și a o arunca la câini.

27. Iar ea a zis: Adevărat, Doamne, dar și câinii mănâncă din sfărîmiturile ce cad dela masa stăpînîlor lor.

28. Atunci răspunzând Iisus, a zis ei: O, femeie, mare este credința ta! Fie ție precum voești. Și s'a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

29. Și trecând de acolo Iisus, a venit la marea Galileei, și suindu-se în munte a șezut acolo.

30. Și au venit la dansul noroade multe, avînd cu sine schiopi, orbi, muți, ciungi și alți muți, și i-au aruncat pe dânșii la picioarele lui Iisus, iar el l-a tămăduit pe ei,

31. Încât se mirau noroadele văzînd pe muți grîind, pe ciungi

sănătoși, pe schiopi umblînd și pe orbi văzînd; și mărlau pe Dumnezeuul lui Israel.

32. Iar Iisus chemînd la sine pe ucenicii săi, a zis: Milă-mi este de poporul acesta, că iată sunt trei zile de când așteaptă lângă mine, neavînd ce mânca; iar a-i slobози pe ei flămânzi nu voesc, ca nu cumva să slăbiască pe drum.

33. Și au grăit ucenicii lui către dansul: Unde să găsim în pustie atâtea pâini, încât să se sature atîta lume?

34. Iar Iisus a zis lor: Cîte pâini aveți? Și ei au răspuns: Șapte, și câțiva peștișori.

35. A poruncit apoi norodului să se așeze pe pămînt.

36. Și luînd cele șapte pâini și peștii, mulțămînd a frînt și a dat ucenicilor lui, iar ucenicii norodului.

37. Și au mîncat toți și s'au săturat, și au luat șapte coșuri pline cu rămășițele de sfărîmituri.

38. Iar cei ce mîncaseră erau ca la patru mii de bărbați; afară de femei și de copii.

39. Și slobozînd noroadele, s'a suit în corabie și a trecut în hotarele Magadanului.

16.

Iudeii cer semn. Aluatul fariseilor. Mărturisirea lui Petru. Lepădarea de sine și luarea crucii. Muștrarea lui Petru.

A atunci s'au apropiat fariseii și saducheli și ispitindu-l îl rugau pe dansul să le arate vr'un semn din cer.

32-39: Marcu 8, 1-10.

16. 1-12: Marcu 8, 11-21.

21-28: Marcu 7, 24-30.

2. Iar el răspunzând, a zis lor: Când se face seară ziceți: va fi senin, că se roșește cerul;

3. Iar dimineața ziceți: astăzi va fi furtună, că se roșește cerul posomorit. Fărniciilor, fața cerului știți să o socotiți, iar semnele vremurilor nu le puteți (găci)?

4. Neamul viclean și preacurvar cere semn, și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Iona prorocul. Și lăsându-i pe dânșii, s'a dus.

5. Și mergând ucenicii lui de ceea parte (a mării), uitaseră să ia pâine.

6. Iar Iisus le-a zis lor: Căutați și vă păziți de aluatul fariseilor și al saducheilor.

7. Iar ei cugetau intru sine zicând: N'am luat pâine.

8. Dar Iisus cunoscându-le gândul, a zis: Ce cugetați intru voi, puțin credincioșilor, că n'ați luat pâine?

9. Tot nu pricepeți oare, nici vă aduceți aminte de cele cinci pâini la cele cinci mii (de oameni), și câte coșuri ați luat?

10. Nici de cele șapte pâini la cele patru mii (de oameni) și câte coșuri ați luat?

11. Cum de nu pricepeți că nu (gândindu-mă) la pâine am zis vouă să vă păziți de aluatul fariseilor și al saducheilor?

12. Atunci au înțeles că nu de aluatul pâinii le-a spus să se păziască, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor.

13. Venind Iisus în părțile Cesareei lui Filip, a întrebat pe uce-

nicii săi, zicând: Cine-mi zic oamenii că sunt eu, Fiul Omului?

14. Iar ei au zis: Unii (zic că ești) Ioan Botezătorul; alții Ilie; iar alții Ieremia sau unul din proroci.

15. Zis-a lor Iisus: Dar voi cine-mi ziceți că sunt?

16. Și răspunzând Simon Petru a zis: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

17. Și răspunzând Iisus, a zis lui: Fericit ești, Simone, fiul lui Iona, că nu trup și sânge ți-a descoperit ție (aceasta), ci Tatăl meu cel din ceruri.

18. Și eu îți spun ție, că tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe dansa.

19. Și-ți voi da ție cheile împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri și orice vei deslega pe pământ va fi deslegat și în ceruri.

20. Atunci a poruncit ucenicilor săi, ca să nu spue nimănui că el este Hristosul.

21. De atunci a început Iisus a spune ucenicilor săi, că trebuie să meargă în Ierusalim și multe să pătimească dela bătrâni și dela arhierii și dela cărturari, și să fie omorât, dar a treia zi va învia.

22. Și luându-l la o parte Petru, a început a i se împotrivi, zicând: Fii milostiv cu tine, Doamne; să nu ți se întâmple una ca asta!

23. Iar el întorcându-se, a zis lui Petru: Mergi înapoi la mea, satano! Smânteală îmi ești, că nu cugeți cele ce sunt ale lui Dum-

nezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor.

24. Atunci Iisus a zis ucenicilor săi: De voește cineva să vie după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-mi urmeze mie.

25. Că cine vrea să-și mântuiască sufletul, pierde-l va pe el; iar cine își va pierde sufletul său pentru mine, afla-l va pe el.

26. Că ce va folosi omului de va dobândi lumea toată, iar sufletul său și-l va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

27. Că Fiul Omului va să vie intru slava Tatălui său, cu îngerii săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele sale.

28. Adevăr grăesc vouă: Sunt unul din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moarte până ce nu vor vedea pe Fiul Omului viind intru împărăția sa.

17.

Schimbarea la față. Vindecarea lunaticului. Plata dajdiei.

După șase zile, Iisus a luat pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și l-a suit într'un munte înalt, numai pe ei.

2. Și s'a schimbat la față înaintea lor, și a strălucit fața lui ca soarele, iar hainele lui s'au făcut albe ca lumina.

3. Și iată, s'au arătat lor Moise și Ilie vorbind împreună cu dansul.

4. Atunci a zis Petru către Iisus: Doamne, bine este nouă să

fim aici; de voești, vom face aici trei colibi: ție una și lui Moise una și una lui Ilie.

5. Și încă grăind el, tată nor luminos l-a umbrat pe el, și iată (s'a auzit) glas din nor zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, intru care bine am volt, pe acesta să-l ascultați!

6. Și auzind ucenicii, au căzut cu fețele lor la pământ și s'au spăimântat foarte.

7. Ci, apropiindu-se Iisus, s'a atins de dânșii și a zis: Sculați-vă și nu vă temeți.

8. Și ridicându-și ochii lor, n'au mai văzut pe nimeni, fără numai pe Iisus singur.

9. Și pogorându-se ei din munte, le-a poruncit lor Iisus, zicând: Ni-mănuși să nu spuneți vedenia aceasta, până când Fiul Omului se va scula din morți.

10. Și l-au întrebat pe el ucenicii lui, zicând: Dar pentru ce cărturarilor că trebuie să vie mai întâi Ilie?

11. Iar Iisus răspunzând, a zis lor: Într'adevăr Ilie va veni mai întâi și le va pregăti toate;

12. Eu însă vă spun că Ilie a și venit, dar nu l-au cunoscut pe dansul, ci l-au făcut lui câte au volt; așa și Fiul Omului va să pătimească dela dânșii.

13. Atunci au înțeles ucenicii că le grăise despre Ioan Botezătorul.

14. Și venind ei la mulțime, s'a apropiat de dansul un om, închinându-se înaintea lui și zicând:

11: Mal. 3, 23.

14-21: Marcu 9, 14-29; Luca 9, 37-42.

17, 1-13: Marcu 9, 2-13; Luca 9, 28-36; Ioan 12, 23-41.

15. Doamne, miluește pe fiul meu, că este lunatic și rău pătimește! Că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.

16. Și l-am adus pe dânsul la ucenicii tăi și n'au putut să-l tămăduiască.

17. Iar Iisus răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-mi-l aici!

18. Și certându-l Iisus a ieșit dracul dintrânsul și s'a tămăduit copilul din ceasul acela.

19. Atunci, fiind singur Iisus, s'au apropiat de el ucenicii și au zis: Pentru ce noi n'am putut să-l scoatem pe el?

20. Răspuns-a lor Iisus: Pentru necredința voastră; căci adevăr grăiesc vouă: de veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: mută-te de aici acolo, și se va muta și nimic nu va fi vouă cu neputință.

21. Că acest neam (de draci) nu iese, fără numai cu rugăciune și cu post.

22. Și întorcându-se ei în Galileea, le-a zis lor Iisus: Fiul Omului va să se dea în mâna oamenilor.

23. Și-l vor omori pe el și a treia zi va învia. Iar ei s'au înfrînat foarte.

24. Și dacă au venit în Capernaum, s'au apropiat de Petru cel ce strângea dajdia și au zis: În-vățătorul vostru nu plătește dajdia? Iar el a răspuns: Ba da.

22-23: Marcu 9, 30-32; Luca 9, 43-45.

25. Și intrând în casă, Iisus îl luă înainte zicând: Ce îți se pare, Simone? Împărații pământului dela cine iau dajdia sau bir? Dela fiii lor, sau dela cei streini?

26. Răspuns-a Petru: Dela cei streini. Zis-a Iisus lui: Iată dar, că fiii sunt scutiți.

27. Ci ca să nu-ți smintim pe dânsii, mergi la mare și aruncă undița și la peștele care va ieși întâi, și deschizând gura lui, vei găsi (în ea) un statir; ia-l pe acela și dă-l-i lor, pentru mine și pentru tine.

18.

*Întrebări despre întăietate.
Puterea de a lega și a dezlega.
De câteori vom terța fratelui.
Pilda cu talanții.*

În ceasul acela s'au apropiat ucenicii de Iisus și au zis: Oare cine este mai mare în împărăția cerurilor?

2. Atunci Iisus chemând un prunc, l-a pus pe el în mijlocul lor

3. Și a zis: Adevăr grăesc vouă, de nu vă veți întoarce și de nu veți fi ca pruncii, nu veți intra întru împărăția cerurilor.

4. Deci cel ce se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este mai mare în împărăția cerurilor.

5. Și cine va primi pe un prunc ca acesta întru numele meu, pe mine mă primește.

6. Iar cine va sminti pe unul din acești mici cari cred întru mine, mai bine și-ar spânzura o

18. 1-9: Marcu 9, 33-47; Luca 9, 46-48.

plătră de moară de grumazul său și s'ar îneca în adâncul mării.

7. Vai lumii de smintele! Că smintelele trebuie să vie; dar vai omului aceluia prin care vine sminteala!

8. Iar de te smintește pe tine mâna ta, sau piciorul tău, taie-le pe ele și le aruncă dela tine; că mai bine este pentru tine să intri în viață schlop sau ciung, decât două mâini sau două picioare având, să fii aruncat în focul cel veșnic.

9. Și de te smintește pe tine ochiul tău, scoate-l pe el și-l aruncă dela tine; că mai bine este pentru tine să intri în viață cu un ochiu, decât având amândoi ochii, să fii aruncat în Gheena focului.

10. Căutați să nu defălmați pe unul din aceștia mai mici; că zic vouă, că ingerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu care este în ceruri.

11. Că Fiul Omului a venit ca să mântuiască pe cel pierdut.

12. Ce vi se pare vouă? De va avea un om o sută de oi și una dintrânsele se va rătăci, au nu va lăsa pe cele nouăzeci și nouă în munți, și mergând o va căuta pe cea rătăcită?

13. Și, de i se va întâmpla s'o găsească pe ea, adevăr grăesc vouă, că se bucură de dansa mai vărtos decât de cele nouăzeci și nouă cari nu s'au rătăcit.

14. Așa nu este voia Tatălui vostru celui din ceruri, ca să plădă unul din acești mici.

15. De-ți va greși ție fratele tău, mergi și-l muștră pe dânsul între

tine și între el singur; deci, de te va asculta, ai dobândit pe fratele tău.

16. Iar de nu te va asculta, mai ia împreună cu tine încă pe unul sau doi, ca prin gura a două sau trei mărturii să se întărească orice cuvânt.

17. Iar de nu-i va asculta pe ei, spune-l soborului; și de nu va asculta nici de sobor, să-ți fie ție ca un păgân și vameș.

18. Adevăr grăesc vouă: Ori câte veți lega pe pământ, vor fi legate și în cer, și ori câte veți deslega pe pământ, deslegate vor fi și în cer.

19. Iarăși adevăr grăesc vouă, că dacă doi din voi se vor uni pe pământ pentru tot lucrul ce vor cere, li se va da lor de Tatăl meu, care este în ceruri.

20. Că unde sunt doi sau trei adunați întru numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor.

21. Atunci Petru apropiindu-se de dânsul, a zis: Doamne, de câte ori imi va greși mie fratele meu și eu îl voi ierta lui? Au doară până de șapte ori?

22. Răspuns-a Iisus lui: Nu-ți zic ție (să țieți) până de șapte ori, ci până de șaptezeci de ori câte șapte.

23. De aceea, asemănatu-s'a împărăția cerurilor omului împărat, care a vrut să ceară socoteală slugilor sale.

24. Și începând el a socoti, au adus la dânsul pe un datornic cu zece mii de talanți.

25. Ci neavând el să plătească, domnul lui a poruncit să-l vânză

12-14: Luca 15, 4-7.

16: A doua Lege 19, 15.

pe el și pe femeia lui și pe copiii lui și toate câte avea, și să plătească.

26. Deci, căzând (la pământ) sluga aceea se închina lui, zicând: Doamne, mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot!

27. Și milostivindu-se domnul slugii aceleia, a slobozit-o pe ea și i-a iertat și datoria.

28. Dar ieșind sluga aceea, a aflat pe unul din tovarășii săi care-i era dator o sută de dinari, și apucându-l pe el îl sugruma, zicând: Plătește-mi, ce-mi ești dator!

29. Iar acesta căzând la picioarele lui, îl ruga pe dânsul, zicând: Mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti!

30. El însă n'a vrut, ci ducându-l l-a băgat în temniță până când va plăti datoria.

31. Iar tovarășii lui văzând cele ce s'au făcut, s'au întristat foarte, și venind au spus domnului lor toate cele ce s'au făcut.

32. Atunci chemându-l pe el domnul lui, l-a zis: Slugă vicleană, toată datoria ți-am iertat-o ție, pentru că m'ai rugat;

33. Dar ție nu ți se cădea oare să-ți fie milă de tovarășul tău, precum și mie mi-a fost milă de tine?

34. Și mâniindu-se domnul lui, l-a dat pe el muncitorilor, până ce va plăti toată datoria.

35. Așa va face și Tatăl meu cel ceresc vouă, de nu veți ierta, fiecare fratelui său, din toată inima voastră.

19.

Desfacerea căsătoriei. Binecuvântarea pruncilor. Primejdia așuției. Răspłata celor ce urmează lui Hristos.

Și dacă a sfârșit Iisus cuvintele acestea, a trecut din Galileea și a venit în hotarele Iudeei, de ceea parte de Iordan.

2. Și au mers după dânsul noroade multe și l-a tălmăduit pe ele acolo.

3. Și venind niște farisei, l-au ispitit pe el și au zis lui: Se cade oare omului să-și lase femeia pentru orice pricină?

4. Iar el răspunzând, a zis lor: Dar n'ați cetit că cel ce l-a făcut la început, bărbat și femeie l-a făcut pe el?

5. Și a mai zis: Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe muma sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup;

6. Așa că numai sunt doi, ci un trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

7. El însă l-au zis: Dar atunci de ce a poruncit Moise să l se dea carte de despărțenie și s'o lase pe ea?

8. Zis-a lor Iisus: Moise după învârtosarea inimii voastre a îngăduit să vă lăsați femeile voastre; dar dintru început nu a fost așa.

9. Ci vă spun vouă, că oricine își va lăsa femeia, afară de cuvânt de curvie, și va lua pe alta,

19. 1-9: Marcu 10, 1-12.

5: Fac. 1, 27; Fac. 2, 24.

8: A doua Lege 24, 1.

preacurvește, și cel ce va lua pe cea lăsată (iarăși) preacurvește.

10. Zis-au lui ucenicilor: Dacă așa este pricina omului cu femeia, nu este de folos să se însoare.

11. Iar el a zis lor: Nu toți pricep cuvântul acesta, ci (numai) acela, cărora le este dat.

12. Că sunt fameni, cari din pântecul mamei lor s'au născut așa; și sunt fameni, pe cari oamenii i-au făcut fameni; și sunt fameni, cari singuri s'au făcut așa, pentru împărăția cerurilor. Cine poate înțelege, să înțeleagă.

13. Atunci au adus la dânsul pruncii, ca să-și pue mâinile peste ei și să se roage (pentru ei); iar ucenicii l-au certat.

14. Dar Iisus a zis către dâșii: Lăsați pruncii și nu-i oprți pe ei a veni la mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor.

15. Și puindu-și mâinile peste ei, s'a dus de acolo.

16. Și iată oarecine venind la el, a zis: Învățătorule bune, ce să fac, ca să am viața de veci?

17. Iar el a zis lui: Ce-mi zici bun? Nimenea nu este bun, fără numai unul Dumnezeu; dar de voești să intri în viață, păzește poruncile.

18. Zis-a lui: Care? Iar Iisus a zis: Să nu uciți, să nu preacurvești, să nu furi, să nu fii măr-turie mincinoasă,

19. Cinstește pe tatăl tău și pe

13-15: Marcu 10, 13-16; Luca

18, 15-17.

16-30: Marcu 10, 17-31; Luca

18, 18-30.

18: Ieș. 20, 12-16; A doua Lege

5, 16-20; Lev. 19, 18.

muma ta, și să turești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

20. Zis-a lui tânărul: Toate acestea le-am păzit din tinerețele mele; ce-mi mai lipsește?

21. Zis-a Iisus lui: De voești să fii desăvârșit, mergi, vindeți averile tale și le dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și vino de-mi urmează mie.

22. Auzind cuvântul acesta, tânărul s'a dus întristat, căci avea avuții multe.

23. Atunci Iisus a zis ucenicilor săi: Adevăr grăesc vouă, anevoe va intra bogatul întru împărăția cerurilor.

24. Și iarăși zic vouă: Mai lesne este să treacă o cămilă prin urechile acului, decât un bogat să intre întru împărăția lui Dumnezeu.

25. Iar ucenicii lui auzind s'au mirat foarte, zicând: Cine poate, dar, să se mântuiască?

26. Iisus însă privindu-i, a zis către ei: La oameni aceasta este cu neputință, la Dumnezeu însă toate sunt cu putință.

27. Atunci răspunzând Petru, a zis lui: Iată, noi am lăsat toate și am urmat ție. Oare ce va fi nouă?

28. Iar Iisus a zis lor: Adevăr grăesc vouă, că cel ce ați urmat mie, la a doua naștere, când va ședea Fiul Omului pe scaunul măririi sale, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

29. Și tot cel ce a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau muma, sau femeie, sau fii, sau holde pentru numele meu, însușit

va lua inapoi și va moșteni viața veșnică.

10. Și mulți dintâi vor fi pe urmă, și de pe urmă (vor fi) întâi.

20.

Pilda despre lucrătorii vitei. Iisus își vestește patimile sale. Fiii lui Zevedei. Vindecarea celor doi orbi.

Căci asemenea este împărăția cerurilor omului gospodar, care a ieșit des de dimineață ca să tocmască lucrători la via sa.

2. Și tocmindu-se cu lucrătorii cu câte un dinar pe zi, i-a trimis pe ei în via sa.

3. Și ieșind la al treilea ceas, a văzut pe alții stând în târg fără de lucru;

4. Și a zis și acelor: Mergeți și voi în vie, și ce va fi cu dreptul, vă voi da vouă. Iar ei s'au dus.

5. Ieșind iarăși pe la al șaselea și la al nouălea ceas, a făcut asemenea.

6. Iar la al unsprezecelea ceas, ieșind a aflat pe alții stând fără de lucru, și le-a zis și lor: Ce ați stat aici toată ziua fără de lucru?

7. Zis-au ei: Nimenea nu ne-a tocmnit pe noi. Zis-a lor: Mergeți și voi în via mea, și ce va fi cu dreptul veți lua.

8. Iar dacă s'a făcut seară, a zis stăpânul vitei către ispravnicul său: Chiamă pe lucrători și le dă lor plata, începând dela cei din urmă până la cei dintâi.

9. Deci venind cei dela al unsprezecelea ceas, au luat câte un dinar.

10. Și venind apoi cei dintâi,

socoteau că vor lua mai mult, dar au luat și ei tot câte un dinar.

11. Iar după ce au luat, au început să cătească împotriva stăpânului casei, zicând:

12. Acești de pe urmă au lucrat numai un ceas și i-a făcut întocmai cu noi cari am purtat greutatea zilei și zădărlul!

13. Iar el răspunzând, a zis unul dintrâșii: Prietene, nu-ți fac ție strâmbătate; au nu cu un dinar te-ai tocmnit cu mine?

14. Iați deci ce-i al tău și pleacă; voesc să dau acestuia de pe urmă ca și ție.

15. Au doară nu mi se cade să fac ce vreau cu ale mele? Au este ochiul tău viclean, pentru că eu sunt bun?

16. Așa vor fi cei din urmă întâi, și cei dintâi pe urmă; că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

17. Și suindu-se Iisus în Ierusalim, a luat la o parte pe cei doisprezece ucenici și le-a spus lor pe cale:

18. Iată, ne suim în Ierusalim și Fiul Omului se va da arhierilor și cărturarilor, și-l vor judeca pe el spre moarte.

19. Și-l vor da pe el păgânilor ca să-l batjocorească și să-l bată și să-l răstignească, dar a treia zi va învia.

20. Atunci s'a apropiat de dânsul muma fiilor lui Zevedei, împreună cu fiii săi, închinându-se și cerând oarece dela dânsul.

21. Și el a întrebat-o pe ea: Ce vorești? Răspuns-a aceasta: Zi

20. 17—19: Marcu 10, 32—34; Luca 18, 31—33.

20—28: Marcu 10, 35—45.

ca acești doi fii ai mei să șadă unul deadreapta ta și altul deadstânga ta, întru împărăția ta.

22. Iar Iisus răspunzând, a zis: Nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul pe care eu îl voi bea, și să vă botezați cu botezul cu care eu mă botez? Zis-au lui: Putem.

23. Zis-a lor (Iisus): Paharul meu cu adevărat îl veți bea, și cu botezul cu care eu mă botez vă veți boteza; dar a ședea deadreapta mea și deadstânga mea, nu-mi este îngăduit să dau (decât) celor ce s'a rânduit dela Tatăl meu.

24. Și auzind cei zece (ucenici), s'au mâniat pe cei doi frați.

25. Iar Iisus chemându-l pe dânsul le-a zis: Știți că domnii păgânilor domnesc peste aceștia și cei mari îi stăpânesc pe dânsii.

26. Dar între voi nu va fi așa; ci, care dintre voi va vrea să fie mai mare, să vă fie vouă slugă,

27. Și care dintre voi va vrea să fie întâi, să vă fie vouă slugă.

28. Precum și Fiul Omului n'a venit ca să se slujească lui, ci ca să slujească și să-și dea sufletul său preț de răscumpărare pentru mulți.

29. Și ieșind ei din Ierihon, a mers după dânsul popor mult.

30. Și iată, doi orbi cari ședeau lângă cale auzind că Iisus trece (pe acolo), au strigat, grăind: Miluește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!

31. Iar poporul i-a certat pe dânsii ca să tacă; ei însă mai tare

29—34: Marcu 10, 46—52; Luca 18, 35—43.

strigau, grăind: Miluește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!

32. Și oprindu-se Iisus, i-a chemat la sine și le-a zis: Ce voriți să vă fac?

33. Zis-au lui: Doamne, să se deschiză ochii noștri!

34. Și făcându-i se milă lui Iisus, s'a atins de ochii lor, și îndată au văzut și au mers după dânsul.

21.

Intrarea lui Hristos în Ierusalim. Alungarea vânzătorilor din biserică. Smochinul cel uscat. Botezul lui Ioan. Pilda despre cei doi fii trimiși în vie.

Iar dacă s'au apropiat de Ierusalim, și au venit în Vithfaghî, la muntele Maslinilor, Iisus a trimis pe doi ucenici,

2. Zicându-le lor: Mergeți în satul care este înaintea voastră, și numai decât veți găsi o asină legată și un mânz împreună cu ea; deslegându-o, aduceți-o la mine.

3. Și de va zice vouă cineva ceva, spuneți-i că acestea Domnului îi trebuiesc, și numai decât le va trimite pe ele.

4. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin prorocul ce zice:

5. Spuneți fiicei Sionului: Iată împăratul tău vine la tine blând și șezând pe asină și pe mânz, fiul celei de sub jug.

6. Și mergând ucenicii, au făcut precum le-a poruncit lor Iisus.

7. Au adus asina și mânzul, și

21. 1—11: Marcu 11, 1—10; Luca 19, 29—38; Ioan 12, 12—19.

5: Zah. 9, 9; Is. 62, 11.

punându-și hainele deasupra lor, Iisus a șezut pe ele.

8. Și cei mai mulți din popor își așterneau vestimentele lor pe cale, iar alții tălau stâlpi din copaci și le așterneau pe cale.

9. Iar noroadele care mergeau înainte și cele ce veneau pe urmă strigau, zicând: Osana, Fiul lui David, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

10. Și intrând el în Ierusalim, s'a cutremurat toată cetatea, zicând: Cine este acesta?

11. Iar noroadele ziceau: Acesta este Iisus, prorocul din Nazaretul Galileei.

12. Și a intrat Iisus în biserică lui Dumnezeu și a scos pe toți cei ce vindeau și cumpărau în biserică, răsturnând mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei.

13. Și a zis lor: Scris este: casa mea casă de rugăciune se va chema, iar voi ați făcut din ea peșteră de tâlhari.

14. Și au venit la dânsul în biserică orbi și schiopi, și i-a vindecat pe ei.

15. Iar arhierii și cărturarii văzând minunile ce le făcea, și pruncii strigând în biserică și zicând: Osana Fiul lui David! - s'au mândat.

16. Și i-au zis lui: Auzi ce strigă aceștia? Iar Iisus le-a răspuns: Adevărat. Au nici odată n'ați cetit,

că din gura pruncilor și a celor ce sug veți tocmi laudă?

17. Și lăsându-i pe ei, a ieșit afară din cetate, în Vitania, și s'a sălășluit acolo.

18. Iar a doua zi, întorcându-se în cetate a flămânzit.

19. Și văzând un smochin lângă drum, s'a apropiat de el și neaflând nimic întrânsul, fără numai frunze, a zis lui: De acum în veac să nu se mai facă rod în tine! Și îndată s'a uscat smochinul.

20. Și văzând ucenicii s'au mirat, zicând: Cum de s'a uscat smochinul îndată?

21. Iar Iisus răspunzând a zis lor: Adevăr grăesc vouă: De veți avea credință și nu vă veți îndoi, nu numai cele (intâmpate) cu smochinul le veți face, ci și de veți zice muntelui acestuia: ridi-că-te și te aruncă în mare, va fi vouă.

22. Și toate câte veți cere intru rugăciune, crezând, veți primi.

23. Iar dacă a intrat el în biserică, s'au dus la dânsul, când învăța, arhierii și bătrânii poporului, zicând: Cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat puterea aceasta?

24. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Întreba-vă-voi și eu un cuvânt, pe care, de mi-l veți spune mie, și eu vă voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

25. Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer, sau dela oameni? Iar ei cugetau întru sine, zicând: De vom zice: din cer, el ne va spune: dar pentru ce n'ați crezut lui?

23-27: Marcu 11, 27-33; Luca 20, 1-8; Ioan 2, 18.

26. Iar de vom zice: dela oameni, ne temem de norod, că toți îl au pe Ioan ca pe un proroc.

27. Și răspunzând lui Iisus, au zis: Nu știm. Zis-a lor atunci și el: Nici eu nu vă voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

28. Dar ce vi se pare vouă? Un om avea doi feciori, și mergând la cel dintâi, i-a zis: Fiule, mergi astăzi de lucrează în via mea.

29. Iar el răspunzând, a zis: Nu voiesc; dar mai pe urmă, căin-du-se, s'a dus.

30. Și mergând la celalalt, i-a zis așijderea. Iar el răspund, a zis: Eu, Doamne, voi merge; și nu s'a dus.

31. Care din aceștia doi a făcut voia tatălui? Zis-au ei: Cel dintâi. Zis-a lor Iisus: Adevăr zic vouă, că vameșii și curvele intră înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu.

32. Că a venit la voi Ioan, în calea dreptății, și n'ați crezut întrânsul; ci vameșii și curvele au crezut, iar voi văzând (aceasta) nu v'ați căit nici după aceea, ca să credeți întrânsul.

33. Ascultați altă pildă. A fost (odată) un gospodar care a sădit vie, a îngrădit-o cu gard, a săpat întrânsa teasc, a zidit turn și a dat-o lucrătorilor, iar el s'a dus departe.

34. Când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis pe slugile sale la lucrători, ca să ia roadele ei.

35. Dar lucrătorii prinzând pe

slugile lui, pe una au bătut-o, pe alta au omorît-o iar pe alta au ucis-o cu pietre.

36. Și iarăși a trimis pe alte slugi, mai multe decât cele dintâi și le-a făcut și acelora așijderea.

37. Iar mai pe urmă a trimis la ei pe fiul său, zicând: Se vor rușina de fiul meu.

38. Ci lucrătorii văzând pe fiul, și-au zis: Acesta e moștenitorul, veniți să-l omorim pe el și să stăpânim moștenirea lui!

39. Și prinzându-l pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorît.

40. Deci, când va veni domnul viei, ce va face lucrătorilor acelora?

41. Zis-au lui: Pe cei răi, cu rău îl va pierde și via o va da altor lucrători, cari îi vor da lui roadele la vreme.

42. Zis-a lor Iisus: Au niciodată n'ați cetit în scripturi: Piatra pe care n'au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului; dela Domnul s'a făcut aceasta, și este (lucru) minunat în ochii noștri!

43. De aceea vă spun vouă, că se va lua dela voi împărăția lui Dumnezeu, și se va da neamului care va aduce roadele ei.

44. Și cel ce va cădea peste piatra aceasta, se va sfărma; iar peste care va cădea ea, îl va zdrobi.

45. Iar arhierii și fariseii au zidit pildele lui, au priceput că despre dânsii grăește.

46. Și căutând să-l prinză pe el, s'au temut de popor, de vreme ce ca pe un proroc îl avea pe el.

33-46: Marcu 12, 1-12; Luca 20, 9-19; Is. 5, 1-2.

42: Ps. 118, 22-23.

22.

Chemarea la nuntă. Întrebarea despre dajdie. Saduchei și învierea morților. Porunca cea mai mare din lege. Al cui fiu este Hristos?

Și iarăși le-a grăit lor în pilde, zicând:

2. Asemănatu-s'a împărăția cerului, unui împărat care a făcut nuntă fiului său.

3. Și a trimis pe slugile sale să poștească pe cei chemați la nuntă, dar aceștia nu voiau să vie.

4. Și a trimis iarăși alte slugi, zicând: Spuneți celor chemați: iată am gătit prânzul meu; juncii mei și cele hrănite ale mele s'au junghiat și toate sunt gata. Veniți la nuntă.

5. Dar ei nebăgând în seamă (poftirea), s'au dus, unul la holda sa, altul la neguțătoria sa.

6. Iar ceilalți prinzând pe slugile lui, le-au pedepsit și le-au omorât pe ele.

7. Și auzind împăratul, s'a mâniat și trimițând oștile sale, a pierdut pe ucigașii aceia și cetatea lor a ars-o.

8. Atunci a zis slugilor sale: Iată nunta este gata, dar cei chemați n'au fost vrednici de ea.

9. Mergeți deci la răspântiile drumurilor, și pe câți li veți afla, chemați-i la nuntă!

10. Și ieșind slugile acelea la răspântii, i-au adunat pe toți câți i-au aflat - și buni și răi; și s'a umplut casa nunții de oaspeți.

11. Și intrând împăratul să vadă

pe cei ce ședeau la masă, a văzut acolo un om, care nu era îmbrăcat în haină de nuntă.

12. Și i-a zis lui: Prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Iar el tăcea.

13. Atunci împăratul a zis slugilor: Legându-i mâinile și picioarele, luați-l pe dansul și-l aruncați întru întunerecul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

14. Că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

15. Atunci mergând fariseii, sfat au făcut, că să-l prinză pe el în cuvânt.

16. Și au trimis la el pe ucenicii lor împreună cu Irodianii, zicând: Învățătorule, știm că ești drept și înveți cu adevărat calea lui Dumnezeu, și nu-ți pasă de nimeni, că nu cauți la fața oamenilor.

17. Deci, spune-ne nouă: Ce ți se pare ție? Se cade a plăti dajdie Chesarului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoscând viclenia sugul lor, a zis: Ce mă ispițiți, fățarnicilor? Arătați-mi mie banul dajdiei.

19. Și ei i-au adus un dinar.

20. Iară el a zis lor: Al cui este chipul acesta și scriptura cea de pe el?

21. Zis-au lui: Ale Chesarului. Atunci a zis lor: Dați, dar, înapoi pe cele ce sunt ale Chesarului Chesarului, și pe cele ce sunt ale lui Dumnezeu lui Dumnezeu.

22. Și auzind s'au mirat, și lăsându-l pe el s'au dus.

15-22: Marcu 12, 13-17; Luca 20, 20-26; Ioan 8, 6.

22. 2-10: Luca 14, 16-24; Ioan 8, 29.

23. În aceeași zi au venit la dansul saduchei, cari spun că nu este înviere, și i-au întrebat pe el, zicând:

24. Învățătorule, Moise a zis: De va muri cineva neavând copii, fratele lui să ia pe femeia lui și să ridice urmași fratelui său.

25. Deci, erau la noi șapte frați, și cel dintâi însurându-se a murit, și neavând urmași, a lăsat pe femeia sa fratelui său.

26. Așisderea (s'a întâmplat cu) al doilea și cu al treilea, până la al șaptelea.

27. Iar mai pe urmă de toți a murit și femeia.

28. Deci, la înviere a căruia din cei șapte va fi femeia? Căci toți au avut-o pe ea.

29. Iar Iisus răspunzând, a zis lor: Vă rătăciți, neștiind scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

30. Că la înviere nici nu se însoară nici nu se mărită nimeni, ci vor fi (toți) ca ingerii lui Dumnezeu din cer.

31. Iar despre învierea morților n'ați cettit oare ceace s'a spus vouă de Dumnezeu care zice:

32. Eu sunt Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov; Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor.

33. Și auzind noroadele, se mirau de învățătura lui.

34. Iar fariseii auzind că a astupat gurile saducheiilor, s'au adunat împreună.

35. Și unul din ei, învățător de

lege fiind, i-a întrebat ispitindu-l pe el și zicând:

36. Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din lege?

37. Iar Iisus a răspuns: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este marea și cea dintâi poruncă.

38. Iar a doua, asemenea acesteia: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

39. În aceste două porunci atarnă toată legea și prorocii.

40. Și fiind adunați fariseii, i-a întrebat pe ei Iisus, zicând:

41. Ce vi se pare vouă de Hristos? Al cui fiu este? Zis-au lui: al lui David.

42. Zis-a lor: Cum, dară, David, cu duhul îl numește pe el Domn, zicând:

43. Zis-a Domnul Domnului meu: șezi deadreapta mea, până ce voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci, dacă David îl numește pe el Domn, cum este fiu al lui?

45. Și nimeni nu putea să-i răspundă lui un cuvânt, nici a mai îndrăznit cineva, din ziua aceea, să-l mai întrebe pe el.

23.

Iisus muștră pe cărturari și pe farisei.

A atunci Iisus a grăit noroadelor și ucenicilor săi, zicând:

37: A doua Lege 6, 5.

40: Lev. 19, 18.

41-46: Marcu 12, 35-37; Luca 20, 41-44.

44: Ps. 110, 1.

23. 1: Marcu 12, 38-40; Luca 20, 45-47; 11, 39-52.

2. Pe scaunul lui Moise au șezut: cărturarilor și fariseilor;

3. Deci toate câte vă vor zice vouă, să le păziți și faceți, dar după faptele lor să nu vă luați, căci ei zic și nu fac.

4. Că leagă sarcini grele și cu anevoale de purtat, și le pun pe umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul lor nu vor să le miște pe ele.

5. Și toate faptele lor le fac ca să fie văzute de oameni; că și fac filacterii late și și pun ceapraze lungi la hainele lor.

6. Iubesc locurile cele dintâi la ospețe, și scaunele cele mai de sus în sinagoge,

7. Și închinăciunile (oamenilor) de prin târguri, și să li se spună de oameni: ravi, ravi.

8. Iar voi să nu vă numiți: ravi, căci unul este învățătorul vostru, Hristos, iar voi toți sunteți frați.

9. Și tată al vostru să nu numiți pe nime pe pământ, căci unul este tatăl vostru: Cel din ceruri.

10. Nici învățători să vă numiți, căci unul este învățătorul vostru: Hristos.

11. Iar cel ce este mai mare între voi, să vă fie vouă slugă;

12. Că cel ce se va înălța pe sine, se va smeri, iar cel ce se va smeri pe sine, se va înălța.

13. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că închideți împărăția cerurilor înaltea oamenilor; că voi nu intrați și nici pe cel ce vor să intre nu-l lăsați.

14. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că mâncați casele văduvelor, făcând rugăciuni lungi întru fățarnie; pentru aceasta mai multă osândă veți lua.

15. Vai vouă, cărturarilor și fa-

riseilor fățarnici! Că încunjuțați marea și uscatul ca să câștigați un sulțel de om, și dacă-l câștigați îl faceți pe el fiu al Gheenei, îndoit ca pe voi.

16. Vai vouă, povățuitori orbi, cari ziceți, că dacă se va jura cineva pe biserică, nimic nu este; iar de se va jura pe aurul bisericii, este vinovat.

17. Nebuni și orbi! Dar ce este mai mare: aurul, sau biserică, care sfințește aurul?

18. Și iarăși (ziceți): Dacă se va jura cineva pe altar, nimic nu este; iar de se va jura pe darul care este deasupra lui, este vinovat.

19. Nebuni și orbi! Dar ce este mai mare: darul, sau altarul care sfințește darul?

20. Deci, cel ce se jură pe altar, se jură pe el și pe toate cele ce sunt deasupra lui.

21. Și cel ce se jură pe biserică, se jură pe ea și pe cel ce locuiește întrânsa.

22. Și cel ce se jură pe cer, se jură pe scaunul lui Dumnezeu și pe cel ce șade pe el.

23. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimăn, și nesocotiți cele mai grele ale legii: dreptatea și mila și credința. Acestea se cădea să le faceți, și acestea să nu le lăsați.

24. Povățuitori orbi, cari strecurați făntarul și inghițiți cămila!

25. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că voi curățiți partea cea din afară a paharului și a blidului, iar pe dinlăuntru sunt pline de răpire și de ne-

26. Farisee oarbe, curățește înălța partea cea dinlăuntru a paharului și a blidului, ca să fie curată și cea din afară!

27. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că vă asemănați mormintelor celor văruite, care pe din afară se arată frumoase, iar înlăuntru sunt pline de oasele morților și de toată necurăția.

28. Așa și voi, din afară vă arătați dreptii oamenilor, iar înlăuntru sunteți plini de fățarnie și de fărâdelege.

29. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că zidiți mormintele prorocilor și împodobiți gropile dreptilor,

30. Și ziceți: De-am fi trăit noi în zilele părinților noștri, n'am fi fost părtași lor întru (vărsarea) sângelui prorocilor.

31. Drept aceea, înșivă mărturisii de voi, că supteți sânii al celor ce au ucis pe proroci.

32. Ci voi umpleți măsura părinților voștri.

33. Șerpi, pui de năpârce, cum veți scăpa de osândă Gheenei?

34. Pentru aceasta, iată eu trimis la voi proroci și înțelepți și cărturari și dintre danșii veți ucide și veți răstigni, și dintre danșii veți bate în soboarele voastre, și-i veți goni din cetate în cetate,

35. Ca să vină asupra voastră tot sângele drept care s'a vărsat pe pământ, dela sângele lui Aviel cel drept până la sângele lui Zaharia, fiul lui Varahia, pe care l-ați ucis între biserică și altar.

36. Adevăr grăesc vouă: Ace-

stea toate vor veni peste neamul acesta.

37. Ierusalime, Ierusalime, cel ce ai omorât pe proroci și ai ucis cu pietre pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pe fiii tăi, cum își adună găina puii sub aripi, și tu n'ai vrut!

38. Iată, vi se lasă casa voastră pustie.

39. Că zic vouă: De acum nu mă veți mai vedea, până când nu veți zice: Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

24.

Dărâmarea Ierusalimului. Sfârșitul lumii.

Și ieșind Iisus din biserică, s'a dus. Și s'au apropiat de dânsul ucenicii lui, ca să-l arete lui zidurile bisericii.

2. Iar Iisus le-a zis lor: Vedeți toate acestea? Adevăr grăesc vouă, nu va rămânea aici piatră pe piatră, care să nu se risipească.

3. Iar după ce a șezut el pe Muntele Maslinilor, s'au apropiat de dânsul ucenicii lui, deosebi, zicând: Spune-ne nouă, când vor fi acestea, și care este semnul venirii tale și al sfârșitului veacului?

4. Și răspunzând Iisus a zis lor: Căutați să nu vă amăgească pe voi cineva.

5. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând: Eu sunt Hristosul, și pe mulți vor înșela.

6. Și veți auzi de războaie și de vești de războaie. Căutați să nu vă spăimântați. Că trebuie să

fie toate acestea; dar încă nu va fi sfârșitul.

7. Că se va scula neam peste neam și împărăție peste împărăție, și vor fi foamete și ciumă și cutremure pe alocurea.

8. Ci acestea toate vor fi (numai) începătura durerilor.

9. Atunci vă vor da pe voi la muncă și vă vor ucide, și veți fi urși de toate neamurile, pentru numele meu.

10. Și mulți se vor sminti atunci, și se vor vinde unii pe alții, și se vor uri unii pe alții.

11. Și mulți proroci mincinoși se vor scula și vor înșela pe mulți.

12. Și pentru înmulțirea fără-delegii, dragostea multora se va răci.

13. Dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

14. Și se va propovedui această Evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile, și atunci va veni sfârșitul.

15. Deci când veți vedea urăciunea pustirii, care s'a zis prin Daniil prorocul, stând în locul cel sfânt (cel ce citește să înțeleagă),

16. Atunci cel din Iudeea să fugă la munți,

17. Și cel ce va fi pe (acoperișul) casei, să nu se pogoare să ia ceva din casa sa;

18. Și cel ce va fi la câmp să nu se întoarcă înapoi să-și ia halna sa.

19. Ci vai de cele ce vor avea în pânțec și de cele ce vor alăpta în zilele acelea!

20. Rugați-vă, dară, ca fuga voastră să nu fie iarnă, nici Săm-

băta.

15: Dan. 9, 27; 12, 11.

21. Căci atunci va fi necaz mare, cum n'a mai fost dela începutul lumii până acum, nici nu va mai fi.

22. Și de nu s'ar fi scurtat zilele acelea, nu s'ar mai mântui nici un om; dar pentru cei aleși se vor scurta zilele acelea.

23. Atunci de va zice vouă cineva: Iată aici este Hristos, sau (iată!) acolo, să nu credeți.

24. Că se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși, și vor da semne mari și (vor face) minuni, ca să amăgească, de va fi cu putință, și pe cei aleși.

25. Iată v'am spus vouă de mai nainte.

26. Deci de vor zice vouă: Iată în pustie este (Hristosul), să nu ieșiți; (sau) iată în cămări, să nu credeți.

27. Că precum fulgerul iese dela Răsărit și se arată până la Apus, așa va fi și venirea Fiului Omului;

28. Căci unde va fi stărvul, acolo se vor aduna vulturii.

29. Iar îndată după necazul acelor zile, soarele se va întunece și luna nu-și va mai da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor se vor clăti.

30. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului, și atunci vor plânge toate semințiile pământului; și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă.

31. Și va trimite pe îngerii săi cu glas de trâmbiță răsunătoare, și vor aduna pe cei aleși ai lui

21: Dan. 12, 1.

24: A doua Lege 13, 2-4.

29: Is. 13, 10; 34, 4.

30: Dan. 7, 13-14.

31: Is. 27, 13.

din cele patru vânturi, dela o margine a cerurilor până la (cealaltă) margine a lor.

32. Iar dela smochin învățați pilda aceasta: Când mlădița lui se face moale și înfrunzește, știți că vara este aproape.

33. Așa și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că (Fiul Omului) este aproape, lângă uș.

34. Adevăr grăesc vouă, nu va trece neamul acesta, până când toate acestea nu se vor întâmpla.

35. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

36. Iar de ziua și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, fără numai Tatăl meu singur.

37. Că precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.

38. Și precum în zilele cele mai înainte de potop (oamenii) mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua intru care a intrat Noe în corabie,

39. Și n'au știut până când a venit potopul și l-a luat pe toți, așa va fi și cu venirea Fiului Omului.

40. Atunci, din doi cari vor fi în câmp, unul se va lua și unul se va lăsa;

41. Din două cari vor măcina la moară, una se va lua și alta se va lăsa.

42. Priveghiați deci, că nu știți ziua în care va veni Domnul vostru.

43. Aceasta încă să știți, că de ar cunoaște stăpânul casei ceasul în care vine furul, ar priveghia și n'ar lăsa să i se spargă casa.

44. De aceea fiți gata și voi,

căci în ceasul în care nu gândiți va veni Fiul Omului.

45. Cine este oare sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pe care a pus-o stăpânul său peste slugile sale, ca să le dea lor hrană la vreme?

46. Fericită este slugă aceea pe care, venind domnul său, o va afla făcând așa.

47. Adevăr grăesc vouă, că peste toate averile sale o va pune pe dânsa.

48. Iar dacă sluga aceea rea (fiind) va zice intru inimă sa: Stăpânul meu va zăbovi,

49. Și va începe a bate pe tovarășii săi, a mânca și a bea cu bețivii,

50. Veni-vă stăpânul slugii acelea în ziua intru care nu-l așteaptă, și în ceasul intru care nu știe.

51. Și-l va tăia pe el în două, și partea lui cu fățarnicit o va pune. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

25.

Pilda despre cele zece fecioare și cea despre talanți. Judecata de apoi.

Atunci împărăția cerurilor se va asemana cu zece fecioare, care luându-și candelile lor, au ieșit intru întâmplarea mirelui.

2. Și cinci dintre ele erau înțelepte, iar cinci nebune.

3. Cele nebune luându-și candelile lor, n'au luat cu sine untdelemn;

4. Iar cele înțelepte au luat odată cu candelile lor și untdelemn în vasele lor.

5. Și zăbovind mirele, au dormit toate și au adormit.

6. Iar la miezul nopții s'a făcut strigare: Iată mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui!

7. Atunci s'au sculat toate fecloarele acelea și s'au împodobit candelile lor.

8. Iar cele nebune au zis către cele înțelepte: Dați-ne și'nouă din untdelemnul vostru, că se sting candelile noastre.

9. Răspuns-au cele înțelepte, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vând și vă cumpărați vouă.

10. Deci, mergând ele să cumpere, a venit mirele, și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă, și s'a închis ușa.

11. Iar mai pe urmă au venit și celelalte fecloare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă.

12. Iar el răspunzând, a zis: Adevăr grăesc vouă, nu vă cunosc pe voi.

13. Drept aceea, priveghiați, că nu știți ziua nici ceasul întru care Fiul Omului va veni.

14. Căci (el este) ca omul care, ducându-se departe, și-a chemat slugile sale și le-a dat lor avuția sa;

15. Și unela i-a dat cinci talanți, iar altelea doi, iar altelea unul, fiecare după puterea ei, și apoi a plecat.

16. Și plecând sluga care luase cinci talanți a neguțătorit cu dănsii și a făcut alți cinci talanți.

17. Așijderea și cea cu doi, a dobândit și ea alți doi.

18. Iar (sluga) care luase unul,

25. 14—30; Luca 19, 12—27.

ducându-se, a săpat în pământ și a ascuns argintul stăpânului său.

19. Iar după multă vreme a venit stăpânul slugilor acelora și a făcut socoteală cu ele.

20. Și venind cea care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat mie, iată, alți cinci talanți am dobândit cu ei.

21. Zis-a stăpânul ei: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

22. Și venind și cea care luase doi talanți a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat mie, iată, alți doi talanți am dobândit cu ei.

23. Zis-a stăpânul ei: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

24. A venit apoi și cea care luase un talant și a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n'ai sămănat și aduni de unde n'ai risipit,

25. Și temându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău.

26. Și răspunzând stăpânul i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, ai știut că secer unde n'am sămănat și adun de unde n'am risipit?

27. Tocmai de aceea se cuvea să fi dat argintul meu schimbătorilor, și viind eu aș fi luat ce-ai meu cu dobândă.

28. Luați, dar, dela el talantul, și-l dați celui ce are zece talanți!

29. Că tot celui ce are, i se va da și mai va prisosi, iar dela cel ce

nu are și ceea ce i se pare că are, se va lua dela dănsul.

30. Și pe sluga cea netrebnică, aruncați-o întru întunerecul cel mai dinafară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

31. Iar când va veni Fiul Omului întru slava sa, și toți sfinții ingeri cu dănsul, atunci va ședea pe scaunul slavei sale.

32. Și se vor aduna înaintea lui toate limbile, și va despărți (pe oameni) unul de altul, precum desparte păstorul oile de lezi.

33. Și va pune oile deadreapta sa, iar lezii deasupra sa.

34. Atunci va zice împăratul celor deadreapta lui: Veniți, binecuvântații Părintelui meu, și moșteniți împărăția care este gătită vouă dela întemeierea lumii!

35. Căci am flămânzit și mi-ați dat de-am mâncat, am însetat și mi-ați dat de-am băut, străin am fost și m'ați primit;

36. Gol am fost și m'ați îmbrăcat, bolnav am fost și m'ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la mine.

37. Atunci vor răspunde lui dreptii, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit, sau însetat și ți-am dat de-a băut?

38. Sau când te-am văzut strein și te-am primit, sau gol și te-am îmbrăcat?

39. Sau când te-am văzut bolnav, sau în temniță și am venit la tine?

40. Și răspunzând împăratul, va zice lor: Adevăr zic vouă, întru cât ați făcut unuia din acești frați ai mei prea mici, mie mi-ați făcut.

41. Atunci va zice și celor dea-

stânga lui: Duceți-vă dela mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și ingerilor lui!

42. Căci am flămânzit și nu mi-ați dat să mănc, am însetat și nu mi-ați dat să beau;

43. Străin am fost și nu m'ați primit, gol și nu m'ați îmbrăcat, bolnav și întemnițat și nu m'ați cercetat pe mine.

44. Atunci vor răspunde și ei zicând: Doamne, când te-am văzut flămând, sau însetat, sau strein, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu ți-am slujit ție?

45. Ci (împăratul), le va răspunde lor, zicând: Adevăr grăesc vouă, întrucât n'ați făcut unuia din acești prea mici, nici mie nu mi-ați făcut.

46. Și vor merge aceștia în muncă veșnică, iar dreptii în viață veșnică.

26.

Sfat împotriva lui Iisus. Ungerea lui cu mir. Cina cea de taină. Vânzarea lui. Rugăciunea în grădina Ghetismani. Prinderea și ducerea lui la Calafia. Lepădarea lui Petru.

Iar dacă a sfârșit Iisus toate cuvintele acestea, a zis ucenicilor săi:

2. Știți că peste două zile voi fi Paștile și Fiul Omului se va da să se răstignească.

3. Atunci s'au adunat arhieriei și cărturarilor și bătrânii poporului în curtea arhierului, ce se numea Calafia,

26. 2—5: Marcu 14, 1—2; Luca 22, 1—2.

4. Și au făcut stat să prinză pe Iisus cu viclesug și să-l omoare.
5. Dar ziceau: Nu în ziua praznicului, ca să nu se facă tulburare în popor.

6. Fiind Iisus în Vitană, în casa lui Simon leprosul,

7. A venit la dânsul o femeie având un alabastru cu mir de mare preț, și l-a turnat pe capul lui, pe când ședea el la masă.

8. Iar ucenicii lui văzând, le-a părut rău, zicând: Pentru ce (s'a făcut) această pagubă?

9. Căci mirul acesta se putea vinde scump, iar banii (se puteau da) săracilor.

10. Iar Iisus știind, a zis lor: Pentru ce faceți supărare femeii? Că bun lucru a făcut cu mine.

11. Căci pe săraci îi aveți cu voi pururea, dar pe mine nu mă aveți pururea;

12. Că vârsând aceasta mirul acesta pe trupul meu, spre îngroșarea mea a făcut-o.

13. Adevăr grăesc vouă: Ori unde se va propovedui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, întru poimenirea ei.

14. Atunci unul din cei doisprezece, care se numea Iuda Iscarioteanul, mergând la arhierii, a zis lor: Ce-mi veți da mie, și eu îl voi da pe el vouă?

15. Iar ei i-au dat lui treizeci de arginți.

16. Și de atunci (Iuda) căuta vreme cu prilej ca să-l dea pe el.

6-13: Marcu 14, 3-9; Luca 7, 36-50; Ioan 12, 1-8.
14-16: Marcu 14, 10-11; Luca 22, 3-6.
15: Zah. 11, 12.

17. Iar în ziua cea dintâi a Azimilor au venit ucenicii la Iisus, întrebându-l: Unde voești să gătim ție să mănânci Paștile?

18. Iar el a zis lor: Mergeți în cetate la oarecine, și-i spuneți lui: Învățătorul zice: vremea mea s'a apropiat; la tine voi face Paștile cu ucenicii mei.

19. Și au făcut ucenicii precum le-a poruncit lor Iisus, și au gătit Paștile.

20. Iar făcându-se seară, s'a așezat la masă cu cei doisprezece ucenici ai săi.

21. Și pe când mâncau ei, a zis (Iisus): Adevăr grăesc vouă, că unul din voi va să mă vândă.

22. Iar ei intristându-se foarte, au început a-l întreba fiecare: Nu cumva eu sunt, Doamne?

23. Iar el răspunzând, a zis: Cel ce a întins cu mine mâna în blid, acela va să mă vândă.

24. Ci Fiul Omului va merge, precum este scris pentru el, dar vai omului celui prin care Fiul Omului se vinde! Mai bine ar fi fost omului celui de nu s'ar fi născut.

25. Atunci Iuda, cel ce l-a vândut pe el, a întrebat: Nu cumva sunt eu, Învățătorule? Răspuns-a lui (Iisus): Tu ai zis.

26. Deci, pe când mâncau ei, luând Iisus pâinea și binecuvântând, a frânt și a dat ucenicilor zicând: Luați, mâncați, acesta este trupul meu.

27. Și luând paharul și mulțumind, a dat lor, zicând:

17-19: Marcu 14, 12-16; Luca 22, 7-13.
20-30: Marcu 14, 17-26; Luca 22, 14-23; Ioan 13, 21-26.

28. Beți dintru acesta toți, acesta este sângele meu al legii celei nouă, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor.

29. Dar vă spun vouă, că nu voi mai bea acum din acest rod al viei, până în ziua când îl voi bea cu voi nou, întru împărăția Tatălui meu.

30. Apoi, cântând cântări de laudă, au ieșit în Muntele Măslinilor.

31. Atunci a zis lor Iisus: Voi toți vă veți sminti întru mine în noaptea aceasta, căci scris este: Bate-voi păstorul și se vor risipi oile turmei.

32. Dar după ce voi învia, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

33. Iar Petru răspunzând, a zis lui: Chiar dacă toți se vor sminti întru tine, eu niciodată nu mă voi sminti.

34. Zis-a lui Iisus: Adevăr grăesc ție, că în această noapte, mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

35. Zis-a Petru lui: De-ar trebui să și mor împreună cu tine și tot nu mă voi lepăda de tine. Asemenea au grăit și toți ceilalți ucenici.

36. Atunci a venit Iisus împreună cu ei în satul ce se numește Ghetsmani, și a zis ucenicilor: Ședeți aici până voi merge să mă rog acolo.

37. Și luând pe Petru și pe cei

31-35: Marcu 14, 27-31; Luca 22, 31-34.

31: Zah. 13, 7.
36-46: Marcu 14, 32-42; Luca 22, 40-46.

doi fii ai lui Zevedei, a început a se intrista și a se mâhni.

38. Atunci a zis lor Iisus: Intristat este sufletul meu până la moarte; rămâneți aici și priveghiați împreună cu mine.

39. Și depărtându-se puțin, a căzut cu fața la pământ și rugându-se a zis: Părintele meu, de este cu putință, treacă dela mine paharul acesta, dar nu precum voiesc eu, ci precum tu (voești).

40. Și venind la ucenicii săi i-a aflat pe dânsii dormind; și a zis lui Petru: Așa, n'ați putut priveghia un singur ceas împreună cu mine!

41. Priveghiați și vă rugați ca să nu intrați în ispită; că duhul este osârditor, iar trupul nepuțincios.

42. Iarăși, mergând a doua oară s'a rugat, zicând: Părintele meu, de nu este cu putință să treacă dela mine acest pahar, ca să nu-l beau, fie voia ta.

43. Și venind i-a aflat pe dânsii iarăși dormind, căci ochii lor erau îngreulați.

44. Și lăsându-l pe el, a mers iarăși și s'a rugat a treia oară, acelaș cuvânt zicând.

45. Atunci a venit la ucenicii săi și le-a zis lor: Dormiți de acum și vă odihniți! Iată s'a apropiat ceasul. Și Fiul Omului se va da în mâinile păcătoșilor.

46. Sculați-vă să mergem; iată s'a apropiat cel ce m'a vândut.

47. Și încă pe când vorbea, iată

38: Ps. 43, 5.
47-50: Marcu 14, 43-50; Luca 22, 47-53; Ioan 18, 3-12.

Iuda, unul din cei doisprezece, a venit și împreună cu el. norod mulț, cu săbii și cu fuști, trimiși de arhierii și de bătrânii poporului.

48. Iar cel ce-l vându-se pe el le-a dat lor semn, zicând: Pe care-l voi săruta, acela este, prindeți-l pe el.

49. Și îndată apropiindu-se de Iisus, a zis: Bucură-te învățătorule! Și l-a sărutat pe el.

50. Iar Iisus a zis lui: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci apropiindu-se ei, au pus mâinile pe Iisus și l-au prins pe el.

51. Și iată unul din cei ce erau cu Iisus, întinzându-și mâna și-a scos sabia, și lovind pe sluga arhierelui, l-a tăiat urechea lui.

52. Atunci a zis Iisus lui: Întoarce sabia la locul ei, că toți cei ce scot sabia de sabie vor pieri.

53. Au și se pare că nu pot ruga pe Tatăl meu, și să-mi pue mie acum mai mult decât douăsprezece legiuni de îngeri?

54. Dar cum se vor plini scripturile, care spun că așa se cade să fie?

55. În ceasul acela zise Iisus noroadelor: Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu fuști să mă prindeți pe mine? În fiecare zi ședeam la voi, învățând în biserică, și nu m'ați prins.

56. Dar toate acestea s-au făcut, ca să se plinească scripturile profeților. Atunci lăsându-l pe el, toți ucenicii au fugit.

57. Iar el prinzând pe Iisus l-au

dus la arhierul Caiafa, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.

58. Iar Petru a mers după el de departe, până la curtea arhierelui; și intrând înăuntru, a șezut cu slugile, ca să vadă sfârșitul.

59. Iar arhierii și bătrânii și tot sfatul căutau mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-l omoare pe el.

60. Dar n'au aflat, de și veniseră multe mărturii mincinoase. Mai pe urmă însă au venit două.

61. Și au zis: Acesta a spus: Pot să stric biserica lui Dumnezeu și în trei zile să o zidesc.

62. Și sculându-se arhierul, a zis lui: Nimic nu răspunzi? N'auzi ce mărturisesc aceștia împotriva ta?

63. Dar Iisus tăcea. Și grăind arhierul, a zis lui: Juru-te pe Dumnezeu cel viu, spune nouă de ești tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

64. Zis-a Iisus lui: Tu ai zis. Ci vă spun vouă, că de acum veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și viind pe norii cerului.

65. Atunci arhierul și-a rupt hainele sale, zicând: Hulește! Ce mărturii ne mai trebuiesc? Iată acum ați auzit hula lui.

66. Ce vi se pare vouă? Iar el răspunzând, au zis: Vinovat este morții.

67. Atunci au scuipat în obrazul lui și cu pumnii l-au bătut, iar alții îi dădeau palme, zicând:

68. Prorocește-ne, Hristoase, cine este cel ce te-a lovit?

69. Iar Petru ședea afară în curte. Și apropiindu-se de el o slujnică,

a zis către el: Și tu erai cu Iisus Galileanul.

70. Dar el s'a lepădat înaintea tuturor, zicând: Nu știu ce spui.

71. Și ieșind la poartă l-a văzut pe el alta, și a zis celor de acolo: Și acesta era cu Iisus Nazarineanul.

72. Iar el iarăși s'a lepădat cu jurământ, că nu cunoaște pe omul acesta.

73. Peste puțin însă apropiindu-se cel ce stăteau acolo, au zis lui Petru: Adevărat, și tu ești dintre ei, căci și graiul tău te vădește pe tine.

74. Atunci el a început a se blestema și a se jura, că nu cunoaște pe omul acesta. Și îndată a căntat cocoșul.

75. Și Petru își aduse aminte de cuvântul lui Iisus, care-i spusese lui, că: mai înainte de a cănta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

27.

Iisus înaintea lui Pilat. Iuda se căeste. Patimile Domnului. Răstignirea, moartea și îngroparea lui.

Iară dacă s'a făcut ziua, sfat au făcut toți arhierii și bătrânii poporului asupra lui Iisus, ca să-l omoare pe el.

2. Și legându-l pe dânsul, l-au dus și l-au dat lui Pilat din Pont, procuratorul.

3. Atunci Iuda vânzătorul văzând că Iisus s'a judecat spre moarte, căindu-se, a întors cei treizeci de arginți arhierilor și bătrânilor, zicând:

4. Greșit-am de am vândut sânge nevinovat! Iar ei au zis: Ce ne pasă nouă? Tu vei vedea.

5. Atunci (Iuda) aruncând arginții în biserică, s'a dus de acolo. Și mergând, s'a spânzurat.

6. Iar arhierii luând arginții, au zis: Nu se cuvine a-i pune pe aceștia în vistieria bisericii, de vreme ce sunt preț de sânge.

7. Și sfătuindu-se, au cumpărat cu ei țarina olarului, pentru îngroparea streinilor.

8. De aceea s'a și numit țarina aceea, Țarina Sângelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a spus prin prorocul Ieremia ce zice: Și au luat treizeci de arginți, prețul celui prețuit, care s'a prețuit de fiul lui Israel;

10. Și l-au dat pe el pe țarina olarului, precum m'a spus mie Domnul.

11. Iar Iisus sta înaintea procuratorului. Și l-a întrebat pe el procuratorul, zicând: Tu ești împăratul Iudeilor? Iar Iisus a zis lui: Tu zici.

12. Dar la cele ce grăiau asupra lui arhierii și bătrânii, nimic nu răspundea.

13. Atunci a zis Pilat lui: Nu auzi câte mărturisesc (aceștia) împotriva ta?

14. Dar Iisus nu l-a răspuns la nici un cuvânt, încât procuratorul se mira foarte.

15. Ci la praznicul (Paștilor) procuratorul avea obicei să slobo-

27. 9: Ier. 32, 6-9; Zah. 11, 12-13; 11-14: Marcu 15, 2-5; Luca 23, 2-3; Ioan 18, 29-38.
15-20: Marcu 15, 6-15; Luca 23, 13-25; Ioan 18, 39-19, 1.

57-75: Marcu 14, 53-72; Luca 22, 54-71; Ioan 18, 12-27.

64: Ps. 110, 1; Dan. 7, 13.

zească poporului un vinovat, pe care-l voia acesta.

16. Și aveau atunci un vinovat vestit, ce se numea Varava.

17. Deci, adunându-se ei, a zis lor Pilat: Pe care voști să vi-l slobozesc vouă? Pe Varava sau pe Iisus ce se zice Hristos?

18. Căci știa, că din pizmă îl dăduseră pe el.

19. Și șezând (Pilat) pe scaunul de judecată, femeia sa a trimis la dânsul să-i spună: Nimic să nu faci dreptului acestuia, căci multe am pățimit astăzi în vis pentru dânsul.

20. Iar arhierii și bătrânii au înduplecat mulțimile ca să ceară pe Varava, iar pe Iisus să-l piarză.

21. Și grăind procuratorul l-a întrebat pe ei: Pe care din amândoi voști să vi-l slobozesc vouă? Iar ei au răspuns: Pe Varava!

22. Zis-a lor Pilat: Dar ce voi face cu Iisus, ce se zice Hristos? Zis-au lui toți: Să se răstignească!

23. Iar procuratorul a zis iarăși: Dar ce rău a făcut? Et însă mai vărtos strigau, zicând: Să se răstignească!

24. Deci văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai multă gălceavă se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea poporului, zicând: Nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia, voi veți vedea.

25. Și răspunzând tot poporul, a zis: Sângele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri!

26. Atunci le-a slobozit lor pe Varava, iar pe Iisus bătându-l, l-a dat să se răstignească.

27. Atunci ostașii procuratoru-

27-30: Marcu 15, 16-19; Ioan 19, 2-3.

lui ducând pe Iisus în divan, au adunat la dânsul toată ceata ostașilor;

28. Și desbrăcându-l pe el (de hainele lui), l-au îmbrăcat cu hlamidă roșie.

29. Și împletind cunună de spini, i-au pus-o în cap, iar în mâna lui cea dreaptă trestie; apoi ingenunchind înaintea lui, își băteau joc de el, zicând: Bucură-te împăratul Iudeilor!

30. Și sculpând asupra lui, luau trestia și-l băteau peste cap.

31. Și dacă l-au batjocorit, au desbrăcat de pe el hlamida și l-au îmbrăcat în hainele sale, și l-au dus pe dânsul ca să-l răstignească.

32. Ieșind cu el afară, au aflat pe-un om chirinean, anume Simon; pe acesta l-au silit să ducă crucea lui.

33. Și dacă au venit la locul ce se numește Golgota, adică locul căpățânii,

34. l-au dat lui să bea oțet a mestecat cu fiere; dar gustând, nu voia să bea.

35. Iar după ce l-au răstignit pe el, au împărțit hainele lui aruncând sorți, ca să se plinească ceea ce s'a zis de prorocul: Împărțit-au hainele mele lorși, și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

36. Și șezând (ostașii), îl păziau pe el acolo.

37. Iar deasupra capului lui au

31-56: Marcu 15, 20-41; Luca 23, 26; 33-49; Ioan 19, 16-30.

34: Ps. 69, 22.

35: Ps. 22, 19.

pus vina lui scrisă: Acesta este Iisus împăratul Iudeilor.

38. Tot atunci au răstignit împreună cu dânsul doi tâlhari, unul deadreapta și altul deastânga.

39. Iar trecătorii îl huliau pe dânsul, și clătindu-și capetele ziceau:

40. Cel ce strici biserica și în trei zile o zidești, mântuiește-te pe tine însuși! De ești Fiul lui Dumnezeu, pogoaște-te de pe cruce!

41. Așijderea și arhierii batjocorindu-l, împreună cu cărturarii și cu bătrânii și cu fariseii, ziceau:

42. Pe alții a mântuit, iar pe sine nu poate să se mântuiască! De este împăratul lui Israel, pogoaște-se acum de pe cruce și vom crede întrânsul.

43. Nădăjduia în Dumnezeu; izbăvească-l acum, dacă vrea! Că zicea: Fiul lui Dumnezeu sunt.

44. Așijderea și tâlharii, cei ce erau răstigniți împreună cu dânsul, îl ocărau pe el.

45. Iar dela al șaselea ceas înțunec s'a făcut peste tot pământul, până la al nouălea ceas.

46. Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare, zicând: „Eli, Eli, lama savahtani!” Adică: Dumnezeu! meu, Dumnezeu! meu, pentru ce m'ai lăsat?

47. Ci unii din cei ce erau acolo auzind, ziceau: Pe Ilie-l strigă acesta.

48. Și îndată alergând unul dintrâșii, și luând un burete l-a um-

39: Ps. 22, 8.

43: Ps. 22, 9.

46: Ps. 22, 2.

48: Ps. 69, 22.

plut de oțet, și puindu-l într-o trestie l-a adăpat pe el.

49. Iar alții ziceau: Lasă să vedem, veni-va oare Ilie să-l mântuiască pe el?

50. Ci Iisus strigând iarăș cu glas mare, și-a dat duhul.

51. Și iată, catapeteasma bisericii s'a spintecat în două, de sus până jos, și pământul s'a cutremurat și pietrele s'au despicat,

52. Mormintele s'au deschis și multe trupuri ale sfinților ce adormiseră s'au sculat.

53. Și ieșind din morminte, după învierea lui, au venit în sfânta cetate și s'au arătat multora.

54. Iar sutașul și cei ce împreună cu el păzeau pe Iisus, văzând cutremurul și cele ce s'au făcut, s'au înfricoșat foarte, zicând: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!

55. Și erau acolo și multe femei, privind de departe, care merse-
seră după Iisus din Galileea, slujind lui.

56. Printre ele erau: Maria Magdalena și Maria muma lui Iacov și a lui Iosif și muma fiilor lui Zevedei.

57. Iar dacă s'a făcut seară, a venit un om bogat din Arimateea, cu numele Iosif, care și el fusese ucenic al lui Iisus.

58. Acesta mergând la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit să se dea trupul.

59. Și luând Iosif trupul, l-a înfășurat în giulgiu curat,

57-61: Marcu 15, 42-47; Luca 23, 50-55; Ioan 19, 38-42.

60. Și l-a pus într'un mormânt nou al său, pe care îl săpase în piatră; și prăvălind o piatră mare pe ușa mormântului, s'a dus.

61. Și erau acolo Maria Magdalina și cealaltă Marie, stând în preajma mormântului.

62. Iar a doua zi, care este după Vineri, s'au adunat arhierii și fariseii la Pilat,

63. Zicând: Doamne, adu-ne-am aminte că înșelătorul acela a zis, încă în viață fiind: După trei zile mă voi scula.

64. Poruncește deci să se păzească mormântul până a treia zi, nu cumva venind ucenicii lui noaptea să-l fure pe el și să spună poporului că s'a sculat din morți; și va fi rățacirea cea de apoi mai rea decât cea dintâi.

65. Zis-a lor Pilat: Aveți strajă, mergeți de întăriți cum știți.

66. Iar ei mergând au întărit mormântul cu strajă și au pecetluit piatra.

28.

Învierea lui Hristos. Ingerul și femeile la mormânt. Arătarea lui Hristos.

Iar Sâmbătă (noaptea) târziu, când se lumina spre ziua întâia a săptămânii, venit-a Maria Magdalina și cealaltă Marie, să vadă mormântul.

2. Și iată, s'a făcut cutremur mare; că ingerul Domnului, pororându-se din cer și venind, a

28. 1-10: Marcu 16, 1-10; Luca 24, 1-10; Ioan 20, 1-18.

prăvălit piatra și a șezut deasupra ei.

3. Înfațișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s'au cutremurat străjerii și s'au făcut ca morți.

5. Iar ingerul grăind, a zis femeilor: Nu vă temeți! Știu, că pe Iisus cel răstignit îl căutați.

6. Nu este aici, căci s'a sculat, precum a zis. Mergeți de vedeți locul unde a zăcut Domnul.

7. Și mergând degrab, spuneți ucenicilor lui, că s'a sculat din morți; și iată, va merge mai înainte de voi în Galileea, acolo îl veți vedea pe dânsul. Iată, v'am spus vouă.

8. Și plecând degrab dela mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor lui.

9. Dar, pe când mergeau ele să vestească ucenicilor lui, iată le-a întâmpinat pe dânsul Iisus, zicând: Bucurați-vă! Iar ele apropiindu-se, au cuprins picioarele lui și s'au închinat lui.

10. Atunci a zis lor Iisus: Nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei să meargă în Galileea, și acolo mă vor vedea.

11. Iar după ce s'au dus ele, iată unii din străjeri venind în cetate au vestit arhierilor toate cele ce s'au făcut.

12. Și adunându-se împreună cu bătrânii, au făcut sfat și au dat bani mulți ostașilor, zicând:

13. Spuneți că ucenicii lui venind noaptea l-au furat pe el, pe când dormiați voi.

14. Și de va ajunge (vestea) aceasta la procuratorul, noi îl vom potoli pe el, și pe voi fără de grije vă vom face.

15. Iar ei luând bani au făcut cum l-au învățat; și s'a lăsat cuvântul acesta printre ludei până în ziua de astăzi.

16. Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, în muntele unde le-a poruncit lor Iisus.

17. Și văzându-l pe el s'au în-

chinat lui, unii însă s'au îndoit.

18. Și apropiindu-se Iisus le-a grăit lor, zicând: Datu-mi-s'a toată puterea în cer și pe pământ.

19. Drept aceea mergând în-vățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,

20. Și învățându-le să păzească toate câte am poruncit vouă; și iată, eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

SFANTA EVANGHELIE

DELA

MARCU

1.

Botezul lui Iisus. Ispitirea. Chemarea Apostolilor. Vindecări de osebite boale.

Inceputul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

2. Precum este scris în proroci: Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feții tale, care va găti calea ta.

3. Glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Așa era Ioan, botezând în pustie și propovăduind botezul pocăinței întru iertarea păcatelor.

5. Și mergeau la dânsul (oamenii din) toată latura Iudeei și Ierusalimului, și se botezau dela dânsul în râul Iordanului, mărturisindu-și păcatele lor.

1. 2-8: Mat 3, 1-12; Luca 3, 3-18; Ioan 1, 19-30.
3: Mat. 3, 1; Is. 40, 3.

6. Ci Ioan era îmbrăcat cu haină de păr de cămilă, și avea brâu de curea împrejurul mijlocului lui, și mânca acride și miere sălbatică.

7. Și propovăduia, zicând: Vine după mine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să-i desleg cureaua încălțămintelor lui.

8. Eu v'am botezat pe voi cu apă, iar acela vă va boteza cu Duh sfânt.

9. În zilele acelea venit-a Iisus din Nazaretul Galileei și s'a botezat dela Ioan în Iordan.

10. Și ieșind îndată din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumb pogorându-se peste dânsul.

11. Și glas din cer s'a auzit: Tu ești Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.

9-11: Mat. 3, 13-17; Luca 3, 21-22; Ioan 1, 31-34.

1. 12

MARCU

1. 34

12. Și îndată l-a scos pe dânsul Duhul în pustie.

13. Și a fost acolo în pustie patruzeci de zile, ispitindu-se de satana; și era cu fiarele cele sălbătice și îngerii îi slujeau lui.

14. Iar după ce a fost prins Ioan, a venit Iisus în Galileea, propovăduind Evanghelia împărăției lui Dumnezeu,

15. Și zicând: S'a plinit vremea și s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia.

16. Și trecând pe lângă marea Galileei, a văzut pe Simon și pe Andrei fratele lui, aruncându-și mrejele în mare, căci erau pescari.

17. Și le-a zis lor Iisus: Veniți după mine, și vă voi face pe voi să fiți pescari de oameni.

18. Și îndată lăsându-și mrejele, au mers după dânsul.

19. Și mergând de acolo ceva mai departe, a găsit pe Iacov al lui Zevedei și pe Iuan fratele lui, dregându-și mrejele într-o corabie.

20. Și îndată l-a chemat pe dânsii; iar ei lăsând în corabie pe tatăl lor Zevedei, împreună cu lucrătorii, s'au dus după dânsul.

21. Și au intrat în Capernaum; și intrând îndată, Sâmbăta, în sinagogă, (a început a) învăța.

22. Și se mirau toți de învățătura lui; căci îl învăța pe el ca cel ce are putere, far nu cum (învățau) cărturarii.

12-13: Mat. 4, 1-11; Luca 4, 1-13.
14-15: Mat. 4, 12-17; Luca 4, 14-15.

16-20: Mat. 4, 18-22; Luca 5, 1-11.

21-28: Luca 4, 31-37.

23. Și era în sinagoga lor un om cu duh necurat, care striga, zicând:

24. Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Venit-ai oare ca să ne pierzi pe noi? Te știm cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!

25. Iar Iisus l-a certat pe el, zicând: Taci și ieși dintrânsul.

26. Și scuturându-l pe el duhul cel necurat, și strigând cu glas mare a ieșit dintrânsul.

27. Și s'au spăimântat toți, în cât se întrebau între ei, grăind: Ce este aceasta și ce este această învățatură nouă? Căci și duhurilor celor necurate cu stăpânire le poruncește și-l ascultă pe dânsul.

28. Și a ieșit îndată vestea lui în toată latura Galileei.

29. Și ieșind îndată din sinagogă, a venit împreună cu Iacov și cu Ioan în casa lui Simon și a lui Andrei.

30. Iar soacra lui Simon zăcea aprinsă de friguri; și îndată l-au vorbit lui pentru dânsa.

31. Și venind, a apucat-o de mână și a ridicat-o pe ea, și îndată au lăsat-o pe dânsa frigurile și slujea lor.

32. Iar dacă s'a făcut seară și a apus soarele, au adus la dânsul pe toți bolnavii și îndrăciții.

33. Și toată cetatea era adunată la ușă.

34. Și a vindecat pe mulți, din cei cari pătimeau rău de multe feluri de boale, și mulți draci a izgonit; și nu a lăsat pe draci să

29-34: Mat. 8, 14-17; Luca 4, 38-41.

spună, că știu că el este Hristos.

35. Iar a doua zi sculându-se de cu noapte, a ieșit și s'a dus în loc pustiu, și s'a rugat acolo.

36. Și au mers după el Simon și cei ce erau împreună cu dânsul.

37. Și găsiindu-l pe el, i-au zis lui: Toți te caută.

38. Iar el a grăit lor: Să mergem în cetățile și în satele cele mai apropiate, ca să propovăduiesc și acolo, căci spre aceasta am venit.

39. Și a propovăduit în adunările lor, în toată Galileea, și pe draci i-a scos afară.

40. Atunci a venit la el un leproș, rugându-l pe el și închinându-se înaintea lui, și zicând: De voești poți să mă curățești pe mine.

41. Iar Iisus, făcându-i-se milă, și-a întins mâna sa, și atingându-l pe el i-a zis lui: Voesc, curățește-te.

42. Și spunând (aceasta) îndată s'a depărtat dela dânsul lepra, și s'a curățit.

43. Și răstindu-se la dânsul, nu mai decât l-a slobozit pe el,

44. Poruncindu-l: Vezi, nimă-nu! nimic să nu spui, ci mergi de te arată preotului, și du pentru curățirea ta cele ce a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

45. Iar el ieșind a început a vesti și a spune cele ce i se întâmplaseră, încât (Iisus) nu mai putea să intre pe față în cetate, ci sta afară, prin locuri pustii, și veneau la el (oamenii) de pretutindenea.

35—39: Luca 4, 42—44.

40—45: Mat 8, 2—4; Luca 5, 12—16.

2.

Vindecarea slăbănogului. Chemarea lui Matei. Despre post. Ucenicii smulg spice Sâmbăta.

După câteva zile a intrat iarăși în Capernaum, și s'a auzit că este acasă.

2. Și îndată s'au adunat mulți, încât nu mai încăpeau nici pe la ușă, și le grăia lor cuvântul (lui Dumnezeu).

3. Și au venit la el, aducând un slăbănog, purtat de patru (oameni).

4. Și neputând ei să se apropie de el din pricina mulțimii, au descoperit casa unde era Iisus, și prin spărtură au pogorit patul (lui Dumnezeu).

5. Iar Iisus văzând credința lor, a zis slăbănogului: Fiule, iartă-ți se ție păcatele tale.

6. Ci erau acolo unii din cărturari, șezând și cugetând întru inimile lor:

7. Pentru ce grăește acesta asemenea hule? Cine poate ierta păcatele, fără numai unul Dumnezeu?

8. Iar Iisus cunoscând îndată, cu duhul său, că așa cugetau a ceea ce intra în inimile voastre?

9. Ce este mai lesne, a zice slăbănogului: Iartă-ți se ție păcatele, sau a zice: scoală-te și-ți ia patul tău și umblă?

10. Ci ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului:

11. Ție-ți zic: Scoală-te și-ți ia patul tău și mergi la casa ta.

2. 1—12: Mat. 9, 1—8; Luca 5, 17—26.

12. Și (slăbănogul) s'a sculat îndată și luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât toți se mirau și laudau pe Dumnezeu zicând, că niciodată nu mai văzuseră asemenea (lucruri).

13. Și a ieșit iarăși la mare, și toată mulțimea venia la Iisus, iar el îi învăța pe dânșii.

14. Și trecând, a văzut pe Levi al lui Alfeu șezând la vamă; și i-a zis lui: Vino după mine! Iar el sculându-se, a mers după dânsul.

15. Și când a șezut la masă în casa lui (Levi), mulți vameși și păcătoși ședeau cu Iisus și cu ucenicii lui, căci erau mulți și mergeau după dânsul.

16. Iar cărturarii și fariseii văzându-l pe el că mănâncă împreună cu vameșii și cu păcătoșii, au zis ucenicilor lui: Cum de mănâncă și bea împreună cu vameșii și cu păcătoșii?

17. Iar Iisus auzindu-l zis lor: Nu cei sănătoși au trebuință de doftor, ci cei bolnavi; că n'am venit să chem la pocăință pe cei drepti, ci pe cei păcătoși.

18. Ucenicii lui Ioan și ai fariseilor erau postitori; și au venit și i-au zis lui: Pentru ce ucenicii lui Ioan și ai fariseilor postesc, iar ucenicii tăi nu postesc?

19. Răspuns-a lor Iisus: Pot oare filii nunții să postească până când mirele este cu dânșii? Câtă vreme au pe mirele cu ei, nu pot să postească.

20. Ci vor veni zile, când se va lua dela dânșii mirele, și atunci în acele zile, vor posti.

21. Nimenea nu coase petec de pânză nouă la haină veche; iar de nu, petecul nou întinde haina veche, și spărtura se face mai rea.

22. Și nimenea nu pune vin nou în burdufuri vechi; iar de nu, vinul cel nou sparge burdufurile pier; ci vinul nou se cuvine să se pule în burdufuri noi.

23. Și s'a întâmplat să treacă el într-o zi de Sâmbătă printre semănături, iar mergând pe drum ucenicii lui au început a smulge spice.

24. Atunci fariseii au zis către el: Vezi? Pentru ce faci el Sâmbătă ce nu se cuvine?

25. Iar el a zis lor: Oare n'ați citit niciodată ce a făcut David, când a avut lipsă și a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele lui Aviatar Arhiereul, și pâinile punerii înainte care nu se cade să le mănânce fără numai preoții, le-a mâncat, și a dat și celor ce erau împreună cu el?

27. Și le-a mai zis lor: Sâmbăta s'a făcut pentru om, iar nu omul pentru Sâmbătă.

28. Drept aceea, Fiul Omului Domn este și al Sâmbetei.

13—17: Mat. 9, 9—13; Luca 5, 27—32.
18—22: Mat. 9, 14—17; Luca 5, 33—38.

23—28: Mat. 12, 1—8; Luca 6, 1—5.

3.

Vindecarea celui cu mâna uscată. Chemarea Apostolilor. Hula împotriva Duhului Sfânt. Muma și frații lui Iisus.

Și iarăși a intrat în sinagogă. Și era acolo un om având mâna uscată.

2. Iar (unul) îl pândiau pe dânsul să vadă de-l va vindeca pe el Sâmbăta, ca să-l învinuască.

3. (Atunci) a zis omului celui ce avea mâna uscată: Stai în mijloc!

4. Și a zis lor: Sâmbăta se cuvine oare a face bine, sau a face rău, a mântui un suflet sau a-l pierde? Iară ei tăceau.

5. Și căutând spre el cu mână, și mâhnit fiind pentru împletirea inimii lor, a zis omului: Întinde-ți mâna ta. Și a întins-o, și s'a făcut mâna lui la loc, sănătoasă ca și cealaltă.

6. Și ieșind fariseii, îndată au făcut sfat cu irodianii împotriva lui, ca să-l piarză pe el.

7. Iar Iisus s'a dus cu ucenicii săi spre mare, și a mers după dânsul mulțime multă din Galileea și din Iudeea,

8. Din Ierusalim și din Idumea, de dincolo de Iordan și din împrejurul Tirusului și al Sidonului, mulțime multă, care auzind câte făcea, venia la dânsul.

9. Și, de atâta mulțime, a spus ucenicilor săi ca să stea o corăbioară gata, aproape de el, ca să nu-l impresoare pe el;

3. 1-6: Mat. 12, 9-14; Luca 6, 6-11.

7-12: Mat. 12, 15-16; Luca 6, 17-19.

10. Că pe mulți îl tămăduise și astfel năvăleau asupra lui, ca să se atingă de dânsul, căți aveau rane.

11. Și când îl vedeau pe el duhurile cele necurate, cădeau înaintea lui și strigau, grăind: Tu ești Fiul lui Dumnezeu!

12. Și mult le certa ca să nu-l facă arătat pe el.

13. Apoi s'a suit în munte și a chemat la sine pe cine a vrut el și au venit la dânsul.

14. Și a rânduit pe doisprezece ca să fie cu el și să-l trimită pe dânsii să propovăduiască,

15. Și să aibă putere a vindeca boalele și a izgoni dracii.

16. Și (anume) pe Simon, pe care l-a numit: Petru.

17. Și pe Iacov al lui Zevedei și pe Ioan fratele lui Iacov, și le-a pus lor numele: Voanergheș, adică fiii tunetului.

18. Și pe Andrei și pe Filip și pe Vartolomei și pe Matei și pe Toma și pe Iacov al lui Alfeu și pe Tadeu și pe Simon Cananitul,

19. Și pe Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut pe el.

20. Apoi a venit acasă și iarăși s'a adunat (mulțime de) popor, încât ei nu puteau nici să mănânce.

21. Și auzind al săi, au plecat să-l prinză pe el, căci ziceau că și-a ieșit din fire.

22. Și cărturarilor cei ce se porosiseră din Ierusalim ziceau, cum că are pe Veelzevul și cum că, cu domnul dracilor scoate pe draci.

13-19: Mat. 10, 1-4; Luca 6, 12-16.

22-30: Mat. 12, 24-32; Luca 11, 15-22; 12, 10.

4.

Pilda Sămănătorului. Potolirea furtunei de pe mare.

23. El însă chemându-i la sine, le-a grăit lor în pilde: Cum poate satana să scoată pe satana?

24. Și dacă o împărăție se va desbina întru sine, nu poate să mai stea împărăția aceea.

25. Și dacă o casă se va desbina întru sine, nu poate să mai stea casa aceea.

26. Și dacă satana s'a sculat în susul asupra sa și s'a desbinat, nu poate să mai stea, ci l-a venit sfârșitul.

27. Nimeni nu poate să jefuiască lucrurile celui tare, intrând în casa lui, de nu va lega întâi pe cel tare, și numai atunci îl va jefui casa lui.

28. Adevăr grăesc vouă: Toate păcatele și hulele se vor ierta fiilor oamenilor, ori câte vor fi ele;

29. Iar cine va hulă împotriva Sfântului Duh, nu va avea iertare în veac, ci vinovat va fi judecării de veci.

30. Pentrucă ziceau: Are duh necurat.

31. Atunci au venit frații și muma lui, și stând el afară, au trimis la el, ca să-l cheme pe dânsul.

32. Iar poporul șezând împrejurul lui, a zis: Iată muma ta și frații tăi și surorile tale (sunt) afară și te caută pe tine.

33. Răspuns-a lor Iisus, zicând: Cine este muma mea și frații mei?

34. Și căutând la cei ce ședeau împrejurul lui, a zis: Iată muma mea și frații mei.

35. Căci oricine va face voia lui Dumnezeu, acela este fratele meu și sora mea și muma mea,

31-35: Mat. 12, 46-50; Luca 8, 19-21.

Și iarăși a început (Iisus) a învăța lângă mare; și s'a adunat la dânsul popor mult, încât el a intrat în corabie stând pe mare, iar tot poporul sta pe uscat, lângă mare.

2. Și-i învăța pe dânsii mult în pilde, grăindu-le întru învățătura lui:

3. Ascultați: Iată a ieșit sămănătorul să samene.

4. Și dacă a sămănat, una (din semințe) a căzut lângă cale, și au venit păsările și au mâncat-o pe ea.

5. Iar alta a căzut pe pietriș, unde n'avea pământ mult, și îndată a răsărit, pentrucă n'avea pământ adânc.

6. Și răsărind soarele, s'a veștejit și pentrucă n'avea rădăcină s'a uscat.

7. Iar alta a căzut în spini, și s'au înălțat spinii și au înecat-o și n'a dat rod.

8. Iar alta a căzut în pământ bun, și înălțându-se și crescând a dat roadă, și a adus: una trezeci, alta șasezeci, iar alta o sută.

9. Și a zis lor: Cel ce are urechi de auzit, să auză.

10. Iar fiind singur, cei ce erau lângă el, împreună cu cei doisprezece, l-au întrebat pe el de (această) pildă,

11. Și le-a zis lor: Vouă vi s'a dat să știți taina împărăției lui Dumnezeu, iar celor de afară toate (fi se dau) în pilde,

4. 1-20: Mat. 13, 1-23; Luca 8, 4-15.

12. Ca privind cu ochii să nu vază, și auzind cu urechile să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și să li se ierte lor păcatele.

13. Apoi a zis lor: Au nu pricepeți pilda aceasta? Cum veți înțelege atunci toate pildele (celelalte)?

14. Cel ce sămănă, sămănă cu vântul.

15. Cele de lângă cale, aceștia sunt, în cari se sămănă cuvântul, dar când îl aud, îndată vine satana și ia cuvântul care este sămănat întru inimile lor.

16. Așijderea cele sămănite pe pietriș, aceștia sunt cei cari când aud cuvântul, îndată cu bucurie îl primesc pe el,

17. Dar neavând rădăcină întru sine, ei sunt (statornici numai) până la o vreme, dar după aceea, când vine năcazul sau prigoana pentru cuvânt, îndată se smintesc.

18. Iar cele sămănite în spini sunt cei cari aud cuvântul,

19. Dar grijile veacului acestuia și ispița bogăției și celelalte poftă intrând (intranșii) înneacă cuvântul și neroditor îl face.

20. Iar cele sămănite în pământ bun sunt cei cari aud cuvântul și-l primesc pe el și aduc roadă: unul treizeci, altul șasezeci, iar altul o sută.

21. Și le-a mai zis lor: Au doară făcția se aprinde ca să se pue sub obroc, sau sub pat? Au nu ca să se pue în sfeșnic?

22. Că nu este ceva tănuț care să nu se vadească; nici este ceva ascuns care să nu lasă la arătare.

12: Is. 6, 9-10.
21-25: Luca 8, 16-18.

23. De are cineva urechi de auzit, să auză.

24. Apoi a zis lor: Luați aminte (la cele ce) auziți. Cu ce măsură măsurați, vi se va măsura vouă, iar vouă, celor ce ascultați vi se va și adăoga.

25. Că celui ce are i se va da, iar dela cel ce n'are, și ce are i se va lua.

26. Și (iarăși) a zis: Așa se întâmplă cu împărăția lui Dumnezeu, cum se întâmplă când omul aruncă sământa în pământ:

27. Omul doarme și se scoală noaptea și ziua, și sământa răsare și crește, (dar) el nu știe cum.

28. Că pământul rodește din sine mai întâi palu, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic.

29. Iar când se coace rodul, îndată trimite secerea, că a sosit secerișul.

30. Și (iarăși) a zis: Cu ce vom asemăna împărăția lui Dumnezeu, sau în ce pildă o vom înfățișa-o?

31. Asemenea este grăuntele de muștar, care când se sămănă în pământ este mai mic decât toate semințele pământului;

32. Iar dacă s'a sămănat, crește și se face mai mare decât toate buruienile, și face ramuri mari, încât sub umbra lui se pot sălăși pasărilor cerului.

33. Și în pilde multe ca acestea le grăia lor cuvântul, precum puteau ei să priceapă.

34. Și fără de pilde nu le grăia lor; iar ucenicii lor deosebi le lămură toate.

30-34: Mat. 13, 31-32. 34: Luca 13, 18-19.

35. Și în ziua aceea, făcându-se seară, a zis lor: Să trecem de ceea parte.

36. Și lăsând ei poporul, l-au luat pe dânsul așa precum era, în corabie, căci erau și alte corăbii cu dânsul.

37. Și s'a stărnit vifor mare de vânt, și valurile, intrau în corabie, încât ea era aproape să se umple.

38. Iar el dormia pe un câptălu la cârmă; și deșteptându-l pe el, l-au zis: Învățătorule, au nu-ți pasă ție că pierim?

39. Și sculându-se, a certat vântul și a zis mării: Tacă, liniștește-te! Și a stătit vântul și s'a făcut liniște mare.

40. Și a zis lor: Pentruce sunteți așa de fricoși? Cum de n'aveți credință?

41. Și înfricoșându-se cu frică mare, grăiau unul către altul: Oare cine este acesta, că și vântul și marea îl ascultă pe el?

5.

Vindecarea îndrăcitului din latinea Gadarenilor. Învierea fiicei lui Iair. Femeia care pătimea de doisprezece ani.

Și au trecut de ceea parte a mării, în latinea Gadarenilor.

2. Și ieșind din corabie, îndată l-a întâmpinat pe el din morminte un om cu duh necurat,

3. Care și avea lăcașul în morminte, și nici cu lanțuri de fier nu putea să-l lege pe el nimeni.

35-41: Mat. 8, 18. 23-27; Luca 8, 22-25.

5. 1-21: Mat. 8, 28-34; Luca 8, 26-40.

4. Pentrucă de multe ori fiind legat în obezi și lanțuri de fier, rupea lanțurile și obezile le sărâma, și nimeni nu putea să-l domolească pe dânsul.

5. Și pururea, noaptea și ziua, era prin munți și prin morminte, strigând și izbîndu-se de pietre.

6. Iar văzându-l pe Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui.

7. Și strigând cu glas mare, a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui prea înalt? Juru-te pe Dumnezeu, să nu mă muncești pe mine!

8. Căci (Iisus) îi zisese: Duh necurat, ieși din omul (acesta)!

9. Și l-a întrebat pe el: Cum îți este numele? Iară el răspunzând a grăit: Legheon imi este numele, că suntem mulți.

10. Și mult l-au rugat pe el ca să nu-i trimită afară din ținutul acela.

11. Și era acolo, lângă munte, o turmă mare de porci, care păstea.

12. Și l-au rugat pe dânsul toți dracii, zicând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm întrânșii.

13. Iar Iisus îndată l-a slobozit pe el. Și ieșind duhurile necurate, au intrat în porci. Și turma (ca la două mii de porci) se repezi de pe țărmuri în mare și se înecă în ape.

14. Iar cei ce pășteau porcii, fugiră și dădură de veste în cetate și prin sate. Și (oamenii) ieșiră să vază ce s'a întâmplat.

15. Și au venit la Iisus, și văzând pe cel ce fusese îndrăcit că ședea îmbrăcat și întreg la minte, el care avusese legheonul, s'au spălmântat.

16. Iar cei ce văzuseră le-au povestit cum s'au petrecut (lucrurile) cu cel îndrăcit și cu porcii.

17. Atunci au început a-l ruga pe dânsul să iasă din hotarele lor.

18. Și intrând (Iisus) în corabie, cel ce fusese îndrăcit l-a rugat pe el ca să meargă cu dânsul.

19. Dar Iisus nu l-a lăsat, ci a zis lui: Mergi la casa ta, la ai tăi, și spune-le lor câte ți-a făcut ție Domnul și (cum) te-a miluit.

20. Și s'a dus și a început a vesti în Decapole câte ți-a făcut Iisus lui, și toți se minunau.

21. Și trecând Iisus cu corabia iarăș de ceea parte, s'a adunat la el popor mult; și era lângă mare.

22. Și iată, a venit unul din mai marii sinagogii, cu numele Iair, și văzându-l pe dânsul a căzut la picioarele lui.

23. Și-l ruga pe el mult, zicând: Fiica mea este pe moarte; vino de-ți pune mâinile peste ea, ca să se tămăduiască și să trăiască!

24. Și a mers (Iisus) cu dânsul; și mult popor a mers după dânsul impresurându-l pe el.

25. Și o femeie oarecare, intru curgerea sângelui fiind de doisprezece ani,

26. Și multe pătimind dela mulți doftori și cheltuindu-și toate cele ce avusese, și cu nimic folosindu-se, ci mai vartos mergând spre mai rău,

27. A auzit de Iisus și venind în mijlocul mulțimii, pela spate, s'a atins de haina lui.

28. Căci zicea: Numai de hainele lui de mă voi atinge, și mă voi vindeca.

22-43: Mat. 9, 18-26; Luca 8, 41-56.

29. Și îndată a secăt isvorul sângelui ei și a simțit cu trupul că s'a tămăduit de boală.

30. Iar Iisus simțind intru sine numai decât puterea care a ieșit din el, s'a întors către popor și a zis: Cine s'a atins de hainele mele?

31. Ci ucenicii i-au răspuns lui: Vezi cum te imbulzește mulțimea și (mai) întrebi: cine s'a atins de mine?

32. Și se uită împrejur ca să vadă pe cea care făcuse aceasta.

33. Ci femeia știind ce l se întâmplase, a venit tremurând de frică și căzând la pământ înaintea lui i-a spus lui tot adevărul.

34. Iar el a zis ei: Fiică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace, și fii vindecată de boala ta.

35. Încă pe când grăia el, au venit (unii) dela mai marele sinagogii, zicând: Fiica ta a murit; ce mai superi pe învățătorul?

36. Iar Iisus auzind îndată cuvântul ce se rostise, a zis către mai marele sinagogii: Nu te teme, crede numai!

37. Și n'a lăsat pe nimeni să meargă după dânsul, fără numai pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui Iacov.

38. Și venind în casa mai marei sinagogii, a văzut tulburare, și pe cei ce plângeau și se boceau tare.

39. Și intrând a zis lor: Ce vă tulburăți și ce plângeți? Fecioara n'a murit, ci doarme. Iar el își rădeau de dânsul.

40. El însă scoțându-i afară pe toți, a luat pe tatăl fecioarei și pe muma ei și pe cei ce erau cu dânsul, și au intrat unde zăcea fecioara.

41. Și luând fecioara de mână, i-a zis: Talita cumi, ce se tâlcuește: fecioară, ște-ți zic, scoală-te!

42. Și îndată s'a sculat fecioara, și a început să umble, căci era de doisprezece ani. Și s'au spăimântat toți cu spaimă mare.

43. Iar el le-a poruncit lor mult, ca nimeni să nu afle aceasta; și le-a zis să-i dea (fecioarei) să mănănce.

6.

Trimiterea Apostolilor la propovăduire. Ioan Botezătorul și Irod. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pe mare.

Și dacă a ieșit de acolo, a venit în patria sa, iar ucenicii au mers după dânsul.

2. Și sosind ziua Sămbetei, a început a învăța în sinagogă; și mulți auzindu-l se mirau zicând: De unde are el acestea? Și ce este înțelepciunea ce l s'a dat lui, că și minuni ca acestea se fac prin mâinile lui?

3. Au nu este acesta teslarul, feciorul Mariiei și fratele lui Iacov și al lui Iosie și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt oare surorile lui aici la noi? Și se sminteau intru el.

4. Ci Iisus le-a zis lor: Nu este proroc nesocotit fără numai în patria sa, între rudenii și în casa sa.

5. Și n'a putut face acolo nici o minune, fără numai peste puținii bolnavi și-a pus mâinile și i-a vindecat pe ei.

6. Și se mira de necredința lor,

6. 1-6: Mat. 13, 53-58; Luca 4, 16-30.

și umbla în satele de prin prejur, învățând.

7. Apoi a chemat la sine pe cei doisprezece și a început a-i trimite pe dânsii doi câte doi, și le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate.

8. Și le-a poruncit lor să nu ia nimic pe cale, nici traistă, nici pâine, nici bani la brâu, fără numai tolag;

9. Dar să fie încălțați cu sandale și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și le zise lor: Ori în ce casă veți intra, acolo să rămâneți, până când veți ieși de acolo;

11. Și ori câți nu vă vor primi pe voi, nici vă vor asculta, ieșind de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre, intru măturte lor. Adevăr grăesc vouă: mai ușor îi va fi Sodomei și Gomorei în ziua judecății, decât cetății aceleia.

12. Și ieșind ei propoveduiau (oamenilor) să se pocăiască.

13. Și scoteau draci mulți, și pe mulți bolnavi îi ungeau cu unt-deleam și-i tămăduiau.

14. Și auzind împăratul Irod (de Iisus), căci cunoscut se făcuse numele lui, zicea, că Ioan Botezătorul s'a sculat din morți, de aceea se lucrează minuni printrânsul.

15. Alții ziceau, că este Ilie, iar alții ziceau, că este proroc, sau ca unul din proroci.

16. Iar Irod auzind, a zis: Acesta

7-13: Mat. 10, 1. 9-15; Luca 9, 1-6.

14-29: Mat. 14, 1-12; Luca 9, 7-9; 3, 19-20.

este Ioan, căruia eu l-am tăiat capul; el s'a sculat din morți.

17. Căci Irod acesta trimisese de au prins pe Ioan și l-au închis pe el în temniță pentru Irodiada, femeia lui Filip, fratele său, căci (Irod) o luase pe ea de soție.

18. Pentru că Ioan îi zicea lui Irod: Nu se cuvine să îți pe femeia fratelui tău!

19. Iar Irodiada îl ura pe el și umbla să-l omoare, dar nu putea;
20. Căci Irod se temea de Ioan, știindu-l om drept și sfânt; și îl prețuia pe el și multe făcea după povața lui și cu dragoste îl asculta pe el.

21. Și a venit o zi cu bun prilej, când Irod, de ziua nașterii sale, făcu ospăț boțerilor săi, căpitaniilor și celor mai mari ai Galileei.

22. (Atunci) fata Irodiadei intrând și jucând a plăcut lui Irod și celor ce ședeau împreună cu dânsul; și a zis împăratul, fetei: Cere dela mine ori ce vei vrea și-ți voi da ție.

23. Și s'a jurat el (zicând): Orice vei cere dela mine îți voi da ție, până la jumătate din împărăția mea.

24. Iar ea ieșind a zis mamei sale: Ce voi cere? Iar aceasta a zis: Capul lui Ioan Botezătorul!

25. Și intrând cu grabă la împăratul, a cerut zicând: Vreau ca să-mi dai, acum, în tîpsle capul lui Ioan Botezătorul.

26. Și împăratul s'a întristat foarte, dar pentru jurământ și pentru cei ce ședeau la masă împreună cu dânsul, n'a vrut să-i nesocotească cererea.

27. Și împăratul trimițând îndată un ostaș, a poruncit să-i aducă

capul lui (Ioan). Iar acela mergând, l-a tăiat capul în temniță.

28. Și aducându-l în tîpsle, l-a dat pe el fetei, și fata l-a dat mamei sale.

29. Iar ucenicii lui auzind au venit și au ridicat trupul lui cel căzut și l-au așezat în mormânt.

30. Deci adunându-se la Iisus apostolii l-au vestit lui toate câte au făcut și câte au învățat.

31. Și l-a zis lor: Veniți voi înșivă, deosebi, în loc pustiu și vă odihniți puțin; că erau mulți cari veneau și cari se duceau, și n'aveau ei vreme nici să mănânce.

32. Și s'au dus numai el cu corabia în loc pustiu.

33. Și noroadele l-au văzut pe dânsul mergând, și mulți l-au cunoscut pe el, și din toate cetățile alergau pe jos ajungând acolo înaintea lor.

34. Și ieșind Iisus (din corabie) a văzut popor mult și i s'a făcut milă de el, pentru că erau ca oile fără păstor; și a început alina-vă pe dânsii multe.

35. Iar după mai multă vreme, s'a apropiat de dânsul ucenicii lui și au zis: Iată locul este pustiu și vremea târzie.

36. Slobozeste-i pe dânsii, ca mergând în cetățile și satele din prejur, să-și cumpere loruși pâini, căci n'au ce să mănânce.

37. Iar el răspunzând a zis lor: Dați-le voi să mănânce! Iar ei au zis: Să mergem oare să cumpărăm pâini de două sute de dinari și să le dăm lor să mănânce?

32-44: Mat. 14, 13-21; Luca 9, 11-17; Ioan 6, 1-13.

34: Num. 27, 17; Ezech. 34, 5.

38. Iar el a zis lor: Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți! Iar ei aflând, au zis: Cinci (pâini) și doi pești.

39. Și a poruncit lor să-i pue pe toți cete, cete, pe iarbă verde.

40. Și s'au așezat cete, cete, câte o sută și câte cincizeci.

41. Și luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor săi ca să le pue înaintea lor, împărțind la toți și cei doi pești.

42. Și au mâncat toți și s'au săturat.

43. Și au luat douăsprezece coșuri pline de sfărâmituri (de pâine) și de pește.

44. Iar cei ce mâncaseră pâinile erau ca la cinci mii de bărbați.

45. Și îndată a silit pe ucenicii săi să intre în corabie și să treacă de ceea parte, la Vitsaida, până ce va slobodzi poporul.

46. Și slobozindu-i pe el, s'a dus în munte să se roage.

47. Și dacă s'a făcut seară, corabia se găsea în mijlocul mării, iar el singur pe uscat.

48. Și-i vedea pe ei cum se chinuesc vâslind, că vântul le era împotriva lor. Iar la a patra strajă a nopții a venit la dânsii, umblând pe mare, și voia să treacă pe lângă ei;

49. Dar ei văzându-l pe dânsul umblând pe mare, li s'a părut că este nălucă și au strigat;

50. Căci toți l-au văzut și s'au înfricoșat. El însă îndată le-a grăit

45-56: Mat. 14, 22-36; Ioan 6, 15-21.

lor și le-a zis: Indrăzniți, eu sunt, nu vă temeți!

51. Și suindu-se la ei în corabie, vântul a încetat; iar ei spăimăntându-se peste măsură se minunau.

52. Că nu priceuseră (minunea) cu pâinile, de vreme ce inima lor era împietrită.

53. Și trecând (de ceea parte) au ajuns în lătura Ghenisaretului, și s'au oprit (acolo).

54. Și ieșind ei din corabie, îndată l-au cunoscut pe el.

55. Și cutreerând toată lătura aceea, au început să aducă bolnavi cu paturile, acolo unde auzeau că este el.

56. Și ori pe unde trecea, prin târguri sau prin cetăți sau prin sate scoteau pe bolnavi la drumuri și-l rugau pe el (să le îngăduie) ca să se atingă măcar de poalele vestimentelor lui; și câți se atingeau de el, se tămăduiau.

7.

*Fătarnicia fariseilor.
Fitca Hananiencei. Vindecarea
unui surd și mut.*

A tunci s'au adunat la el fariseii și unii din cărturari, cari veniseră din Ierusalim.

2. Și au văzut pe oarecari din ucenicii lui mănâncând pâine cu mâinile necurate, adică nespălate.

3. Căci fariseii și toți iudeii, ținând datina bătrânilor, de nu-și vor spăla mâinile până în cot, nu mănâncă.

4. Și venind din târg, nu mănâncă până nu se spală, și alte multe sunt, pe care au apucat a

7. 1-23: Mat. 15, 1-20.

le ținea, precum spălarea paharelor și a ulcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. Deci l-au întrebat pe el fariseii și cărturarii: Pentru ce ucenicii tăi nu umblă după datina bătrânilor, ci mănâncă pâine cu mâinile ne-spălate?

6. Iar el răspunzând, a zis lor: Bine a prorocit Isata despre voi, făcându-vă ca să se scrie: Poporul acesta mă cinstește cu buzele, iar inima lui departe stă dela mine;

7. Și înzadar mă cinstesc învățând învățăturile (ce sunt) porunci omeniești.

8. Că lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți datina bătrânilor, spălarea ulcioarelor și a paharelor, și alte multe faceți asemenea acestora.

9. Și le zicea lor: Bine (e oare să) lepădați porunca lui Dumnezeu, ca să păziți datina voastră?

10. Pentrucă Moise a zis: Cinsteste pe tatăl tău și pe muma ta; și: cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe muma sa, cu moarte să moară.

11. Iar voi spuneți: De va zice un om tatălui său sau mamei sale: corban! adică: dar făcut lui Dumnezeu este aceea cu care te-ai fi folosit dela mine,

12. Nu-l mai lăsați pe dansul să facă nimic pentru tatăl său sau pentru muma sa.

13. Și călcați cuvântul lui Dumnezeu pentru datina voastră, pe care (singuri) v-ați dat-o, și multe faceți asemenea acestora.

6: Is. 29, 13.

10: Ies. 20, 12; 21, 17.

11: A doua Lege 5, 16.

14. Și chemând la sine mulțime le-a zis lor: Ascultați-mă pe mine toți și înțelegeți:

15. Nimic nu este înafară de om, care intrând întrânsul său poată spurca pe el; ci cele ce ies dintrânsul, acelea sunt care îl spurcă.

16. De are cineva urechi de auzit, să auză.

17. Și trecând dela mulțime în casă, l-au întrebat pe el ucenicii lui despre pilda aceasta.

18. Și le-a zis lor: Așa de neînțelegători sunteți și voi? Au nu pricepeți că tot ce intră în om dinafară nu poate să-l spurce?

19. Căci nu intră în inima lui, ci în pânțele și iese pe afedron? Toate bucatele (sunt, așadar) curate.

20. Apoi a zis: Ceea ce iese din om, aceea-l spurcă,

21. Pentrucă dinlăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile cele rele, preacurviile, curviile, ucidăriile,

22. Furturile, lăcomia, vicleșugurile, înșelăciunile, necumpătarea, pizma, hula, trufia, nebunia.

23. Toate relele acestea ies dinlăuntru și spurcă pe om.

24. Și sculându-se de acolo, s'a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului, și intrând în casă, voia să nu afle nimeni de el, dar n'a putut să rămână în taină.

25. Căci auzind de dansul o femeie, a cărei fiică avea duh necurat, venind a căzut la picioarele lui.

26. Iar femeia era elină, de neam din Finichia Sirtel. Și-l ruga pe el ca să izgonească dracul din fiica ei.

24-30: Mat. 15, 21-28.

27. Dar Iisus a zis către dânsa: Lasă, să se sature mai întâi fiul, căci nu este bine să iei pâinea fiilor și să o arunci câinilor.

28. Iar ea răspunzând a zis lui: Adevărat, Doamne, dar și câinii, sub masă, mănâncă din sfărmiturile fiilor.

29. Atunci a zis ei Iisus: Pentru acest cuvânt, mergi (în pace); dracul a eșit din fiica ta.

30. Și mergând la casa sa, a aflat pe dracul leșit, și pe fiicăsa zăcând în pat.

31. Și ieșind iarăși din hotarele Tirului, a venit prin Sidon, la marea Galileei, (trecând) prin ținutul Decapolei.

32. Și au adus la dansul pe un surd și mut, și l-au rugat pe dansul ca să-l pună mâna peste el.

33. Și luându-l pe el din mulțime la o parte, și-a pus degetele sale în urechile lui, și sculpând s'a atins de limba lui.

34. Și căutând la cer, a suspinat și a zis lui: Effata! ce se tâlcuește: deschide-te.

35. Și urechile lui s'au deschis, și legătura limbii lui s'a deslegat îndată, și grăia curat.

36. Și le-a poruncit Iisus ca să nu spună nimănui, dar cu cât le porunceau lor, cu atât mai vărtos vestiau ei.

37. Și minunându-se peste măsură, ziceau: Toate le-a făcut bine: și pe surzi l-a făcut să auză și pe muți să grăiască.

8.

Minunea cu cele șapte pâini. Iudeii cer semn din cer. Aluatul farisellor. Mărturisirea lui Petru și certarea lui.

În zilele acelea adunându-se iarăși mulțime de popor și neavând ce mânca, Iisus a chemat pe ucenicii săi și le-a zis:

2. Milă-mi este de popor, că iată sunt trei zile de când așteaptă lângă mine și n'au ce mânca.

3. Și de-i voi slobozi flămânzi la casele lor, vor slăbi pe cale, căci unli dintrânșii au venit de departe.

4. Răspuns-au ucenicii lui: De unde ar putea cineva să-l sature pe aceștia de pâine, aici în pustie?

5. Și l-a întrebat (Iisus): Câte pâini aveți? Iar el au zis: Șapte.

6. Și a poruncit poporului să șază pe pământ; și luând cele șapte pâini a mulțumit, a frânt și a dat ucenicilor săi ca să le pună înainte; și le-au pus înaintea poporului.

7. Și aveau și puținii peștișori; și binecuvântând a zis să-l pună și pe acela înaintea lor.

8. Și au mâncat și s'au săturat; și au adunat șapte coșuri de rămășițe de sfărâmituri

9. Iar cei ce mănucaseră erau ca la patru mii. Apoi l-a slobozit pe el.

10. Și îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, a venit în părțile Dalmanutei.

11. Și fariseii ieșind (înaintea lui) au început a se prici cu dansul,

8. 1-10: Mat. 15, 32-39.

11-21: Mat. 16, 1-12; Ioan 6, 30.

cerând să le dea semn din cer și ispitindu-l pe el.

12. Iar Iisus suspinând cu duhul său, a zis: Pentru ce neamul acesta cere semn? Adevăr zic vouă: Nu se va da semn neamului acestuia.

13. Și lăsându-l pe dâșii, a intrat iarăși în corabie și a trecut de ceea parte.

14. Și ucenicii lui uitaseră să ia pâine și n'aveau cu dâșii, în corabie, decât o pâine.

15. Și le-a poruncit lor, zicând: Căutați de vă feriți de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod.

16. Iar ei cugetau intru sine, unul către altul: Ne-o spune nouă fiindcă n'avem pâine.

17. Dar Iisus înțelegând, le-a zis lor: Ce cugetați că n'aveți pâine? Tot nu înțelegeți, nici nu pricepeți? Tot împletită vă este inima voastră?

18. Ochi având, nu vedeți și urechi având, nu auziți și nu vă aduceți aminte?

19. Când am frânt cele cinci pâini la cele cinci mii (de oameni), câte coșuri pline de sfărâmituri ați luat? Zis-au ei: Douăsprezece.

20. Și când (am frânt) cele șapte (pâini) la cele patru mii (de oameni), câte coșuri pline de sfărâmituri ați luat? Iară ei au zis: Șapte.

21. Și le-a zis lor: Atunci cum de nu înțelegeți?

22. Și dacă a venit Iisus în Vitsaida, i-au adus lui un orb și l-au rugat pe el ca să se atingă de dânsul.

23. Iară el luând pe orb de mână

l-a scos afară din sat; și scuipând pe ochii lui și puindu-și mâinile peste el, l-a întrebat dacă vede ceva.

24. Și ridicându-și ochii a zis: Văd pe oameni și-i zăresc pe ei umblând ca niște copaci.

25. După aceea iarăși și-a pus mâinile pe ochii lui și a văzut bine, și s'a îndreptat, încât toate le vedea lămurit.

26. Apoi l-a trimis pe el la casa sa, zicând: Nici în sat să nu intri, nici să spui culva.

27. Și ieșind Iisus și ucenicii lui în satele Chesareei lui Filip, pe cale a întrebat pe ucenicii săi, grăindu-le: Cine zic oamenii că sunt eu?

28. Iar ei au răspuns: (Unii spun că ești) Ioan Botezătorul, alții (că ești) Ilie; iar alții (că ești) unul din proroci.

29. Zis-a el către dâșii: Dar voi cine ziceți că sunt? Și răspunzând Petru a zis lui: Tu ești Hristosul.

30. Și le-a poruncit lor să nu grăiască nimănui despre aceasta.

31. Apoi a început a-i învăța pe ei că Fiul Omului trebuie să pătimească multe și să fie defăimat de bătrâni și de arhierii și de cărturari, și să fie omorât, și după trei zile să învie.

32. Și spunea pe față cuvântul acesta. Atunci Petru luându-l la oparte a început a-l infrunta.

33. Iar el întorcându-se și căutând spre ucenicii săi, a certat pe Petru, zicând: Mergi înapoi mea, satano, că nu cugești cele ce sunt

27-9, 1: Mat 16, 13-28; Luca 9, 18-27.

18: Ier. 5, 21; Ezech. 12, 2.

ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor!

34. Și chemând la sine mulțimea împreună cu ucenicii săi, le-a zis: Oricine vrea să vie după mine, să se lepede de sine, să-și la crucea sa și să-mi urmeze mie.

35. Că cine va voi să-și mântuiască sufletul, pierde-l va pe el; iar cine-și va pierde sufletul său pentru mine și pentru Evanghelie, acela îl va mântui pe el.

36. Că ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul?

37. Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

38. Iar cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, întru acest neam preacurvar și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui său cu sfinții ingeri.

9.

*Schimbarea la față.
Vindecarea lunaticului. Cearta
ucenicilor pentru întâietate.
Fetrea de sminteală.*

Apoi a zis către dâșii: Adevăr grăesc vouă, că sunt unit din cel ce stau aici, cari nu vor gusta moartea până când nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

2. Iar după șase zile a luat Iisus pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și l-a suit într'un munte înalt, deosebi. Și s'a schimbat la față înaintea lor.

3. Și hainele lui erau străluci-

toare, albe foarte, ca zăpada, cum nici un nălbitor de pe pământ nu poate să nălbească.

4. Și s'a arătat lor Ilie împreună cu Moise, și vorbeau cu Iisus.

5. Atunci începând Petru a zis lui Iisus: Învățătorule, bine este nouă să fim aici; să facem, dar, trei colibi: ție una, și lui Moise una, și lui Ilie una.

6. Căci nu știa ce să spună, pentru că erau înspăimântați.

7. Și s'a făcut nor, umbrindu-l pe el, și glas din nori a venit, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, pe acesta să-l ascultați!

8. Și căutând ei de năprasă împrejur, n'au mai văzut pe nimănui, fără numai pe Iisus împreună cu dâșii.

9. Și pogorându-se el din munte, le-a poruncit lor, ca nimănui să nu spue cele ce au văzut, fără numai când Fiul Omului va învia din morți.

10. Iar ei au ținut cuvântul întru sine, întrebându-se: Ce o fi oare aceea: a învia din morți?

11. Și l-au întrebat pe el, zicând: Pentru ce zic cărturarilor, că trebuie să vie mai întâi Ilie?

12. Iar el răspunzând, a zis lor: Ilie, venind mai întâi, le va răndui toate. Și precum este scris despre Fiul Omului, el va să pătimească multe și să fie defăimat.

13. Însă zic vouă, că Ilie a și venit, și au făcut cu dânsul câte au voit, precum este scris despre el.

14. Și venind la ucenici, a văzut mulțime multă împrejurul lor și cărturarilor pricinu-se cu dâșii.

12: Mat. 3, 23; Is. 53, 3.

14-29: Mat. 17, 14-21; Luca 9, 37-42.

15. Și îndată văzându-l, tot norodul s'a spălmântat și alergând s'a închinat lui.

16. Atunci (Iisus) a întrebat pe cărturari: Ce vă pricîți cu ei?

17. Și răspunzând unul din mulțime, a zis: Învățătorule, am adus pe fiul meu la tine, că are duh mut,

18. Și ori unde îl apucă pe el, îl zdrobește, și face spume și scrănește din dinți și se usucă. Și am zis ucenicilor tăi să scoată (duhul), dar n'au putut.

19. Iar el răspunzând a zis lui: O, neam necredincios! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l la mine!

20. Și l-au adus pe el la dănsul. Cî văzându-l (pe Iisus), duhul îndată l-a scuturat pe el, încît căzând la pământ, se tăvălea și făcea spume.

21. Și l-a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de cînd i se întâmplă aceasta? Iar el a zis: Din copilărie.

22. Și de multe ori (duhul) l-a aruncat și în foc și în apă, ca să-l piarză pe el; ci de poți ceva, fii-ți milă și ne ajută nouă!

23. Atunci Iisus l-a zis lui: De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.

24. Și îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi, grînd: Crez, Doamne, ajută necredinței mele!

25. Iar dacă a văzut Iisus că mulțimea se îngrămădește, a poruncit duhului celui necurat și l-a zis: Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși dintrănsul, și de acum să nu mai intri în el!

26. Atunci strigând și scuturându-l pe el cu putere, (duhul) a ieșit.

Iar (tânărul) a rămas ca un mort, încît mulți ziceau că a murit.

27. Cî Iisus apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s'a sculat.

28. Și intrînd Iisus în casă, ucenicii lui l-au întrebat pe dănsul, la o parte: Oare noi pentru ce nu l'am putut scoate pe el?

29. Iară el l-a răspuns: Acest neam (de draci) cu nimic nu poate fi scos, fără numai cu rugăciune și cu post.

30. Și ieșind de acolo a trecut prin Galileea; și nu voia să știe nimeni.

31. Căci învăța pe ucenici și le zicea lor: Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor, și-l vor omori pe el, iar după ce-l vor omori, a treia zi va învia.

32. Iar ei nu înțelegeau cuvîntul și se temeau să-l întrebe pe el.

33. Și dacă au venit în Capernaum, găsindu-se în casă l-a întrebat pe dănsii: Ce grăiați între voi, pe cale?

34. Iar ei au tăcut; căci se priciseră pe cale unul cu altul, cine ar fi mai mare.

35. Și șezînd a chemat pe cei doisprezece și l-a zis lor: Cel ce va să fie întâiu, să fie mai pe urmă din toți și tuturor slugă.

36. Apoi luînd un prunc l-a pus pe el în mijlocul lor, și luîndu-l în brațe, a zis:

37. Cine va primi pe unul din pruncii aceștia în numele meu, pe mine mă primește; și cine mă primește pe mine, nu mă primește

30-32: Mat. 17, 22-23; Luca 9, 43-45; Ioan 7, 1.

33-50: Mat. 18, 1-9; Luca 9, 46-50.

pe mine, ci pe cel ce m'a trimis pe mine.

38. Atunci l-a întrebat Ioan, zicînd: Învățătorule, am văzut pe cineva scoțînd draci în numele tău, dar care nu vine după noi, și l-am oprit pe el, pentru că nu vine după noi.

39. Iar Iisus a zis: Nu-l opriți, că nu este nimeni care făcînd minuni în numele meu, să poată degrab a mă grăi de rău.

40. Că cel ce nu este împotriva noastră, pentru noi este.

41. Iar ori cine vă va adăpa pe voi cu un pahar de apă în numele meu, pentru că al lui Hristos sunteți, adevăr grăesc vouă, nu-și va pierde plata sa.

42. Iar cine va smînti pe unul din acești mici cari cred întru mine, iar fi mai bine să-și lege de grumaz o piatră de moară, și să se arunce în mare.

43. Și de te smîntește pe tine mîna ta, tale-o; că mai bine îți este ție să intri în viață ciung, decît două mîini avînd să intri în Gheena, în focul cel nestîns,

44. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

45. Și de te smîntește pe tine piciorul tău, tale-l; că mai bine îți este ție să intri în viață schlop, decît două picioare avînd, să fii aruncat în Gheena, în focul cel nestîns,

46. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

47. Și de te smîntește pe tine ochiul tău, scoate-l; că mai bine îți este ție să intri în împărăția lui Dumnezeu cu un ochi, decît doi ochi avînd, să fii aruncat în Gheena focului,

48. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

49. Căci fleștecăre cu foc se va săra precum toată jertfa cu sare se va săra.

50. Bună este sarea; dar dacă sarea va fi nesărată, cu ce o veți drege? Întru voi să aveți sare, și pace să aveți între voi!

10.

Despre despărțente. Iisus binecuvîntează pruncii. Bogatul doborîtor de oiașă pînă la sfîrșit. Iisus își vestește patimile. Fiul lui Zevedei. Vartimeu orbul.

Și sculîndu-se de-acolo, a venit în hotarele Iudeei, de ceea parte de Iordan. Și iarăși s'au adunat noroadale la dănsul; și precum îi era obiceiul, îi învăța pe ei iarăși.

2. Și apropiîndu-se fariseii, l-au întrebat pe el ispitindu-l: Oare cade-i-se bărbatului să-și lase femeia?

3. Iar el răspunzând a zis lor: Ce va poruncit vouă Moise?

4. Zis-au ei: Moise a dat voie (bărbatului) să-și scrie carte de despărțenie și s'o lase pe ea.

5. Și răspunzând Iisus a zis lor: După învîrtoșarea inimii voastre v'a scris el porunca aceasta.

6. Dar dela începutul zidirii, bărbat și femeie l-a făcut pe el Dumnezeu.

7. Pentru aceasta va lăsa omul

48: Is. 66, 24.

10. 1-12: Mat. 19, 1-9.

4: A doua Lege 24, 1.

6: Fac. 1, 27.

7: Fac. 2, 24.

pe tatăl său și pe muma sa și se va lipi de femeia sa,

8. Și vor fi amândoi un trup; așa că nu mai sunt doi, ci un trup.

9. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

10. Ci în casă ucenicilor lui l-au întrebat iarăși despre aceasta.

11. Și le-a zis lor: Oricine își va lăsa femeia și va lua alta, preacurvește cu dansa;

12. Și femeia de-și va lăsa bărbatul și se va mărita după altul, preacurvește.

13. Și aduceau la dansul pruncii, ca să se atingă de el; iar ucenicii îi certau pe cei ce îi aduceau.

14. Ci văzând Iisus, s'a supărat și le-a zis lor: Lăsați pruncii să vie la mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu.

15. Adevăr zic vouă: Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un prunc, nu va intra într-nsa.

16. Și luându-l în brațe, și-a pus mâinile peste el și l-a binecuvântat pe dânsul.

17. Și ieșind el în cale a alergat cineva (la dânsul) și ingenunchind înaintea lui, l-a întrebat: Învățătorule bune, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?

18. Iar Iisus a zis către el: Ce-mi zici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.

19. Știi tu poruncile: Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă, să

nu răpești, cinstește pe tatăl tău și pe muma ta?

20. Iar el răspunzând a zis lui: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețile mele.

21. Atunci Iisus căutând la el și fiindu-l drag, l-a zis: Una-ți mai lipsește: Mergi de vinde câte ai și le dă săracilor și vei avea comoară în cer, și luând crucea vino de-mi urmează mie.

22. Iar el, înfricându-se de cuvântul acesta, s'a dus măhnit, pentru că avea bogății multe.

23. Și căutând Iisus împrejur, a zis ucenicilor săi: Cât de anevoie vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au avut!

24. Și se spăimântară ucenicii de cuvintele lui. Dar Iisus urmându-și vorba, le-a zis lor iarăși: Fiilor, cât de anevoie este să intre în împărăția lui Dumnezeu cei ce se încred în avuții!

25. Mai lesne-i este cămilei să treacă prin urechile acului, decât bogatului să intre în împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar el mai mult se îngrozia și ziceau unul către altul: Atunci cine poate să se mântuiască?

27. Ci Iisus căutând la dânsii, a zis: (Lucrul) este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu; că la Dumnezeu toate sunt cu putință.

28. Și grăind Petru, a zis lui Iisus: Iată, noi am lăsat toate și ți-am urmat ție.

29. Și răspunzându-i Iisus, a zis: Adevăr grăesc vouă, nu este nimeni care să-și fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mumă, sau femei, sau copii, sau

holde, pentru mine și pentru Evanghelie,

30. Și să nu ia, acum, în vremea aceasta de prigoniri, insulte: case și frați și surori și tată și mumă și copii și holde, iar în vecul cel viitor: viață veșnică.

31. Dar mulți dintâi vor fi pe urmă și de pe urmă, întâi.

32. Și fiind pe cale, suindu-se la Ierusalim, mergea Iisus înaltea lor, iar ei mergeau după dânsul, spăimântați și plini de frică. Și luând la sine iarăși pe cei doisprezece, a început a le spune lor cele ce aveau să i se întâmple lui:

33. Iată ne suim la Ierusalim și Fiul Omului se va da arhierilor și cărturarilor, și-l vor judeca pe el spre moarte și-l vor da păgânilor;

34. Și-l vor batjocori pe el, și-l vor scuipa și-l vor omori, dar a treia zi va învia.

35. Și au venit la el Iacov și Ioan fiii lui Zevedei, zicând: Învățătorule, voim să ne faci ceea ce-ți vom cere.

36. Iar el l-a întrebat pe ei: Ce voți să vă fac?

37. Zis-au ei către dânsul: Dă-ne nouă ca să ședem unul deadreapta ta și altul deasupra ta, întru mărirea ta.

38. Dar Iisus le-a zis lor: Nu știți ce cereți. Puteți oare să beți paharul care-l beau eu, și să vă botezați cu botezul cu care eu mă botez?

39. Iar ei au zis lui: Putem. Zis-a lor Iisus: Paharul pe care îl voi bea eu, cu adevărat îl veți

bea, și cu botezul cu care eu mă botez vă veți boteza;

40. Ci a ședea deadreapta mea și deasupra mea nu-mi este îngăduit a vă da; ci (se va da) celor pentru cari s'a gătit.

41. Și auzind cei zece, au început a se mânia pe Iacov și pe Ioan.

42. Iar Iisus chemându-l pe dânsii la sine, le-a zis: Știți că celor ce li se pare că sunt domnitori ai neamurilor, domnesc peste ele, și mai mari lor le stăpânesc pe ele.

43. Iar între voi nu va fi așa; ci care vrea să fie mai mare între voi, să vă fie vouă slugă.

44. Și care va vrea să fie între voi întâiu, să fie tuturor slugă;

45. Pentru că nici Fiul Omului n'a venit ca să i se slujască, ci ca să slujască el și să-și dea sufletul său (preț de) răscumpărare pentru mulți.

46. Atunci au venit în Ierihon. Iar când ieșea el din Ierihon, cu ucenicii săi și cu popor mult, Varimeel orb, fiul lui Timel, ședea lângă cale cerșind.

47. Și auzind că este Iisus Nazarineanul, a început a striga și a zice: Isuse, Fiul lui David, miluște-mă!

48. Și mulți îl certau, ca să tacă. Dar el și mai vărtos striga: Fiul lui David, miluște-mă!

49. Și oprindu-se Iisus, a zis să-l cheme la el. Și au chemat pe orb, zicându-i: Îndrăznește, scoală-te, că te cheamă.

32-34: Mat. 20, 17-19; Luca 18, 31-34; Ioan 11, 16, 55.

35-45: Mat. 20, 20-28.

46-52: Mat. 20, 29-34; Luca 18, 35-43.

50. Iar el lepădându-și haina, s'a sculat și a venit la Iisus.

51. Deci l-a întrebat Iisus și i-a zis: Ce voești să-ți fac? Zis-a orbul: Învățătorule, (fă) ca să văd!

52. Iar Iisus i-a zis lui: Mergi, credința ta te-a mântuit; și îndată a văzut și a mers după Iisus, pe cale.

11.

Intrarea în Ierusalim. Smochinul neroditor. Izgonirea zarafilor din biserică.

Iar când s'au apropiat de Ierusalim, trecând prin Viteaghi și Vitanla, spre Muntele Maslinilor, a trimis pe doi din ucenicii săi,

2. Și a zis lor: Mergeți în satul care este înaintea voastră, și intrând într-unul îndată veți afla un mânz legat, pe care nimeni din oameni n'a șezut; dezlegându-l, aduceți-l (aici).

3. Și de va zice vouă cineva: De ce faceți aceasta? spuneți, că Domnului îi trebuiește, și numai decât îl va trimite pe el aici.

4. Și mergând a aflat mânzul legat la o poartă, afară, în uliță, și l-au dezlegat pe el.

5. Iar unli din cei ce stăteau acolo, i-au întrebat pe ei: Ce faceți, de dezlegați mânzul?

6. Iară ei le-au răspuns precum le poruncise Iisus; și i-au lăsat pe ei.

7. Apoi au adus mânzul la Iisus, și și-au pus pe el hainele lor, iar (Iisus) a șezut pe dânsul.

8. Și mulți își așterneau veș-

mintele lor pe cale; iar alții tăiau stâlpi din copaci și le așterneau pe cale.

9. Iar cei ce mergeau înainte și cei ce veneau pe urmă, strigau și ziceau: Osana! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

10. Bine este cuvântată împărăția care vine, a părintelui nostru David! Osana întru cel de sus!

11. Și au intrat Iisus în Ierusalim și în biserică. Și după ce au văzut toate, fiind acum înspre seară, a ieșit la Vitanla, cu cei doisprezece.

12. Iar a doua zi, ieșind din Vitanla a flămânzit.

13. Și văzând de departe un smochin având frunze, s'a apropiat, că doar va afla ceva într-nsul. Și ajungând la el, nimic n'a aflat, fără numai frunze; căci încă nu era vremea smochinelor.

14. Și începând Iisus a grăi, a zis lui: De acum, în veac să nu mănânce nimeni rod din tine! Iar ucenicii lui auziră (cuvântul).

15. Și au venit la Ierusalim. Și intrând Iisus în biserică, a început a scoate pe cei ce vindeau și cum-părau în biserică, și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbel.

16. Și nu lăsa să mai treacă cineva cu vreun vas prin biserică.

17. Și-i învăța pe ei, zicând: Au nu este scris: casa mea, casă de rugăciune se va chema, întru toate neamurile? Iar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari.

9: Ps. 118, 25-26.

11-24: Mat. 21, 12-22; Luca 19,

45-48.

17: Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

11. 1-10: Mat. 21, 1-9; Luca 19, 29-38; Ioan 12, 12-16.

18. Deci, auzind cărturarii și arhierii, căutau cum l-ar (putea) pierde pe el; căci se temeau de dânsul, pentru că tot poporul se mira de învățătura lui.

19. Iar dacă s'a făcut seară, a ieșit afară din cetate.

20. Și a doua zi, trecând (pe acolo), au văzut smochinul uscat din rădăcină;

21. Și aducându-și aminte Petru, l-a zis lui: Învățătorule, uite, smochinul pe care l-ai blestemat, s'a uscat.

22. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Aveți credință în Dumnezeu!

23. Căci adevăr zic vouă, că oricine va zice muntelui acestuia: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi întru inima sa, ci va crede că ce va zice se va face, fi va lui orice va zice.

24. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le veți primi, și le veți avea.

25. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți asupra cuiva, ea și Tatăl vostru cel din ceruri vă va ierta vouă greșalele voastre.

26. Căci dacă voi nu veți ierta, nici Tatăl vostru cel din ceruri nu vă va ierta vouă greșalele voastre.

27. Și au venit iarăși în Ierusalim. Și umblând (Iisus) prin biserică, au venit la dânsul arhierii și cărturarii și bătrânii,

28. Și l-au întrebat: Cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat ție puterea aceasta, ca să faci acestea?

29. Iar Iisus răspunzând a zis lor:

27-33: Mat. 21, 23-27; Luca 20,

18.

Întreba-vă voi și eu un guvânt. Răspundeți-mi, și vă voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

30. Botezul lui Ioan a fost din cer, sau dela oameni? Răspundeți-mi!

31. Și ei cugetau întru sine, zicând: De vom zice: din cer, va zice: pentrucă, dar, n'ați crezut în el?

32. Iar de vom zice: dela oameni, se temeau de popor, căci toți aveau credința că Ioan a fost cu adevărat un proroc.

33. Și răspunzând au zis lui Iisus: Nu știm. Atunci Iisus grăind, l-a zis lor: Nici eu nu vă voi spune cu ce putere fac acestea.

12.

Pilda cu lucrătorii viei. Banul dajdiei. Saducheiți tăgăduind învierea. Porunca cea mare. Al cuiu este Hristos? Fătarnicia cărturarilor. Banii văduvelor.

Și a început a le grăi lor în pilda: Un om a sădit vie, a îngrădit-o jur-împrejur cu gard, a săpat într-nsa teacă, a zidit turn și a dat-o pe ea lucrătorilor, iar el s'a dus departe.

2. Și la vreme a trimis la lucrători un argat, ca să primească dela ei din rodul viei.

3. Dar ei apucându-l, l-au bătut și l-au trimis înapoi fără nimic.

4. Și iarăși a trimis la dânsii alt argat, dar și pe acela bătându-l cu pietre, l-au spart capul și l-au trimis cu necinste.

5. Și iarăși a trimis pe altul;

12. 1-12: Mat. 21, 33-46; Luca 20, 9-19; Is. 5, 1-2.

dar și pe acela l-au omorît ca și pe mulți alții: pe unii bătându-l, iar pe alții omorându-l.

6. Deci mai având un fiu iubit al său, mai pe urmă, l-a trimis și pe acela la ei, zicând: Se vor rușina de fiul meu.

7. Dar lucrătorii acela au zis unii către alții: Acesta este moștenitorul, veniți să-l ucidem și moșia lui va fi a noastră.

8. Și apucându-l l-au omorît și l-au scos afară din vie.

9. Deci, ce va face stăpânul viei? Veni-va și va pierde pe lucrătorii (acela), iar via o va da altora.

10. Oare nici scriptura aceasta n'ați citit-o: Piatra pe care nu au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului?

11. Dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

12. Și căutau să-l prinză pe el, dar se temeau de popor, căci au priceput că împotriva lor a zis pilda; și lăsându-l pe el, s'au dus.

13. Atunci au trimis la el pe unii din farisei și din irodiani, ca să-l prinză în cuvânt.

14. Iar aceștia venind, l-au zis lui: Învățătorule, știm că ești drept, și nu-ți pasă ție de nimeni, că nu cauți în fața oamenilor, ci cu adevărat calea lui Dumnezeu înveți: Căde-se a da dajdie Chesarului, sau nu? Să dăm, sau să nu dăm?

15. El însă cunoscând fățărnicia lor, a zis lor: Ce mă ispițiți? Aduceți-mi un dinar ca să-l văd.

16. Iar el l-au adus. Și a zis lor: Al cui este chipul acesta și scriptura cea de pe el? Răspuns-au ei: Ale Chesarului.

17. Atunci Iisus, le-a grăit: Dați Chesarului cele ce sunt ale Chesarului, și pe cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu. Și s'au mirat de dansul.

18. Apoi au venit la dansul saducheli, cari zic că nu este înviere, și l-au întrebat pe el, zicând:

19. Învățătorule, Moise ne-a scris nouă, că de va muri fratele cuiva și-l va rămânea femeea fără copii, să la fratele lui pe femeea lui și să ridice urmași fratelui său.

20. Deci au fost șapte frați, și cel dintâiu și-a luat femeie, dar murind n'a lăsat urmași.

21. Atunci a luat-o al doilea, dar a murit, și n'a lăsat nici acela urmași, și al treilea așijderea.

22. Și toți șapte au luat-o pe dansa și n'au lăsat urmași. Iar mai pe urmă de toți, a murit și femeea.

23. Deci, la înviere, când vor învia, a cărula dintrânși va fi femeea? Căci toți șapte au avut-o pe ea de nevastă?

24. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Au nu de aceea vă rătăciți, că nu știți scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci când vor învia din morți, nu se vor însura, nici se vor mărita, ci vor fi ca îngerii din ceruri.

26. Iar despre morți, că se vor

10: Ps. 118, 22—23.

13—17: Mat. 22, 15—22; Luca 20, 20—26.

18—27: Mat. 22, 23—33; Luca 20,

27—38; A doua Lege 25, 5—6.

26: Iep. 3, 6.

scula, au n'ați cetit în cartea lui Moise, cum l-a grăit Dumnezeu lui din rug, zicând: Eu sunt Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.

27. Dumnezeu însă nu este Dumnezeuul morților, ci Dumnezeuul viilor. Sunteți, deci, în mare rătăcire.

28. Atunci unul din cărturari care au zis disputa lor, văzând că bine le-a răspuns (Iisus), s'a apropiat de el și l-a întrebat: Care este cea dintâi poruncă din toate?

29. Iar Iisus l-a răspuns, că cea dintâi poruncă din toate este: Auzi, Israele: Domnul Dumnezeuul nostru, este singurul Domn!

30. Apoi: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată vârtutea ta; aceasta este porunca cea dintâi.

31. Iar a doua, asemenea acesteia: Să iubești pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Poruncă mai mare decât acestea nu este.

32. Și a zis lui cărturarul: Bine, Învățătorule, drept ai grăit, că unul este Dumnezeu și nu este altul afară de dansul;

33. Și a-l iubi pe el din toată inima și din tot cugetul și din tot sufletul și din toată vârtutea, și a iubi pe aproapele ca însuși pe sine, este mai mult decât toate prinoasele și jertfele.

34. Iar Iisus văzând că a grăit cu înțelepciune, l-a zis: Nu ești departe de împărăția lui Dum-

nezeu. Și nimeni n'a mai îndrăznit să-l întrebe pe el.

35. Și începând Iisus a învăța în biserică, a zis: Cum spun cărturarii că Hristos este Fiul lui David?

36. Că însuș David a grăit din Duhul Sfânt: Zis-a Domnul Domnului meu: șezi deadreapta mea, până ce voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale.

37. Deci însuș David îl numește pe el Domn; atunci cum este, dar, fiu al lui? Și poporul cel mult îl asculta pe el cu dulceață.

38. Apoi grăia lor întru învățătura sa: Păziți-vă de cărturari, că le place să umele în halne lungi și să li se 'nchine (lumea) prin târguri.

39. Și (iubesc) locurile cele mai de sus în sinagoge și scaunele cele dintâi la ospete.

40. Ei cari casele văduvelor le mănâncă și îndelung se roagă la arătare, mai grea osândă vor lua.

41. Și șezând Iisus în preajma visteriei bisericii, privia cum poporul aruncă bani în visterie. Și mulți bogați aruncau mult.

42. Ci venind o văduvă săracă, a aruncat doi bănuți, cari fac un codrant.

43. Și chemând pe ucenicii săi, le-a zis lor: Adevăr zic vouă, că această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți cei ce au aruncat în visterie.

44. Că toți au aruncat din pri-

35—37: Mat. 22, 41—46; Luca 20, 41—44.

36: Ps. 110, 1.

38—40: Mat. 23; Luca 20, 45—47.

41—44: Luca 21, 1—4.

28—34: Mat. 22, 34—40; Luca 20,

39—40; 10, 25—28.

29: A doua Lege 6, 4—5.

31: A doua Lege 19, 18.

sosul lor, iar aceasta din sărăcia ei a aruncat tot ce a avut, toată averea sa.

13.

Dărâmarea Ierusalimului. Sfârșitul lumii: Nimeni nu știe ziua și ceasul în care va să fie.

Și ieșind din biserică, unul din ucenici i-a zis lui: Învățătorule, privește ce pietre și ce ziduri! Vezi aceste ziduri mari? Nu va rămânea piatră pe piatră, care să nu se risipească.

3. Iar când ședea el pe Muntele Maslinilor, în preajma bisericii, l-au întrebat pe dânsul, deosebii, Petru și Iacov și Ioan și Andrei:

4. Spune-ne nouă, când vor fi acestea și care este semnul, când se vor săvârși toate acestea?

5. Iar Iisus răspunzând lor, a început a grăi: Căutați să nu vă înșela pe voi cineva;

6. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând că eu sunt, și pe mulți vor înșela.

7. Iar când veți auzi de războaie și de vești de războaie, să nu vă spăimântați, căci trebuie să fie (acestea); ci încă nu va fi sfârșitul.

8. Că se va scula neam peste neam și împărăție peste împărăție; și vor fi cutremure pe locurile, și foamete și tulburări; acestea vor fi însă (numai) începutul durerilor.

9. Deci, luați seama de voi înșivă,

13. 8: 2 Cron. 15, 6.
9-13: Mat. 10, 17-22; Luca 21, 12-17.

că vă vor da pe voi în soboare, și veți fi bătuți în adunări și înaintea domnilor și a împăraților veți sta pentru mine, spre mărturie lor.

10. Ci mai întâi trebuie să se propoveduiască Evanghelia la toate neamurile.

11. Iar când vă vor duce pe voi să vă dea, să nu vă grijiți de mai înainte, nici să vă gândiți ce veți grăi, ci să grăiți ceea ce se va da vouă în ceasul acela; căci nu veți fi voi cei ce veți grăi, ci Duhul Sfânt.

12. Și va da la moarte frate pe frate și tată pe fiu; și se vor scula fiii asupra părinților și-i vor omori pe ei,

13. Și veți fi uriiți de toți pentru numele meu; dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

14. Iar când veți vedea urăciunea pustirii care s'a zis de Daniil prorocul, stând unde nu se cuvine (clifitorul să înțeleagă!), atunci cei ce vor fi în Iudeea, să fugă la munți,

15. Iar cei ce va fi pe acoperiș să nu se pogoare în casă, nici să intre să ia ceva din casa sa.

16. Și cei ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi să-și ia haina sa.

17. Dar voi aceleora ce vor avea în pânțe, și celor ce vor alăpta în zilele acelea!

18. Ci rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarnă;

19. Că va fi în zilele acelea necaz ca acela care n'a mai fost

12: Miha 7, 6.
14: Dan. 9, 27.
19: Dan. 12, 1.

până acum dela începutul zidirii, pe care a făcut-o Dumnezeu, și nici nu va fi.

20. Și de n'ar scurta Dumnezeu zilele (acelea), nu s'ar mântui nici un trup; ci pentru cei aleși, pe cari el l-a ales, va scurta zilele (acelea).

21. Atunci, de va zice vouă cineva: Iată aici este Hristos, sau iată acolo, să nu credeți;

22. Că se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși, și vor face semne și minuni ca să înșele, de va fi cu puțință, și pe cei aleși.

23. Iar voi să vă păziți; că iată, mai dinainte vi le-am spus vouă toate.

24. Ci în zilele acelea, după necazul acela, soarele se va întunece și luna nu-și va mai da lumina ei.

25. Și stelele cerului vor cădea, și puterile cele din ceruri se vor clăti.

26. Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, cu putere și cu slavă multă.

27. Și atunci va trimite pe îngerii săi din cele patru vânturi, dela marginea pământului până la marginea cerului.

28. Iar dela smochin luați pildă: Când mlădița lui este moale și înfrunzește, știți că vara este aproape.

29. Așa și voi, când veți vedea făcându-se acestea, să știți că (Fiul Omului) este aproape, la ușă.

30. Adevăr grăesc vouă, că nu

22: A doua lege 13, 1.
24: Is. 13, 10; 34, 4.
26: Dan. 7, 13.
27: Zah. 2, 6; A doua Lege 30, 4.

va trece neamul acesta, până nu se vor împlini toate acestea.

31. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

32. Iar de ziua aceea și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii cari sunt în cer, nici Fiul, fără numai Tatăl.

33. Luați seama, priveghiați și vă rugați, că nu știți când va fi vremea aceea;

34. (E tocmai) ca un om care se duce departe, lăsându-și casa sa și dând slugilor sale putere, și făcându-lă lucrul lui, și poruncind portarului ca să privegheze.

35. Priveghiați dar, că nu știți când va veni stăpânul casei; seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșilor, sau dimineața;

36. Ca nu cumva venind fără de veste, să vă afle dormind.

37. Iar ceea ce vă spun vouă, spun tuturor: Priveghiați!

14.

Ungerea lui Iisus. Cina cea de taină. Rugăciunea lui Iisus. Leșădarea lui Petru.

După două zile erau Paștile și Azimile; iar arhierii și cărturarii căutau cum l-ar prinde cu vicleșug ca să-l omoare.

2. Dar ziceau: Nu în praznic, ca să nu se facă tulburare întru popor.

3. Și fiind el în Vitană, în casa lui Simon leprosul, șezând la masă, a venit o femeie cu un alavastru cu mir de nard curat de mult preț și sfărâmând alavastrul, l-a turnat pe capul lui.

14. 1-2: Mat. 26, 1-5; Luca 22, 1-2.
3-9: Mat. 26, 6-13; Ioan 12, 1-8.

4. Și erau unii de le părea rău și ziceau intru sine: Pentruce se făcu această pagubă cu mirul?

5. Căci se putea vinde acesta cu mai mult de trei sute de dinari și să se dea săracilor. Și cârtiau împotriva ei.

6. Zis-a lor Iisus: Lăsați-o pe ea. Pentruce îi faceți supărare? Că bun lucru a făcut cu mine.

7. Căci pe săraci pururea îi aveți cu voi, și când vreți, puteți să le faceți lor bine, dar pe mine nu mă aveți pururea.

8. Aceasta a făcut ce a putut: a apucat să-mi ungă trupul spre îngropare.

9. Adevăr grăesc vouă: Ori unde se va propovădui Evanghelia aceasta în toată lumea, se va povesti, intru pomenirea ei, și ce a făcut ea.

10. Iară Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s'a dus la arhieret, ca să-l vândă pe el lor.

11. Și el auzind, s'au bucurat și i-au făgăduit să-i dea bani. Și el căuta, cum i-ar da pe el lor la vreme cu prilej.

12. Iar în ziua cea dintâi a Azimelor, când jertfeau mielul de Paști, au zis către dansul ucenicii lui: Unde voești să mergem să gătim, ca să mâncăm Paștile?

13. Și a trimis (Iisus) pe doi din ucenicii săi și le-a zis lor: Mergeți în cetate; acolo vă va întâmpina pe voi un om ducând un vas de lut cu apă; mergeți după dansul.

10-11: Mat. 26, 14-16; Luca 22, 3-6.

12-16: Mat. 26, 17-19; Luca 22, 7-13.

14. Și unde va intra el, spuneți stăpânului casei că învățătorul zice: Unde este sălașul intru care să mâncăm paștile, cu ucenicii mei?

15. Și el va arăta vouă un foșor mare, așternut gata; acolo să gătiți pentru noi.

16. Și ieșind ucenicii lui, au venit în cetate și au aflat precum le spusese lor, și au gătit paștile.

17. Iar făcându-se seară, a venit (Iisus) cu cei doisprezece.

18. Și șezând ei la masă și mâncând, a zis Iisus: Adevăr zic vouă, că unul din voi, care mâncă împreună cu mine, va să mă vândă.

19. Iar ei începură a se intrista și a-l zice unul câte unul: Nu cumva sunt eu? Și altul: Nu cumva sunt eu?

20. Iar el răspunzând a zis lor: Unul din doisprezece, care ینگe cu mine în blid.

21. Ci Fiul Omului va merge precum este scris pentru dansul; dar vai omului aceluia, prin care Fiul Omului se vinde! Mai bine ar fi fost, de nu s'ar fi născut.

22. Și mâncând ei, a luat Iisus pâine, și binecuvântând a frânt și a dat lor, zicând: Luați, mâncați, acesta este trupul meu.

23. Și luând paharul, mulțumind a dat lor și au băut dintrănsul toți.

24. Și a zis lor: Acesta este sângele meu, al legii celei nouă, care pentru mulți se varsă.

25. Adevăr zic vouă, că de acum nu voi mai bea din roada viței, până în ziua aceea când o

17-25: Mat. 26, 20-29; Luca 22, 14-23; Ioan 13, 21-26.

voi bea pe ea nouă, intru împărăția lui Dumnezeu.

26. Apoi cântând cântări de laudă, au ieșit în Muntele Maslinilor.

27. Atunci a zis lor Iisus: Toți vă veți sminti intru mine în noaptea aceasta; căci scris este: bate voi păstorul și se vor risipi oile.

28. Ci după ce voi învia, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

29. Iar Petru a zis lui: Chiar dacă toți se vor sminti, eu însă nu.

30. Zis-a Iisus lui: Adevăr grăesc ție, că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoșul de două ori, de trei ori te vei lepăda de mine.

31. Iar el cu mult mai vârtos zicea: De mi s'ar întâmpla să și mor cu tine, și tot nu mă voi lepăda de tine. Și asemenea au zis toți.

32. Și ajungând în satul care se numește Ghetsimani, a zis ucenicilor săi: Ședeți aici până mă voi ruga.

33. Și luând cu sine pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, a început a se spăimânta și a se neliniști.

34. Și a zis lor: Intristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați.

35. Și mergând puțin mai departe, a căzut la pământ și se ruga, că de este cu puțință, să treacă dela dansul ceasul acela.

36. Și zicea: Avva, Părinte, la tine toate sunt cu puțință; treci

26-31: Mat. 26, 30-35; Luca 22, 31-34; Zah. 13, 7.

32-42: Mat. 26, 36-46; Luca 22, 40-46; Ioan 18, 1.

34: Ps. 43, 5.

dela mine paharul acesta, însă nu ceea ce voesc eu, ci ceea ce voești tu, să fie.

37. Iar dacă a venit (la ucenicii săi), i-a găsit pe ei dormind; și a zis lui Petru: Simone, dormi? Nu putuși să priveghezi un ceas?

38. Priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită; că duhul este osârduitor, iară trupul neputincios.

39. Și iarăși mergând s'a rugat, spunând aceleași cuvinte.

40. Și întorcându-se, i-a aflat pe dansii iarăși dormind, căci ochii lor erau îngreulați și nu știau ce să-i răspundă.

41. Iar dacă a venit a treia oară, a zis lor: Dormiți de acum și vă odihniți. Destul este: a venit ceasul. Iată, Fiul Omului se dă în mâinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă să mergem. Iată, s'a apropiat cel ce m'a vândut.

43. Și numai decât, încă grăind el, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și cu el mulțime multă cu săbii și cu fuști, dela arhieret și dela cârturari și dela bătrâni.

44. Iar cel ce îl vânduse pe el, le dăduse semn, zicând: Pe care-l voi săruta, acela este; prindeți-l pe el și-l duceți cu pază.

45. Și venind (Iuda), îndată s'a apropiat de el și i-a zis lui: Învățătorule, Învățătorule! Și i-a sărutat pe el.

46. Iar el au pus mâinile pe el și l-au prins.

47. Ci unul din cei ce stăteau lângă el, scoțând sabia a lovit pe sluga arhierelui și i-a tăiat urechia.

43-54: Mat. 26, 47-58; Luca 22, 47-55; Ioan 18, 2-18.

48. Atunci Iisus începând a grăi, a zis lor: Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu fuști, să mă prindeți?

49. În toate zilele am fost cu voi învățând în biserică și nu m'ați prins. Ci, plinească-se scripturile!

50. Și lăsându-l pe el, au fugit toți.

51. Iar un tânăr oarecare îmbrăcat cu giulgiu pe trupul gol, mergea după (Iisus); și l-au prins pe el.

52. Iar el, lăsând giulgiul, a fugit dela ei gol.

53. Și l-au dus pe Iisus la arhieru, și s'au adunat la dânsul toți arhierii și bătrânii și cărturarii.

54. Iar Petru a mers după el de departe, până în curtea arhierelui; și ședea împreună cu slugile și se încălzia la foc.

55. Iar arhierii și tot sfatul căutau mărturiile împotriva lui Iisus, ca să-l omoare, dar nu aflau;

56. Căci mulți mărturiseau minciuni asupra lui, dar mărturiile lor nu se potriveau.

57. Și sculându-se unii, au mărturisit minciuni asupra lui, grăind:

58. Noi l-am auzit pe el zicând: Eu voi strica această biserică făcută de mâini și în trei zile voi zidi alta, nefăcută de mâini.

59. Dar nici așa mărturia lor nu era la fel.

60. Atunci sculându-se arhierul în mijloc, a întrebat pe Iisus, zicând: Nimic nu răspunzi? Auzi ce mărturisesc aceștia împotriva ta?

61. Iar el tăcea și nimic nu răspundea. Și iarăși l-a întrebat pe el arhierul și l-a zis lui: Au tu

ești Hristosul, Fiul celui binecuvântat?

62. Răspuns-a Iisus: Eu sunt; și veți vedea pe Fiul Omului șezând deadreapta puterii și viind cu norii cerului.

63. Atunci arhierul rupându-și hainele sale, a zis: Ce alte mărturii ne mai trebuiesc nouă?

64. Ați auzit hula. Ce vi se pare vouă? Iar el cu toții l-au judecat pe el că este vinovat de moarte.

65. Și unii au început a-l scuipa și a-l acoperi fața, și a-l bate cu pumnii și a-i zice: Procoțeste! Iar slugile îl băteau pe el cu palmele peste obraz.

66. Ci Petru fiind jos în curte, a venit una din slugile arhierelui,

67. Și văzând pe Petru încălzindu-se, s'a uitat la el și a zis: Și tu erai cu Iisus Nazarineanul?

68. Iar el s'a lepădat, zicând: Nu știu, nici nu pricep ce grăești tu. Și a ieșit afară înaltea curții, și (atunci) a cântat cocoșul.

69. Iar slujnica văzându-l pe el iarăși, a început a spune celor ce stăteau (acolo), că și acesta dintrânșii este. Dar el s'a lepădat iarăși.

70. Și peste puțin, cel ce stăteau acolo au zis lui Petru: Adevărat, dintrânșii ești, căci ești galileean, și graiul tău seamănă (cu al lor).

71. Iar el a început a se bleștama și a se jura: Nu cunosc pe omul acesta de care grăiți.

72. Atunci a doua oară a cântat cocoșul. Și Petru și-a adus

62: Ps. 110, 1.

63: Dan. 7, 13.

66-72: Mat. 26, 69-75; Luca 22, 56-62; Ioan 18, 17, 25-27.

55-65: Mat. 26, 59-68; Luca 22, 63-71; Ioan 18, 19-24.

aminte de cuvântul care-i spusese Iisus: Mai înainte de a cânta cocoșul de două ori, de trei ori te vei lepăda de mine. Și acoperindu-și fața a început a plânge.

15.

Patimile Domnului. Moartea, pogorîrea de pe cruce și îngroșarea lui.

Și desdedimineață sfat făcând arhierii cu bătrânii și cu cărturarilor și cu toată adunarea, și legând pe Iisus, l-au dus și l-au dat lui Pilat.

2. Deci l-a întrebat pe el Pilat: Tu ești împăratul Iudeilor? Iar el răspunzând, a zis lui: Tu zici.

3. Iar arhierii îl învinuiau cu multe.

4. Atunci Pilat l-a întrebat pe el iarăși, zicând: Nimic nu răspunzi? Vezi câte mărturisesc împotriva ta?

3. Iar Iisus nimic n'a mai răspuns, încât se mira Pilat.

6. Ci la praznicul (Paștilor) le slobozia lor câte un vinovat, pe care-l cereau ei.

7. Și era unul cu numele Varava, închis împreună cu tovarășii săi, cari într-o răscoală făcuseră omor.

8. Deci venind sus (la Pilat), mulțimea a început a cere (să le facă) precum le făcea lor de obicei.

9. Atunci Pilat le-a răspuns lor, zicând: Voiți să vă slobozesc vouă pe împăratul Iudeilor?

10. Căci știa că din pizmă îl dăduseră pe el arhierii.

11. Dar arhierii îndemnau mulțimea, ca mai vartos (să ceară) să le slobozească lor pe Varava.

12. Și răspunzând iarăși Pilat le-a zis lor: Dar ce voiți să faceți acestuia, care ziceți că este împăratul Iudeilor?

13. Atunci ei au strigat din nou: Răstignește-l pe el!

14. Zis-a lor Pilat: Dar ce rău a făcut? Iar el mai vartos strigau: Răstignește-l pe el!

15. Și Pilat vrând să facă pe voia mulțimii, le-a slobozit pe Varava, iar pe Iisus bătându-l, l-a dat să se răstignească.

16. Atunci ostașii l-au dus pe el înăuntrul curții, adevărat în divan, și au adunat toată oastea.

17. Și l-au îmbrăcat pe el în porfiră, și impletind o cunună de spini, l-au pus-o lui (pe cap).

18. Și au început a se închina lui: Bucură-te, împăratul Iudeilor!

19. Și-l băteau peste cap cu trestia, și-l scuipau pe el, și punându-se în genunchi, se închinau lui.

20. Iar după ce l-au batjocorit, au desbrăcat de pe el porfira și l-au îmbrăcat în hainele lui și l-au dus ca să-l răstignească.

21. Și au silit pe un oarecare Simon Chirineanul, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, care trecea venind din țarină, ca să ducă crucea lui.

22. Și l-au dus pe el la locul ce se zice Golgota, care se tâlcuște: locul căpățânii.

15. 2-19: Mat. 27, 11-30; Luca 23, 2-25; Ioan 18, 29-19.

20-41: Mat. 27, 31-56; Luca 23, 26-49; Ioan 19, 16-30.

23. Și i-au dat lui (să bea) vin amestecat cu smirnă, dar el n'a luat.

24. Și răstignindu-l pe el au împărțit hainele lui, aruncând sorți pe dănele, (ca să știe) cine ce va lua.

25. Și era ceasul al treilea când l-au răstignit pe dânsul.

26. Și scrisoarea pricinii lui era scrisă deasupra: Împăratul Iudeilor.

27. Iar împreună cu dânsul au răstignit doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga lui.

28. (Astfel) s'a plinit scriptura care zice: Și cu cei fărădelege s'a socotit

29. Iar cei ce treceau (pe acolo) îl huliau pe el, cătinându-și capetele lor și zicând: Na! Cel ce strici biserica și în trei zile o zidim!

30. Măntuiește-te pe tine și te pogorâ de pe cruce!

31. Așijderea arhierii și cărturarilor bătându-și joc (de el), ziceau unul către altul: Pe alții a măntuit, iar pe sine nu poate să se măntuiască!

32. Hristos, Împăratul lui Israel, pogore-se acum de pe cruce, ca să vedem și să credem întru dânsul! Și îl huliau pe el și cei ce erau răstigniți împreună cu dânsul.

33. Iar când a fost ceasul al șaselea, întunec s'a făcut peste tot pământul, până la al nouălea ceas.

34. Și la al nouălea ceas a strigat

Isus cu glas mare, zicând: Eloi, Eloi, lama sabahtani? ce se tâlcuiește: Dumnezeu meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai lăsat?

35. Iar unii din cei ce stăteau acolo auzind, ziceau: Iată, strigă pe Ilie.

36. Atunci alergând unul și umplând un burete de oțet și punându-l într-o trestie, l-a dat să bea, zicând: Lăsați să vedem, veți va oare Ilie ca să-l pogore pe el?

37. Iar Isus strigând cu glas mare, și-a dat Duhul.

38. Și catapeteazma bisericii s'a rupt în două, de sus până jos.

39. Și văzând sutașul, cel ce sta în preajma lui, că strigând așa și-a dat Duhul, a zis: Cu adevărat omul acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.

40. Și erau (acolo) și niște femei cari priveau de departe, printre ele era Maria Magdalena și Maria mama lui Iacov cel mic și a lui Iosie, și Salomia,

41. Cari și când erau în Galileea mergeau după el și slujeau lui, (precum) și altele multe cari se suiseră împreună cu el în Ierusalim.

42. Și acum făcându-se seară, de vreme ce era Vineri, care este înaintea Sămbetei,

43. A venit Iosif din Arimateea, sfetnic cu bun chip, care încă aștepta împărăția lui Dumnezeu, și îndrăznind a intra la Pilat și a cerut trupul lui Isus.

34: Ps. 22, 2.

42-47: Mat. 27, 51-61; Luca 23, 50-55; Ioan 19, 38-42.

24: Ps. 22, 19.

29: Ps. 22, 8; 109, 25.

44. Iar Pilat s'a mirat că (Isus) a murit așa de curând; și chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult.

45. Și incredințându-se dela sutaș, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Atunci Iosif cumpărând giulgiu și pogorând (pe Isus de pe cruce) l-a înfășurat cu giulgiul și l-a pus într'un mormânt care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră pe ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalena și Maria lui Iosie priveau unde îl pun.

16.

Învierea Domnului. Isus se arată ucenicilor săi. Înălțarea la cer.

Și dacă a trecut ziua Sămbetei, Maria Magdalena și Maria lui Iacov și Salomia au cumpărat miroesme, ca să meargă să-l ungă pe el.

2. Și foarte de dimineață, în ziua întâia a săptămânii, au venit la mormânt pe când răsărea soarele.

3. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de pe ușa mormântului?

4. Dar căutând, au văzut piatra prăvălită; și era mare foarte.

5. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând de-a dreapta îmbrăcat în vestmânt alb, și se spălmântăra.

6. Iar el a zis lor: Nu vă spălmântați! Pe Isus Nazarineanul cel răstignit îl căutați? S'a sculat din

morți, nu este aici. Iată locul unde l-au pus pe el.

7. Mergeți deci și spuneți ucenicilor lui și lui Petru, că se va duce mai înainte de voi în Galileea; acolo îl veți vedea, precum v'a spus vouă.

8. Dar ele leștind, au fugit dela mormânt, căci erau cuprinse de cutremur și de spaimă, și nimănu-l n'au spus nimica, pentru că se temeau.

9. Iar dacă a înviat (Isus) dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii, s'a arătat întâi Mariei Magdalina, dintru care scosese șapte draci.

10. Iar aceasta mergând a vestit celor ce fuseseră cu el, care plângeau (acum) și se tânguia.

11. Dar ei auzind că el este viu, și că a fost văzut de dânsa, n'au crezut.

12. După aceea s'a arătat, în alt chip, la doi dintre ei, cari mergeau la câmp.

13. Iar aceștia ducându-se, au spus celorlalți; dar nici pe ei nu l-au crezut.

14. Ci, la urmă de tot, când cei unsprezece ședeau la masă, li s'a arătat (și lor) certându-l pentru necredința lor și pentru impletirea inimii lor, că n'au crezut celorce văzuseră că a înviat.

15. Și a zis lor: Mergeți în toată lumea și propoveduiți Evanghelia la toată făptura!

16. Cel ce va crede și se va boteza, se va măntui; iar cel ce nu va crede, se va osândi.

16. 1-8: Mat. 28, 1-8; Luca 24, 1-12; Ioan 20, 1-10.

14-18: Luca 24, 36-49; Ioan 20, 19-23.

17. Și celce vor crede, vor fi însoțiți de (aceste) semne: întru numele meu draci vor scoate, în limbi nouă vor grăi.

18. Șerpi vor lua (în mână) și de vor bea ceva aducător de moarte, nu-l va vătăma pe ei; peste bolnavi își vor pune mâinile și bine se vor face.

19. Deci Domnul, după ce a grăit cu ei, s'a înălțat la cer și a șezut deadreapta lui Dumnezeu.

20. Iar ei ieșind, au propovăduit pretutindeni. Și Domnul lucra împreună cu dâșii, adevărindu-le cuvântul cu minunile care urmau. Amin.

19: Luca 24, 50—53,

SFÂNTA EVANGHELIE

DELA

LUCA

1.

Năsterea lui Ioan, Botezătorul. Bunăvestire. Închinăciunea Mariei la Elisaveta și cântarea ei. Deslegarea limbii lui Zaharia și prorocia lui.

De vreme ce mulți s'au apucat să alcătuiască povestiri despre faptele cele ce au fost pe deplin adevărate întru noi,

2. Precum ni le-au lăsat nouă cei ce dintru început au fost văzători și slujitori ai Cuvântului,

3. Părut-mi s'a și mie cu cale, ca cercetând toate cu deamănuntul, dela început, pe rând să ți le scriu ție, puternice Teofile,

4. Ca să cunoști temeinicia cuvintelor pe care le-ai primit.

5. Fosta în zilele lui Irod, împăratul iudeei, un preot oarecare, Zaharia, din ceata preoțească a lui Avia, iar femeia lui din fetele

lui Aaron, și numele ei era Elisaveta.

6. Și erau amândoi drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană întru toate poruncile și îndreptările Domnului.

7. Dar nu aveau copii, pentru că Elisaveta era stearpă, și amândoi erau înaintați în zilele lor.

8. Și pe când slujea odată înaintea lui Dumnezeu, în săptămâna cetel sale,

9. Ieșind la sorți să tămăduieze după datina preoțească, a intrat în biserică Domnului.

10. Iar în vremea tămăduirii toată mulțimea poporului era afară și se ruga.

11. Atunci s'a arătat lui ingerul Domnului, stând deadreapta altarului tămăduirii.

12. Și s'a spăimântat Zaharia văzându-l, și frică a căzut peste dânsul.

13. Dar ingerul a zis către ei: Nu te teme, Zaharie, că s'a auzit rugăciunea ta, și femeia ta Elisaveta îți va naște fiu și vei chema numele lui Ioan.

14. Și vei avea bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de nașterea lui.

15. Căci va fi mare înaintea Domnului; vin și beutură amestecată nu va bea, și se va umplea cu Duh Sfânt încă din pântecul mamei sale.

16. Și pe mulți din fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.

17. Și el va merge înaintea Domnului cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre fiii lor și pe cei neascultători la înțelepciunea dreptilor, ca să gătească Domnului popor pregătit.

18. Atunci a zis Zaharia către inger: Din ce voi cunoaște aceasta? Că eu sunt bătrân și femeia mea trecută în zilele sale.

19. Și răspunzând ingerul a zis lui: Eu sunt Gavril, cel ce stau înaintea lui Dumnezeu, și sunt trimis să grăesc către tine să-ți vestesc ție acestea.

20. Și iată, vei fi mut și nu vei putea grăi până în ziua când vor fi acestea, pentru că n'ai crezut cuvintelor mele cari se vor împlini la vremea lor.

21. Iar poporul aștepta pe Zaharia și se mira că el zăbovește în biserică.

22. Și țesind, n'a putut să grăiască. Atunci ei au înțeles că ve-

denie a avut în biserică, pentru că le făcea semn cu mâna; și a rămas mut.

23. Și dacă s'au umplut zilele lui de slujbă, s'a dus la casa sa.

24. Iar după zilele acelea, Elisaveta, femeia lui, a rămas grea și s'a tănuțit pe sine cinci luni de zile, zicând:

25. Așa mi-a făcut mie Domnul în zilele în care a socotit să ridice ocară mea dintre oameni.

26. Iar în luna a șasea, trimis a fost ingerul Gavril de la Dumnezeu într-o cetate a Galileei, cu numele Nazaret,

27. La o fecioară logodită cu un bărbat, al cărui nume era Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria.

28. Și intrând ingerul la dânsa, a zis: Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!

29. Iar ea văzând s'a spăimântat de cuvântul lui, și cugeta întru sine, ce fel de închinare poate fi aceasta?

30. Dar ingerul a zis către dânsa: Nu te teme, Marie, că ai aflat har la Dumnezeu.

31. Și iată vei zămisi în pântec, și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus.

32. Acesta va fi mare și Fiul celui Prea Înalt se va chema; și Domnul Dumnezeu îi va da lui scaunul tatălui său David.

33. Și va domni peste casa lui Iacov în veci, și împărăția lui nu va avea sfârșit.

34. Atunci a zis Maria către inger: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?

1. 15: Iud. 13, 4-5.

17: Mat. 3, 1; 23, 24.

35. Și răspunzând ingerul a zis ei: Duhul Sfânt se va pogori peste tine, și puterea celui Prea Înalt te va umbri; pentru aceasta și sfântul ce se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema.

36. Și iată Elisaveta, rudenia ta care se zicea stearpă, a zămislit și ea un fiu la bătrânețea ei, și pentru ea luna aceasta este a șasea.

37. Că la Dumnezeu nici un lucru nu este cu neputință.

38. Atunci a zis Maria: Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău! Și s'a dus dela dânsa ingerul.

39. Iar în zilele acelea sculându-se Maria, a plecat cu degrabă la munte, într-o cetate a lui Iuda.

40. Și a intrat în casa Zahariei și s'a închinat Elisavetei.

41. Iar când a auzit Elisaveta închinăciunea Mariei, săltată a pruncuț în pântecul ei; și Elisaveta s'a umplut de Duhul Sfânt.

42. Și strigând cu glas mare a zis: Binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecului tău!

43. Și de unde mie aceasta, ca să vie Maica Domnului meu la mine?

44. Că iată, cum a ajuns glasul închinării tale la urechile mele, săltată a pruncuț cu bucurie în pântecul meu.

45. Și fericită este cea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul.

46. Atunci a zis Maria: Mărește numele al meu pe Domnul,

47. Și s'a bucurat duhul meu

de Dumnezeu, Mântuitorul meu,

48. Căci a căutat spre smerenia roabei sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile;

49. Că mi-a făcut mie mărire cel puternic, și sfânt numele lui.

50. Și mila lui e din neam în neam peste cel ce se tem de el.

51. Arătată s'a tăria brațului său și a rispit pe cei mândri întru cugetul inimii lor.

52. Pogorît a pe cel puternic de pe scaune, și a înălțat pe cei smeriți.

53. Pe cei flămânzi l-a umplut de bunătați, și pe cei bogați l-a scos afară deșerti.

54. Primită a pe Israel, sluga sa, aducându-și aminte de îndurările sale,

55. Precum a grăit părinților noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

56. Și a rămas Maria împreună cu (Elisaveta) ca la trei luni, și apoi s'a întors la casa sa.

57. Iar Elisavetei i s'a împlinit vremea să nască; și a născut un prunc.

58. Și au auzit cel ce locuia împrejur și rudele ei, că a mărit Domnul mila sa cu dânsa și s'a bucurat împreună cu ea.

59. Iar în ziua a opta, au venit să tale împrejur pruncuț. Și voiau să-l numească Zaharia, după numele tatălui său.

60. Atunci răspunzând muma lui, a zis: Nu, ci Ioan se va chema.

61. Iară ei au zis către dânsa: Nimeni nu este întru rudenia ta, care să se cheme cu numele acesta.

62. Și a făcut semn tatălui lui, cum ar vrea să-l cheme pe dânsul.

63. Iar el cerând o tablă a

35: Iep. 13, 12; Lev. 21, 12.

47: Fac. 18, 14.

scris pe ea: Ioan va fi numele lui. Și toți s'au mirat.

64. Și i s'a deschis îndată gura lui și limba lui s'a deslegat, și grăta laudând pe Dumnezeu.

65. Și i-a cuprins frica pe toți cei ce locuiau împrejurul lor. Și s'au vestit toate cuvintele acestea în toată laturea de prin munții Iudeei.

66. Și toți câți le auziau le puneau la inima lor, zicând: Oare ce va să fie pruncul acesta? Și mâna Domnului era peste dânsul.

67. Și Zaharia, tatăl lui, s'a umplut de Duhul Sfânt și a prorocit, zicând:

68. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israel, că a cercetat și a făcut răscumpărare poporului său.

69. Și a ridicat corn de mănuire nouă în casa lui David, slugii sale,

70. Precum a grăit prin gura sfinților săi proroci din vechime:

71. Că ne va mântui de vrășmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pe noi,

72. Și va face milă cu părinții noștri, aducându-și aminte de legământul său cel sfânt,

73. De jurământul cu care s'a jurat către Avraam părintele nostru,

74. Ca izbăvindu-ne din mâinile vrășmașilor noștri să ne dea nouă,

75. Să-i slujim lui fără frică, întru sfințenie și întru dreptate, înaintea lui, în toate zilele vieții noastre.

76. Și tu, pruncule, proroc al celui Prea Înalt te vei chema, căci vei merge înaintea feții Domnului ca să gătești căile lui,

77. Ca să dai poporului său cunoștința mântuirii, întru latura păcatelor lor,

78. Prin milostivirea și bună-tatea Dumnezeului nostru, întru care ne-a cercetat pe noi răsăritul cel de sus,

79. Ca să lumineze celor ce șed în întunec și în umbra morții și să îndrepteze picioarele noastre pe calea păcii.

80. Iar pruncul creștea și se întăria cu duhul. Și a fost în pustie până în ziua arătării lui către Israel.

2.

Nașterea lui Iisus. Tăierea împrejur a lui Iisus. Bătrânul Simeon și prorocița Ana. Iisus de doisprezece ani, întrebându-se cu dascălii legii.

În zilele acelea ieșea poruncă dela Chesarul August, să se înscrie toată lumea.

2. Inscierea aceasta a fost întâia pe când în Siria domnea Chirineu.

3. Și mergeau toți să se înscrie, fiecare în cetatea sa.

4. Deci s'a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret în Iudeea, în cetatea lui David, care se chiamă Vifleem, pentru că el era din casa și din seminția lui David,

5. Ca să se înscrie cu Maria, logodnica sa, care era grea.

6. Iar pe când erau ei acolo, (Mariei) i s'au umplut zilele ca să nască.

7. Și a născut pe fiul său cel întâi născut și l-a înfășat pe dânsul și l-a culcat în iesle, pentru că ei n'au mai avut loc la gazdă.

8. Și erau în laturea aceea niște păstori cari își petreceau noaptea pe câmp stând de strajă cu rândul, lângă turmele lor.

9. Și iată un înger al Domnului a stătut înaintea lor și slava Domnului a strălucit peste ei și s'au înfricoșat cu frică mare.

10. Dar îngerul le-a zis lor: Nu vă temeți, că iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul!

11. Că s'a născut vouă astăzi Mântuitor, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și acesta vă va fi vouă semnul: Afla-veți un prunc înfășat, culcat în iesle.

13. Și îndată s'a arătat împreună cu îngerul mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând:

14. Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie!

15. Iar dacă îngerii s'au dus dela dânsii la cer, păstorii au zis unul către alții: Să mergem, dar, până la Vifleem și să vedem lucrul acesta ce s'a făcut și pe care Domnul ni l-a arătat nouă.

16. Și venind de grabă, au aflat pe Maria și pe Iosif și pruncul culcat în iesle.

17. Și văzând, au spus cuvântul ce li se grăise lor despre pruncul acesta.

18. Și toți cei ce au auzit s'au mirat de cele ce au grăit păstorii către dânsii.

19. Iar Maria păstra toate cuvintele acelea, punându-le la inima sa.

20. Și s'au întors păstorii (la turme) preamărind și laudând pe Dumnezeu pentru toate câte au auzit și au văzut, precum li se vestise lor.

21. Iar când s'au împlinit opt zile ca să-l tale pe el împrejur, i s'a pus numele: Iisus, care i s'a dat de înger mai înainte de a se zămislî el în pântec.

22. Și când s'au umplut zilele curățirii ei, după legea lui Moise, l-au suit (pe prunc) în Ierusalim, ca să-l pună înaintea Domnului,

23. Precum este scris în legea Domnului: Toată partea bărbătească ce deschide pântecul, sfânt Domnului se va chema,

24. Și ca să dea jertfă, după cum se spune în legea Domnului, o pereche de turturele, sau doi pui de porumb.

25. Și iată, era un om în Ierusalim, anume Simeon, și omul acela era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângăerea lui Israel, și Duhul Sfânt era peste dânsul.

26. Ci lui îi făgăduise Duhul Sfânt să nu vadă moartea, până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului.

27. Și (indemnând) de Duhul a venit în biserică, atunci când părinții aduseseră înăuntru pe pruncul Iisus, ca să facă pentru el cele rânduite de lege.

28. Iar acela a luat pruncul în brațele sale, și binecuvântând pe Dumnezeu, a zis:

29. Acum slobozește pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău, în pace,

2. 23: leq. 13, 2. 12. 15.

30. Că văzură ochii mei mântuirea ta,

31. Care a-l gătit-o înaintea feții tuturor popoarelor:

32. Lumină spre descoperirea neamurilor și mărirea poporului tău Israel.

33. Iară Iosif și muma lui se mirau de cele ce se grăiau despre dânsul.

34. Și i-a binecuvântat pe ei Simeon, și a zis către Maria, muma lui: Iată, acesta este pus spre cădere și scularea multora întru Israel, și spre (a fi un) semn cărui i se vor împotrivi (oamenii).

35. Iar prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere cugetele multor inimi.

36. Și mai era acolo o pro-roctă Ana, fata lui Fanul, din neamul lui Asir, îmbătrânită în zile multe, care trăise cu bărbatul său șapte ani, după fecioria sa.

37. Și aceasta a fost văduvă ca la optzeci și patru de ani, care nu se depărta dela biserică, slujind (lui Dumnezeu) ziua și noaptea, în post și în rugăciuni.

38. Și venind ea acolo tocmai în ceasul acela, da mărirea Domnului și grăia despre dânsul tuturor celor ce așteptau izbăvirea lui Israel.

39. Și după ce au săvârșit ei toate după legea Domnului, s'au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.

40. Iar pruncul creștea și se în-tăria cu duhul, umplându-se de înțelepciune, și darul lui Dumnezeu era peste dânsul.

41. Ci părinții lui se duceau în

fiecare an în Ierusalim, la praz-nicul Paștilor.

42. Și când a fost (Iisus) de doisprezece ani, suindu-se ei în Ierusalim după obiceiul praz-nicului,

43. Și sfârșindu-se zilele, când s'au întors ei (acasă), Iisus pruncul a rămas în Ierusalim, iar părinții lui n'au știut.

44. Și socotind că el este cu alți tovarăși, au mers cale de o zi și l-au căutat pe el printre rudeni și printre cunoscuți.

45. Și neaflându-l, s'au întors în Ierusalim, ca să-l caute (și acolo).

46. Și după trei zile l-au aflat în biserică, șezând în mijlocul das-cărilor, ascultându-i și întrebându-l pe el.

47. Și se minunau toți cei ce-l auziau pe dânsul, de înțelepciunea și de răspunsurile lui.

48. Și văzându-l pe el (părinții), s'au spăimântat și a zis către el muma lui: Fiule, pentru ce ne-ai făcut nouă aceasta? Iată, tatăl tău și eu îngrijorați te căutam.

49. Zis-a el către dânsii: De ce mă căutați? Au n'ați știut că întru cele ce sunt ale Tatălui meu mi se cade să fiu?

50. Dar ei n'au înțeles cuvintele ce s'au grăit lor.

51. Apoi s'a pogorit (Iisus) împreună cu dânsii, și a venit în Nazaret; și le era supus. Iar muma lui păzia toate graturile acestea în inima sa.

52. Și Iisus sporta cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul la Dumnezeu și la oameni.

52: 1 Sam. 2, 26.

3.

Propovedurea lui Ioan și mări-tura lui despre Hristos. Botezul și cartea neamului lui Iisus.

Iar în anul al cincisprezecelea al împărăției lui Tiberie Chesarul, pe când Pilat din Pont era procuratorul Iudeei și Irod tetrarh al Galileei, iar Filip, fratele său tetrarh al Ituriei și al ținutului Trahonitidei și Lisani tetrarh al Avilenei,

2. În zilele arhierilor Ana și Calafa, fost-a cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.

3. Și acesta a străbătut toată lătura Iordanului, propoveduind botezul pocăinții întru iertarea păcatelor.

4. Precum este scris în cartea cuvintelor lui Isaia prorocul, care zice: Glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte fa-ceți cărările lui.

5. Toată valea se va umplea, și tot muntele și dealul se va smeri; și (cările) cele strambe vor fi drepte, și cele colțuroase căi netede,

6. Și toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu.

7. Deci, zicea el noroadelor celor ce mergeau să se boteze dela dânsul: Pui de năpârci, cine v'a spus vouă să fugiți de mânia ce va nă fi?

8. Faceți, dar, roduri vrednice de pocăință; și nu începeți a zice întru voi înșivă: Părinte avem pe Avram! Căci zic vouă, că Dum-

nezeu și din pietrile acestea poate să ridice fii lui Avraam.

9. Că iată acum sădurea la ră-dăcina pomilor zace. Deci, tot pomul care nu face roadă bună se taie și în foc se aruncă.

10. Și-l întrebau pe el noroa-dele, zicând: Dar ce vom face?

11. Iar el răspunzând le grăia: Cel ce are două haine, să dea celui ce n'are, și cel ce are bucate, să facă asemenea.

12. Și venind și unii din vameși să se boteze dela dânsul, ziceau către el: Învățătorule, ce vom face?

13. Iar el a zis către dânsii: Nimic mai mult să nu cereți decât vă este rânduit vouă.

14. Și-l întrebau și ostași, zicând: Dar noi ce vom face? Și a zis către dânsii: Pe nimeni să nu asu-priți, nici să clevețiți, și să fiți indestulați cu leașa voastră.

15. Iar fiind în așteptare popo-rul, cugeta întru inima sa despre Ioan: Nu cumva este el Hristosul?

16. Răspuns-a Ioan tuturor, zicând: Eu vă botez pe voi cu apă; dar vine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic să-i desleg cureaua încălțămintelor lui. Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.

17. El are lopată în mâinile sale și va curăți aria sa, și va aduna grâul în fînita sa, iar pleava o va arde cu focul cel nestins.

18. Și alte multe (ca acestea) binevestia el poporului, mângându-l pe el.

19. Iar Irod tetrarhul, mustat fiind de el pentru Irodiada, femeia fratelui său, și pentru toate relele ce le făcea Irod,

3. 3-18: Mat. 3, 1-12; Marcu 1, 1.

4: Is. 40, 3-5.

20. A mai adus peste toate (relele) și pe aceea, că a închis pe Ioan în temniță.

21. Și dacă s'a botezat tot poporul, botezându-se și Iisus și rugându-se, s'a deschis cerul,

22. Și Duhul Sfânt s'a pogorît în chip trupesc, ca un porumb, peste dânsul; și glas din cer s'a auzit, zicând: Tu ești Fiul meu cel iubit, întru tine bine am voit!

23. Iar acest Iisus, când a început (a propovedui), era ca de treizeci de ani, fiind precum se credea fiul lui Iosif, al lui Ili,

24. Al lui Matat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Iana, al lui Iosif.

25. Al lui Matatia, al lui Amos, al lui Naum, al lui Esli, al lui Naghe,

26. Al lui Maat, al lui Matatia, al lui Semel, al lui Iosif, al lui Iuda,

27. Al lui Ioana, al lui Risa, al lui Zorovavel, al lui Salatiil, al lui Nirie,

28. Al lui Melhi, al lui Adi, al lui Cosam, al lui Elmadam, al lui Ir.

29. Al lui Iosie, al lui Elfezer, al lui Iorim, al lui Matat, al lui Levi,

30. Al lui Simeon, al lui Iuda, al lui Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim,

31. Al lui Melea, al lui Mainan, al lui Matata, al lui Natan, al lui David,

32. Al lui Iese, al lui Ovid, al

lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason,

33. Al lui Aminadav, al lui Aram, al lui Esrom, al lui Fares, al lui Iuda,

34. Al lui Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Tara, al lui Nahor,

35. Al lui Saruh, al lui Rahav, al lui Falec, al lui Ever, al lui Sala,

36. Al lui Cainam, al lui Arfaxad, al lui Sim, al lui Noe, al lui Lameh,

37. Al lui Matusala, al lui Enoch, al lui Iared, al lui Maleleil, al lui Cainam.

38. Al lui Enos, al lui Sit, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

4.

Ispitirea lui Iisus. El începe a învia în sinagogă. Vindecă felurite boale.

Iar Iisus, plin de Duhul Sfânt, s'a întors dela Iordan și s'a dus de Duhul în pustie,

2. (Unde) patruzeci de zile s'a ispitit de diavolul. Și n'a mâncat nimic în zilele acelea; ci sfârșindu-se ele, pe urmă a flămânzit.

3. Și i-a zis lui diavolul: De ești Fiul lui Dumnezeu, zi pietrei acestea să se facă pâine.

4. Răspuns-a Iisus lui, zicând: Scris este, că nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul lui Dumnezeu.

5. Și suindu-l pe el diavolul într'un munte înalt, i-a arătat lui

4. 1-13: Mat. 4, 1-11; Marcu 1, 12-13.

4: A doua Lege 8, 3.

21-22: Mat. 3, 13-17; Marcu 1, 9-11; Ioan 1, 32.

23-38: Mat. 1, 1-17.

într-o clipeală de vreme toate împărățiile lumii.

6. Și i-a zis lui diavolul: Tie-ți voi da toată stăpânirea aceasta și slava ei, căci mie îmi este dată, și o dau pe ea cui voesc.

7. Deci, de te vei închina înaintea mea, a ta va fi toată.

8. Și răspunzând Iisus, i-a zis lui: Scris este: Domnului Dumnezeuul tău să te închini, și nu mai lui să-ți slujești.

9. Și l-a dus pe el (diavolul) în Ierusalim, și așezându-l pe aripa bisericii, i-a zis lui: De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te de aici jos.

10. Căci scris este că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească;

11. Și pe mâini te vor purta, ca să nu-ți lovești de piatră piciorul tău.

12. Dar Iisus răspunzând, a zis lui: S'a zis, să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.

13. Și sfârșind toată ispita, diavolul s'a dus dela dânsul până la o vreme.

14. Și s'a întors Iisus întru puterea Duhului în Galileea, și a ieșit vestea despre el în toată ținutarea aceea.

15. Și el învăța prin sinagoge lor, slăvit fiind de toți.

16. Apoi a venit în Nazaret, unde fusese crescut, și după obiceiul său, în ziua Sămbetei a în-

8: A doua Lege 6, 13-14.

10: Ps. 91, 11-12.

12: A doua Lege 6, 16.

14-15: Mat. 4, 12-17; Marcu 1,

16-30: Mat. 13, 53-58; Marcu 6,

1-6.

trat în sinagogă și s'a sculat să citească.

17. Și i-au dat lui cartea lui Isaia prorocul. Și deschizând cartea, a aflat locul unde era scris:

18. Duhul Domnului (este) peste mine, pentru că el m'a uns ca să binevestesc săracilor și m'a trimis ca să tămăduiesc pe cei zdrobiți cu inima, să propoveduesc robilor izbăvire și orbilor vedere, să ușurez pe cei apăsați,

19. Și să vestesc anul cel plăcut Domnului.

20. Și închizând cartea, a dat-o slujitorului și a șezut; și ochii tuturor celor din sinagogă erau îndreptați asupra lui.

21. Și a început a grăi către dânsii: Astăzi s'a împlinit scriptura aceasta în urechile voastre.

22. Și toți îl mărturiseau pe el, și se mirau de cuvintele darului care ieșiau din gura lui. Și ziceau: Au nu este acesta feciorul lui Iosif?

23. Atunci a zis către ei: Cu adevărat îmi veți spune mie pilda aceasta: Doftorul, vindecă-te pe tine însuși; câte am auzit că s'au făcut în Capernaum, fă și aici, în patria ta!

24. Dar a mai zis: Adevăr grăesc vouă, că nici un proroc nu este primit în patria sa;

25. Adevăr grăesc vouă: Multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israel, când s'a înecat cerul trei ani și șase luni, încât s'a făcut foamete mare peste tot pământul.

26. Și la nici una din ele n'a fost trimis Ilie, fără numai la o

18: Is. 61, 1-2.

19: A doua Lege 25, 10.

femei văduvă din Sarepta Sidonului.

27. Și mulți leproși erau în Israel în zilele lui Elisei prorocul, dar nici unul dintrâșii nu s'a curățit, fără numai Neeman Sirianul.

28. Iar cei din sinagogă auzind acestea, s'au umplut toți de mânie.

29. Și sculându-se l'au scos afară din cetate, și l'au dus pe el până în sprânceană muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-l arunce jos.

30. Dar el trecând prin mijlocul lor, s'a dus de acolo.

31. Și s'a pogorît în Capernaum, o cetate a Galileei, și îl învăța pe ei Sâmbăta.

32. Și se mirau de învățătura lui, căci cuvântul lui era plin de putere.

33. Ci în sinagogă era un om, care avea duh de drac necurat; și acesta striga cu glas mare,

34. Zicând: Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit să ne pierzi pe noi? Te știi cine ești: Șiantul lui Dumnezeu.

35. Dar Iisus l'a certat pe el, grăind: Taci și ieși dintrânsul! Și dracul aruncându-l în mijloc, a ieșit dintrânsul, întru nimic vătămându-l pe el.

36. Și l'a cuprins spaima pe toți, și se întrebau între dânsii zicând: Ce cuvânt e acesta? Căci, cu stăpânire și cu putere poruncă duhurilor celor necurate și (acestea) ies afară.

37. Și s'a dus vestea despre el în tot ținutul cel de primprejur.

31-37: Mat 4, 13; Marcu 1, 21-28; Ioan 2, 12.

38. Iar dacă a ieșit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Și soacra lui Simon fiind cuprinsă de friguri cumplite, l'au rugat pe el pentru dânsa.

39. Iar el stând lângă ea, a certat frigurile și au lăsat-o pe dânsa, și îndată sculându-se l'au slujit lor.

40. Iar pe la apusul soarelui toți câți aveau bolnavi cu multe februri de boale, l'au adus pe el la dânsul; iar el punându-și mâinile pe fiecare din ei, l'a tămăduit pe dânsii.

41. Și din mulți ieșiau și draci, strigând și grăind: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu! Și cerându-i, nu-i lăsa pe ei să grăiască, fiindcă îl știau că el este Hristos.

42. Iar făcându-se ziua, a ieșit și s'a dus în loc pustiu, și căutându-l mulțimile au venit până la dânsul, și îl opreau, ca să nu se ducă dela dânsii.

43. Dar Iisus a zis către ei: Mi se cade să binevestesc împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, căci spre aceasta sunt trimis.

44. Și mergând a propovedui prin sinagogile Galileei.

5.

Pescuitul minunat. Tămăduirea unui leproș și a unui slăbănog. Chemarea vameșului Levi.

Despre post.

Iar când mulțimea se îngrămădea împrejurul lui, ca să as-

38-44: Mat. 8, 14-17; Marcu 1, 29-39.

5. 1-11: Mat. 4, 18-22; Marcu 1, 16-20.

culte cuvântul lui Dumnezeu, și el ședea lângă lacul Ghenezaretului,

2. A văzut două corăbii stând lângă țărm, iar pescarii ieșiseră dintrânsele și-și spălau mrejele.

3. Și suindu-se în corabia care era a lui Simon, l'a rugat pe acesta s'o depărteze puțin dela uscat. Apoi șezând învăța mulțimile, din corabie.

4. Iar dacă a conținut a grăi, a zis către Simon: Depărtează-te mai la adânc și aruncați mrejele voastre spre pescuire.

5. Și răspunzând Simon, a zis lui: Învățătorule, toată noaptea ne-am ostentit și nimic n'am prins; dar după cuvântul tău voi arunca mreaja.

6. Și făcând aceasta, au prins multe multă de pești, de li se rupea mreaja.

7. Și au făcut semn tovarășilor lor din cealaltă corabie, ca să vină și să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde.

8. Iar Simon Petru văzând (aceasta), a căzut la picioarele lui Iisus, zicând: Ieși dela mine, Doamne, că sunt om păcătos!

9. Căci îl cuprinsese spaima, și pe toți cei ce erau cu dânsul, pentru pescuirea peștilor pe cari îl prinseseră.

10. Așijderea și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedei, cari erau tovarășii lui Simon. Atunci a zis Iisus către Simon: Nu te teme, de acum vei fi pescar de oameni.

11. Și scoțând corăbiile la mal, au lăsat toate și au mers după dânsul.

12. Iar când era el într'una din cetăți, iată că un om plin de lepră văzând pe Iisus, a căzut cu fața la pământ și s'a rugat lui, grăind: Doamne, dacă voești, poți să mă curățești!

13. Și ținându-și mâna, s'a atins de dânsul, zicând: Voește, curățește-te. Și îndată s'a dus lepra de pe dânsul.

14. Și el l'a poruncit, nimeni să nu spue, ci mergând să se arate preotului și să ducă pentru curățenia sa jertfă, precum a poruncit Moise, spre mărturie lor.

15. Iar vestea despre el străbătea cu atât mai mult, și se adunau mulțimile ca să-l asculte și să se tămăduiască de boalele lor.

16. Iar el se ducea în pustie și se ruga.

17. Și într'una din zile (Iisus) învăța; iar fariseii și învățătorii legii, cari veniseră din toate satele Galileei și ale Iudeei și ale Ierusalimului, ședeau acolo; și puterea Domnului era (cu el) spre a-l tămădui pe dânsii.

18. Și iată, niște bărbați purtând cu patul pe un om, care era slăbănog, și căutau să-l ducă înăuntru și să-l pună înaintea lui Iisus.

19. Și neaflând pe unde să-l ducă din pricina mulțimii, s'au suit deasupra acoperișului și printră cărămizi l'au slobozit cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Atunci, văzând credința lor, a zis lui: Omule, iartă-ți-se ție păcatele tale!

12-16: Mat. 8, 1-4; Marcu 1, 40-45.

17-26: Mat. 9, 1-8; Marcu 2, 1-12.

21. Iar cărturarii și fariseii au început a se socoti și a zice: Oare cine este acesta, de grăește hule? Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu?

22. Ci Iisus cunoscând gândurile lor, a răspuns și a zis către dâșli: Ce cugetați întru inimile voastre?

23. Ce este mai lesne? A zice: iartă-ți-se ție păcatele tale, sau a zice: scoală și umblă?

24. Ci ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului: Ție-ți grăesc: scoală, ia-ți patul tău și mergi la casa ta!

25. Și îndată sculându-se înaintea lor, și-a luat patul pe care zăcuse și s'a dus la casa sa, prea mărlind pe Dumnezeu.

26. Și mirarea l-a cuprins pe toți, și laudau pe Dumnezeu; și umplându-se de frică, ziceau: Luce cruri minunate am văzut astăzi!

27. După acestea a ieșit și a văzut un vameș, anume Levi, șezând la vamă și i-a zis lui: Vino după mine!

28. Și (acesta) lăsând toate, s'a sculat și a mers după dâșul.

29. Și Levi l-a făcut lui ospăț mare în casa sa. Și era (acolo) mulțime de vameși și de alții, cari ședeau cu el la masă.

30. Ci cărturarii lor și fariseii cărtiau împotriva ucenicilor lui, zicând: Pentruce mâncați și beți cu vameșii și cu păcătoșii?

31. Iar Iisus răspunzând a zis lor: N'au trebuință de doftor cei sănătoși, ci cei bolnavi.

32. N'am venit să chem pe cei
27—32: Mat. 9, 9—13; Marcu 2, 13—17.

drepti, ci pe cei păcătoși; la po-căință.

33. Zis-au ei, atunci, către dâșul: Pentru ce ucenicii lui Ioan postesc adeseori și fac rugăciuni, așijderea și ai fariseilor, iar ai tăi mănâncă și beau?

34. Iară el a zis către dâșii: Puteți voi oare să faceți pe fiii nunții să postească până când murele este cu dâșii?

35. Ci vor veni zile, când murele se va lua dela ei, și atunci vor posti, în acele zile.

36. Le-a spus apoi și o pildă: Nimeni nu pune petec de haină nouă la haină veche; căci altfel și pe cea nouă o rupe; și (nici) la cea veche nu se potrivește petecul luat din cea nouă.

37. Și nimeni nu pune vin nou în burduri vechi, căci altfel vinul cel nou va sparge burdufurile, și el se varsă și burdufurile pier.

38. Ci vinul nou trebuie pus în burduri noi, și amândouă se vor ținea.

39. Și nimenea dupăce a băut vin de cel vechi, nu voeste îndată de cel nou, căci zice: Cel vechi este mai bun.

6.

Ucenicii rup spice Sâmbăta. Vindecarea omului cu mâna uscată. Chemarea Apostolilor. Fericitățile. Iubirea de vrășmași. Nu judeca. Zidirea pe temelie bună.

Iar într-o Sâmbătă, a doua după cea dintâi (a Paștilor), trecea

33—39: Mat. 9, 14—17; Marcu 2, 18—22.

6. 1—5: Mat. 12, 1—8; Marcu 2, 23—28.

Iisus printre semănături și ucenicii lui smulgeau spice și frecându-le în palme, mâncau.

2. Iar oarecari din farisei le-a zis lor: Pentru ce faceți ceea ce nu se cade a face Sâmbăta?

3. Și răspunzând Iisus, a zis către dâșii: Oare n'ați cetit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu dâșul?

4. Cum a intrat în casa lui Dumpezeu și a luat pâinile punerii înainte, pe care nu se cădea să le mănânce, fără numai preoții, și a mâncat și a dat și celor ce erau împreună cu dâșul?

5. Apoi a zis lor: Fiul Omului este Domn și al Sâmbetel.

6. Iar într-o altă Sâmbătă a intrat el în sinagogă și învăța. Și era acolo un om, a cărui mână dreaptă era uscată.

7. Ci cărturarii și fariseii îl pândiau pe el (să vadă) de va vindeca el Sâmbăta, ca să-l afle lui vină.

8. Dar el știa gândurile lor, și a zis omului care avea mâna uscată: Scoală-te și stai în mijloc! Iar el sculându-se, a stătut.

9. Atunci a zis Iisus către dâșii: Ce se cade Sâmbăta: a face-bine, sau a face rău? A mântui suflet, sau a pierde?

10. Și măsurându-i pe toți cu privirea, a zis omului: întinde-ți mâna ta! Iar el a făcut așa. Și s'a făcut mâna lui sănătoasă ca și cealaltă.

11. Iar el s'au umplut de mânie și vorbeau unii cu alții, ce ar fi de făcut cu Iisus.

6—11: Mat. 12, 9—14; Marcu 3, 1—6.

12. În zilele acestea ieșea (Iisus) la munte ca să se roage, și toată noaptea a petrecut-o în rugăciunea către Dumnezeu.

13. Iar dacă s'a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii săi și a ales din ei doisprezece, pe cari l-a numit și apostoli:

14. Pe Simon, pe care l-a mai numit și Petru, și pe Andrei fratele lui, pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe Vartolomei,

15. Pe Matei și pe Toma, pe Iacov al lui Alfeu și pe Simon, ce se chiamă Zilotul,

16. Pe Iuda al lui Iacov și pe Iuda Iscarioteanul, care s'a făcut și vânzător.

17. Și pogorându-se cu dâșii, a stătut pe loc șes, unde se mai găsea mulțime de ucenici de-al săi și mulțime multă de popor din toată Iudeea și din Ierusalim, și de pe lângă marea Tîrului și a Sidonului, cari veniseră să-l asculte, și să se tămăduiască de neputințele lor.

18. Și se vindecau și cei chinuți de duhuri necurate.

19. Și toată mulțimea căuta să se atingă de el, căci ieșea dintr-un o putere, de-l vindeca pe toți.

20. Și ridicându-și ochii spre ucenicii săi, a zis: Fericți sunteți, săracilor, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericți sunteți cari flămânziți acum, că vă veți sătura. Fe-

12—16: Mat. 10, 2—4; Marcu 3, 13—19.

17—19: Mat. 4, 23—5, 1; Marcu 3, 7—12.

20—23: Mat. 5, 3, 4, 6, 11, 12.

riciți sunteți cari plângeți acum, că veți râde.

22. Fericiți veți fi când vă vor uri pe voi oamenii, și când vă vor despărți și vă vor ocări și vor lepăda numele vostru, ca un rău, pentru Fiul Omului.

23. Bucurați-vă în ziua aceea și săltați, că iată, plata voastră multă este în ceruri; că tot așa făceau și părinții lor prorociilor.

24. Însă vai vouă, bogaților, că vă luați mângăerea voastră!

25. Vai vouă, celor ce sunteți sătui acum, că veți flămânzi. Vai vouă, celor ce râdeți acum, că veți plânge și vă veți tănguși!

26. Vai vouă, când vă vor grăi de bine toți oamenii, că tot așa făceau și părinții lor prorociilor celor mincinoși!

27. Ci vă spun vouă, celor ce ascultați: iubiți pe vrășmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi.

28. Binecuvântați pe cei ce vă blastămă, și vă rugați pentru cei ce vă asupresc pe voi.

29. Celui ce te lovește pe tine peste un obraz, întoarce-l și pe celălalt; și celui ce-ți ia haina, nu-l opri (să-ți ia) și cămașa.

30. Și tot celui ce-ți cere ție, dă-i; și dela cel ce-ți ia ale tale, nu cere înapoi.

31. Precum voinți să vă faceți vouă oamenii, așijderea să le faceți și voi lor.

32. Căci de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată vi se cuvine vouă? Că și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe dânsii.

27—36: Mat. 5, 39—48.

33. Și de faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce plată vi se cuvine vouă? Că și păcătoșii fac același lucru.

34. Și de dați împrumut celor dela cari nădăjdulți a lua înapoi, ce plată vi se cuvine vouă? Că și păcătoșii dau păcătoșilor împrumut, ca să ia înapoi întocmai.

35. Ci voi iubiți pe vrășmașii voștri, și faceți bine, și dați împrumut, nimic nădăjdulind, și plata voastră va fi multă, și veți fi fiii Celui Prea Înalt; căci el este bun și cu cel nemulțumitor și răi.

36. Fiți deci milostivi, precum și Tatăl vostru milostiv este.

37. Nu judecați și nu veți fi judecați; nu osândiți și nu veți fi osândiți; iertați și vi se va ierta.

38. Dați și vi se va da vouă. Măsură bună, îndesată și scuturată, gata să se verse deasupra, vor turna în sânul vostru. Căci, cu măsura cu care veți măsura, se va măsura vouă.

39. Și le-a spus lor și o pildă: Au doară poate orb pe orb să povățuiască? Oare nu vor cădea amândoi în groapă?

40. Nu este ucenic mai presus de dascălul său; dar tot (ucenicul) desăvârșit, va fi ca dascălul său.

41. Atunci de ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bărna din ochiul tău nu o simți?

42. Sau cum poți zice fratelui tău: Frate, lasă să scot paiul din ochiul tău, tu însuși nevăzând bărna care este în ochiul tău? Fățarnice, scoate mai întâi bărna din ochiul tău și atunci vei vedea

37—49: Mat. 7.

să scoți și paiul din ochiul fratelui tău.

43. Căci nu este pom bun care să facă roadă rea, nici pom rău, care să facă roadă bună.

44. Pentrucă orice pom din roada sa se cunoaște; că nu se adună smochine din măracini, nici nu se culeg struguri din spini.

45. Omul cel bun din vistieria cea bună a inimii sale scoate cele bune; iar omul cel rău din vistieria cea rea a inimii sale scoate cele rele. Căci din prisosința inimii grăește gura lui.

46. Ce mă chemați deci: Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce vă zic vouă?

47. Tot cel ce vine la mine și ascultă cuvintele mele și le face pe ele, arăta-voi vouă cui este asemenea:

48. Asemenea este omului care zidindu-și casa, a săpat și a adăncit și l-a pus temelie pe piatră; și facându-se vârsare de ape, a lovit puhoiul în casa aceea, dar nu a putut-o clăti, căci era întemeiată pe piatră.

49. Iar cel ce ascultă și nu face, asemenea este omului care și-a zidit casa sa pe pământ fără temelie, în care când a lovit puhoiul îndată a căzut, și căderea casei aceleia a fost mare.

7.

Vindecarea slugii sutașului. Fiul năduvei din Nain. Trimișii lui Ioan. Femeea păcătoasă. Pilda cu cei doi datornici.

Și sfârșind toate aceste cuvinte ale sale, în auzul poporului, a intrat în Capernaum.

2. Iar aici sluga iubită a unui sutaș era bolnavă pe moarte.

3. Și auzind de Iisus, a trimis la dânsul niște bătrâni de al lui deilor, ca să-l roage să vie și să tămăduiască pe sluga lui.

4. Iar el venind la Iisus, îl rugă pe el cu tot dinadinsul, zicând: Vrednic este acela să-l faci lui aceasta,

5. Căci iubește neamul nostru, și sinagoga el ne-a zidit-o.

6. Atunci Iisus a plecat cu dânsii. Și nefiind acum departe de casa (sutașului), acesta a trimis la el niște prieteni să-l apue: Doamne, nu te osteni, căci nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu;

7. De aceea nici pe mine nu m'am socotit vrednic a veni la tine; ci zi (numai) cu cuvântul, și se va tămădui sluga mea.

8. Că și eu sunt om sub stăpânire, având sub mine ostași; și spun acestuia: Mergi, și merge; și celuilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face.

9. Iar Iisus auzind acestea, s'a mirat de el, și întorcându-se a zis poporului, care mergea după dânsul: Adevăr grăesc vouă, că nici intru Israel n'am aflat atâta credință.

10. Și întorcându-se trimișii a casa, au aflat pe sluga bolnavă tămăduită.

11. După acestea (Iisus) s'a dus într-o cetate ce se chema Nain, și împreună cu dânsul au mers mulți ucenici de al lui și mult popor.

7. 1—10: Mat. 9, 5—13.

12. Iar dacă s'au apropiat de poarta cetății, iată scoteau un mort, singurul fiu al mamei sale; și aceasta era văduvă; și mult popor din cetate era cu dânsa.

13. Și văzându-l Domnul, i s'a făcut milă de ea, și i-a zis: Nu plânge.

14. Apoi apropiindu-se, s'a atins de pat. Cel ce-l duceau, s'au oprit, iar el a zis: Tinere, ție-ți grădesc, scoală-te!

15. Și s'a sculat mortul și a început a grăi. Iar (Iisus) i-a dat pe el mamei sale.

16. Și i-a cuprins frică pe toți, și laudau pe Dumnezeu, zicând: proroc mare s'a sculat între noi, și a cercetat Dumnezeu pe poporul său.

17. Și s'a lăsat cuvântul acesta despre el în toată Iudeea și în toată Iafurea.

18. Iar ucenicii lui Ioan au vestit pe acesta, de toate cele (înțeleptele).

19. Atunci Ioan chemând pe doi din ucenicii săi, i-a trimis la Iisus, zicând: Tu ești cel ce va să vie, sau pe altul să așteptăm?

20. Și venind la el bărbății acela, i-au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis la tine, să te întrebăm: Tu ești cel ce va să vie, sau pe altul să așteptăm?

21. Iar în ceasul acela Iisus pe mulți a tămăduit de boale și de răni și de duhuri rele, și multor orbilor a dat vedere.

22. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și ați auzit; că

orbii văd, schlopit umbli, leproși se curătesc, surzii aud, morții se scoală, săracilor bine se vestește.

23. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.

24. Iar dacă s'au dus vestitorii lui Ioan, a început (Iisus) a grăi către mulțime despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Au trestie clătită de vânt?

25. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce sunt în haine scumpe și petrec întru desfătare, sunt în casele împărătești.

26. Atunci, ce ați ieșit să vedeți? Au proroc? Adevăr grădesc vouă și mai mult decât proroc!

27. Acesta este despre care s'a scris: Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feții tale, care va găti calea ta înaintea ta.

28. Căci vă spun vouă: Între cei născuți din femei, proroc mai mare decât Ioan Botezătorul nimeni nu este, iar cel mai mic întru împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.

29. Și auzind tot poporul și vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, și s'au botezat cu botezul lui Ioan.

30. Iar fariseii și legiuitorii au lepădat dela sine sfatul lui Dumnezeu, nebotezându-se dela dânsul.

31. Deci, cu cine voi asemăna pe oamenii neamului acestuia? Cu cine sunt ei asemenea?

32. Asemenea sunt copiii, care sed în targ și strigă unii către alții zicând: Din fluer v'am cântat vouă și n'ați jucat; de jale v'am cântat vouă și n'ați plâns.

27: Mat. 3, 1.

18-35: Mat. 11, 2-10.

33. Căci a venit Ioan Botezătorul nici mâncând pâine, nici bănd vin, și spuneți: Are drac!

34. Și a venit Fiul Omului mâncând și bănd, și spuneți: Iată om mîncăcios și băutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor!

35. Și înțelepciunea s'a îndreptat de către toți fiii săi.

36. Atunci unul din farisei l-a rugat pe Iisus să mănânce cu dânsul. Și intrând în casa fariseului, a șezut la masă.

37. Și iată, o femeie din cetate, care era păcătoasă, auzind că șade la masă în casa fariseului a adus un alavastru cu mir,

38. Și stând dinapoi, lângă picioarele lui, a început a plânge și l-a uda cu lacrimi, și picioarele lui cu părul capului ei a le șterge; și săruta picioarele lui, și le ungea cu mir.

39. Iar fariseul care-l chemase, văzând aceasta a zis întru sine, grăind: Acesta, de ar fi proroc, ar ști cine și ce fel de femeie este care se atinge de el, căci este păcătoasă.

40. Și răspunzând Iisus, a zis către el: Simone, ție-oi spune ceva. Iar el a zis: Învățătoarele, spune.

41. Un camătar oarecare avea doi datornici; unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cu o sută.

42. Și neavând ei cu ce plăti, amândurora le-a iertat (datoria). Spune-mi deci, care dintrășii îl va iubi pe el mai mult?

43. Iar Simon răspunzând, a zis: Iertesc că acela, cărui a iertat mai mult. Iar el a zis lui: Drept ai judecat.

44. Și întorcându-se spre femeie, a zis către Simon: Vezi pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta: apă pe picioarele mele n'ai dat, iar aceasta cu lacrimi mi-a ȳdat picioarele mele și le-a șters cu părul capului ei.

45. Sărutarea mie nu mi-ai dat; iar aceasta, de când am intrat n'a încetat să-mi sărute picioarele mele.

46. Cu unt de lemn capul meu nu l-ai uns, iar aceasta cu mir a uns picioarele mele.

47. De aceea îți spun: Iartă-se păcatele ei cele multe, că mult a iubit. Iar cui puțin i se iartă, puțin iubește.

48. Iar el i-a zis: Iartă-ți-se ȳle păcatele tale.

49. Și cei ce ședeau la masă cu dânsul au început a grăi întru sine: Cine este acesta care iartă și păcatele?

50. Apoi a zis către femeie: Credința ta te-a mântuit; mergi în pace.

8.

Pilda sămăntătorului. Muma și frații lui Iisus. Iisus pe mare. Vindecarea îndrăcțitului din Iafurea Gherasenilor. Fata marelui sinagogii. Femeia căreia i curgea sângele.

Și după aceasta, umbli Iisus prin cetăți și prin sate, propovăduind și binevestind împărăția lui Dumnezeu, iar cei dolsprezece erau cu dânsul.

2. Asemenea și niște femei care fuseseră tămăduite de duhuri rele și de boale: Maria Magdalena, dintru care ieșiseră șapte draci,

3. Și Ioana femeia lui Huza, ispravnicul lui Irod, și Susana și multe altele, care-l ajutau din a-vuțiile lor.

4. Și adunându-se popor mult și venind la dânsul cel de prin cetăți, a grăit în pildă:

5. Ieșiți sămănătorul să samene sămânța sa. Și sămănând el, o parte a căzut lângă cale și s'a călcat în picioare și pasările cerului au mâncat-o.

6. Și alta a căzut pe piatră, și dacă a răsărit s'a uscat, pentru că n'avea umezeală.

7. Și alta a căzut în mijlocul spinilor, și crescând spinii au înecat-o.

8. Și alta a căzut pe pământ bun, și crescând a făcut rod în-sufiț. Acestea grăind a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să auză.

9. Și l-au întrebat ucenicii lui, zicând: Ce este pilda aceasta?

10. Iar el a zis: Vouă vă este dat a ști tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți (li se grătește) în pilde, ca văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.

11. Iar pilda este aceasta: Să-mânța este cuvântul lui Dumnezeu.

12. Cea de lângă cale sunt cei ce aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva crezând să se mântuiască.

13. Iar cea de pe piatră sunt cei cari aud și cu bucurie primesc cuvântul; dar aceștia n'au rădăcină, ci cred până la o vreme, iar în vreme de ispită se lapădă.

14. Cea căzută în spinii, sunt

cei cari aud (cuvântul), dar umblând cu griji și cu bogățiile și cu dulcețurile vieții acestea, se ineacă și nu aduc roadă.

15. Iar cea de pe pământ bun sunt cari cu inimă bună și curată auzind cuvântul, îl păstrează și rodesc într-o răbdare.

16. Nimeni aprinzând lumina n'o acopere cu vas, sau n'o pune sub pat, ci o pune în sfeșnic, ca cei ce intră să vadă lumina.

17. Că nu este lucru fălnuit care să nu se arate, nici lucru ascuns care să nu se cunoască și să nu iasă la arătare.

18. Deci, luați aminte la cele ce auziți; că cel ce are în se va da lui, iar dela cel ce n'are, și ce i se pare că are se va lua dela dânsul.

19. Atunci au venit la el muma lui și frații lui, și nu puteau să vorbească cu dânsul din pricina mulțimii.

20. Și l-au spus lui, zicând: Muma ta și frații tăi stau afară, vrând să te vadă.

21. Iar el răspunzând, a zis către dânsii: Muma mea și frații mei sunt aceștia cari ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l implinesc pe el.

22. Intr'una din zile intră el în corabie, cu ucenicii lui, și a zis către dânsii: Să trecem de ceea parte a lezerului. Și s'au dus.

23. Ci mergând el cu corabia, (Iisus) a adormit. Și viitor mare de vânt s'a stărnit pe lezer, învalindui și primejdindu-i pe el.

16—18: Mat. 5, 15; Marcu 4, 21—23.

19—21: Mat. 12, 46—50; Marcu 3, 31—35.

22—25: Mat. 8, 18, 23—27; Marcu 4, 35—41.

8. 4—15: Mat. 13, 1—23; Marcu 4, 1—20.

10: Is. 6, 9—10.

24. Și apropiindu-se l-au deșteptat pe el, zicând: Învățătorule, învățătorule, pierim! Iar el sculându-se a certat vântul și valurile apei; și acestea au conșențit și s'a făcut liniște.

25. Și a zis către ei: Unde este credința voastră? Iar ei spăimântându-se și mirându-se, grăiau unul către altul: Cine este acesta, că și vânturilor și valurilor le poruncеște și ele-l ascultă pe dânsul?

26. Au trecut apoi cu corabia în laturea Gherasenilor, care este de ceea parte de Galileea.

27. Și ieșind la uscat, l-a întâmpinat pe el un om din cetate, care avea drac și de multă vreme fusese mai îmbrăcat hafnă și nu trăia în casă, ci prin morminte.

28. Ci văzând pe Iisus, a căzut înaintea lui, și a strigat cu glas mare, zicând: Ce ai cu mine Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, celui prea înalt? Rogu-te, nu mă munci!

29. Căci (Iisus) poruncise dușului celui necurat să iasă din omul acela, pentru că de mulți ani îl apucase pe dânsul, încât îl legau în lanțuri și în obezi și îl păziau; dar el sfărâmand legăturile, era gonit de dracul prin pustie.

30. Și l-a întrebat pe el Iisus, grăind: Cum îți este numele? Iar el a zis: Legheon; căci mulți draci l'au muncit întru dânsul.

31. Și-l rugau pe Iisus să nu le porunciască lor ca să meargă totu adânc.

32. Și era acolo o turmă mare de porci, cari pășteau în munte.

29—39: Mat. 8, 28—34; Marcu 5, 1—10.

L-au rugat deci să le îngăduie să intre întrușii; și le-a îngăduit.

33. Iar dracii ieșind din om au intrat în porci, și s'a aruncat turma de pe țărături în iezer și s'a înecat.

34. Iar păstorii văzând ceea ce se făcuse, au fugit și au spus în cetate și prin sate.

35. Atunci (oamenii) au ieșit să vadă ce s'a întâmplat, și venind la Iisus, au aflat pe omul din care ieșiseră dracii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând lângă picioarele lui Iisus; și s'au înfricoșat.

36. Și cei ce văzuseră încă le-au spus lor cum s'a mântuit cel în drăcit.

37. Și l-a rugat pe dânsul tot poporul din ținutul Gherasenilor, să se ducă dela dânsii, căci erau cuprinși de mare frică. Iar el intrând în corabie, s'a întors.

38. Ci bărbatul din care ieșiseră dracii îl ruga pe el (să-l lase) să fie cu dânsul; dar Iisus l-a dat drumul, zicând:

39. Intoarce-te în casa ta și povestește câte ți-a făcut ție Dumnezeu. Și s'a dus povestind, prin toată cetatea câte l-a făcut Iisus lui.

40. Iar când s'a întors Iisus, mulțime mare l-a primit, căci toți îl așteptau pe el.

41. Și iată, a venit (la el) un om cu numele Iair. Acesta era mai marele sinagogii; și căzând la picioarele lui Iisus, îl ruga să intre în casa lui.

42. Căci avea o singură fată, ca de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Și ducându-se, l-au impresurat noroadale.

40—56: Mat. 9, 18—26; Marcu 5, 21—43.

43. Iar o femeie, care de doisprezece ani pătimea de curgerea sângelui și care cheltuisese la doctori toată averea sa, și de nici unul n'a putut fi vindecată,

44. Apropoindu-se pe dinapoi, s'a atins de poala hainei lui, și îndată s'a oprit curgerea sângelui ei.

45. Atunci a zis Iisus: Cine este care s'a atins de mine? Dar lepădându-se toți, Petru și cei ce erau cu el au zis: Învățătorule, noroadele te imbulzesc și te strămtoarează, și tu întrebi: Cine este care s'a atins de mine?

46. Iar Iisus a zis: S'a atins de mine cineva, căci eu am simțit puterea care a ieșit din mine.

47. Și văzând femeia că nu s'a putut ascunde, a venit tremurând, și căzând înaintea lui i-a spus lui înaintea întregii mulțimi pentru care pricină s'a atins de el și cum s'a tămăduit îndată.

48. Atunci i-a zis ei Iisus: În-drăznește, fiică: credința ta te-a mântuit. Mergi în pace.

49. Și încă pe când grația ei, lată că se apropie cineva dela mai marele sinagogii, spunând: Fiica ta a murit; nu mai supăra pe Învățătorul.

50. Dar Iisus auzind, a grăit către dânsul: Nu te teme, crede numai și se va mântui (fiica ta).

51. Apoi, intrând în casă n'a lăsat pe nici unul să intre, fără numai pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și pe tatăl fecioarei și pe muma ei.

52. Și toți plângeau și se tânguiau pentru ea. Ci el le-a zis: Nu plângeți: ea n'a murit, ci doarme.

53. Și-i râdeau de dânsul, știind că a murit.

54. Atunci Iisus scoțându-l afară pe toți și apucându de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te!

55. Și s'a întors duhul ei, și s'a sculat îndată. Iisus le-a poruncit apoi să-i dea să mănânce.

56. Și părinții ei s'au spătmănat; iar el le-a poruncit să nu spună nimănui cele ce se făcuseră.

9.

Trimiterea Apostolilor la propovădure. Săturarea noroadelor, cu cinci pâini și doi pești. Lepădarea de sine și luarea Crucii. Schimbarea la față. Tămăduirea lunaticului. Gălceapa pentru întâietate.

Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai săi, le-a dat lor putere și stăpânire peste toți dracii și să vindece boalele.

2. Și i-au trimis pe ei să propovăduiască împărăția lui Dumnezeu și să tămăduiască pe cei bolnavi.

3. Și au zis către dânsii: Nimic să nu luați la drum: nici tolag, nici traistă, nici pâine, nici argint, nici să nu aveți câte două haine.

4. Și în orice casă veți intra, să rămâneți acolo și de acolo să plecați.

5. Și ori câți nu vă vor primi pe voi, ieșind din cetatea aceea scuturați praful de pe picioarele voastre, spre mărturie împotriva lor.

9. 1-6: Mat. 10, 1. 7. 9. 11. 14; Marcu 6, 7-13.

6. Și ieșind umblau prin sate, binevestind și tămăduind pretutindenea.

7. Ci auzind Irod tetrarhul de toate câte le făcea Iisus, nu se dumtrea, căci unii ziceau că Ioan s'a sculat din morți.

8. Iar alții, că Ilie s'a arătat, iar alții (farăși), că un proroc din cei de demult a înviat.

9. Și zicea Irod: Lui Ioan eu l-am tăiat capul; dar cine este acesta, de care aud unele ca acestea? Și căuta să-l vadă pe el.

10. Și întorcându-se apostolii, i-au spus lui (Iisus) toate câte făcuseră. Iar el luându-i pe dânsii, s'a dus deosebi, într'un loc pustiu din apropierea cetății ce se cheamă Vitsaida.

11. Ci noroadele aflând, au mers după dânsul; iar el primindu-le, le grația lor de împărăția lui Dumnezeu, și pe cei ce aveau trebuință de vindecare îi vindeca.

12. Ziua începuse a se pleca spre seară, când cei doisprezece s'au apropiat și au zis către dânsul: Slobodește noroadele, ca mergând în satele și în orașele de prin prejur, să se oprească și să-și caute hrană, pentru că aici suntem în loc pustiu.

13. Iar el a zis către dânsii: Dați-le voi să mănânce. Dar ei au zis: Nu avem la noi mai mult de cinci pâini și doi pești; fără să ne ducem și să cumpărăm de mâncare la toată mulțimea aceasta.

14. Căci erau ca cinci mii de bărbați. Zis-a el către ucenicii săi:

7-9: Mat. 14, 1-2; Marcu 6, 14-16.

10-17: Mat. 14, 13-21; Marcu 6, 30-44; Ioan 6, 1-13.

Așezați-i pe dânsii în cete de câte cincizeci.

15. Și au făcut așa, așezându-i pe toți.

16. Deci luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer le-a binecuvântat și a frânt și a dat ucenicilor să le împartă mulțimii.

17. Și au mâncat de s'au săturat toți, și au luat din sărămiturile cari rămăseseră, douăsprezece coșuri.

18. Iar odată, când Iisus se ruga singur și ucenicii lui erau împreună cu el, i-a întrebat pe ei, zicând: Cine zic mulțimile că sunt eu?

19. Iar ei răspunzând, au zis: Ioan Botezătorul, iar alții, Ilie; iar alții, că un proroc din cei de demult a înviat.

20. Atunci le-a zis lor: Dar voi cine ziceți că sunt eu? Și răspunzând Petru a zis: Hristosul lui Dumnezeu.

21. Iar el le-a poruncit cu așprime, nimănui să nu spună aceasta.

22. Zicând, că Fiul Omului va trebui să pătimească multe și să fie lepădat de bătrâni și de arhierii și de cărturari, și să fie omorât, dar a treia zi va învia.

23. Apoi a grăit către toți: Ori cine va voi să vie după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa în fiecare zi și să-mi urmeze mie.

24. Că cine va voi să-și mântuiască sufletul său, pierde-l va pe

18-27: Mat. 16, 13-28; Marcu 8, 27-9, 1.

el; iar cine-și va pierde sufletul său pentru mine, și-l va mântui.

25. Căci ce va folosi omului de va dobândi lumea toată, iar pe sine se va pierde sau se va păgubi?

26. Căci de se va rușina cineva de mine și de cuvintele mele, rușina-se va de acela și Fiul Omului, când va veni întru mărirea sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.

27. Și adevăr vă spun vouă: Sunt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moarte până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

28. Iar la vre-o opt zile după cuvintele acestea, luând (Iisus) pe Petru și pe Ioan și pe Iacov, s-au suit în munte ca să se roage.

29. Și când se ruga el, chipul feței lui s'a făcut altul și îmbrăcăminte lui albă, strălucitoare.

30. Și iată doi bărbați vorbeau cu dânsul. Aceștia erau Moise și Ilie.

31. Și arătându-se ei întru mărire, vorbeau de sfârșitul pe care avea el să-l împlinească în Ierusalim.

32. Iar Petru și cei ce erau cu dânsul erau îngreuiți de somn, și deșteptându-se au văzut mărirea lui, și pe cei doi bărbați stând împreună cu el.

33. Iar când a fost să se despartască de dânsul, a zis Petru către Iisus: Învățătorule, bine este nouă să fim aici și să facem trei colțuri: una ție și una lui Moise și una lui Ilie; pentrucă nu știa ce grăia.

28—36: Mat. 17, 1—9; Marcu 9, 2—9.

34. Și spunând el acestea, s'a făcut nor și l-a umbrît pe el și s'au spăimântat când au intrat ei în nor.

35. Și glas s'a auzit din nor zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, pe acesta să-l ascultați!

36. Și după ce s'a auzit glasul, Iisus s'a aflat singur. Dar ei au tăcut și nimănui n'au spus în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.

37. Iar a doua zi, pogorându-se din munte, l-a întâmpinat pe el popor mult.

38. Și iată, un bărbat din popor a strigat, grăind: Învățătorule, rogu-te, caută spre fiul meu, că numai pe el îl am.

39. Căci iată, un duh îl apucă, de strigă îndată; și-l scutură de face spume, și-l zdrobește și abia se duce dela el.

40. Și m'am rugat de ucenicii tăi să-l scoată, dar n'au putut.

41. Iar Iisus răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu-mi aici pe fiul tău!

42. Și încă pe când se apropia acesta, l-a trântit pe el dracul și l-a scuturat. Atunci Iisus a certat duhul cel necurat și a tămăduit pe copil, dându-l tatălui său.

43. Și se mirau toți de mărirea lui Dumnezeu. Și minunându-se toți de toate câte le făcea Iisus, a zis el către ucenicii săi:

44. Puneți în urechile voastre cuvintele acestea: Fiul Omului nu va da în mâinile oamenilor.

37—45: Mat. 17, 14—23; Marcu 9, 14—32.

45. Iar ei nu înțelegeau cuvântul acesta, și le era ascuns, ca să nu-l priceapă; și se temeau să-l întrebe pe el de cuvântul acesta.

46. Ci a intrat un gând întrânsii: Cine dintre ei este mai mare?

47. Iar Iisus știind gândul inimii lor, a luat un prunc și l-a pus pe el lângă sine.

48. Apoi a zis către dânsii: Oricine va primi pruncul acesta în numele meu, pe mine mă primește; și oricine mă va primi pe mine, primește pe cel ce m'a trimis pe mine; că cel ce este mai mic între voi toți, acela va fi mare.

49. Iar Ioan răspunzând, a zis: Învățătorule, am văzut pe unul scoțând draci în numele tău și l-am oprit, pentrucă nu-ți urmează împreună cu noi.

50. Iar Iisus a zis lui: Nu-l opriți, că cel ce nu este împotriva noastră, este cu noi.

51. Iar când s'au împlinit zilele înălțării sale, și-a îndreptat fața spre Ierusalim, ca să meargă (acolo).

52. Și a trimis vestitori înaintea feței sale. Și mergând au intrat într-o cetate a Samarinenilor, ca să-i găsească lui găzduire.

53. Și nu l-au primit pe dânsul, pentru că fața lui era îndreptată spre Ierusalim.

54. Și văzând ucenicii lui, Iacov și Ioan, au zis: Doamne, voești să zicem ca să se pogoare foc din cer și să-l mistulască, precum a făcut și Ilie?

55. Dar Iisus întorcându-se l-a certat pe ei și le-a zis: Nu știți oare, al cărui duh sunteți? Căci

49—50: Mat. 18, 1—5; Marcu 9, 17—40.

Fiul Omului n'a venit să piarză sufletele oamenilor, ci să le mântuiască.

56. Și s'au dus în alt sat.

57. Și pe când mergeau ei pe cale, a zis cineva către ei: Doamne, voi merge după tine ori unde vei merge.

58. Zis-a Iisus lui: Vulpile au vizuini și pasărilor cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

59. Și a zis către altul: Vino după mine! Iar el a zis: Doamne, îngăduie-mi să merg mai întâi să îngrop pe tatăl meu.

60. Dar Iisus a zis către el: Lasă morții să-și îngroape morții lor, iar tu mergi de vestește împărăția lui Dumnezeu.

61. A zis apoi și un altul: Voi merge după tine, Doamne, dar îngăduie-mi să-mi iau mai întâi rămas bun dela cei din casa mea.

62. Iar Iisus a zis către dânsul: Nimeni punându-și mâna pe plug, și uitându-se înapoi nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

10.

Cet șaptezeci de ucenici. Legiuitorul doritor de viața de poci. Vai de cetățile cele trufase. Pilda cu Samaritanul milostiv. Marta și Maria.

Iar după acestea a ales Domnul și pe alți șaptezeci (de ucenici) și l-a trimis, câte doi, înaintea

57—60: Mat. 8, 19—22.

10, 1—12: Mat. 10, 7—16; Marcu 6, 7—11.

feșii sale, în fiecare cetate și loc, unde avea el să meargă.

2. Și grăia către dânșii: Sece-rișul este mult, iar lucrătorii pu-țini; rugați deci pe Domnul se-cerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său.

3. Mergeți; iată eu vă trimit pe voi ca pe niște miei în mij-locul lupilor.

4. Să nu purtați pungă, nici traistă, nici încălțăminte; și nimă-nula să nu-și dați binete pe cale.

5. Și ori în ce casă veți intra, ziceți mai întâi: Pace casei ace-stea!

6. Și de va fi acolo fiul păcii, pacea voastră se va odihni peste dânsul; iar de nu, la voi se va întoarce.

7. Și în aceeaș casă să rămă-neți, mâncând și bând cele ce vi se vor da dela dânșii; că vred-nic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați din casă în casă.

8. Și ori în care cetate veți intra și vă vor primi, mâncați cele ce se vor pune înaintea voastră.

9. Și tămăduiți bolnavii cari vor fi înrânsa și spuneți-le: S'a apropiat de voi împărăția lui Dum-nezeu.

10. Iar de veți intra în vre-o cetate și nu vă vor primi pe voi, ieșind în ulițele ei cele late, ziceți:

11. Și praful ce s'a lipit de noi din cetatea voastră, îl scuturăm vouă; dar aceasta să știți, că s'a apropiat spre voi împărăția lui Dumnezeu.

12. Vă spun însă, că mai ușor va fi Sodomei în ziua aceea, decât acelei cetăți.

13. Vai ție Horazine! Vai ție Vitsaldo! Că de s'ar fi făcut în Tîr și în Sidon minunile care s'au făcut intru voi, de mult în sac și în cenușă sezând, s'ar fi pocăit!

14. Însă Tîrului și Sidonului mai ușor le va fi, la judecată, decât vouă.

15. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei pogori!

16. Cel ce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă, și cel ce se lapădă de voi, de mine se lapădă. Iar cel ce se lapădă de mine, se lapădă de cel ce m'a trimis pe mine.

17. Atunci s'au întors cei șap-tezeci cu bucurie, zicând: Doamne, și dracii ni se supun nouă, intru numele tău!

18. Zis-a lor Iisus: Văzut-am pe satana, ca un fulger căzând din cer.

19. Iată, vă dau stăpânire să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrășmașului, și nimic nu vă va vătăma pe voi.

20. Dar nu pentru aceasta vă bucurați, că duhurile se pleacă vouă; ci vă bucurați mai vârtos, că numele voastre sunt scrise în ceruri.

21. În ceasul acela s'a bucurat Iisus cu duhul și a zis: Mulțu-mescu-ți ție, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai as-cuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit prun-cilor. Adevărat, Părinte, că așa a fost bunăvoința ta, înaintea ta.

22. Și întorcându-se către ace-

15: Is. 14, 13. 15.

21-22: Mat. 11, 25-27.

nici săi, a zis: Toate imi sunt date mîle dela Tatăl meu, și nimenia nu știe cine este Fiul, fără numai Tatăl și cine este Tatăl, fără nu-mai Fiul, și căruia va voi Fiul să-i descopere.

23. Apoi întorcându-se către ucenici, deosebi, a zis: Fericiți sunt ochii cari văd cele ce voi vedeți!

24. Căci grăesc vouă, că mulți proroci și împărați au voit să vază cele ce vedeți voi și nu au văzut, și să auză cele ce auziți și nu au auzit.

25. Ci iată, un legiutor s'a scu-lat, ispitindu-l pe el și zicând: Învățătorule, ce voi face, ca să moștenesc viața veșnică?

26. Iar el a zis: În lege ce este scris? Cum citești?

27. Iar el răspunzând a zis: Să iubesc pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot su-fletul tău și din toată vîrtutea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși.

28. Și l-a zis lui: Drept ai răs-puns. Fă aceasta și vei fi viu.

29. Iar el vrînd să se îndrep-teze pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu?

30. Atunci răspunzând Iisus, a zis: Un om oarecare se pogora dela Ierusalim la Ierihon și a că-zut între tâlhari, cari desbrăcân-du-l și rănindu-l, s'au dus, lăsân-du-l abia viu.

31. Și după întîmplare, un preot se pogora pe calea aceea; și vă-zându-l pe dânsul, a trecut ală-turea.

25-28: Mat. 22, 35-40; Marcu 12,

28-34.

27: A doua Lege 6, 5; Lev. 19, 18.

32. Așijderea și un levit, film-du-i drumul pe-acolo, a venit și l-a văzut și a trecut pe alături.

33. Iar un samarinean mergând pe cale, a ajuns la el, și văzân-du-l i s'a făcut milă.

34. Și apropiindu-se, l-a legat ranele, turnând untdelemn și vin, și puindu-l pe dobitoacul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a pur-tat grija de el.

35. Iar a doua zi, la plecare, a scos doi dinari, l-a dat gazdei și l-a zis lui: Poartă grija de dânsul și orice vei mai cheltui, îți voi plăti când mă voi întoarce.

36. Deci, care dintre aceștia trei ți se pare a fi aproapele celui căzut între tâlhari?

37. Iar el răspunse: Cel ce a avut milă de dânsul. Atunci Iisus a zis lui: Mergi de fă și tu ase-menea.

38. Apoi, pe când mergeau ei, a intrat Iisus într'un sat; iar o femeie cu numele Marta l-a primit pe el în casa sa.

39. Și aceea avea o soră ce se chema Maria, care sezând lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvîn-tele lui.

40. Iară Marta se silia spre multă slujbă. Și oprindu-se (lângă Iisus) a zis: Doamne, nu socotești oare că soru-mea m'a lăsat singură să slujesc? Ci spune-i să-mi ajute.

41. Și răspunzând Iisus, a zis ei: Marto, Marto, te grijești și spre multe te silești;

42. Ci un lucru trebuiește. Maria însă partea cea bună și-a ales, care nu se ve lua dela dânsa.

11.

*Rugăciunea domnească. Vinde-
carea unui mut. Iudeii cer semn
din cer. Iisus mustră pe cărtu-
rari și pe farisei.*

Și întâmplându-se odată să se roage Iisus într'un loc, când a încetat, unul din ucenicii lui a zis către dânsul: Doamne, învață-ne să ne rugăm, precum și Ioan a învățat pe ucenicii săi.

2. Și le-a zis lor: Când vă rugați ziceți: Tatăl nostru carele ești în ceruri, sfintească-se numele tău. Vie împărăția ta. Fie voia ta, precum în cer și pe pământ.

4. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi,

4. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm tuturor celor ce ne greșesc nouă. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

5. Apoi a zis către ei: Cine dintre voi, (dacă) are un prieten și mergând la dânsul, la miezul nopții, îl va zice lui: Prietene, dă-mi împrumut trei până,

6. Căci a venit din cale un prieten la mine, și n'am ce-i pune înainte - (își poate închipui că)

7. Acela, răspunzând dinlăuntru, va zice: Nu-mi face osteneală acum; ușa e încuiată și copiii mei sunt în pat cu mine: nu pot să mă scol și să-ți dau ție.

8. Vă spun, că chiar de nu s'ar scula și i-ar da lui pentru că îl este prieten, dar pentru îndrăzneala lui se va scula și-i va da lui câte îi trebuie.

11. 2-4: Mat. 6, 9-13.

9. Deci vă spun vouă: Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și se va deschide vouă.

10. Că tot cel ce cere, va lua, și cel ce caută, va afla, și celui ce bate i se va deschide.

11. Căci care dintre voi fiind tată, de-i va cere fiul pâine, ar fi în stare să-i dea lui piatră? Sau de-i va cere pește, în loc de pește să-i dea lui șarpe?

12. Sau de-i va cere ou, să-i dea lui scorpie?

13. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl cel din cer va da Duh Sfânt celor ce, cer dela dânsul!

14. Iar odată, scoțând (Iisus) un drac (dintr'un om) care era mut, după ce a ieșit dracul, mutul a grăit; și s'au mirat noroadele.

15. Unii dintrâșli însă ziceau: Cu Velzevul, domnul dracilor, scoate dracii!

16. Iar alții ispitindu-l, cereau dela dânsul semn din cer.

17. Ci el cunoscând gândurile lor, a zis: Toată împărăția ce s'a desbînlat intru sine se pustiește și cade casă peste casă.

18. Deci și satana, dacă s'a desbînlat intru sine, cum va mai sta împărăția lui? Că spuneți că eu cu Velzevul scot dracii.

19. Dar dacă eu cu Velzevul scot dracii, feciorii voștri cu cine scot? Pentru aceasta ei vă vor fi judecători.

20. Dacă însă eu cu degetul lui Dumnezeu scot dracii, lată, o

9-13: Mat. 7, 7-11.

14-26: Mat. 12, 20-30. 43-45; Marcu 3, 22-27.

afușs la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare, intrarmat fiind, își păzește curtea, averile lui sunt în pace.

22. Iar când vine unul mai tare decât el, îl birue, îi ia toate armele lui intru cari își pusese nădejdea, și împarte cele prădate dela el.

23. Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea, și cel ce nu adună cu mine, risipește.

24. Când duhul cel necurat iese din om, umblă prin locuri fără de apă, căutându-și odihnă, și neaflând, zice: 'Întoarce-mă-voi în casa mea, de unde am ieșit.

25. Și viind o află măturată și împodobită.

26. Atuncia se duce și ia alie șapte duhuri mai rele decât sine, și intrând, locuiesc acolo; și ajung (laptele) cele de pe urnă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâi.

27. Și pe când grația el acestea, o femeie din mulțime ridicând glas, a zis lui: Fericit este pântecul care te-a purtat și sânul care l-a hrănit!

28. Iar el a zis: Adevărat, dar fericiti sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el!

29. Atunci adunându-se noroadele, a început a le grăi: Neamul acesta este viclean; el cere semn și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Iona profețului.

30. Că precum a fost Iona semn pentru Niniviteni, așa va fi și Fiul Omului pentru neamul acesta.

31. Împărăteasa dela miază-zi se va scula la judecată cu oamenii neamului acestuia și-i va osândi pe ei, căci ea a venit dela maringinile pământului să asculte înțelepciunea lui Solomon, și iată aici mai mult decât Solomon.

32. Ninivitenii se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi pe el; căci auzind propovăduirea lui Iona el s'au pocăit, și iată aici mai mult decât Iona.

33. Nimenea aprinzând lumina, nu o pune în loc ascuns, nici sub obroc, ci în sfeșnic, ca cei ce intră să vadă lumina.

34. Luminătorul trupului este ochiul. Când ochiul tău va fi curat, tot trupul tău va fi luminat; iar când va fi rău, și trupul tău va fi întunecat.

35. Drept aceea, ia seama, ca lumina care este intru tine să nu fie întunec.

36. Deci, dacă tot trupul tău va fi luminat, neavând nici-o parte întunecoasă, el va fi luminat întreg, ca și când te-ai lumina o făclie cu strălucirea ei.

37. Ci pe când grația el (acestea), un fariseu l-a rugat pe dânsul să prânzească la el; și intrând a șezut la masă.

38. Iar fariseul văzând, s'a mirat că Iisus nu s'a spălat mai întâi, înainte de masă.

39. Domnul a zis atunci către dânsul: Acum, voi farisei curățiți partea cea dinafară a paharului și a blidului, iară lăuntruul vostru este plin de răpire și de vicleșug.

34-36: Mat. 6, 22-23.

39-52: Mat. 23, 1-36.

29-32: Mat. 12, 38-42.

40. Nebunilor, au nu cel ce a făcut partea dinafară a făcut-o și pe cea dinlăuntru?

41. Ci faceți milostenie cu cele ce vă prisosesc, și atunci toate ale voastre vor fi curate.

42. Dar vai vouă, fariseilor! Că dați zeciuială din izmă și din rută și din toate verdețurile, și nesocotiți dreptatea și dragostea lui Dumnezeu. Acestea se cădea să le faceți și pe acelea să nu le lăsați.

43. Vai vouă fariseilor, că iubiți scaunele cele mai de sus în sinagoge, și închinăciunile prin târguri.

44. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că sunteți ca mormintele cele ascunse. Că oamenii nu le știu și umblă peste ele.

45. Și răspunzând unul din legiutori, a zis lui: Învățătorule, spunând acestea, ne ocărești și pe noi.

46. Iar el a zis: Vai și vouă, legiutorilor! Că grămădiți pe oameni sarcini grele de purtat, iar voi nici cu un deget al vostru nu vă atingeți de ele.

47. Vai vouă! Că zidiți mormintele prorocilor pe cari părinții voștri i-au ucis.

48. Deci, mărturișiți și împărtășiți faptele părinților voștri; că ei i-au ucis pe dânsii, iar voi le zidiți mormintele lor.

49. De aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: Trimite-voi la ei proroci și apostoli și dintrânși vor ucide și vor prigoni.

50. Ca să se ceară dela neamul acesta sângele tuturor prorocilor, ce s'a vărsat dela începutul lumii.

51. Dela sângele lui Avel până la sângele lui Zaharia, care a ple-

rit între altar și biserică. Adevăr zic vouă, că se va cere dela neamul acesta.

52. Vai vouă legiutorilor! Că ați luat chela cunoștinții: Voi nu ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre nu i-ați lăsat.

53. Și ieșind el de acolo, cărturarilor și fariseilor au început a-l strămota cu înverșunare și a-l sili să vorbească de multe.

54. Pândindu-l pe el și căutând să prindă ceva din gura lui, ca să-i afle vreo vină.

12.

Aluatul fariseilor. Hula împotriva Duhului Sfânt. Curajul în orele de prigoană. Împotriva comitel. Pilda cu bogatul nebun. Ferirea de lubirea de argint. Indemnuri la trezvie și la înțeleaptă veghere. Seminele oreștil.

Atunci adunându-se mari mulțimi de noroade, încât se călcău unii pe alții, a început Iisus a spune mai întâi ucenicilor săi: Păziți-vă de aluatul fariseilor, care este fățăria.

2. Că nimic nu este acoperit care să nu se descopere, și ascuns care să nu se cunoască.

3. De aceea, câte ați spus la întunec, se vor auzi la lumină, și ce ați spus la ureche, în cămări, se va propovedui de pe acoperișuri.

4. Deci, grăesc vouă, prietenilor mei: Nu vă temeți de cel ce ucide trupul și după aceea nu pot să facă mai mult.

12. 2-9: Mat. 10, 26-33.

5. Ci vă voi arăta vouă de cine să vă temeți: Să vă temeți de cel ce după ce a ucis, are putere să arunce în Gheenă. Adevăr grăesc vouă: de acela să vă temeți!

6. Au nu se vând cinci vrăbii la doi bănuți? Și nici una din trănsele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Ci și perii capului vostru toți sunt numărați. Nu vă temeți deci, căci voi sunteți cu mult mai de preț decât vrăbiile.

8. Și zic vouă: Tot cel ce mă va mărturisi înaintea oamenilor, și Fiul Omului îl va mărturisi pe el înaintea înșelilor lui Dumnezeu.

9. Iar cel ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea înșelilor lui Dumnezeu.

10. Și tot cel ce va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va lerta lui; iar celui ce va huli împotriva Duhului Sfânt, nu i se va lerta.

11. Iar când vă vor duce pe voi înaintea soboarelor și a dragătorilor și a stăpânitorilor, nu vă grijiți cum și ce veți răspunde, sau ce veți spune.

12. Că Duhul Sfânt vă va învăța pe voi în ceasul acela cele ce trebuie să grațiți.

13. Atunci a zis lui unul din mulțime: Învățătorule, spune fraților mei să împartă cu mine moștenirea.

14. Iară el a răspuns: Omule, cum m'a pus pe mine judecător sau împărțitor peste voi?

15. Și a zis către el: Luați seama și vă feriți de lăcomie, căci viața

cuiva nu stă în prisosul avuțiilor lui.

16. Apoi le-a spus o pildă, grăind: Unui om bogat i-a rodit țarina.

17. Și cugeta întru sine, zicând: Ce voi face, că nu am unde aduna rodirile mele?

18. Și a zis: Iată ce voi face: strica-voi jînițele mele și le voi zidi mai mari, și voi strânge acolo toate rodirile mele și bunătățile mele.

19. Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și te veselește!

20. Dar Dumnezeu i-a zis lui: Nebune, în această noapte sufletul tău se va cere dela tine, și cele ce ai gătit ale cui vor fi?

21. Așa este cel ce strânge luiși comoară, iar nu cu Dumnezeu se îmbogățește.

22. Apoi a zis către ucenicii săi: De aceea zic vouă: nu vă grijiți de sufletul vostru ce veți mânca, nici de trupul vostru cu ce veți îmbrăca.

23. Sufletul mai mult este decât hrana și trupul decât haina.

24. Căutați la corbi, că nici nu samănă, nici nu seceră; ei nu au cămări, nici jînițe, și Dumnezeu îi hrănește pe ei. Cu cât mai de preț sunteți voi decât păsările?

25. Și (apoi) cine din voi grijindu-se poate să adauge statului său un cot?

26. Deci, dacă nici ce este mai puțin nu puteți face, ce vă mai grijiți de celelalte!

22-31: Mat. 6, 25-33.

27. Priviți la crini cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc; și grăesc vouă, că nici Solomon întru toată mărirea lui nu s'a îmbrăcat ca unul din aceștia.

28. Și de vreme ce iarba câmpului, care astăzi este și mâine în cuptor se aruncă, Dumnezeu o îmbracă așa, cu cât mai vătos pe voi, puțin credincioșilor!

29. Deci, voi să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, și nici să nu vă îngrijorați,

30. Căci toate acestea le caută păgânii lumii acesteia; iar Părințele vostru știe, că acestea vă sunt de trebuință.

31. Ci căutați împărăția lui Dumnezeu, și acestea toate se vor adăuga vouă.

32. Nu te teme turmă mică, pentru că a binevoit Tatăl vostru să vă dea vouă împărăția.

33. Vindeți avuțiile voastre și dați milostenie; faceți-vă vouă punct care nu se învechesc, comoară neîmpuținată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici molia nu strică.

34. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

35. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile voastre aprinse.

36. Fiți voi asemenea oamenilor cari așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă dela nuntă, ca venind și bădând, îndată să-i deschidă.

37. Ferice sunt slugile, pe care viind domnul le va afla priveghind. Adevăr grăesc vouă, că se va încinge (cu șorț) și le va

pune pe ele să șază la masă, și viind va sluji lor.

38. Și ori va veni la a doua strajă, ori va veni la a treia strajă, ferice sunt slugile acelea, de le va afla așa.

39. Iar aceasta încă să știți, că de ar ști stăpânul casei în ce ceas va veni furul, el ar priveghia și nu ar lăsa să-i spargă casa lui.

40. Deci, și voi fiți gata; căci în ceasul care nu gândiți va veni Fiul Omului.

41. Zis-a Petru lui: Doamne, nouă ne spui pilda aceasta, sau tuturor celorlalți?

42. Și a răspuns Domnul: Oare cine este economul cel credincios și înțelept, pe care îl va pune stăpânul peste slugile sale, ca să le dea, la vreme, măsura de grâu?

43. Fericită este sluga aceea, pe care viind stăpânul o va afla făcând așa.

44. Adevăr grăesc vouă, că o va pune pe ea peste toate avuțiile sale.

45. Iar de va zice sluga aceea întru inima sa: Stăpânul meu zăbovește să vină, și va începe să bate pe slugi și pe slujnice, și să mănca și a bea și a se îmbăta,

46. Veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua în care nu gândește și în ceasul în care nu știe, și o va tăia în două, și partea ei cu cel necredincios o va pune.

47. Și sluga care a știut voia stăpânului său, și nu a fost gata, nici a făcut după voia lui, se va bate mult.

48. Iar (sluga) care nu a știut și a făcut cele vrednice de bată, se va bate puțin. Căci tot celui ce i s'a dat mult, mult i se va

ceré, iar celui ce i s'a încredințat mai mult, mai mult i se va cere.

49. Foc am venit să arunc pe pământ, și cum aș dori să fie acum aprins!

50. Am un botez spre a mă boteza, și cu câtă nerăbdare aștept să se împlinească!

51. Au vi se pare că am venit să aduc pace pe pământ? Vă spun vouă: nu, ci desbinare.

52. Căci de acum înainte cinci fiind într-o casă, vor fi împărțiți: trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.

53. Va fi tatăl împotriva fiilor și feciorul împotriva tatălui; muma împotriva fetii și fata împotriva mumei; soacra împotriva nurerii și nora împotriva soacrei sale.

54. A zis apoi mulțimii: Când vedeți norul ridicându-se dela Apus, numai decât ziceți, că vine ploaie mare, și așa este.

55. Iar când vedeți că suflă vântul dela Miazăzi, spuneți că va fi zăduf, și așa este.

56. Fățarnicilor, fața cerului și a pământului știți să o tâlcuiți, dar vremea aceasta cum de n'o înțelegeți?

57. Și pentru ce nu judecați voi înțeleg, ce este drept?

58. Iar când mergi cu părăsul tău la dregător, pe cale dă-ți silința să te mântui de el; ca nu cumva să te ducă la judecător și judecătorul să te dea temnicerului, și temnicerul să te arunce în temniță.

59. (Iată) îți spun, că nu vei

ieși de acolo, până nu vei plăti și bănuțul cel mai de pe urmă.

13.

Isus îndeamnă la pocăință. Vindecarea femeii cu duhul neputinței. Pilda cu grăuntele de muștar. Aluatul ascuns. Ușa cea strâmtă. Isus și Irod. Ierusalimul ucigător de proroci.

În vremea aceea venit-au oare cari (la Isus), grăindu-l despre Galileenii, al căror sânge Pilat îl amestecase cu jertfele lor.

2. Și răspunzând Isus, a zis lor: Au vi se pare că acești Galileeni, fiindcă au pățit aceste, au fost mai păcătoși decât toți Galileenii?

3. Nu! Ci zic vouă, că de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri!

4. Sau cel optsprezece, peste cari a căzut turnul în Siloam și i-a omorît, vi se pare că au fost mai păcătoși decât toți oamenii cari locuiau în Ierusalim?

5. Nu! Ci zic vouă, că de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri!

6. Apoi le-a spus pilda aceasta: Un om avea un smochin sădit în via sa și a venit să caute roadă în el, dar nu a aflat.

7. Și a zis către vier: Iată, sunt trei ani de când viu să caut roadă în smochinul acesta și nu aflu. Tăie-l pe el! Dece mai incurcă locul?

8. Iar vierul răspunzând a zis lui: Doamne, mai lasă-l anul acesta, până-l voi săpa împrejur și-l voi pune gunoi;

9. Și de va face roadă, (bine); iar de nu, îl vei tăia la anul.

10. Iar într-o Sămbătă Isus învâta într'upa din sinagogi.

33—34: Mat. 6, 20—21.

35—46: Mat. 24, 42—51.

51—53: Mat. 10, 34—36.

11. Și iată, era o femeie care avea duhul neputinței de optsprezece ani; și era gârbovă și nu putea să se ridice în sus nici decum.

12. Iar Iisus văzându-o pe dânsa, a chemat-o și i-a zis: Femeie, te-ai izbăvit de neputința ta.

13. Și și-a pus mâinile peste dânsa și îndată s'a îndreptat, începând să mărească pe Dumnezeu.

14. Atunci mai marele sinagogii mănîindu-se că Iisus vindecase Sâmbăta, răspunzând a zis către mulțime: Șase zile sunt întru cari se cade să lucrezi; deci în acestea viînd, să vă vindecați, iar nu în ziua Sâmbetei.

15. Și răspunzând Domnul a zis lui: Fătarnice, au nu fiecare din voi își deslege Sâmbăta boul său sau asinul dela iesle, și-l duce de la adapă?

16. Dar această fiică a lui Avraam, pe care a legat-o satana, de optsprezece ani, nu se cădea oare a o deslega din legătura aceasta, în ziua Sâmbetei?

17. Și grăind el acestea, s'au rușinat toți potrivnicii lui, iar norodul întreg se bucura de toate faptele cele slăvite ce se făceau de dânsul.

18. Apoi a zis: Cu ce se aseamănă împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o voi asemăna pe ea?

19. Asemenea este grăunțelului de muștar, pe care luându-l omul, l-a aruncat în grădina sa, și a crescut și s'a făcut copac mare, și pasărele cerului s'au sălășluit în ramurile lui.

13. 18—21: Mat. 13, 31—33; Marcu 4, 30—32.

20. Și iarăși a zis: Cu ce voi asemăna împărăția lui Dumnezeu?

21. Asemenea este aluatului, pe care luându-l femeia, l-a ascuns în trei măsurile de făină, până a dospit toată.

22. Și călătorind (Iisus) în Ierusalim, străbătea prin cetăți și prin sate, învățând (poporul).

23. Și l-a întrebat cineva: Doamne, puținți sunt oare cei ce se mântuesc? Iar el le-a răspuns:

24. Nevoiți-vă a intra prin ușa cea strîmtă, că zic vouă: mulți vor căuta să intre și nu vor putea.

25. Căci după ce se va scula stăpânul casei și va incuia ușa și voi veți începe a sta afară și a bate în ușă zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă, el, răspunzând vă va zice: Nu vă știu pe voi de unde sunteți.

26. Atunci veți începe a zice: am mâncat și am băut înaintea ta și în ulițele noastre al propovăduit.

27. El însă va zice: Vă spun că nu vă știu pe voi de unde sunteți; duceți-vă dela mine toți cei ce faceți nedreptăți.

28. Acolo va fi plîngerea și scrîsnirea dinților, când veți vedea pe Avraam și pe Isac și pe Iacov și pe toți prorocii întru împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară.

29. Și vor veni dela Răsărit și dela Apus și dela Miazăzi și dela Miază-noapte și vor ședea la masă în împărăția lui Dumnezeu.

30. Și iată, sunt (unii) de pe urmă cari vor fi întâi, și (alții) sunt întâi cari vor fi pe urmă.

28—29: Mat. 8, 11—12.

31. În ziua aceea s'au apropiat niște farisei și au zis lui: Ieși și te du de aici, că Irod va să te omoare.

32. Iar el le-a răspuns: Mergeți și spuneți vulpei acestuia: Iată, scot draci și fac vindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi sfârși.

33. Însă astăzi și mâine și în cealaltă zi mi se cade să călătoresc; că nu este cu putință să pierd vreun proroc afară din Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime, cel ce omori proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pe filii tăi, cum îți adună găina puii săi sub aripi, și tu nu ai vrut?

35. Iată vi se lasă casa voastră pustie; dar adevăr grăesc vouă: De acum nu mă veți mai vedea, până va veni vremea să ziceți: Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

14.

Iisus tămăduiește pe bolnavul de hidroptică. Indemnuri la smerenie și la milă. Pilda cu cei chemați la cină. Adevăratul ucenic al lui Hristos.

S' a întâmplat să intre el într-o Sâmbătă în casa unuia din căpeteniile fariseilor, ca să mănânce pâine, iar aceștia îl pîndeau pe el.

2. Și iată, se pomenește înaintea sa cu un bolnav de hidroptică.

3. Și începând Iisus vorba, a zis către farisei și către legiuitori:

21—23: Mat. 23, 37—39.

33: Ps. 118, 26.

Îng. duit este oare a vindeca Sâmbăta?

4. Iar ei au tăcut. Și atingându-se de el, l-a vindecat și l-a slobozit pe el.

5. Apoi grăindu-le (iarăși) a zis: Care dintre voi, de-i va cădea în fântână fiul sau boul, nu-l va scoate pe el îndată, în ziua Sâmbetei?

6. Și n'au putut să-l dea nici un răspuns la acestea.

7. Și luând aminte cum își alegeau cei chemați la locurile cele mai de sus, le-a spus lor o pildă zicând către dânsii:

8. Când ești chemat de cineva la nuntă, nu te așeza în locul cel mai de sus, ca nu cumva să fie chemat acolo altul, mai de cinste decât tine.

9. Și venind cel ce te-a chemat și pe tine și pe acela, să-ți zică: Dă acestuia locul, și atunci cu rușine vei începe să șezi în locul cel mai de jos.

10. Ci când vei fi chemat, mergând așază-te la locul cel mai de jos, ca venind cel ce te-a chemat, să-ți zică ție: Prietene, suie-te mai sus! Atunci vei avea cinste înaintea celor ce vor ședea la masă împreună cu tine.

11. Căci tot cel ce se înalță, se va smeri, și cel ce se smerește, se va înalța.

12. Iar celui ce îl chemase pe el l-a zis: Când faci prînz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici pe vecinii bogați, ca nu cumva și ei să te cheme pe tine ca să-ți răsplătească.

13. Ci când faci ospăț, chiamă

săracii, neputincioșii, schiopii și orbi.

14. Și fericit vei fi, că n'au cu ce-ți răsplăti; dar ți se va răsplăti întru învierea dreptilor.

15. Și auzind acestea unul din cei ce erau la masă cu el, a zis: Fericit este cel ce va prânzi întru împărăția lui Dumnezeu!

16. Iar el a zis către dânsul: Un om oare care a făcut cină mare și a chemat pe mulți.

17. Și în ceasul cinei a trimis pe sluga sa să spună celor chemați: Veniți, că iată, sunt gata toate!

18. Dar toți au început a-și cere iertare, unul câte unul. Cel dintâi a zis: Mi-am cumpărat țarină și trebuie să mă duc ca s'o văd; rogu-te să mă ierți.

19. Un altul a zis: Cinci perechi de boi mi-am cumpărat și merg să-i încerc; rogu-te să mă ierți.

20. Și (iarăși) un altul a zis: M'am însurat, și de aceea nu pot veni.

21. Și întorcându-se sluga aceea, a spus stăpânului său acestea. Atunci mănîindu-se stăpânul casei, a zis slugii sale: Ieși degrabă în ulițele și răspântiile cetății, și adu aici săracii și bolnavii și schiopii și orbi.

22. Și (întorcându-se) a zis sluga: Doamne, s'a făcut cum ai poruncit și tot mai este loc.

23. Atunci a zis stăpânul slugii sale: Ieși la drum și la garduri și-l silește să intre, ca să se umple casa mea.

24. Căci zic vouă: Nici unul din oamenii cari au fost chemați nu va gusta din cina mea.

25. Și mergeau cu dânsul noaptea multe; iar el întorcându-se, le-a zis lor:

26. Oricine vine la mine și nu urăște pe tatăl său și pe mama sa și pe femeia sa și pe copiii și pe frații și pe surorii, ba chiar și sufletul său, nu poate fi ucenicul meu.

27. Și cel ce nu-și poartă crucea sa și vine după mine, nu poate fi ucenicul meu.

28. Că cine dintre voi vrând să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielii, (să vadă) de are cu ce să-l prăvească?

29. Pentru că nu cumva puindu-i temelii și neputându-l isprăvi, toți cei ce-l vor vedea să-l înceapă a-l batjocori.

30. Și a zice: Omul acesta a început să zidească și n'a putut să isprăvească.

31. Sau care împărat, mergând să se bată cu alt împărat, în război, nu va sta mai întâi la stat, (ca să vadă) de va putea să învingă cu zece mii (de ostași) pe cel ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?

32. Iar de nu, încă fiind el din parte, îl trimite solie și se roagă de pace.

33. Deci dară, tot așa fiecare din voi, care nu se lapădă de toate ale sale, nu poate fi ucenicul meu.

34. Bună este sarea, dar dacă

sarea se va strica, cu ce se va drege?

35. Nici în pământ, nici în gunoi nu mai este de nicio treabă, ci se aruncă afară. Cel ce are urechi de auzit să auză.

15.

Pilda despre oala cea pierdută și despre drahma cea pierdută.
Pilda despre fiul risipitor.

Și s'au apropiat de dânsul toți vameșii și păcătoșii ca să-l asculte.

2. Ci cărtiau fariseii și cărturarii zicând: Acesta primește la sine pe păcătoși și stă la masă cu ei.

3. Atunci a spus lor pilda aceasta, zicând:

4. Care om dintre voi, având o sută de oi și pierzând una din ele, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea pierdută, până când o găsește pe ea?

5. Și găsiindu-o, o ia pe umerii lui cu bucurie,

6. Și venind la casa sa, își chiamă prietenii și vecinii, și le zice: Bucurați-vă împreună cu mine, că am găsit oala mea cea pierdută.

7. Iată vă spun, că așa și în cer mai multă bucurie va fi pentru un păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de drepti, cărora nu le trebuiește pocăință.

8. Sau care femeie, având zece drahme, de va pierde o drahmă, nu aprinde făclia și nu mătură casa și nu caută cu dinadinsul, până ce o află?

9. Și aflându-o, își chiamă prietenii și vecinele, și le zice: Bucurați-vă împreună cu mine, că am găsit drahma pe care o pierdusem.

10. Ci vă spun, că tot astfel, bucurie este înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos care se pocăiește.

11. Apoi a zis: Un om avea doi feciori.

12. Și cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: Tată, dă-mi partea de avuție ce mi se cade. Și (tatăl) le-a împărțit lor avuția.

13. Și nu după multe zile, feciorul cel mai tânăr adunându-și toate, s'a dus într-o țară departe și acolo și-a risipit avuția, viețuind întru desmierdări.

14. Dar cheltuind el toate ale sale, s'a făcut foamete mare în țara aceea, și el a început a duce lipsă.

15. Atunci, mergând s'a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, iar acesta l-a trimis pe el în țarina sa, ca să păzească porcii.

16. Și doria să-și sature pântecul său de roșcovele ce le mănâcau porcii, dar nimeni nu-i da lui.

17. Atunci viindu-și întru sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt indestulați cu pâine, iar eu pier de foame!

18. Scula-mă-voi și mă voi duce la tatăl meu și voi zice: Tată, greșit-am la cer și înaintea ta,

19. Și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.

20. Și sculându-se a venit la tatăl său. Și încă fiind departe, l-a văzut pe el tatăl său și i s'a făcut milă, și alergând a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat pe el,

21. Și i-a zis lui feciorul: Tată, greșeam la cer și înaintea ta, și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău.

22. Iar tatăl a zis către slugile sale: Aduceți degrabă haina cea mai de frunte și-l îmbrăcați pe el, și puneți inel în mână lui și încălțămintă în picioarele lui.

23. Și aducând vițelul cel îngrășat îl junghiați, ca mâncând să ne veselim;

24. Căci fiul meu acesta mort era și a înviat, pierdut era și s'a aflat. Și au început a se veseli.

25. Iar feciorul lui cel mai mare era la țarină. Și dacă s'a întors și s'a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.

26. Și chemând pe una din slugi, a întrebat-o: Ce sunt acestea?

27. Iar ea a zis: Fratele tău s'a întors, și tatăl tău, pentru că l-a primit sănătos, a tăiat vițelul cel îngrășat.

28. Și s'a mâniat (atunci feciorul cel mare) și nu voia să intre. Dar tatăl său ieșind afară, îl chema pe el.

29. El însă răspunzând, a zis tatălui său: Iată, de atâția ani îți slujesc ție, și niciodată porunca ta n'am călcat-o, și mie nici odată nu mi-ai dat măcar un leu, ca să mă veselesc cu prietenii mei.

30. Iar când a venit fiul tău acesta, care ți-a mâncat avuția cu desfrănatele, ai junghiat pentru el vițelul cel îngrășat.

31. Atunci a zis (tatăl): Fiule, tu pururea ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt.

32. Ci (acum) se cădea să ne veselim și să ne bucurăm, căci

fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s'a aflat.

16.

Iconomul nedrept. Nimeni nu poate sluji la doi domni. Pilda despre bogatul nemilostiv și săracul Lazar.

Zis-a (Iisus) către ucenicii săi: Era un om bogat care avea un iconom, și acesta a fost părit la el că-l risipește avuțiile.

2. Și chemându-l pe el, i-a zis: Ce aud de tine? Dă seama de iconomia ta, căci (altfel) nu vei mai putea fi iconom.

3. Iar iconomul a zis întru sine: Ce voi face? Că stăpânul meu ia iconomia dela mine. Să sap nu pot, să cer mie rușine.

4. Știu ce voi face, de voi fi scos din iconomie, ca să mă primească (alții) în casele lor.

5. Și chemând, câte unul, pe fiecare din datornicii stăpânului său, a zis celui dintâi: Cu cât ești dator stăpânului meu?

6. Iar el a răspuns: Cu o sută de măsuri de unt de lemn. Zis-a lui iconomul: Iată-ți zapisul tău, și șezi jos repede și scrie: cincizeci.

7. Iar după aceea a zis altuia: Dar tu cu cât ești dator? Iar el a răspuns: Cu o sută de măsuri de grâu. Zis-a lui iconomul: Iată-ți zapisul tău și scrie: optzeci.

8. Și a laudat stăpânul pe iconomul nedrept, că lucrase cu minte, că filii veacului acestuia, în felul lor, sunt mai cuminți decât filii luminii.

9. Drept aceea, vă spun: Faceți-ți-vă vouă prieteni, cu bogățiile

nedreaptă, ca ajungând voi în lipsă, să vă primească în corturile cele veșnice.

10. Cel ce este credincios întru puțin, și întru multe este credincios, și cel ce este nedrept întru puțin, și întru mult este nedrept.

11. Deci dacă întru avuțiile cele nedrepte n'ai fost credincios, pe cele adevărate cine vi le va încredința vouă?

12. Și dacă întru cele străine n'ai fost credincios, pe cele ce sunt ale voastre cine vi le va da vouă?

13. Nici o slugă nu poate sluji la doi domni; pentru că sau pe unul va uri și pe altul va iubi, sau de unul se va ținea și de altul nu va griji. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu și lui Mamona.

14. Și acestea toate le auziau și fariseii cari erau iubitori de argint și-l batjocoreau pe el.

15. Atunci le-a zis lor: Voi sunteți cei ce vă faceți pe voi drepti înaintea oamenilor; dar Dumnezeu știe inimile voastre, că ce este înalt înaintea oamenilor, urâclune este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și prorocii (au fost) până la Ioan; de atunci împărăția lui Dumnezeu se bine vestește și fiecare se stăpânește spre ea.

17. E mai lesne însă să treacă gerul și pământul, decât să cază din lege o cirtă.

18. Tot cel ce-și lasă femeea și-și la alta, preacurvește, și tot cel ce la pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.

19. Era odată un om bogat, care se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele, slăvii (de prieteni).

20. Și era și un sărac, anume Lazar, care zăcea la poarta lui, plin de bube.

21. Și poțea să se sature (măcar) cu sfărâmurile care cădeau dela masa bogatului; și câinii venind îi lingeau bubele lui.

22. Și s'a întâmplat că a murit săracul, fiind dus de ingeri în sânul lui Avraam; a murit apoi și bogatul și s'a îngropat.

23. Și fiind el în muncile laudului, ridicându-și ochii săi, vede pe Avraam de departe și pe Lazar în sănurile lui.

24. Atunci strigând, el a zis: Părinte Avraame, miluește-mă și trimite pe Lazar să-și atingă vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, că mă chinuesc în văpaia aceasta.

25. Iar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că în viața ta ai luat cele bune ale tale, și Lazar, așijderea, cele rele; iar acum acesta se mângăie, iar tu te chinuești.

26. Și pe lângă toate acestea, între noi și între voi s'a așezat o prăpastie mare, ca cei ce vor vrea să treacă de aici la voi, să nu poată, și nici cei de acolo să nu treacă la noi.

27. Și a zis (bogatul): Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți pe dânsul în casa tatălui meu;

28. Căci am cinci frați, să le mărturisească lor, ca să nu vie și ei la acest loc de muncă.

29. Și i-a zis Avraam lui: Ei au pe Moise și pe proroci; să-l asculte pe dânsii.

30. Iar el a zis: Nu, părinte Avraame, ci de va merge la dânsii cineva dintre morți, se vor pocăi.

31. Și i-a zis lui, Avraam: Dacă nu ascultă pe Moise și pe proroci, nu vor crede, măcar de ar învia cineva din morți.

17.

Despre sminteli. Iertarea greșelilor aproapelui. Credința și faptele. Cei zece leproși. Întrebarea despre a doua venire.

Lis-a zis către ucenicii săi: Este cu neputință să nu vie smintele, dar voi de acela prin care vin!

2. Mai de folos i-ar fi lui de i s'ar lega de gât o piatră de moară, și s'ar arunca în mare, decât să smintească pe unul din aceștia mai mici.

3. Luați aminte de voi înșivă: De-ți va greși fie fratele tău, ceartă-l, și de se va pocăi, iartă-l pe el.

4. Și chiar de șapte ori în zi de-ți va greși ție, și de șapte ori se va întoarce la tine zicând: căescu-mă, tu să-l ierți.

5. Atunci apostolii au zis către Domnul: Sporește-ne nouă creștința!

6. Iar Domnul a zis: De ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice dudului acestuia: smulge-te și te sădește în mare, și v'ar asculta.

7. Și cine din voi, având slugă la arat sau la păscut (vitele), îi va zice când vine acasă din câmp: treci degrab și te-ășază la masă?

8. Oare nu-l va zice lui: Gătește-mi ca să cinez, și incingându-te, slujește-mi până voi mânca și voi bea, și după aceea vei mânca și vei bea și tu?

9. Au doară va mulțumi el slugii aceleia că a făcut cele ce

i s'au poruncit lui? Pare-mi-se că nu.

10. Așa și voi, când veți face toate cele ce vi s'au poruncit vouă, să ziceți: slugi netrebnice suntem, pentru că n'am făcut decât ceea ce eram datori să facem.

11. Și s'a întâmplat să meargă Iisus spre Ierusalim și să treacă prin mijlocul Samariei și al Galileei.

12. Și intrând într'un sat, l-au întâmpinat pe el zece leproși, care stăteau departe.

13. Și ridicând ei glasul, au zis: Iisuse, învățătorule, miluește-ne pe noi!

14. Iar el văzându-i, le-a zis: Mergeți și vă arătați preoților. Și pe când mergeau, s'au curățit.

15. Iar unul dintre ei, văzând că s'a vindecat, s'a întors, slăvind pe Dumnezeu cu glas mare.

16. Și a căzut cu fața la pământ, la picioarele lui, mulțumindu-i; și acela era Samaritanian.

17. Iar Iisus răspunzând, a zis: Au nu zece s'au curățit? Dar cel nouă unde sunt?

18. Nu s'au aflat să se întoarcă, să dea slavă lui Dumnezeu, fără numai acesta, care-l de neam strein?

19. Și i-a zis lui: Scoală-te și mergi; credința ta te-a mântuit.

20. Și fiind întrebat de farisei, când va veni împărăția lui Dumnezeu, a răspuns lor zicând: nu va veni împărăția lui Dumnezeu pe văzute.

21. Nici nu vor zice: Iată aici, sau Iată acolo! Fiindcă, Iată, împărăția lui Dumnezeu înăuntrul vostru este.

22. Apoi a zis către ucenici: Veni-vor zile, când veți dori să vedeți una din zilele Fiului Omului și nu veți vedea.

23. Atunci vă vor spune vouă: Iată o alci sau Iată o acolo, dar să nu mergeți, nici să-l urmați.

24. Că precum fulgerul care fulgeră dintr-o parte de sub cer, luminează toată partea de sub cer, așa va fi și cu Fiul Omului, în ziua lui.

25. Dar întâi trebuie să pătimească multe și să fie lepădat de neamul acesta.

26. Așa va fi și în zilele Fiului Omului, precum a fost în zilele lui Noe:

27. Mâncau, beau, se însurau și se măritau, până în ziua în care a intrat Noe în corabie și a venit potopul și i-a pierdut pe toți.

28. Așijderea, precum a fost în zilele lui Lot: mâncau, beau, cum-părau, vindeau, sădeau și zideau,

29. Iar în ziua când Lot a ieșit din Sodoma, a plouat din cer foc și pucioasă și l-a pierdut pe toți.

30. Așa va fi în ziua când Fiul Omului se va arăta.

31. În ziua aceea cel ce va fi pe acoperiș și lucrurile lui în casă, nu se pogoare să le ia pe ele; și cel ce va fi în țarină, asemenea să nu se întoarcă înapoi.

32. Aduceți-vă aminte de femeia lui Lot.

33. Oricine va căuta să-și mântuiască sufletul, piardă-l va pe el, și cine-l va pierde, acela viu îl va păstra.

34. Vă spun, că în noaptea aceea vor fi doi într'un pat: unul se va lua și altul se va lăsa.

35. Două vor măcina împreună: una se va lua și alta se va lăsa.

36. Doi vor fi în țarină: unul se va lua și altul se va lăsa.

37. Și grăind au zis lui: Unde (vor fi acestea), Doamne? Iar el a zis lor: Unde va fi hoitul, acolo se vor aduna și vulturii.

18.

Despre rugăciune. Fariseul și Vameșul. „Lăsați pruncii să ale la mine”. Primejdțiile aoutiei. Iisus își vesteste patimile. Vindecarea orbului din Ierihon.

Și le-a mai spus lor o pildă, și că se cade să se roage pururea și să nu se lenevească, zicând:

2. Era într-o cetate un judecător, care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina.

3. Dar era în cetatea aceea și o văduvă; aceasta venea la dânsul și zicea: izbăvește-mă de părăsul meu.

4. O vreme oare care el n'a vrut, dar după aceea a zis intru sine: Deși de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mă rușinez,

5. Totuși, pentru că văduva aceasta imi fece supărare, o voi izbăvi, ca în sfârșit să nu mă mai supere cu venirile ei.

6. Deci a zis Domnul: Auziți ce spune judecătorul nedrept?

7. Dar oare Dumnezeu nu va face izbăvire aleșilor săi, cari strigă către dânsul ziua și noaptea, deși îndelung îi rabdă pe dânsii?

8. Zic vouă, că va face lor izbăvire încurând. Dar când va veni Fiul Omului, afla-va el oare creștință pe pământ?

9. Iar unora cari se socoteau că sunt drepti și se uita de sus la ceilalți, le-a spus pilda aceasta:

10. Doi oameni s-au suit în biserică, să se roage: unul fariseu și celălalt vameș.

11. Fariseul stând, se ruga întru sine așa: Dumnezeuule, mulțumesc-ți că nu sunt ca ceilalți oameni: răpitori, nedrepti, preacurvari, sau ca și vameșul acesta.

12. Postesc de două ori pe săptămână, dau zece din toate câte câștig.

13. Iar vameșul stând departe nu îndrăznia nici ochii săi să-și ridice la cer, ci își bătea pieptul zicând: Dumnezeuule, milostiv fi mie, păcătosului!

14. Zic vouă, că acesta s'a pogorit mai îndreptat la casa sa, decât acela; căci tot cel ce se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește se va înălța.

15. Și aduceau la el și pruncii ca să se atingă de dânsul; iar ucenicii văzând, i-au certat pe ei.

16. Iisus însă chemându-i pe ei la sine, le-a zis: Lăsați pruncii să vie la mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu.

17. Adevăr zic vouă: Cel ce nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un prunc, nu va intra întru ea.

18. Atunci l-a întrebat pe el un dregător zicând: Învățătorule bune, ce voi face ca să moștănesc viața veșnică?

18. 15-17: Mat. 19, 13-15; Marcu 10, 13-16.

18-30: Mat. 19, 16-29; Marcu 10, 17-30.

19. Iar Iisus l-a zis lui: Ce mă numești bun? Nimeni nu este bun fără numai unul Dumnezeu.

20. Știi poruncile: să nu preacurvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu fi mărturie mincinoasă, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.

21. El însă a zis: Acestea toate le-am păzit din tinerețile mele.

22. Iar Iisus auzind acestea, l-a zis lui: Încă una îți mai lipsește: Vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în cer, și vino după mine.

23. Iar el, auzind acestea, s'a intristat, că era bogat foarte.

24. Și văzându-l Iisus că s'a intristat, a zis: Cât de anevoie vor intra în împărăția lui Dumnezeu cel ce au avut!

25. Că e mai lesne să treacă o cămilă prin urechile acului, decât să intre bogatul în împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar cel ce au auzit (acestea) au zis: Atunci cine poate să se mântuiască?

27. Răspuns-a Iisus: Cele ce nu sunt cu puțință la oameni, sunt cu puțință la Dumnezeu.

28. Atunci a zis Petru: Iată, noi am lăsat toate ale noastre și am venit după tine.

29. Iar el a zis lor: Adevăr grăesc vouă, că nu este nimeni care să-și fi lăsat casă, sau părinți, sau frați, sau femei, sau fiu pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Și să nu ia cu mult mai mult în veacul de acum, iar în veacul ce va să fie, viață veșnică.

20: Ieq. 20, 12-16.

31. Și luând cu sine pe cei doisprezece, a zis către dânsii: Iată ne suim în Ierusalim, și se vor împlini toate cele scrise prin profeți pentru Fiul Omului.

32. Că va fi dat pe mâna păgânilor și va fi batjocorit și va fi ocărit și va fi sculpat.

33. Și bătându-l il vor omori pe el; dar a treia zi va învia.

34. Ei însă n'au înțeles nimic din acestea, și cuvintele acestea erau ascunse pentru ei, căci nu pricepeau cele ce se grăiseră lor.

35. Iar când s'a apropiat Iisus de Ierihon, un orb ședea lângă cale, cerșind.

36. Și auzind el mulțimea trecând, a întrebat: Ce este aceasta?

37. Și i s'a spus: Trece Iisus Nazarineanul.

38. Atunci a strigat, zicând: Iisuse, fiul lui David, miluște-mă!

39. Iar cei ce mergeau înainte îl certau ca să tacă. Dar el cu atât mai vătos striga: Fiul lui David, miluște-mă!

40. Atunci Iisus oprindu-se a poruncit să-l aducă la sine; și apropiindu-se de dânsul l-a întrebat, zicând:

41. Ce voești să-ți fac? Iar el a zis: Doamne, să văd!

42. Zis-a Iisus lui: Vezi! Crede dintr-o dată te-a mântuit.

43. Și orbul a văzut îndată, și a mers după Iisus, laudând pe Dumnezeu. Și tot poporul care văzuse, preamărea pe Dumnezeu.

31-34: Mat. 20, 17-19; Marcu 10, 32-34.

35-43: Mat. 20, 29-34; Marcu 10, 46-52.

19.

Zaheu. Pilda cu talanții. Intrarea în Ierusalim. Iisus plânge pentru Ierusalim. Izgonirea oșilor din biserică.

Și intrând (Iisus) trecea prin Ierihon.

2. Și iată un om, anume Zaheu, care era mai marele vameșilor și era bogat,

3. Căuta să vadă pe Iisus cine este, și nu putea de mulțime, că era mic de stat.

4. Atunci, alergând înainte, s'a suit într'un dud ca să-l vadă, căci pe acolo avea să treacă.

5. Și dacă a ajuns la locul acela (Iisus), căutând însuși, l-a văzut pe dânsul și a zis: Zahee, grăbește de te pogorâ, căci astăzi în casa ta mi se cade să flu.

6. Și Zaheu s'a pogorit degrabă și l-a primit pe dânsul cu bucurie.

7. Și văzând aceasta toți (au început) a cânta și a zice: A intrat să găzduiască la un om păcătos.

8. Iar Zaheu stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor, și dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit.

9. Zis-a lui, Iisus: Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta fiu al lui Avraam este.

10. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

11. Și după ce au ascultat ei acestea, Iisus le-a mai spus o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim,

19. 11-27: Mat. 25, 14-30.

și lor li se părea că incurând va să se arete împărăția lui Dumnezeu.

12. Deci a zis el: Un om oarecare, de neam bun, s'a dus într-o țară departe să-și ia luiși domnie și să se întoarcă.

13. Și chemând zece slugi ale sale, le-a dat lor zece mine, și le-a zis: Neguțătoriți (cu ele) până mă voi întoarce.

14. Iar cetățenii lui îl urau pe el, și au trimis solie după dânsul, zicând: Nu voim pe acesta să domnească peste noi!

15. Iar când s'a întors el, luându-și domnia, a poruncit să se cheme la dânsul slugile, cărora le dăduse arginții, ca să afle cine ce a neguțătorit.

16. Și a venit cel dintâi, zicând: Doamne, mina ta a agonisit zece mine.

17. Și i-a zis lui (stăpânul): Bine, slugă bună, pentru că întru puțin ai fost credincios, vei avea putere peste zece cetăți!

18. A venit apoi al doilea, zicând: Doamne, mina ta a făcut cinci mine.

19. Și a zis și acestuia: Să fii și tu peste cinci cetăți!

20. Și venind al treilea a zis: Doamne, iată mina ta, care am păstrat-o legată în mahramă;

21. Căci m'am temut de tine, pentru că ești om aspru: iei ce n'ai pus și seceri ce n'ai sămănat.

22. Zis-a lui (stăpânul): Din gura ta te voi judeca, slugă vicleană. Ai știut că sunt om aspru, luând ce n'am pus și secerând ce n'am sămănat.

23. Dar atunci pentru ce n'ai dat arginții mei schimbătorilor,

ca venind eu să-l fi cerut cu dobândă?

24. Și celor ce erau de față le-a zis: Luați dela el mina și o dați celui ce are zece mine!

25. Iară ei au zis lui: Doamne, acela are zece mine.

26. (Ci el le-a răspuns): Vă spun vouă, că tot celui ce are 1 se va da, iar dela cel ce n'are și ce are se va lua dela dânsul.

27. Iar pe vrășmașii mei, cari n'au voit să domnesc peste dânsii, aduceți-i încoace și tăiați-i în fața mea!

28. Și spunând acestea, a mers mai departe, suindu-se în Ierusalim.

29. Iar dacă s'a apropiat de Vitfaghe și de Vitania, către muntele ce se cheamă al Măslinilor, a trimis doi din ucenicii săi, zicând:

30. Mergeți în satul care este înaintea voastră, și intrând în el veți găsi un mânz legat, pe care nimeni din oameni n'a șezut niciodată; deslegați-l pe el și-l aduceți (aici).

31. Iar de vă va întreba cineva pentru ce îl deslegați, așa să-i spuneți: Domnului îl trebuiește.

32. Și mergând trimișii, au aflat cum li se spusese.

33. Și deslegând ei mânzul, au zis stăpânii lui către dânsii: Pentru ce deslegați mânzul?

34. Iar ei au răspuns: Domnului îl trebuiește.

35. Și l-au adus pe el la Iisus, și aruncându-și veșmintele lor pe mânz, au pus pe Iisus deasupra lui.

36. Iar pe când mergea, (oa-

29-38: Mat. 21, 1-9; Marcu 11, 1-10; Ioan 12, 12-16.

menții își așterneau veșmintele lor pe cale.

37. Și apropiindu-se el de poșorul Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor bucurându-se a început a lăuda pe Dumnezeu cu glas mare, pentru toate minunile ce le văzuseră.

38. Și ziceau: Bine este cuvântat împăratul care vine într-um numele Domnului; pace în ceruri și mărire într-umui de sus!

39. Și oarecari farisei din popor au zis către dânsul: Învățătorule, ceartă-ți ucenicii!

40. Iar el răspunzând a zis lor: Zice vouă, că de vor tăcea aceștia, pietrele vor striga.

41. Și dacă s'a apropiat și a văzut cetatea, a plâns de jalea ei,

42. Zicând: De ai fi cunoscut și tu, măcar în ziua aceasta, a ta, cele ce sunt spre pacea ta! Dar acum, ascunse sunt ele ochilor tăi.

43. Că vor veni asupra ta zile, și vrășmașii tăi vor face șant împrejurul tău, și te vor impresura și te vor strămtoara din toate părțile;

44. Și te vor face una cu pământul, pe tine și pe feciorii tăi într-umui tine; și nu vor lăsa într-umui piatră pe piatră, pentru că n'ai cunoscut vremea cercetării tale!

45. Și intrând în biserică, a început a scoate pe cel ce vindeau și cumpărau întrânsa, zicând lor:

46. Scrie este: Casa mea este casă de rugăciune, iar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari.

39: Ps. 118, 26.

45-48: Mat. 21, 12-16; Marcu 11, 15-18; Ioan 2, 13-16; Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

47. Și învăța în toate zilele în biserică. Iar arhierii și cărturarii și bătrânii poporului căutau să-l piarză pe el.

48. Și nu aflau ce să-i facă, pentru că tot poporul se ținea de el, ascultându-l pe dânsul.

20.

De unde e puterea lui Iisus? Pilda lucrătorilor piei. Întrebarea despre dajdie și despre învierea morților. Al cui fiu este Hristos? Îngâmfarea cărturarilor. Despre lăcomie.

Într-una din zilele acelea, pe când Iisus învăța poporul în biserică și vestia Evanghelia, au venit arhierii și cărturarii împreună cu bătrânii,

2. Și grăind către el, au zis: Spune nouă, cu ce putere faci acestea? Sau cine este cel ce ți-a dat ție puterea aceasta?

3. Iar el răspunzând, a zis lor: Întreba-vă-voi și eu un cuvânt: Spuneți-mi,

4. Botezul lui Ioan a fost din cer, sau dela oameni?

5. Atunci ei judecară într-umui sine, zicând: De vom zice: din cer, ne va zice: pentru ce, dar, n'ați crezut lui?

6. Iar de vom zice: dela oameni, tot poporul ne va ucide cu pietre, căci este încredințat că Ioan pro-roc a fost.

7. Deci au răspuns, că nu știu de unde a fost.

8. Atunci le-a zis Iisus lor: Nici

20. 1-8: Mat. 21, 23-27; Marcu 11, 27-33.

eu nu vă spun vouă cu ce putere fac acestea.

9. Apoi a început a spune către popor această pildă: Un om a sădit vie și a dat-o lucrătorilor, și s'a dus departe, pe multă vreme.

10. Și la vremea (culesului) a trimis la lucrători o slugă, ca să-l dea lui din rodul viei; iar lucrătorii, bătându-o, au trimis-o înapoi fără nimic.

11. Atunci a trimis altă slugă; iar ei au bătut-o și pe aceea și batjocorindu-o, au trimis-o înapoi fără nimic.

12. Și a trimis și pe a treia, dar și pe aceasta răbindu-o au scos-o afară.

13. Atunci a zis stăpânul viei: Ce voi face? Trimite-voi pe fiul meu cel iubit. Doar se vor rușina văzându-l pe el.

14. Lucrătorii însă văzându-l, au cugetat întru sine, zicând: Acesta este moștenitorul. Veniți să-l ucidem, ca moștenirea să fie a noastră!

15. Și scoțându-l afară din vie, l-au omorât. Ce le va face deci stăpânul viei?

16. Veni-vă și va pierde pe lucrătorii aceștia, și via va da-o altora. Iar ei auzind, au răspuns: Doamne, ferește!

17. Ci el căutând spre dânșii, a zis: Atunci ce va să'nsemneze scriptura aceasta: Piatra pe care nu au băgat-o în seamă ziditorii, aceea a ajuns în capul unghiului?

18. Tot cel ce va cădea peste

piatra aceasta, se va sfărâma; iar peste care va cădea, îl va zdrobi.

19. Iar arhierii și cărturarii căutau să pue mâna pe el în ceasul acela; dar s'au temut de norod, căci pricepuseră că pentru dânșii spusese pilda aceasta.

20. Ci pândindu-l, au trimis iscoadă, cari prefăcându-se a fi drepți, să-l prinză pe el în cuvânt, ca să-l dea stăpânirii și puterii dregătorului.

21. Deci îl întrebară pe el, zicând: Învățătorule, știm că grăești și înveți cu dreptate și nu cauți la față, ci într'adevăr calea lui Dumnezeu înveți:

22. Cade-se oare să dăm dajdie Chesarului sau nu?

23. Iar el pricepând vicisugul lor, a zis către dânșii: Ce mă ispițiți?

24. Arătați-mi un dinar. Al cui chip și a cui scriptură o are pe el? Iar ei răspunzând, au zis: Ale Chesarului.

25. Atunci le-a zis el: Dați înapoi, dar, cele ce sunt ale Chesarului Chesarului, și cele ce sunt ale lui Dumnezeu lui Dumnezeu.

26. Și nu l-au putut prinde cu vorba în fața poporului. Și minui nându-se de răspunsul lui, au tăcut.

27. Apropiindu-se apoi unii din saduchei, cari spun că nu este înviere, l-au întrebat pe el,

28. Zicând: Învățătorule, Moise a scris nouă: De va muri fratele culva, având femeie, și acesta va muri fără copii, fratele lui să ia

20-26: Mat. 22, 15-22; Marcu 12, 13-17.

27-40: Mat. 22, 23-33, 46; Marcu 12, 18-27, 34; A doua Lege 25, 5-6.

9-19: Mat. 21, 33-46; Marcu 12, 1-12; Is. 5, 1.

17: Ps. 118, 22.

pe femeia aceea și să ridice urmași fratelui său.

29. Deci au fost șapte frați; și cel dintâi luându-și femeie, a murit fără copii.

30. Și a luat pe femeia aceea al doilea frate, dar și acela a murit fără de copii.

31. Și a luat-o pe ea cel de al treilea; și așijderea câteși șapte, și au murit fără să lase copii.

32. Iar la urmă a murit și femeia.

33. Deci, la înviere, a căruia dintrânșii va fi femeia? Căci câteși șapte au avut-o pe ea de femeie.

34. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită.

35. Iar cei ce se învrednicesc a dobândi veacul celălalt și învierea din morți, nu se însoară, nici se mărită;

36. Că nu mai pot muri, ci sunt asemenea îngerilor, și fiind în înviere, sunt fiii lui Dumnezeu.

37. Iar cum că morții se vor scula, a arătat-o și Moise la rug, când numește pe Domnul: Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.

38. Dumnezeu nu este deci al morților, ci al viilor; căci întru el toți sunt vii.

39. Și răspunzând oarecar din cărturari, au zis: Învățătorule, bine ai grăit.

40. Și nu mai îndrăzneau să-l mai întrebe pe el nimic.

41. Atunci a zis către dânșii: Cum spun (cărturarii) că Hristos este fiul lui David?

37: Leg. 3, 2, 6.

41-46: Mat. 22, 41-45; Marcu 12, 35-37; Ps. 110, 1.

42. Când însuș David zice în cartea Psalmilor: Zis-a Domnul Domnului meu: șezi de dreapta mea,

43. Până ce voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci, David îl numește pe el Domn; atunci cum este el fiul lui?

45. Și pe când asculta tot poporul, Iisus a zis ucenicilor săi:

46. Păziți-vă de cărturari, căci le place să umble în haine lungi și iubesc închinăciunile prin tăr-guri și scaunele cele mai de sus în sinagoge și șederile cele dintâi la ospete;

47. Ei fură casele văduvelor și cu fățărnicie se roagă îndelung; (de aceea) ei vor lua mai multă osândă.

21.

Bani văduvel. Sfârșitul lumii. Pustirea Ierusalimului. A doua venire a lui Hristos.

Și căutând Iisus a văzut pe cel bogat aruncându-și darurile în vistieria bisericii.

2. Și a văzut și pe o văduvă săracă aruncând acolo doi bănuți,

3. Și a zis: Adevăr zic vouă; această văduvă săracă mai mult a aruncat decât toți.

4. Pentru că toți aceștia din prisosul lor au dat daruri lui Dumnezeu; aceasta însă, din sărăcia ei a aruncat tot ce avea pentru traiul.

45-47: Mat. 23, 1, 5-7, 14; Marcu 12, 38-40.

21. 1-4: Marcu 12, 41-44.

5. Și unii vorbind despre biserică (și spunând) că este împodobită cu pietre frumoase și cu poroabe, le-a zis Iisus:

6. Din cele ce vedeți, vor veni zile când nu va rămânea piatră pe piatră care să nu se risipească.

7. Cîi-au întrebat pe el, zicând: Învățătorule, când vor fi acestea? Și care este semnul când se vor întâmpla acestea?

8. Iar el a zis: Căutați să nu vă amăgiți, că mulți vor veni întru numele meu, zicând că eu sunt și vremea s'a apropiat. Ci să nu mergeți după ei.

9. Și când veți auzi de războaie și de răsmirițe, să nu vă spălmântați, căci acestea trebuie să fie întâi, dar sfârșitul nu va fi îndată.

10. Apoi a zis lor: Se va scula neam peste neam și împărăție peste împărăție,

11. Și vor fi cutremure mari pe alocurea și foamete și clume și spăime și semne mari din cer.

12. Dar mai înainte de toate acestea vor pune mâinile pe voi și vă vor prizoni, dându-vă în adunări și în temnițe și ducându-vă înaintea împăraților și a domnilor, pentru numele meu.

13. Dar aceasta se va întâmpla (să fie) vouă spre (bună) mărturie.

14. Puneți dar în inimile voastre: Nu vă gândiți de mai înainte ce veți răspunde.

15. Că vă voi da eu gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea grai nici sta împotrivă toți cei ce se împotrivesc vouă.

5-24: Mat. 24, 1-21; Marcu 13, 1-19.

10: Is. 19, 2; 2 Cron. 15, 6.

16. Și veți fi vânduți și de părinți și de frați și de rudeni și de prieteni, și vor omori pe unii din voi.

17. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu.

18. Dar păr din capul vostru nu va pieri.

19. Întru răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre.

20. Iar când veți vedea Ierusalimul încunjurat de ostași, atunci să știți că s'a apropiat pustirea lui.

21. Atunci cei din Iudeea să fugă la munți și cei din Ierusalim să lase din el, iar cei de prin sate să nu intre întrânsul.

22. Că zilele acestea sunt ale răzbunării, ca să se plinească toate cele scrise.

23. Dar vai de cele ce vor avea în pânțe și de cele ce vor alăpta în zilele acelea! Căci nevoia în țară și urgia asupra poporului acestuia va fi mare.

24. Și vor cădea de ascuțitul sabiei și vor fi duși robi la toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat de păgâni, până ce se vor împlini vremile păgânilor.

25. Și vor fi semne în soare și în lună și în stele, iar neamurile pământului nedumerite vor fi cuprinse de frică, de vuetul mării și al valurilor.

26. Oamenii vor fi gata să moară de groaza așteptării celor ce vor să vie asupra lumii, căci tăria cerului se vor clădi.

27. Atunci vor vedea pe Fiul

24: Dan. 8, 10; 9, 26; 12, 7.

25-28: Mat. 24, 29-30; Marcu 13, 24-26.

27: Dan. 7, 13.

Omului venind pe nori cu putere și cu slavă multă.

28. Deci, când acestea vor începe a se săvârși, căutați în sus și vă ridicați capetele, căci se apropie răscumpărarea voastră.

29. Apoi le-a spus lor o pildă: Uitați-vă la smochin și la orice copac.

30. Când vedeți că infrunzesc, din voi înșivă știți că de acum aproape este vara.

31. Așa și voi, când veți vedea făcându-se acestea, să știți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.

32. Adevăr grăesc vouă, că nu va trece neamul acesta, până când nu vor fi toate acestea.

33. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

34. Ci luați aminte de voi înșivă, ca să nu se îngreuleze inimile voastre cu satul mîncării și cu beția și cu grijile lumii, și ziua aceea să vie asupra voastră fără de veste.

35. Căci ca o cursă va veni peste toți cei ce viețuiesc pe fața pământului întreg.

36. Priveghiați, dar, în toată vremea, rugându-vă ca să vă învredniciți a scăpa de toate cele ce vor să fie și a sta înaintea Fiului Omului.

37. Și ziua Iisus învăța în biserică, iar noaptea ieșind petrecea în muntele ce se chiamă al Maslului.

38. Și tot poporul venea la dansul în biserică, desdedimineață, să-l asculte pe el.

29-33: Mat. 24, 32-35; Marcu 13, 31.

Vinderea lui Iisus. Cina cea de taină. Gălceava pentru întărit. Rugăciunea lui Iisus. Prinderea și ducerea lui la arhierii. Lepădarea lui Petru.

Și se apropia praznicul Azimelor, care se chiamă Paștile.

2. Iar arhierii și cărturarii căutau cum să-l (putea) pierde pe el, dar se temeau de popor.

3. Atunci satana a intrat în Iuda ce se chema Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece.

4. Și mergând, a grăit cu arhierii și cu căpeteniile, cum să-l vândă lor.

5. Aceștia s'au bucurat și s'au tocmnit cu dânsul să-l dea bani.

6. Iar el s'a învîrt și căluta vreme cu prilej ca să-l vândă pe el lor, fără (să afle) poporul.

7. A venit deci ziua Azimelor, întru care se cădea să se jertfească (mieiul) de Paști.

8. Și a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: Mergeți de gătiți-ne Paștile, ca să mâncăm.

9. Iar el au zis lui: Unde vrești să gătim?

10. Răspuns-a lor: Iată, intrând voi în cetate, vă va întâmpla un om ducând un vas de lut cu apă; mergeți după dânsul în casa unde va intra,

11. Și ziceți stăpânului casei: Învățătorul te întreabă: unde este

22. 1-2: Mat. 26, 1-5; Marcu 14, 1-2.

3-6: Mat. 26, 14-16; Marcu 14, 10-11; Ioan 13, 2, 27.

7-23: Mat. 26, 17-29; Marcu 14, 12-25.

sălaşul intru care să mănânc Paștile, cu ucenicii mei?

12. Și el vă va arăta vouă un foisor mare așternut; acolo să gătiți.

13. Și ducându-se, au aflat precum le spusese lor, și au gătit Paștile.

14. Iar dacă a sosit ceasul, s'a așezat la masă, și cei doisprezece apostoli împreună cu el.

15. Și a zis către ei: Cu dor am dorit să mănânc aceste Paști împreună cu voi, mai înainte de patima mea.

16. Că zic vouă: De acum nu voi mai mânca din acestea, până când nu se vor plini intru împărăția lui Dumnezeu.

17. Și luând paharul, mulțămind a zis: Luați acesta și-l împărțiți între voi.

18. Că zic vouă: Nu voi mai bea de acum din rodul viței, până când nu va veni împărăția lui Dumnezeu.

19. Și luând pâinea, mulțămind, a frânt și a dat lor, zicând: Acesta este trupul meu, care se dă pentru voi; faceți aceasta intru pomenirea mea.

20. Așijderea și paharul, după ce au cinat, zicând: Acest pahar este legea cea nouă, intru sângele meu, care pentru voi se varsă.

21. Dar, iată mâna vânzătorului meu este cu mine la masă.

22. Ci Fiul Omului merge, precum este rânduit; dar vai omului aceluia, prin care se vinde!

23. Atunci ei au început a se întreba unul pe altul, care ar fi dintre ei cel ce va să facă aceasta?

24. Și s'a făcut între ei și gălceavă, care din ei s'ar părea a fi mai mare.

25. Iar el a zis lor: Împărății păgânilor îi stăpânesc pe ei și cei ce-i stăpânesc pe danșii făcându-și lor de bine se cheamă.

26. Dar la voi să nu fie așa: Ci cel ce este mai mare între voi să fie ca cel mai mic; și cel ce este stăpânitor (să fie) ca cel ce slujește.

27. Căci cine este mai mare; cel ce șade la masă, sau cel ce slujește? Au nu cel ce șade la masă? Ci eu sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește.

28. Iar voi sunteți cei cari ați rămas cu mine intru ispitele mele.

29. Și eu vă rânduesc vouă împărăție, precum m'ia rânduit mie Tatăl meu.

30. Ca să mâncați și să beți la masa mea, intru împărăția mea, și să ședeți pe scaune, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

31. Apoi a zis Domnul: Simone, Simone, iată satana v'a cerut pe voi, ca să vă cearnă ca grâul.

32. Eu însă m'am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta. Și tu, oarecând întorcându-te, mă tărește pre frații tăi.

33. Iar el a zis lui: Doamne, cu tine sunt gata să merg și la temniță și la moarte.

34. Răspuns-a Iisus lui: Taci, Petre: nu va cănta astăzi coșul mai înainte de a te lepăda de mine de trei ori, (spunând) că nu mă știi pe mine.

35. Apoi l'a întrebat pe el: Când v'am trimis pe voi fără de

25-26: Mat. 20, 25-27; Marcu 10, 42-44.

31-34: Mat. 26, 31-35; Marcu 14, 27-31; Ioan 13, 36-38.

pungă și fără de traistă și fără de încălțăminte, avuți-ați oare lipsă de ceva? Răspuns-au ei: De nimic.

36. Zis-a, drept aceea, lor: Acum însă cel ce are pungă, să o ia, așijderea și traista; iar cel ce n'are sabie, să-și vânză haina sa și să-și cumpere.

37. Că zic vouă, că trebuie să se plinească intru mine și scriptura, care zice: Și cu cel fărădelege s'a socotit; pentru că cele (rânduite mie) se săvârșesc acum.

38. Iar el au zis: Doamne, iată aici două săbii! Răspuns-a el lor: Ajunge!

39. Și ieșind s'a suit, după obicei, în Muntele Maslinilor, și ucenicii lui au mers după dânsul.

40. Iar dacă au sosit la locul acesta, a zis lor: Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.

41. Și el s'a depărtat dela danșii ca la o aruncătură de piatră, și îngenușându-se ruga,

42. Zicând: Părinte, de voești, nu treacă paharul acesta dela mine; însă nu voia mea, ci a ta să se facă.

43. Atunci i s'a arătat lui un înger din cer, întărindu-l pe el.

44. Și fiind intru nevointă, mai apoi deadînsul se ruga; și se făcuse sudoarea lui ca picăturile de sânge pe pământ.

45. Și sculându-se dela rugămintă, a venit la ucenici și l'a alflat pe ei dormind de întristare.

46. Și le-a zis lor: Ce dormiți? Răzugați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită.

37: Is. 53, 12.

39-46: Mat. 26, 30, 36-46; Marcu 14, 26, 32-42.

47. Ci încă pe când grăia el, iată mulțime (de oameni), iar cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece, mergea în fruntea lor; și s'a apropiat de Iisus, ca să-l sărute pe el.

48. Iar Iisus a zis lui: Iudo, cu sărutare vinzi pe Fiul Omului?

49. Iar cei ce de pe lângă el, văzând ce era să se întâmple, l-au zis lui: Doamne, lovi-l vom cu sabia?

50. Și unul dintrânșii a lovit pe sluga arhierelui și l'a tăiat lui urechea cea dreaptă.

51. Iar Iisus răspunzând, a zis: Lăsați; până aici! Și atingându-se de urechea lui, l'a vindecat pe el.

52. Apoi a zis celor ce veniseră asupra lui, arhierilor și căpetenilor bisericii și bătrânilor: Ca la un tâlhar ați ieșit cu sabii și cu fuști!

53. În toate zilele am fost cu voi în biserică și nu v'ați ridicat mâinile asupra mea; dar ceasul acesta este (ceasul) vostru și stăpânirea întunecului.

54. Și prinzându-l pe el, l-au adus și l-au băgat în casa arhierelui. Iar Petru mergea de departe după dânsul.

55. Și făcând el foc în mijlocul curții, au șezut împrejurul focului și a șezut și Petru împreună cu ei.

56. Și văzându-l o slujnică stăruind în lumina focului și privindu-l pe el, a zis: Și acesta era cu dânsul.

57. Dar el s'a lepădat de dânsul, zicând: Femeie, nu-l știu pe el!

47-53: Mat. 26, 47-56; Marcu 14, 43-49; Ioan 18, 2-11.

54-62: Mat. 26, 57, 58, 60-75; Marcu 14, 53, 54, 66-72; Ioan 18, 12-18, 25-27.

58. Și peste puțin văzându-l altul, a zis: Și tu ești dintre ei. Iar Petru a zis: Omule, nu sunți!

59. Trecând apoi ca un ceas, altul întărea, zicând: Adevăr, și acesta a fost cu el, căci și el este Galileean.

60. Dar Petru a zis: Omule, nu știu ce spui! Și îndată, încă pe când grăia el, a cântat cocoșul.

61. Atunci întorcându-se Domnul, s'a uitat la Petru; și s'a adus aminte Petru de cuvântul Domnului, cum îi zisese, că: mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

62. Și ieșind afară Petru, a plâns cu amar.

63. Iar oamenii cari păzeau pe Iisus, îl batjocoreau și îl băteau.

64. Și acoperindu-l pe el, îl loveau peste obraz și-l întrebau pe el, zicând: Procește, cine este cel ce te-a lovit?

65. Și hulindu-l, alte multe spuneau împotriva lui.

66. Iar dacă s'a făcut ziua, s'au adunat bătrânii poporului și arhierii și cărturarii și l'au dus pe el în soborul lor, zicând:

67. Spune nouă de ești tu Hristosul? Răspuns-a el lor: De voi spune vouă, nu veți crede; și de vă voi întreba, (dece mai prins) nu-mi veți răspunde, nici mă veți slobozi.

69. Ci de acum Fiul Omului va ședea deasupra puterii lui Dumnezeu.

70. Zis-au ei toți: Așadar tu ești

63—65: Mat. 26, 67—68; Marcu 14, 55—64.

66—71: Mat. 26, 59—66; Marcu 14, 55—64.

69; Dan. 7, 13; Ps. 110, 1.

Fiul lui Dumnezeu? Iar el a zis către ei: Voi ziceți, că eu sunt.

71. Atunci au zis ei: Ce mărturie ne mai trebuie, când noi înșine am auzit din gura lui?

23.

Iisus înaintea lui Pilat și a lui Irod. Răstignirea, moartea și îngroparea lui Iisus.

Și sculându-se toată mulțimea lor, l'au dus pe el la Pilat.

2. Și au început a-l pări, zicând: Pe acesta l'am aflat răsvrătind neamul nostru și oprind a da dădie Chesarului, spunând că el este Hristos împăratul.

3. Iar Pilat l'a întrebat pe el, zicând: Ești tu împăratul iudeilor? Iar el răspunzând, a zis lui: Tu zici.

4. Atunci Pilat a zis către arhierii și către mulțime: Nici o vină nu aflu în omul acesta.

5. Iar el stăruia, zicând că l'au tărată poporul, învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea până aici.

6. Auzind Pilat de Galileea, a întrebat dacă omul este Galileean?

7. Și înțelegând că e din ținutul lui Irod, l'a trimis pe el la Irod, care încă era în Ierusalim în zilele acelea.

8. Iar Irod văzând pe Iisus, s'a bucurat foarte; că de multă vreme dorea să-l vadă, pentru că multe auzise de el, și nădăjduia să-l vadă făcând vreo minune.

9. Și l'a întrebat pe el cu cuvinte multe, dar Iisus nu l'a răspuns lui nimic.

23. 1—25: Mat. 27, 2, 11—31; Marcu 15, 1—20; Ioan 18, 29—19, 10.

10. Iar arhierii și cărturarii erau de față, părăndu-l pe el cu tot dinadinsul.

11. Atunci Irod împreună cu ostașii săi, ca să-l batjocorească și să-l răză de el, l'a îmbrăcat într'un veșmânt luminat și l'a trimis iarăși la Pilat.

12. Și în ziua aceea Irod și Pilat s'au făcut prieteni unul cu altul; căci mai înainte erau învrăjbiți între dânsii.

13. Iar Pilat chemând pe arhierii și pe căpetenii și poporul,

14. A zis către ei: Mi-ați adus pe omul acesta ca pe cel ce răsvrătește poporul; și iată, l'am întrebat înaintea voastră și n'am aflat în omul acesta nici o vină din cele cu care-l părăți pe el;

15. Ba nici Irod (n'a aflat), căci mi l'a trimis înapoi pe el; iată, dar, că nici un lucru vrednic de moarte n'a făcut.

16. Deci, îl voi pedepsi și-l voi slobozi pe el.

17. Ci trebuia să le slobozească lor de praznic un vinovat.

18. Dar toată mulțimea a strigat, zicând: l'au pe acesta și ne slobozește nouă pe Varava!

19. Acesta fusese aruncat în temniță pentru o zarvă ce se făcuse în cetate și pentru omor.

20. Și Pilat a grăit iarăși către ei, vrând să slobozească pe Iisus.

21. Dar ei strigau zicând: Răstignește-l, răstignește-l pe el!

22. Atunci el a treia oară a zis către ei: Dar ce rău a făcut acesta? Nici o vină de moarte n'am aflat întru el; deci, pedepsi-l voi și-l voi slobozi.

23. Dar el stăruia cu gura

mare, cerând să se răstignească. Și glasurile lor au biruit.

24. Deci Pilat a hotărât să se facă după cererea lor.

25. Și l'au slobozit lor pe cel aruncat în temniță pentru zarvă și omor, pe care îl cereau ei; Iar pe Iisus l'a dat precum l'au lăsat voia.

26. Iar pe când îl duceau, primzând pe un oarecare Simon Chirineanul care venia dela câmp, l'au pus crucea în spate, ca să o ducă după Iisus.

27. Și mergea după el mulțime multă de popor și de femei, cari plângeau și se tânguiau pentru dânsul.

28. Iar Iisus întorcându-se către ele, a zis: Fiice ale Ierusalimului, nu mă plângeți pe mine, ci vă plângeți pe voi și pe fiil voștri.

29. Căci iată vin zile, în care se va zice: Feriците sunt cele sterpe și pântecelile care n'au născut și sânii cari n'au alăptat!

30. Atunci vor începe a spune muntților: Cădeți peste noi; și dealurilor: acoperiți-ne pe noi.

31. Căci dacă se fac acestea cu pomul cel verde, ce va fi atunci cu cel uscat?

32. Și duceau împreună cu el și alți doi făcători de rele, ca să-l piarză.

33. Iar dacă au ajuns la locul ce se cheamă al Căpățânii, acolo l'au răstignit pe el și pe făcătorii de rele, unul deasupra celuilui deasupra.

34. Ci Iisus zicea: Părinte, Iar-

30: Osea 10, 8.

33—49: Mat. 21, 33—56; Marcu 15, 22—41; Ioan 19, 17—30.

34: Is. 53, 12; Ps. 22, 19.

ta-le lor, că nu știu ce fac. Și aruncând sorți au împărțit hainele lui.

35. Ci poporul sta și privea. Și căpeteniile împreună cu el își băteau joc de dânsul, zicând: Pe alții a mântuit; mântulască-se și pe sine, de este el Hristosul, alesul lui Dumnezeu!

36. Și își făceau râs de dânsul; și ostașii apropiindu-se, l-au adus lui oțet,

37. Și l-au zis: De ești tu împăratul iudeilor, mântuește-te pe tine însuși!

38. Iar deasupra lui (pe cruce) era scris cu slove elinești și latinești și evrești: Acesta este împăratul iudeilor.

39. Iar unul din tâlharii cel răstignit îl hulea pe dânsul, zicând: De ești tu Hristosul, mântuește-te pe tine și pe noi!

40. Dar cel alt răspunzând l-a certat pe el, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, că în aceeaș osândă ești?

41. Ci noi (suferim) după dreptate, căci luăm cele vrednice după faptele noastre; acesta însă nici un rău n'a făcut.

42. Apoi a zis lui Iisus: Pome-nește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția ta.

43. Iar Iisus a zis lui: Adevăr zic ție; astăzi împreună cu mine vei fi în raiu.

44. Și era ca la al șaselea ceas și întuneric s'a făcut peste tot pământul, până la al nouălea ceas.

45. Și s'a întunecat soarele și s'a rupt catapeteasma bisericii prin mijloc.

46. Atunci Iisus strigând cu glas mare, a zis: Părinte, în mâinile tale încredințez duhul meu; și zicând acestea și-a dat duhul.

47. Iar sutașul văzând ceea ce se făcuse, a mărit pe Dumnezeu, zicând: Cu adevărat omul acesta drept a fost!

48. Și tot poporul care se adunase la această privești, văzând cele ce se făcuseră, s'a întors acasă bătându-și piepturile.

49. Iar toți cunoscuții lui și femeile cari veniseră după el din Galileea, stăteau departe privind acestea.

50. Și iată un bărbat, anume Iosif, sietnic fiind și om bun și drept.

51. Acesta era din Arimateea, cetate a iudeilor, și nu se însoțise la sfatul și fapta lor, căci și el aștepta împărăția lui Dumnezeu.

52. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus,

53. Și pogorându-l pe el (depo cruce), l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într'un mormânt săpat în piatră, întru care nu fusese pus niciodată nimeni.

54. Și era zi de Vineri și se lumina spre Sâmbătă.

55. Iar femeile cari veniseră cu dânsul din Galileea, mergând după el au văzut mormântul și cum se așezase (în el) trupul lui Iisus.

56. Și întorcându-se, au pregătit miresme și miruri; iar Sâmbătă s'au odihnit, după porunca (legii).

46: Ps. 31, 6.

50-56: Mat. 27, 57-61; Marcu 15, 42-47; Ioan 19, 38-42.

24.

Învierea Domnului. Spre Emaus. Hristos se arată tuturor Apostolilor. Înălțarea la cer.

Iar în ziua cea dintâi a săptămânii, foarte de dimineață, au venit la mormânt, aducând miresmele ce pregătiseră.

2. Și au aflat piatra răsturnată de pe mormânt.

3. Ci intrând, n'au aflat trupul Domnului Iisus.

4. Dar pe când se mironau ele de aceasta, iată că doi bărbați au stătut înaintea lor în veșminte strălucitoare.

5. Și înfricoșându-se ele și plecându-și fețele la pământ, au zis ei către dânsule: Ce căutați pe cel viu printre cei morți?

6. Nu este aici, ci s'a sculat. Aduceți-vă aminte cum v'a grăit vouă, încă fiind în Galileea,

7. Zicând, că Fiul Omului trebuie să se dea în mâinile oamenilor păcătoși și să se răstignească, iar a treia zi să învieze.

8. Atunci ele și-au adus aminte de cuvintele lui.

9. Și întorcându-se dela mormânt, au spus acestea toate celor (împrezece și tuturor celorlalți).

10. Iar cele ce au spus acestea către apostoli erau: Maria Magdalina și Ioana și Maria lui Iacov și celelalte împreună cu dânsule.

11. Ci spusele acestea li se păreau (ucenicilor) ca niște povești și nu le-au dat lor nicio crezare.

12. Petru însă sculându-se, a alergat la mormânt, și plecân-

du-se, a văzut giulgiurile singure zăcând; și s'a dus de acolo, mărându-se întru sine de cele ce se făcuseră.

13. Și iată, în aceeaș zi doi dintre ei mergeau la un sat, al cărui nume era Emaus și care era departe de Ierusalim ca la șasezeci de stadii.

14. Și aceștia vorbeau între ei despre toate cele ce se întâmplaseră.

15. Ci pe când vorbeau și se întrebau, însuși Iisus s'a apropiat de ei și a mers împreună cu dânsii.

16. Dar ochii lor se țineau ca să nu-l cunoască pe el.

17. Atunci a zis Iisus către dânsii: Ce sunt cuvintele acestora cu care vă întrebați între voi mergând, și (dece) sunteți triști?

18. Și răspunzând unul, care se numea Cleopa, a zis către el: Oare tu singur ești strein în Ierusalim, de nu știi cele ce s'au petrecut întru el, în zilele acestea?

19. Și el l-a întrebat: Care? Iar el au răspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, care era bărbat proroc, puternic în faptă și în cuvânt, înaintea lui Dumnezeu și a tot poporul,

20. Cum l-au dat pe el arhierii și căpeteniile noastre să-l osândească la moarte și l-au răstignit pe el.

21. Iar noi nădărduiam că el este cel ce va să izbăvească pe Israel, și iată, astăzi este a treia zi de când s'au petrecut acestea.

22. Ba ne-au spălmântat și niște femei dintr'ale noastre cari au fost desdedimineață la mormânt,

24. 1-12: Mat. 28, 1-8; Marcu 16, 1-8; Ioan 20, 1-13.

13-35: Marcu 16, 12-13.

23. Și neaflând trupul lui, s'au întors și au spus că li s'ar fi arătat și niște îngeri, cari spun că el este viu.

24. Iar unii din noi s'au dus la mormânt și au aflat precum ziseră femeile, dar pe Iisus nu l-au văzut.

25. Atunci a zis el către dâșii: O, nepricepuților și zăbavnici cu inima a crede toate câte au grăit prorocii!

26. Nu trebuia oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre întru mărirea sa?

27. Și începând dela Moise și dela toți prorocii, le-a tâlcuit lor din toate scripturile cele ce erau despre el.

28. Și s'au apropiat de satul la care mergeau, iar el se făcea că merge mai departe.

29. Dar ei l-au îndemnat pe el, zicând: Rămâi cu noi, căci ziua s'a plecat și către seară este. Și a intrat ca să rămâie cu dâșii.

30. Iar dacă a șezut la masă împreună cu ei, a luat pâinea și binecuvântând și frângând a dat lor.

31. Atunci li s'au deschis ochii și l-au cunoscut pe el; dar el s'a făcut nevăzut de dâșii.

32. Și au zis unul către altul: Au nu era înfima noastră aprinsă întru noi, când ne grăia pe cale și când ne tâlcua scripturile?

33. Și sculându-se în ceasul acela s'au întors la Ierusalim și au aflat adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu dâșii.

34. Cari ziceau că Domnul s'a sculat cu adevărat și s'a arătat lui Simon.

35. Și ei au povestit cele ce se petrecuseră pe cale și cum l-au cunoscut pe el întru frăgerea pâinii.

36. Și grăind ei acestea, însuși Iisus a stătut în mijlocul lor și a zis: Pace vouă!

37. Iar ei, spăimântați și tulburați fiind, li se părea că văd duh.

38. Iară el a zis lor: Ce sunteți tulburați? Și pentru ce se suie asemenea gânduri în inimile voastre?

39. Vedeți mâinile și picioarele mele, că eu însumi sunt; pipăiți-mă și vedeți că duhul nu are carne și oase, precum mă vedeți pe mine având.

40. Și zicând acestea, le-a arătat lor mâinile și picioarele.

41. Și ei încă tot necrezând de bucurie și de mirare, le-a zis lor: Aveți ceva de mâncare aici?

42. Iar ei au dat lui o bucată de pește fript și dintr'un fagur de miere.

43. Și luând a mâncat în fața lor.

44. Apoi a grăit către dâșii: Acestea sunt cuvintele care le-am grăit către voi, încă pe când eram cu voi, că trebuie să se plinească toate cele scrise despre mine în legea lui Moise și în prorocii și în Psalmi.

45. Atunci le-a deschis mintea lor, ca să înțeleagă scripturile.

46. Și a zis lor: Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și a treia zi să învieze din morți.

36-49: Marcu 16, 14-18; Ioan 20, 19-23.

47. Și să se propoveduiască întru numele lui pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând dela Ierusalim.

48. Iară voi sunteți mărturii acestora.

49. Și iată, eu trimit făgăduința Tatălui meu peste voi. Ci voi să ședeți în cetatea Ierusalimului, până ce vă veți îmbrăca de sus, cu putere.

50. Apoi l-a scos afară, până în Vitanla, și ridicându-și mâinile

sale, l-a binecuvântat pe dâșii.

51. Și binecuvântându-l, a prins a se depărta de dâșii și a se înălța la cer.

52. Iar ei închinându-se lui, s'au întors la Ierusalim cu bucurie mare.

53. Și erau pururea în biserică, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

50-53: Marcu 16, 19.

SFANTA EVANGHELIE

DELA
IOAN

1.

*Dumnezeu Cuvântul. Mărturia
lui Ioan. Chemarea lui Andrei,
Petru, Filip și Natanail.*

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.

2. Acesta era întru început la Dumnezeu.

3. Toate printrânsul s'au făcut și fără de dânsul nimic nu s'a făcut ce s'a făcut.

4. Întru el era viață și viața era lumina oamenilor.

5. Și lumina întru întunecul luminează, și întunecul pe dânsa nu o a cuprins.

6. Fost-a om trimis de la Dumnezeu, iar numele lui: Ioan.

7. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească de lumină, ca toți să crează printrânsul.

8. Nu era acela lumina, ci ca să mărturisească de lumină.

9. Era lumina cea adevărată, care venind în lume luminează pe tot omul.

10. În lume era, și lumea printrânsul s'a făcut, dar lumea nu l-a cunoscut pe dânsul.

11. Întru ale sale a venit, și ai săi nu l-au primit pe dânsul.

12. Iar celor ce l-au primit pe dânsul și cred întru numele lui, le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu.

13. Aceștia nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s'au născut.

14. Și Cuvântul trup s'a făcut și s'a sălășluit întru noi și am văzut mărirea lui, mărire ca a unuia născut din Tatăl, plin de dar și de adevăr.

15. Ioan mărturisea despre el și

1. 16

IOAN

1. 35

striga, zicând: Acesta era despre care am zis, că cel ce vine după mine a ajuns înaintea mea, pentru că înainte de mine a fost.

16. Și din plinătatea lui toți am luat, și dar peste dar.

17. Căci legea prin Moise s'a dat, iară darul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

18. Pe Dumnezeu nu l-a văzut nimeni, niciodată; Fiul cel unu născut, care este în sânul Tatălui, acela a mărturisit.

19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis Iudeii din Ierusalim preoți și leviti ca să-l întrebe pe dânsul: Tu cine ești?

20. Și a mărturisit și n'a tăgăduit și a mărturisit că: Nu sunt eu Hristosul.

21. Și l-au întrebat (iarăși): Ce dar? Ilie ești tu? Și a zis: Nu sunt! Prorocul ești tu? Și a răspuns: Nu?

22. Atunci l-au zis lui: Cine ești? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis pe noi. Ce spui tu însuși despre tine?

23. Răspuns-a Ioan: Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, precum a zis Isai prorocul.

24. Iar trimișii erau dintre farisei.

25. Apoi l-au întrebat pe el și l-au zis: Atunci pentru ce botezi, dacă nu ești tu Hristosul, nici Ilie, nici prorocul?

26. Răspuns-a lor Ioan, grăind: Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă (cineva), pe care voi nu-l știți.

27. Acela este cel ce vine după

mine, care a ajuns să fie înaintea mea și căruia nu sunt vrednic să-i desleg cureaua încălțămîntei lui.

28. Acestea se petreceau în Bêtavara, de cea parte de Iordan, unde boteza Ioan.

29. A doua zi vede Ioan pe Iisus venind către dânsul și zice: Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!

30. Acesta este despre care am zis că: Vine după mine un om, care a ajuns să fie înaintea mea, pentru că înainte de mine a fost.

31. Și eu nu l-am știut pe el, ci, ca să se arete lui Israel, pentru aceasta am venit eu care botez cu apă.

32. Și a mărturisit Ioan, zicând: Văzutam Duhul pogorându-se din cer ca un porumb și rămăind peste dânsul.

33. Și eu nu l-am știut pe el, ci cel ce m'a trimis pe mine să botez cu apă, acela mi-a spus: Peste care veți vedea Duhul pogorându-se și rămăind deasupra lui, acela este cel ce botează cu Duh Sfânt.

34. Iar eu am văzut și am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. A doua zi iarăși sta Ioan cu doi din ucenicii săi;

36. Și văzând pe Iisus care trecea (pe acolo), zise: Iată Mielul lui Dumnezeu!

37. Și l-au auzit pe el cei doi ucenici grăind, și au mers după Iisus.

38. Iar dacă s'a întors Iisus și l-a văzut mergând după dânsul, a zis lor:

1. 23: 1a. 40, 3.

39. Ce căutați? Iară ei au zis lui: Ravvi! - ce se tâlcuește: Învățătorule - unde locuiești?

40. Răspuns-a Iisus: Veniți și vedeți. (Și ei) s'au dus și au văzut unde locuiește, și au rămas la el în ziua aceea; și era ca la al zecelea ceas.

41. Iar unul din cei doi cari auzieră dela Ioan (despre Iisus) și merseseră după dânsul era Andrei, fratele lui Simon Petru.

42. Acesta a aflat mai întâi pe Simon, fratele său, și l-a zis: Am aflat pe Mesia - ce se tâlcuește: Hristos!

43. Și l-a adus pe el la Iisus. Și căutând la el Iisus, a zis: Tu ești fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa - ce se tâlcuește: Petru.

44. Iar a doua zi, Iisus a voit să meargă în Galileea, și a aflat pe Filip; și i-a zis lui: Vino după mine!

45. Și Filip era din Vitsaida, din orașul lui Andrei și al lui Petru.

46. Iar Filip a aflat pe Natanail și l-a zis lui: Am aflat pe acela despre care a scris Moise în lege și prorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret!

47. Ci Natanail a zis lui: Din Nazaret poate fi ceva bun? Zis-a Filip lui: Vino și vezi!

48. Și dacă a văzut Iisus pe Natanail venind către dânsul, a zis despre el: Iată cu adevărat Israhilitean intru care nu este vicleșug!

49. Zis-a Natanail către el: De unde mă cunoști? Și răspunzând Iisus i-a zis lui: Mai înainte, până a nu te chema pe tine Filip, fiind tu sub smochin, te-am văzut.

50. Răspuns-a Natanail: Ravvi,

tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești Împăratul lui Israhil!

51. Iar Iisus grăind l-a zis lui: Crezi, pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin? Mai mari decât acestea vei vedea?

52. Și i-a zis lui: Amin, amin grăesc vouă: (De acum) veți vedea cerul deschizându-se și pe ingerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul Omului.

2.

Nunta din Cana. Izgonirea vânzătorilor din biserică.

A treia zi s'a făcut nuntă în Cana Galileei; și muma lui Iisus era acolo.

2. Și a fost chemat la nuntă și Iisus cu ucenicii săi.

3. Și sfârșindu-se vinul, muma lui Iisus zise către dânsul: Nu au vin.

4. Zis-a ei Iisus: Ce este mie și ție, femeie? Ceasul meu încă nu a venit.

5. (Atunci) muma lui zise slugilor: Orice va spune vouă, să faceți.

6. Și erau acolo șase vase de piatră, puse pentru curățirea lui delor, care luau câte două sau trei vedre.

7. Zise lor Iisus: Umpleți vasele cu apă! Și le-au umplut până sus.

8. Apoi a zis lor: Scoateți acum, și aduceți nunul. Și l-au adus.

9. Și după ce a gustat nunul apa ce se făcuse vin, și nu știa de unde este, slugile cari scoseseră apa însă știau, nunul a strigat pe mire

51: Fac. 28, 12.

10. Și a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun, și dacă se îmbată (oaspeții), atunci pune pe cel mai prost; tu însă ai ținut vinul cel bun până acum.

11. Astfel s'a făcut începutul minunilor lui Iisus în Cana Galileei, și s'a arătat mărirea lui; și ucenicii lui au crezut întrânsul.

12. După aceasta s'au pogorit în Capernaum, el și muma lui și frații lui și ucenicii lui, dar n'au rămas acolo multe zile.

13. Și Paștile Iudeilor fiind aproape, Iisus s'a suit în Ierusalim.

14. Și a aflat în biserică pe cei ce vindeau boi și oi și porumbi, și pe schimbătorii de bani, șezând (la mesele lor).

15. Atunci făcând biciu din greanguri, l-a scos din biserică pe toți și oile și boii, iar schimbătorilor l-a risipit banii, răsturnându-le mesele lor.

16. Și a zis celor ce vindeau porumbi: Luați acestea de aici și nu faceți casa Tatălui meu casă de neguțătorie.

17. Atunci și-au adus aminte ucenicii lui că este scris: Râvna casei tale m'a mâncat pe mine.

18. Ci prinzând a grăi Iudeii lui Iisus: Ce semn arăți nouă că (ai dreptul să) faci acestea?

19. Răspuns-a Iisus și a zis lor: Dărpați biserică aceasta și în trei zile o voi ridica.

20. Iar Iudeii au zis: În patruzeci și șase de ani s'a zidit biserică aceasta, și tu o vei ridica în trei zile?

21-24: Mat. 21, 12-13; Marcu 11, 15-17; Luca 19, 45-46.
25: Ps. 69, 10.

21. Ci el vorbă de biserică trupului său.

22. Deci, când s'a sculat din morți, ucenicii lui și-au adus aminte că le spusese aceasta și au crezut scripturii și cuvântului ce li-l spusese Iisus.

23. Și cât a stat în Ierusalim de praznicul Paștilor, mulți au crezut întru numele lui, văzând minunile ce le făcea el.

24. Dar însuși Iisus nu se încredea întrânsul, pentru că-l cunoștea pe toți,

25. Și n'avea trebuință ca cineva să-i dea mărturie despre om, căci el știa ce era înăuntrul omului.

3.

Vorbirea lui Iisus cu Nicodim, Ioan și ucenicii săi.

Și era printre farisei un om cu numele Nicodim, căpetenie a Iudeilor.

2. Acesta a venit noaptea la Iisus și a zis către dânsul: Ravvi, știm că dela Dumnezeu ai venit învățător, că nimeni nu poate face minuni ca cele ce le faci tu, de nu va fi Dumnezeu cu dânsul.

3. Răspuns-a Iisus și i-a zis lui: Amin, amin grăesc ție: De nu se va naște cineva de sus, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezeu.

4. Zis-a Nicodim către el: Cum poate omul să se nască, bătrân fiind? Poate el oare să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?

5. Răspuns-a Iisus: Amin, amin grăesc ție: De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va

putea intra intru împărăția lui Dumnezeu.

6. Ce este născut din trup, trup este și ce este născut din Duh, duh este.

7. Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să vă nașteți de sus.

8. Vântul suflă unde vrea și glasul lui îl auzi, dar nu știi de unde vine și unde merge; așa este cu tot cel ce este născut din Duh.

9. Răspuns-a Nicodim și a zis lui: Cum pot să fie acestea?

10. Răspuns-a Iisus și a zis lui: Tu ești învățătorul lui Israel și nu le știi acestea?

11. Amin, amin grăesc ție: Noi ce știm grăim și ce am văzut mărturisim, și mărturia noastră nu o primim.

12. Dacă cele pământești am spus vouă și nu credeți, cum veți crede de voi spune vouă cele cerești?

13. Nimeni nu s'a suit la cer, fără numai cel ce s'a pogorit din cer, Fiul Omului care este în cer.

14. Și precum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înălțe Fiul Omului.

15. Ca tot cel ce crede întrânsul să nu plară, ci să aibă viață veșnică.

16. Pentrucă așa a iubit Dumnezeu lumea, încât și pe Fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot cel ce crede întrânsul să nu plară, ci să aibă viață veșnică.

17. Pentrucă Dumnezeu n'a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască lumea prin el.

18. Cel ce crede întrânsul nu se judecă, iar acela ce nu crede,

lată a și fost judecat, pentrucă n'a crezut în numele unuia născut Fiul lui Dumnezeu.

19. Iar judecata aceasta este, că lumina a venit în lume, iar oamenii au iubit mai mult întunecul decât lumina, pentrucă faptele lor erau rele.

20. Că tot cel ce face rele urăște lumina și nu vine la lumină, ca faptele lui să nu se vadă deasupra.

21. Iar cel ce face adevărul, vine la lumină, ca să se vadăască faptele lui, că intru Dumnezeu sunt făcute.

22. După acestea venit-a Iisus cu ucenicii săi în pământul Iudeei, și a rămas cu ei acolo și boteza.

23. Iar Ioan boteza și el în Enon, aproape de Salim, că erau acolo ape multe: și (mulți) veneau și se botezau;

24. Căci Ioan încă nu era închis în temniță.

25. Atunci s'a stărnit între ucenicii lui Ioan și un Iudeu o neînțelegere pentru curățire.

26. Și au venit la Ioan și au zis către dânsul: Ravvi, cel ce era cu tine de ceea parte de Iordan și pentru care tu ai mărturisit, iată botează și tu mergi la el!

27. Răspuns-a Ioan și a zis: Nu poate omul lua nimic, de nu-l va fi dat lui din cer.

28. Voi înșivă imi sunteți martori că am zis: Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea lui.

29. Cel ce are mireasă este mire; iar prietenul mirelui care stă lângă el și-l ascultă, cu bucurie se bucură de glasul mirelui; deci această bucurie a mea s'a plinit.

30. Lui i se cade să crească, iar mie să mă micșorez.

31. Cel ce vine de sus deasupra tuturor este; celce este de pe pământ, de pe pământ este și de pe pământ grăește. Cel ce vine din cer deasupra tuturor este.

32. Și ce a văzut și a auzit aceea mărturisește, și mărturia lui nimeni nu o primește.

33. Iar cel ce primește mărturia lui a întărit că Dumnezeu este adevărat.

34. Că cel trimis de Dumnezeu cuvintele lui Dumnezeu grăește, căci Dumnezeu nu dă Duhul cu măsură.

35. Tatăl lubește pe Fiul și toate le-a dat în mâna lui.

36. Cel ce crede în Fiul are viață veșnică; iar cel ce nu ascultă pe Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu va fi peste dânsul.

4.

Vorbirea lui Iisus cu Samaritanca. Iisus vindecă pe fiul unui slujbaş împărătesc.

Deci înțelegând Domnul că fariseii au auzit că el face și botează mai mulți ucenici decât Ioan,

2. Măcar că însuși Iisus nu boteza, ci ucenicii lui,

3. A lăsat Iudeea și s'a dus iarăși în Galileea.

4. Și trebuia să treacă prin Samaria.

5. Deci a ajuns în cetatea Samariei care se chiamă Sihar, aproape de locul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul său.

6. Și era acolo fântâna lui Iacov, iar Iisus, ostenit fiind de călătorie,

ședea, așa, la fântână. Și era cu la al șaselea ceas.

7. Atunci a venit o femeie din Samaria, ca să ia apă. Zis-a ei Iisus: Dă-mi să beau.

8. Căci ucenicii lui se duseseră în cetate să cumpere hrană.

9. Deci a zis lui femeia samarineancă: Cum tu, Iudeu fiind, ceri să bei dela mine, care sunt samarineancă? Pentrucă Iudeii cu Samarinenii nu se amestecă.

10. Răspuns-a Iisus și a zis ei: De-ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este cel ce-ți zice ție: dă-mi să beau, tu ai fi cerut dela dânsul și ți-l-ar fi dat ție apă vie.

11. Zis-a lui femeia: Doamne, nici ciutură n'ai și fântâna este adâncă, de unde, dar, ai apa cea vie?

12. Au doară tu ești mai mare decât Iacov, părintele nostru, care ne-a dat nouă fântâna aceasta, din care a băut și el și fiții lui și dobitoacele lui?

13. Răspuns-a Iisus și a zis către dânsa: Tot cel ce bea din apa aceasta va înseta iarăși;

14. Iar cel ce va bea din apa care l-o voi da eu, nu va înseta în veac; ci apa care l-o voi da eu se va face întrânsul isvor de apă sălătoare, spre viața veșnică.

15. Zis-a către dânsul femeia: Doamne, dă-mi, această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vii aici ca să scot?

16. Zis-a ei Iisus: Mergi și chiamă pe bărbatul tău și vino aici!

17. Răspuns-a femeia și l-a zis lui: N'am bărbat. Zis-a ei Iisus: Bine ai zis că n'ai bărbat,

18. Că cinci bărbați ai avut și pe care-l ai acum nu-ți este bărbat; aceasta bine ai spus-o.

19. Zis-a lui femeia: Doamne, văd că ești proroc.

20. Părinții noștri s'au închinat în muntele acesta, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde se cade să ne închinăm.

21. Zis-a el Iisus: Femeie, crede-mă că va veni vremea, când nici în muntele acesta nici în Ierusalim vă veți închina Tatălui.

22. Voi vă închinați căruia nu știți, noi ne închinăm căruia știm; căci mântuirea este dela Iudei.

23. Ci va veni vremea și acum este, când închinătorii cei adevărați se vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul; căci Tatăl astfel de închinători caută.

24. Duh este Dumnezeu și cei ce se închină lui cu duhul și cu adevărul se cade să i se închine.

25. Zis-a lui femeia: Știm că va veni Mesia, care se zice Hristos; când va veni acela, ne va spune nouă toate.

26. Zis-a el Iisus: Eu sunt, cel ce grăesc cu tine.

27. Atunci au venit și ucenicii lui, și s'au mirat că vorbea cu o femeie. Dar nimeni nu l-a întrebat: Ce vreal, sau ce grăești cu dânsa?

28. Iar femeia lăsându-și ciutura, s'a dus în cetate și a zis oamenilor:

29. Veniți de vedeți om care mi-a spus mie toate câte am făcut! Nu cumva acesta e Hristosul?

30. Deci au ieșit din cetate și veneau către dânsul.

31. Între acestea însă ucenicii

il rugau pe el, grăind: Învățătorule, mănâncă.

32. Răspuns-a lor Iisus: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți.

33. Iar ucenicii grăiau între dânsi: Nu cumva l-a adus lui cineva de mâncare?

34. Zis-a lor Iisus: Mâncarea mea este să fac voia celui ce m'a trimis pe mine și să săvârșesc lucrul lui.

35. Au nu voi ziceți că patru luni mai sunt și vine secerișul? Iată, zic vouă: Ridicați ochii voștri și priviți holdele, că sunt albe, gata de seceriș.

36. Și cel ce seceră ia plată și adună roadă întru viața de veci, ca să se bucure împreună și cel ce samănă și cel ce seceră.

37. Că întru aceasta se adevărește cuvântul, că unul este cel ce samănă și altul cel ce seceră.

38. Eu v'am trimis pe voi să secerați unde voi nu v'ați ostenit; alții s'au ostenit și voi ați intra întru osteneala lor.

39. Iar din cetatea aceea mulți Samariteni au crezut întrânsul, pentru cuvântul femeii care mărturisea: Mi-a spus mie toate câte am făcut!

40. Deci, după ce au venit Samaritenii la dânsul, l-au rugat să rămăie la ei; și a rămas acolo două zile.

41. Și mult mai mulți au crezut, pentru cuvântul lui.

42. Iar femeile îi ziceau: Nu mai credem acum pentru vorba ta, pentru că înșine am auzit și știm, că acesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii.

43. Iar după cele două zile a ieșit de acolo și s'a dus în Galileea.

44. Că însuși Iisus a mărturisit că nici un proroc n'are cinste în patria sa.

45. Iar dacă a ajuns în Galileea, l-au primit pe el Galileenii cari văzuseră toate câte făcuse el în Ierusalim, la praznic; căci și el fusese la praznic.

46. Apoi s'a dus Iisus iarăși în Căna Galileei, unde făcuse apa vin. Și era un slujbaş împărătesc, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.

47. Acesta auzind că Iisus a venit din Iudeea în Galileea, s'a dus la el și l-a rugat să se poartă la el și să tămăduiască pe fiul său, care era pe moarte.

48. Atunci Iisus a zis către el: De nu veți vedea semne și minuni, nu veți crede.

49. Zis-a către el omul cel împărătesc: Doamne, pogoară-te, până a nu muri fiul meu!

50. Zis-a Iisus lui: Mergi, fiul tău este viu! Și a crezut omul cuvântului care l-a zis Iisus lui, și s'a dus.

51. Și iată, pogorându-se el, slujbaşii lui l-au întâmpinat și l-au spus, zicând: Fiul tău este viu.

52. Deci l-a întrebat pe ei de copilul întru care l-a fost mai bine. Iară el l-au spus că ieri pe la seara a șaptea l-au lăsat întru viață.

53. Deci a cunoscut tatăl că era fost tocmai în ceasul acela, în care-l spusese Iisus: Fiul tău este viu. Și a crezut el și toată casa lui.

54. Aceasta a fost a doua minune pe care a făcut-o Iisus la răsă, după ce venise din Iudeea în Galileea.

5.

Slăbănogul dela Vitezda și cuvântarea Domnului către Iudei despre puterea sa cea dumnezească.

După acestea, fiind un praznic al Iudeilor, s'a suit Iisus în Ierusalim.

2. Și este în Ierusalim scăldătoare (la poarta) oilor, care erește se chiamă Vitezda, având cinci pridvoare.

3. În acelea zăcea mulțime mare de bolnavi: orbi, schiop, uscați, așteptând mișcarea apei.

4. Căci un inger se pogora la vreme în scăldătoare și tulbura apa și cel ce intra întâi după tulburarea apei se făcea sănătos, ori de ce boală era cuprins.

5. Deci, era acolo un om, bolnav de treizeci și opt de ani.

6. Văzându-l Iisus zăcând și cunoscând că (zăcea) de multă vreme, i-a zis lui: Vrei să fi sănătos?

7. Răspuns-a lui bolnavul: Doamne, nu am om ca să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa, așa că până când merg eu, altul se pogoară înaintea mea.

8. Zis-a lui Iisus: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă.

9. Și îndată s'a făcut sănătos omul și și-a luat patul său și umbla. Ci în ziua aceea era Sâmbătă.

10. Deci ziceau Iudeii către cel vindecat: E Sâmbătă și nu se cade să-ți iei patul.

11. Răspuns-a el lor: Cel ce m'a făcut sănătos, acela mi-a zis: Ia-ți patul tău și umblă.

12. Deci l-au întrebat pe el: Cine este omul acela care ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă?

13. Dar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus se strecurase prin mulțimea care era în locul acela.

14. După aceea însă l-a aflat pe el Iisus în biserică și l-a zis lui: Iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești, ca să nu ți se întâmple ție ceva mai rău.

15. Iar omul acela a mers și a spus iudeilor că Iisus este cel ce l-a făcut pe el sănătos.

16. Și de aceea iudeii îl prigoneau pe Iisus și căutau să-l omoare, pentru că făcea Sămbăta unele ca acestea.

17. Ci l-a răspuns lor Iisus: Tatăl meu până acum lucrează, și eu lucrez.

18. Iar din pricina aceasta iudeii căutau mai vartos să-l omoare, căci nu numai deslega Sămbăta, ci și despre Dumnezeu zicea că-i este Tată, făcându-se pe sine în tocmăi cu Dumnezeu.

19. Deci, răspunzând Iisus a zis lor: Amin, amin grăesc vouă: nu poate Fiul să facă nimic dela sine, de nu va vedea pe Tatăl făcând, căci cele ce face el, acelea le face și Fiul.

20. Pentru că Tatăl iubește pe Fiul, și toate câte le face el i le arată lui. Și lucruri mai mari decât acestea va arăta lui, ca voi să vă mirați.

21. Căci precum Tatăl scoală

pe morți și-l înviază, așa și Fiul înviază pe cine voește.

22. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului,

23. Ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește nici pe Tatăl care l-a trimis.

24. Amin, amin grăesc vouă: Cel ce ascultă cuvintele mele și crede celui ce m-a trimis pe mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s'a mutat din moarte la viață.

25. Amin, amin grăesc vouă: că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și cari îl vor auzi vor învia.

26. Căci precum Tatăl are viață întru sine, așa a dat și Fiului aibă viață întru sine.

27. Și l-a dat lui putere să facă judecată, căci Fiul Omului este.

28. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul întru care toți cei din morminte vor auzi glasul lui.

29. Și vor ieși cel ce au făcut cele bune întru invierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele întru invierea judecării.

30. Eu nu pot să fac dela mine nimic; precum aud, judec, și judecata mea este dreaptă; că nu caut voia mea, ci voia Tatălui celui ce m'a trimis.

31. De mărturisesc eu pentru mine, mărturia mea nu este adăvărată.

32. Altul este cel ce mărturisește pentru mine; și știu că adăvărata este mărturia pe care îl mărturisește pentru mine.

33. Voi ați trimis la Ioan și el a mărturisit adevărul.

34. Iar eu nu dela om iau mărturie; ci vă grăesc acestea, ca să vă mântuiți.

35. Acela era făclia care ardea și lumina; iar voi ați voit să vă veseliți o clipă măcar, întru lumina lui.

36. Dar eu am mărturie mai mare decât a lui Ioan, căci lucrurile pe care Tatăl mi l-a dat să le săvârșesc, aceste lucruri pe care eu le fac, mărturisesc pentru mine că Tatăl m'a trimis.

37. Și Tatăl care m'a trimis, el a mărturisit pentru mine. Nici glasul lui nu l-ați auzit vreodată, nici chipul lui nu l-ați văzut.

38. Și cuvântul lui nu-l aveți auzit întru voi, căci nu credeți în acela pe care l-a trimis.

39. Cercetați scripturile, căci când vi se pare că întru ele veți avea viață veșnică; și tocmăi acelea sunt cari mărturisesc pentru mine.

40. Și nu voți să veniți la mine, ca să aveți viață.

41. Mărire dela oameni nu iau.

42. Ci v'am cunoscut că n'aveți întru voi dragostea lui Dum-

43. Eu am venit în numele Tatălui meu și nu m'ați primit pe mine; de va veni altul în numele său, pe acela îl veți primi!

44. Cum puteți voi să credeți în omul unul dela altul mărire, iar pe cel dela unul Dumnezeu nu căutați?

45. Să nu vi se pară că vă voi spune pe voi la Tatăl; are cine să vă parască pe voi: Moise, întru care ați nădăjduit.

46. Că de ați fi crezut lui Moise, mi-ați fi crezut și mie, căci acela despre mine a scris.

47. Iar dacă scripturilor lui nu credeți, cum veți crede cuvintele mele?

6.

Minunea cu cele cinci pâini și cu cei doi pești. Iisus umbla pe mare. Pâinea care se pogoară din cer. Mărturisirea lui Petru.

După acestea s'a dus Iisus de ceea parte a mării Galileei, adică a Tiberiadei.

2. Și a mers după dansul popor mult, căci vedeau minunile lui pe cari le făcea cu cei bolnavi.

3. Și suindu-se în munte, Iisus a șezut acolo cu ucenicii săi.

4. Și erau aproape Paștile, praznicul iudeilor.

5. Deci ridicându-și Iisus ochii și văzând că mult norod vine la dansul, zise către Filip: De unde vom cumpăra pâini, ca să mănânce aceștia?

6. Dar aceasta o spunea ca să-l ispitească pe el, căci el știa ce avea să facă.

7. Răspuns-a Filip lui: Nici pâini de două sute de dinari nu le va ajunge, ca fiecare dintrâșii să aibă câte puțin.

8. Zis-a către el unul din ucenicii lui, (anume) Andrei, fratele lui Simon Petru:

9. Este aici un copil care are cinci pâini de orz și doi pești; dar ce sunt acestea pentru atâția?

6. 1-15: Mat. 14, 13-21; Marcu 6, 32-44; Luca 9, 10-17.

10. Atunci a zis Iisus: Faceți pe oameni să șază. Și era iarbă multă în locul acela. Deci au șezut bărbații, la număr ca la cinci mii.

11. Iar Iisus a luat pâinile și mulțămind a împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ce ședeau; așijderea și din pești cât au vrut ei.

12. Iar dacă s'au săturat, a zis ucenicilor săi: Adunați fărmăturile cari au prisosit, ca să nu se piarză nimic.

13. Deci au adunat și au umplut douăsprezece coșuri de sfărâmituri, care au prisosit celor ce au mâncat din cinci pâini de orz.

14. Iar oamenii văzând minunea pe care a făcut-o Iisus, ziceau: Acesta este cu adevărat prorocul cel ce va să vie în lume.

15. Dar Iisus înțelegând că vor să vie și să-l ia, ca să-l facă împărat, s'a dus iarăși în munte, el singur.

16. Iar dacă s'a făcut seară, ucenicii lui s'au pogorit la mare.

17. Și intrând în corabie, au prins a trece de ceea parte a mării, la Capernaum. Și iată s'a făcut întunec și Iisus încă nu venise la ei.

18. Și marea s'a întăritat, fiindcă sufla vânt mare.

19. Deci plutind ei ca la douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văzură pe Iisus umblând pe mare și apropiindu-se de corabie; și s'au înfricoșat.

20. Iar el a zis lor: Eu sunt, nu vă temeți!

21. Deci voiau să-l ia pe el în

corabie, dar corabia a sosit îndată la țarmul la care mergeau.

22. A doua zi mulțimea care rămăsese de ceea parte a mării a văzut că altă corabie nu fusese acolo, fără numai una, intru care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus n'a intrat în corabie împreună cu ucenicii lui, ci singuri ucenicii lui se duseseră.

23. Și alte corăbii veniseră dela Tiberiada aproape de locul unde au mâncat pâinea după mulțămirea Domnului.

24. Deci dacă au văzut cel din mulțime că Iisus nu este acolo, nici ucenicii lui, au intrat și ei în corăbii și au mers în Capernaum, ca să-l caute pe Iisus.

25. Și aflându-l pe el de ceea parte a mării, i-au zis lui: Iova-țătorule, când ai venit aici?

26. Răspuns-a Iisus lor și a zis: Amin, amin grăesc vouă: Că căutați pe mine nu pentru că văd semne, ci pentru că văd că din pâini și v'ați săturat.

27. Lucrați nu pentru mâncarea cea peritoare, ci pentru mâncarea aceea care rămâne spre viață veșnică, pe care Fiul Omului a dat vouă; căci pe el l-a prețuit Dumnezeu Tatăl.

28. Deci au zis către dânsul: Ce vom face, ca să săvârșim lucrurile lui Dumnezeu?

29. Răspuns-a Iisus și a zis lor: Acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeți în cel pe care eu vă trimis.

30. Zis-au, drept aceea, lui: Dar ce semn faci tu, ca să credem în tine, Iezechi?

31. Părinții noștri au mâncat mană în pustie, precum este scris, pâine din cer le-a dat lor să mănânce.

32. Deci le-a zis lor Iisus: Amin, amin zic vouă: Nu Moise v'a dat pâine din cer, ci Tatăl meu vă va da vouă din cer pâinea cea adevărată.

33. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este aceea care se pogoară din cer și dă lumii viață.

34. Deci au zis către dânsul: Doamne, dă-ne nouă pururea pâinea aceasta!

35. Zis-a lor Iisus: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la mine nu va flămânzi, și cel ce crede întru mine nu va înseta niciodată.

36. Ci am zis vouă că m'ați văzut pe mine și tot nu credeți.

37. Tot ce-mi dă mie Tatăl la mine va veni, și pe cel ce vine la mine nu-l voi scoate afară.

38. Că m'am pogorât din cer, ca să fac voia mea, ci voia celui ce m'a trimis pe mine.

39. Și aceasta este voia Tatălui celui ce m'a trimis pe mine, ca din tot ce m'a dat mie pe nimeni să nu pierd, ci să-l înviez în ziua cea de apoi.

40. Și aceasta este voia celui ce m'a trimis pe mine, ca tot cel ce vede pe Fiul și crede în el, să aibă viață veșnică; și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi.

41. Deci căteau Iudeii împotriva lui, pentru că spusese: Eu sunt pâinea care s'a pogorit din cer,

42. Și ziceau: Au nu este acesta Iosif, fiul lui Iosif, și nu-i știm oare pe tatăl său și pe muma sa? Atunci

cum zice el că: M'am pogorit din cer?

43. Deci răspunzând Iisus, le-a zis lor: Nu cărtiți între voi.

44. Nimeni nu poate să vie la mine, de nu-l va trage pe el Tatăl cel ce m'a trimis pe mine; și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi.

45. Este scris în proroci: Și vor fi toți învățați de Dumnezeu. Deci tot cel ce aude și învață dela Tatăl, vine la mine.

46. Nu doară că pe Tatăl l-a văzut cineva, fără numai cel ce este dela Dumnezeu, acela a văzut pe Tatăl.

47. Amin, amin grăesc vouă: Cel ce crede întru mine are viață veșnică.

48. Eu sunt pâinea vieții.

49. Părinții voștri au mâncat mană în pustie, dar au murit.

50. Pâinea care se pogoară din cer este aceea, din care mâncând cineva, nu mai moare.

51. Eu sunt pâinea cea vie care s'a pogorit din cer; de va mânca cineva din pâinea aceasta, viu va fi în veci. Iar pâinea pe care eu o voi da, este trupul meu, pe care-l voi da pentru viața lumii.

52. Deci se priceau între sine Iudeii, zicând: Cum poate acesta să-și dea trupul său, ca să-l mănâcăm?

53. Atunci a zis lor Iisus: Amin, amin grăesc vouă: De nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi.

54. Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viață veci.

16—21: Mat. 14, 22—33; Marcu 6, 45—52.

31: Iep. 16, 13—14; Ps. 78, 24.

45: Is. 54, 13; Ier. 31, 33—34.

nică și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi.

55. Căci trupul meu este cu adevărat mâncare și sângele meu cu adevărat băutură.

56. Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu intru mine petrece și eu intru el.

57. Precum m'a trimis pe mine Tatăl cel viu, și eu vîez prin Tatăl; și cel ce mă mănâncă pe mine și acela va fi viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care s'a pogorit din cer; cel ce va mânca pâinea aceasta viu va fi în veac, nu ca părinții voștri cari au mâncat mană și au murit.

59. Acestea le-a spus Iisus în sinagogă, învățând în Capernaum.

60. Ci mulți din ucenicii lui auzind acestea, au zis: Grele sunt cuvintele acestea, cine poate să le asculte?

61. Dar Iisus știind intru sine că ucenicii lui cătesc pentru aceasta, le-a zis: Aceasta vă smintește pe voi?

62. Dar de veți vedea pe Fiul Omului suindu-se unde era mai înainte?

63. Duhul este care face viu, trupul nu folosește nimic. Cuvintele pe care eu le grăesc vouă sunt duh și viață.

64. Ci sunt unii din voi cari nu cred. Căci Iisus știa dintru început, cari sunt cei ce nu cred și care este cel ce avea să-l vînză pe el.

65. Și zise: De aceea am spus vouă că nimeni nu poate să vie la mine, de nu-l va fi dat lui dela Tatăl meu.

66. De atunci mulți din uce-

nicii lui s'au întors înapoi și nu mai umblau cu dînsul.

67. Deci a zis Iisus celor doi sprezece: Nu cumva vreți să vă duceți și voi?

68. Răspuns-a Simon Petru: Doamne, la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele vieții celei veșnice.

69. Și noi am crezut și am cunoscut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

70. Răspuns-a lor Iisus: Oare nu v'am ales eu pe voi, doisprezece? Și unul din voi este diavol!

71. Iar el grăia de Iuda al lui Simon Iscarioteanul, căci acesta avea să-l vînză pe el, măcar că era unul din cei doisprezece.

7.

Iisus însoață în biserică la sărbătoarea Corturilor.

Și după acestea umbla Iisus în Galileea, că nu voia să meargă prin Iudeea, pentru că Iudeii îl căutau pe el să-l omoare.

2. Și era aproape praznicul Iudeilor, Înfigerea Corturilor.

3. Deci au zis către dînsul frații lui: Trece de aici și mergi în Iudeea, ca și ucenicii tăi să vadă lucrurile care le faci.

4. Că nimeni nu lucrează întru ascuns, când vrea să fie cunoscut. Dacă faci acestea, arată-le pe tine lumii.

5. Pentru că nici frații lui nu credeau întru dînsul.

6. Deci a zis lor Iisus: Vremea mea încă n'a sosit, iar vremea voastră totdeauna este gata.

7. Nu poate lumea să vă urască pe voi, dar pe mine mă urăște, pentru că eu mărturisesc de dînsa, că laptele ei sunt rele.

8. Voi mergeți la praznicul acesta, fără eu încă nu merg la praznicul acesta, căci vremea mea încă nu s'a împlinit.

9. Și acestea zicând lor, a rămas în Galileea.

10. Și dacă au mers frații lui, s'a dus și el la praznic, dar nu pe față, ci cam pe ascuns.

11. Iar Iudeii îl căutau pe el în praznic și ziceau: Unde este acela?

12. Și cărtire multă era pentru el între noroade, căci unii ziceau: Este bun, iar alții ziceau: Nu, ci amăgește poporul.

13. Însă de frica Iudeilor nimeni nu grăia de dînsul pe față.

14. Iar la înjumătățirea praznicului s'a suit Iisus în biserică și învăța.

15. Și se mirau Iudeii, zicând: De unde știe acesta carte fără să fi învățat?

16. Răspuns-a lor Iisus și a zis: Învățătura mea nu este a mea, ci a celui ce m'a trimis pe mine.

17. De va voi cineva să facă voia lui, va cunoaște despre învățătura aceasta, dacă este dela Dumnezeu, sau dacă eu grăesc dela mine.

18. Cel ce grăește dela sine caută mărirea sa, iar cel ce caută mărirea celui ce l-a trimis pe el, acesta adevărat este și nu este nedreptate întru dînsul.

19. Au nu Moise v'a dat vouă legea? Și nimeni din voi nu ține legea. Ce căutați să mă omorâți?

20. Răspuns-a mulțimea și a zis: Ai drac! Cine caută să te omoare?

21. Iar Iisus răspunzând a zis lor: Un lucru am făcut și toți vă mirați de el.

22. Moise v'a dat vouă tăerea împrejur - nu că este dela Moise, ci dela părinți - și Sămbăta tăiați împrejur pe om.

23. Dacă omul primește tăerea împrejur Sămbăta, ca să nu se strice legea lui Moise, pe mine (pentruce) vă mâniați, că om în-treg am făcut sănătos Sămbăta?

24. Nu judecați după fața (lucrurilor), ci judecați după dreptate!

25. Deci ziceau unii din Ierusalimiteni: Nu este oare acesta pe care-l caută să-l omoare?

26. Și iată, grăește pe față și nimic nu-i zic lui. Nu cumva s'au încredințat căpeteniile că acesta este Hristosul?

27. Ci pe acesta îl știm de unde este, iar când va veni Hristosul, nimeni nu știe de unde este.

28. Deci, ridicând Iisus glasul în biserică învăța și zicea: Și pe mine mă știți de unde sunt și că n'am venit dela mine, ci adevărat este cel ce m'a trimis și pe care voi nu-l știți.

29. Iar eu îl știu pe el, că dela el sunt și el m'a trimis.

30. Și căutau să-l prinză, dar nimeni nu și-a pus pe dînsul mâinile, căci încă nu venise ceasul lui.

31. Și mulți din popor au crezut întru dînsul și ziceau: Au doară când va veni Hristos va face mai multe minuni decât face acesta?

32. Și fariseii au auzit aceste cuvintele ale poporului împotriva lui

Iisus. Atunci arhierii și fariseii au trimis pe slujitorii (bisericii), ca să-l prinză pe dânsul.

33. Deci a zis lor Iisus: Încă puțină vreme mai sunt cu voi, și merg apoi la cel ce, m'a trimis pe mine.

34. Căuta-mă-veți și nu mă veți afla, și unde sunt eu voi nu puteți veni.

35. Deci ziceau Iudeii între dâșii: Unde va să meargă acesta, ca să nu-l aflăm pe el? Va merge oare la cei risipliți printre Elini, ca să învețe (și) pe Elini?

36. Ce însemnează cuvintele acestea pe care le-a spus: Căuta-mă-veți și nu mă veți afla, și unde sunt eu voi nu puteți veni?

37. Iar în ziua de pe urmă, (ziua) cea mare a praznicului, a statut Iisus (în mijlocul lor) și ridicând glasul a zis: De insetează cineva, să vie la mine și să bea!

38. Cel ce crede întru mine, precum a zis scriptura, râuri de apă vie vor curge din pântecul lui.

39. Iar aceasta a zis-o pentru Duhul pe care aveau să-l primească cei ce cred întru el; căci încă nu era Duh Sfânt, pentru că Iisus încă nu se preamărise.

40. Deci mulți din popor auzind cuvintele acestea, ziceau: Acesta este cu adevărat prorocul.

41. Alții ziceau: Acesta este Hristosul. Iar alții ziceau: Au doară din Galileea va să vie Hristos?

42. N'a zis oare scriptura că din sămânța lui David și din orașul Vifleem, unde a fost David, va să vie Hristosul?

7. 42: Miha 5, 1; Ps. 89, 4.

43. Și desbinare s'a făcut întru norod, pentru el.

44. Iar unii dintrâșii voiau să-l prinză, dar nimeni nu și-a pus mâna pe dânsul.

45. Deci au venit slujitorii la arhieriei și la farisei. Și au întrebat aceștia: Pentru ce nu l-ați adus?

46. Răspuns-au lor slujitorii: Nici odată nu a grăit vreun om ca acest om!

47. Atunci au zis fariseii: Nu cumva ați fost amăgiți și voi?

48. Nu cumva a crezut întrâșul și vreunul din căpetenii sau din farisei?

49. Ci norodul acesta care nu știe legea, este blestemat!

50. Zis-a Nicodim, care venise noaptea la Iisus și care era unul dintre dâșii:

51. Oare legea noastră osănește pe om fără să-l asculte pe el mai întâi și fără să cunoască ce a făcut?

52. Iar el răspunzând au zis lui: Nu cumva și tu ești din Galileea? Caută și vei vedea că proroc din Galileea nu s'a sculat.

53. Apoi s'a dus fiecare la casa sa.

8.

Femeea păcătoasă. Lumina lumii. Iisus ceartă pe Iudei pentru necredința lor.

Iar Iisus s'a dus în Muntele Maslinilor.

2. Desdedimineață însă Iisus a venit în biserică, și tot poporul a venit la dânsul, și ședea și îl învăța pe el.

3. Atunci cărturarii și fariseii au adus la dânsul pe o femeie

prinsă în preacurvie și puind-o în mijloc,

4. Au zis lui: Învățătorule, pe această femeie am prins-o așa, pe față, făcând desfrânare.

5. Iar Moise ne-a poruncit în lege, pe unele ca acestea să leucidem cu pietre. Dar tu ce zici?

6. Și aceasta o spuneau, ca să-l lapitească și ca să aibă ce cleveți împotriva lui. Iar Iisus plecându-se jos scria cu degetul pe pământ.

7. Și neîncetând el a-l întreba pe el, s'a ridicat și a zis lor: Cel ce este fără de păcat între voi, acela să arunce mai întâi cu piatra în ea.

8. Și iarăși plecându-se jos, a scris pe pământ.

9. Iar ei auzind (aceasta) și mustrându-se de cuget, au ieșit unul după altul, începând dela cei mai bătrâni până la cei mai din urmă; și a rămas Iisus singur și femeea, stând în mijloc.

10. Atunci ridicându-se Iisus și nevăzând pe nimeni, fără numai pe femeie, i-a zis ei: Unde-ți sunt părâșii? Au nimeni nu te-a osăndit pe tine?

11. Iar ea a zis: Nimeni, Doamne. Atunci a zis ei Iisus: Nici eu nu te osăndesc. Dute și de acum să nu mai păcătuești.

12. Deci Iisus a grăit iarăși, zicând: Eu sunt lumina lumii; cel ce vine după mine nu va umbla întru întunerec, ci va avea lumina vieții.

13. Ci fariseii au zis către dânsul: Tu însuși mărturisești de tine; mărturia ta nu este adevărată.

14. Răspuns-a Iisus și a zis lor: Măcar că eu însuși mărturiseșc

de mine, mărturia mea adevărată este; căci știu de unde am venit și unde merg.

15. Voi judecați după trup; eu nu judec pe nimeni.

16. Și de aș și judeca eu, judecata mea este adevărată; că nu sunt singur, ci eu și Tatăl care m'a trimis pe mine.

17. Iar în legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată.

18. Eu sunt cel ce mărturiseșc de mine însuși, dar mărturisește de mine și Tatăl care m'a trimis.

19. Deci ziceau către dânsul: Unde este Tatăl tău? Răspuns-a Iisus: Nici pe mine nu mă știți și nici pe Tatăl meu.

20. Cuvintele acestea le-a grăit Iisus la visticie, învățând în biserică, și nimeni nu l-a prins, căci încă nu venise ceasul lui.

21. Și iarăși a zis lor Iisus: Eu mă duc și mă veți căuta pe mine și nu mă veți afla, și veți muri în păcatul vostru. Unde mă duc eu, voi nu puteți veni.

22. Deci ziceau Iudeii: Nu cumva vrea să se omoare, de zice: unde mă duc eu, voi nu puteți veni?

23. Zis-a lor Iisus: Voi sunteți din cele de jos, eu sunt din cele de sus; voi sunteți din lumea aceasta, eu nu sunt din lumea aceasta.

24. Deaceea am spus că veți muri în păcatele voastre; căci de nu veți crede că eu sunt, veți muri în păcatele voastre.

25. Deci l-au întrebat pe el:

8. 17: A doua Lege 17, 6; 19, 15.

Tu cine ești? Răspuns-a lor Iisus: Mai întâi acestea vă spun vouă:

26. Multe am a grăi și a judeca despre voi. Dar cel ce m'a trimis pe mine adevărat este, și eu cele ce am auzit dela dănsul, acestea le spun lumii.

27. Dar ei n'au înțeles că le grăia de Tatăl.

28. Deci a zis lor Iisus: Când veți înălța pe Fiul Omului, veți cunoaște că eu sunt și că dela mine insumi nu fac nimic, ci precum m'a învățat pe mine Tatăl meu, așa grăesc.

29. Și cel ce m'a trimis este cu mine, nu m'a lăsat pe mine singur, căci eu fac pururea cele plăcute lui.

30. Grăind el acestea, mulți au crezut întrănsul.

31. Atunci a zis Iisus către Iudeii cei ce crezuseră întrănsul: De veți petrece întru cuvântul meu, sunteți cu adevărat ucenicii mei.

32. Și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va slobozi pe voi.

33. Răspuns-a ei lui: Noi suntem sămânță a lui Avraam și nici odată n'am fost robii nimănui, cum zici atunci că: slobozi veți fi?

34. Răspuns-a lor Iisus: Amin, amin grăesc vouă: tot cel ce face păcatul, este rob al păcatului.

35. Și robul nu rămâne în casă pe veci, fiul însă rămâne pe veci.

36. Deci dacă vă va slobozi pe voi Fiul, cu adevărat veți fi slobozi.

37. Știu că sămânță a lui Avraam sunteți, dar mă căutați să mă omoriți, pentru că cuvântul meu nu încape în voi.

38. Eu ceea ce am văzut la Tatăl meu grăesc, iar voi ceea ce ați văzut la tatăl vostru faceți.

39. Răspuns-au și au zis lui: Tatăl nostru este Avraam. Zis-a lor Iisus: De-ați fi fiii lui Avraam, faptele lui Avraam le-ați face.

40. Ci voi acum căutați să mă omoriți pe mine, care v'am grăit adevărul pe care l'am auzit dela Dumnezeu. Avraam n'a făcut aceasta.

41. Voi faceți lucrurile tatălui vostru. Deci au zis către dănsul: Noi nu suntem născuți din curvie, un tată avem, pe Dumnezeu.

42. Zis-a lor Iisus: Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, m'ați fi iubit pe mine, căci eu dela Dumnezeu am ieșit și am venit; n'am venit dela mine insumi, ci el m'a trimis.

43. Pentru că nu înțelegeți graiul meu? Pentru că nu puteți asculta cuvântul meu.

44. Voi sunteți din tatăl vostru (care este) diavolul, și poftele tatălui vostru vreți să le faceți. Acela dintru început ucigător de oameni a fost și întru adevăr n'a statut, că nu este adevăr întrănsul. Când grăește minciună, dintru ale sale grăește, căci este minciunos și tată al minciunii.

45. Iar mie, că grăesc adevărul, nu-mi credeți.

46. Cine din voi mă va vâdi pe mine de păcat? Iar dacă grăesc adevărul, pentru că nu credeți în mine?

47. Cel ce este dela Dumnezeu graiurile lui Dumnezeu ascultă; voi însă de aceea nu le ascultați, că nu sunteți dela Dumnezeu.

48. Răspuns-au Iudeii și au zis lui: Oare nu zicem noi bine că ești Samarinean și al drac?

49. Răspuns-a Iisus: Eu n'am drac; ci eu cinstesc pe Tatăl meu, iar voi mă necinstiți pe mine.

50. Dar eu nu caut mărirea mea; este cine să caute și să judece.

51. Amin, amin grăesc vouă: De va păzi cineva cuvântul meu, nu va vedea moartea în veac.

52. Deci au zis Iudeii: Acum știm bine că al drac. Avraam a murit și proroții (așijderea), și tu zici: De va păzi cineva cuvântul meu, nu va gusta moartea în veac.

53. Nu cumva tu ești mai mare decât părintele nostru Avraam, care a murit? Și proroții au murit. Cine te pretinzi tu că ești?

54. Răspuns-a Iisus: Dacă mă preamăresc eu insumi, preamărirea mea nimic nu este. Tatăl meu este (însă) care mă preamărește pe mine, el, care ziceți că este Dumnezeuul vostru.

55. Dar pe care nu l-ați cunoscut. Ci eu îl cunosc pe el; și de-aș spune că nu-l cunosc, aș fi minciinos, asemenea vouă. Ci eu îl cunosc și îl păzesc cuvântul.

56. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua mea, și a văzut-o și s'a bucurat.

57. Zis-au către dănsul Iudeii: Nici cincizeci de ani nu ai încă și (spui că) ai văzut pe Avraam?

58. Răspuns-a lor Iisus: Amin, amin grăesc vouă: Mai înainte de a fi fost Avraam, sunt eu!

59. Atunci au luat pietre, ca să arunce întrănsul, dar Iisus s'a ferit și a ieșit din biserică.

9.

Vindecarea orbului din naștere.

Și trecând Iisus, a văzut un orb din naștere.

2. Și l-au întrebat ucenicii săi zicând: Învățătorule, cine a păcătuit, acesta sau părinții lui, de s'a născut orb?

3. Răspuns-au Iisus: Nici acesta n'a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate lucrurile lui Dumnezeu întru el.

4. Mie mi se cade să fac lucrurile celui ce m'a trimis pe mine, până este ziua; căci vine noaptea, când nimel nu poate să lucreze.

5. Cât sunt în lume, lumina sunt lumii.

6. Zicând acestea, a sculpat jos și a făcut tină din sculpat și a uns cu tină ochii orbului.

7. Și i-a zis: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului - ce se tâlcuiește: trimis. Deci, ducându-se, s'a spălat și s'a întors văzând.

8. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră pe el mai înainte că era orb, ziceau: Au nu este acesta cel ce ședea și cerșea?

9. Și unii ziceau: Acesta este. Iar alții ziceau: Samănă cu el. El însă zicea: Eu sunt.

10. Deci îl întrebară pe el: Cum și s'au deschis ochii?

11. Răspuns-a el și a zis: Un om ce se numește Iisus a făcut tină și a uns ochii mei și m'a zis: Mergi la scăldătoarea Siloamului și te spală; și mergând și spălându-mă am văzut.

12. Și l-au întrebat (iarăși): Unde este acela? Zis-a el: Nu știu.

13. Atunci au dus la farisei pe cel ce oarecând a fost orb.

14. Și era Sămbăta, când a făcut Iisus tina și a deschis ochii orbului.

15. Deci l-au întrebat pe el și fariseii, cum a văzut? Iar el a zis lor: Tină a pus pe ochii mei și m'am spălat și văz.

16. Deci, ziceau unii din farisei: Acest om nu este dela Dumnezeu, căci nu păzește Sămbăta. Alții ziceau: Cum poate om păcătos să facă minuni ca aceasta? Și imperechere era între dânșii.

17. Și l-au iarăși celui ce (fusesse) orb: Tu ce zici despre cel ce ți-a deschis ochii? Răspuns-a el: Este proroc.

18. Iudeii însă n'au crezut de dânsul că a fost orb și a văzut, până ce n'au chemat pe părinții celui ce văzuse.

19. Și l-au întrebat pe el, zicând: Acesta este fiul nostru, de care spuneți că s'a născut orb? Cum, dar, vede acum?

20. Răspuns-au lor părinții lui și au zis: Știm că acesta este fiul nostru, și cum că s'a născut orb.

21. Dar cum vede el acum, nu știm; sau cine l-a deschis ochii lui, noi nu știm; întrebați-l pe dânsul, (căci) este în vârstă, va grai singur despre sine.

22. Acestea le-au spus părinții lui, căci se temeau de Iudei, pentru că decurând se sfătuiseră Iudeii, că de va mărturisi cineva că el este Hristosul, să fie scos din sinagoga.

24. Deci au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și au zis către el: Dă slavă lui Dum-

nezeu; noi știm că omul acesta este păcătos.

25. Iar acela a răspuns și a zis: De este păcătos, nu știu; una știu, că orb am fost și acum văz.

26. Și l-au zis lui iarăși: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ție ochii?

27. Răspuns-a lor: Acum v'am spus și n'ați auzit! De ce voțiți să auziți încă odată? Nu cumva voțiți să vă faceți și voi ucenicii lui?

28. Atunci l-au ocărit pe el și l-au zis: Tu ești ucenic al acestuia, iar noi suntem ucenicii lui Moise!

29. Noi știm că Moise a grăit cu Dumnezeu, iar pe acesta nu-l știm de unde este.

30. Răspuns-a omul și a zis lor: Tocmai aici este minunea, că voi nu știți de unde este și el a deschis ochii mei!

31. Și știm că Dumnezeu nu ascultă pe păcătoși; iar de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia lui, pe acesta îl ascultă.

32. Din veac nu s'a auzit să fi deschis cineva ochii vreunui orb din naștere.

33. De n'ar fi acesta dela Dumnezeu, n'ar putea face nimic.

34. Răspuns-au ei și au zis lui: Intru păcate te-ai născut tot, și tu ne înveți pe noi? Și l-au gonit pe el afară.

35. Auzind Iisus că l-au gonit afară și aflându-l pe dânsul, l-a zis: Crezi tu în Fiul Omului?

36. Răspuns-a el și a zis: Cine este, Doamne, ca să crez într-însul?

37. Și l-a zis Iisus lui: L-ai și văzut pe el, căci cel ce grădește cu tine, acela este.

38. Iar el a zis: Crez, Doamne! Și s'a închinat lui.

39. Atunci a zis Iisus: Spre judecată am venit eu în lumea aceasta, ca cei ce nu văd să vadă, și cei ce văd să fie orbi.

40. Și auzind acestea unii din fariseii cari erau împreună cu dânsul, l-au zis: Au doară și noi suntem orbi?

41. Zis-a lor Iisus: De ați fi orbi, n'ați avea păcat. Acum însă ziceți: Noi vedem. De aceea păcatul vostru rămâne.

10.

Păstorul cel bun. Iisus întrebat de este el Mesia.

Amin, amin grăesc vouă: Cel ce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe alturea, acela este fur și tâlhar.

2. Iar cel ce intră pe ușă este păstorul oilor.

3. Acestuia portarul îi deschide și oille ascultă de glasul lui; și oille sale le cheamă pe nume și afară le mână.

4. Iar când își scoate oille sale, merge înaintea lor și oille merg după dânsul, căci cunosc glasul lui.

5. Iar după cel strein nu merg, ci fug dela dânsul, că nu cunosc glasul streinilor.

6. Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n'au înțeles ce însemnau cuvintele lui.

7. Deci le-a zis lor Iisus iarăși: Amin, amin grăesc vouă: Eu sunt ușă oilor.

8. Toți câți au venit înainte de mine sunt furi și tâlhari, și oille nu l-au ascultat pe el.

9. Eu sunt ușă; de va intra cineva prin mine, se va mântui,

și va intra și va ieși și pășune va afla.

10. Furul nu vine, fără numai ca să fure și să juphile și să piarză; eu am venit ca oille mele viață să aibă, și mai mult să aibă.

11. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun sufletul său și-l pune pentru oi.

12. Iar năimitul și care nu este păstor și ale cărui nu sunt oille, vede lupul venind și lasă oille și fuge; și lupul le răpește și le risipește pe ele.

13. Năimitul fuge, pentru că este năimit și el nu are grija oilor.

14. Eu sunt păstorul cel bun, și-mi cunosc (oille) mele și ele mă cunosc pe mine.

15. Precum mă cunoaște pe mine Tatăl, și eu îl cunosc pe Tatăl; și sufletul imi pun pentru oi.

16. Mai am și alte oi care nu sunt din staulul acesta; și pe acestea mi se cade să le aduc; și glasul meu vor auzi, și va fi o turmă și un păstor.

17. Pentru aceasta mă iubește pe mine Tatăl, că eu imi pun sufletul meu, ca iarăși să-l iau pe el.

18. Nimeni nu-l ia dela mine, ci eu insumi îl pun pe el. Putere am să-l pun și putere am să-l iau iarăși. Porunca aceasta dela Tatăl meu am primit-o.

19. Deci pricire s'a făcut iarăși între Iudei, pentru cuvintele acestea.

20. Și mulți dintrâșii ziceau: Are drac și este nebun! Pentru ce îl ascultați?

21. Alții ziceau: Aceste cuvinte nu sunt cuvinte de îndră-

10. 16: Ezech. 37, 24, 34, 23.

cit. Au doară poate un drac să deschiză ochii orbilor?

22. Și s'a întâmplat atunci să fie în Ierusalim (praznicul) sfințirii (bisericii), și era iarnă.

23. Și umbla Iisus în biserică, prin pridvorul lui Solomon.

24. Deci l-au impresurat pe el Iudeii și i-au grăit lui: Până când ai să ne ții sufletul în doială? De ești tu Hristosul, spune-ne nouă pe față!

25. Răspuns-a lor Iisus: V'am spus vouă și nu credeți. Lucrurile pe care le fac întru numele Tatălui meu, acelea mărturisesc pentru mine.

26. Ci voi nu credeți, pentru că nu sunteți din oile mele.

27. Oile mele glasul meu ascultă, și eu le cunosc și vin după mine.

28. Și eu le dau lor viață veșnică, și nu vor pieri în veac și nimeni nu le va răpi din mâna mea.

29. Tatăl meu, care mi l-a dat mie, este mai mare decât toți, și nimeni nu poate să le răpească pe ele din mâna Tatălui meu.

30. Eu și Tatăl una suntem.

31. Deci Iudeii au luat iarăși pietre, ca să arunce întrânsul.

32. Răspuns-a lor Iisus: Multe lucruri bune am arătat vouă dela Tatăl meu. Pentru care din aceste lucruri aruncați în mine cu pietre?

33. Răspuns-au lui Iudeii, zicând: Nu pentru vreun lucru bun aruncăm noi cu pietre în tine, ci pentru hulă și pentru că om fiind, te faci pe tine Dumnezeu.

34. Răspuns-a lor Iisus: Oare

34: Ps. 82, 6.

nu este scris în legea voastră: Eu am zis: dumnezei sunteți?

35. Dacă pe acela, către care s'a îndreptat cuvântul lui Dumnezeu, i-a numit dumnezei - și scriptura nu poate fi călcată în picioare -

36. Oare acela pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume, (puteți) voi spune că grăeste hulă, pentru că a zis: sunt Fiul lui Dumnezeu?

37. Dacă nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu credeți în mine.

38. Iar de le fac, chiar dacă nu-mi credeți mie, credeți lucrurilor, ca să cunoașteți și să credeți că Tatăl întru mine este și eu întru el.

39. Deci căutau iarăși să-l prindă.

40. Și au mers iarăși de ceea parte de Iordan, la locul unde Ioan botezase mai întâi, și a rămas acolo.

41. Și mulți veneau la dânsul și ziceau: Ioan n'a făcut niclo minune; dar toate câte a spus Ioan despre acesta au fost adevărate.

42. Și acolo mulți au crezut întrânsul.

11.

Împlerea lui Lazăr. Archierii și fariseii uneltesc împotriva lui Iisus. Sfatul lui Cafa.

Si era bolnav un oarecare Lazăr din Vitania, din satul Mariei și al surorii sale Marta.

2. Iar Maria era cea care a uns pe Domnul cu mir și a șters picioarele lui cu părul capului ei, iar Lazăr cel bolnav era fratele ei.

3. Deci au trimis surorile lui Iisus, zicând: Doamne, acela pe care Tu îl iubești, este bolnav.

4. Iar Iisus auzind, a zis: Această boală nu este spre moarte, ci spre mărirea lui Dumnezeu, ca să se preamărească Fiul lui Dumnezeu printrânsa.

5. Ci Iisus iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr.

6. Deci dacă a auzit că (Lazăr) este bolnav, a zăbovit două zile în locul în care era.

7. Apoi, după aceea a zis ucenicilor: Să mergem iarăși în Iudeea.

8. Zis-au lui ucenicii: Învățătorule, acum te căutau Iudeii să te ucidă cu pietre, și iarăși te duci acolo?

9. Răspuns-a Iisus: Oare nu douăsprezece ceasuri sunt într'ora? De va umbla cineva ziua, nu va împiedica, pentru că vede lumina lumii acesteia.

10. Iar de va umbla cineva noaptea, se va împiedica, pentru că lumina nu mai este întrânsul.

11. Acestea le-a spus, iar după aceea a zis către ei: Lazăr, prietenul nostru, a adormit, dar mergem să-l deștept pe el.

12. Deci l-au zis ucenicii lui: Doamne, dacă a adormit, se va mântui (de boală).

13. Iisus însă vorbea de moartea lui, iar lor li se părea că (vorbește) despre adormirea somnului.

14. Atunci Iisus le-a vorbit lor deschis: Lazăr a murit.

15. Și pentru voi mă bucur că n'am fost acolo, ca să credeți. Să mergem la el.

16. Atunci a zis Toma, care se numește gemăn, celorlalți ucenici: Să mergem și noi, ca să murim cu el.

17. Deci fiind Iisus, l-a aflat pe el îngropat de patru zile.

18. Ci Vitania era aproape de Ierusalim ca la cincisprezece stadii.

19. Și mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângâie pe ele pentru (pierderea) fratelui lor.

20. Deci Marta, când a auzit că vine Iisus, a ieșit întru întâmpinarea lui, iar Maria a rămas acasă.

21. Și a zis Marta către Iisus: Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.

22. Dar știu că și acum ori câte vei cere dela Dumnezeu, el îți va da ție.

23. Zis-a ei Iisus: Fratele tău va învia.

24. Zis-a lui Marta: Știu că va învia, la înviere, în ziua cea de apoi.

25. Zis-a ei Iisus: Eu sunt învierea și viața: cel ce crede întru mine, de va și muri, viu va fi.

26. Și tot cel ce viază și crede întru mine, nu va muri în veac. Crezi aceasta?

27. Zis-a lui: Da, Doamne, crez că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu care a venit în lume.

28. Și zicând acestea, s'a dus și a chemat în taină pe Maria, sora sa, zicând: Învățătorul este aici și te cheamă.

29. Iar dacă a auzit aceasta, s'a sculat degrab și a mers la dânsul.

30. Iar Iisus încă nu ajunsese în sat, ci era în locul unde l-a întâmpinat pre el Marta.

31. Ci Iudeii cari erau în casă cu dânsa și o mângăiau pe ea,

văzând pe Maria că s'a sculat degrab și a ieșit, au mers după dânsa, zicând: Se duce la mormânt, ca să plângă acolo.

32. Deci Maria fiind unde era Iisus și văzându-l, a căzut la picioarele lui, zicând: Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu n'ar fi murit.

33. Iar Iisus văzându-o, pe dânsa plângând, ca și pe ludeii cari veniseră împreună cu dânsa, a suspinat cu duhul și s'a tulburat întru sine.

34. Și a zis: Unde l-ai pus? Zis-au lui: Doamne, vino și vezi.

35. Și a lăcrămat Iisus.

36. Deci ziceau Iudeii: Iată, cum îl iubea pe el!

37. Iar unii dintrâșii ziceau: El, care a deschis ochii orbului, nu putea oare să facă să nu moară acesta?

38. Deci Iisus suspinând întru sine iarăși, s'a dus la mormânt, care era o peșteră, și peste ea era o piatră.

39. Zis-a Iisus: Ridicați piatra. Răspuns-a lui Marta, sora celui adormit: Doamne, pute, că este mort de patru zile!

40. Zis-a ei Iisus: Nu ți-am spus oare că, de vei crede, vei vedea mărirea lui Dumnezeu?

41. Deci au ridicat piatra. Iar Iisus și-a ridicat ochii în sus și a zis: Părinte, mulțumescu-ți ție că m'ai ascultat!

42. Ci eu știam că pururea mă ascuți, dar pentru poporul care stă împrejur am grăit, ca să crează că tu m'ai trimis.

43. Și zicând aceasta a strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară!

44. Și a ieșit mortul, mâinile și

picioarele fiindu-i legate cu fașe, iar fața lui era acoperită cu o neaframă. Zis-a lor Iisus: Deslegați-l și-l lăsați să meargă.

45. Deci mulți din ludeii cari veniseră la Maria și au văzut cele ce a făcut Iisus, au crezut întrânsul.

46. Dar unii din ei s'au dus la farisei și le-au spus cele ce a făcut Iisus.

47. Atunci arhierii și fariseii au adunat sobor și au zis: Ce urfacem? Căci omul acesta face multe minuni.

48. De-l vom lăsa pe el așa, toți vor crede întrânsul și vine veni Romanii și vor lua și țara și neamul nostru.

49. Ci unul dintrâșii, Caiafas care era arhieru în anul acela, a zis lor: Voi nu știți nimic.

50. Nici nu vă gândiți că este mai de folos să moară un om pentru popor și să nu piară tot neamul.

51. Iar aceasta nu a spus-o el dela sine, ci fiind arhieru în anul acela, a prorocit că Iisus va să moară pentru neam.

52. Și nu numai pentru neam, ci și ca să adune laolaltă pe fiii cei risipiți ai lui Dumnezeu.

53. Deci din ziua aceea s'au sfătuit ca să-l omoare pe el.

54. De aceea Isus nu mai umbla pe față printre ludei; ci s'a dus de acolo într-o latură, aproape de pustie, într-o cetate numită Efrata și a rămas acolo cu ucenicii săi.

55. Ci erau aproape Paștile ludeilor și înainte de Paști mulți din latură aceea s'au suit în Ierusalim, ca să se curățească.

11. 45—53: Luca 16, 31.

56. Deci (Iudeii) căutau pe Iisus, și stând în biserică, grăiau între ei: Ce vi se pare vouă? Veni-va oare la praznic?

57. Iar arhierii și fariseii dăduseră poruncă, după care oricine va afla unde este, să dea de veste, ca să-l prinză pe el.

12.

Îngerea lui Iisus. Intrarea în Ierusalim. Elinii doresc a vedea pe Iisus. Glasul din cer.

Iar înainte de Paști cu șase zile a venit Iisus în Vitania, unde era Lazăr pe care-l învășe din morți.

2. Și acolo l-au făcut cină, și Marta slujă; iar Lazăr era unul din cei ce ședeau împreună cu dânsul la masă.

3. Deci Maria luând o litră de mir de nard curat, de mult preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul său, iar casa s'a umplut de mirosul mirului.

4. Atunci a zis unul din ucenicii lui, (anume) Iuda al lui Simon Iscarioteanul, care avea să-l vândă pe el:

5. Pentru ce nu s'a vândut acest mir cu trei sute de dinari și (banii) să se fi dat săracilor?

6. Dar aceasta a spus-o nu pentru că avea grijă de săraci, ci pentru că era fur, și purtând pungă lua din ce se punea întrânsa.

7. Zis-a Iisus: Las-o pe ea, căci pentru ziua îngropării mele l-am păstrat.

8. Că pe săraci pururea îi aveți

cu voi, dar pe mine nu mă aveți pururea.

9. Și mulțimea multă din ludei aflând că Iisus este acolo, a venit nu numai pentru Iisus, ci și ca să vadă pe Lazăr, pe care-l învășe din morți.

10. Și s'au sfătuit arhierii ca și pe Lazăr să-l omoare;

11. Căci din pricina lui, mulți ludei mergeau și credeau în Iisus.

12. Iar a doua zi, mulțimea multă care se adunase la praznic, auzind că Iisus vine în Ierusalim,

13. A luat stâlpii de finic, și a ieșit întru întâmpinarea lui, strigând: Osana! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israel!

14. Și aflând Iisus un asin, a șezut pe el, precum este scris:

15. Nu te teme, fiica Sionului. Iată împăratul tău vine la tine șezând pe mînzul asinei.

16. Ucenicii lui nu pricepuseră acestea mai înainte; dar după ce s'a preamărit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea pentru el erau scrise și acestea lui I s'au făcut.

17. Deci poporul care fusese cu el când a strigat din mormânt pe Lazăr și l-a sculat pe el din morți, mărturisea (cum se întâmplaseră lucrurile).

18. De aceea-l și întâmpina pe el poporul, căci a auzit că el făcuse minunea aceasta.

19. Atunci au zis fariseii între dâșii: Vedeți că nu folosiți nimic? Iată, lumea merge după dânsul!

12—19: Mat. 21, 1—11; Marcu 11, 1—10; Luca 19, 29—40; Ps. 118, 25—26.
15: Zah. 9, 9.

20. Ci printre cei ce se suiseră să se închine la praznic erau (și) oarecari Elini.

21. Aceștia s'au apropiat de Filip care era din Vitsaida Galileei și l-au rugat pe el, zicând: Domnule, am voi să vedem pe Iisus.

22. Venit-a Filip și a spus lui Andrei, iar Andrei și Filip au spus lui Iisus.

23. Iar Iisus a răspuns lor, zicând: A venit ceasul, ca să se preamărească Fiul Omului.

24. Amin, amin grăesc vouă: Grăuntele de grâu căzând pe pământ, de nu va muri, el rămâne singur, iar de va muri, multă roadă aduce.

25. Cel ce își iubește sufletul pierde-l va pe el, iar cel ce-și urăște sufletul în lumea aceasta, îl va păstra pe el spre viața veșnică.

26. De-mi slujește cineva mie, mie să-mi urmeze; și unde voi fi eu, acolo va fi și sluga mea. Și de-mi va sluji cineva mie, îl va cinsti pe el Tatăl meu.

27. Acum sufletul meu s'a tulburat; și ce voi zice? Părinte, mântuiește-mă de ceasul acesta? Ci pentru ceasul acesta am venit.

28. Părinte, preamărește numele tău. Și glas din cer s'a auzit atunci, (zicând): L-am preamărit și iarăși îl voi preamări.

29. Iar norodul care sta și auzia, zicea: Tunet a fost! Alții ziceau: Înger l-a grăit!

30. Răspuns-a lor Iisus și a zis: Nu pentru mine a fost glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum este judecata lumii

acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia se va izgoni.

32. Și eu, de mă voi înălța de pe pământ, pe toți îi voi trage la mine.

33. Iar aceasta o zicea, ca să arate cu ce moarte avea să moară.

34. Răspuns-a lui mulțimea: Noi am auzit din lege că Hristos rămâne în veac, și cum zici tu că Fiul Omului trebuie să se înalțe? Cine este acesta Fiul Omului?

35. Deci a zis lor Iisus: Încă puțină vreme mai este lumina cu voi. Umblați până când aveți lumina, ca să nu vă cuprindă pe voi întunerecul; că cel ce umblă întru întunerec nu știe unde merge.

36. Până când aveți lumină, credeți în lumină, ca să fiți fii ai luminei. Aceștia a grăit Iisus, și mergând s'a ascuns de dânșii.

37. Dar deși făcuse atâtea minuni înaintea lor, tot nu credeau întrânsul,

38. Ca să se plinească cuvântul lui Isaia prorocul ce zice: Doamne, cine a crezut celor auzite de noi? Și: brațul Domnului cui s'a descoperit?

39. De aceea nu puteau să creadă, pentru că Isaia a mai zis:

40. Au orbit ochii lor și a înnoptat inima lor, ca să nu vadă ochii, nici să înțeleagă cu inima, și să se întoarcă, și eu să-i vindic pe ei.

41. Aceștia l-a zis Isaia, când a văzut mărirea lui și a grăit despre dânsul.

42. Însă și din căpeteniile mulții au crezut întrânsul; dar de teamă

38: Is. 53, 1
40: Is. 6, 9-10.

27: Ps. 6, 4; 42, 6.

fariseilor nu-l mărturiseau, ca să nu fie scoși din sinagogă;

43. Căci iubeau mărirea omenească mai mult decât mărirea lui Dumnezeu.

44. Atunci Iisus a strigat și a zis: Cel ce crede întru mine nu crede în mine, ci în cel ce m'a trimis pe mine.

45. Eu lumină am venit în lume, ca tot cel ce crede în mine să nu rămână în întunerec.

46. Și de va auzi cineva cuvintele mele și nu va crede, eu nu-l judec; căci n'am venit ca să judec lumea, ci ca să mântuiesc lumea.

47. Pe cel ce se lapădă de mine și nu primește cuvintele mele are cine să-l judece: Cuvântul care l-am grăit, acela îl va judeca pe el în ziua cea de apoi.

48. Căci eu n'am grăit dela mine, ci Tatăl care m'a trimis, acela m'a dat poruncă ce să spun și ce să grăesc.

49. Și știu că porunca lui este viață veșnică. Deci cele ce grăesc eu, precum m'a spus mie Tatăl, așa le grăesc.

13.

Cina cea de taină. Spălarea picioarelor Apostolilor. Vânzătorul. Porunca dragostei. Iisus vesteste căderea lui Petru.

Iar înaintea de praznicul Paștilor, știind Iisus că l-a venit ceasul ca să se mute din lumea aceasta la Tatăl, (a arătat că) iubind pe ei năi, cari erau în lume, l-a iubit pe ei până la sfârșit.

2. Iar la cină, când diavolul dăduse acum în inima lui Iuda al

lui Simon Iscarioteanul, gândul vânzării,

3. Știind Iisus că Tatăl toate i l-a dat lui în mână și cum că dela Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu se duce,

4. S'a sculat dela cină și desbrăcându-și veșmintele și luând un ștergar s'a încins (cu el).

5. Apoi turnând apă în spălator, a început a spăla picioarele ucenicilor și a le șterge cu ștergarul cu care era încins.

6. Deci a venit la Simon Petru. Zis-a lui (acesta): Doamne, voiești tu oare să-mi speli picioarele mele?

7. Răspuns-a Iisus și l-a zis lui: Ceeace fac eu, tu nu știi acum, dar vei pricepe după acestea.

8. Zis-a Petru lui: Nu vei spăla picioarele mele în veac! Răspuns-a Iisus lui: De nu te voi spăla pe tine, nu vei avea parte cu mine.

9. Zis-a Simon Petru: Doamne, (spală-mi) nu numai picioarele, ci și mâinile și capul!

10. Iar Iisus l-a zis: Cel spălat n'are trebuință să i se spele fără n'au mai picioarele, pentru că este curat tot. Și voi sunteți curați, dar nu toți.

11. Că știa pe cel ce avea să-l vândă; de aceea a zis: Nu toți sunteți curați.

12. Deci, după ce a spălat picioarele lor și și-a imbrăcat veșmintele sale, șezând iarăși la masă l-a zis lor: Înțelegeți ce v'am făcut vouă?

13. Voi mă numiți pe mine Învățător și Domn, și bine ziceți, căci sunt.

14. Deci dacă eu, Domnul și Învățătorul, am spălat picioarele

voastre, datori sunteți și voi să spălați picioarele unul altuia.

15. Căci pildă am dat vouă, ca precum am făcut eu, să faceți și voi.

16. Amin, amin zic vouă: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său, nici solul mai mare decât cel ce l-a trimis pe el.

17. Dupăce știți acestea, fericiti veți fi de le veți face.

18. Nu pentru voi toți grăesc; eu știu pe care iam ales. Ci trebuie să se împlinească scriptura: Cel ce mănâncă împreună cu mine pâine și-a ridicat călcâiul său asupra mea.

19. Vă spun vouă acum, mai înainte de a se face, ca atunci, când se va face, să credeți că eu sunt.

20. Amin, amin grăesc vouă: Cel ce primește pe care-l voi trimite eu, pe mine mă primește; iar cel ce mă primește pe mine, primește pe cel ce m'a trimis pe mine.

21. Acestea zicând Iisus, s'a tulburat cu duhul și a mărturisit, și a zis: Amin, amin grăesc vouă: unul din voi mă va vinde.

22. Deci ucenicii căutau unul la altul, nepricepându-se de cine grăește.

23. Iar la masă, unul din ucenicii lui pe care-l iubea Iisus, era culcat pe sânul lui Iisus;

24. Atunci Simon Petru a făcut semn acestuia să întrebe cine ar fi (acela) de care grăește.

25. Și acela lipindu-se de pieptul lui Iisus, l-a întrebat: Doamne, cine este?

13. 18: Ps. 41, 10.

21-30: Mat. 26, 21-25; Marcu 14, 18-21; Luca 22, 21-23.

26. Răspuns-a Iisus: Acela este, căruia eu, întingând pâinea, l-am voi da. Și întingând pâinea, a dat-o lui Iuda al lui Simon Iscarioteanul.

27. Și atunci, după pâine, a intrat întrânsul satana. Deci a zis Iisus lui: Ce vrei să faci, fă mai de grabă.

28. Și nimeni din cei ce ședeau la masă n'au priceput pentru ce l-a zis lui aceasta.

29. Că de vreme ce punga era la Iuda, unul socoteau că Iisus îl zice: Cumpără cele ce ne trebuiesc de praznic, sau să dea ceva săracilor.

30. Deci, după ce a luat din pâinea, a ieșit îndată; iar când a ieșit era noapte.

31. Zis-a Iisus: Acum s'a preamărit Fiul Omului și Dumnezeu s'a preamărit întru el.

32. Dacă s'a preamărit Dumnezeu întru el, și Dumnezeu îl va preamări pe el întru sine, și îndată îl va preamări pe el.

33. Fiilor, încă puțin mai sunt eu voi. Căuta-mă-veți, și precum am zis Iudeilor, că unde merg eu voi nu puteți veni, vă spun și vouă:

34. Poruncă nouă dau vouă, ca să vă iubiți unul pe altul. Precum eu v'am iubit pe voi, așa să vă iubiți și voi unul pe altul.

35. Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă veți avea dragoste între voi.

36. Zis-a Simon Petru către Iisus: Doamne, unde mergi? Răspuns-a Iisus lui: Unde merg eu, tu nu

36-39: Mat. 26, 33-35; Marcu 14, 29-31; Luca 22, 31-34.

poți veni acum după mine; dar mai târziu vei veni după mine.

37. Zis-a Petru lui: Doamne, pentruce nu pot veni după tine acum? Sufletul meu îl voi pune pentru tine.

38. Răspuns-a Iisus lui: Sufletul tău pentru mine-l vei pune? Amin, amin grăesc ție: Nu va cânta cocoșul, până ce te vei lepăda de mine de trei ori.

14.

Cuântarea de despărțire a lui Iisus. Întrebarea lui Filip. Mângăietorul. Pacea cea adevărată.

Sa nu se turbure inima voastră. Credeți întru Dumnezeu și întru mine credeți.

2. În casa Tatălui meu sunt multe lăcașuri; iar de nu, v'aș fi spus vouă: merg să vă gătesc vouă loc.

3. Și de mă voi duce să vă gătesc vouă loc, iarăși voi veni, și vă voi lua la mine, ca unde sunt eu să fiți și voi.

4. Și știți unde merg eu, și știți că calea.

5. Zis-a Toma lui: Doamne, nu știu unde mergi, și cum putem să găsim calea?

6. Zis-a Iisus lui: Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl, fără numai prin mine.

7. De m'ați fi cunoscut pe mine, și pe Tatăl meu l-ați fi cunoscut; iar de acum îl cunoașteți și l-ați văzut pe el.

8. Zis-a Filip lui: Doamne, arată-mă nouă pe Tatăl și ne va mulțumi nouă.

9. Zis-a Iisus lui: De atâta vreme

sunt eu voi și nu m'ați cunoscut pe mine, Filipe? Cel ce m'a văzut pe mine a văzut pe Tatăl; cum zici tu: arată-mă nouă pe Tatăl?

10. Nu crezi că eu întru Tatăl și Tatăl întru mine este? Gratiurile pe care eu le grăesc vouă nu le grăesc dela mine; ci Tatăl care petrece întru mine, acela face lucrurile.

11. Credeți mie, că eu întru Tatăl și Tatăl întru mine este; iar de nu, credeți mie pentru lucrurile acestea.

12. Amin, amin grăesc vouă: Cel ce crede întru mine, lucrurile care le fac eu și el le va face, și mai mari decât acestea va face, că eu la Tatăl meu merg.

13. Și orice veți cere întru numele meu voi face, ca să se preamărească Tatăl întru Fiul.

14. Ori ce veți cere întru numele meu, eu voi face.

15. De mă iubiți pe mine, păziți poruncile mele.

16. Și eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângăietor va da vouă, ca să rămăie cu voi în veac:

17. Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, că nu-l vede, nici nu-l cunoaște pe el; iar voi îl cunoașteți, căci cu voi petrece și eu voi va fi.

18. Nu vă voi lăsa sărmani; voi veni la voi.

19. Încă puțin și lumea nu mă va mai vedea; iar voi mă veți vedea, că eu sunt viu și voi veți fi vii.

20. În ziua aceea veți cunoaște că eu sunt întru Tatăl meu și voi întru mine și eu întru voi.

21. Cel ce are poruncile mele și le păzește pe ele, acela mă lu-

bește pe mine; și cel ce mă iubește pre mine, iubit va fi și de Tatăl meu, și eu îl voi iubi și mă voi arăta lui.

22. Zis-a către el Iuda, nu Iscarioteanul: Doamne, ce poate fi că nouă vrea să te arăți și nu lumii?

23. Răspuns-a Iisus și a zis lui: De mă iubește cineva pe mine, cuvântul meu va păzi; și Tatăl meu îl va iubi pe el și voi veni la el și la el ne vom face lăcaș.

24. Cel ce nu mă iubește pe mine, nu păzește cuvintele mele; dar cuvântul ce-l auziți nu este al meu, ci al Tatălui celui ce m'a trimis pe mine.

25. Acestea am zis vouă, fiind cu voi.

26. Iar Mângăetorul, Duhul cel Sfânt pe care-l va trimite Tatăl întru numele meu, acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte de toate câte am grăit vouă.

27. Pace las vouă, pacea mea dau vouă; nu precum dă lumea, dau eu vouă. Să nu se tulbure inima voastră, nici să se spăimânteze.

28. 'Ați auzit că v'am spus: Merg, dar (iarăși) voi veni la voi. De m'ați iubit pe mine, v'ați fi bucurat că v'am spus: Merg la Tatăl. Căci Tatăl meu este mai mare decât mine.'

29. Iar acum v'am spus (acestea) mai înainte, până a nu se împlini, ca atunci, când vor fi, să credeți.

30. Nu voi mai grăi multe cu voi, căci vine stăpânitorul lumii acestela, care cu mine n'are nimic.

31. Ci ca să cunoască lumea că eu iubesc pe Tatăl și precum

m'a poruncit mie Tatăl, așa face: Sculați-vă, să mergem de aici.

15.

Vița cea adevărată. Lucrătorul și vița. Mângăetorul.

Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl meu este lucrătorul.

2. Toată vița care nu aduce roadă întru mine o scoate, și toată vița care aduce roadă curățește, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi sunteți curați pentru cuvântul care l-am grăit vouă.

4. Rămâneți întru mine și eu întru voi. Precum vița nu poate aduce roadă dela sine, de nu va rămânea în buciul, așa nici voi de nu veți rămânea întru mine.

5. Eu sunt buciul viței, iar voi vițele; cel ce rămâne întru mine și eu întru el, acela aduce roadă multă; că fără de mine nu puteți face nimic.

6. Dacă cineva nu rămâne întru mine, se scoate afară ca vița și se usucă și o adună și în foc aruncă și arde.

7. De veți rămânea întru mine și cuvintele mele de vor rămânea întru voi, orice veți vrea să faceți și vi se va face vouă.

8. Întru aceasta se va preamăni Tatăl meu, de veți aduce roadă multă și de vă veți face întru mine.

9. Precum m'a iubit pe mine Tatăl și eu v'am iubit pe voi, rămâneți întru dragostea mea.

10. De veți păzi poruncile mele, veți rămânea întru dragostea mea, precum eu am păzit poruncile

Tatălui meu și rămân întru dragostea lui.

11. Acestea am grăit vouă, ca bucuria mea întru voi să rămâne și bucuria voastră să fie deplină.

12. Porunca mea aceasta este, ca să vă iubiți unul pe altul, precum și eu v'am iubit pe voi.

13. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca cineva să-și pue sufletul pentru prietenii săi.

14. Voi prietenii mei sunteți, de veți face câte vă poruncesc vouă.

15. De acum nu vă mai numesc slugi, căci sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v'am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit dela Tatăl meu, am arătat vouă.

16. Nu voi m'ați ales pe mine, ci eu v'am ales pe voi și v'am pus să mergeți și roadă să aduceți și roada voastră să rămâne, ca orice veți cere dela Tatăl întru numele meu, să vă dea vouă.

17. Acestea poruncesc vouă, ca să vă iubiți unul pe altul.

18. De vă urăște pe voi lumea, nu știți că pe mine mai înainte decât pe voi m'a urit.

19. De ați fi din lume, lumea ar iubi pe al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci eu v'am ales din lume, pentru aceasta lumea vă urăște.

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul care am grăit vouă: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. De m'au prigunit pe mine, și pe voi vă vor prigoni; de nu păziți cuvântul meu, și pe voi voștrul voi păzi.

21. Ci acestea toate vi le vor face vouă pentru numele meu, căci nu știu pe cel ce m'a trimis pe mine.

22. De n'aș fi venit și nu le-aș fi spus, n'ar avea păcat; acum însă nu au ce să răspundă pentru păcatul lor.

23. Cel ce mă urăște pe mine și pe Tatăl meu îl urăște.

24. De n'aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, n'ar avea păcat; acum însă au și văzut și (totuși) m'au urit și pe mine și pe Tatăl meu.

25. Ci (s'a făcut aceasta) ca să se plinească cuvântul cel scris în legea lor: M'au urit în zadar.

26. Iar când va veni Mângăetorul pe care îl voi trimite vouă dela Tatăl, Duhul adevăratului, care dela Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine.

27. Dar și voi veți mărturisi, căci dintru început sunteți cu mine.

16.

Stărsitul cuvântării lui Iisus. Prigonițiile ce vor veni. Mângăetorul. Indrăzniți, eu am biruit lumea!

Acestea am grăit vouă, ca să nu vă smintiți.

2. Scoate-vă-vor pe voi din slăbăgoie, și va veni vremea, ca tot celui ce vă va ucide pe voi să i se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

3. Și acestea vi le vor face vouă, pentru că n'au cunoscut pe Tatăl și nici pe mine (nu m'au cunoscut.)

15. 26: Ps. 35, 19; 69, 5.

4. Ci acestea am grăit vouă, ca venind vremea, să vă aduceți aminte de ele, că vi le-am spus vouă. Nu vi le-am spus acestea dela început, căci gram eu voi.

5. Acum însă merg la cel ce m'a trimis pe mine, și nimeni din voi nu mă întreabă: Unde mergi?

6. Ci pentru că am grăit vouă acestea, intristarea a umplut inima voastră.

7. Dar adevăr zic vouă: De totdeauna este ca să mă duc eu; că de nu mă voi duce, Mângăitorul nu va veni la voi, iar de mă voi duce, vi-l voi trimite.

8. Și viind acela, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată.

9. De păcat, că nu crede întru mine;

10. Iar de dreptate, că merg la Tatăl meu și nu mă veți mai vedea;

11. Iar de judecată, că stăpânitorul lumii acestuia s'a osândit.

12. Încă multe am a spune vouă, dar acum nu le puteți purta.

13. Ci când va veni acela, Duhul adevărului, vă va povățui pe voi la tot adevărul; căci nu va grăi dela sine, ci câte va auzi va grăi și va vesti vouă cele viitoare.

14. Acela pe mine mă va preamări, căci din al meu va lua și va vesti vouă.

15. Toate câte are Tatăl ale mele sunt; de aceea am zis că din al meu va lua și va vesti vouă.

16. Puțin și nu mă veți vedea, și iarăși puțin și mă veți vedea, că eu merg la Tatăl.

17. Atunci au zis unii din ucenicilor lui, între ei: Ce este oare

ceea ce ne spune el nouă: Puțin și nu mă veți vedea, și iarăși puțin și mă veți vedea, și cum că eu merg la Tatăl meu?

18. Deci ziceau: Ce este aceasta, ce zice el: Puțin? Nu știm ce grăește.

19. Deci a înțeles Iisus că vreau să-l întrebe pe el și a zis lor: De aceasta vă întrebați între voi, că am zis: Puțin și nu mă veți vedea, și iarăși puțin și mă veți vedea?

20. Amin, amin grăesc vouă, că voi veți plânge și vă veți tănguș, iar lumea se va bucura; voi vă veți intrista dar intristarea voastră întru bucurie se va întoarce.

21. Femea, când naște, are întristare, căci a sosit ceasul ei; dar dacă a născut copilul, de bucurie că s'a născut om în lume, nu-și mai aduce aminte de durere.

22. Așa și voi, intristare aveți acum; ci iarăși vă voi vedea pe voi și inima voastră se va bucura și bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi.

23. Iar în ziua aceea nu mă veți întreba pe mine nimic. Amin, amin grăesc vouă: Orice veți cere dela Tatăl întru numele meu, vă da vouă.

24. Până acum n'ați cerut nimic întru numele meu. Cereți și veți lua, ca bucuria voastră să fie deplină.

25. În pildă v'am spus vouă acestea; ci va veni ceasul când nu voi mai grăi în pilde, ci pe față voi vesti vouă pe Tatăl.

26. În ziua aceea veți cere în numele meu; și nu zic vouă că eu voi ruga pe Tatăl pentru voi.

27. Căci însuși Tatăl vă iubește pe voi, pentru că m'ați iubit pe mine și ați crezut că eu dela Dumnezeu am ieșit.

28. Ieșit-am dela Tatăl și am venit în lume; (acum) las lumea și merg iarăși la Tatăl.

29. Zis-au lui ucenicilor: Iată, acum grăești lămurit și nu ne apui nici o pildă.

30. Acum știm că toate le știi și n'ai trebuință să te mai întrebe cineva. De aceea credem că dela Dumnezeu ai ieșit.

31. Răspuns-a lor Iisus: Acum credeți?

32. Iată vine ceasul și a sosit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe mine singur să mă lăsați. Dar nu sunt singur, căci Tatăl meu este cu mine.

33. Acestea am grăit vouă, ca întru mine pace să aveți. În lume necaz veți avea; ci îndrăzniți, eu am biruit lumea.

17.

Rugăciunea lui Iisus către Tatăl, pentru sine, pentru ucenicilor săi și pentru toată lumea.

Acestea le-a grăit Iisus, și ridându-și ochii săi la cer a zis: Părinte, sosit-a ceasul: Preamărește pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te preamărească pe tine.

Precum ai dat lui stăpânire peste toată făptura, ca la toți pe care le-ai dat lui să le dea viață veșnică.

Și viața veșnică aceasta este: ca să te cunoască pe tine unul din păcătoșii lumii și pe Iisus Hristos pe care tu le-ai trimis.

4. Eu te-am preamărit pe tine pe pământ; lucrul care mi l-ai dat ca să-l fac, l-am săvârșit.

5. Și acum la tine însuși mă preamărește, tu, Părinte, cu slava care am avut-o la tine mai înainte de a fi lumea.

6. Arată-mi numele tău oamenilor pe cari mi l-ai dat mie din lume. Ai tăi erau și mie mi l-ai dat și cuvântul tău au păzit.

7. Acum au cunoscut că toate câte mi-ai dat mie dela tine sunt.

8. Căci cuvintele pe care mi le-ai dat mie le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că dela tine am ieșit și au crezut că tu m'ai trimis.

9. Eu pentru aceștia mă rog; nu pentru lume mă rog, ci pentru aceștia pe cari mi l-ai dat mie, căci ai tăi sunt.

10. Și toate ale mele ale tale sunt și ale tale ale mele; și m'am preamărit întrănele.

11. Nu mult mai sunt în lume, iar aceștia în lume sunt și eu la tine viu. Părinte sfinte, păzește-i pe danșii întru numele tău, pe cari mi l-ai dat mie, ca să fie una, precum suntem și noi.

12. Când eram eu ei în lume, eu îi păziam pe ei întru numele tău. Pe cari mi l-ai dat mie le-am păzit și nimeni dintrânșii n'a pierit, fără numai fiul pierzării, ca să se plinească scriptura.

13. Iar acum viu la tine, și acestea le grăesc în lume, ca bucuria mea deplină s'o aibă întru ei.

14. Eu am dat cuvântul tău lor, dar lumea l-a urit pe ei, căci ei nu sunt din lume, precum eu din lume nu sunt.

15. Nu mă rog ca să-l ții pe ei din lume, ci ca să-l păzești pe ei de cel viclean.

16. Ei din lume nu sunt, precum nici eu nu sunt din lume.

17. Sfințește-i pe ei întru adevărul tău; cuvântul tău adevăr este.

18. Precum m'ai trimis pe mine în lume și eu l-am trimis pe ei în lume.

19. Și pentru ei eu mă sfințesc pe mine însumi, ca și ei să fie sfințiți întru adevăr.

20. Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în mine,

21. Ca toți să fie una, precum tu, Părinte, întru mine și eu întru tine, ca și aceștia întru noi una să fie, ca să crează lumea că tu m'ai trimis.

22. Și slava care mi-ai dat-o mie, le-am dat-o lor, ca să fie una, precum noi una (suntem).

23. Eu întru ei și tu întru mine, ca să fie ei desăvârșiți una, și ca să cunoască lumea că tu m'ai trimis și i-ai iubit pe ei, precum m'ai iubit pe mine.

24. Părinte, pe cei cari mi l-ai dat mie voesc ca unde sunt eu să fie și ei împreună cu mine, ca să văd slava mea, care mi-ai dat-o mie, pentru că m'ai iubit pe mine mai înainte de întemeierea lumii.

25. Părinte drepte, lumea pe tine nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut și aceștia încă au cunoscut, că tu m'ai trimis.

26. Și am arătat lor numele tău, și-l voi arăta, ca dragostea cu care m'ai iubit pe mine să fie întru ei și cu intru ei.

18.

Prinderea lui Iisus și ducerea lui la Ana și la Caiafa. Lepădarea lui Petru. Iisus înaintea lui Pilat. Văropa.

Aceștea grăind Iisus, a ieșit împreună cu ucenicii săi de cea parte de pârâul Chedrilor, unde era o grădină, în care a intrat el și ucenicii lui.

2. Și știa și Iuda, cel ce l-a vândut pe el, locul; căci adeseori se aduna Iisus acolo cu ucenicii săi.

3. Deci Iuda, luând ostași și slugi dela arhierul și dela farisei, a venit acolo cu felinare și cu făclii și cu arme.

Dar Iisus știind toate cele ce erau să vie asupra sa, a ieșit și l-a întrebat: Pe cine căutați?

5. Răspuns-au lui: Pe Iisus Nazarineanul. Zis-a lor Iisus: Eu sunt. Și Iuda, cel ce îl vânduse pe Iisus, sta și el împreună cu dânșii.

6. Deci, când le-a zis lor: Eu sunt, s'au întors înapoi și au căzut la pământ.

7. Și l-a întrebat pe ei iarăși: Pe cine căutați? Iară ei au zis: Pe Iisus Nazarineanul.

8. Răspuns-a, Iisus și le-a zis: V'am spus că eu sunt; deci, de mă căutați pe mine, lăsați pe aceștia să se ducă.

9. Pentru ca să se plinească cuvântul (lui Iisus) care a zis: Din cari mi l-ai dat n'am pierdut pe nici unul dintrâșii.

10. Ci Simon Petru având sabie, a scos-o și a lovit cu ea pe sluga arhierului și i-a tăiat urechea lui

18. 2-11: Mat. 26, 47-50; Marcu 14, 43-52; Luca 22, 47-53.

cea dreaptă. Iar numele slugii era Malh.

11. Și a zis Iisus lui Petru: Bagă sabia ta în teacă. Paharul care mi l-a dat mie Tatăl, nui voi bea oare?

12. Deci oastea și căpetenia cea preste o mie și slugile ludeilor nu prins pe Iisus și l-au legat pe el.

13. Și l-au dus întâi la Ana, pentru că era soorul lui Caiafa care în anul acela era arhieru.

14. Și Caiafa era cel ce sfătuisse pe ludei că este de folos să moară un om pentru popor.

15. Iar Simon Petru și ceilalți ucenici mergeau după Iisus. Ucenicul acesta era cunoscut arhierului, și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhierului.

16. Iar Petru a statut la ușă, afară. Ieșit-a deci ucenicul celalalt, care era cunoscut arhierului și a vorbit cu portărița și a băgat înăuntru și pe Petru.

17. Atunci slujnica portăriței a zis lui Petru: Nu cumva ești și tu din ucenicii omului acestuia? Zis-a el: Nu sunt.

18. Și slugile și slujitorii făcuseră foc, căci era frig, și stăteau și se încălzeau; și Petru încă era cu ei stând și încălzindu-se.

19. Deci arhierul a întrebat pe Iisus de ucenicii lui și de învățătura lui.

20. Răspuns-a Iisus lui: Eu pe la ei am grăit lumii și totdeauna am învățat în sinagogă și în birou, unde se adună ludeii, iar eu am zis n'am grăit nimic.

12-27: Mat. 26, 53-75; Marcu 14, 62; Luca 22, 54-71.

21. Ce mă întrebi? Întreabă pe cei ce au auzit ce le-am grăit lor; lată aceștia știu cele ce am grăit eu.

22. Și spunând el acestea, una din slugile cari stăteau acolo, a dat lui Iisus o palmă, zicând: Așa răspunzi arhierului?

23. Răspuns-a Iisus lui: De am grăit rău, mărturisește de rău; iar de am grăit bine, pentru ce mă bați?

24. Deci l-a trimis pe el Ana, legat, la arhierul Caiafa.

25. Iar Simon Petru sta și se încălzea. Deci l-au întrebat: Nu cumva ești și tu din ucenicii lui? Iar el s'a lepădat și a zis: Nu sunt.

26. Zis-a lui una din slugile arhierului, rudenie a celui ce l-a tăiat Petru urechea: Au nu te-am văzut eu în grădină cu dânsul?

27. Și iarăși s'a lepădat Petru, și îndată a cântat cocoșul.

28. Deci au dus pe Iisus dela Caiafa în divan; și era dimineața, dar el n'au intrat în divan, ca să nu se spurce, căci aveau să mănânce Paștile.

29. Drept aceea, ieșit-a Pilat la ei și a zis: Ce pără aduceți asupra omului acestuia?

30. Răspuns-au ei și au zis: De n'ar fi fost acesta făcător de rele, nu l-am fi dat pe el ție.

31. Deci a zis lor Pilat: Luați-l și judecați-l pe el după legea voastră. Zis-au lui ludeii: Noul nu ne este îngăduit să omorim pe nimeni.

32. Ca să se plinească, ceea ce zisesse Iisus, când a spus, însemnând de ce moarte avea să moară el.

28-19, 15: Mat. 27, 2. 11-30; Marcu 15, 1-19; Luca 23, 1-25.

33. Atunci Pilat a intrat iarăși în divan și chemând pe Iisus, i-a zis lui: Tu ești împăratul iudeilor?

34. Răspuns-a Iisus lui: Dela tine zici tu aceasta, sau alții ți-au grăit ție despre mine?

35. Zis-a Pilat: Au doară eu sunt iudeu? Neamul tău și arhierii te-au dat pe tine mie. Ce ai făcut?

36. Răspuns-a Iisus: Împărăția mea nu este din lumea aceasta. Dacă împărăția mea ar fi din lumea aceasta, slugile mele s'ar fi nevoit ca să nu fiu dat iudeilor; iar acum împărăția mea nu este de aici.

37. Deci a zis Pilat lui: Așa dar împărat, ești tu? Răspuns-a Iisus: Tu zici că eu sunt împărat. Eu pentru aceasta m'am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Tot cel ce este din adevăr ascultă glasul meu.

38. Zis-a Pilat lui: Ce este adevărul? Și aceasta zicând, a ieșit iarăși la iudei și le-a zis: Eu nici o vină nu aflu întru mine.

39. Dar aveți obiceiul ca să vă slobozesc pe unul la Paști (din închisoare). Voiți, deci, să vă slobozesc pe împăratul iudeilor?

40. Atunci au strigat iarăși cu toții, zicând: Nu pe acesta, ci pe Varava. Iar Varava era tâlhar.

19.

Patimile Domnului. Muma lui lângă cruce. Moartea și îngroparea lui Iisus.

Atunci Pilat a luat pe Iisus și (a poruncit) să-l botezească.

2. Și ostașii împletind cununa de spini, au pus-o în capul lui și l-au îmbrăcat pe el cu haina de porfiră.

3. Și apropiindu-se de el ziceau: Bucură-te, împăratul iudeilor! Și îi dădeau lui palme.

4. Deci Pilat ieșind iarăși afară, a zis lor: Iată, vi-l aduc pe el afară, ca să știți că nici o vină nu aflu întru mine.

5. Deci a ieșit Iisus afară purtând cununa cea de spini și haina cea de porfiră. Zis-a Pilat către dânsli: Iată omul!

6. Iar dacă l-au văzut pe el arhierii și slugile, au strigat, zicând: Răstignește-l, răstignește-l pe el! Zis-a lor Pilat: Luați-l voi și-l răstigniți, căci eu nu aflu nicio vină întru mine.

7. Răspuns-au lui iudeii: Noi avem o lege și după legea noastră el trebuie să moară, căci Fiul al lui Dumnezeu s'a făcut pe sine.

8. Deci, dacă a auzit Pilat acest cuvânt, mai vartos s'a temut.

9. Și intrând iarăși în divan, a zis lui Iisus: De unde ești tu? Iar Iisus nu i-a dat nici un răspuns.

10. Zis-a Pilat lui: Mie nu-mi răspunzi? Nu știi oare că puterea am să te răstignesc și puterea am să te slobozesc?

11. Răspuns-a Iisus: N'ai avea nicio putere asupra mea, de nu ți-ar fi fost dată ție de sus. De aceea cel ce m'a dat ție are mai mare păcat.

12. Din (clipa) aceasta Pilat cânta să-l slobozească pe el, dar iudeii strigau, zicând: De vei slobozi pe acesta, nu ești prieten Chesarului! Tot cel ce se face pe sine împărat, stă împotriva Chesarului.

13. Deci Pilat auzind cuvântul acesta, a scos afară pe Iisus și a așezat pe scaunul de judecată, în locul ce se chiamă pardosit cu pietre, iar evreește Gavvata.

14. Și era Vinerea Paștilor, ca la al șaselea ceas. Zis-a (Pilat) iudeilor: Iată împăratul vostru!

15. Iar ei au strigat: Ia-l, ia-l, răstignește-l pe el! Zis-a lor Pilat: Pe împăratul vostru să-l răstignesc? Răspuns-au arhierii: N'avem împărat, fără numai pe Chesarul!

16. Atunci l-a dat pe el lor ca să se răstignească. Și au luat pe Iisus și l-au dus.

17. Și ducându-și crucea sa, a ieșit la locul numit al Căpătării, care evreește se zice Golgota;

18. Și acolo l-au răstignit pe el, și împreună cu el pe alți doi, de o parte și de alta, iar în mijloc pe Iisus.

19. Ci Pilat a scris și titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris: Iisus Nazarineanul Împăratul iudeilor.

20. Și mulți din iudei au citit acest titlu, căci locul unde s'a răstignit Iisus era aproape de cetate. Și era scris: evreește, elinește și latinește.

21. Atunci arhierii iudeilor au zis lui Pilat: Nu scrie: Împăratul iudeilor, ci cum că el a zis: Eu sunt Împăratul iudeilor.

22. Răspuns-a Pilat: Ce-am scris, am scris.

23. Iar dacă au răstignit pe Iisus, ostașii au luat hainele lui și le-au făcut patru părți, fiecărui ostaș

câte o parte, și cămașa; iar cămașa era necusută, țesută de sus până jos.

24. Deci au grăit între dânsli: Să nu o sfășiem, ci să aruncăm sorți pentru dânsa, a cui va să fie, ca să se plinească scriptura ce zice: Împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorți. Deci ostașii așa au făcut.

25. Și stăteau lângă crucea lui Iisus muma lui și sora mumei lui, Maria a lui Cleopa și Maria Magdalena.

26. Iar Iisus văzând pe mamelele și pe ucenicul pe care-l iubia, stând, a zis mamei sale: Femeie, iată fiul tău!

27. După aceea a zis ucenicului: Iată muma ta! Și din ceasul acela ucenicul a luat-o pe dânsa întru ale sale.

28. După aceea, știind Iisus că toate s'au săvârșit, ca să se plinească scriptura, a zis: Mi-e sete.

29. Și era acolo un vas plin de oțet; iar el umplând un burete cu oțet și punându-l într-o vergea de isop l-a dus la gura lui.

30. Deci dacă a luat Iisus oțetul, a zis: Săvârșit-s'a. Și plecându-și capul, și-a dat duhul.

31. Dar pentru că era Vineri, iudeii, ca să nu rămăle trupurile Sămbăta pe cruce—căci era mare ziua Sămbetei aceleia—au rugat pe Pilat să le zdrebească lor fluerile și să-i ridice.

32. Deci au venit ostașii și au zdrobit fluerile celui dintâi și pe

19. 16-30: Mat. 27, 31-50; Marcu 16, 20-37; Luca 23, 26-46.

24: Ps. 22, 19.
29: Ps. 22, 16.

ale celuiilalt, răstignit împreună cu el.

33. Ci venind la Iisus, dacă au văzut că murise, nu l-au zdrobit fluierile.

34. Atunci unul din ostași cu sulita a împuns coasta lui și îndată a ieșit sânge și apă.

35. Și cel ce a văzut a mărturisit, și mărturia lui este adevărată și acela știe că spune adevărul, ca și voi să credeți.

36. Ci s'au făcut acestea, ca să se plinească scriptura: Os dintrănsul nu se va zdrobi.

37. Și iarăși altă scriptură zice: Vedea-vor pe care l-au împuns.

38. Iar după acestea Iosif cel din Arimateea - care încă era ucenic al lui Iisus, dar pe ascuns, de frica iudeilor - a rugat pe Pilat (să-i îngăduie), ca să la trupul lui Iisus; și Pilat l-a îngăduit. Și el a mers și a luat trupul lui Iisus.

39. Și a mers și Nicodim, cel ce venise mai înainte la Iisus noaptea, ducând amestecătură de smirnă și de aloe, ca la o sută de litre.

40. Și au luat trupul lui Iisus și (ungându-l) cu miresme l-au înfășurat în giulgiuri, precum este obiceiul iudeilor la îngropare.

41. Iar în locul unde s'a răstignit era grădina, și în grădina mormânt nou intru care nimeni nu fusese pus niciodată.

42. Deci acolo au pus pe Iisus, pentru că (era) Vinerea iudeilor, căci mormântul era aproape.

36: Ieș. 12, 46.

37: Zah. 12, 10.

38-42: Mat. 27, 57-61; Marcu 15, 42-47; Luca 23, 50-55.

20.

Învierea Domnului. Maria Magdalena la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor. Toma se încredințează.

Iar în cea dintâi zi a săptămânii a venit la mormânt Maria Magdalena, desdăimineață, încă pe întunec și a văzut piatră luată de pe mormânt.

2. Deci alergând a venit la Simon Petru și la celalalt ucenic pe care îl iubea Iisus și a zis lor: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus.

3. Deci a ieșit Petru și celalalt ucenic și au pornit la mormânt.

4. Și alergau amândoi împreună; dar celalalt ucenic alergând mai repede decât Petru, a ajuns mai întâi la mormânt.

5. Și plecându-se, a văzut giulgiurile zăcând, dar n'a intrat.

6. După el a venit și Simon Petru și intrând în mormânt, a văzut giulgiurile singure zăcând.

7. Iar năframa care fusese pe capul lui Iisus, nu zăcea împreună cu giulgiurile, ci (era) învâltită deosebi, în alt loc.

8. Atunci a intrat și celalalt ucenic, care venise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut.

9. Căci el încă nu știa scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morți.

10. Și s'au întors ucenicii iarăși la al lor.

11. Iar Maria sta la mormânt plângând afară. Și cum plângea, s'a plecat și a privit în mormânt.

20. 1-18: Mat. 28, 1-10; Marcu 16, 1-11; Luca 24, 1-12.

12. Și a văzut doi ingeri în veșminte albe, șezând unul de către cap și altul de către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus.

13. Zis-au ei către dânsa: Femeie, ce plângi? Zis-a ea: (Plâng), că au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus pe el.

14. Și zicând acestea, s'a întors înapoi și a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că este Iisus.

15. Zis-a ei Iisus: Femeie, ce plângi? Pe cine cauți? Iar ei pândindu-se că este grădinarul, a zis lui: Domnule, dacă l-ai luat tu, spune-mi unde l-ai pus și eu îl voi lua pe el.

16. Zis-a ei Iisus: Marie! Și întorcându-se ea, a zis lui: Ravvuni! ce se tâlcuește: Învățătorule.

17. Zis-a ei Iisus: Nu te atinge de mine, că încă nu m'am suit la Tatăl meu. Ci mergi la frații mei și le spune lor: Mă sul la Tatăl meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru.

18. Apoi Maria Magdalena a venit și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul și că acestea i le-a spus el.

19. Deci fiind seară în ziua aceea, întâia a săptămânii, și fiind închinate ușile (casei) unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, venit-a Iisus și stând în mijlocul lor le-a zis: Pace vouă!

20. Și acestea zicând, le-a arătat lor mâinile și coasta sa. Și s'au bucurat ucenicii văzând pe Domnul.

21. Atunci le-a zis lor Iisus iarăși: Pace vouă! Precum m'a

trimis pe mine Tatăl și eu vă trimit pe voi.

22. Și acestea zicând, a suflat și a zis lor: Luați Duh Sfânt!

23. Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și căroră le veți ține, vor fi ținute.

24. Ci Toma, unul din cei doi sprezece, care se zice Geamănul, nu era cu dânsii, când a venit Iisus.

25. Deci au zis ceilalți ucenici către dânsul: Am văzut pe Domnul! Iar el a zis lor: De nu voi vedea în mâinile lui semnul culeilor și de nu voi pune mâna mea în coasta lui, nu voi crede!

26. După opt zile ucenicii lui erau iarăși înăuntru și Toma cu dânsii. Venit-a Iisus, fiind ușile închinate, și a statut în mijlocul lor și a zis: Pace vouă!

27. Apoi a zis lui Toma: Adu-ți degetul tău încoace și vezi mâinile mele, și adu mâna ta și o pune în coasta mea, și nu fi necredincios, ci credincios.

28. Și răspunzând Toma a zis lui: Domnul meu și Dumnezeuul meu!

29. Zis-a Iisus lui: Pentru că m'ai văzut pe mine, Tomo, ai crezut. Fericit cel ce n'au văzut și au crezut!

30. Și încă multe alte semne a făcut Iisus înaintea ucenicilor săi, care nu sunt scrise în cartea acesta.

31. Iar acestea s'au scris, ca să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și crezând viață să aveți întru numele lui.

19-23: Marcu 16, 14-18; Luca 24, 36-49.

21.

Domnul se arată din nou Apostolilor. Pescuitul minunat.

După acestea Iisus s'a arătat pe sine iarăși ucenicilor săi, la marea Tiberiadei; și s'a arătat așa:

2. Erau împreună Simon Petru și Toma care se zice Geamănul și Natanail cel din Cană Galileei și fiii lui Zevedei și alți doi din ucenicii lui.

3. Zis-a lor Simon Petru: Mă duc să pescuiesc. Iară ei au zis lui: Mergem și noi împreună cu tine. Și au ieșit și s'au suit în corabie. Dar în noaptea aceea n'au prins nimic.

4. Iar dacă s'a făcut ziua, Iisus stătea pe țarm; ucenicii lui însă nu știau că este Iisus.

5. Deci a zis lor Iisus: Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Răspuns-au lui: Nu.

6. Iar el a zis lor: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corabiei și veți afla. Și au aruncat-o și nu mai puteau să o tragă pe ea de mulțimea peștilor.

7. Atunci ucenicul acela pe care-l iubia Iisus a zis lui Petru: Domnul este! Iar Simon Petru auzind că este Domnul, și-a pus haina și cingătoarea, căci era gol, și s'a aruncat în mare.

8. Iar ceilalți ucenici au venit cu corabia, trăgând mreaja cu peștii, căci nu erau departe de țarm, ci (numai) ca la două sute de coți.

9. Deci dacă au ieșit la țarm, au văzut jeratec întins și pește pus deasupra, și pâine.

10. Zis-a lor Iisus: Aduceți din peștii pe cari l-ați prins acum.

11. Și s'a suit Simon Petru în corabie și a tras la uscat mreaja plină de pești mari: o sută cincizeci și trei; și atâția fiind, nu s'a rupt mreaja.

12. Zis-a lor Iisus: Veniți de prânziți. Și nimeni din ucenici nu cuteza să-l întrebe pe el: Tu cine ești? - ștind că este Domnul.

13. Atunci apropiindu-se Iisus, a luat pâinea și le-a dat lor, aștădarea și peștele.

14. Aceasta era acum a treia oară, că Iisus s'a arătat ucenicilor săi după ce s'a sculat din morți.

15. Deci dacă au prânzit, a zis Iisus lui Simon Petru: Simone al lui Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia? Răspuns-a (Petru): Da, Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-a lui: Paște mielulei mele.

16. Și l-a întrebat (Iisus) a doua oară: Simone al lui Iona, mă iubești tu pe mine? Răspuns-a lui: Da, Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-a lui: Paște oile mele.

17. Zis-a lui a treia oară: Simone al lui Iona, mă iubești tu pe mine? Și s'a măhnit Petru, că a treia oară l-a zis lui: Mă iubești tu? Apoi a zis către Iisus: Doamne, tu toate le știi; tu știi că te iubesc. Zis-a Iisus lui: Paște oile mele.

18. Amin, amin grăesc ție: Când eryl mai tânăr, te încingeai tu însuși și umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde tu nu vorești.

19. Și aceasta a zis, însemnând cu ce moarte avea să preamnească pe Dumnezeu. Și acestea grăind, a zis lui: Vino după mine.

20. Ci întorcându-se Petru, a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubia Iisus și care la elină se culcase pe pietul lui și-l întrebase: Doamne, cine este cel ce va să te vândă?

21. Pe acela văzându-l Petru, a zis lui Iisus: Doamne, dar cu aceasta ce (va fi)?

22. Răspuns-a Iisus lui: De voi vrea să rămăne acesta până voi veni, ce al tu? Tu vino după mine!

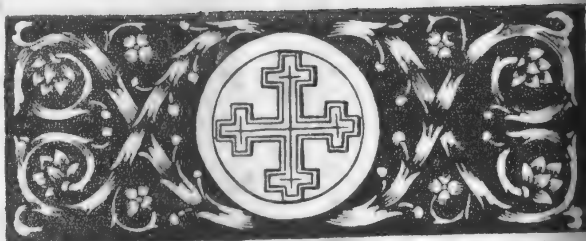
23. Deci a ieșit cuvântul acesta

între frați, că ucenicul acesta nu va muri. Dar Iisus nu l-a spus lui că nu va muri, ci: de voi vrea să rămăne acesta până voi veni, ce al tu?

24. Acesta este ucenicul care mărturisește despre acestea și a scris acestea; și știm că mărturia lui este adevărată.

25. Ci sunt și altele multe pe care le-a făcut Iisus, care de s'ar fi scris cu deamănuntul, mi se pare că nici în lumea aceasta n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris. Amin.

FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI

1.

Hristos se arată Apostolilor după înviere. Înălțarea la cer. Alege-rea lui Matia în locul pânzătorului Iuda.

Teofil, în cartea cea dintâi ți-am scris despre toate câte a făcut și a învățat Iisus, dela început,

2. Până în ziua în care s'a înălțat, după ce prin Duhul Sfânt a dat poruncă apostolilor pe cari le-a ales,

3. Și cărora s'a și înfățișat pe sine viu după patima sa, prin multe semne doveditoare, arătându-se lor vreme de patruzeci de zile și grăind cele despre împărăția lui Dumnezeu.

4. Și fiind împreună cu dânsii, le-a poruncit lor să nu se desparte de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care (precum a spus) ați auzit-o dela mine.

5. Căci Ioan a botezat cu apă, iar voi nu mult după aceste zile vă veți boteza cu Duhul Sfânt.

6. Atunci cel ce se adunaseră îl întrebă pe dânsul, zicând: Doamne, oare în vremea aceasta vei așeza din nou împărăția lui Israel?

7. Iar el a zis către dânsii: Nu vi s'a dat vouă să știți vremile sau soroacele pe care Tatăl le-a pus întru atotputernicia sa.

8. Ci când va veni Duhul Sfânt peste voi, veți lua putere și veți fi mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria până la marginea pământului.

9. Iar zicând acestea, s'a înălțat în fața lor, și un nor l-a luat pe el din ochii lor.

10. Și cum priveau ei la cer când se înălța el, iată, doi bărbați au stătut înaintea lor în vâsă minte albe.

11. Zis-au aceștia: Bărbați (cărora) lăsați, ce stați uitându-vă la cer? Acest Iisus care s'a înălțat dela voi la cer, așa va veni precum l-ați văzut pe el mergând la cer.

12. Atunci, dela muntele

1. 13

FAPTELE

2. 6

se cheamă al Maslinilor, care este aproape de Ierusalim cale de-o Sămbătă, apostolii s'au întors în Ierusalim.

13. Și dacă au ajuns, s'au supt în încăperea de sus, unde ședeau (de obicei) Petru, Iacov, Ioan și Andrei, Filip, Toma, Vartolomeu și Matei, Iacov al lui Alfeu, Simon Zilotul și Iuda al lui Iacov.

14. Toți aceștia, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Iisus, stăruiau, într'un cuget, în rugăciune.

15. În zilele acestea sculându-se Petru în mijlocul ucenicilor - iar numărul poporului adunat era ca la o sută și douăzeci - a zis:

16. Bărbaților și fraților, trebuia să se împlinească scriptura aceea care s'a rostit de mai înainte de Duhul Sfânt, prin gura lui David, despre Iuda, care s'a făcut povătuitor celor ce au prins pe Iisus.

17. Căci acela (încă) era numărat împreună cu noi și fusese ales pentru această slujbă.

18. Și din plata nedreptății și-a cumpărat o țarină, dar căzând, a plesnit pantecele lui și s'au vărsat toate măruntaele lui.

19. Iar aceasta s'a făcut cunoscută tuturor celor ce locuiesc în Ierusalim, încât țarina aceea s'a chemat în limba lor Acheldama, adică Țarina Sângelui.

20. Pentru că scris este în cartea Psalmilor: Facă-se casa lui pustie, și să nu fie cine să locuiască în-țărâna! Și: dregătoria lui să o ia altul!

21. Se cuvine deci, ca unul din

bărbații cari se adunau cu noi în toată vremea întru care Domnul Iisus a fost cu noi,

22. Începând dela botezul lui Ioan și până în ziua în care s'a înălțat dela noi, să fie împreună cu noi martor învierii lui.

23. Și au pus înainte pe doi, pe Iosif care se chema Barsaba, numit și Iust și pe Matia.

24. Și rugându-se (apostolii) au zis: Tu Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată-ne dintre acești doi pe care le-ai ales,

25. Ca să ia soarta slujbei și apostoliei acestela, dintru care a căzut Iuda, ca să meargă la locul său.

26. Apoi au aruncat sorți pentru ei, și soarta a căzut pe Matia, și s'a numărat el cu cei unsprezece apostoli.

2.

*Pogorîrea Duhului Sfânt.
Cuvântarea lui Petru.*

Iar dacă a sosit ziua praznicului Cincizecimii, ei erau adunați împreună cu toți.

2. Și fără de veste s'a făcut din cer un huet ca de suflare de vînt, și a umplut toată casa unde ședeau ei.

3. Și li s'au arătat lor, împărțite, limbi ca de foc, și s'au lăsat peste fiecare dintrînșii.

4. Și s'au umplut toți de Duhul Sfânt și au început a grăi în alte limbi, precum le da lor Duhul să grăiască.

5. Ci în Ierusalim erau locuitori ludei, oameni cucernici, din toate neamurile cari sunt sub cer.

6. Și făcându-se glasul acela,

1. 20: Ps. 69, 26.

2. 1: Ps. 109, 8.

s'a adunat mulțimea și s'a umplut de uimire, căci fiecare îi auzia pe ei grăind în limba sa.

7. Și se spăimântau toți și se mirau, zicând unul către altul: Nu sunt oare Galileeni toți aceștia cari grăesc?

8. Și cum (se 'ntâmplă că) auzim fiecare limba noastră, intru care ne-am născut?

9. Parții și Mezii și Elamitenii, și ceice locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadochia, în Pont și în Asia,

10. În Frighia și în Pamfilia, în Egiptet și în părțile Libiei cele de lângă Chirene, și oaspeții din Roma și Iudeii și veneticii,

11. Criterii și Arabii, îi auzim grăind în limbile noastre slăvitele fapte ale lui Dumnezeu.

12. Și se spăimântau toți și se mirau, zicând unul către altul: Ce va să fie aceasta?

13. Iar alții ziceau în batjocură: S'au îmbătat de must!

14. Atunci ridicându-se Petru cu cei unsprezece a prins a grăi și a zice către ei: Bărbați Iudei, și toți cei ce locuiți în Ierusalim, aceasta să vă fie știută vouă și să luați aminte cuvintele mele!

15. Pentrucă aceștia nu sunt beți, precum vi se pare vouă, căci este (abia) al treilea ceas din zi.

16. Ci aceasta este ceea ce s'a spus prin prorocul Ioi:

17. În zilele cele de apoi, zice Domnul, turna-voi din Duhul meu peste tot trupul, și vor proroci feciorii voștri și fetele voastre; și tinerii voștri vor vedea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri.

2. 17: Ioi 3, 1—5.

18. Încă și peste slugile mele și peste slujnicile mele voi turna în zilele acelea din Duhul meu și vor proroci.

19. Și sus în cer voi face minuni, și semne jos pe pământ: sânge și foc și ceață de fum.

20. Soarele se va prefăce în întunec și luna în sânge, mai înainte până ce va veni ziua cea mare și luminată a Domnului.

21. Și atunci tot cel ce va chema numele Domnului, se va mântui.

22. Bărbați Israeliteni, ascultați cuvintele acestea: Pe Iisus Nazarineanul, bărbat arătat de Dumnezeu înaintea voastră prin puterile și minunile și semnele pe care Dumnezeu le-a făcut printrânsul în mijlocul vostru, precum știți și voi,

23. Pe acesta, după sfatul ei rânduit și după prevăzătoarea știută a lui Dumnezeu, vândut fiind vouă, l-ați luat și prin mâinile celor fărădelege răstignindu-l, l-ați omorât.

24. Dar Dumnezeu l-a înviat, deslegând legăturile morții, pentrucă nu era cu putință să fie el ținut de moarte.

25. Căci David zice despre el: Văzută-am pe Domnul pururea înaintea mea, că deadreapta mea este, ca să nu mă clătesc.

26. Pentru aceasta inima mea s'a veselit, și s'a bucurat limba mea; ba chiar și trupul meu nu va odihni într-o nădejde,

27. Că nu vei lăsa sufletul meu în Iad, nici vei da celui cuvânt al tău să văd stricăciunea.

28. Cunoscutu ai făcut mie că-

25: Ps. 16, 8—11.

vieții; umpleamă-vei de veselie cu fața ta.

29. Bărbaților și fraților! Să-mi fie iertat să grăesc cu îndrăsneală către voi despre patriarhul David, căci el a murit și s'a și îngropat și mormântul lui este la noi până în ziua de astăzi.

30. Dar el fiind proroc și știind că Dumnezeu l-a făgăduit cu jurământ să ridice din rodul coapselor lui, după trup, pe Hristos, ca să șază pe scaunul lui,

31. Mai înainte văzând, a vestit învierea lui Hristos, (spunând) că nu se va lăsa sufletul lui în Iad, nici trupul lui nu va vedea stricăciunea.

32. Pe acest Iisus Dumnezeu l-a înviat, (lucru) pentru care noi toți suntem martori.

33. Drept aceea, înălțat fiind cu dreapta lui Dumnezeu și luând dela Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat (preste noi) ceea ce voi vedeți și auziți acum.

34. Pentrucă David nu s'a suit în ceruri, dar el zice: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea,

35. Până ce voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale.

36. Deci, să știți bine toată casa lui Israel, că pe acest Iisus, pe care voi l-ați răstignit, Dumnezeu l-a făcut Domn și Hristos.

37. Și auzind ei acestea, s'au smerit cu inima și au zis către Petru și către ceilalți apostoli: Ce vom face, bărbaților și fraților?

30: Ps. 89, 4—5; 2 Sam. 7, 12—12;

Ps. 132, 11.

31: Ps. 16, 10.

34: Ps. 110, 1.

38. Iar Petru a zis către ei: Pocățiți-vă și să se boteze fiecare din voi întru numele lui Iisus Hristos spre iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt.

39. Pentrucă vouă vă este dată făgăduința și copiilor voștri și tuturor celor de departe, ori pe câți îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.

40. Și cu alte multe cuvinte mărturisia el (pe Hristos) și îi îndemna pe dânșii, zicând: Mântuliți-vă de acest neam îndărătnic!

41. Iar ei primind cu dragoste cuvântul lui, s'au botezat; și s'au adăugat în ziua aceea ca la trei mii de suflete.

42. Și stăruiau în învățătura apostolilor, în împărțire și în frângerea pâinii și în rugăciuni.

43. Și era cuprins de frică tot sufletul, căci multe minuni și semne se făceau prin apostoli.

44. Și toți cei ce au crezut erau împreună și toate le aveau de obște.

45. Și-și vindeau moșile și averile și le împărțiau pe ele tuturor, după trebuința fiecăruia.

46. Și în toate zilele stăruiau, într'un cuget, în biserică și frângeau pâinea prin case, primindu-și hrana cu bucurie și cu inimă nevinoată,

47. Lăudând pe Dumnezeu și fiind bine primiți de tot poporul. Iar Domnul sporia în fiecare zi obștea cu cei ce se izbăveau.

39: Ioi 3, 5; Is. 57, 19.

3.

*Vindecarea ologului. Petru cu-
vântează mulțimii despre Hristos
și despre pocăință.*

Petru și Ioan s'au suit (odată)
împreună în biserică, la rugă-
ciunea dela ceasul al nouălea.

2. Și (era acolo) un om oare-
care, schiop fiind din pântecul
maicii sale, pe care îl aduceau și
il așezau în fiecare zi înaintea bi-
sericii la ușa ce se chema Fru-
moasă, ca să ceară milostenie dela
cel ce intrau în biserică.

3. Acesta, văzând pe Petru și
pe Ioan că vrea să intre în bi-
serică, a cerut milostenie.

4. Iar Petru și Ioan căutând la
dânsul, au zis: Uită-te la noi.

5. Iar el căuta la dânsii cu
osârdie, așteptând să primească
ceva dela ei.

6. Atunci Petru a zis: Argint
și aur nu am, dar ceeace am îți
dau: În numele lui Iisus Hristos
Nazarineanul, scoală-te și umblă!

7. Și apucându-l pe el de mâna
cea dreaptă, l-a ridicat și îndată
i s'au întărit lui tălpile și fluertile
(picioarelor).

8. Și sărind a stat (în picioare)
și a început a umbla; și a intrat
cu ei în biserică, umblând și să-
rind și laudând pe Dumnezeu.

9. Și l-a văzut pe el tot poporul
umblând și laudând pe Dumnezeu.

10. Și l-au cunoscut că era
cel ce ședea pentru milostenie la
ușa cea Frumoasă a bisericii, și
s'au umplut de spaimă și de mirare
pentru ceeace i se întâmplase lui.

11. Ci fiindcă schiopul cel vin-
decat se ținea de Petru și de Ioan,
tot norodul uimit a alergat la dânsii,

în pridvorul ce se cheamă al lui
Solomon.

12. Iar Petru văzând aceasta, a
grăit către norod: Bărbați Israel-
teni! Ce vă minunați de aceasta?
Sau vă uitați la noi, ca și cum
cu a noastră putere sau cucere-
nicie l-am fi făcut pe acesta să
umblă?

13. Dumnezeuul lui Avraam și
al lui Isaac și al lui Iacov, Dum-
nezeul părinților noștri, a prea-
mărit pe Fiul său Iisus, pe care
voi l-ați vândut și v'ați lepădat
de dânsul în fața lui Pilat, care
voia să-l lase slobod pe el.

14. Iar voi v'ați lepădat de cel
Sfânt și Drept și ați cerut să vi se
dăruiască vouă un bărbat ucigă-
tor.

15. Ați omorât pe începătorul
vieții, pe care Dumnezeu l-a în-
viat din morți și căruia noi îi
suntem martori.

16. Și pentru credința în nu-
mele lui, pe acesta pe care îl ve-
deți și îl cunoașteți, numele lui
Iisus l-a întărit, și credința cea
întru el l-a dat lui această vin-
decare deplină înaintea voastră,
a tuturor.

17. Dar eu știu fraților, că din
neștiință ați făcut aceasta, ca și
mai marii voștri.

18. Ci Dumnezeu a plinit osu-
fel cele vestite de el mai înainte
prin gura tuturor prorocilor săi,
(anume) că Hristos va să pat-
mească.

19. Deci, pocăliți-vă și vă în-
toarceți, ca să se șteargă păcatele
voastre și să vie vreți de înser-
tare dela fața Domnului,

20. Și să vă trimită pe Iisus
Hristos cel mai înainte propo-
să dă vouă,

21. Pe care cerul trebuie să-l
primească până la vremea plinirii
tuturor celor vestite din veac de
Dumnezeu prin gura sfinților săi
proroci.

22. Căci Moise a zis: Domnul
Dumnezeul vostru va ridica dintre
frații voștri Proroc ca mine; pe
el să-l ascultați întru toate câte
va grăi vouă.

23. Și va fi că tot sufletul care
nu va asculta de prorocul acela,
pe va pierde din popor.

24. Și toți prorocii cari au grăit
înainte și după Samuil au vestit
zilele acestea.

25. Voi sunteți fiii prorocilor și
ai legământului pe care l-a făcut
Dumnezeu cu părinții voștri, când
a grăit către Avraam: Și întru
pământa ta se vor binecuvânta
toate neamurile pământului.

26. Și Dumnezeu, înviind pe
Fiul său, vouă vi l-a trimis pe el
mai întâi să vă binecuvînteze, ca
să vă întoarceți fiecare dela sap-
tele voastre cele rele.

4.

*Prigonirea Apostolilor. Mărturia
lui Petru și a lui Ioan despre
puterea și darul lui Hristos.*

Viața de obște a creștinilor.

Și pe când grăiau ei norodului,
au venit la dânsii preoții și
mai marele bisericii și saduchiei,

2. Supărați, că ei învățau noro-
dul și vesteau, întru Iisus, învie-
rea din morți.

3. Și punând mâna pe ei l-au

3. 22: A doua Lege 18, 15. 19.

25: Fac. 12, 3; 22, 18.

pus sub pază până a doua zi, căci
(acum) era seară.

4. Dar mulți din cei ce auzisă
cuvântul au crezut, încât numă-
rul bărbaților (credincioși) a sporit
la cinci mii.

5. Iar a doua zi s'au adunat
în Ierusalim căpeteniile și bătrânii
și cărturarii,

6. Și arhiereul Ana și Calafa și
Ioan și Alexandru și câți erau din
neamul arhieresc.

7. Și punându-i pe ei în mijloc,
l-au întrebat: Cu ce putere sau
în al cui nume ați făcut voi a-
ceasta?

8. Atunci Petru, umplându-se
de Duhul Sfânt, a zis către dânsii:
Căpetenii ale poporului și voi bă-
trânii?

9. De vreme ce noi suntem în-
trebați astăzi pentru o facere de
bine cu un om bolnav, prin cine
s'a mântuit acesta,

10. Cunoscut să fie vouă tu-
tutor și la tot poporul lui Israel,
că în numele lui Iisus Hristos Na-
zarineanul, pe care voi l-ați ră-
stignit și pe care Dumnezeu l-a
înviat din morți. Prin acela stă
acesta sănătos înaintea voastră!

11. El este platra care nu s'a
băgat în seamă de voi, ziditorii,
și care a ajuns în capul unghiului.

12. Și în nimeni altul nu este
mântuire, pentru că nu este sub
cer nici un alt nume dat oame-
nilor, întru care să ne mântuim noi.

13. Și văzând ei îndrăzneala lui
Petru și a lui Ioan, și știind că
sunt oameni necărturari și din
prostime, se mirau (de dânsii). Dar

4. 11: Ps. 118, 22.

cu toate că-i ştiau pe ei că fusese cu Iisus,

14. Văzând pe omul cel tămăduit stând cu dânşii, nu puteau spune nimic împotriva lor.

15. Ci poruncindu-le să iasă afară din sobor, vorbeau intru sine zicând:

16. Ce să facem cu oamenii aceştia? Căci tuturor celor ce locuiesc în Ierusalim le este cunoscut că s'a săvârşit de ei o vădită minune, pe care nu o putem tăgădă.

17. Ci pentru că aceasta să nu se mai lătească în popor, cu înfricoşare să le poruncim lor să nu mai grăiască în numele acestor nici unuia din oameni.

18. Şi chemându-i pe ei, le-au poruncit lor ca nicidecum să nu mai grăiască nici să înveţe în numele lui Iisus.

19. Iar Petru şi Ioan răspunzând, au zis către dânşii: Judecaţi de este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm de voi mai mult decât de Dumnezeu.

20. Pentru că nu putem să nu vestim noi cele ce am văzut şi am auzit.

21. Iar ei înfricoşându-i pe dânşii, i-au slobozit, neaflând nici un chip să-i pedepsească pe ei, de teama poporului; căci toţi preamăreau pe Dumnezeu pentru ceea ce se făcuse.

22. Iar omul acela, cu care se făcuse minunea acestei tămăduiri, avea mai mult decât patruzeci de ani.

23. Ci dacă i-au slobozit pe ei, au venit la ei şi le-au povestit câte le-au spus lor arhierii şi bătrânii.

24. Iar ei auzind, toţi într'un cuget au ridicat glas către Dumnezeu şi au zis: Stăpâne, Dumnezeu, cel ce ai făcut cerul şi pământul şi marea şi toate cele ce sunt întrânsele,

25. Tu, prin gura robului tău David, ai zis: Pentru ce s'au înălţat neamurile şi noroadele au cugetat cele deşarte?

26. Ridicatu-s'au împăraţii pământului şi stăpânitorii s'au adunat împreună împotriva Domnului şi împotriva unsului lui.

27. Căci cu adevărat s'au adunat, în cetatea aceasta, asupra sfântului tău Fiu Iisus, pe care l-ai uns, Irod şi Pilat din Pont, cu păgânii şi cu noroadele lui Israel,

28. Ca să facă toate câte mânia şi statul tău de mai înainte au rânduit să fie.

29. Şi acum, Doamne, caută împotriva îngrozirilor lor şi dă robilor tăi să vestească cuvântul tău cu toată îndrăzneala;

30. Întinde mâna ta (asupra lor), ca în numele sfântului tău Fiu Iisus să faci tămăduiri şi semne şi minuni.

31. Şi pe când se rugau ei, s-a clătit locul unde erau adunaţi şi s'au umpluţi toţi de Duhul Sfânt şi vesteau cu îndrăzneală cuvântul lui Dumnezeu.

32. Iar mulţimea celor ce au crezut avea un singur suflet şi o singură inimă; şi nici unul nu zicea că din averile sale este ceva al său, ci toate le aveau de obşte.

33. Iar apostolii mărturiseau cu

24: Ier. 20, 11; Ps. 146, 6; Is. 37, 16; Ier. 32, 17.

25: Ps. 2, 1-2.

mare putere de învierea Domnului Iisus, şi mare har era peste ei toţi.

34. Şi nimeni nu era lipsit între ei, căci toţi câţi aveau ţărini sau case le vindeau şi aducând preţul celor vândute,

35. Il puneau la picioarele apostolilor; şi se da fiecare după cum avea trebuinţă.

36. Iar Iosif, cel ce s'a numit de apostoli Varnava - ce se tâlcueşte: Fiul Mângâierii - un levit, Critean de neam,

37. Având o ţarină, a vândut-o şi aducând preţul ei l-a pus la picioarele apostolilor.

5.

Anania şi Safira. Apostolii aruncă în temniţă şi scapă prin minune. Arhierii uneltesc, iar Apostolii propoveduesc. Gamaliil.

Iar un om oarecare, anume Anania, împreună cu Safira femeia sa, şi-a vândut ţarina.

2. Şi, cu ştirea femeii sale, a ascuns o parte din preţ, iar cea lăsată parte aducându-o, a pus-o la picioarele apostolilor.

3. Atunci a zis Petru: Ananie, pentru ce a umplut satana inima ta, să minţi tu Duhului Sfânt şi să ascunzi din preţul ţarinei?

4. Au rămânând (nevândută), nu ţe-ai rămanea? Şi dacă ai vândut-o, (preţul ei) nu era în stăpânirea ta? Cum ţi-ai pus în inima ta lucrul acesta? N'ai minţit oamenilor, ci lui Dumnezeu.

5. Iar Anania auzind cuvintele acestea, a căzut şi a murit. Şi

frică mare îi cuprindea pe toţi cei ce auzeau (de 'ntâmplarea) aceasta.

6. Şi sculându-se cel mai tineri, l-au înfăşat şi scoţându-l afară l-au îngropat pe el.

7. Iar după ce au trecut ca la trei ceasuri, a intrat şi femeia lui (Anania), neştiind ceea ce se 'ntâmplase.

8. Zis-a Petru către ea: Spune-mi mie, cu atât ai vândut ţarina? Iar ea a răspuns: Da, cu atâta.

9. Ci Petru a întrebato (iarăşi): Pentru ce v'aţi vorbit între voi să ispiţiţi Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la uşă şi te vor scoate afară şi pe tine.

10. Şi (Safira) a căzut îndată la picioarele lui şi a murit. Şi intrând tinerii, au aflat-o moartă şi scoţându-o au îngropat-o lângă bărbatul ei.

11. Şi frică mare a căzut peste toată adunarea şi peste toţi cei ce auzeau acestea.

12. Iar prin mâinile apostolilor se făceau semne şi minuni multe întru popor. Şi erau toţi într'un gând în pridvorul lui Solomon.

13. Dar din ceilalţi nimeni nu cuteza să se lipească de ei; poporul însă îi lauda pe dânşii.

14. Şi tot mai vărtos sporea mulţimea de bărbaţi şi de femei cari credeau în Domnul.

15. Încât scoteau la uliţi pe cei bolnavi şi îi puneau pe paturi şi pe năsalii, ca venind Petru, măcar umbra lui să 'umbrească pe vreunul dintrânşii.

16. Şi se adunau în Ierusalim şi mulţi din cetăţile cele de primă prejur, aducând pe cei bolnavi şi

pe cei chinuți de dureri necurate, și toți se tămăduiau!

17. Atunci s'a sculat arhiereul și toți cei ce erau împreună cu dânsul - aceștia fiind din eresul saduchetilor - și s'au umplut de pizmă.

18. Și și-au pus mâinile lor pe apostoli și i-au băgat pe ei în temnița de obște.

19. Dar ingerul Domnului a deschis noaptea ușile temniței și scoțându-i pe dânsii, a zis:

20. Mergeți și stând în biserică grațiți poporului toate cuvintele vieții acestora.

21. Și auzind aceasta, au intrat de dimineață în biserică și au început a învăța. Ci venind arhiereul și cei ce erau împreună cu el, au adunat soborul și pe toți bătrânii fiilor lui Israel și au trimis la temniță să-i aducă pe dânsii.

22. Dar slugile mergând nu i-au aflat pe ei în temniță, și întorcându-se au spus,

23. Zicând: Am găsit temnița încuiată cu toată grija, iar pe străjeri stând înaintea ușilor; ci deschizând, n'am aflat înăuntru pe nimeni.

24. Și auzind cuvintele acestea, mai marele bisericii și arhiereul se mirară de dânsii (întrebându-se) ce va să fie aceasta.

25. Fiind însă un oarecare, le-a spus lor, zicând: Iată, bărbații pe care i-ați pus în temniță sunt în biserică, stând și învățând poporul.

26. Atunci voevodul bisericii cu slugile mergând, i-au adus pe ei, dar nu cu silă, căci se temeau de popor să nu-i ucidă cu pietre.

27. Și aducându-i pe ei, i-au

pus în fața soborului. Atunci arhiereul i-a întrebat,

28. Zicând: Nu v'am poruncit oare cu asprime să nu mai învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și voiți să aduceți asupra noastră sângele omului acestui!

29. Iar Petru și ceilalți apostoli răspunzând au zis: Trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni!

30. Dumnezeuul părinților noștri a sculat din morți pe Iisus, pe care voi i-ați omorât spânzurându-l pe lemn.

31. Pe acesta Dumnezeu l-a înălțat cu dreapta sa, (ca să fie) începător și Mântuitor și să dea lui Israel pocăință și iertare de păcate.

32. Iar martorii cuvintelor acestora suntem noi și Duhul Sfânt pe care l-a dat Dumnezeu celor ce-l ascultă pe el.

33. Auzind ei (acestea), foarte s'au mâniat și se sfătuiau să-l omoare pe dânsii.

34. Atunci s'a sculat în sobor un fariseu, anume Gamaliil, învățător de lege, cinstit de tot poporul, și poruncind să fie scoși puțin apostolii afară,

35. A zis către dânsii: Bărbați Israeliteni, luați seama de ce vreți să faceți cu oamenii aceștia!

36. Pentrucă mai înainte de zilele acestea s'a sculat Tevdă, spunând cumcă el este cineva mare și s'a lipit de el un număr de oameni, ca la patru sute; dar el a fost ucis și toți cei ce ascultau

5. 30: A doua Lege 21, 22.

tasără de el s'au risipit, iar (din treaba lor) nimic nu s'a ales.

37. După el, în zilele numărătoare, s'a sculat Iuda Galileanul, trăgând după sine popor mult; dar și acela a pierit și toți câți îl ascultasă pe el s'au risipit.

38. Și acum vă spun: Nu vă legați de oamenii aceștia, ci lăsați-i în pace - căci dacă planul acesta sau lucrul acesta va fi dela oameni, se va risipi,

39. Iar de este dela Dumnezeu, nu-l veți putea risipi - ca nu cumva să vă faceți luptători împotriva lui Dumnezeu.

40. Și ascultându-l pe el, au chemat pe apostoli, și bătându-l, le-au poruncit să nu grăiască în numele lui Iisus și i-au slobozit pe ei.

41. Iar ei s'au dus din fața soborului, bucurându-se că pentru numele lui s'au învrednicit a se face de ocară.

42. Și toată ziua în biserică și prin case nu încetau a învăța și a binevesti pe Iisus Hristos.

6.

*Alegerea celor șapte diaconi.
Arhidiaconul Ștefan.*

În zilele acelea înmulțindu-se ucenicii, eleniștii au prins a cărti împotriva Evrellor, că văduvele erau trecute cu vederea la împărțirea zilnică a celor de trebuință.

2. Atunci cei doisprezece chemând mulțimea ucenicilor, au zis: Nu este bine ca noi lăsând cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese.

3. Drept aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați cu nume bun, plini de Duhul Sfânt și de

înțelepciune, pe cari să-i rândulim la treaba aceasta.

4. Iar noi vom stăruî în rugăciune și în slujba cuvântului.

5. Și a plăcut cuvântul acesta la toată mulțimea; și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pe Filip și pe Prohor și pe Nicanor și pe Timon și pe Parmena și pe Nicolae, Antiohianul de curând întors la credință dintre păgâni.

6. Pe aceștia i-au pus înaintea apostolilor și (apostolii) rugându-se și-au pus mâinile peste dânsii.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea, și sporea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim; ba și mulțime multă de preoți se întorcea la credință.

8. Iar Ștefan, fiind plin de credință și de putere, făcea minuni și semne mari întru popor.

9. Atunci s'au sculat unii din sinagoga ce se zicea a Libertinilor și a Chirinenilor și a Alexandrinilor și a celor din Cilichia și din Asia, și au prins a se prici cu Ștefan.

10. Dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și duhului cu care grăia el.

11. Atunci au pus la cale pe niște oameni să zică: L'am auzit pe el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.

12. Și astfel au întărit poporul și pe bătrâni și pe cărturari, și năvălind (asupra lui), l-au luat și l-au dus înaintea soborului.

13. Și au pus martori mincinoși cari ziceau: Omul acesta nu încetează a grăi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a legii;

14. Căci l-am auzit pe el zicând că Iisus Nazarineanul va strica locul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat nouă Moise.

15. Și căutând spre el toți cei ce ședeau în sobor, au văzut fața lui ca fața unui inger.

7.

*Cupântarea arhidiaconului
Stefan. Mucenicia lui.*

Atunci a zis arhiereul: Oare așa sunt acestea?

2. Iar el a zis: Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeuul măririi s'a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, mai înainte de a locui el în Haran.

3. Și a zis către dânsul: Ieși din pământul tău și din neamul tău și vino în țara care ți-o voi arăta ție.

4. Atunci ieșind din țara Haldeilor a locuit în Haran, și de acolo, după ce a murit tatăl său, l-a mutat pe el în țara aceasta, în care locuiți voi acum.

5. Și nu l-a dat lui moștenire întrușă nici o urmă de pîcior, dar l-a făgăduit că l-o va da spre stăpânire lui și după dânsul, neavând încă fiu, urmașilor lui.

6. Și Dumnezeu a grăit așa: Urmașii lui fi-vor streini în țară streină și-i vor robi pe ei și-i vor chinul patru sute de ani.

7. Dar neamul la care voi sluji el îl voi judeca eu, a zis Dum-

nezeu, și după acestea vor ieși și-mi vor sluji mie în locul acesta.

8. Și l-a dat lui așezământul tălerii împrejur, și așa a născut pe Isaac și l-a tăiat împrejur în ziua a opta, și Isaac a născut pe Iacov și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.

9. Și patriarhii pizmuind pe Iosif l-au vândut la Egipt, dar Dumnezeu era cu dânsul.

10. Și l-a scos pe el din toate necazurile lui și l-a dat lui har și înțelepciune înaintea lui Faraon împăratul Egiptului, și l-a pus pe el povățuitor peste Egipt și peste toată casa sa.

11. Și a venit foamete și necaz mare peste toată țara Egiptului și a Canaanului și părinții noștri nu aflau de mâncare.

12. Auzind însă Iacov că în Egipt sunt bucate, a trimis (acolo) pe părinții noștri, întâia oară.

13. Iar a doua oară s'a arătat Iosif fraților săi și neamul lui Iosif s'a făcut cunoscut lui Faraon.

14. Și trimițând Iosif, a chemat pe tatăl său Iacov cu tot neamul lui de șaptezeci și cinci de suflete.

15. Și s'a pogorit Iacov în Egipt și a murit și el și părinții noștri.

16. Și au fost mutați în Sihem și puși în mormântul pe care l-a cumpărat Avraam cu preț de argint dela fiul lui Emor, în Sihem.

17. Ci cu cât se apropia vremea făgăduinții pe care cu jurământ o făcuse Dumnezeu lui Avraam, creștea și se înmulțea poporul în Egipt.

18. Până ce s'a sculat alt împărat care nu cunoștea pe Iosif.

7. 3: Fac. 12, 1; 48, 4.

5: Fac. 12, 7; 13, 15; 17, 8; 48, 4.
Fac. 15, 13—14; 18, 2, 22; 12, 40.
18, 3, 12.

19. Acesta uneltind împotriva neamului nostru, a silit pe părinții noștri să-și lepede pruncii lor, să nu mai trăiască.

20. În vremea aceea s'a născut Moise, și era plăcut lui Dumnezeu. Trei luni el a fost hrănit în casa tatălui său.

21. Iar când a fost lepădat, l-a luat fata lui Faraon și l-a crescut pe el ca pe feciorul său.

22. Și a învățat Moise toată înțelepciunea Egiptenilor și era puternic în cuvânt și în fapte.

23. Iar când a împlinit patruzeci de ani, s'a suit în inima lui (dorul) de a cerceta pe filii lui Israel, frații săi.

24. Și văzând pe unul din ei pătimind strămbătate, a apărut și a răzbunat pe cel asuprit, omorând pe egiptean.

25. Ci el gândea că frații săi pricep, că Dumnezeu prin mâna lui le dă lor mântuire; dar ei n'au priceput.

26. A doua zi s'a ivit în mijlocul unora cari se sfădeau, și l-a îndemnat pe ei la pace, zicând: Oamenilor, voi sunteți frați, pentru ce vă asupriți unul pe altul?

27. Iar cel ce asuprea pe aproașii pe l-a împins, zicând: Cine te-a pus pe tine stăpân și judecător peste noi?

28. Ori vrei să mă omori, precum ai omorit pe egipteanul?

29. Auzind cuvântul acesta, Moise a fugit și a pribegit prin țara Madian, unde l s'a născut Iosif.

30. Iar când a împlinit patruzeci de ani de (pribegie), l s'a arătat în pustia muntelui Sinai ingerul Domnului, în para focului unui rug.

31. Și Moise văzând s'a minunat de vedenie, și apropiindu-se ca să vadă (ce este), s'a auzit glasul Domnului către el:

32. Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov. Și cutremurându-se Moise nu cuteza să privească.

33. Ci Domnul a zis către el: Desleagă încălțăminte de la picioarele tale, pentru că locul pe care stai pământ sfânt este!

34. Am văzut bine suferințele poporului meu din Egipt și suspinul lui l-am auzit și m'am pogorit ca să-l scot pe el (din robie). Vino, dar, să te trimit în Egipt.

35. Pe acest Moise de care s'au lepădat, zicând: Cine te-a pus pe tine stăpân și judecător? — pe acesta Dumnezeu, prin mâna ingerului celui ce l s'a arătat lui în rug, l-a trimis domn și izbăvitor.

36. Acesta l-a scos pe el, făcând minuni și semne în pământul Egiptului și la Marea Roșie și în pustie patruzeci de ani.

37. Acesta este Moise, cel ce a zis fiilor lui Israel: Proroc ca mine va ridica vouă Domnul Dumnezeuul vostru dintre frații voștri, de el să ascultați!

38. Acesta este cel ce, când a fost adunarea cea din pustie, cu ingerul care l-a grăit lui în muntele Sinai și cu părinții noștri a primit cuvinte de viață, ca să ni le dea nouă.

39. Părinții noștri însă n'au vrut

32: 18, 3, 6.

33: 18, 3, 5.

34: 18, 2, 24; 3, 7, 10.

37: A doua Lege 18, 15.

să asculte de el, ci l-au lepădat și s-au întors cu inimile lor în Egipt,

40. Zicând lui Aaron: Fă-ne nouă dumnezei cari să meargă înaintea noastră, pentru că lui Moise acesta care ne-a scos pe noi din țara Egiptului, nu știm ce i s'a întâmplat!

41. Și au făcut în zilele acelea un vițel și au adus jertfă idolului și se veseleau întru lucrurile mâinilor lor.

42. Și s'a întors Dumnezeu dela dânsii și l-a lăsat să se incline ostirii cerului, precum este scris în cartea prorocilor: Adusu-mi-ați oare voi, în casa lui Israel, vite junghiate și jertfe în cel pătruzeci de ani din pustie?

43. Și ați luat cortul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipurile pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor. Dar vă voi muta pe voi dincolo de Vavilon!

44. Părinții noștri aveau în pustie cortul mărturiei, precum a rânduit cel ce a grăit lui Moise, ca să-l facă pe el după asemănarea pe care o văzuse.

45. Pe acesta primindu-l părinții noștri l-au dus cu Isus Navi în pământul păgânilor pe cari Dumnezeu l-a gonit din fața părinților noștri, până în zilele lui David.

46. Acesta a aflat har înaintea lui Dumnezeu și s'a rugat să afle locaș Dumnezeului lui Iacov.

47. Ci Solomon (a fost celce) l-a zidit lui casă.

48. Dar cel Prea Înalt nu lo cuiește în locașuri făcute de mâini (omenești), precum zice prorocul:

42: Amos 5, 25—27.

49. Cerul îmi este scaun și pământul așternut picioarelor mele. Ce casă îmi veți zidi mie? ~ zice Domnul ~ sau unde este locul odihnei mele?

50. Au nu mâna mea a făcut toate acestea?

51. Voi cei tari în cerbice și netăiași împrejur la inimă și la urechi, voi pururea vă împotriviți Duhului Sfânt! Ca părinții voștri, așa (sunteți) și voi!

52. Pe care din proroci nu l-au gonit părinții voștri? Ei au omorât pe cel ce de mai înainte au vestit venirea Celui Drept, al căruia vânzători și ucigași v'ați făcut voi acum.

53. Celce după indemn îngerească ați primit legea și nu ați păzit-o pe ea!

54. Și auzind ei acestea, le crăpa inima (de ciudă) și scrâșneau din dinți împotriva lui.

55. Iar Ștefan, fiind plin de Duh Sfânt, a căutat la cer și a văzut mărirea lui Dumnezeu și pe Isus stând deadreapta lui Dumnezeu.

56. Și a zis: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând deadreapta lui Dumnezeu!

57. Iar ei strigând cu glas mare, și-au astupat urechile lor, și toți într'un gând au năvălit asupra lui.

58. Și scoțându-l afară din cetate, au început să-l impropaște cu pietre. Iar martorii și-au pus hainele lor la picioarele unui tânăr ce se chema Saul.

59. Și pe când el impropoașea cu pietre pe Ștefan, acesta se ruga și zicea: Doamne lăsa-mă, primește duhul meu!

49: Is. 66, 1—2.

60. Apoi ingenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti păcatul acesta! Și zicând acestea a adormit. Iar Saul se învoise la uciderea lui.

8.

Saul prigonește pe creștini. Filip propoveduește în Samaria. Simon vrăjitorul. Petru și Ioan în Samaria. Vistiernicul împărătesei Candachia primește creștina.

Iar în zilele acelea goană mare s'a pornit asupra Bisericii din Ierusalim; și afară de apostoli, toți s'au risipit prin ținuturile Iudeei și ale Samariei.

2. Ci niște oameni cucernici au îngropat pe Ștefan și l-au plâns pe el cu plângere mare.

3. Iar Saul pustia Biserica, învrând prin case, și trădând pe bărbați și pe femei, îi ducea în temnițe.

4. Cel ce se risipiseră însă, în drumul lor binevesteau cuvântul.

5. (Astfel) Filip pogorându-se în cetatea Samariei, le propoveduia lor pe Hristos.

6. Și mulțimile luau aminte, într'un cuget, la cele ce le grăia Filip, ascultându-l și văzând semnele ce le făcea.

7. Pentru că din mulți, cari aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare (duhurile) ieșeau; și mulți slăbănogi și schlopî se tămăduiau.

8. Și s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea.

9. Dar în cetate era un om marecare, anume Simon, care de multă vreme vrăjia și amăgea po-

porul Samariei, zicând că el ar fi cine știe ce.

10. Și toți, dela mic până la mare, îl ascultau (uimiți), zicând: Acesta este puterea cea mare a lui Dumnezeu!

11. Și ascultau de el, pentru că de multă vreme îl amăgea pe el cu vrăjile lui.

12. Iar dacă au crezut lui Filip care propoveduia despre împărăția lui Dumnezeu și despre numele lui Isus Hristos, s'au botezat bărbați și femei.

13. Atunci a crezut și Simon acela, și botezându-se era veșnic cu Filip. Și văzând minunile cele mari și semnele ce se făceau, se mira peste măsură.

14. Ci auzind apostolii din Ierusalim, cum că Samarinenii au primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la el pe Petru și pe Ioan,

15. Cari pogorându-se, s'au rugat pentru el, ca să primească Duhul Sfânt.

16. Pentru că peste nici unul din ei nu se pogorise încă, ci erau numai botezați întru numele Domnului Isus.

17. Atunci și-au pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.

18. Și văzând Simon că prin punerea mâinilor apostolilor se dă Duhul Sfânt, le-a adus lor bani,

19. Zicând: Dați-mi 'și mie această putere, ca ori pe cine voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt.

20. Dar Petru a zis către el: Piet, cu argintul tău cu tot! Căci ai socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani.

21. Tu nu ai nici partea, nici soarta acestei chemări, pentru că

inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Drept aceea, pocăște-te de această răutate a ta și te roagă lui Dumnezeu, doar ți se va ierta cugetul inimii tale.

23. Căci văd că ești amar ca fierrea și (prins) în legăturile ne-dreptății.

24. Și răspunzând Simon, a zis: Rugați-vă voi pentru mine Domnului, ca nimic din cele ce ați zis să nu vie asupra mea.

25. Deci mărturisind și grăind cuvântul Domnului, s'au întors în Ierusalim, binevestind în multe sate de ale Samarinenilor.

26. Iar ingerul Domnului a grăit către Filip, zicând: Scoală-te și mergi spre Miazăzi la calea ce se pogoară din Ierusalim în Gaza, care este pustie.

27. Și sculându-se s'a dus. Și lată un Etiopian famen, mare dragător al Candachiei, împărăteasa Etiopiei, care era peste toată vistieria ei și care venise la Ierusalim să se închine,

28. Se întorcea acasă și șezând în căruța sa, cetea pe prorocul Isaia.

29. Iar Duhul a zis lui Filip: Apropie-te și te ține de căruța aceasta.

30. Și alergând Filip l-a auzit citind pe prorocul Isaia și a zis: Oare înțelegi cele ce citești?

31. Iar el a zis: Cum aș putea înțelege, de nu mă va povățui cineva? Și a rugat pe Filip să se sune și să șază lângă el.

8. 22: Ps. 78, 37.

32. Iar locul din scriptură unde cetea era acesta: Ca o oale s'a adus spre junghiere și ca un miel fără de glas înaintea celui ce-l tunde pe el, așa nu și-a deschis gura sa.

33. Spre înjosire s'a făcut sudcata lui, și neamul lui cine-l va spune? Căci s'a ridicat de pe pământ viața lui.

34. Și famenul a prins a grăi și a zice lui Filip: Rogu-te, despre cine spune prorocul acesta? Despre sine, sau despre altcineva?

35. Atunci Filip deschizând gura sa și purcând dela locul acesta al scripturii, a binevestit lui pe Iisus.

36. Și mergând el pe drum, au ajuns la o apă. Zis-a famenul: Lată apă! Ce mă oprește să mă botez?

37. Răspuns-a lui Filip: De crezi din toată inima ta, se poate. Iar el a grăit și a zis: Crez că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

38. Și a poruncit să stea o ruță; și s'au pogorît amândoi în apă, și Filip și famenul, și l-a botezat pe el.

39. Iar dacă au ieșit din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut pe el; și el s'a dus în calea sa, bucurându-se.

40. Iar Filip a fost găsit în Azot. Și trecând (dintr'un loc într'altul), binevestea prin toate cetățile, până a ajuns la Chesareea.

32: Is. 53, 7-8.

9.

Chemarea lui Pabel. Petru tămăduiește pe Enea din Lida și înviază pe Tavita din Iopi.

Iar Saul suflând încă groază și ucidere împotriva ucenicilor Domnului, s'a dus la arhiereu.

2. Și a cerut dela el scrisori către sinagoge din Damasc, ca de ar afla pe vreunul, fie bărbat, fie femeie, cari sunt pe calea aceasta (a credinței în Hristos), să-l aducă legat la Ierusalim.

3. Dar pe când mergea și se apropia el de Damasc, fără de veste a strălucit peste el o lumină din cer.

4. Și căzând la pământ a auzit un glas zicându-i: Saule, Saule, de ce mă prigonești?

5. Zis-a el: Cine ești, Doamne? Iar Domnul a zis: Eu sunt Iisus pe care tu-l prigonești. Greu îți este ție să lovești cu piciorul în bolduri!

6. Și tremurând de spaimă, a zis el: Doamne, ce voești să fac? Iar Domnul a zis către el: Scoală-te și intră în cetate, și ți se va spune ție ce trebuie să faci.

7. Iar oamenii, cari mergeau pe cale împreună cu el, stăteau încremenți auzind glasul și nevăzând pe nimeni.

8. Și s'a sculat Saul dela pământ și deschizându-și ochii săi nu mai vedea nimic. Și ducându-l de mână, l-au băgat în Damasc.

9. Și trei zile nu a văzut și n'a mâncat, nici n'a băut.

10. Iar în Damasc era un ucenic, anume Anania. Și a zis Domnul

către el, în vedenie: Anania! Iar el a răspuns: Lată-mă, Doamne!

11. Iar Domnul a zis către el: Sculându-te, mergi pe ulița ce se cheamă Dreaptă, și caută în casa lui Iuda pe Saul cel din Tars, că lată se roagă.

12. Și a văzut, în vedenie, pe un bărbat, anume Anania, intrând la el și luându-și mâinile peste el, ca iarăși să vadă.

13. Și a răspuns Anania: Doamne, auzit-am dela mulți despre bărbatul acesta, câte rele a făcut sfinților tăi din Ierusalim.

14. Ba aré putere dela arhierei să lege și aici pe toți cari cheamă numele tău.

15. Și a zis Domnul către el: Mergi, căci vas ales imi este mie acesta, ca să ducă numele meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel.

16. Căci eu îi voi arăta câte trebuie să pătimească el pentru numele meu.

17. Și s'a dus Anania și a intrat în casă și luându-și mâinile peste el a zis: Frate Saule, Domnul Iisus, care ți s'a arătat pe calea pe care veneai, m'a trimis ca să-ți primești vederea și să te umpli de Duhul Sfânt.

18. Și îndată a căzut de pe ochii lui ca niște solzi, și a văzut îndată și sculându-se s'a botezat.

19. Apoi luând de mâncare, s'a întărit. Și a rămas cu ucenicii cei din Damasc câteva zile.

20. Și îndată a început a propovedui pe Hristos, (zicând) că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Și toți cei ce-l auzeau se mirau și ziceau: Nu este oare acesta cel ce prigonea în Ierusalim pe

cel ce cheamă numele acesta? Ba și aici de aceea venise, ca să-i ducă pe ei, legați, la arhieriei?

22. Iar Saul mai vartos se înțarea și tulbura pe iudeii cari locuiau în Damasc, dovedind că acesta este Hristosul.

23. Iar după ce au trecut zile multe, iudeii s'au sfătuit să-l omoare pe dânsul.

24. Saul a aflat însă de vicleșugul lor. Ci ei păzeau porțile (cetății) ziua și noaptea, ca să-l omoare pe el.

25. Dar ucenicii lui luându-l noaptea, l-au slobozit peste zid, lăsându-l jos într-o coșniță.

26. Și mergând Saul în Ierusalim, încerca să se lipească de ucenici, dar toți se temeau de el, necrezând că este ucenic.

27. Varnava însă luându-l pe el, l-a dus la apostoli și le-a spus cum a văzut pe cale pe Domnul și cum l-a grăit lui și cum în Damasc a vestit cu îndrăzneală numele lui Iisus.

28. Și era cu el în Ierusalim intrând și ieșind și vorbind cu îndrăzneală în numele Domnului Iisus.

29. Și grația și se gălcevea cu elenistii; iar ei căutau să-l omoare pe el.

30. Și dacă frații au înțeles aceasta, l-au dus pe el în Chesareea, iar (de acolo) l-au trimis la Tars.

31. Bisericele din toată Iudeea și Galileea și Samaria aveau pace, întărindu-se și umblând întru frica Domnului, și sporind cu mângâierea Duhului Sfânt.

32. Ci Petru trecând pe la toți, a venit și la sfinții cari locuiau în Lida.

33. Și a aflat acolo pe un om oarecare, anume Enea, care era slăbănog și zăcea în pat de opt ani.

34. Zis-a Petru lui: Enea, vine decă-te pe tine Iisus Hristos. Scoală-te și-ți strânge patul! Și îndată s'a sculat.

35. Și l-au văzut pe el toți cari ce locuiau în Lida și în Saron, cari s'au și întors la Domnul.

36. Iar în Iopi era o ucenică, anume Tavita - care tâlcuindu-se însemnează Căprioară. Aceasta era plină de fapte bune și de multe milostenii ce făcea.

37. Dar s'a întâmplat în zilele acelea că s'a îmbolnăvit și a murit. Și scaldându-o au pus-o în foișor.

38. Ci Lida fiind aproape de Iopi și ucenicii auzind că Petru era aici, au trimis la dânsul doi oameni, rugându-l să nu pregete a veni până la el.

39. Și sculându-se Petru, a mers cu dânsii. Iar dacă a sosit, l-a dus pe el în foișor; și l-au impresurat toate văduvele plângând și arătându-i iile și veșmintele ce le făcea Căprioara când era cu dânsa se.

40. Atunci Petru scoțând alaiul pe toți, a ingenunchiat și s'a rugat. Apoi întorcându-se către trup, zis: Tavita, scoală! Iar ea și-a deschis ochii și văzând pe Petru a sezut.

41. Iară el dându-i mâna, a ridicat-o pe ea și chemând pe sfinții și pe văduve, le-a dat-o viață.

42. Și s'a auzit aceasta prin toată Iopi. Și mulți au crezut în Domnul.

43. Iar Petru a rămas destule zile în Iopi, la un oarecare Simion curelarul.

10.

Botezul sutasului Corneliu. Vedenia lui Petru despre chemarea păgânilor la credință.

1. Era însă un om în Chesareea, anume Corneliu, sutas din cetate (de ostași) ce se chema Italia.

2. Cucernic și temător de Dumnezeu, cu toată casa lui. El făcea milostenii multe poporului și purtarea se ruga lui Dumnezeu.

3. (Odată, cam la al nouălea ceas din zi, a văzut în vedenie a sevea pe ingerul lui Dumnezeu intrând la el și zicându-i: Corneliu!

4. Iar el căutând spre dânsul și înfricoșându-se, a zis: Ce este, Doamne? Și l-a zis lui: Rugăcunile tale și milosteniile tale s'au sult spre pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și acum trimite niște oameni la Iopi și chlamă pe un oarecare Simion, ce se numește Petru.

6. Acesta găzduiește la unul Simon, curelarul, a cărui casă este lângă mare. Acesta îți va spune ce ce trebuie să faci.

7. Iar dacă s'a dus ingerul care grăise cu Corneliu, (acesta) a chemat pe doi din slujitorii săi și pe un ostaș cucernic din cei ce îi slujau lui.

8. Și povestindu-le lor toate, le-a trimis la Iopi.

9. Iar a doua zi, mergând ei pe cale și apropiindu-se de cetate, în ceasul al șaselea Petru s'a sult în foișor să se roage.

10. Făcându-l se foame, voia să guste (ceva). Și pe când i se gătea

măncarea, a căzut preste dânsul uimire,

11. Căci a văzut cerul deschis și pogorându-se peste el un fel de vas, ca o mare față de mână legată în cele patru colțuri și slobozindu-se pe pământ.

12. În ea se găseau din toate (dobitoacele) cu câte patru picioare și din hiare și din cele ce se târăsc pe pământ și din păsările cerului.

13. Și a auzit un glas (zicând) către el: Scoală, Petre, junghie și mănâncă!

14. Iar Petru a zis: Nicidecum, Doamne, căci niciodată n'am mănecat nimic din ce este spurcat sau necurat.

15. Ci glasul a grăit către dânsul a doua oară: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le numi spurcate.

16. Și aceasta s'a petrecut de trei ori; apoi vasul s'a ridicat lărași la cer.

17. În vreme ce Petru nu se dumirise încă ce ar putea însemna vedenia care o văzuse, iată că oamenii trimiși de Corneliu (veniseră și) după ce întrebaseră de casa lui Simon, se opriseră la poartă.

18. Și strigând întrebau, de găzduiește aici Simon cel ce se numește Petru.

19. Ci, cum Petru se gândea la vedenie, i-a zis lui Duhul: Iată, te caută trei oameni.

20. Scoală și te pogoară și mergi împreună cu ei, nimic îndoiindu-te, pentru că eu l-am trimis.

21. Și pogorându-se Petru la oamenii trimiși la el de Corneliu, a zis: Iată, eu sunt acela pe care-l

căutați. Care este pricina pentru care ați venit?

22. Iar ei au zis: Corneliu su-
tașul, bărbat drept și temător de
Dumnezeu și cu bună mărturie
în tot neamul Iudeilor, a luat po-
runcă dela un inger sfânt să te
cheme pe tine la casa sa și să
asculte grațurile tale.

23. Deci, chemându-l înăuntru
Petru l-a ospătat pe dânsul. Iar
a doua zi a ieșit cu el; și unii
din frații din Iopi încă au mers
cu dânsul.

24. Iar în cealaltă zi au intrat
în Chesareea, unde îl aștepta Cor-
nelie împreună cu rudenile sale
și cu prietenii săi cel mai apro-
piați, pe cari îl adunase.

25. Și când era să intre Petru,
l-a întâmpinat Corneliu și căzând
la picioarele lui, s'a închinat lui.

26. Ci Petru l-a ridicat pe el
zicând: Scoală-te, căci și eu sunt om!

27. Și vorbind cu el a intrat
și a aflat mulțimea celor ce se
adunaseră.

28. Și a zis către ei: Voi știți
că nu se cuvine unui Iudeu să
se lipească sau să se apropie de
cel de alt neam; și mie Dumne-
zeu mi-a arătat, ca pe nici un om
să nu-l socotesc spurcat sau ne-
curat.

29. Drept aceea, fiind chemat
fără șovăire am venit. Vă întreb
deci, pentru care pricină m'ați
chemat?

30. Răspuns-a Corneliu: Acum
patru zile postisem până la ceasul
acesta, iar în ceasul al nouălea
rugându-mă în casa mea, iată că
mă pomenesc înaintea mea cu
un bărbat în haină luminată.

31. Și el mi-a zis: Corneliu, au-
zitu-ți s'a rugăciunea ta, și miloș-
tenile tale s'au pomenit înaintea
lui Dumnezeu.

32. Trimite, dar, la Iopi și chiamă
pe Simon ce se numește Petru.
Acesta găzduiește în casa lui Si-
mon curelarul, lângă mare.

33. Deci, numai decât am trimis
la tine, și tu bine ai făcut că
ai venit; iar acum noi toți stăm
înaintea lui Dumnezeu, ca să as-
cultăm toate câte-ți sunt porun-
cite ție dela Domnul.

34. Și deschizând Petru gura a
zis: Cu adevărat înțeleg, că Dum-
nezeu nu se uită la față.

35. Dimpotrivă, pe cel ce se
teme de el și face dreptate, oric-
dece neam ar fi, îl primește.

36. Cuvântul pe care l-a trimis
el fiilor lui Israel, binevestind pacea
prin Iisus Hristos, acesta este Dom-
nul a toate.

37. Voi știți vestirea ce s'a fă-
cut prin toată Iudeea, începând
din Galileea, după botezul pe care
l-a propovedit Ioan,

38. Despre Iisus cel din Nazare-
t: cum l-a uns pe el Dumnezeu
cu Duhul Sfânt și cu putere, și
cum a umblat el (pretutindeni)
bine făcând și tămăduind pe toți
celi îndrăciți, căci Dumnezeu era
cu dânsul.

39. Și noi suntem martori pe-
tru toate câte a făcut el și în țara
Iudeilor și în Ierusalim. Pe acesta
(Iudeii) l-au omorât, spânzurându-l
pe lemn.

40. Dar Dumnezeu l-a înviat
pe el a treia zi și l-a rânduit să
se arate,

41. Nu la tot poporul, ci nouă
martorilor celor de mai înainte

rându-ți de Dumnezeu, cari am
măncat și am băut împreună cu
el, după ce a înviat din morți.

42. Și ne-a poruncit nouă să
propovăduim poporului și să mă-
rurisim că el este cel rânduit de
Dumnezeu judecător al viilor și
al morților.

43. Despre acesta toți prorocii
mărturisesc, că prin numele lui
tot cel ce va crede întru el va
dobândi iertarea păcatelor.

44. Pe când Petru rostea cu-
vintele acestea, s'a pogorât Duhul
Sfânt peste toți cei ce ascultau
cuvântul.

45. Și credincioșii cei tăiați im-
prejur, cari veniseră cu Petru,
s'au mirat că și peste păgâni s'a
vărsat darul Duhului Sfânt.

46. Căci îi auzeau pe ei grăind
în limbi și mărind pe Dumnezeu.
Atunci Petru a zis:

47. Poate oare cineva să o-
prească apa, ca să nu se boteze
aceștia cari au primit Duhul Sfânt
ca și noi?

48. Și le-a poruncit lor să se
boteze întru numele Domnului
Iisus Hristos. Atunci l-au rugat
pe el să rămână la dânsii câteva
zile.

11.

*Petru dă seamă înaintea Aposto-
lilor despre botezul lui Corneliu.
Varnava e trimis în Antiohia.
Prorocirea lui Agab despre foa-
mete. Trimțere de ajutoare la
Ierusalim.*

Ci apostolii și frații cari erau în
Iudea au auzit că și păgânii
au primit cuvântul lui Dumnezeu.

2. Și când Petru s'a suit în Ie-

rusalim, cei tăiați împrejur au prins
a se prici cu el,

3. Zicând: Ai intrat la oameni
netăiați împrejur și ai mâncat cu ei!

4. Atunci Petru a început a le
povesti pe rând și a zis:

5. Eu eram în cetatea Iopi și
mă rugam, când (deodată) am
văzut, întru uimirea minții, o ve-
denie: un vas, ca o față de masă
mare, se pogora de cele patru
colțuri, slobozindu-se din cer până
la mine;

6. Și căutând la ea și luând
seama, am văzut dobitoace cu
câte patru picioare de pe pământ
și hlare și de cele ce se târăsc,
și păsări de ale cerului.

7. Și am auzit un glas zicân-
du-mi: Scoală-te, Petre, junghie
și mănâncă!

8. Și am zis: Nicidecum, Doamne,
căci niciodată n'a intrat în gura
mea nimic din ce este spurcat.

9. Ci a doua oară mi-a grăit
mie glasul din cer, zicând: Cele
ce Dumnezeu a curățit, tu nu le
socoti spurcate.

10. Iar aceasta s'a făcut de trei
ori; și toate s'au ridicat iarăși la
cer.

11. Și iată, îndată sosiră la casa
în care eram, trei oameni trimși
dela Chesarea la mine.

12. Iar Duhul mi-a zis să merg
împreună cu ei, nimic îndoindu-mă.
Și au venit împreună cu mine și
acești șase frați, și am intrat în
casa omului.

13. Atunci el ne-a povestit nouă
cum a văzut în casa lui un in-
ger stând și zicând: Trimite la
Iopi să cheme pe Simon cel ce
se numește Petru.

14. El va grăi către tine grauri intru care te vei mântui tu și toată casa ta.

15. Dar când am început a grăi, s'a pogorît peste ei Duhul Sfânt, cum (se pogorise) și peste noi la început.

16. Și m'am adus aminte de cuvântul Domnului, cum zicea: Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt.

17. Deci, dacă Dumnezeu le-a dat lor același dar ca și nouă, pentru că au crezut în Domnul Iisus Hristos, cine eram eu ca să pot opri pe Dumnezeu?

18. Și auzind acestea, s'au liniștit și preamăreau pe Dumnezeu zicând: Așa dar și păgânilor le-a dat Dumnezeu pocăință spre viață!

19. Cel ce se risipiseră din pricina tulburării ce se făcuse cu prilejul (uciderii) lui Ștefan, ajunseră până în Fenichia și în Cipru și în Antiohia, dar nimănui nu vestiră cuvântul, fără numai lui Irodilor.

20. Erau însă printre ei și niște oameni din Cipru și din Chirene, cari intrând în Antiohia grăiau către Elini, binevestind pe Domnul Iisus.

21. Și mâna Domnului fiind cu ei, un mare număr (de oameni) au crezut și s'au întors la Domnul.

22. Și cuvântul despre dâșii a ajuns la urechile bisericii din Ierusalim; și au trimis pe Varnava, să meargă până la Antiohia.

23. Acesta sosind și văzând harul lui Dumnezeu, s'a bucurat, și îndemna pe toți să rămână în Domnul, cu toată osârdia inimilor.

24. Căci era bărbat bun și plin de Duh Sfânt și de credință. Și s'a adăos popor mult la Domnul.

25. Apoi Varnava s'a dus în Tars să caute pe Saul. Și aflându-l, l-a dus în Antiohia.

26. Și un an întreg s'au adunat ei în biserică și au învățat popor mult. Și ucenicii în Antiohia s'au numit pentru întâia oară creștini.

27. Iar în zilele acelea s'au pogorît din Ierusalim în Antiohia niște proroci.

28. Și sculându-se unul dintrâșii, anume Agav, a arătat prin Duhul că foamete mare va să fie în toată lumea, cum a și fost în zilele lui Claudie Chesarul.

29. Atunci ucenicii au hotărât ca fiecare, după puterea sa, să trimită ajutor fraților celor ce locuiau în Iudeea.

30. Și așa au și făcut, trimțând (ajutorul) bătrânilor prin mâna lui Varnava și a lui Saul.

12.

Irod ucide pe Iacov. Petru scapă din închisoare. Moartea îngrozitoare a lui Irod Agripa.

În vremea aceea Irod împăratul a pus mâna pe unii din (creștincioșii) bisericii, ca să-i piardă pe ei.

2. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.

3. Și văzând că (aceasta) place Iudeilor, a pus mâna și pe Petru. Aceasta s'a petrecut în zilele Ananilor.

4. Deci prinzându-l, l-a băgat în temniță, dându-l la patru străji de

câte patru ostași, ca să-l păzească pe el, vrând ca după Paști să-l aducă înaintea poporului.

5. Petru era păzit în temniță, iar în biserică se făceau neîncetat rugăciuni către Dumnezeu, pentru dânsul.

6. Dar în noaptea aceea, când Irod avea să-l scoată pe el, Petru dormea între doi ostași, legat cu două lanțuri, iar străjerii păzeau temnița, înaintea ușii.

7. Și iată, ingerul Domnului a venit, iar în casă a strălucit o lumină. Și lovind pe Petru în coastă, l-a deșteptat, zicând: Scoală-te repede! Și au căzut lanțurile de pe mâinile lui.

8. Apoi ingerul a zis către el: Începe-te și te încălță cu sandalele tale. Și a făcut așa. Apoi a zis: Imbracă-ți haina ta și vino după mine.

9. Și ieșind mergea după el, dar nu știa că ceea ce se făcea de inger este adevărat, ci i se părea că vede o vedenie.

10. Și trecând strața cea dintâi și cea de a doua, a ajuns la poarta de fier care ducea în cetate și care îi s'a deschis lor singură. Apoi ieșind, au trecut printr'oultă și îndată a pierit ingerul de lângă dânsul.

11. Iar Petru venindu-și în sine, a zis: Acum știu cu adevărat că Domnul a trimis pe ingerul său de m'a scos din mâna lui Irod și din toate câte aștepta poporul Iudeilor (să mi se întâmplă).

12. Și (tot) chibzuind, a ajuns la casa Mariei, măta lui Ioan cel numit Marcu, unde erau adunați mulți și se rugau.

13. Când Petru a bătut în ușa porții, o slujnică, anume Rodi, s'a dus să asculte.

14. Și cunoscând glasul lui Petru, de bucurie n'a deschis ușa, ci alergând înăuntru a spus că Petru stă la poartă.

15. Iar ei au zis către dânsa: Nu ești în toată firea. Ci ea stăruia că este așa. Iar ei ziceau: Este ingerul lui.

16. Petru însă bătea mereu în poartă, și deschizându-l l-au văzut pe el și s'au spăimântat.

17. Făcându-le apoi cu mâna semn să tacă, le-a povestit lor în ce chip l-a scos pe el Domnul din temniță. Și a zis: Spuneți acestea lui Iacov și fraților. Și ieșind s'a dus în alt loc.

18. Și făcându-se ziua, nu puțin tulburare era între ostași (cari se întrebau): Oare ce să se fi făcut Petru?

19. Iar Irod căutându-l și neaflându-l pe el, a tras la răspundere pe străjeri și a poruncit să-l omoare. Apoi pogorându-se din Iudea la Chesareea, a rămas acolo.

20. Ci Irod era mândru pe cel din Tîr și din Sidon. Atunci ei înțelegându-se împreună, au venit la el, și trăgând de partea lor pe Vlast, cămarășul împăratului, au cerut pace, pentru că țara lor se hrănea din pământul împărătesc.

21. Și în ziua rânduită, Irod imbrăcându-se în veșminte împărătești și șezând pe tron le-a cuvântat lor.

22. Iar poporul striga: (Acesta este) glas dumnezeesc, nu omenească!

23. Atunci ingerul Domnului l-a lovit pe el fără de veste, pen-

tru că n'a dat slavă lui Dumnezeu; și mâncându-l viermii, a murit.

24. Iar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.

25. Ci Varnava și Saul, după ce și-au împlinit slujba, s'au întors din Ierusalim la Antiohia, luând cu ei și pe Ioan cel numit Marcu.

13.

Trimiterea lui Varnava și Pavel la propoveduire. În Chipru ceartă pe Elima vrăjitorul. Cu vântările lui Pavel despre Hirs-tos și pestrea Eoanghellei printre păgâni.

În biserica din Antiohia erau niște proroci și învățători, (a- nume) Varnava și Simon ce se chema Nigher și Luchie Chir- neanul și Manain, crescut impre- ună cu tetrarhul Irod, și Saul.

2. Și pe când slujeau ei Dom- nului și posteau, le-a zis Duhul Sfânt: Osebiți-mi mie pe Varnava și pe Saul pentru lucrul la care i-am chemat pe ei.

3. Atunci postind și rugându-se și puindu-și mâinile peste ei, i-au lăsat să plece.

4. Deci, aceștia fiind trimiși de Duhul Sfânt, s'au pogorit la Sele- uchla, iar de acolo au mers cu corabia la Chipru.

5. Și ajungând la Salamina, ve- steau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogeale Iudeilor, iar Ioan le era ajutor.

6. Și străbătând ostrovul până la Pafos, au dat de un iudeu vrăjitor, proroc mincinos, al că- rui nume era Varisus,

7. Și care era împreună cu dregătorul Serghie Paul, bărbat în- țelept. Acesta, dorind să auză cu- vântul lui Dumnezeu, a chemat (la sine) pe Varnava și pe Saul.

8. Iar Elima vrăjitorul - căci așa se tălcuște numele lui - i se îm- potrivea, căutând să abată pe dregător dela credință.

9. Iar Saul, care se mai nu- mește și Pavel, plin fiind de Du- hul Sfânt, a căutat la el

10. Și a zis: O, plinule de toată viclenia și de toată răutatea, fiu al diavolului și vrășmaș a toată dreptatea, când vei înceta oare a stramba căile Domnului cele drepte?

11. Și acum lată, mâna Dom- nului este asupra ta și vei fi orb, nevăzând o vreme soarele. Și im- dată a căzut peste el ceață și in- tunec; și dibuind împrejur căuta povățuitori.

12. Atunci văzând dregătorul ceeace se făcuse, a crezut, mîrîn- du-se de învățatura Domnului.

13. Și purcezând dela Pafos, Pavel și cei ce erau cu dansul, au venit în Perghia Pamfiliei. (Aici) Ioan despărțindu-se de dânsii s'au întors în Ierusalim.

14. Iar ei trecând prin Perghia au ajuns în Antiohia Pistdiei, și intrând în sinagogă în ziua Săm- betei, au șezut.

15. Și după cetirea legii și a prorocilor, mai marii sinagogei au trimis la ei, zicându-le: Bărbaților, și fraților! Dacă aveți voi vreun cuvânt de mângăere pentru popor, grațiți!

16. Și sculându-se Pavel și făcându-le semn cu mâna, a zis:

Bărbați Israeliteni și cei care vă te- meți de Dumnezeu, ascultați!

17. Dumnezeuul poporului ace- stuia al lui Israel a ales pe părinții noștri și a înălțat pe poporul acesta când era pribeag în țara Egiptului și cu braț înalt l-a scos pe ei dintrânsa.

18. Și vreme ca de patruzeci de ani le-a răbdat năravurile lor în pustie.

19. Și pierzând șapte neamuri în țara Canaanului, pământul ace- stora l-a dat lor spre moștenire.

20. Iar după acestea, ca la patru sute și cinci zeci de ani, le-au dat lor judecători, până la Samuil pro- rocul.

21. Apoi au cerut rege, și le-a dat lor Dumnezeu patru zeci de ani pe Saul, fectorul lui Chis, bă- rat din seminția lui Veniamin.

22. Și lepădându-l pe el, le-a ridicat lor rege pe David, despre care a și mărturisit: Aflat-am pe David al lui Iessei, bărbat după inima mea, care va face toate voile mele.

23. Din sămânța acestuia, după făgăduință, Dumnezeu a ridicat lui Israel un mântuitor, pe Iisus.

24. După ce Ioan propoveduise, înaintea venirii lui, botezul pocă- niții la tot poporul lui Israel.

25. Iar dacă și-a împlinit Ioan călătoria, a zis: Cine mă socotiți a fi? Nu sunt eu (Mesia). Ci iată vine după mine (unul) căruia nu sunt vrednic să-l desleg încălța- mințele picioarelor.

26. Bărbaților și fraților, fii ai neamului lui Avraam și cei cari

între voi se tem de Dumnezeu, nouă s'a trimis cuvântul mântuirii acesteia.

27. Pentru că cei ce locuiesc în Ierusalim și căpeteniile lor, necu- noscându-l pe acesta l-au judecat, împlinind cuvintele prorocilor cari se citește în toate Sămbetele.

28. Și fără să-i fi aflat vreo vină de moarte, au cerut dela Pilot să-l omoare pe el.

29. Și dacă au săvârșit toate cele ce s'au scris pentru el, po- gorându-l de pe lemn l-au pus în mormânt.

30. Dar Dumnezeu l-a sculat pe el din morți.

31. Și vreme de mai multe zile a arătat celor ce se sulseră îm- preună cu dânsul din Galileea la Ierusalim și cari acum îi sunt lui martori înaintea poporului.

32. Noi vă binevestim, așadar, făgăduința făcută părinților (noștri).

33. Pe aceasta Dumnezeu ne-a împlinit-o nouă, fiilor lor, înviind pe Iisus, precum scris este și în psalmul al doilea: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut pe tine.

34. Iar cum că l-a înviat din morți ca să nu se mai întoarcă în stricăciune, (despre aceasta) așa a zis: Eu vă voi împlini cu cre- dință cele făgăduite lui David.

35. Drept aceea și în alt loc zice: Nu vei lăsa pe cel cuvios al tău să vază stricăciune.

36. Ci David, slujind în vremea sa sfatului dumnezeesc, a murit și s'a adaos la părinții săi văzând stricăciune.

13. 18: Iep. 16, 35; Num. 14, 34; A-
dama Lege 1, 31; 7, 1.
22: Ps. 89, 21; Is. 44, 28.

33: Ps. 2, 7.
34: Is. 55, 3.
35: Ps. 16, 10.

37. Acela pe care Dumnezeu l-a înviat însă, n'a văzut stricăciunea.

38. Deci cunoscut să vă fie vouă, bărbaților și fraților, că prin acesta vi se vestește vouă iertarea păcatelor.

39. Și prin el tot cel ce crede se va îndrepta de toate câte prin legea lui Moise nu v'ați putut să vă îndreptați.

40. Feriți-vă, dar, ca să nu vie asupra voastră ceea ce s'a zis prin proroci:

41. Cel ce vă semețiți vedeți și vă mirați și pierțiți, că lucrez un lucru în zilele voastre, lucru pe care nu l-ați crede de vi-l-ar povesti cineva vouă.

42. Iar când au ieșit ei din sinagoga iudeilor, i-au rugat păgânii, că și în Sămbăta viitoare să le grăiască lor grațiile acestea.

43. Și împrăștiindu-se adunarea, mulți din iudei și din străinii cernici au mers după Pavel și după Varnava, cari le vorbeau îndemnându-i pe ei să rămână în darul lui Dumnezeu.

44. Iar în cealaltă Sămbătă mai toată cetatea s'a adunat să auză cuvântul lui Dumnezeu.

45. Și văzând iudeii mulțimea, s'au umplut de pismă și se împotriveau cu hule celor spuse de Pavel.

46. Iar Pavel și Varnava au zis cu îndrăzneală: Vouă trebuia să vi se vestească întâi cuvântul lui Dumnezeu; dar de vreme ce le pădați pe ei și vă socotiți voi înșivă nevrednici de viața veșnică, iată ne întorcem la neamuri.

41: Avac. 1, 5.

47. Că așa ne-au poruncit nouă Domnul: Pusu-te-am pe tine la mină neamurilor, ca să fii spre mântuire până la marginile pământului.

48. Iar neamurile auzind se bucurau și preamăreau cuvântul Domnului, și au crezut căți erau rânduiți spre viață veșnică.

49. Și se purta cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar iudeii au întăritat pe femeile cele cucernice și de cinsto și pe fruntașii cetății, și ridicând prigoană asupra lui Pavel și a lui Varnava, i-au scos pe ei din hostarele lor.

51. Iar aceștia scuturându-se asupra lor praful picioarelor lor, s'au dus în Iconia.

52. Și ucenicii se umpleau de bucurie și de Duhul Sfânt.

14.

Vindecarea unui schiop din Listra. Insufleteștea mulțimii pentru Pavel și Varnava. Furia iudeilor. Întoarcerea în Antiohia.

În Iconia, s'a întâmplat la fel: (Pavel și Varnava) au intrat împreună în sinagoga iudeilor și așa au grăit, că din iudei și Elini au crezut mulțime multă.

2. Dar iudeii cari n'au crezut au întăritat și au răsvrătit sufletele neamurilor împotriva fraților.

3. Ei însă au zăbovit multă vreme propovăduind cu îndrăzneală, întru Domnul, iar acești adeverea cuvântul darului său cu semnele și minunile ce le făcea prin mâinile lor.

47: Is. 49, 6.

4. Ci mulțimea cetății s'a împărțit: Unii erau cu iudeii, iar alții cu apostolii.

5. Când însă păgânii și iudeii împreună cu căpeteniile lor s'au ridicat asupra (apostolilor), ca să-i facă de ocară și să-i ucidă cu pietre,

6. Aceștia înțelegându-le (planul) au fugit în cetățile Licaoniei, la Listra și la Dervi și în ținutul de primprejur.

7. Și acolo propoveduiau Evanghelia.

8. În Listra ședea un bărbat oarecare, neputincios de picioare, neștop fiind din pânțelele micii sale, care niciodată nu umblase.

9. Acesta asculta cum grăia Pavel. Iar Pavel, căutând la el și văzând că are credința ca să se mântuiască,

10. A zis cu mare glas: Scoală (și stai) drept pe picioarele tale! Și a sărit și umbla.

11. Iar noroadele văzând ceea ce făcuse Pavel, și-au ridicat glasul lor, în limba licaoniană, zicând: Dumnezeuii s'au pogorit la noi în chip de oameni!

12. Și numeau pe Varnava Joe, iar pe Pavel Hermes, de vreme ce el era purtătorul cuvântului.

13. Iar preotul lui Joe, al cărui idol era înaintea cetății lor, aducând tauri și cununi la porți voia împreună cu poporul să le aducă jertfă.

14. Și auzind aceasta apostolii Varnava și Pavel și-au rupt hainele lor și sărind în mijlocul mulțimii au strigat:

15. Zicând: Oameni (buni), pentru ce faceți acestea? Noi suntem oameni muritori ca și voi;

noi însă vă binevestim vouă, ca să vă întoarceți dela cele deșarte spre Dumnezeu cel viu care a făcut cerul și pământul și marea și toate câte sunt întrăsele,

16. Care în veacurile trecute a lăsat toate limbile să umble în căile lor.

17. Totuși, ca un făcător de bine, nu s'a lăsat pe sine fără măturle, ci din cer ne dă nouă ploi și vremi roditoare, umplând de hrană și de veselie inimile noastre.

18. Și acestea zicând, abia a potolit mulțimile ca să nu le aducă jertfă.

19. Dela Antiohia și Iconia au venit însă niște iudei, cari întărând mulțimile au bătut cu pietre pe Pavel, apoi gândind că a murit, l-au scos afară din cetate.

20. Dar încunjurându-l pe el ucenicii, s'a sculat și a intrat în cetate, iar a doua zi a purces împreună cu Varnava spre Dervi.

21. Și binevestind în cetatea aceea și făcând mulți ucenici, s'au întors prin Listra și Iconia la Antiohia,

22. Întărind sufletele ucenicilor și rugându-i să rămână în credință și (arătându-le) că prin multe ne cazuri se cade să intrăm în împărăția lui Dumnezeu.

23. Și hirotonindu-le preoți pentru fiecare biserică, s'au rugat și au postit și apoi i-au încredințat pe ei Domnului întru care au crezut.

24. Și trecând prin Pisidia au venit în Pamfilia.

25. Și propovăduind cuvântul în Perghia, s'au pogorit în Atalia.

14. 16: Is. 20, 11; Ps. 146, 6; Is. 37, 16; Ier. 32, 17.

26. Iar de acolo au mers cu corabia în Antiohia, unde fuseseră dați în seama darului lui Dumnezeu, spre lucrul pe care aveau să-l împlinească.

27. Și fiind și adunând biserica, au vestit câte făcuse cu el Dumnezeu, și că el a deschis ușa creștinii pentru păgân.

28. Și a zăbovit acolo mai multă vreme, împreună cu ucenicii.

15.

Apostolii hotărăsc că tăierea împrejur nu e și pentru păgân. Pavel și Varnava propovăduiesc din nou printre păgân.

Și pogorându-se oarecari din Iudeea, învățau pe frați că: de nu vă veți tăia împrejur după rânduală lui Moise, nu vă veți putea mântui.

2. Ci făcându-se de către Pavel și Varnava pricire și gâlceavă cu ei, au hotărât ca Pavel și Varnava și alți câțiva dintre ei să se ducă pentru întrebarea aceasta la apostoli și la bătrânii din Ierusalim.

3. Deci ei trimiși fiind de biserică, au trecut prin Filichia și Samaria povestind despre întoarcerea păgânilor; și făceau bucurie mare tuturor fraților.

4. Iar dacă au ajuns în Ierusalim, au fost primiți de biserică și de apostoli și de bătrâni, și au vestit toate câte a făcut Dumnezeu cu dânsii.

5. Dar s'au sculat unii din eresul fariselor cari crezuseră, zicând: Trebuie să-i tăiați împrejur pe ei și să le porunciți să păzească legea lui Moise.

6. Și s'au adunat apostolii și

bătrânii ca să cerceteze treaba aceasta.

7. Și după multă cercetare, scuzându-se Petru a zis către dânsii, Bărbaților și fraților! Voi știți că Dumnezeu din zilele cele de mai înainte m'a ales dintre voi, ca prin gura mea să auză păgânii cuvântul Evangheliei și să creadă.

8. Și Dumnezeu, cunoscătorul de inimi, le-a dovedit aceasta, dându-le lor Duhul Sfânt, ca și nouă,

9. Și nici o deosebire n'a făcut între noi și ei, curățind prin creștină inimile lor.

10. Acum, dar, ce ispități pe Dumnezeu, (vrând) a pune pe gros mazuł ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri nici noi nu l-am putut purta?

11. Ci credem că prin darul Domnului nostru Iisus Hristos ne vom mântui, ca și aceia.

12. Atunci a tăcut toată mulțimea și a ascultat pe Varnava și pe Pavel, cari povesteau câte semne și minuni a făcut Dumnezeu printrânsii, între păgân.

13. Iar dacă au tăcut ei, a prima a vorbit Iacob și a zis: Bărbaților și fraților, ascultați-mă!

14. Simon a spus cum Dumnezeu a socotit la început să taie dintre neamuri un popor care să poarte numele.

15. Și cu aceasta se potriveau cuvintele prorocilor, precum este scris:

16. Mă voi întoarce apoi și voi zidi cortul cel căzut al lui David; și cele surpate ale lui le voi zidi iarăși și le voi drege pe ele,

15. 16: Amos 9, 11-12; Ier. 12, 16;

17. Ca și ceilalți oameni să caute pe Domnul și toate neamurile într-o cară se vestește numele meu, zice Domnul, cel ce face toate acestea.

18. Lui Dumnezeu din veac îi sunt cunoscute toate lucrurile lui.

19. Drept aceea eu socotesc să nu supărăm pe cei ce păgânii fiind, se întorc la Dumnezeu.

20. Ci să le trimitem lor (vorba) să se ferească de pângăririle idolo-

lor și de curvie și de carnea dobitoacelor sugrumate și de sânge.

21. Pentrucă Moise din vremile cele de demult are în toate cetățile pe cei ce propovăduiesc și cetesc pe el în sinagoge în fiecare Sămbătă.

22. Atunci apostolii și bătrânii împreună cu toată adunarea au hotărât să aleagă dintre ei câțiva bărbați, ca să-i trimită la Antiohia împreună cu Pavel și cu Varnava. (Și au ales) pe Iuda cel ce se cheamă Varsava și pe Sila, bărbați povățuitori între frați.

23. Și le-au dat la mână scrisoarea aceasta: Apostolii și bătrânii și frații - fraților din Antiohia și Siria și Cilichia, celor ce sunt dintre păgânii (le spun): Bineveniți!

24. De vreme ce am auzit că unii dintre noi, fără să aibă dela noi poruncă, au venit la voi și v'au tulburat cu cuvinte și v'au nălimițit sufletele voastre, spunându-vă să vă tăiați împrejur și să păziți legea,

25. Părutuni s'a nouă celor cari ne-am adunat, într'un suflet, să alegem câțiva bărbați și să-i trimitem la voi împreună cu iubiții noștri Varnava și Pavel,

26. Oameni, cari și-au dat sufletul lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Drept aceea am trimis pe Iuda și pe Sila, cari și ei vă vor spune aceleași lucruri.

28. Pentrucă Sfântul Duh și noi am socotit că nici o sarcină să nu se mai pule asupra voastră, afară de cele de trebuință și a nume:

29. Să vă feriți de cele jertfite idoloilor și de sânge și de carnea dobitoacelor sugrumate și de curvie. De vă veți păzi de acestea, bine veți face. Fiți sănătoși!

30. Deci cei trimiși pogorându-se la Antiohia, au adunat mulțimea și au dat scrisoarea.

31. Și cetindu-o, s'au bucurat de mângăierea aceasta.

32. Iar Iuda și Sila, fiind și ei proroci, au mângălat prin cuvinte multe pe frați și i-au întărit.

33. Și zăbovind acolo câțiva vreme, frații i-au lăsat să plece cu pace la cei ce-i trimisese.

34. Sila însă s'a hotărât să rămână acolo.

35. Iar Pavel și Varnava au rămas în Antiohia, învățând și binevestind cuvântul Domnului, împreună cu mulți alții.

36. După câteva zile a zis Pavel către Varnava: Să ne întoarcem și să cercetăm pe frații noștri prin toate cetățile întru care am vestit cuvântul Domnului, (ca să vedem) ce mai fac.

37. Varnava voia să ia cu el și pe Ioan cel numit Marcu.

38. Dar Pavel a zis că pe cel ce s'a despărțit (odată) de ei în Pamfilia și n'a mers cu dânsii la lucru, să nu-l mai ia cu el.

39. Drept aceea s'a ivit o neînțelegere între dânsii, așa că s'au despărțit unul de altul: Varnava, luând pe Marcu a mers cu corabia în Chipru,

40. Iar Pavel, alegându-și pe Sila, s'a dus, fiind încredințat de către frații harului lui Dumnezeu.

41. Și trecând prin Siria și Cilichia a întărit bisericiile.

16.

Pavel la cu sine pe Timotei și propovăduiește Evanghelia prin Asia și prin Europa.

Și a sosit în Dervi și în Lистра. Și iată era acolo un ucenic oarecare, anume Timotei, fiul unei femei iudee credincioase și al unui tată elin.

2. Despre acesta frații din Lистра și Iconia dedeau mărturii bune.

3. Pavel a dorit ca acesta să meargă împreună cu el. Deci luându-l, l-a tăiat împrejur din pricina Iudeilor cari erau în părțile acelea; căci toți știau pe tatăl lui că era elin.

4. Și străbătând prin cetăți, le da învățătură să păzească poruncile rânduite de apostoli și de bătrânii din Ierusalim.

5. Astfel bisericele se întăreau în credință și sporeau la număr zi de zi.

6. Și trecând prin Frighia și prin ținutul Galatiei, oprîți fiind de Sfântul Duh a vesti cuvântul în Asia,

7. Au venit spre Misia și voiau să meargă în Bitinia; dar nu i-a lăsat pe ei Duhul.

8. Atunci ocolind Misia s'au pogorît în Troada.

9. Și noaptea i s'a arătat lui Pavel o vedenie: Un bărbat macedonean sta și-l ruga pe el zicând: Treci în Macedonia și ne ajută nouă!

10. Iar dacă a văzut el vedenia, îndată am căutat să ieșim în Macedonia, socotind că Domnul ne cheamă pe noi să vestim Evanghelia celor de acolo.

11. Drept aceea, pornind dela Troada am mers drept la Samotrace, iar a doua zi la Neapoli.

12. Și de acolo la Filipi, care e colonie și este cetatea cea dintâi în partea aceasta a Macedoniei. În această cetate am rămas câteva zile.

13. Și într-o zi de Sămbătă am ieșit afară din cetate, la un râu, unde părea a se face rugăciune, și șezând, am cuvântat femeilor celor ce se adunaseră.

14. Ci o femeie cinstitoare de Dumnezeu, anume Lidia, negustătoareasă de purpură din cetatea Tiatrei, asculta. Și Domnul l-a deschis inima ca să ia aminte la cele ce grăia Pavel.

15. Și dacă s'a botezat ea și casa ei, s'a rugat zicând: Dacă m'ați socotit credincioasă Domnului, intrați în casa mea și găzduiți la mine. Și ne-a înduplecat pe noi.

16. Și s'a întâmplat că mergând noi la locul de rugăciune, ne-am întâmpinat pe noi o slujnică având duh pitonicesc, care cu vrăjile ei aducea câștig mare stăpânilor ei.

17. Aceasta venind după Pavel și după noi, striga și zicea: Acești oameni sunt robii Dumnezeului celui Prea Înalt și vă vestesc vouă calea mântuirii.

18. Și aceasta a făcut-o mai multe zile de-a rândul. Ci Pavel s'a supărat și întorcându-se a zis duhului: În numele lui Iisus Hristos îți poruncesc ție să ieși dintr-asa! Și (duhul) a ieșit în ceasul acela.

19. Și văzând stăpânii ei că s'a dus nădejdea câștigului lor, au prins pe Pavel și pe Sila și i-au adus în târg, înaintea dregătorilor.

20. Și ducându-l pe ei la mai marii cetății, au zis: Acești oameni, fiind Iudei, tulbură cetatea noastră,

21. Și vestesc obiceiuri pe care nouă, Romani fiind, nu ne este îngăduit a le primi, nici a le face.

22. Și s'a ridicat gloata asupra lor, iar mai marii cetății rupându-le hainele, au poruncit să-i bată cu tolege.

23. Și după ce le-au dat multe lovituri, i-au băgat în temniță și au poruncit temnicerului să-i păzească bine.

24. Acesta luând o asemenea poruncă, l-a aruncat pe ei (chiar) în fundul temniței și picioarele lor le-a băgat în butuci.

25. Ci pe la miezul nopții Pavel și Sila se rugau și laudau pe Dumnezeu; iar cei legați îi ascultau pe dânsii.

26. Atunci, fără de veste s'a făcut cutremur mare, încât s'au clădit temeliele temniței și numai le cât s'au deschis toate ușile și legăturile tuturor s'au deslegat.

27. Și deșteptându-se temnicerul și văzând deschise ușile temniței, scoțând sabia voia să se omoare, socotind că cei legați au fugit.

28. Dar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: Nici un rău să nu-ți faci ție, că toți suntem aici!

29. Atunci (temnicerul) cerând lumânare a sărit în lăuntru și tremurând a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila.

30. Și scoțându-l pe ei afară, a zis: Domnilor, ce trebuie să fac ca să mă mântuiesc?

31. Iar ei au zis: Crede în Domnul Iisus Hristos și te vei mântui tu și casa ta.

32. Și i-au grăit lui cuvântul Domnului și tuturor celor din casa lui.

33. Și luându-l pe ei în ceasul acela al nopții, le-a spălat ranele și s'a botezat îndată el și al lui.

34. Și ducându-i pe ei în casa sa, a întins masă și s'a bucurat cu toată casa sa, crezând în Dumnezeu.

35. Iar după ce s'a făcut ziua, mai marii cetății au trimis pe purtătorii de tolege să spună temnicerului: Dă drumul oamenilor acelor!

36. Și temnicerul a spus lui Pavel, cuvintele acestea: Mai marii cetății au trimis ca să vă dau drumul; ieșiți, dar, acum și mergeți în pace!

37. Pavel însă a zis către ei: După ce, fiind cetățeni romani, ne-au bătut pe noi înaintea poporului fără de judecată și ne-au aruncat în temniță, acum ne dau drumul pe ascuns? Nu, ci să vie ei să ne scoadă!

38. Atunci purtătorii de tolege au vestit pretorilor grațurile acestea, iar pretorii s'au speriat auzind că sunt cetățeni romani.

39. Și venind și-au cerut lertare dela ei și scoțându-i (din temniță) i-au pofit să iasă din cetate,

40. Și ieșind el din temniță au intrat în casa Lidiei, și văzând pe frați, le-au mângăiat pe ei și au plecat.

17.

Tulburarea din Tesalonic. Pavel trece în Veria și în Atena. Cuvântarea lui Pavel în Areopag.

Și trecând prin Amfipoli și Apolonia, au venit la Tesalonic, unde era o sinagogă a Iudeilor.

2. Și după obiceiul său Pavel a intrat la ei și în trei Sămbete le-a vorbit lor din scripturi,

3. Dovedindu-le și arătându-le că Hristos trebuia să pătimească și să învieze din morți și că acesta este Hristos Iisus, pe care eu vi-l vestesc vouă.

4. Și unii dintrâșii au crezut și s-au însoțit cu Pavel și cu Sila; asemenea și o mulțime mare de Elini cucernici și multe femei de frunte.

5. Iar Iudeii cei necredincioși umflându-se de pismă și luând lângă ei niște oameni răi din pleava ulțelor și făcându-se gloată, au întărit cetatea. Apoi năvălind asupra casei lui Iason, căutau să-l scoată pe el înaintea gloatei.

6. Dar neaflându-l, au tărit pe Iason și pe unii din frați la mai marii cetății, strigând: Sunt aici cei ce au răsturnat lumea toată!

7. Și Iason l-a primit pe ei. Aceștia toți lucrează împotriva rânduielilor Chesarului, zicând că este alt împărat, Iisus.

8. Iar norodul și mai marii cetății cari auzeau aceasta s-au tulburat.

9. Ci luând cheazășie dela Iason și dela ceilalți, le-a dat drumul.

10. Iar frații încă de cu noapte au trimis pe Pavel și pe Sila la Veria; și ei ajungând (acolo), au intrat în sinagoga Iudeilor.

11. Aceștia erau mai de treabă decât cei din Tesalonic. Ei primăriră cuvântul cu toată osărdia și în toate zilele cercetau scripturile (să se încredințeze) de sunt așa.

12. Deci mulți dintrâșii au crezut și nu puțin din femeile cele de cinste ale Elinilor și din bărbați.

13. Dar când au înțeles Iudeii din Tesalonic că Pavel a vestit cuvântul lui Dumnezeu și în Veria, au venit și aici ca să tulbure poporul.

14. Atunci frații au înduplecat pe Pavel să plece îndată la mare, iar Sila și Timotei au rămas acolo.

15. Iar cei ce însoțeau pe Pavel le-au petrecut pe ei până la Atena și luând poruncă (dela ei) pentru Sila și Timotei, ca să vină la el cât mai curând, s-au dus.

16. În Atena, așteptându-l pe el, Pavel s'a întăritat cu duhul lui, văzând cetatea plină de idoli.

17. Drept aceea zilnic stătea la sfat în sinagogă cu Iudeii și cu oamenii credincioși, iar în târguri cei ce se întâmplau să fie aici.

18. Dar unii din filosofil epiceuri și stoici au prins a se prieli cu el. Și unii ziceau: Oare ce vrem să spună acest sămănător de vorbe? Iar alții (ziceau): Se pare că este

vestitor al unor dumnezei străini, pentru că le vestea lor pe Iisus și învierea lui.

19. Și prinzându-l pe el, l-au dus la Areopag, zicând: Am putea ști oare ce este această învățătură nouă pe care o propoveiești tu?

20. Pentru că lucruri ciudate ne bagi în urechile noastre. Drept aceea vrem să știm, ce vor să fie acestea.

21. Căci toți Atenienii ca și străinii cari mergeau la el, pentru nimic nu aveau atâta răgaz ca pentru a spune sau a asculta ceva nou.

22. Atunci Pavel stând în mijlocul Areopagului a zis: Bărbați Atenieni, din toate văz că ați fi niște oameni foarte evlavioși.

23. Pentru că, trecând și privind locurile voastre de închinăciune, am aflat și un jertfelnic pe care era scris: Dumnezeului necunoscut. Pe acesta, dar, pe care voi îl cinștiți (fără să-l cunoașteți), vi-l vestesc eu vouă.

24. Dumnezeu care a făcut lumea și toate cele ce sunt întrânsa, fiind Domn al cerului și al pământului, nu locuiește în lăcașuri făcute de mâini (omenești).

25. Nici nu i se slujește cu mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, de vreme ce tuhuror le dă viață și suflare și toate.

26. El a făcut, dintr'un sânge, tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pământului, măsurând vremile și hotarele cele care mai înainte rânduite ale viețuirii lor.

27. Ca să caute pe Domnul, că doară îl vor simți și-l vor afla pe

el, măcar că el nu este departe de fiecare din noi;

28. Căci întru dănsul viem și suntem, cum au spus și unii din poezii voștri: Din neamul lui suntem și noi.

29. Deci, de vreme ce neamul lui Dumnezeu suntem, nu trebuie să socotim cum că Dumnezeu este asemenea aurului, sau argintului sau pietrei, care este clopătură a meșteșugului și a închipuirii omului.

30. Ci Dumnezeu trecând cu vederea anii neștiinței acestela, acum poruncește tuturor oamenilor de pretutindenea să se pocăiască.

31. Pentru că el a hotărît o zi în care va să judece lumea cu dreptate, prin bărbatul pe care mai înainte l-a rânduit și pe care, înviindu-l din morți, l-a adevărit înaintea tuturor.

32. Auzind ei de învierea morților, unii au început ași bate joc, iar alții ziceau: Despre asta te vom mai asculta altădată.

33. Și așa Pavel a ieșit din mijlocul lor.

34. Totuși, câțiva oameni crezând i s-au alăturat lui. Printre aceștia era și Dionisie Areopagitul și o femeie, anume Damaris, și alții împreună cu el.

18.

Pavel în Corint. Achila și Priscila. Crisp, mai marele sinagogei, dăne la credință. Vederea lui Pavel. Proconsulul Galion. Apolo în Efes.

După acestea Pavel ieșind din Atena, a venit în Corint.

2. Aici aflând pe un iudeu cu numele Achila, de neam din Pont, care de curând venise din Italia, împreună cu Prischila femeia lui, - pentru că Claudie poruncise ca toți Iudeii să iasă din Roma - s'a dus la el.

3. Și fiind de o meserie cu el, a rămas lângă dâșli și lucrau (împreună), pentru că erau cu meșteșugul făcători de corturi.

4. În fiecare Sâmbătă el se pricea în sinagogă, încredințând pe Iudei și pe Elini.

5. Iar dacă s'au pogorât Sila și Timotei din Machedonia, Pavel a început a mărturisi cu toată osârdia Iudeilor, că Iisus este Hristos.

6. Dar ei l se împotriveau și huleau. Pavel, scuturându-și hainele a zis atunci către dâșli: Sângele vostru! Eu nu sunt de vină. De acum mă voi duce la păgâni.

7. Și mutându-se de acolo, a venit în casa unui cinstitor de Dumnezeu, anume Tiție Iust, a cărui casă era alături, de sinagogă.

8. Iar Crisp, mai marele sinagogei, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți din Corinteni auzind (pe Pavel), credeau și se botezau.

9. Iar Domnul l-a zis lui Pavel noaptea, în vedenie: Nu te teme, ci grăiește și nu tăcea!

10. Căci eu sunt cu tine și nimeni nu va cerca să-ți facă ție vreun rău, pentru că mult popor am eu în cetatea aceasta.

11. Și (Pavel) a rămas acolo un an și șase luni, propoveduind printre ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Dar pe când Galion era

proconsul în Ahaia, Iudeii s'au sculat toți într-o suflare asupra lui Pavel și l-au dus pe el în divan.

13. Zicând: Aceasta îndeamnă pe oameni să cinstească pe Dumnezeu afară din lege!

14. Iar când Pavel a voit să se deschiză gura, Galion a zis către Iudei: De-ar fi (vorba) de vreo nedreptate sau de vreo faptă rea, v'as asculta pe voi, Iudeilor, după cuvînt.

15. Dar, de vreme ce este vorba de învățătură și de nume și de legea voastră, vedeți-vă singuri de ele; în acestea eu nu vreau să fiu judecător.

16. Și l-a gonit pe el din divan.

17. Atunci toți Elinii au pus mâna pe Sosten, mai marele sinagogei, și l-au bătut pe el înaintea divanului. Dar Galion n'avea nici o grijă de (toate) acestea.

18. Iar Pavel, după ce a rămas vit (aici) încă multe zile, și-a luat rămas bun dela frați și a plecat cu corabia în Siria, împreună cu Prischila și Achila, care și-a luat capul în Chenhrea, pentru că avea (de împlinit) o făgăduință.

19. Sosind în Efes, l-a lăsat pe ei acolo, iar el intrând în sinagogă se lua la întrebări cu Iudeii.

20. Și l-au rugat să rămăie la dâșli mai multă vreme, el însă n'a voit.

21. Ci și-a luat rămas bun dela ei, zicând: Praznicul ce vine trece bue să-l fac negreșit în Ierusalim, dar mă voi întoarce iarăși la voi, de va voi Dumnezeu. Și a plecat dela Efes.

22. Și pogorându-se (din corabia) la Chesareea, s'a suit (la Ierusalim) și închinându-se (cu să

nătate) adunării, s'a pogorit la Antiohia.

23. Iar după ce a petrecut acolo câțeva vreme, a plecat și trecând pe rând prin ținuturile Galatiei și prin Frighia, a întărit pe toți ucenicii.

24. Ci un Iudeu oarecare, a nume Apolo, de neam din Alexandria, bărbat meșter la cuvânt și tare în scripturi, a venit la Efes.

25. Acesta învățase calea Domnului și fierbând cu duhul, grăia și învăța fără sminteală cele despre Domnul, dar cunoștea numai botezul lui Ioan.

26. Acesta a început a grăi cu îndrăzneală în sinagogă. Auzindu-l pe el Achila și Prischila, l-au luat la ei și l-au lămurit lui mai cu deamănuntul calea lui Dumnezeu.

27. Iar când a vrut el să plece în Ahaia, frații au scris ucenicilor îndemnându-l să-l primească bine. Și sosind acolo, mult a ajutat ei, nu darul, pe cel ce crezuseră.

28. Pentru că tare înfrunta el pe Iudei înaintea poporului, arătându-le din scripturi că Iisus este Hristosul.

19.

Pavel propoveduește în Efes. Răscoală argintarului Dimitrie.

Pe când Apolo era în Corint, Pavel, trecând prin părțile cele de sus (ale Asiei) a venit la Efes. Și aflând aici câțiva ucenici,

2. A zis către ei: Luat-ați Duh Sfânt după ce ați crezut? Iar ei au răspuns lui: N'am auzit nici măcar că este Duh Sfânt!

3. Zis-a el către dâșli: Dar (atunci) cu ce v'ați botezat? Iar ei au răspuns: Cu botezul lui Ioan.

4. Atunci Pavel a zis: Ioan a botezat cu botezul pocăinții, îndemnând poporul să creadă în cel ce avea să vie după dânsul, adevărat în Hristos Iisus.

5. Și auzind, s'au botezat în numele Domnului Iisus.

6. Și punându-și Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt s'a pogorit peste dâșli, încât au început a grăi în limbi și a proroci.

7. Și erau de toți ca la douăsprezece oameni.

8. Apoi intrând Pavel în sinagogă, a propoveduit cu îndrăzneală trei luni de zile, cuvântând și dovedind cele despre împărăția lui Dumnezeu.

9. Însă de vreme ce unii se îndărătniceau și nu credeau, grăind de rău calea lui Dumnezeu înaintea poporului, (Pavel) l-a părăsit și a despărțit (de ei) pe ucenici, propoveduind în școala unuia (numit) Tiran.

10. Și aceasta a ținut ca la doi ani, încât toți cei ce locuiau în Asia, Iudei și Elini, au auzit cuvântul Domnului Iisus.

11. Iar Dumnezeu făcea minuni mari prin mâinile lui Pavel,

12. Încât și peste bolnavi se puneau mănăstiri sau ștergare purtate de ei, și boalele li lăsa pe ei, iar duhurile cele rele țeseau dintrâșli.

13. Atunci și unii din vrăjitorii Iudei cari umblau din loc în loc au încercat să cheme peste cel ce avea duhuri rele numele Domnului Iisus, zicând: Jurăm-u-vă pe

voi cu Iisus pe care îl propoveduește Pavel?

14. Printre cei ce făceau aceasta erau și șapte feciori ai arhiepiscopului iudeu Scheva.

15. Și răspunzând duhul cel rău a zis: Pe Iisus îl cunosc, și știu cine e Pavel; dar voi cine sunteți?

16. Și aruncându-se asupra lor omul întru care era duhul cel rău, l-a bîrbit pe amândoi și l-a bătut așa de cumplit, încât ei au fugit din casa aceea goi și răniți.

17. Întâmplarea a ajuns să fie știută de toți iudeii și Elinii cari locuiau în Efes; și l-a cuprins frică pe toți, iar numele Domnului Iisus se preamărea.

18. Și mulți din cei ce crezuseră veneau de se mărturiseau și vesteau faptele lor.

19. Iar din cei ce se îndeletniceau cu vrăjitul, mulți își aduceau cărțile și le ardeau înaintea tuturor; și au socotit prețul (cărților) și au aflat (că ele făceau) cincizeci de mii de arginți.

20. Atât de tare creștea și se întărea cuvântul Domnului.

21. Iar dacă s'au săvârșit acestea, Pavel și-a pus în gând să treacă prin Machedonia și Ahala și să se ducă la Ierusalim, zicând: După ce voi fi acolo, trebuie să văd și Roma.

22. Și trimițând în Machedonia pe doi din cei ce îl slujeau lui, pe Timotei și pe Erast, el a mai rămas câțeva vreme în Asia.

23. În vremea aceea s'a stîrnit o tulburare mare pentru calea Domnului.

24. Căci un argintar oarecare, anume Dimitrie, făcea bisericuțe

de argint (zeiței) Artemida și așa

aducea meșterilor nu puțin câștig. 25. Deci adunând pe aceștia și pe ceilalți lucrători de aceeași meserie, le-a zis: Fraților, știți că din acest meșteșug este câștigul nostru.

26. Acum vedeți și auziți, că Pavel acesta nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, a sucit capul mulțimii cu indemnurile lui, spunând că: cei făcuți de mîni omenești nu sunt dumnezei.

27. Iar aceasta nu aduce numai primejdia ca meseria noastră să ajungă fără căutare, ci și ca biserică zeii cele mari, Artemida, să nu mai însemneze nimic, în schimb să se surpe măritia ei, a celor cinștite de toată Asia și de toată lumea.

28. Și auzind (ei unele ca acestea) s'au umplut de mânie și strigau, zicând: Mare este Artemida Mesenilor!

29. Și toată cetatea s'a umplu de tulburare și s'au îndreptat într'un suflet, spre teatru, tîrînd împreună cu ei și pe machedonenii Gaie și Aristarh, tovarși ai lui Pavel.

30. Iar Pavel, vrînd să intre în mulțime, nu l-au lăsat ucenicii.

31. Asemenea, unii din mai marii Asiei, cari îi erau prieteni, au trimis la dînsul și l-au rugat să nu se arete la teatru.

32. Deci unii strigau una, alții alta, pentru că adunarea era tulburată și cei mai mulți nu șiau nici pentru ce se adunaseră.

33. Atunci din mulțime au ieșit la vedere pe Alexandru, înțeles înaintea de iudei. Și făcând semn cu mîna, Alexandru voia să vorbească mulțimii.

34. Dar cînd au aflat că este iudeu, ca dintr'o singură gură au strigat toți vreme de vreo două ceasuri: Mare este Artemida Mesenilor!

35. Atunci logofătul potolind mulțimea, a zis: Bărbați Efeseni! Cine este omul acela care să nu știe că cetatea Efesului este paznică bisericii Artemidei, zeita cea mare, și a chipului ei căzut din cer?

36. Deci, aceasta fiind afară de orice îndolală, se cuvine să vă astîmpărați și nimic cu nesocotință să nu faceți.

37. Ci voi ați adus pe oamenii aceștia cari nici furi de cele sfînte nu sunt, nici pe zeita voastră n'au hulit-o.

38. Iar dacă Dimitrie și meșterii cei de o seamă cu el au vreo jalbă împotriva cuiva, (pentru treaba asta) sunt zile de judecată și dreptători: părăscă-se unul pe altul.

39. Dacă însă altceva doriți, vă veți descurca într'o adunare legiuită.

40. Căci din pricina (celor pe trecute) azi suntem în primejdie să fim învinuți de răzvrătire, pentru că nu avem nimic cu ce ne-am putea da seama de tulburarea aceasta.

41. Și zicînd acestea, a slobozit adunarea.

20.

Călătoria lui Pavel prin Machedonia și Grecia în Asia. El învie în Troada pe Eutih. Își ia rămas bun dela bătrîni din Efes.

După ce a încetat tulburarea, Pavel a chemat pe ucenici

și dîndu-le sfaturi și-a luat rămas bun dela ei și a ieșit să se ducă în Machedonia.

2. Și trecînd prin părțile acelea și mîngîind pe ucenici cu multe povești, a venit în Elada.

3. Și a stat (acolo) trei luni. Ci făcîndu-se uneltiri împotriva lui din partea iudeilor, a hotărît să se suie în Siria și s'a socotit să se întoarcă prin Machedonia.

4. Până în Asia l-au însoțit: Sosipatru din Veria, Aristarh și Secund din Tesalonic, Gale din Dervi și Timotei, precum și Tihic și Trofim din Asia.

5. Aceștia mergînd înainte ne-au așteptat pe noi în Troada.

6. Iar noi, după zilele Azimelor am plecat cu corabia dela Filipi și în cinci zile am ajuns la el, în Troada, unde am zăbovit șapte zile.

7. Iar în ziua întâia a săptămînii ucenicii adunându-se la frîngerea pînii, vrînd să porceadă a doua zi, Pavel le-a vorbit lor și a lungit cuvîntul până la miezul nopții.

8. Și erau făclii multe în foisorul de sus, unde ne adunaserăm noi.

9. Și un tinerel, anume Eutih, sezînd într'o fereastră a fost cuprins de un somn greu, de lungă vorbire a lui Pavel și, doborît de somn, a căzut jos din rîndul al treilea al casei și l-au ridicat mort.

10. Și pogorîndu-se Pavel a căzut peste el și îmbrățișându-l a zis: Nu vă tulburați, căci sufletul lui este întruinsul!

11. Apoi suindu-se a frînt pîne și a mîncat și a vorbit mult cu dînsii până la ziuă, iar după aceea a ieșit.

12. Intr'aceea pe copil l-a adus viu, și nu puțin s'au mângâiat (cei de față).

13. Iar noi venind la corabie, am plecat mai departe spre Asos, ca să luăm de acolo pe Pavel, pentru că așa ne poruncise el, vrând să meargă pe jos până acolo.

14. Și dacă s'a întâlnit cu noi la Asos, l-am luat pe el în corabie și am venit la Mitilena.

15. Și de acolo, plutind cu corabia, a doua zi am sosit în fața Hiosului. Iar în cealaltă zi am ajuns pe coasta ostrovului Samos și - poposind peste noapte în Troghilion - a doua zi am sosit la Milet.

16. Pavel hotărise să ocolească Efesul, ca să nu fie cumva silit să zăbovească în Asia; căci se grăbea, de i-ar fi cu putință să ajungă de ziua praznicului Cincizecimii la Ierusalim.

17. Însă din Milet a trimis în Efes și a chemat la sine pe bătrânii bisericii.

18. Și dacă au venit la el, a zis către dânșii: Voi știți că din ziua cea dintâi întru care am pus piciorul în Asia, cu voi am fost în toată (bună) vremea,

19. Slujind Domnului cu toată smerenia și cu multe lacrimi și ispite, cari mi s'au întâmplat mie din pricina uneltirilor Iudeilor.

20. (Știți) cum n'am tăcut nimic din cele de folos, ci v'am vestit vouă și v'am învățat pe voi înaintea poporului și prin casele (voastre),

21. Îndemnând pe Iudei și pe Elini la pocăință înaintea lui Dumnezeu și la credință întru Domnul nostru Iisus Hristos.

22. Și iată acum, că legat fiind cu Duhul mă duc la Ierusalim, neștiind cele ce mi se vor întâmpla mie acolo,

23. Fără numai că Duhul cel Sfânt mărturisește prin cetăți, zicând că legături și necazuri mă așteaptă pe mine.

24. Eu însă nimic nu bag în seamă, nici nu pun vreun preț pe viața mea, fără numai să săvârșesc calea mea cu bucurie, (implinind) slujba care am primit-o dela Domnul Iisus, de a vesti Evanghelia darului lui Dumnezeu.

25. Și acum iată, eu știu că voi toți pe la cari am trecut povăduind împărăția lui Dumnezeu, nu veți mai vedea fața mea.

26. De aceea vă mărturisesc vouă în ziua de astăzi că sunt curat de sângele tuturor.

27. Pentru că nu m'am ferit să vă vestesc vouă tot sfatul lui Dumnezeu.

28. Drept aceea luați aminte de voi și de toată turma întru care Duhul Sfânt v'a pus pe voi ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care a câștigat-o cu sângele său.

29. Că eu știu aceasta, că după ducerea mea vor intra lupi întru voi, cari nu vor cruța turma.

30. Și dintre voi înșivă se va scula oameni grăind îndărătnici, ca să tragă pe ucenici după dânșii.

31. De aceea priveghiați, nădăruindu-vă aminte că trei ani ziua și noaptea n'am încetat să vă învăț cu lacrimi pe fiecare din voi.

32. Și acum vă încredințez pe voi, fraților, lui Dumnezeu și cuvântului darului său, care poate să vă zidească tot mai mult și

să vă dea moștenirea împreună cu toți cei sfințiți.

33. Argintul, sau aurul, sau haina nimănui n'am poftit.

34. Voi singuri știți că pentru trebuințele mele și ale celor ce sunt împreună cu mine au muncit mâinile acestea.

35. Intru toate v'am dat vouă pildă, că ostentindu-vă așa se cade să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvântul Domnului Iisus, căci el a zis: Mai fericiți este a da decât a lua.

36. Zicând acestea, Pavel și-a plecat genunchii săi și s'au rugat împreună cu ei toți;

37. Și multă plângere s'a făcut între ei și căzând pe grumazii lui Pavel, îl sărutau pe el,

38. Măhnii fiind mai ales pentru cuvântul care l-a fost spus, că nu vor mai vedea fața lui. Apoi l-au petrecut pe el la corabie.

21.

Călătoria lui Pavel dela Milet la Ierusalim. Agav îi prevestește ce are să sufere în Ierusalim. În Ierusalim Iudeii se ridică asupra lui, dar el e scăpat de căpitanul oastei.

Și după ce ne-am luat rămas bun, și purcezând pe mare am mers drept și am ajuns la Cos, iar a doua zi la Rodos și de acolo la Patara.

2. Și aflând o corabie care mergea în Finichia, suitându-ne într-nsa am plecat (mai departe).

3. Când însă ne-am ivit la Chipru, l-am lăsat pe el în stânga și ne-am dus, spre Siria, pogorându-ne în

Tir, căci corabia avea să-și desearce acolo povara.

4. Și aflând niște ucenici, am rămas acolo șapte zile. Ci ei îi spuneau lui Pavel, prin Duhul, să nu se suie la Ierusalim.

5. Iar când am împlinit zilele acestea, am ieșit și am purces la drum, iar ei toți, împreună cu femeile și cu copiii, ne-au petrecut până afară din cetate. Și pe țarm plecându-ne genunchii, ne-am rugat.

6. Apoi despărțindu-ne unii de alții noi am intrat în corabie, iar ei s'au întors întru ale lor.

7. Făcându-ne calea pe apă, am sosit dela Tir la Ptolemaida, unde am îmbrățișat pe frați și am rămas la ei o zi.

8. Iar a doua zi ieșind noi, am ajuns în Chesarrea, și intrând în casa lui Filip binevestitorul, unul din cei șapte (diaconi), am rămas la el.

9. Acesta avea patru fete fecioare (cari erau) prorocițe.

10. Și zăbovind noi acolo mai multe zile, s'a pogorit din Iudeea un oarecare proroc, anume Agav.

11. Și viind la noi, a luat brațul lui Pavel și legându-și mâinile și picioarele, a zis: Acestea zice Duhul Sfânt: Pe bărbatul al cui este brațul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim Iudeii și îl vor da pe el în mâinile păgânilor.

12. Și dacă am auzit acestea, l-am rugat și noi și cei de acolo, ca să nu se suie la Ierusalim.

13. Ci Pavel ne-a răspuns zicând: Ce faceți de plângeți și îmi rupeți inima? Căci eu gata sunt pentru numele Domnului Iisus nu

numai să fiu legat, ci și să mor în Ierusalim!

14. Și neputându-l îndupleca, ne-am liniștit și am zis: Fie voia Domnului.

15. După zilele acestea pregătindu-ne ne-am suit la Ierusalim.

16. Și au venit împreună cu noi și unii din ucenicii din Cesareea, ducându-ne la un oarecare Mnason Chipriotul, vechi ucenic, la care ne-am sălășluit.

17. Apoi sosind la Ierusalim, frații ne-au primit pe noi cu bucurie.

18. Iar a doua zi Pavel a mers împreună cu noi la Iacov, și toți bătrânii s-au strâns (acolo).

19. Și după ce l-a îmbrățișat, l-a povestit pe rând toate câte a făcut Dumnezeu între păgâni, prin slujba lui.

20. Iar ei auzind, au dat slavă lui Dumnezeu și au zis: Vezi, frate, câte mil de Iudei s'au supus credinței și toți sunt plini de râvnă pentru lege.

21. Despre tine însă au auzit că înveți pe toți Iudeii cei dintre păgâni să se lepede de Moise, spunându-le să nu-și tale împrejur pe fiii lor, nici să nu mai umble după obiceiurile (noastre).

22. Ce este, dar, de făcut? De bună seamă mulțimea va auzi că ai venit și se va aduna.

23. Fă deci ceea ce-ți vom spune ție: Sunt la noi patru bărbați, cari au făcut o făgăduință.

24. Iar pe aceștia, curățește-te împreună cu ei și cheltuiește pentru ei ca să-și tunză capul. Astfel, ei vor înțelege cu toții, că din cele ce au auzit despre tine nimic

nu este adevărat, ci și tu umbli păzind legea.

25. Cât despre păgânii cari au crezut, noi le-am trimis scrisoare, poruncindu-le să se ferească de cele jertfite idolilor și de sânge și de carnea dobitoacelor sugrumate și de curvie.

26. Atunci Pavel luând cu sine pe bărbații aceia, s'a curățit împreună cu ei, iar a doua zi a intrat în biserică să vestească plinirea zilelor curățirii, când trebuia să se aducă jertfa pentru fiecare dintrânșii.

27. Dar când era să se împilească cele șapte zile, Iudeii cei din Asia, văzându-l pe el în biserică, au întăritat tot poporul și punând mâna pe el,

28. Au început să strige: Bărbați Israeliteni, ajutați-ne! Acesta este omul care pretutindenea învață pe toți împotriva poporului și a legii și a locului acestuia. El a băgat în biserică și pe niște Efini, spurcând acest loc sfânt.

29. Căci ei văzuseră pe Trofim Efeseanul cu el prin oraș și socoteau că Pavel l-a băgat în biserică.

30. Și s'a mișcat toată cetatea, și poporul dând năvală a prins pe Pavel și l-au tras afară din biserică și s'au închis îndată ușa.

31. Dar când căutau ei să-l omoare pe el, a venit veste la căpitanul oastei, cum că tot Ierusalimul s'a tulburat.

32. Acesta luând îndată ostași și sutași, a alergat la el, iar văzând pe căpitanul și pe ostași, au încetat a mai bate pe Pavel.

33. Și apropiindu-se căpitanul, l-a apucat pe el și a poruncit

să-l lege cu două lanțuri. Apoi l-a întrebat cine este și ce a făcut.

34. Dar din gloată unii strigau una, alții strigau alta. Și astfel, căpitanul neputând să înțeleagă adevărul din pricina tulburării, a poruncit să-l ducă pe Pavel în cetățule.

35. Ci când a ajuns la trepte, Pavel a trebuit să fie dus, pe sus de ostași, din pricina îngrămădirii poporului.

36. Pentru că gloate multe mergeau după el, strigând: Ucideți-l!

37. Dar când era să-l bage în cetățule, Pavel a zis către căpitan: Îmi este oare îngăduiț a-ți spune ceva? Iar el l-a răspuns: Știi elinește?

38. Oare nu ești tu Egipteanul, care mai deunăzi a stârnit o răsturnare și a scos în pustie pe cei patru mii de tâlhari?

39. Zis-a Pavel: Eu sunt om Iudeu din Tarsul Chilichiei, cetățean al unei cetăți nu de puțină însemnătate. Rogu-te deci să-mi îngădui ca să grădesc norodului.

40. Și îngăduindu-l-se, Pavel a stat pe trepte și a făcut norodului (semn) cu mâna. Apoi făcându-se liniște mare, Pavel a grăit în limba evreească, zicând:

22.

Apărarea lui Pavel.

1. Fraților și părinților, ascultați acum cuvântul meu de apărare față de voi!

2. Și auzind ei că le grăește în limba evreească, au făcut și mai multă liniște. Iar (el) a zis:

3. Eu sunt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Chilichiei, dar am cres-

cut în cetatea această, la picioarele lui Gamaliil, învățând cu deamăruntul legea părintească, plin fiind de râvnă pentru Dumnezeu, precum sunteți și voi cu toți astăzi.

4. Ci eu am gonit chiar până la moarte aceasta învățătură, legând și dând spre temniță bărbați și femei,

5. Precum (poate) mărturis de mine și arhierul și toată bătrânimea. Căci dela ei luând și cărți către frați m'am dus în Damasc, ca și pe cei de acolo să-l aduc legați la Ierusalim, spre a fi pedepsiți.

6. Ci s'a întâmplat că pe când mergeam și mă apropiam de Damasc, pe la amiază, fără de veste a strălucit împrejurul meu o lumină mare din cer.

7. Și am căzut la pământ și am auzit un glas zicându-mi: Saule, Saule, de ce mă prigonești?

8. Iar eu am răspuns: Cine ești, Doamne? Și el a zis către mine: Eu sunt Iisus Nazarineanul, pe care tu îl prigonești.

9. Cel ce erau împreună cu mine au văzut lumina și s'au înfricoșat, dar glasul celui ce-mi vorbea mie nu l-au auzit.

10. Atunci am zis: Ce să fac, Doamne? Iar Domnul mi-a răspuns: Sculându-te mergi în Damasc și acolo ți se va grăi ție despre toate câte sunt rânduite ție să le faci.

11. Și fiindcă de slava luminii aceleia nu vedeam, am mers la Damasc dus de mână de cei ce erau împreună cu mine.

12. Acolo un oarecare Anania, bărbat bine credincios după lege

și cînsit de toți iudeii cari locuiesc în Damasc,

13. A venit la mine și stînd lângă mine, mi-a zis: Frate Saule, vezi iarăși! Și eu în clipa aceea am căutat spre el.

14. Iar el a zis: Dumnezeuul părinților noștri te-a ales pe tine, ca să cunoști voia lui și să vezi pe Cel Drept și să auzi glas din gura lui.

15. Căci îi vei fi lui mărturie înaintea tuturor oamenilor pentru cele ce ai văzut și ai auzit.

16. Și acum ce mai aștepti? Scoală-te și te botează și îți spală păcatele tale, chemând numele Domnului.

17. Iar când m'am întors la Ierusalim și mă rugam în biserică, am căzut întru ultimire,

18. Și l-am văzut pe el zicînd către mine: Grăbește-te și ieși degrab din Ierusalim, că nu vor primi mărturia ta cea pentru mine.

19. Și eu am zis: Doamne, ei știu că eu băgam în temnițe și băteam prin sinagoge pe cei ce credeau întru tine;

20. Și când se vărsa sângele mucenicului tău Ștefan și eu eram de față, încuviințînd uciderea lui și păzînd hainele celor ce îl ucidău pe el.

21. Ci el a zis către mine: Mergi, că eu te voi trimite departe, printre neamuri!

22. Și l-au ascultat pe Pavel până la cuvîntul acesta. (Aici însă) au ridicat glasul lor și au zis: Curăță-l de pe pămînt pe unul ca acesta, căci nu se cade să trăiască!

23. Și pe când strigau astfel

smulgându-și hainele și aruncînd praf în văzduh,

24. Căpitanul a poruncit să-l ducă pe el în cetățue și a poruncit să-l bată cu biciul, ca să afle pentru care pricină rănesc așa împotriva lui.

25. Iar când l-au întins pe el ca să-l bată, Pavel a zis către sutaul care era de față: Oare vă este îngăduit să bateți pe un cetățean roman și (încă) ne judecați?

26. Și auzind sutaul, s'a dus și a spus căpitanului, zicînd: Ia seama ce faci, că omul acesta este cetățean roman.

27. Și venind la el căpitanul, l-a întrebat: Spune-mi, ești tu cetățean roman? Iar el a răspuns: Da!

28. Zis-a căpitanul: Eu cu multă cheltuială am dobândit cetățenia aceasta. Iar Pavel a zis: Ba eu m'am născut așa!

29. Deci cei ce erau gata să-l bată s'au depărtat îndată dela el, iar căpitanul aflînd că Pavel e cetățean roman, s'a spăimîntat, căci spusese să-l lege pe el.

30. A doua zi vrînd să cunoască adevărul pentru care e pîrit de iudei, l-a slobozit pe el din legături și a poruncit să vie arhierii și tot soborul lor, și au ducînd pe Pavel l-au pus înaintea lor.

23.

Pavel este palmuit. Răspunsul său către arhierii stărnește în perechere în adunare. Vicleșugul iudeilor împotriva lui Pavel. Trimiterea lui în Chesareea.

[Iar Pavel căuntînd spre sobor, a zis: Bărbaților și fraților! Eu cu

deplin cuget curat am vicleșugit înaintea lui Dumnezeu până în ziua de astăzi.

2. Ci arhierul Anania a poruncit celor ce ședeau lângă el să-l bată peste gură.

3. Atunci Pavel a zis către el: Bate-te-ar Dumnezeu, perete vîrult! Căci tu șezi să mă judeci după lege și împotriva legii poruncești să mă bată.

4. Iar cei ce stăteau înaintea, au zis: Pe arhierul lui Dumnezeu blestemi?

5. Iar Pavel a zis: N'am știut, fraților, că este arhieru; căci scris este: Pe mai marele poporului tău să nu-l grăești de rău.

6. Ci Pavel cunoscînd că o parte (din ei) sunt saduchei, iar alții farisei, a strigat întru sobor: Bărbaților și fraților! Eu sunt fariseu, fiu de fariseu, și pentru nădejdea în învierea morților mă judec (acum).

7. Și spunînd el aceasta, s'a făcut tulburare între farisei și saduchei și adunarea s'a desbinat,

8. Pentru că saduchei zic cumcă nu este înviere, nici înger, nici duh, iar fariseii le mărturisesc pe amîndouă.

9. Și s'a făcut zarvă mare; și sculându-se cărturarii din partea fariseilor, se priceau și ziceau: Nici un rău nu aflăm în omul acesta. Deci, de l-a grăit lui duh sau înger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

10. Și multă gâlceavă făcîndu-se, căpitanul s'a temut, nu

23. 3: Iezech. 13, 10-15; Lev. 19, 15.
5: Iez. 22, 27.

cumva să sfășie ei pe Pavel. De aceea a poruncit ostașilor să se pogoare și să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în tabără.

11. Iar în noaptea următoare Domnul i s'a arătat și l-a zis: În-drăznește, Pavle, căci precum ai mărturisit de mine în Ierusalim, așa ți se cade să mărturisești și în Roma!

12. Iar după ce s'a făcut ziua, adunându-se oarecari iudei, s'au jurat să nu mănânce, nici să nu bea, pînă ce nu vor omori pe Pavel.

13. Și cei ce făcuseră jurămîntul acesta erau mai mulți de patruzeci.

14. Aceștia mergînd la arhierii și la bătrîni, au zis: Cu blestem ne-am legat să nu gustăm nimic, pînă ce nu vom omori pe Pavel.

15. Deci, acum voi împreună cu adunarea vestiți pe căpitanul oastei, ca măine să-l pogoare pe el le voi, ca și cum ați avea de gînd să-l ispiți mai cu deamăruntru pricina lui; iar noi, mai înainte de a se apropia, suntem gata să-l omorim pe el.

16. Și auzind de uneltirea aceasta, feciorul surorii lui Pavel s'a dus și înrînd în tabără, a vestit pe Pavel.

17. Și chemînd Pavel pe unul din sutai, a zis: Pe tînerul acesta du-l la căpitanul, pentru că are să-l spue ceva.

18. Deci luîndu-l pe el sutaul, l-a dus la căpitanul oastei și a zis: Pavel cel întemnițat m'a chemat și m'a rugat să aduc pe tînerul acesta la tine, căci are să-ți spue ceva.

19. Iar căpitanul luându-l de mână s'a dus cu el la oparte și l-a întrebat: Ce ai să-mi spui mie?

20. Iar el a zis: Iudeii s'au vorbit să te roage, ca mâine să porți pe Pavel în sobor, ca și cum ar avea de gând să-l ispitească pe el mai cu deamănuntul.

21. Dar tu să nu-l ascuți pe el, pentru că îl pândesc mai mult de patruzeci de înși, cari s'au jurat să nu mănânce nici să nu bea, până nu-l vor omori pe el; și acum sunt gata și așteaptă făgăduința ta.

22. Atunci căpitanul a slobozit pe tinerele, poruncindu-l: Nimănu-l să nu spui că mi-ai arătat aceste lucruri!

23. Apoi chemând pe doi suțași, le-a zis: Pregătiți două sute de ostași (pedestri) și șaptezeci de călărași și două sute de sulitași ca să meargă, la clădirile trei din noapte, la Chesareea.

24. Să aveți gata și niște dobitoace, ca puind pe Pavel să-l scăpați (ducându-l) la Filix Procuratorul.

25. Apoi a scris o carte cu următorul cuprins:

26. Claudie Lisie, lui Filix, Prea puterhicului procurator: Multă sănătate!

27. Pe omul acesta l-au prins Iudeii și voiau să-l omoare. Ci venind eu cu oaste și aflând că este cetățean roman, l-am scos (din mâinile lor).

28. Apoi vrând să știu pricina pentru care îl părăsc pe el, l-am dus înaintea soborului lor.

29. Am aflat însă că el e părț pentru întrebări privitoare la legea

lor și nu are nici o vină vrednică de moarte sau de legătură.

30. Ci vestindu-mi-se că Iudeii ar urzi niscal planuri viclene împotriva lui, l-am trimis îndată la tine, poruncind și părășilor să spue înaintea ta toate câte au împotriva lui. Fii sănătos!

31. Deci ostașii, după cum li se poruncise lor, luând pe Pavel l-au adus noaptea la Antipatrida.

32. A doua zi, lăsând pe călărași să meargă cu el, el s'au întors în tabăra lor.

33. Sosind la Chesareea, călărașii au dat cartea, procuratorului înfățișându-i și pe Pavel.

34. Procuratorul cetind (cartea) l-a întrebat (pe Pavel) din ce ținut este, și aflând că este din Cilichia,

35. A zis: Te voi asculta, când vor veni și părășii tăi. Apoi a poruncit să fie pus sub pază, în divanul lui Irod.

24.

Pavel înaintea lui Filix. El răspunde la învinuirile Iudeilor.

Peste cinci zile a venit arhierul Anania cu bătrânii și cu un oarecare ritor, anume Tertil, și s'au plâns procuratorului împotriva lui Pavel.

2. Iar când a fost chemat acesta, Tertil a început a-l pări pe el, zicând: Multă pace am dobândit prin tine și multe îmbunătățiri s'au făcut neamului acestuia prin a ta purtare de grijă.

3. Aceasta o mărturisim cu deplină mulțumită, în toată vremea și în tot locul, Preaputernice Filixe!

4. Dar, ca să nu te ostenească prea mult, te rog să ai bunătațe și să ascuți puținele noastre cuvinte.

5. Am aflat (anume) că omul acesta este o ciumă și un urzitor de zarvă printre toți Iudeii din toată lumea; și (tot el este) unul din mai marii eresului Nazarenilor.

6. El a încercat să spurce chiar și biserica; deaceia l-am și prins și am vrut să-l judecăm după legea noastră.

7. Dar venind căpitanul de oaste Lisie, l-a luat cu multă silnicie din mâinile noastre,

8. Poruncind părășilor lui să vie la tine. De-și vei lua la rost, vei putea singur afla dela el toate învinuirile pe care i le aducem lui.

9. Iar Iudeii împreună adevereau, zicând cum că acestea așa sunt.

10. Atunci Procuratorul făcându-l lui semn să grăiască, Pavel a răspuns: Știindu-te pe tine că de mulți ani ești judecător neamului acestuia, imi voi apăra mai fără sfială pricina mea.

11. Tu poți afla ușor că nu sunt mai mult de douăsprezece zile, decând m'am suit la Ierusalim, ca să mă închin.

12. Și nici în biserică nu m'au aflat pe mine pricinându-mă cu cineva, sau făcând tulburare în norod sau în sinagogi sau în cetate.

13. Nici nu pot dovedi cele cu care mă părăsc acum.

14. Aceasta însă ți-o mărturisesc ție, că după calea pe care ei o numesc eres, așa slujesc Dumnezeuului părinților mei și cred

toate cele scrise în lege și în proroci.

15. Având nădejde în Dumnezeu, precum ei înșiși așteaptă, cum că va să fie învierea morților, a dreptilor și a nedreptilor (deopotrivă).

16. Deci, eu intru în aceasta mă nevoesc pururea, ca să am față de Dumnezeu și față de oameni un cuget fără prihană.

17. Și după mulți ani am venit să aduc neamului meu milostenii și prinoase.

18. Cu acest prilej niște Iudei din Asia m'au aflat, după curățire, în biserică, dar nu cu gloată, nici cu gâlceavă.

19. Ei trebuia să fie de față înaintea ta și să părăscă, dacă aveau ceva împotriva mea.

20. Sau apoi să spuie aceștia, de au aflat în mine vre-o strâmbătate, când am stat înaintea soborului.

21. Afară de cuvântul acela pe care l-am rostit cu tărie, stând între ei, că pentru învierea morților sunt judecat astăzi de voi.

22. Dar Filix, cunoscând cu deamănuntul învățătura aceasta, l-a amănat pe el zicând: Când va veni Lisie căpitanul de oaste, voi hotări asupra pricinii voastre.

23. Și a poruncit sutașului să ște pe Pavel sub pază, dar să-l lase odihnă și pe nimeni dintre ei să nu oprească a-l sluji sau a veni la el.

24. Iar după câteva zile venind Filix cu Drusila femeia sa, care era iidoavăică, a chemat pe Pavel și l-a avertat pe el asupra credinței întru Hristos Iisus.

25. Când a vorbit însă despre dreptate, despre înfrânare și despre judecata ce va să fie, Filix, s'a înfricoșat și a răspuns: Du-te acum; când voi afla vreme, te voi chema.

26. Dar el nădăjdindu că i se vor da lui bani de către Pavel; de aceea îl chema pe el adeseori și vorbea cu el.

27. Ci dacă s'au împlinit doi ani, s'a pus în locul lui Filix, Porchie Fist. Și vrând Filix să facă pe placul ludeilor, a lăsat pe Pavel în închisoare.

25.

Pavel se apără înaintea lui Fist și cere să fie trimis la divanul Chesarului.

Trei zile după ce a intrat în închisură, Pavel s'a scuturat de la Chesareea la Ierusalim.

2. Atunci arhierii și cei mai de frunte ai ludeilor s'au înfățișat cu jalbele împotriva lui Pavel și s'au rugat de el.

3. Și i-au cerut, ca un hatâr, să-l trimită la Ierusalim, căci urziseră planul viclean să-l ucidă pe drum.

4. Dar Fist a răspuns că Pavel e bine păzit în Chesareea și că el însuși are să meargă acolo degrab.

5. Deci - zise el - împoturniciții voștri să vie cu mine, și de este ceva rău întru omul acesta, părăsca-l pe el.

6. După ce a zăbovit la el nu mai mult decât opt sau zece zile, s'a pogorit în Chesareea, și a doua zi șezând în divan a poruncit să-l aducă pe Pavel.

7. Și fiind el, ludeii cari veniseră din Ierusalim au stătut în

prejurul lui, aducând asupra lui Pavel multe și grele învinuiri pe cari nu puteau să le dovedească.

8. Iar Pavel apărându-se, a zis: Eu n'am greșit cu nimic nici împotriva legii ludeilor, nici împotriva bisericii, nici împotriva Chesarului.

9. Fist însă, vrând să facă plăcere ludeilor, răspunzând a zis către Pavel: Voești să te suli în Ierusalim și să fi judecat acolo înaintea mea pentru aceste lucruri?

10. Răspuns-a Pavel: Eu stau în divanul Chesarului; aici se cade să fiu judecat! Ludeilor nici o nedreptate nu le-am făcut, precum prea bine știți și tu.

11. Dacă am făcut vreo nedreptate sau ceva vrednic de moarte, eu nu mă feresc de moarte; dar dacă din cele cu cari mă părăsesc aceștia nimic n'am făcut, nici nu are dreptul să mă dea în mâna lor. Cer să fiu judecat de Chesarul!

12. Atunci Fist, învoindu-se cu soborul, a răspuns: Ai cerut să fi judecat de Chesarul, la Chesarul vei merge!

13. După câteva zile Agripa împăratul și Vernichie s'au pogorit în Chesareea, ca să se închine cu sănătate lui Fist.

14. Și zăbovind acolo mai multe zile, Fist i-a vorbit împăratului despre Pavel, zicând: Este aici un bărbat oarecare, lăsat de Filix în închisoare,

15. Impotriva căruia, când am fost în Ierusalim, arhierii și bătrânii ludeilor s'au înfățișat înaintea mea, cerându-mi să-l osădesc pe el.

16. Ci eu le-am răspuns că Romanii n'au obiceiul să dea pe vreun om la pierzare, până când el pârît n'are de față pe pârâșii lui și nu i se dă vreme să se apere împotriva învinuirilor.

17. Deci adunându-se ei aici, fără nicio zăbavă, a doua zi, am șezut în scaunul de judecată și am poruncit să fie adus omul.

18. Dar pârâșii din jurul lui nu m'au adus nicio învinuire din cele presupuse de mine,

19. Ci aveau cu el numai niște pricini pentru credința lor și pentru un oarecare mort, Iisus, despre care Pavel zicea că este viu.

20. Nedumerindu-mă însă asupra pricinii acestuia, l-am întrebat de voește să meargă la Ierusalim, ca acolo să i se judece pricina lui.

21. Dar Pavel cerând să fie lăsat la judecata Măriei Sale, am poruncit să fie păzit până îl voi trimite pe el la Chesarul.

22. Atunci Agripa a zis către Fist: Aș voi să auz și eu pe omul acela. Răspuns-a Fist: Îl vei auzi mâine.

23. Deci a doua zi Agripa și Vernichie au venit cu mare alai și au intrat în palatul divanului împreună cu căpitanii și cu bărbații mei mai de frunte ai cetății; iar la porunca lui Fist a fost adus și Pavel.

24. Zis-a Fist: Mărite Agripa și voi toți cei ce sunteți împreună cu noi, lăsați pe acela, pentru că toată mulțimea ludeilor s'au rugat și în Ierusalim și aici, zicând că nu trebuie să mai trăiască.

25. Eu însă am înțeles că n'a făcut nimic vrednic de moarte și el singur cerând judecata Chesarului, am socotit să-l trimit pe el (la dânsul).

26. Despre impricinat n'am nimic adevărit ceea ce l-aș putea scrie Măriei Sale. De aceea l-am adus la voi, și mai vârtos înaintea ta, Mărite Agripo, ca după cercetare să am ce-ți scrie.

27. Căci mi se pare o treabă fără rost, să trimit un om legat și să nu arăt învinuirile ce i se aduc lui.

26.

Cu cântarea lui Pavel înaintea lui Fist și a lui Agripa. Amândoi socotesc că Pavel n'are nicio vină.

Zis-a Agripa către Pavel: Ți se îngăduie ție să vorbești singur pentru tine. Atunci Pavel întinzându-și mâna, s'a apărât așa:

2. Mă socotesc fericit, Mărite Agripo, că am puțința să mă apăr astăzi înaintea ta, de toate cu cari sunt pârît de ludei.

3. Cu atât mai vârtos, cu cât tu cunoști toate obiceiurile și pricinile dintre ludei. De aceea te rog să mă ascuți cu îngăduință.

4. Viața mea din tinerețe, pe care dela început am petrecut-o în mijlocul neamului meu în Ierusalim, o cunosc toți ludeii;

5. De vor vrea să mărturisească, ei mă știu pe mine de mult, că după eresul cel prea cu cercare al legii noastre am trăit ca fariseu.

6. Și acum stau înaintea judecății pentru nădejdea în făgăduința făcută de Dumnezeu către părinții noștri,

7. La care slujind neîncetat ziua și noaptea nădăjduesc să ajungă cele douăsprezece seminții ale noastre. Pentru această nădejde sunt pârît de Iudei, Mărite Agripo!

8. Socotiți oare drept un lucru de necrezut, ca Dumnezeu să învieze pe morți?

9. Ce e drept, și mie mi s'a părut că împotriva numelui lui Iisus Nazarineanul trebuie să fac multe.

10. Ceeace am și făcut în Ierusalim; căci luând imputernicire dela arhieriei, pe mulți sfinți i-am închis în temniță și când îi omorau pe ei, eu îmi dam învoirea.

11. Și îi munceam pe ei de multe ori prin toate sinagogile și îi sileam să hulească; și mult înverșunându-mă împotriva lor, îi goneam până și prin cetățile cele dinafară.

12. Astfel, mergând la Damasc cu imputernicire și cu o ceată de oameni dela arhieriei,

13. Pe la amiază am văzut pe cale, Mărite (Agripo), o lumină din cer, mai strălucitoare decât a soarelui, strălucind împrejurul meu și al celor ce mergeau împreună cu mine.

14. Atunci, căzând la pământ am auzit cu toții un glas zicând către mine și grăind în limba evreiască: Saule, Saule, de ce mă prigonești? Greu îți este să lovești cu piciorul împotriva bolodului!

15. Iar eu am zis: Cine ești,

Doamne! Și el a răspuns: Eu sunt Iisus pe care tu îl prigonești.

16. Ci scoală-te și stai pe picioarele tale, căci spre aceasta m'am arătat ție, ca să te aleg slugă și martor al celor ce le-ai văzut și al celor ce-ți voi arăta ție.

17. Te voi izbăvi pe tine de poporul (iudeu) și de păgânii la care te trimit,

18. Ca să le deschizi ochii lor, să se întoarcă dela întunecet la lumină și dela puterea satanei la Dumnezeu, și prin credința cea întru mine să primească iertarea păcatelor și parte cu cei sfinți.

19. Drept aceea, Mărite Agripo, nu am fost neascultător față de cereasca vedenie.

20. Ci mai întâi celor din Damasc și din Ierusalim, apoi din toată țara Iudeei și păgânilor le-am propovedit să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, săvârșind fapte vrednice de poeză.

21. Pentru aceasta Iudeii prigoneându-mă în biserică, au încercat să mă omoare.

22. Dar dobândind ajutorul cel de la Dumnezeu, stau până în ziua aceasta, mărturisind la mic și la mare și negrăind nimic afară de cele ce și prorocii și Moise au prorocit, că vor să fie,

23. Anume, că Hristos va se pătimească și că el mai întâi se va scula din morți și va vesti lumină poporului (iudeu) și păgânilor (deopotrivă).

24. Spunând acestea Pavel intru apărarea sa, Fiste a zis cu glas mare: Ești nebun, Pave!

Întura ta cea multă te duce la nebunie!

25. Nu sunt nebun, prea puțernice Fiste, ci grăesc cuvintele adevărului și ale înțelepciunii.

26. Căci despre acestea știu și Măria Sa, în fața căruia o să vorbesc fără sfilă, încredințat fiind că nimic din acestea nu i-a rămas neștiut, pentru că acestea nu s'au petrecut în vreun ungher.

27. Crezi tu, Mărite Agripo, în proroci? Știu că crezi.

28. Atunci Agripa către Pavel: Îneș puțin și o să mă fac creștin!

29. Iar Pavel a zis: Eu rog pe Dumnezeu, ca mai curând sau mai târziu nu numai tu, ci și toți cei ce mă ascultă pe mine astăzi să se facă precum sunt și eu, afară doar de lanțurile acestea.

30. Atunci s'a sculat regele și procuratorul și Verenichi și cei ce se vedeau împreună cu el;

31. Și despărțindu-se, grăiau unul către altul zicând: Omul acesta n'a făcut nimic vrednic de moarte sau de lanțuri.

32. Iar Agripa a zis către Fiste: Omul acesta putea fi slobozit, dacă n'ar fi cerut judecata Cesarului.

27.

Călătoria lui Pavel la Roma. Lângă ostrovul Melit corabia se destramă, dar oamenii scapă teferi.

Iar dacă s'a hotărît ca să merge pe apă în Italia, au dat pe Pavel și pe alți câțiva întemnițați în grija unui suteș, anume Iulie, din cohorta (numită) împă-
rătească.

2. Și intrând într-o corabie dela Adramit, am plecat, vrând să mergem pe lângă coasta Asiei, fiind cu noi și Aristarh, Machedoneanul din Tesalonic.

3. A doua zi am ajuns la Sidon. Și Iulie arătându-se cu iubire de oameni față de Pavel, i-a îngăduit să meargă pe la prietenii și să primească purtarea lor de grijă.

4. Purcezând de acolo, am ajuns lângă Chipru, pentru că vânturile erau împotriva.

5. Și trecând marea Cilichiei și a Pamfiliei, am sosit în Mira Lichiei.

6. Acolo suteșul aflând o corabie din Alexandria care mergea în Italia, ne-a suit întrânsa.

7. Multe zile plutind cu zăbavă și abia ajungând lângă Cnid, fiind că nu ne lăsa vântul, am trecut sub Crit, pe lângă Salmona;

8. Apoi, străbătând cu greutate, am ajuns la un loc ce se chema Limanuri Bune, de care era aproape cetatea Lasia.

9. Trecuse multă vreme și călătoria era împreunată acum cu primejdii, pentru că trecuse și postul. Pavel îi îndemna,

10. Zicându-le lor: Bărbaților, văz că aceasta călătorie va fi cu necaz și cu multă primejdie nu numai pentru povară și pentru corabie, ci și pentru viețile noastre.

11. Dar suteșul se încredea mai mult în cărmaci și în căpitanul corabiei decât în cele ce grăia Pavel.

12. Nefiind limanul bun de iernat, cei mai mulți au hotărît să plece de acolo și dacă s'ar putea să ajungem să iernăm în Finica,

un lîman al Critului aşezat spre Miazăzi-Apus şi spre Miazănoapte-Apus.

13. Şi începând să sufle vînt de Miazăzi, au crezut că vor putea să-şi împlinească planul şi ridicând anghira au vîsilit dealungul Critului.

14. Dar nu după multă vreme s'a izbit de corabie un vînt vijelios, ce se cheamă Evrachilon.

15. Deci corabia fiind smulsă şi neputînd merge împotriva vîntului, ne-am lăsat în voia valurilor.

16. Şi pe cînd treceam pe lângă un ostrov mic, ce se chema Clavdi, cu greu am putut prinde luntrea (de scăpare).

17. Şi ridicându-o, s'au folosit de otgoane şi au incins corabia şi temându-se să nu fie împinsă spre Sîrt, au desfăcut pânzele şi s'au lăsat purtaţi de vînt.

18. Şi fiind foarte învaluiţi de vîfor, a doua zi au aruncat (o parte) din povara corabiei.

19. Iar a treia zi, cu mâinile lor au aruncat şi uneltele corabiei.

20. Mai multe zile nici soarele nici stelele nu s'au arătat şi vîforul cumplit băntuia mereu, încît pierdusem orice nădejde de scăpare.

21. Şi dupăce răbdară multă foame, Pavel stînd în mijlocul lor, a zis: Oameni (bun), trebuia să mă ascultaţi pe mine, să nu fi purces din Crit, şi (atunci) n'aţi fi îndurat necazul acesta şi paguba.

22. Acum însă vă îndemn să fiţi cu inimă bună, că nici un

suflet nu va pieri dintre voi, fără numai corabia.

23. Pentrucă astă noapte mi s'a arătat îngerul Dumnezeului meu căruia-i slujesc,

24. Zicându-mi: Nu te teme, Pavele! Tu trebuie să stai înaintea Chesarului, şi iată, Dumnezeu (îmi) dăruit ție pe toţi cei ce sunt în corabie cu tine.

25. Drept aceea, fiţi cu inimă bună, oameni buni, căci eu am încredere în Dumnezeu, că aş va fi precum mi s'a spus mie.

26. Şi trebuie să fim aruncaţi într'un ostrov.

27. Iar dacă s'a împlinit a patru-sprezece noapte de cînd răbăceam noi pe marea Adriei, pe la miezul nopţii corăbierilor li s'a părca că se apropie de un ţărm.

28. Şi slobozind măsura, au aflat douăzeci de stîneni, iar trecînd ceva mai departe au măsurat la răşi şi au aflat cincisprezece stîneni.

29. Drept aceea, temându-se să nu cumva să dăm de niscă locuri prundoase, au aruncat patru anghire dela partea din urmă a corabiei şi aşteptau să se facă ziua.

30. Cînd însă corăbierii căutînd să fugă din corabie au slobozit luntrea în mare, prefăcându-se că vor să slobozească şi anghirele dela pisc,

31. Pavel a zis sutaşului şi ostaşilor: De nu rămân aceştia în corabie, voi nu veţi putea scăpa.

32. Atunci ostaşii au tăiat funiile luntrei şi au lăsat-o să cadă.

33. Iar pînă să se facă ziua Pavel l-a rugat pe toţi să mîie

nănce, zicînd: Sunt patru-sprezece zile astăzi, de cînd n'aţi mîncat şi de cînd stăruiţi în nemîncare.

34. De aceea vă rog să mîncăţi, căci aceasta este spre scăparea voastră; (vă spun) că nici unuia din voi un păr din cap nu-i va cădea.

35. Şi zicînd acestea, a luat pâine, a mulţămît lui Dumnezeu înaintea tuturor şi frîngînd, a început a mîncă.

36. Şi îmbărbătându-se cu toţi, au luat şi ei de au mîncat.

37. Iar în corabie eram, de toţi, două sute şaptezeci şi şase suflete.

38. Şi săturându-se, au uşurat corabia, aruncînd grăul în mare.

39. Iar dacă s'a făcut ziua, n'au cunoscut pămîntul, dar zăreau mai departe un sîn de mare avînd ţărm de nisip, la care se sfătuiau să scoată, de-ar fi cu putinţă, corabia.

40. Şi ridicînd anghirele, le-au slobozit în mare; aşiderea au slăbit funiile cîrmelor şi ridicînd pânzele cele mici după vîntişorul care sufla, se sileau spre ţărm.

41. Şi nimerind într'o fâşie de nisip, corabia s'a înţepenit: piscul dinainte, infipt în nisip, sta neclătit, iar partea dinapoi se sfărma de urgia valurilor.

42. Atunci ostaşii au făcut sfat să omoare pe cei legaţi, ca să nu înnoate cineva şi să scape.

43. Ci sutaşul vrînd să ferească pe Pavel, l-a zădărnicit planul şi a poruncit, ca cei ce ştiu să înoate să sară mai întîi în mare şi să lăsa la uscat.

44. Iar ceilalţi, care pe scînduri,

care pe altceva din corabie. Şi aşa au scăpat cu toţi la ţărm.

28.

Pavel face minuni în ostrovul Melit. El ajunge la Roma şi propovăduieşte dot ani de zile.

Şi dacă am scăpat, am cunoscut că ostrovul se cheamă Melit.

2. Iar varvarii ne-au arătat nu puţină iubire de oameni; căci făcînd foc ne-au primit pe noi pe toţi la ei, pentru ploaia şi frigul ce era.

3. Şi Pavel strîngînd multe găteje şi puindu-le pe foc, o viperă ieşind dela căldură s'a apucat de mîna lui.

4. Şi dacă au văzut varvarii vipera spînzurînd de mîna lui, ziseră unii către alţii: Omul acesta trebuie să fie un ucigaş, care scăpînd din valuri dreptatea lui Dumnezeu nu l-a lăsat să mai trăiască.

5. Ci Pavel scuturînd vipera în foc, nici un rău n'a pătimit.

6. Ei însă aşteptau să se umfle sau să cadă mort de pripă. Ci aşteptînd ei mult şi văzînd că nu i se întîmplă nici un rău, întorcîndu-se ziceau că este Dumnezeu.

7. Şi în apropierea locului aceia lăsa se găseau moştile mai mare lui ostrovului, anume Poplie, care primindu-ne, trei zile ne-a găzduit pe noi cu toată prietenia.

8. Şi s'a întîmplat că tatăl lui Poplie zăcea, cuprins fiind de friguri şi de urdinare cu sânge. Iar Pavel intrînd la el şi rugându-se, şi-a pus mîinile peste el şi l-a tămăduit.

9. Iar după această vindecare și alții cari aveau boale în ostrovul acela, veneau și se vindecau.

10. Aceștia cu multă cinste ne-au cinstit pe noi, iar când am purces (la drum), ne-au dat toate cele ce ne erau de trebuință.

11. După trei luni am pornit cu o corabie din Alexandria, care iernase în ostrov și care avea semnul Dioscurilor.

12. Și sosind în Siracusa, am zăbovit acolo trei zile.

13. De acolo, încunjurând, am ajuns la Righia; și peste o zi suflând vântul de Miazăzi, a doua zi am sosit la Potioli.

14. Aici am aflat frați cari ne-au rugat să rămânem la ei șapte zile. Și așa am venit la Roma.

15. Frații de acolo auzind despre noi, au ieșit într-o întâmplare noastră până la forul lui Aple și la Trifaverne. Iar Pavel văzându-l pe el, a mulțumit lui Dumnezeu și s'a îmbărbătat.

16. Dacă am sosit la Roma, sutașul a dat pe cel legat în seama voevodului oastei, iar lui Pavel i s'a îngăduit să locuiască deosebi, cu ostașul care îl păzea pe el.

17. Și după trei zile Pavel a chemat pe mai marii Iudeilor. Și adunându-se ei, a zis către dâșii: Bărbaților și fraților! Măcar că eu n'am făcut nimic împotriva poporului (nostru) sau a obiceiurilor părintești, legat fiind în Ierusalim m'au dat în mâinile Romanilor,

18. Cari judecându-mă, voiau să mă slobozească, pentrucă nu aveam nicio vină de moarte.

19. Ci împotrindu-se Iudeii, am fost silit a cere judecata Chesarului, dar nu că aș avea vreună pără împotriva neamului meu.

20. De aceea v'am și chemat să vă văz și să vorbesc cu voi, căci pentru nădejdea lui Israel sunt legat cu aceste lanțuri.

21. Iar ei au zis către dâșii: Noi nici scrisori despre tine n'am primit din Iudeea, nici vreunul din frați n'a venit să ne vestească sau să ne spună ceva rău despre tine.

22. Dar am dori să auzim dela tine ceea ce gândești; căci despre erezul acesta știm noi că pretențiunea se vorbește împotriva lui Dumnezeu.

23. Deci, rânduiindu-se o zi, au venit la dâșii la gazdă mai mulți. Și Pavel le-a lămurit și le-a mărturisit, de dimineața până seara, împărăția lui Dumnezeu, dovedindu-le lor cele pentru Israel, din legea lui Moise și din profeții.

24. Și unii credeau cele ce el spunea, iar alții nu credeau.

25. Și nevinându-se unii cu alții, s'au dus. Atunci Pavel a spus tot cuvânt: Bine a grăit Duhul Sfânt prin prorocul Isala către părinții noștri,

26. Zicând: Du-te la poporul acesta și spune-i: Cu auzul veți auzi și nu veți înțelege, și cu ochii veți privi și nu veți vedea.

27. Că s'a învârtosât inima poporului acestuia și cu urechile greu aude, și ochii săi și-a închis, ca nu cumva să văză cu ochii și cu urechile să auză și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă și să-l tămăduesc pe el.

28. Drept aceea, cunoscut să

vă fie vouă că mântuirea lui Dumnezeu s'a trimis păgânilor; și ei vor auzi.

29. Și după ce a spus el acestea, Iudeii au ieșit, pricindu-se mult întreolaltă.

30. Iar Pavel a rămas doi ani

deplin în casă ținută pe cheltuiala sa, primind pe toți cari veneau la dâșii,

31. Și propovăduind împărăția lui Dumnezeu și învățând cele ce sunt pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăsneala și fără opreală.

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE ROMANI

1.

Inchinare. Indreptarea din creștină. Legea firii. Păgânii păcătuiesc cumplit împotriva ei.

Pavel sluga lui Iisus Hristos, chemat de el apostol, ales spre (vestirea) Evangheliei lui Dumnezeu,

2. Pe care a făgăduit-o mai înainte, prin prorocii săi, în sfintele scripturi,

3. Despre Fiul său, născut din sămânța lui David, după trup,

4. Și rânduit Fiul al lui Dumnezeu într-o putere, după duhul sfinteniei, prin învierea din morți; deci, despre Iisus Hristos, Domnul nostru,

5. Prin care am luat darul și apostolia, ca în numele lui să aduc la ascultarea credinței toate neamurile,

6. Printre cari sunteți și voi,

cel chemați al lui Iisus Hristos.

7. Tuturor celor ce sunteți în Roma, iubiți ai lui Dumnezeu și chemați sfinți: Dar vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos!

8. Mai întâi mulțumesc Dumnezeului meu prin Iisus Hristos pentru voi toți, pentru că credința voastră este vestită în toată lumea.

9. Căci martor îmi este Dumnezeu căruia slujesc cu duhul meu întru Evanghelia Fiului său, că neîncetat vă pomenesc pe voi.

10. Cerând necontenit în rugăciunile mele, să am odată, cu voi, lui Dumnezeu, prilejul ca să vin la voi.

11. Căci doresc să vă văd pe voi, ca să vă împărtășesc vouă ceva dar duhovnicesc spre înălțarea voastră;

12. Ori, mai bine, ca să mă mângâi împreună cu voi prin credința care este deopotrivă a vouătră și a mea.

1. 13

ROMANI

1. 30

13. Ci nu voesc să nu știți voi, fraților, că de multe ori am dorit să vii la voi, dar am fost împiedecat până acum ca să am ceva roadă și între voi, ca și între celelalte neamuri.

14. Căci dator sunt Elinilor și varvarilor și înțelepților și neînțelepților.

15. Așa că, din partea mea, eu doresc să vă vestesc Evanghelia și vouă celor din Roma.

16. Căci eu nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că ea este puterea lui Dumnezeu spre mântuirea tuturor celor ce cred: mai întâi Iudeilor și apoi Elinilor.

17. Căci întru dânsa se descopere dreptatea lui Dumnezeu din credință și pentru credință, precum este scris: Iară dreptul din credință va fi viu.

18. Iar mânia lui Dumnezeu se descopere din cer peste toată păgânătatea și peste nedreptatea oamenilor, cari țin adevărul întru legăturile nedreptății.

19. Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, este cunoscut de dânsii, căci Dumnezeu le-a arătat lor.

20. Căci cele nevăzute ale lui (Dumnezeu), veșnica lui putere și dumnezeire, se văd lămurit dela începutul lumii în făpturile lui, ca el să fie fără desvinovățire.

21. De vreme ce, cunoscând pe Dumnezeu, nu ca pe Dumnezeu l-au slăvit și nu l-au mulțumit, ei au răătăcit întru cugetele lor și înima lor cea neînțeleghătoare s'a întunecat.

22. Socotindu-se a fi înțelepți, au înnebunit.

23. Și au schimbat mărirea lui Dumnezeu celui nestricăcios cu închipuirile omului celui stricăcios și ale păsărilor și ale (dobitoacelor) cu patru picioare și ale celor ce se târăsc.

24. De aceea Dumnezeu l-a și dat pe ei poftelor necurate ale inimii lor, ca întreolaltă să-și spurce trupurile lor,

25. Ei, cari au întors adevărul lui Dumnezeu întru minciună și au cinstit și au slujit făpturi, iar nu Făcătorului care este binecuvântat în veci. Amin.

26. De aceea Dumnezeu l-a dat pe ei (pradă) unor patimi de ocară, căci femeile lor au schimbat fireasca rândulală cu ceea ce este împotriva firii;

27. Așijderea și bărbații, părăsind fireasca folosire a părții femești, s'au aprins întru pofta lor unul spre altul, bărbați cu bărbați săvârșind rușinea, și astfel și-au luat în ei înșiși răsplata ce li se cuvenea pentru rătăcirea lor.

28. Și precum n'au găsit cu cale să păstreze pe Dumnezeu întru cugetele lor, așa l-a dat pe el Dumnezeu în (voia) minții lor netrebnice, ca să facă cele ce nu se cuvin,

29. Și să se umple de toată nedreptatea, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate, de pismă, de ucidere, de slădă, de înșelăciune, de năravuri rele,

30. (Și să fie) păritori, grători de rău, urători de Dumnezeu,

1. 17: Avac. 2, 4.

23: Ier. 10, 14; Ps. 106, 20; A doua Lege 4, 15—19; Inj. 12, 24.

ocărători, semeți, lăudăroși, scornitori de rele, neascultători de părinți,

31. Neînțelegători, călcători de cuvânt, neubitori, nemilostivi.

32. Aceștia știind hotărârea lui Dumnezeu, cum că cel ce face unele ca acestea sunt vrednici de moarte, nu numai că le fac, ci încă și laudă pe făptuitorii.

2.

Israelul este osândit, fiindcă nu păzește legea.

De aceea fără cuvânt de apărare ești tu, omule, care judeci (pe altul). Căci întru ceea ce judeci pe altul pe tine însuți te osândești, de vreme ce tu, cel ce judeci, săvârșești aceleași lucruri.

2. Și noi știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr asupra celor ce fac unele ca acestea.

3. Și socotești oare, o, omule, care judeci pe cel ce face unele ca acestea, dar le faci și tu însuși, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau nesocotești tu bogăția bunătății lui și a îngăduinței și a îndulțării lui răbdări, nepricepând că bunătatea lui Dumnezeu te cheamă la pocăință?

5. Ci prin împletirea ta și prin inima ta cea nepocăită îți aduni mâne pentru ziua mânei și a descoperirii dreptei judecăți a lui Dumnezeu.

6. Care va răsplăti fiecăruia după faptele sale:

7. (Adecă) celor ce prin stăruință în lucrul cel bun caută slavă și cinste și nestrăciune; cu viață veșnică,

8. Iar celorce caută zavistie și nu se supun adevărului, ci se pleacă nedreptății: cu mâne și cu urgie.

9. Deci, necaz și strămtorare (va fi) peste tot sufletul omului făcător de rele, mai întâi peste Iudeu, apoi peste Elin;

10. Iar slavă și cinste și pace peste tot cel ce face binele, mai întâi peste Iudeu, apoi peste Elin.

11. Că la Dumnezeu nu este fațărie.

12. Deci, câți fărădelege au greșit, fărădelege vor și pieri; iar câți cu lege au greșit, după lege se vor judeca.

13. Petrucă nu auzitorii legii sunt drepti înaintea lui Dumnezeu, ci plinitorii legii se vor îndrepta.

14. Căci când păgânii cari n'au lege, din fire plinesc poruncile legii, ei neavând lege, singuri își sunt lege,

15. Arătând (prin aceasta) că porunca legii este scrisă în inimile lor; iar aceasta o mărturisește conștiința lor și gândurile lor cari se învinovătesc sau se desvinovătesc întreolaltă,

16. Ceeace se va vădi în ziua când Dumnezeu va judeca cele ascunse ale oamenilor, după Evanghelia mea, prin Iisus Hristos.

17. Iată, tu te numești Iudeu, și te razimi pe lege și te lauzi cu Dumnezeu;

18. Tu cunoști voia lui și ai învâțat din lege să știi alege cele de folos,

19. Și te socotești a fi povătuitor orbilor, lumină celor dintru întunec,

20. Indreptător celor fără de minte, învățător pruncilor, având

în lege icoana științei și a adevărului.

21. Deci, tu care înveți pe altul, pe tine de ce nu te înveți? Tu care propoveduești să nu fure, furi;

22. Tu, care zici să nu preacurvească, preacurvești; tu care urăști idolii, furi cele sfinte;

23. Tu, care te lauzi cu legea, prin călcarea legii necinstești pe Dumnezeu?

24. Căci din pricina voastră se hulește numele lui Dumnezeu printre neamuri, precum este scris.

25. Tăierea împrejur folosește, dacă plinești legea; dacă însă ești călcător de lege, tăierea ta împrejur se face netăiere împrejur.

26. Drept aceea, dacă cel netăiat împrejur va păzi poruncile legii, netărirea lui împrejur nu l se va socoti oare drept tăiere împrejur?

27. Și așa, cel netăiat împrejur după fire, plinind legea, te va judeca pe tine care ai scriptura și tăierea împrejur, dar ești călcător de lege.

28. Că nu cel ce se arată pe dinafară este (adevăratul) Iudeu; și nici (adevărata) tăiere împrejur nu este cea din afară, (făcută) în trup.

29. Ci cel ce este pe dinlăuntru, acela este Iudeu, iar (adevărata) tăierea împrejur este a inimii, în duh, iar nu în slovă. Lauda aceasta nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu.

3.

În zadar se laudă Iudeii cu legea și cu tăierea împrejur: Mântuirea este prin credință, din har, nu din vrednicia omului.

A tunci, cu ce e mai bun Iudeul? Sau care este folosul tăierii împrejur?

2. Este mare în toate privințele: mai întâi, că lor s'au încredințat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Căci ce este dacă unii n'au crezut? Au doară necredința lor va nimici credința lui Dumnezeu?

4. Nicidecum. Ci Dumnezeu rămâne credincios, iar oamenii toți mincinoși, precum este scris: Ca să fi găsit drept întru cuvintele tale și să biruiești când vei fi judecat.

5. De vreme ce însă nedreptatea noastră întărește dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva Dumnezeu este nedrept când își arată mânia? - Omeneste grăesc.

6. Nicidecum. Căci atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

7. Că de vreme ce adevărul lui Dumnezeu prin minciuna mea a prisosit spre slava lui, atunci de ce mă judece el ca pe un păcătos?

8. Și nu (ar trebui oare) să facem cele rele, ca să vie cele bune? - Precum suntem huliți și precum zic unii că am învățat noi. Osândirea acestora dreaptă este.

9. Așadar îi întrecem cu ceva pe ei? Nicidecum. Pentru că mai înainte am învinuit și pe Iudei și pe Elini, că toți sunt sub păcat,

10. Precum este scris: Nu este drept nici unul;

11. Nu este cine să înțeleagă, nu este cine să caute pe Dumnezeu.

12. Toți s'au abătut, împreună s'au făcut netrebniți; nu este cine să facă binele, nu este niciunul.

13. Mormânt deschis este gâtul lor; cu limbile lor viclenesc; venin de aspidă este pe buzele lor.

14. Gura lor este plină de bleștume și de amărăciune;

15. Grăbite sunt pricioarele lor să verse sânge.

16. Pustire și necaz este în căile lor,

17. Și calea păcii nu au cunoscut-o.

18. În ochii lor nu este frica lui Dumnezeu.

19. Noi știm însă că toate câte le poruncește legea, celor ce sunt sub lege le poruncește, ca toată gura să se astupe și toată lumea să fie vinovată înaintea lui Dumnezeu.

20. Pentru că din faptele legii niciun om nu se va îndrepta înaintea lui, de vreme ce prin lege vine cunoștința păcatului.

21. Căci iată, dreptatea lui Dumnezeu, cea mărturisită de lege și de proroci, s'a arătat acum afară de lege.

22. Dreptatea lui Dumnezeu (s'a arătat) prin credința în Iisus Hristos la toți și peste toți cei ce cred; căci nu este oseblire.

23. Pentru că toți au păcătuit

11: Ps. 14, 1—3; Ps. 53, 2—4.

13: Ps. 5, 10; 140, 4.

14: Ps. 10, 7.

15: Is. 59, 7—8.

18—19: Ps. 36, 2.

și s'au lipsit de slava lui Dumnezeu.

24. Și în dar sunt îndreptați, cu harul lui, prin răscumpărarea cea întru Hristos Iisus,

25. Pe care l-a rânduit Dumnezeu drept jertfă de ispășire prin credința în sângele lui, spre arătarea dreptății lui, pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute,

26. În vremea îndelungei răbdări a lui Dumnezeu, ca să se arate dreptatea lui în vremea de acum, dovedindu-se pe sine drept și îndreptând pe cei ce este din credința în Iisus.

27. Deci, unde este pricina de laudă? S'a înlăturat. Prin care lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

28. Socotim deci că din credință se va îndrepta omul, fără faptele legii.

29. Au doară Dumnezeu este numai al iudeilor, nu și al păgânurilor? Fără îndoială și al păgânurilor.

30. Pentru că unul este Dumnezeu care va îndrepta prin credință pe cei tăiați împrejur și pe cei netăiați împrejur (iarăși) prin credință.

31. Dar înlăturăm noi oare prin credință legea? Nicidecum, ci înțărăm legea.

4.

Avraam chip și pildă despre îndreptarea prin credință. Mărturia lui David.

Ce vom zice dară că a dobândit după trup părintele nostru Avraam?

2. Dacă Avraam s'a îndreptat din fapte, are laudă, dar nu la Dumnezeu.

3. Căci ce zice scriptura? Și Avraam a crezut lui Dumnezeu și i s'a socotit lui întru dreptate.

4. Celui ce lucrează plata nu i se socotește ca dar, ci ca un drept.

5. Iar celui ce nu lucrează, ci crede întru cel ce îndreptează pe cel necredincios, credința lui i se socotește întru dreptate.

6. Precum și David numește fericit pe omul cărui Dumnezeu îi socotește dreptatea fără de fapte, (zicând):

7. Fericitii cărora s'au iertat fără-delegile și cărora s'au acoperit păcatele!

8. Fericit bărbatul cărui Dumnezeu nu-l va socoti păcatul!

9. Deci, fericirea aceasta este ea oare numai pentru cei tăiați împrejur, sau și pentru cei netăiați împrejur? De vreme ce zicem că lui Avraam s'a socotit credința întru dreptate.

10. Dar cum i s'a socotit lui? Când era tăiat împrejur, sau când era netăiat împrejur? Nu când era tăiat împrejur, ci când era netăiat împrejur.

11. Iar semnul tăierii împrejur l-a luat ca o pecete a dreptății pentru credința ce o va avea când era netăiat împrejur; ca să fie el părintele tuturor celor ce cred, nefiind tăiați împrejur, și să li se socotească și lor întru dreptate,

12. Și în același timp părinte al celor tăiați împrejur. Dar nu al

celor numai tăiați împrejur, ci și umblă pe urmele credinței părintelui nostru Avraam din vremea în care era netăiat împrejur.

13. Că nu prin lege a primit Avraam și seminția lui făgăduința că va moșteni lumea, ci prin dreptatea cea din credință.

14. Căci dacă moștenitorii sunt cei ce au legea, zadarnică s'a făcut credința și s'a stricat făgăduința.

15. Pentru că legea naște mânia; căci unde nu este lege, acolo nu este nici călcare de lege.

16. De aceea (moștenirea) este din credință, ca să fie din dar și ca făgăduința să rămâne stătătoare la toți urmașii, nu numai celor ce au legea, ci și celor ce au credința lui Avraam, care este părintele nostru al tuturor,

17. Precum este scris: Părinte al multor neamuri te-am pus; pentru că a crezut în Dumnezeu, cel ce înviază pe cei morți și cheamă la ființă cele ce nu sunt.

18. Avraam cu nădejde împotriva nădejdii a crezut că va fi tată al multor neamuri, după cum i s'a spus: Așa va fi sămânța ta.

19. Și n'a blăbit în credință văzându-și trupul său cel amorțit, că era aproape de o sută de ani, și pântecul cel amorțit al Sarei,

20. Și nu s'a îndoit cu necredință în făgăduința lui Dumnezeu, ci s'a întărit în credință, dând slavă lui Dumnezeu,

21. Căci el era încredințat că ce l-a făgăduit (Dumnezeu), puternic este să și împlinească.

4. 3: Fac. 15, 6.

7: Ps. 32, 1—2.

17: Fac. 17, 5.

19: Fac. 15, 5.

22. De aceea credința lui i s'a socotit intru dreptate.

23. Dar nu s'a scris numai pentru el, că i s'a socotit lui intru dreptate,

24. Ci și pentru noi, cărora va să ni se socotească, nouă celor ce credem intru cel ce a sculat din morți pe Iisus Hristos, Domnul nostru.

25. Care s'a dat pentru păcatele noastre și s'a sculat pentru îndreptarea noastră.

5.

*Roadele îndreptării prin credință.
Adam și Hristos.*

Drept aceea, îndreptați fiind din credință, pace avem cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos.

2. Crezând în el, am dobândit și apropiere la darul acesta intru care stăm și ne laudăm intru nădejdea mării lui Dumnezeu.

3. Și nu numai atât, ci ne laudăm și intru necazuri, bine știind că necazul naște răbdare,

4. Iar răbdarea încercare, iar încercarea nădejde,

5. Iar nădejdea nu rușinează; pentru că dragostea lui Dumnezeu s'a revărsat în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ni s'a dat nouă.

6. Pentru că Hristos, încă pe când noi eram neputincioși, la plinirea vremii a murit pentru cei necredincioși.

7. Cu greu va muri cineva (chiar) pentru un drept. Încă pentru

un (om) bun s'ar mai putea hotărî cineva să moară.

8. Ci Dumnezeu și-a dovedit dragostea sa către noi prin aceea, că Hristos a murit pentru noi, când eram încă păcătoși.

9. Deci, cu atât mai vărtos acum, îndreptați fiind prin sângele lui, ne vom mântui printrânsul de mânia (lui Dumnezeu).

10. Căci, dacă vrășmași fiind noi, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai vărtos, după ce ne-am împăcat, ne vom mântui prin viața lui.

11. Dar nu numai atât, ci ne și laudăm cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care am dobândit acum împăcarea.

12. De aceea, precum printru om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea și așa moartea a trecut la toți oamenii, pentru că în acela toți păcătuieră, -

13. Căci păcatul era în lume și înainte de lege, dar nefiind legea păcatul nu se socotea.

14. Ci moartea a domnit dela Adam până la Moise și peste cei ce n'au păcătuit, după asemănarea greșelii lui Adam, care era chipul celui ce avea să vie.

15. Dar nu e cu greșala, cum e cu darul. Căci dacă prin greșala unuia au murit mulți, cu atât mai vărtos harul lui Dumnezeu și darul prin harul unui om, Iisus Hristos, va prisosi pentru mulți.

16. Și, în rodurile lui, darul nu seamănă cu păcatul unuia; pentru că păcatul unuia duce la osândă, iar darul care iartă multe greșale, la îndreptare.

17. Căci de vreme ce pentru greșala unuia moartea a domnit

prin unul, cu atât mai vărtos cei ce au primit belșugul harului și al darului dreptății vor domni intru viață prin unul, Iisus Hristos. -

18. Așa dar, precum prin greșala unuia toți oamenii au fost osândiți, așa și prin îndreptarea unuia tuturor oamenilor s'a dat dreptul la viață.

19. Căci precum prin neascultarea unui om s'au făcut mulți păcătoși așa prin ascultarea unuia mulți se vor face drepti.

20. Însă a venit legea și a înmulțit greșala. Dar unde s'a înmulțit păcatul, acolo a prisosit harul,

21. Pentru că, precum păcatul a domnit spre moarte, așa și harul să domnească, prin dreptate, spre viață veșnică, prin Iisus Hristos Domnul nostru.

6.

Faptele bune se cuvine să urmeze credinței. Îndemn la viața cea duhovnicească.

Ce vom zice, dară? Rămâneam vom în păcat, ca să se înmulțească darul?

2. Nicidecum! Căci noi cari am murit păcatului, cum vom mai trăi întrânsul?

3. Nu știți oare că toți câți întru Iisus Hristos ne-am botezat, întru moartea lui ne-am botezat?

4. Deci, prin botez ne-am îngropat împreună cu el în moarte, ca precum Hristos s'a sculat din morți prin slava Tatălui, așa și noi intru înnoirea vieții să umblăm.

5. Căci de vreme ce ne-am în-

preunat cu el într-o asemănare morții lui, așa părtași vom fi și învierii lui,

6. Bine știind, că omul nostru cel vechiu s'a răstignit împreună cu dânsul, ca să se strice trupul păcatului și să nu mai fim noi robii păcatului.

7. Pentru că cel ce a murit n'a slobozit de păcat.

8. Și dacă am murit împreună cu Hristos, credem că împreună cu dânsul vom și viețui.

9. Știind că Hristos, după ce a înviat din morți, nu mai moare, că moartea nu-l mai stăpânește pe dânsul.

10. Căci moartea îndurată de el a fost moartea păcatului, odată pentru totdeauna; iar viața pe care o trăește el, o trăește lui Dumnezeu.

11. Așa și voi socotiți-vă că sunteți morți păcatului și vii lui Dumnezeu intru Iisus Hristos, Domnul nostru.

12. Să nu stăpânească deci păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să ascultați de poftele lui,

13. Nici să vă faceți mădularele voastre arme ale nedreptății păcatului; ci vă înfățișați înaintea lui Dumnezeu ca niște înviați din morți și mădularele voastre ca niște arme ale dreptății lui Dumnezeu.

14. Pentru că păcatul nu vă mai stăpânește pe voi, căci nu mai sunteți sub lege, ci sub har.

15. Atunci? Păcatul-vom oare fiindcă nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum.

16. Au nu știți că de vă dați cuiva spre ascultare ca rob, rob sunteți celui de care ascultați? (Adecă) sau păcatului spre

22: Fac. 15, 6.

25: Is. 53, 4-5.

moarte, sau ascultării (de Dumnezeu) spre dreptate.

17. Ci mulțumim lui Dumnezeu că (deși) ați fost robi ai păcatului, acum ați ascultat din inimă de povața învățurii căreia v'ați dăruit,

18. Și izbăvind-vă de păcat, v'ați făcut robi dreptății.

19. Omeneste grăesc, pentru slăbiciunea firii voastre. Precum v'ați făcut mădulele voastre roabe necurăției și fărădelegii spre fărădelege, tot așa vă faceți acum mădulele voastre roabe dreptății spre sfințenie.

20. Căci când erați robi păcatului, erați slobozi față de dreptate.

21. Și ce roade ați avut atunci? Roade de cari acum vă rușinați, pentru că sfârșitul lor este moartea.

22. Iar acum, când v'ați izbăvit de păcat și v'ați făcut robi lui Dumnezeu, aveți roada voastră întru sfințenie, iar sfârșitul: viața veșnică.

23. Pentru că plata păcatului este moartea, iar darul lui Dumnezeu este viață veșnică întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

7.

Slăbiciunea firii omului. Lupta dintre trup și duh.

Au nu știți, fraților, doară grăesc unor cunosători ai legii, că legea are stăpânire peste om numai câtă vreme el trăiește?

2. Căci femeia măritată e legată prin lege de bărbatul său, cât el trăiește; iar, de la murit bărbatul, s'a deslegat de legea bărbatului.

3. Drept aceea, dacă trăind bărbatul ei se mărită cu alt bărbat, preacurvă se cheamă; iar dacă moare bărbatul, slobodă este de lege, ca să nu fie preacurvă măritându-se cu alt bărbat.

4. Așa și voi, frații mei, ați murit față de lege prin trupul lui Hristos, ca să fiți ai altuia, ai celui ce a înviat din morți, ca să aducem roadă lui Dumnezeu.

5. Căci când eram în trup, paștile păcatelor, cele (arătate) lui lege, lucrau întru mădulele noastre, ca să aducem roade morții.

6. Acum însă, când am murit față de lege de care eram legați, suntem slobozi, ca să slujim (lui Dumnezeu) în duhul cel nou, iar nu în slova veche.

7. Ce vom zice, dară? Este oare legea păcat? Nicidecum! Dar păcatul nu l-am cunoscut, fără numai prin lege. Căci pofta nu a fi știut-o, de n'ar fi zis legea: Să nu poftesci!

8. Ci prilej luând păcatul prin poruncă, a stărnit în mine tot felul de pofte. Căci fără lege păcatul este mort.

9. Și eu am trăit cândva fără de lege, dar când a venit porunca, păcatul a înviat.

10. Iar eu am murit. Și porunca cea dată mie spre viață, s'a arătat a-mi fi spre moarte.

11. Pentru că păcatul, luând poruncă dela poruncă, m'a omorât și m'a omorât prin ea.

12. Drept aceea, legea este sfântă și porunca e sfântă și dreaptă și bună.

7. 7: leq. 20, 17.

13. Atunci, oare, ce era bun mi s'a făcut mie moarte? Nicidecum! Ci păcatul, ca să se arate păcat, m'a adus moarte prin ce era bun, pentru că păcatul, prin poruncă, să se facă peste măsură de păcătos.

14. Căci știu că legea este duhovnicească, dar eu sunt trupesc, vândut păcatului.

15. Pentru că nu știu ce fac; că nu fac ceea ce voesc, ci tocmai ceea ce urăsc, aceea fac.

16. Iar dacă fac ceea ce nu voesc, laud legea că este bună.

17. Ci acum, nu eu fac acestea, ci păcatul care locuiește în mine.

18. Pentru că știu că în mine, oarecă în trupul meu, nu locuiește ceva bun. Căci de voi voi voesc, dar de făcut nu fac binele.

19. Pentru că nu fac binele pe care-l voesc, ci răul pe care nu-l voesc, acela îl fac.

20. Iar dacă fac ceea ce nu voesc, laud, nu fac eu aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

21. Drept aceea, află în mine cel care vreau să fac binele, legea, ca ce este rău se leagă de mine.

22. Căci, după omul cel dinăuntru, mă bucur de legea lui Dumnezeu,

23. Dar văd în mădulele mele alta lege oștindu-se împotriva legii minții mele și dându-mă rob legii păcatului care este în mădulele mele.

24. Tăcâlos om sunt eu? Cine mă va izbăvi de acest trup adusător de moarte?

25. Mulțămesc lui Dumnezeu: prin Iisus Hristos Dumnezeuul nostru! Deci dar, eu însumi, cu min-

tea mea, slujesc legii lui Dumnezeu, iar cu trupul, legii păcatului.

8.

Schimbarea patimilor prin ostenirea cea după Duh. Credința cloșii, fiți ai lui Dumnezeu fiind, sunt slobozi de osândă. Dragoștea către Hristos.

Drept aceea, nicio osândă nu mai apasă acum asupra celor ce sunt întru Hristos Iisus.

2. Căci legea duhului vieții întru Hristos Iisus m'a izbăvit de legea păcatului și a morții.

3. Pentru că ceea ce legea nu a putut, căci era slabă față de trup, a salvărit Dumnezeu trimițând pe Fiul său întru asemănarea trupului păcătos și, pentru păcat, osândind păcatul în trup,

4. Ca dreptatea legii să se plinească întru noi cari nu umblăm după trup, ci după duh.

5. Căci cei ce umblă după trup, la cele trupești se gândesc; iar cei ce umblă după duh, la cele duhovnicești.

6. Ci poftele trupului sunt moarte, iar poftele duhului, viață și pace.

7. Pentru că poftele trupului sunt vrășmașe lui Dumnezeu, căci legii lui Dumnezeu nu se supun, că nici nu pot.

8. Și cei ce sunt în trup nu pot plăcea lui Dumnezeu.

9. Voi însă nu sunteți în trup, ci în duh, căci Duhul lui Dumnezeu locuiește întru voi. Iar dacă cineva nu are duhul lui Hristos, acela nu este al lui.

10. Iar de este Hristos întru voi, atunci trupul vă este mort

pentru păcat, iar duhul vă este viu, pentru sfințenie.

11. Iar dacă duhul celui ce a sculat pe Iisus Hristos din morți locuiește întru voi, atunci el va face viu și trupurile voastre cele muritoare, pentru duhul lui care locuiește întru voi.

12. Drept aceea, fraților, nu trupului suntem datori, ca să viețuim după trup.

13. Că de viețuiți după trup, veți muri; iar de veți omori cu duhul faptele trupului, veți fi vii.

14. Pentrucă toți căți (se lasă) purtați de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt filii ai lui Dumnezeu.

15. Doar n'ați primit încă duhul robiei, ca să vă temeți, ci ați primit duhul înfierii întru care strigăm: Avva, Părinte!

16. Insuși Duhul acesta mărturisește împreună cu duhul nostru că suntem filii ai lui Dumnezeu.

17. Deci, dacă suntem filii, suntem și moștenitori; moștenitori, adică ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori ai lui Hristos, de vreme ce pătimim împreună cu dănsul, ca împreună cu dănsul să ne și preamărim.

18. Și eu socotesc că pătimirile vremii de acum nu se pot asemăna cu slava cea viitoare care va să se descopere întru noi.

19. Căci dorul făpturii așteaptă cu nerăbdare descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

20. Că făptura nu de voie s'a supus deșertăciunii, ci din pricina celui ce a supus-o pe ea,

21. Cu nădejdea, că și făptura aceasta va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să se bucure de

mărita slobozenie a fiilor lui Dumnezeu.

22. Căci știm că toată făptura împreună suspină și împreună zădărnicește în durerile nașterii, până acum.

23. Și nu numai atât, ci și noi cari avem pârgha Duhului, noi singuri suspinăm întru noi, așteptând înfierea, izbăvirea trupului nostru.

24. Căci prin nădejdea (aceasta) ne-am mântuit. Însă nădejdea care se vede nu mai este nădejde; că ceea ce vede cineva, la ce are mai și nădăjdui?

25. Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

26. Așijderea și Duhul ne înălțărește întru slăbiciunile noastre, căci noi nu știm (nici) să ne rugăm cum se cuvine; ci stăgna Duhul se roagă pentru noi, cu suspinuri negrăite.

27. Iar cel ce cerează inimile știe care este cugetul Duhului, căci după voia lui Dumnezeu se roagă pentru sfinți.

28. Și știm că celor ce iubesc pe Dumnezeu și sunt chemați după voia lui, toate li se lucrează spre bine.

29. Căci pe cari mai înainte nu cunoșteam, mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, ca el să fie cel întâi născut între mulți frați.

30. Iar pe cari mai înainte nu hotărât, pe aceștia i-a și chemat și pe cari i-a chemat, pe aceștia i-a și îndreptat; iar pe cari i-a îndreptat, pe aceștia i-a și preamărit.

31. Ce vom zice dară, la ce socotea? De este Dumnezeu pentru noi, cine este împotriva noastră?

32. Pentrucă celce nu a crușat pe Fiul său, ci l-a dat pe el pentru noi toți, cum nu ne va dăruia nouă împreună cu el și toate (cele celelalte)?

33. Cine va ridica pără împotriva aleșilor lui Dumnezeu, când Dumnezeu este cel ce îndreptează?

34. Cine va osândi, când Hristos este cel ce a murit, ba mai bine oare a înviat și stă de dreapta lui Dumnezeu, rugându-se pentru noi?

35. Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Oare necazul, sau strămtoarea; sau prigoana, sau foametea, sau golăteala, sau nevoia, sau sabia?

36. (Căci) precum este scris: Pentru tine suntem omorâți toată ziua; socotim-ne-am ca niște oi de junghiere.

37. Ci întru toate acestea suntem biruitori cu puterea celui ce ne-a iubit pe noi.

38. Pentrucă încredințat sunt că nici moartea, nici viața, nici îngeri, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare,

39. Nici înălțimea, nici adâncul, nici altă făptură oarecare nu poate să ne despărtească pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

9.

Israilul cel căzut. Chemarea păcătoșilor. Israilul cel adevărat.

Adevărul spun întru Hristos, nu mint, și martor imi este cugetul meu întru Duhul Sfânt,

B. 36: Ps. 44, 23.

2. Că mare imi este înfristarea și neîncetată durerea inimii mele.

3. Pentrucă aş dori să fiu lepădat eu însumi dela Hristos pentru frații mei, (pentru) rudele mele după trup,

4. Cari sunt Israilitenii, a căroră este înfierea și slava și așezămintele și rânduiala legii și slujba (dumnezească) și făgăduințele;

5. Ai căroră sunt părinții și din cari este Hristos după trup, celce este peste toate, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.

6. Ci nu ca și cum ar putea să cadă cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu toți cari sunt din Israil sunt și Israiliteni.

7. Nici pentrucă sunt sămânța lui Avraam, sunt toți și filii; căci s'a zis: Întru Isaac va fi sămânța ta.

8. Adecă, nu filii trupului sunt filii lui Dumnezeu, ci celce sunt filii făgăduinței, acela se vor socoti urmași.

9. Căci cuvântul făgăduinței acesta este: Voi veni pe vremea aceasta și Saara va avea un fiu.

10. Dar nu numai atât, ci s'a întâmplat la fel și cu Rebeca, zămislind ea (gemeni) dela părințele nostru Isaac.

11. Că încă nefiind ei născuți, nici făcând ceva bine sau rău, ca rânduiala lui Dumnezeu cea după alegere să nu rămale atârătoare de fapte, ei de cel ce cheamă,

12. I s'a zis ei: Cel mai mare va sluji celui mai mic!

9. 7: Fac. 21, 12.

9: Fac. 18, 10.

12: Fac. 25, 23.

13. Precum este scris: Pe Iacob l-am iubit, iar pe Isaac l-am urit.

14. Ce vom zice dară? Nu cumva este nedreptate la Dumnezeu? Nicidecum!

15. Căci lui Moise așa l-a grăit: Milui-voi pe care vreau să-l miluiesc și idura-mă-voi de care vreau să mă îndur.

16. Așa dar (miluirea) nu atârna nici de cel ce voește, nici de cel ce aleargă (după ea), ci de Dumnezeu, cel ce miluiește.

17. Căci zice scriptura, lui Fa-raon: Chiar spre aceasta te-am ridicat, ca să arăt întru tine puterea mea și ca să se vestească numele meu peste tot pământul.

18. Așa dar pe cine voește îl miluiește, iar pe cine voește îl împietrește.

19. Dar, imi vei zice: Atunci pentru ce mai osândește? Că voi! lui cine-l poate sta împotriva?

20. Ci, o omule, tu cine ești, de-ai ceri socoteală lui Dumnezeu? Poate oare vasul să zică celui ce l-a făcut pe el: Pentru ce m'ai făcut așa?

21. Nu este oare olarul stăpân peste lut, ca din aceeaș frământătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste?

22. Și (ce este) dacă Dumnezeu vrând să-și arate mânia și să-și descopere puterea sa, a suferit, întru multă răbdare, vasele mîniel sale gătite spre pierzanie?

23. Și (ce-i) dacă vrea să-și arate bogăția slavei sale asupra vaselor

miliei, de mai nainte gătite spre slavă,

24. Adecă asupra noastră, pe cari ne-a și chemat, nu numai dintre Iudei, ci și dintre păgani.

25. Precum zice la Osie: Chema-voi pe cel ce nu este poporul meu, poporul meu, și pe cea ne-iubită, iubită.

26. Și va fi că în locul unde s'a zis lor: Voi nu sunteți poporul meu, acolo se vor chema fii ai lui Dumnezeu celui viu.

27. Iar Isala strigă despre Is-rail: Dacă numărul fiilor lui Is-rail va fi ca nisipul mării, numai în-mășița se va mântui.

28. Pentrucă repede și deplin va săvârși Domnul pe pământ ceea ce a hotărât.

29. Și precum a zis mai înainte Isala: Dacă Domnul Savaot nu ne-ar fi cruțat nouă sămânță, am fi ajuns ca Sodoma și cu Gomora ne-am fi asemănat.

30. Ce vom zice dar? Păgani cari nu umblau după dreptate au dobândit dreptatea, însă după dreptatea cea din credință.

31. Iar Is-rail umblând după legea dreptății, n'a dobândit (pe aceasta).

32. Pentruce? Pentrucă (n'a umblat după ea) prin credință, ci prin faptele legii, și s'a poticnit de piatra poticnirii,

33. Precum este scris: Iar pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală; și tot cel

25: Osia 2, 25.

26: Osia 2, 1.

27: Is. 10, 22-23.

29: Is. 1, 9.

33: Is. 8, 14, 28, 16.

13: Mat. 1, 2-3.

15: Is. 33, 19.

17: Is. 9, 16.

20: Is. 45, 9.

21: Is. 18, 6.

ce va crede întru el, nu se va rușina.

10.

Iudeii au căutat îndreptarea din faptele legii, iar nu din sfârșitul legii, care este Hristos. Îndreptarea prin credință este de obște: și pentru Iudeu și pentru păgân.

1. Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu este, ca ei să se mântuiască.

2. Pentrucă, martor le sunt eu, nu cu pricepere.

3. Căci necunoscând dreptatea lui Dumnezeu și căutând să-și pule dreptatea lor, dreptății lui Dumnezeu nu s'au supus.

4. Căci sfârșitul legii este Hristos, spre îndreptare tot celui ce crede.

5. Într'adevăr Moise scrie despre îndreptarea care vine din lege, că omul care o va împlini, viu va fi printrânsa.

6. Despre dreptatea cea din credință însă așa grăește: Să nu zici întru inima ta: Cine se va sui în cer?

7. Sau: Cine se va pogori întru adânc? - adecă să ridice pe Hristos din morți.

8. Dar ce zice scriptura? Aproape de tine cuvântul, în gura ta și în inima ta, adecă cuvântul credinței pe care o propovăduim.

9. Că de vei mărturisi cu gura pe Domnul Iisus și vei crede în inima ta că Dumnezeu l-a ri-

dicat pe el din morți, te vei mântui.

10. Căci cu inima credem că să ne îndreptăm, iar cu gura mărturisim că să ne mântuim.

11. Pentrucă zice scriptura: Tot cel ce crede în el, nu se va rușina.

12. Căci nu se faceosebire între Iudeu și Elin, pentrucă acelaș este Domnul tuturor, și el îmbogățește pe toți cel ce-l chiamă pe el.

13. Căci oricine va chema nume Domnului se va mântui.

14. Dar cum vor chema pe acela întru care n'au crezut? Și cum vor crede în acela de care n'au auzit? Și cum vor auzi fără de propovăduitor?

15. Și cum vor propovădui, de nu se vor trimite? Precum este scris: Cât sunt de frumoase picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc cele bune!

16. Ci nu toți au ascultat de Evanghelie. Căci zice Isala: Doamne, cine a crezut cele auzite dela noi?

17. Deci credința vine din auzire, iar auzirea din cuvântul lui Dumnezeu.

18. Ci întreb: Oare n'au auzit? Dimpotrivă: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii au ajuns cuvintele lor.

19. Și (iarăși) întreb: Oare n'a întes Is-rail? Moise răspunde cel dintâi: Eu voi întărâta răvna voastră prin cel ce nu este poporul meu, și cu un popor neînțelegător vă voi mânia pe voi.

11: Is. 28, 16.

13: Is. 3, 5.

15: Is. 52, 7.

16: Is. 53, 1.

18: Ps. 19, 5.

19: A doua Lege 32, 21.

10, 5: Lev. 18, 5.

6: A doua Lege 30, 12-13.

8: A doua Lege 30, 14.

20. Iar Isaia îndrăznește și zice: Aflatu-m'au cei ce nu m'au căutat și arătat-m'am celor ce nu au întrebat de mine.

21. Iar către Israel zice: Toată ziua am întins mâinile mele către poporul cel neascultător și îndărătnic.

11.

Necredința iudeilor a adus mântuirea păgânilor. Aceștia să nu se semească însă, fiindcă la urmă și iudeii se vor mântui.

Intreb, deci: Oare lepădat-a Dumnezeu pe poporul său? Nicidecum! Că și eu sunt Israelitean din sămânța lui Avraam, din neamul lui Veniamin.

2. Dumnezeu n'a lepădat pe poporul său pe care de mai înainte l-a cunoscut. Nu știți oare ce zice scriptura despre Ilie? (Iată cum se jeluia el lui Dumnezeu, împotriva lui Israel, zicând:

3. Doamne, pe prorocii tăi l-au omorât și altarele tale le-au surpat, și eu am rămas singur și acum caută (să-mi la) viața.

4. Dar ce-i spune lui Dumnezeu? Păstratu-mi-am mie șapte mii de bărbați cari nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal.

5. Tot așa și în vremea de acum s'a păstrat o rămășiță, după alegerea darului.

6. Iar de este după dar, nu mai este după fapte; căci altfel darul n'ar mai fi dar.

20: Is. 65, 1.

21: Is. 65, 2.

11. 2: 1 Reg. 19, 10, 14.

4: 1 Reg. 19, 18.

7. Atunci ce-i? Israel n'a dobândit ce a căutat; iar cei aleși au dobândit; și ceilalți s'au întărit.

8. Precum este scris: Datu-le-a Dumnezeu duh de toropeală, ochi ca să nu' vază și urechi ca să nu' auză, până în ziua de astăzi.

9. Și David zice: Facă-se masă lor cursă și laț spre poticnirea și răsplata lor;

10. Intunece-se ochii lor, ca să nu' vază, și splina lor garbovească-se pentru totdeauna!

11. Intreb, deci: Oare poticnitu s'au ca să cază (pentru totdeauna)? Nicidecum! Ci prin poticnirea lor a venit mântuirea păgânilor, ca să răvnească la (mântuirea) lor.

12. Dacă însă poticnirea lor este bogăție pentru lume și împuținare lor bogăție pentru păgâni, cât mai mult ar fi: venirea tuturor (la credință)!

13. Căci vă grăesc vouă, păgânilor (veniți la credință): Tocmai fiindcă sunt apostol al neamurilor, imi slăvesc slujba mea,

14. Că doar voi izbuti să stănesc răvna celor din neamul meu și să mântuesc pe vreunii dintrăni.

15. Căci dacă lepădarea lor adus împăcare lumii, ce vă fi primirea lor, dacă nu o (adevărată) înviere din morți?

16. Pentru că de este sfântă pârghia (sfântă) este și frământătura; și de este sfântă rădăcina, (sfinte) sunt și ramurile.

17. Iar dacă unele din ramuri s'au frânt, iar tu, maslin sâmbete,

8: Is. 29, 10; A doua Lege 29, 3.

9: Ps. 69, 23-24.

le-ai altoit în locul lor și te-ai făcut părtaș rădăcinii și mustului maslinului,

18. Nu te lăuda față de ramuri. Iar de te lauzi, (să știi că) nu tu ești rădăcina, ci rădăcina (te ține) pe tine.

19. Dar vei zice: Frântu-s'au ramurile, ca să mă altoesc eu.

20. Bine. Ele s'au frânt pentru necredință. Nu te trufi deci, ci teme-te;

21. Căci dacă Dumnezeu n'a cruțat ramurile cele firești, nu te va cruța nici pe tine.

22. Vezi, dar, bunătața și asprimea lui Dumnezeu: Asprimea lui față de cei ce au căzut, și bunătațe față de tine, de vei rămânea în (această) bunătațe. Iar de nu, și tu vei fi tălat.

23. Dar de nu vor rămânea în necredință, și aceia se vor altoi, căci puternic este Dumnezeu să-i altoască iarăși.

24. Că dacă tu te-ai tătat din maslinul cel din fire sălbatec și în chip nefiresc te-ai altoit în maslinul cel bun, cu atât mai vărtos aceștia, cari sunt firești, se vor altoi în maslinul lor.

25. Pentru că nu voesc să nu știți voi, fraților, taina aceasta, ca să nu vă credeți în înțelepciunea voastră; căci împlinirea unei părți din Israel s'a făcut (numai) până ce va intra deplin numărul păgânilor;

26. Așa că tot Israelul se va mântui, precum este scris: Veni-vă din Ston Izbăvitorul și va abate necredința dela Iacov;

26: Ps. 14, 7; Is. 59, 20; Ier. 31, 11.

27. Și acesta este legământul meu cu ei, când voi ridica păcatele lor.

28. (Judecați) după Evanghelle, adevărat că ei sunt vrășmași, din pricina voastră; dar după alegere, ei sunt iubiți, pentru părinții lor.

29. Căci Dumnezeu nu-și mai ia înapoi darurile sale și chemarea.

30. Că precum voi neascultători ați fost cândva de Dumnezeu, iar acum ați fost miluiți prin necredința acestora,

31. Așa și aceștia, acum sunt nescultători, ca prin miluirea voastră și ei să se miluiască.

32. Pentru că Dumnezeu l-a însculțat pe toți într-o neascultare, ca pe toți să-i miluiască.

33. O adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu? Cât de necuprinse sunt judecățile lui și cât de neurmate căile lui!

34. Căci: cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul lui?

35. Sau cine l-a dat lui (ceva) mai înainte, ca să i se răsplătească?

36. Pentru că dintrânsul și printrânsul și întrânsul sunt toate. A lui este mărirea în veci. Amin.

12.

Indemnuri la oileșturi într-o sfințenie. Înțeleapta întrebuire a darurilor.

Rogu-vă, dar, pe voi, fraților, pentru îndurările lui Dumnezeu, să vă puneți înainte trupurile voastre ca o jertfă vie,

34: Is. 40, 13; Iov 15, 8; Ier. 23, 18.

sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu și ca o înțeleaptă slujbă a voastră.

2. Să nu vă asemenați chipului veacului acestuia, ci să vă schimbați prin înnoirea minții voastre, ca să cunoașteți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit.

3. Căci în vârtutea darului ce mi s'a dat mie spun tuturor celor ce sunt între voi, să nu năzuiescă mai sus decât li se cade să năzuiescă; ci fiecare să cugete cu mintea întreagă, după măsura credinței pe care l-a împărțit-o Dumnezeu.

4. Căci precum într'un trup avem multe mădulare și mădularele n'au toate aceeași lucrare,

5. Așijderea și noi, cei mulți, un trup suntem întru Hristos și fiecare din noi suntem mădulare unul altuia,

6. Având însă daruri de multe feluri, după harul care ne este dat nouă, (să le întrebuințăm cu înțelepciune); Având (darul) prorociei (să prorocim), după măsura credinței;

7. Având (darul) slujbei să stăruim în slujbă; având (darul) propovăduirii să propovăduim;

8. Având (darul) indemnării să indemnăm. De suntem împărțitori, să împărțim într'u nevălesug; de suntem ispravnici, într'u osârdie să stăruim; de suntem miluitori, să miluim cu inimă bună.

9. Dragostea voastră să fie nefățarnică. Uriți răul și lipiți-vă de bine.

10. Iubiți-vă unul pe altul cu dragoste frățească, iar în cinstire dați-vă înțelegere unul altuia.

11. În osârdie fiți nelenevoși, arzând cu duhul și slujind Domnului.

12. Bucurați-vă într'u nădejde, într'u necazuri fiți răbdători, într'u rugăciune stăruitori.

13. Luați parte la trebuințele sfinților; fiți gata să primiți pe streini.

14. Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc pe voi; binecuvântați și nu blestămați.

15. Bucurați-vă cu cei ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng.

16. Uniți-vă în cugete unul cu altul, nu năzuiviți la (locurile) cele înalte, ci umblați după cele smerite. Nu vă țineți înțelepți într'u voi înșivă.

17. Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău, ci îngrijiți-vă de binele tuturor oamenilor.

18. Dacă se poate, din partea voastră trăiți în pace cu toți oamenii.

19. Nu vă răzbunați voi singuri, iubiților, ci dați loc mâniai (lui Dumnezeu). Căci scris este: A mea este răzbunarea; eu voi răsplăti, zice Domnul.

20. Drept aceea, de flămânzește vrășmașul tău, dă-i să mănânce; de însetează, adapă-l pe el; căoi făcând aceasta cărbuni de foc vei grămădi pe capul lui.

21. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruește răul cu binele.

12. 17: Is. 5, 21; Prov. 3, 4.

19: Lev. 19, 18; A doua Lege 12, 35; Prov. 25, 21—22.

13.

Tot sufletul să se supue stăpânirilor. Dragostea față de aproapele.

Tot sufletul să se supue stăpânirilor celor mai înalte. Că nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu, iar cele ce sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite.

2. De aceea, cel ce se împotrivesc stăpânirii, rânduitei lui Dumnezeu se împotrivesc; iar cel ce se împotrivesc, osândă își vor lua lorși.

3. Că dregătorii nu sunt frică pentru fapta cea bună, ci pentru cea rea. Deci, vorești să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele și vei avea laudă dela dânsa.

4. Căci dregătorul este slujitor al lui Dumnezeu spre binele tău. Iar de faci rău, teme-te; că nu în zadar poartă sabia. Căci el este slujitor al lui Dumnezeu și izbândașul mănii lui asupra celui ce face răul.

5. De aceea trebuie să vă supuneți nu numai de frica mănii, ci și din (indemnul) cugetului.

6. Căci de aceea plătiți și dați; pentru că (dregătorii) sunt slujitori ai lui Dumnezeu, indeletnicindu-se statornic cu aceasta.

7. Dați, dar, tuturor celor ce vă sunt datori: celui cu dajdia, dajde; celui cu vama, vamă; celui cu frica, frică; celui cu cinstea, cinste.

8. Nimănui cu nimic nu fiți datori, fără numai cu iubirea unul către altul; că cel ce iubește pe aproapele a împlinit legea.

9. Pentru că: Să nu curvești, să nu uciži, să nu furi, să nu fi măturie mincinoasă, să nu porți — și oricare altă poruncă în acest cuvânt se cuprinde: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

10. Dragostea nu face rău aproașului; drept aceea dragostea este plinirea legii.

11. Și aceasta, pentru că înțelegeți (porunca) vremii, că acum este ciasul să ne trezim din somn, căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât când am crezut.

12. Noaptea a trecut, iar ziua s'a apropiat; să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm în armele luminii.

13. Să umblăm ca (la lumina) zilei, nu în ospete și în beții, nu întru curvii și întru fapte de rușine, nu întru pizne și pizmă.

14. Ci vă îmbrăcați întru Domnul nostru Iisus Hristos și purtarea de grijă a trupului să nu o prefăceți în poftă.

14.

Purtarea cu cei slabi în credință. Să nu smintim pe fratele nostru.

Pe cel slab în credință primim-l (cu dragoste), nu ispitindu-l gândurile.

2. Că unul crede că (poate) să mănânce de toate, iar cel slab mănâncă legume.

3. Cel ce mănâncă pe cel ce nu mănâncă să nu-l defăimeze; iar cel ce nu mănâncă pe cel ce mănâncă să nu-l osândească; pen-

13. 9: Lev. 20, 13—17.
10: leq. 19, 18.

trucă Dumnezeu l-a primit și pe dănsul.

4. Tu cine ești ca să judeci pe sluga altuia? Înaintea Domnului său stă sau cade. Și va sta, căci Dumnezeu e puternic a-l face pe dănsul să stea.

5. Unul osebește zilele întreolaltă, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare cu mintea sa se încredințează.

6. Cel ce socotește ziua (legată), pentru Domnul o socotește; și cel ce nu o socotește (legată), pentru Domnul nu o socotește. Cel ce mănâncă pentru Domnul mănâncă, pentru că mulțamește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă și mulțamește și el lui Dumnezeu.

7. Căci nimeni din noi nu trăește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine.

8. Că de trăim, pentru Domnul trăim, și de murim, pentru Domnul murim; deci, ori de trăim, ori de murim, ai Domnului suntem.

9. Căci Hristos pentru aceea a murit și a înviat, ca să domnească și peste cei morți și peste cei vii.

10. Atunci, tu de ce judeci pe fratele tău? Sau tu, de ce defăimezi pe fratele tău? Căci toți vom sta înaintea judecății lui Hristos.

11. Pentru că scris este: Viu sunt eu, zice Domnul. Tot genunchiul se va pleca înaintea mea și toată limba va mărturisi pe Dumnezeu.

12. Așa dar fiecare din noi își va da seama de sine înaintea lui Dumnezeu.

14. 11: Is. 45, 23.

13. Deci, să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci mai vărtos aveți grija aceasta să nu dați frațelui vostru pricină de poticnire sau de sminteală.

14. Eu știu și sunt încredințat întru Domnul Iisus că nimic nu este spurcat în sine, fără numai celui ce i se pare ceva că e spurcat, pentru acela este spurcat.

15. Ci dacă fratele tău se mănănește pentru vreo mâncare, lată nu mai umbli după cum (cere) dragostea. Nu pierde cu mâncarea ta pe acela pentru care o murit Hristos.

16. Să nu se hulească, dar, lucrul vostru cel bun.

17. Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie întru Duhul Sfânt.

18. Iar cel ce slujește lui Hristos întru acestea, este bine plăcut lui Dumnezeu și laudat de oameni.

19. Să căutăm cele ce sunt ale păcii și cele ce sunt spre zidirea cea dintre noi.

20. Nu strica pentru mâncare lucrul lui Dumnezeu. Căci toate sunt curate; ci rău este pentru omul care prin mâncarea sa smintește pe altul.

21. Mai bine este să nu mănânci carne și să nu beai vin, nici să faci lucruri de care fratele tău se poticnește, sau se smintește, sau slăbește în credință.

22. Tu ai credință? Păstrează pentru tine însuși, înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judecă singur întru ceea ce alegete.

23. Iar cel ce se îndoaiești cu gândul, dacă mănâncă se osâ-

dește, pentru că nu a lucrat din credință; și tot ce nu este din credință, este păcat.

15.

Indemnuri la frățescă oțeluire. Pavel arată slujba Evangheliei plină de el.

Noi, cei tari, datorii suntem să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și nu nouă să plăcem. 2. Fiecare din noi să facă ce este bine spre plăcere aproapelui, spre zidirea lui.

3. Căci și Hristos nu luiși singur a căutat să placă, ci precum este scris: Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea.

4. Iar câte s-au scris mai înainte, spre învățătura noastră s-au scris, ca prin răbdare și mângâierea scripturilor nădejde să avem.

5. Și Dumnezeu răbdării și al mângâerii să vă dea vouă putința să fiți uniți în cugete, întreolaltă, întru Hristos Iisus,

6. Ca toți într'un suflet și cu o gură să preamăriți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

7. Deci dar, primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v'a primit pe voi întru mărirea lui Dumnezeu.

8. Căci vă spun că Iisus Hristos s'a făcut slujitor al tărierii împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele date părinților.

9. Iar păgânii preamăresc pe Dumnezeu pentru mila lui, pre-

cum este scris: Pentru aceasta te voi preamuri între neamuri, Doamne, și voi lauda numele tău.

10. Și iarăși zice (Scriptura): Veseliți-vă, neamuri, cu poporul lui!

11. Și iarăși: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-l pe el toate popoarele!

12. Iar Isala zice și el: Din rădăcina lui Iese va odrăslî cel ce se va scula să domnească peste neamuri, și întru acela vor nădăjdui neamurile.

13. Iar Dumnezeu nădejdi să vă umple pe voi de toată bucuria și pacea, întru credință, ca să prisosească nădejdea voastră prin puterea Duhului Sfânt.

14. Cât despre mine, eu sunt încredințat, frații mei, că sunteți plini de bunătate și de toată știința, putându-vă povățui unii pe alții.

15. Ci v'am scris vouă mai cu îndrăsneală, fraților, spre a vă mai aduce aminte (de unele lucruri), în puterea darului ce mi s'a dat mie de Dumnezeu,

16. Ca să fiu slujitor al lui Iisus Hristos printre păgâni, slujind cu sfințenie Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca jertfa neamurilor să fie bine primită, sfințită întru Duhul Sfânt.

17. Drept aceea, întru Hristos Iisus pot să mă laud cu slujba mea către Dumnezeu.

18. Că n'aș cuteza să spun că a fost ceva pe care Hristos să nu-l fi săvârșit prin mine, spre aducerea (la credință) a neamurilor, cu cuvântul și cu fapta,

10: A doua Lege 32, 43.

11: Ps. 117, 1.

12: Is. 11, 10.

15. 3: Ps. 69, 10.

9: Ps. 18, 50.

19. Cu puterea semnelor și a minunilor, cu puterea Duhului lui Dumnezeu, așa în cât din Ierusalim și din împrejurimile lui până în Ilirie am plinit propovăduirea Evangheliei lui Hristos.

20. Și astfel m'am nevoit să binevestesc nu acolo unde numele lui Hristos era cunoscut, ca să nu zidesc pe temelie streină.

21. Ci, precum este scris: Acela, cărora nu li s'a vestit despre el, îl vor vedea, și celce n'au auzit despre dânsul, îl vor înțelege.

22. De aceea am și fost de atâtea ori împiedecat să viu la voi.

23. Acum însă, ne mai având loc în aceste laturi, și având de mulți ani dorință să viu la voi,

24. (Voi veni) când voi merge în Ispania, căci nădăjduiesc să vă văz pe voi în trecere și să fiu călăuzit acolo de voi, după ce, mai întâi mă voi fi îndulcit în parte cu tovărășia voastră.

25. Acum merg în Ierusalim ca să duc ceva daruri sfinților.

26. Căci Machedonia și Ahala a binevoit să strângă ceva ajutoare pentru săracii sfinților din Ierusalim.

27. Au binevoit, dar le și sunt datori lor. Căci de vreme ce păgânii s'au împărțit de cele duhovnicești ale lor, datori sunt și ei să le slujească lor cu cele trupesti.

28. După ce imi voi fi împlinit această (sarcină) și le voi fi încredințat această roadă (a milei), voi merge pe la voi, în Ispania.

29. Și știu că venind la voi, voi veni cu belșugul binecuvântării lui Hristos.

21: Is. 52, 15.

30. Ci vă rog pe voi, fraților, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și pentru dragostea Duhului Sfânt, ca împreună cu mine să vă luptați, rugându-vă pentru mine lui Dumnezeu,

31. Ca să mă izbăvesc de cei necredincioși din Iudeea și ca dăruia mea să fie bineprimită de sfinții din Ierusalim,

32. Încât, dacă va vrea Dumnezeu, cu bucurie să viu la voi și să mă mângâi împreună cu voi.

33. Iar Dumnezeuul păcii să fie cu voi, cu toți. Amin.

16.

Pavel încredințează creștinilor din Roma pe Fivi, slujitoarea bisericii din Chenhreea. Închinăciunea lui Pavel către toți. Lauda lui Dumnezeu.

Vă încredințez vouă pe Fiv, sora noastră, care este slujitoarea bisericii din Chenhreea,

2. Ca să o primiți pe ea întru Domnul, după cum se cuvine (să fie primiți) sfinții și să o ajutați întru toate câte i-ar trebui, căci și eu a ajutat pe mulți, și chiar pe mine.

3. Spuneți închinăciune Priscilei și lui Achila, împreună lucrătorii mei întru Hristos Iisus,

4. Cari pentru viața mea și-au pus (în primejdie) grumazii lor și cărora nu numai eu le mulțămesc, ci și toate bisericile păgânilor,

5. Și celorce se adună în casa lor. Spuneți închinăciune lui Epifanet, iubitului meu care este pășor. Așel întru Hristos.

6. Spuneți închinăciune Mariei, care s'a ostenit mult pentru noi.

7. Spuneți închinăciune lui Andronic și lui Iunie, rudele mele și tovarășii mei de temniță, cari sunt vestiți între apostoli și cari mai înainte de mine au fost întru Hristos.

8. Spuneți închinăciune lui Amplie, iubitul meu întru Domnul.

9. Spuneți închinăciune lui Urban, împreună lucrătorul nostru întru Hristos, și lui Stahie iubitul meu.

10. Spuneți închinăciune lui Apeli cel încercat întru Hristos. Spuneți închinăciune celor ce sunt din casa lui Aristovul.

11. Spuneți închinăciune lui Irodion, ruda mea. Spuneți închinăciune celor ce sunt din ai lui Narchis, cari sunt întru Domnul.

12. Spuneți închinăciune Trifonului și Trifosei, cari s'au ostenit întru Domnul. Spuneți închinăciune Persidei celei iubite, care mult s'a ostenit întru Domnul.

13. Spuneți închinăciune lui Ruf cel ales întru Domnul și mamei lui și a mea.

14. Spuneți închinăciune lui Asinari, lui Flegon, lui Ermie, lui Patrova, lui Erma și fraților celor ce sunt împreună cu ei.

15. Spuneți închinăciune lui Filolog și Iuliei, lui Nireu și surorii lui și lui Olimpan și tuturor sfinților celor ce sunt împreună cu ei.

16. Închinați-vă unii altora cu încredințare sfântă. Închina-se vouă toate bisericile lui Hristos.

17. Și vă rog pe voi, fraților, să vă păziți de cei ce fac desbinări și sminteli împotriva învăță-

turii pe care ați primit-o; să vă feriți de ei.

18. Pentrucă unii ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Iisus Hristos, ci pântecelui lor, și prin cuvinte blânde și prin momeli înșală inimile celor nevinovați.

19. Ci ascultarea voastră a ajuns (să fie cunoscută) de toți. Drept aceea mă bucur de voi și doresc să fiți înțelepți la bine și proști la rău.

20. Iar Dumnezeuul păcii va zdrobi în curând pe satana sub picioarele voastre. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu voi!

21. Închina-se vouă Timotei, tovarășul meu de lucru, și Luchie și Iason și Sosipatru, rudele mele.

22. Închina-mă vouă întru Domnul și eu, Tertie, cel ce am scris această carte.

23. Închina-se vouă Gale, gazda mea și a toată adunarea. Închina-se vouă Erast, vistiernicul cetății și fratele Cuart.

24. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi, cu toți. Amin.

25. Iar celui ce poate să vă întărească pe voi în evanghelia mea și în propovăduirea lui Iisus Hristos, după descoperirea tainei celei ascunse din veci,

26. Iar acum arătată prin scripturile prorocilor, din porunca veșnicului Dumnezeu și vestită tuturor neamurilor, spre aducerea lor la credință,

27. Lui Dumnezeu celui singur înțelept, lui fie, prin Iisus Hristos, mărirea în veci. Amin.

INTAIA CARTE A SFANTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE CORINTENI

1.

Mulțumiri lui Dumnezeu pentru credința Corintenților. Desbinările dintre ei. Crucea: nebunie pentru pieritori și puterea lui Dumnezeu pentru cei ce se mântuesc.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, chemat prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten,

2. Bisericii lui Dumnezeu, celei care este în Corint, (credincioșilor) celor sfințiți întru Hristos Iisus și celor chemați (să fie) sfinți, precum și tuturor celor ce, în ori ce loc s'ar găsi, chlamă numele Domnului nostru Iisus Hristos, al lor și al nostru;

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Cât despre voi, mulțumesc Dumnezeului meu pururea pentru darul lui Dumnezeu ce vi s'a dat vouă prin Iisus Hristos;

5. Căci prin el v'ați îmbogățit deplin întru tot cuvântul (învățăturii) și întru toată știința,

6. Precum s'a întâmplat întru voi și mărturisirea lui Hristos,

7. Încât nu sunteți lipsiți de nimic, acum când așteptați arătarea Domnului nostru Iisus Hristos.

8. El vă va și întări pe voi până la sfârșit, ca să fiți nevinovați în ziua Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Credincios este Dumnezeu prin care ați fost chemați la împărțirea Fiului său Iisus Hristos, Domnul nostru.

10. Și vă rog pe voi, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să grați la fel și să nu fie între voi desbinări, ci să fiți uniți în gânduri și în cugete.

11. Pentru că mi s'a vestit despre voi, fraților, de niște oameni de-al lui Hloe, că printre voi sunt certuri.

12. Adecă vreau să vă spun că fiecare din voi zice: Eu sunt al lui Pavel; eu sunt al lui Apolo; eu sunt al lui Chifa; iar eu sunt al lui Hristos.

13. Au doară s'a împărțit Iisus Hristos? Au doară Pavel s'a răstignit pentru voi? Sau întru numele lui Pavel v'ați botezat?

14

I CORINTHENI

2. 3

14. Mulțumesc lui Dumnezeu că nici pe unul din voi n'am botezat, fără numai pe Crisp și pe Gaie,

15. Ca să nu zică cineva că am botezat în numele meu.

16. Am botezat și casa lui Stefana; încolo nu știu să mai fi botezat pe altcineva.

17. Căci Hristos nu m'a trimis pe mine ca să botez, ci ca să vestesc Evanghelia, dar nu întru înțelepciunea cuvântului, ca să nu rămână zadarnică crucea lui Hristos.

18. Pentru că cuvântul crucii pentru cei pieritori este nebunie; dar pentru noi, cei ce ne mântulim, este puterea lui Dumnezeu.

19. Căci scris este: Pierdeți voi înțelepciunea înțelepților și știința celor învățați o voi lepăda.

20. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este ispititorul veacului acestuia? N'a arătat că Dumnezeu că înțelepciunea lumii acestuia este nebunie?

21. Că de vreme ce lumea prin înțelepciunea ei n'a cunoscut pe Dumnezeu, bine a voit Dumnezeu să mântuiască pe cei ce cred prin nebunia propoveduirii.

22. Pentru că laudei cer semne, dar El n'a căutat înțelepciune;

23. Ci noi propoveduim pe Hristos cel răstignit, sminteală pentru iudei și pentru Elini nebunie,

24. Dar pentru cei chemați, fie iudei, fie Elini, pe Hristos, puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Pentru că nebunia lui Dumnezeu mai înțeleaptă este decât

înțelepciunea oamenilor, și slăbiciunea lui Dumnezeu mai tare este decât puterea oamenilor.

26. Într'adevăr priviți la chemarea voastră, fraților, că nu sunteți mulți înțelepți din fire, nici mulți puternici, nici mulți de bun neam.

27. Ci Dumnezeu și-a ales pe cele nebune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți și Dumnezeu și-a ales pe cele slabe ale lumii, ca să rușineze pe cele tari;

28. Și Dumnezeu și-a ales pe cele de neam prost și pe cele nebăgate în seamă ale lumii și pe cele ce nu sunt, ca să strice pe cele ce sunt,

29. Ca nici un om să nu se laude înaintea lui.

30. Dela el sunteți, așa dară, voi întru Hristos Iisus, care s'a făcut pentru noi înțelepciune dela Dumnezeu și dreptate și sfințire și răscumpărare,

31. Ca, precum este scris: Cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.

2.

Puterea Evangheliei nu stă în măiestria cuvintelor, nici în înțelepciunea lumească, ci în înțelepciunea lui Dumnezeu.

Eu însumi, fraților, când am venit la voi, am venit să vă vestesc vouă mărturia lui Dumnezeu, dar nu cu meșteșugul cuvântului și al înțelepciunii.

2. Căci n'am voit să știu altceva între voi, fără numai pe Iisus Hristos, și pe acesta răstignit.

3. Așa am și fost la voi: întru

1. 10: Is. 29, 14.

31: 1er. 9, 22—23.

slăbiciune și întru frică și întru cutremur mare.

4. Învățătura și propovăduirea mea nu s'au făcut întru cuvintele meșugite ale înțelepciunii omenești, ci întru arătarea Duhului și a puterii,

5. Ca credința voastră să nu se întemeieze pe înțelepciunea omenească, ci pe puterea lui Dumnezeu.

6. Înțelepciune propovăduim și noi celor desăvârșiți; dar nu înțelepciunea veacului acestuia, nici a pieritoarelor stăpâniri ale veacului acestuia,

7. Ci vestim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ascunsă, pe care a rânduit-o Dumnezeu mai înainte de veac, spre slava noastră,

8. Pe care niciuna din stăpânirile veacului acestuia nu a cunoscut-o; căci de-ar fi cunoscut-o, n'ar fi răstignit pe Domnul slavel,

9. Ci, precum este scris: Cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, acestea le-a gătit Dumnezeu pentru cei ce-l iubesc pe dânsul.

10. Nouă însă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul său; că Duhul toate le pătrunde, până și adâncurile lui Dumnezeu.

11. Căci cine din oameni știe ale omului, fără numai duhul omului care este înrânsul? Așa și ale lui Dumnezeu nimeni nu le știe, fără numai Duhul lui Dumnezeu.

12. Noi însă n'am luat duhul lumii, ci duhul cel dela Dumne-

zeu, ca să cunoaștem cele dăruite nouă de Dumnezeu.

13. Acestea le și grăim, dar nu cu vorbe învățate dela înțelepciunea omenească, ci cu cele învățate dela Duhul Sfânt, lămurind (oamenilor) duhovnicești lucrurile duhovnicești.

14. Omul cel trupesc nu primește cele ce sunt dela Duhul lui Dumnezeu, pentru că acestea nebunle sunt pentru dânsul (și nu le poate înțelege), căci acestea se judecă duhovnicește.

15. Omul cel duhovnicesc însă toate le judecă, iar pe el nimeni nu-l judecă.

16. Pentru că cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-l învețe pe el? Noi însă, avem mintea lui Hristos.

3.

Hristos este temelia Bisericii. Cel ce zidesc pe această temelie, bine sau rău, se vor pândi în ziua judecării. Creștinii sunt biserică lui Dumnezeu.

Ci eu, fraților, n'am putut să vă grăesc vouă ca unor (oameni) duhovnicești, ci ca unor oameni trupești, ca unor prunci întru Hristos.

2. Cu lapte v'am hrănit pe voi, nu cu bucate, căci încă nu puteați (mânca) și încă nici acum nu puteți.

3. Pentru că încă tot trupești sunteți. Căci dacă este între voi pizmă și certuri și desbinări, nu sunteți oare trupești și nu umblați oare ca niște oameni (de rând)?

16: Is. 40, 13.

4. Căci, când cineva zice: Eu sunt al lui Pavel, iar altul: Eu sunt al lui Apolo, nu sunteți oare oameni (slabi)?

5. Dar cine este Pavel și cine este Apolo? (Nu sunt decât) niște slujitori prin cari ați crezut, fiecare precum i-a dat Domnul.

6. Eu am sădit, Apolo a udat; dar creșterea Dumnezeu a făcut-o.

7. De aceea nici cel ce sădește nu este ceva, nici cel ce udă, ci numai Dumnezeu care dă creșterea.

8. Cel ce sădește și cel ce udă sunt deopotrivă, și fiecare-și va lua plata sa după osteneala sa.

9. Pentru că noi suntem împreună lucrătorii lui Dumnezeu; voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, zidăria lui Dumnezeu.

10. Eu, după harul ce-mi este dat mie de Dumnezeu, ca un meșter înțelept, am pus temelia; iar altul a zidit pe ea. Ci fiecare să ia seama cum zidește.

11. Căci altă temelie nimeni nu poate să pule, afară de cea care este pusă și care este Iisus Hristos.

12. Iar de zidește cineva pe această temelie aur, argint, pietre de umpe, lemne, fân, ori trestie,

13. Lucrul fiecăruia se va vedea; îl va arăta ziua Domnului, căci în foc se va dovedi și foarea lui va lămuri cum va fi lucrul fiecăruia.

14. Și dacă lucrul celui ce a zidit va rămânea, plată va lua.

15. Iar dacă lucrul lui va arde, el va păgubi; el se va mântui totuși, însă așa ca prin foc.

16. Au nu știți că sunteți biserică lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu lucrăște întru voi?

17. De va strica cineva biserică lui Dumnezeu, strică-și va Dumnezeu pe acela; pentru că biserică lui Dumnezeu este sfântă, și (aceasta) sunteți voi.

18. Nimeni pe sine să nu se înșele: De i se pare cuiva între voi că este înțelept în veacul acesta, să se facă nebun, ca să fie înțelept.

19. Pentru că înțelepciunea lumii acestuia este nebunle înaintea lui Dumnezeu. Că scris este: El prinde pe cei înțelepți întru viclășugul lor.

20. Și iarăși: Domnul cunoaște gândurile înțelepților că sunt deșerte.

21. Drept aceea, nimeni să nu se laude cu oamenii, căci toate sunt ale voastre:

22. Și Pavel și Apolo și Chifa și lumea și viața și moartea și cele de acum și cele viitoare, toate sunt ale voastre;

23. Iar voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

4.

Vrednicia apostolească. Necuvînta desbinărilor. Smerenia și suferințele apostolilor. Lauda lui Timotei.

Așa să ne socotească pe noi oamenii, ca pe niște slujitori ai lui Hristos și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu.

2. Iar la ispravnicie, ceea ce se caută mai mult este ca să fie cineva găsit credincios.

3. Cât despre mine, mie prea puțin îmi pasă cum mă judecați voi, sau cum (mă judecă) ceilalți oameni; ba nici eu însumi nu mă judec pe mine.

2. 9: Is. 64, 3.

4. Pentru că nu mă știu vinovat cu nimic; dar nu întru aceasta mă simt drept, ci (în aceea) că cel ce mă judecă pe mine este Dumnezeu.

5. Drept aceea, nu judecați nimic înainte de vreme, adevărat până ce nu va veni Domnul care va scoate la lumină cele ascunse în întuneric și va arăta sfaturile inimilor; și atunci fiecare va avea dela Dumnezeu lauda (cuvântul).

6. Ci acestea le-am spus, fraților, despre mine și despre Apolo, pentru voi, pentru ca din pilda noastră să învățați și să nu gândiți mai mult decât este scris, și să nu vă mândriți unul față de altul.

7. Că cine te alege pe tine (dintr-un altii)? Și ce al, ce n'ai fi primit? Iar dacă ai și primit, pentru ce te lauzi ca și cum n'ai fi primit?

8. Iată, sunteți sătui! Iată v'ați îmbogățit! Fără de noi ați ajuns domni! O, măcar de ați fi ajuns, ca să domniți și noi împreună cu voi!

9. Căci mi se pare că Dumnezeu pe noi apostoli n'are arătat ca pe cel mai de pe urmă oameni, ca pe niște osândiți la moarte, pentru că priveliște ne-am făcut lumii, și ingerilor și oamenilor.

10. Noi suntem nebuni pentru Hristos, iar voi înțelepți întru Hristos. Noi slabi, iar voi tari; voi slăviți, iar noi de ocară.

11. Până în ceasul de acum flămânzim și însetoșăm și suntem goi și pătimim și suntem prizonieri.

12. Și ostenim, lucrând cu mâinile noastre. Ocăriți fiind, grăim de bine, prizonieri fiind, răbdăm;

13. Huliți fiind, mângâiem. Ne-am făcut gunoii lumii, lepădându-ne de noi înșine, pentru toți, pentru acum.

14. Nu vă scriu acestea ca să vă înfrunți, ci ca să vă povățuiască ca pe niște fii iubiți ai mei.

15. Că de ați avea zece mii de dascăli întru Hristos, însă nu aveți mulți părinți, căci întru Hristos Iisus eu v'am născut pe voi prin Evangheliile.

16. Rogu-vă dar, ca mie să-mi urmați.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pe Timotei, care este fiul meu iubit și credincios întru Domnul. El vă va aduce vouă aminte cu cuvintele cele ce sunt întru Hristos, precum învăț eu pretutindenea în orice biserică.

18. Pentru că nevenind eu la voi, unul s'au semețit.

19. Ci voi veni la voi degrabă de va vrea Domnul, și voi cunoaște atunci nu cuvântul, ci ceea ce s'au semețit, ci puterea lui.

20. Că împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere.

21. Ce voiți? Să viu la voi în toaie, sau cu dragoste și cu duioasă blândețe?

5.

Impotriva celor desfrânați

Se aude că între voi este desfrânare și anume o desfrânare cum nici printre păgâni nu se găsește, ca cineva să aibă pe soția mea tatălui său.

2. Iar voi v'ați semețit, în loc să fi plâns mai bine, ca să scoată din mijlocul vostru cel ce a săvârșit o faptă ca aceasta!

3. Eu însă nefiind la voi cu trupul, dar eu duhul fiind de față acolo, iată, așa am judecat ca și cum aș fi fost de față, pe cel ce a făcut una ca aceasta:

4. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă împreună cu duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus,

5. Să dați satanei pe unul ca acela, spre petrea trupului, ca sufletul să se mântuiască în ziua Domnului Iisus.

6. Semeția voastră nu este bună. Nu știți oare că puțin aluat doborâște toată frământătura?

7. Curățiți, dar, aluatul cel vechi, ca să fiți frământătură nouă, precum și sunteți fără de aluat. Căci mielul nostru de Paști, Hristos, pentru noi s'a jertfit.

8. De aceea să prăznuim nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul amănii și al vicieșugului, ci cu simțurile curățite și ale adevărului.

9. Să scriș-vă în scrisoarea mea, ca să nu vă amestecați cu desfrânații.

10. Însă nu cu toți desfrânații din lume, sau cu lăcomii, sau cu răpitori, sau cu slujitorii idoloilor, căci atunci ar trebui să vă despărțiți din lumea aceasta.

11. Ci eu v'am scris să nu vă amestecați cu vreunul care, nu fiind frate, este (totuși) desfrânat, sau lăcom, sau slujitor idoloilor, sau ocăritor, sau bețiv, sau răpitor; cu unul ca acesta nici să mâncați împreună.

12. Căci ce am eu să judec din afară? Însă pe cel din mijloc oare nu îl judecați voi?

13. Iar pe cel din afară îl va

judeca Dumnezeu. Deci, scoateți afară pe cel rău dintre voi.

6.

Creștinii să nu se judece înaintea păgânilor. Sfaturi împotriva desfrânării.

Îndrăznește oare cineva din voi, având vreo pără împotriva altuia, să se judece la cel necredincios și nu la cel sfânt?

2. Nu știți oare că sfinții vor judeca lumea? Și dacă voi veți judeca lumea, sunteți oare ne vrednici să judecați pricinile atât de mici?

3. Au nu știți că noi vom judeca pe ingeri? Cu cât mai vărtos, dar, cele lumești?

4. Deci, de aveți judecăți lumești, pe cei nebăgați în seamă din biserică să-i puneți să judece!

5. V'o spun aceasta, ca să vă rușinați. Într'adevăr, nu este între voi niciun înțelept care să poată judeca pricinile dintre frați?

6. Ci frate cu frate se judecă, și aceasta înaintea celor necredincioși!

7. Destul de rușine pentru voi că aveți judecăți unul cu altul. Pentru ce nu suferiți mai bine strâmbătatea? Pentru ce nu răbdați mai bine paguba?

8. Ci voi înșivă faceți strâmbătate și aduceți pagubă; și încă fraților voștri!

9. Au nu știți că nedreptii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiti; nici curvarii, nici slujitorii idoloilor, nici preacurvarii, nici marelui, nici sodomiiți,

10. Nici furii, nici lacomi, nici bețivi, nici ocăritorii, nici răpitorii, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

11. Și așa ați fost unii! Ci v'ați spălat, ci v'ați sfințit, ci v'ați îndreptat întru numele Domnului Iisus și întru Duhul Dumnezeului nostru.

12. Toate imi sunt slobode, dar nu toate mi sunt de folos; toate mi sunt slobode, dar eu nu mă voi lăsa biruit de nimic.

13. Bucatele sunt pentru pântece, iar pântecele pentru bucate. Dar Dumnezeu va strica și pe unul și pe celelalte. Trupul însă nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup.

14. Dumnezeu, care a sculat din morți pe Domnul, ne va scula și pe noi cu puterea sa.

15. Au nu știți că trupurile voastre sunt mădularele lui Hristos? Lua-voi deci mădularele lui Hristos spre a le face mădulare ale desfrânării? Ferească Domnul!

16. Sau nu știți că cel ce se lipește de-o desfrânată se face un trup (cu ea)? Căci s'a zis: Vor fi un amândoi un trup.

17. Iar cel ce se lipește de Domnul este un duh cu el.

18. Fugiți de desfrânare! Căci ori ce păcat pe care-l săvârșește omul este afară de trup; iar desfrânatul păcătuiește în însuși trupul său.

19. Au nu știți că trupul vostru este lăcaș al Duhului Sfânt care locuiește întru voi și pe care-l

aveți dela Dumnezeu? Și (nu știți) că nu sunteți ai voștri?

20. Căci sunteți cumpărați cu preț mare! Preamăriți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru.

7.

Despre căsătorie și despre necăsătorie.

Iar la cele ce mi-ați scris (vă răspund): Bine este pentru om să nu se atingă de femeie.

2. Dar pentru a (se feri) de desfrânare, fiecare bărbat să-și aibă femeia sa și fiecare femeie să-și aibă bărbatul său.

3. Bărbatul datornica dragostei să-și dea femeii; așijderea și el, ca și eu, mea bărbatului.

4. Femeia nu este stăpână pe trupul său, ci bărbatul; așijderea, nici bărbatul nu este stăpân pe trupul său, ci femeia.

5. Nu vă lipsiți unul de altul, fără numai prin buna învoială până la o vreme, ca să vă îndupleți cu postul și cu rugăciunea și iarăși să fiți împreună, ca să nu vă ispitească pe voi satana cu pricina neînfrânării voastre.

6. Aceasta o spun însă ca în sfat, iar nu ca o poruncă.

7. Pentru că aș dori, ca toți oamenii să fie cum sunt eu. Ci eu care îmi are darul său dela Dumnezeu: unul așa, altul într'alt fel.

8. Iar celor necăsătoriți și celor care nu sunt căsătoriți, le spun: Bine este de voi rămâne ca mine.

9. Dacă însă nu se vor putea înfrâna, să se căsătorească; fiindcă mai bine este să se căsătorească decât să arză.

10. Iar celor căsătoriți le poruncesc, nu eu, ci Domnul: Femeia de bărbat să nu se despartă.

11. Iar de se va despărți, să nu se mai mărite, sau să se împace cu bărbatul său. Și nici bărbatul să nu-și lase femeia.

12. Iar celorlalți eu le spun, nu Domnul: Dacă vreun frate are o femeie care nu crede, și ea va voi să viețuiască cu el, să nu o lase pe ea.

13. Și femeia, de are bărbat care nu crede, și acela va voi să viețuiască cu dânsa, să nu-l lase pe el.

14. Pentru că bărbatul necredincios se sfințește prin femeia credincioasă, și femeia necredincioasă se sfințește prin bărbatul credincios. Altfel, fiil voștri ar fi necurați; iar acum sunt sfinți.

15. Dacă însă celce nu crede vrea să se despartă, despartă-se. În asemenea împrejurări nu este vinovat fratele sau sora; căci spre Dumnezeu n-avea chemat pe noi Dumnezeu.

16. Căci de unde știi tu, femeie, dacă vei mântui bărbatul? Sau de unde știi tu, bărbate, că-ți vei mântui femeia?

17. Însă fiecare, precum i-a dat Dumnezeu, fiecare precum l-a chemat Domnul, așa să rămână. Eu poruncesc în toate bisericile.

18. De este cineva chemat, fiind căsătorit, să nu se ascunză. Dacă cineva chemat întru netăierea împrejuri? Să nu se taie împrejuri.

19. Tăierea împrejuri nu este nimic, și netăierea împrejuri (tot) nimic nu este; ci paza poruncilor lui Dumnezeu (este totul).

20. Fiecare să rămâne în starea

în care (era când) a fost chemat.

21. Ai fost chemat fiind rob? Nu te grăbi! Ci chiar dacă poți să fi slobod, rămâi mai bucuros așa.

22. Că robul chemat întru Domnul, slobodul Domnului este; așijderea și cel ce este chemat slobod, este robul lui Hristos.

23. Sunteți cumpărați cu preț mare! Nu vă faceți robi oamenilor.

24. Fraților, fiecare întru ce a fost chemat, întru aceea să rămâne înaintea lui Dumnezeu.

25. Cât despre fecioare, nu am poruncă dela Domnul. Vă dau însă sfat, ca un miluit dela Domnul ca să fiu vrednic de crezare.

26. Socotesc, dar, că aceasta este bine pentru nevoia ceasului de acuma: Bine este pentru ori cine să fie așa (cum se găsește).

27. Legatu-te-ai cu femeie? Nu căuta deslegare. Deslegatu-te-ai de femeie? Nu căuta femeie.

28. Dacă însă te însori, nu greșești; și fata dacă s'a mărită nu greșește. Dar unii ca aceștia vor avea necaz în trupul lor. Iar eu aș dori să vă cruț pe voi.

29. Aceasta v'o spun, fraților, că de acum vremea este scurtă; așa că și cel ce are femeie să fie ca și cum n'ar avea;

30. Și cei ce plâng, ca și cum n'ar plânge; și cei ce se bucură, ca și cum nu s'ar bucura; și cei ce cumpără, ca și cum n'ar stăpâni;

31. Și cei ce se folosesc cu lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi; că chipul lumii acestuia trece.

32. Și eu aș vrea, ca voi să fiți

fără de grijă. Cel necăsătorit se grijește de ale Domnului, cum să placă Domnului,

33. Iar cel căsătorit se grijește de ale lumii, cum să placă femeii.

34. Femeia măritată se deosebește de fecioară. Cea nemăritată se grijește de ale Domnului, cum să placă Domnului, ca să fie sfântă și cu trupul și cu sufletul; iar cea măritată se grijește de ale lumii, cum să placă bărbatului.

35. Și aceasta o spun spre folosul vostru; nu ca să vă pun cătuși, ci ca să slujiți. Domnului cu bună cuvință și fără sminteală.

36. Iar de i se pare cuiva că ar fi o necinste pentru fecioara sa să-și treacă tinerețile și astfel trebuie să se mărite, facă ce vrea, că nu greșește; mărite-se.

37. Dar cine are inimă neclintită și nu e strămtorat de nicio nevoie, ci fiind stăpân pe voia sa, a hotărât întru inima sa să păzească fecioria fetei sale, bine face.

38. Deci dar, cel ce își mărită fata bine face; iar cel ce nu o mărită și mai bine face.

39. Femeia este legată prin lege câtă vreme bărbatul ei trăiește. Iar dacă-l moare bărbatul, slobodă este să se mărite cu cine vrea, dar numai întru Domnul.

40. Ci după sfatul meu este mai fericită dacă va rămâne așa; și mi se pare că și eu am duhul lui Dumnezeu.

8.

Povește pentru mâncarea jertfelor idolești.

Cât despre cele ce se jertfesc idoleilor, știm că toți avem cu-

noștință. Însă cunoștința semețește, iar dragostea zidește.

2. De i se pare cuiva că știe ceva, încă n'a ajuns să cunoască precum se cade a cunoaște.

3. Iar de iubește cineva pe Dumnezeu, acela cunoscut este de Dumnezeu.

4. Despre mâncarea cărnurilor dela jertfele idolești știm că idolul nimica nu este în lume și cum eu nu este alt Dumnezeu fără nume unul.

5. Pentru că deși sunt unii care se zic dumnezei, fie în cer, fie pe pământ, căci sunt din belșug și dumnezei și domni,

6. Noi însă nu avem decât un singur Dumnezeu, Tatăl, dintru care sunt toate și noi întru dansul și un singur Domn, Iisus Hristos, prin care sunt toate și noi prin trântul.

7. Ci nu toți au cunoștința de aceasta. De aceea unii, după obiceiul lor de până acum (și crează în) idoli, mănâncă din cele jertfite idoleilor ca din jertfe cu adevărat idolești și cugetul lor fiind slab, se spurcă.

8. Dar mâncarea nu ne va da pe noi mai aproape de Dumnezeu. Căci nici de vom mânca nu câștigăm, nici de nu vom mânca nu păgubim.

9. Vedeți însă, ca nu cumva această slobozenie a voastră să fie sminteală pentru cei slabi.

10. Căci de te va vedea cineva pe tine, care ai cunoștință, ședând în capștea idoleilor, oare știința ta slabă fiind, nu se va îndemna să mănânce din jertfele idolești?

11. Și, din pricina cunoștinței

ale, va pleri fratele tău cel slab pentru care a murit Hristos!

12. Și astfel, greșind împotriva fraților și lovind în cugetul lor cel slab, împotriva lui Hristos greșiți.

13. Drept aceea, dacă mâncarea amintește pe fratele meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu amintesc pe fratele meu.

9.

Slobozenia dela Dumnezeu și înfrânarea cea de bună voe. Viața noastră se aseamănă cu întrecerea dela alergări.

Au doară nu sunt apostol? Au doară nu sunt slobod? Au doară nu l-am văzut pe Iisus Hristos, Domnul nostru? Au doară voi nu amiteți lucrul meu întru Domnul?

2. Dacă altora nu le sunt apostol, vouă însă vă sunt; căci voi sunteți pecetea apostoliei mele întru Domnul.

3. Apărarea mea împotriva celor care mă judecă pe mine aceasta este.

4. N'avem oare dreptul să mâncăm și să bem?

5. N'avem oare dreptul să luăm cu noi de femei pe o soră a noastră, ca și ceilalți apostoli, ca și frații Domnului, ca și Chifa?

6. Oare numai eu singur și Varava n'avem dreptul să nu lucrăm?

7. Cine slujește vreodată în oaste sau în lea sa? Sau cine sădește vieți din roada ei nu mănâncă? Sau cine paște turmă și din laptele ei nu mănâncă?

8. Și oare numai după judecata noastră spun eu acestea? Oare legea nu spune și ea același lucru?

9. Căci în legea lui Moisi este scris: Să nu legi gura bouului care trează. Au doară de bou se grijește Dumnezeu aici?

10. Nu cumva cu adevărat pentru noi grăește? Negreșit că pentru noi s'a scris: Cel ce ară, întru nădejde e dator să are; și cel ce trează întru nădejde că va să aibă parte de roadă.

11. Dacă noi v'am sămănat vouă cele duhovnicești, oare mare lucru este de vom secera din ale voastre cele trupesti?

12. Dacă alții au acest drept asupra voastră, cu cât mai vădit noi! Dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta; ci toate le răbdăm, ca să nu aducem vreo zădărnire Evangheliei lui Hristos.

13. Au nu știți că cei ce lucrează cele sfinte din (prinoasele) bisericii mănâncă? Și cei ce slujesc altarului din ale altarului se împărtășesc?

14. Așa a rânduit Domnul și pentru cei ce propoveduesc Evanghelia, ca din Evanghelie să trăiască.

15. Eu însă nu m'am folosit cu nimic din acestea și nu v'am scris acestea, ca tot așa să mi se facă și mie. Căci mai bine aș muri decât să-mi zădărnicească cineva această laudă a mea.

16. Că de vestesc Evanghelia nu am cu ce să mă laud; pentru că o mare datorie zace asupra mea; și vai mie de nu voi binevesti!

17. Fără îndoială, de fac aceasta de bună voe, voi avea răsplătă; dar dacă o fac din silă, atunci

9. 9: A doua Lege 25, 4.

nu-mi împlinesc decât dregătoria mie încredințată.

18. Care este deci răsplata mea? Aceea că vestind Evanghelia fără de plată, nu mă folosesc de dreptul pe care mi-l dă Evanghelia.

19. Căci slobod fiind față de toți, tuturor m'am făcut rob, ca să dobândesc pe cât mai mulți.

20. Iudeilor m'am făcut ca un Iudeu, ca să dobândesc pe Iudei; celor de sub lege, ca un supus legii, măcar că eu nu sunt sub lege, ca să dobândesc pe cei de sub lege;

21. Celor fără de lege ca un fără de lege, măcar că având legea lui Hristos, eu nu sunt fără de legea lui Dumnezeu, ca să dobândesc pe cei fără de lege;

22. Celor neputincioși m'am făcut ca un neputincios, ca să dobândesc pe cei neputincioși. Tuturor toate m'am făcut, ca ori cum măcar pe unii să-i măntuesc.

23. Ci toate le fac pentru Evanghelie, ca să mă fac părtaș la ea.

24. Au nu știți că cei ce aleargă în locurile de întreceri aleargă toți, dar numai unul ia darul? Deci, alergați așa, ca să luați darul.

25. Însă tot cel ce se luptă, de toate se înfrânază. Și ei (o fac) ca să ia o cunună stricăcioasă; iar noi una nestricăcioasă.

26. Drept aceea, eu așa alerg și nu orbește. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care bate văzduhul;

27. Ci îmi strunesc trupul meu și îl robesc ascultării, ca nu cumva altora propovăduind, eu însumi să mă găsesc netrebnic.

10.

Sfaturi pentru ferirea de îmbulțeli și desfrânări. Cîna Domnului. Grijă de cei slabi.

Fraților, nu voesc să nu știți voi că părinții noștri toți au fost sub nor și toți au trecut prin mare.

2. Și prin Moise toți s'au botezat în nor și în mare,

3. Toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească,

4. Și toți au băut aceeași duhovnicească băutură; căci au băut din duhovnicească piatră care avea să vie. Iară platra era Hristos.

5. Dar cei mai mulți dintre ei nu au fost bineplăcuți lui Dumnezeu și au căzut în pustie.

6. Acestea însă au fost pentru noi, ca să nu fim posibilitori de rele, precum au fost aceia.

7. Nici slujitori idoloilor să nu vă faceți ca unii dintrînșii, precum este scris: Șezut-a poporul să mănânce și să bea și s'a sculat să joace.

8. Nici să curvim, precum au curvit unii din ei, și au căzut într-o zi douăzeci și trei de mii.

9. Nici să ispitim pe Domnul, precum l-au ispitit unii din ei, și au pierit de șerpi;

10. Nici să cărtiți, precum au cărtit unii dintre ei, și au pierit de (mânia) Pierzătorului.

11. Acestea toate s'au întâmplat ca pilde pentru ei, dar s'au scris spre învățătura noastră, ca celor ce am ajuns sfârșitul vecherilor.

12. De aceea, celui ce l se pare

10. 7: Iep. 32, 6.

că stă, să ia aminte să nu cază.

13. Pe voi nu v'a ajuns, fără numai ispită omenească. Dar bun este Dumnezeu; el nu vă va lăsa pe voi să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci odată cu ispita va găti și sfârșitul ei, ca s'o puteți suferi.

14. Drept aceea, iubiții mei, fugiți de slujirea idoloilor!

15. Vă vorbesc ca unor înțelepți. Chibzuți asupra celor ce vi le spun:

16. Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, nu este oare împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem nu este oare împărtășirea cu trupul lui Hristos?

17. Căci o pâine, un trup suntem noi cei mulți, pentru că toți ne împărtășim dintr'o pâine.

18. Priviți la Israelul cel trupesc: Cei ce mănâncă jertfele nu sunt oare părtași altarului?

19. Dar spun eu (prin aceasta) că idolul este ceva, sau ceea ce se jertfește idolului este ceva?

20. Nu, ci eu spun că cele ce se jertfesc păgânii, dracilor le jertfesc și nu lui Dumnezeu. Și nu voesc să vă faceți voi părtași dracilor.

21. Nu puteți bea și paharul Domnului, și paharul dracilor; nu puteți fi părtași mesei Domnului și mesei dracilor.

22. Întărâta-vom oare pe Domnul spre mânie? Nu cumva suntem mai tari decât el?

23. Toate îmi sunt slobode, dar nu toate îmi folosesc; toate îmi sunt slobode, dar nu toate zidesc.

24. Nimeni să nu caute (numai) de ale sale, ci fiecare și de ale altuia.

25. Măncați tot ce se vinde în măcelărie, nimic cercetând pentru cugetul vostru.

26. Căci al Domnului este pământul și toate câte sunt întrînsul. 27. Iar dacă cineva din cei necredincioși vă cheamă pe voi la masă și voiți să mergeți, măncați ori ce vi se pune înaintea, nimic cercetând pentru cugetul vostru.

28. Dar dacă va spune vouă cineva: Aceasta este carne jertfită idoloilor! - să nu măncați, de dragul celui ce v'a spus și pentru cugetul lui.

29. Nu e vorba deci de cugetul tău, ci de al celui alt. Și pentru ce să dau prilej ca slobozenia mea se fie judecată de cugetul altuia?

30. Dacă mănânc și mulțumesc, de ce să fiu hulit pentru ceea ce mulțumesc?

31. Așadară fie că măncați, fie că beți, fie că faceți altceva, toate spre mărirea lui Dumnezeu să le faceți.

32. Nu fiți sminteală nici pentru Iudei, nici pentru Elini, nici pentru biserică lui Dumnezeu.

33. Precum și eu într-o toate mă stiles să plac tuturor, necăutând folosul meu, ci al celor mulți, ca să se măntuiască.

11.

Despre buna rânduială din biserică și de la mesele de obște.

Urmați-mi mie, precum și eu urmez lui Hristos.

2. Ci vă laud pe voi, fraților, că de toate ale mele vă aduceți

26: Ps. 24, 1.

aminte și țineți predaniile precum vi le-am dat vouă.

3. Și voesc să știți, că Hristos este capul oricărui bărbat, iar bărbatul este capul femeii; iar capul lui Hristos este Dumnezeu.

4. Tot bărbatul care se roagă sau proroceste cu capul acoperit, își rușinează capul său.

5. Iar toată femeia care se roagă sau proroceste cu capul descvelit, își rușinează capul său, căci tot una este ca și cum ar fi rasă.

6. Pentrucă dacă femeia nu-și acopere capul, să se și tulză; iar dacă femeii îi e rușine a se tunde sau a se rade, să se acopere.

7. Căci bărbatul nu este dator să-și acopere capul, el fiind chipul și slava lui Dumnezeu. Femeia însă este slava bărbatului.

8. Căci nu bărbatul este (luat) din femeie, ci femeia din bărbat.

9. Și nu bărbatul s'a făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.

10. De aceea femeia este datoră să aibă acoperitoare pe cap, pentru ingerii (care sunt de față).

11. Totuși, întru Domnul nici femeia nu e fără bărbat, nici bărbatul nu e fără femeie.

12. Pentrucă precum femeia este din bărbat, așa și bărbatul este prin femeie, și toate sunt dela Dumnezeu.

13. Judecați înșivă: Cuvine-se oare ca femeia să se roage lui Dumnezeu neacoperită pe cap?

14. Au nu și singură firea vă învață pe voi, că dacă bărbatul își lasă părul, spre necinstea lui este?

15. Iar femeia de-și lasă părul, spre slava ei este, de vreme ce

părul este dat ei în loc de acoperitoare.

16. Iar de voește cineva să se pricească asupra acestei pricinii, (să știe că) noi nu avem un obicei ca acesta și nici biserica lui Dumnezeu.

17. Poruncindu-vă acestea, nu vă laud; că nu spre mai bine, ci spre mai rău vă adunați.

18. Căci, mai întâi, când vă adunați în biserică auz că se fac între voi desbinări; și în parte o crez.

19. Pentrucă trebuie să fie între voi și eresuri, ca cei lămurți să lase la iveală.

20. Apoi, dacă vă adunați în altă, nu se cheamă că mâncați cina Domnului.

21. Căci fiecare se silește să-și mănânce repede merindea lui, așa că unul este flămând, iar altul este beat.

22. N'aveți oare case, ca să măncați și să beți? Sau vreți să batjocoriți biserica lui Dumnezeu și să rușinați pe cei lipsiți? Ce să vă spun? Să vă laud? Pentru aceasta nu vă laud.

23. Căci eu am primit dela Domnul ceea ce v'am dat și vouă: Că Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vândut, a luat pâine,

24. Și mulțămind a frânt și a zis: (Luați, mâncați), acesta este trupul meu care (se frânge) pentru voi; aceasta să faceți întru pomenirea mea.

25. Așijderea și paharul, după cină, zicând: Acest pahar este legea cea nouă întru sângele meu; aceasta să faceți de câte ori veți bea, întru pomenirea mea.

26. Căci de câte ori veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, moartea Domnului veștiți, până când va veni.

27. Drept aceea, oricine cu nevrednicie va mânca pâinea aceasta, sau va bea paharul Domnului, vinovat va fi de trupul și sângele Domnului.

28. Ispitească-se deci omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar.

29. Pentrucă cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, osândă luiși mănâncă și bea, nesocotind trupul (Domnului).

30. De aceea mulți dintre voi sunt neputincioși și bolnavi, și mulți mor.

31. Că de ne-am judeca noi pe noi înșine, n'am fi judecați.

32. Dar judecându-ne Domnul, ne ceartă, ca să nu fim osândiți cu lumea.

33. Deci dar, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.

34. Iar dacă cineva este flămând, să mănânce acasă, ca să nu vă adunați spre osândă. Celelalte pricinii le voi rândui când voi veni.

12.

Darurile duhovnicești și întrebuintare.

Nu voesc însă, fraților, să nu aveți cunoștință și despre darurile duhovnicești.

2. Știți că, pe când erați păgâni, vă duceați către idoli cel fără de șiles, ca și cum ați fi fost trași.

3. De aceea vă arăt vouă, că precum nimeni grăind în du-

hul lui Dumnezeu nu zice: Ana-tema să fie Iisus, - tot așa nimeni nu poate numi pe Iisus Domn, fără numai întru Duhul Sfânt.

4. Darurile sunt felurite, dar Duhul este acelaș.

5. Și slujbele sunt felurite, dar Domnul este acelaș.

6. Și lucrările sunt felurite, dar e acelaș Dumnezeu care lucrează toate întru toți.

7. Ci arătarea Duhului se dă fiecăruia spre folosul (obștesc).

8. Căci unuia prin Duhul Sfânt i se dă cuvântul înțelepciunii, iar altuia, prin acelaș Duh, cuvântul cunoștinței;

9. Și unuia prin acelaș Duh (i se dă) credința; iar altuia prin acelaș Duh darul tămăduirilor;

10. Unuia puterea de a face minuni, iar altuia prorocie; unuia darul osebirii duhurilor, iar altuia (darul grăirii) în felurite limbi, și (iarăși) altuia tălmăcirea limbilor;

11. Și toate acestea le lucrează unul și acelaș Duh, împărțind fiecăruia deosebi, precum voește.

12. Căci precum trupul unul este și are mădulare multe și toate mădularele unui trup, multe fiind, alcătuiesc un singur trup, așa și Hristos.

13. Pentrucă noi toți ne-am botezat într'un Duh (ca să fim) un trup, fie Iudei, fie Elini, fie robi, fie slobozi; și toți dintr'un Duh ne-am adăpat.

14. Dar nici trupul nu este alcătuit dintr'un singur mădular, ci din multe.

15. De-ar zice picorul: Pentrucă nu sunt mână, nu sunt din trup - au doară de aceea nu ar mai fi el din trup?

16. Și de-ar zice urechea: Pentru că nu sunt ochi, nu sunt din trup – au doară de aceea nu ar mai fi ea din trup?

17. Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Și dacă tot (trupul) ar fi auz, unde ar fi mirosul?

18. Astfel, Dumnezeu a așezat mădulele (toate) și pe fiecare dintr-unsele în trup, precum a voit.

19. Căci de-ar fi toate un mădular, unde ar fi trupul?

20. Astfel, mădulele sunt multe, trupul însă e unul singur.

21. Nu poate ochiul să zică mâinei: N'am trebuință de tine. Sau iarăși: capul (nu poate zice) picioarelor: N'am trebuință de voi.

22. Dimpotrivă, mădulele trupului care se socotesc a fi mai slabe, sunt mai trebuincioase;

23. Și celor cari ne par mai de necinste în trup, acestora le dăm mai multă cinste; și cele nesocotite ale noastre cu mai multă cinste le îmbrăcăm.

24. Iar cele de cinste ale noastre n'au trebuință. Ci Dumnezeu a tocmit trupul așa, că celor mai de jos le-a dat mai multă cinste,

25. Ca să nu fie desbinare în trup, ci să se grijească mădulele unul de altul.

26. Deci, dacă un mădular pătimește, toate mădulele împreună pătimește; iar dacă un mădular se cinstește, toate mădulele se bucură împreună cu el.

27. Voi sunteți trupul lui Hristos și (fiecare) în parte mădular.

28. Și Dumnezeu l-a pus în biserică pe unii mai întâi: apostoli, al doilea proroci, al treilea dascăli, după aceea pe cei cu puterea (de a face) minuni, apoi pe cei cu da-

rul tămăduirilor, al milosteniilor, al cărmuirii și al grăirii în limbi.

29. Deci, oare toți sunt apostoli? Sau toți proroci? Sau toți dascăli? Sau toți făcători de minuni?

30. Sau toți au darul tămăduirilor? Sau toți grăesc în limbi? Sau toți tălmăcesc?

31. Voi însă râvniți darurile cele mai bune. Și eu vă mai arăt o cale, pe cea mai bună (din toate).

13.

Dragostea și bunătățile ei.

De-aș grăi în limbi omenești și îngerești, iar dragoste nu am, făcutu-m'am aramă sunătoare și chimval răsunător.

2. Și de-aș avea (darul) prorociei, și de-aș cunoaște toate tainele și toată știința, și de-aș avea atâta credință în cât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimica nu sunt.

3. Și de-aș împărtăși toată averea mea, și de-aș da trupul meu să-l arză, și dragoste nu am, nimic nu-mi folosește.

4. Dragostea îndelung rabdă, milostivește; dragostea nu pizmăște, nu se semețește, nu se trufește.

5. Nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărește, nu se gândește la rău;

6. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr;

7. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

8. Dragostea niciodată nu pieră. Prorociile vor înceta; limbile – vor amuți; cunoștința – va pieri (și ea).

9. Pentru că frântură este cunoașterea noastră și prorocia noastră este frântură.

10. Ci când va veni ceea ce-i desăvârșit, atunci ce este frântură va înceta.

11. Când eram prunc, grăiam ca un prunc, simțiam ca un prunc, gândiam ca un prunc; iar dacă m'am făcut bărbat, am lepădat cele pruncești.

12. Acum vedem nedeslușit, ca prin oglindă; atunci însă, față către față. Acum cunosc în parte; atunci însă voi cunoaște (desăvârșit), precum cunoscut sunt și eu.

13. Ci acum rămân aceste trei: Credința, nădejdea (și) dragostea. Dar mai mare între ele este dragostea.

14.

Darul limbilor și al prorociei. Femea să tacă în biserică.

Urmați dragostea și râvniți celelalte (daruri) duhovnicești, dar mai vărtos ca să prorociți.

2. Pentru că cel ce grăește în limbă (dăruită), nu grăește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, ci el cu duhul grăește taine.

3. Iar cel ce proroceste grăește oamenilor spre zidire și îndemnare și mângăiere.

4. Cel ce grăește în limbă se zidește pe sine, iar cel ce proroceste zidește biserica.

5. Eu doresc ca voi toți să grăiți în limbi, dar mai vărtos să prorociți; căci cel ce proroceste este mai mare decât cel ce grăește în limbi, afară numai dacă va și tălmăci, ca biserica să se zidească.

6. Acum, fraților, de-aș veni la voi grăind în limbi, ce v'aș folosi vouă, dacă nu v'aș spune vreo descoperire, sau vreo cunoștință, sau vreo prorocie, sau vreo învățătură?

7. Căci nici la sculele neînșuflețite cari dau glas – fie fluier, fie alăută – de nu vor da sunete osebite, nu se va cunoaște de glasul fluierului sau cântarea a lăutei.

8. Căci dacă trâmbița va da sunet nelămurit, cine se va găti de luptă?

9. Așa și voi, dacă prin limbă nu veți da cuvinte cu bun rost, cum se va înțelege ce ați grăit? Veți fi ca unii cari grăesc în văzduh.

10. Sunt în lume cine știe câte feluri de limbi, dar nici una dintr-unsele nu este fără de înțeles.

11. Deci, de nu voi ști rostul limbii, voi fi străin pentru cel ce grăește, și cel ce grăește va fi străin pentru mine.

12. Așa și voi, de vreme ce sunteți râvnitori după daruri duhovnicești, căutați ca să prisosiți în ele spre zidirea bisericii.

13. Drept aceea, cel ce grăește în limbă să se roage ca să poată și tălmăci.

14. Pentru că de mă voi ruga în limbă, duhul meu se roagă, mintea mea însă fără de roadă rămâne.

15. Atunci ce voi face? Ruga-mă voi cu duhul, ruga-mă voi însă și cu mintea; cânta voi cu duhul, cânta voi însă și cu mintea.

16. Pentru că de vei binecuvânta cu duhul, cel ce stă în rândul neștiutorilor cum va zice: Amin, după

mulțumirea ta, de vreme ce el nu știe ce zici?

17. Mulțumirea ta poate fi bună, dar celălalt nu se zidește.

18. Mulțumesc Dumnezeui meu, că grăesc în limbă (dăruită) mai mult decât voi toți.

19. Dar în biserică voesc mai bine să grăesc cinci cuvinte cu înțeles, ca să-i învăț și pe alții, decât zece mii de cuvinte în limbă (neînțeleasă).

20. Fraților, nu fiți prunci la minte, ci fiți prunci la răutate; iar la minte fiți desăvârșiți.

21. În lege este scris: În limbi streine și cu buze streine voi grăi poporului acestuia, și nici așa nu mă va asculta pe mine, zice Domnul.

22. Drept aceea, limbile sunt semn nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși; pro-rocia însă nu (slujește) necredincioșilor, ci credincioșilor.

23. Deci, de s'ar aduna la un loc toată biserica și toți ar grăi în limbi și ar intra și de cel neîn-vățați sau necredincioși, n'ar zice oare că sunteți nebuni?

24. Iar de ar proroci toți și ar intra vreun necredincios sau neîn-vățat, de toți s'ar muștra și de toți s'ar judeca;

25. Și așa cele ascunse ale inimii lui s'ar descoperi și căzând cu fața la pământ s'ar închina lui Dumnezeu, zicând: Cu adevărat Dumnezeu este în mijlocul vostru.

26. Atunci ce este (de făcut), fraților? Când vă adunați laolaltă, unul are un psalm, altul are o

14. 27: A doua Lege 28, 49; Is. 28, 11-12.

28: Zah. 8, 23.

învățătură, altul are ceva de grăi în limbă, altul are o descoperire, altul are o tălmăcire: Toate acestea spre zidire să se facă.

27. Dacă e să grăiască cineva în limbă, să fie câte doi sau cel mult câte trei, și pe rând, iar unul să tălmăcească;

28. De nu va fi tălmăcitor, să tacă în biserică și să grăiască nu mai pentru sine și pentru Dumnezeu.

29. Iar prorocii să grăiască doi sau trei și ceilalți să judece.

30. De va avea însă vreunul din cei ce șed o descoperire, cel dintâi să tacă.

31. Toți puteți proroci, dar câte unul, ca toți să ia învățătură și toți să se mângăie.

32. Și duhurile prorociilor se supun prorociilor.

33. Căci Dumnezeu nu este al neorânduiei, ci al păcii. Ca în toate bisericile sfinților,

34. Femeile voastre să tacă în adunări, că nu li s'a îngăduit să grăiască, ci să fie plectate, precum zice și legea.

35. Iar dacă voesc să învăț ceva, să-mi întreb pe bărbații lor acasă; căci e necuviincios ca femeia să grăiască în adunare.

36. Au dela voi a purces cu vântul lui Dumnezeu? Sau numai la voi a ajuns?

37. De i se pare cuiva că este proroc sau om duhovnicesc, să înțeleagă că cele ce vi le scriu sunt poruncile Domnului.

38. Iar dacă cineva nu înțelege, să nu înțeleagă.

39. Deci, fraților, râvniiți porocia și grăirea în limbi să n'o opriți.

40. Dar toate după cuvîntă și după rânduială să se facă.

15.

Moartea și învierea lui Hristos. Învierea cea de obște.

Vă arăt vouă, fraților, Evanghelia pe care am binevestit-o vouă, pe care ați primit-o și întru care stați,

2. Și prin care vă mântuiți, dacă o țineți cum am binevestit-o vouă; căci altfel numai în zadar ați crezut.

3. V'am dat vouă, înainte de toate, ceea ce am și primit, cum că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după scripturi;

4. Și cum că s'a îngropat și a înviat a treia zi, după scripturi;

5. Și cum că s'a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece;

6. După aceea s'a arătat de o dată la peste cinci sute de frați, dintre cari cei mai mulți sunt în viață până acum, iar unii au adormit.

7. După aceea s'a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor.

8. Iar mai pe urmă decât la toți mi s'a arătat și mie ca unui născut fără de vreme.

9. Căci eu sunt cel mai mic dintre apostoli și nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigunit biserica lui Dumnezeu.

10. Ci cu darul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și darul lui care este întru mine n'a fost zadarnic; ba m'am ostenit mai mult decât ei toți; însă nu eu, ci darul lui Dumnezeu care este cu mine.

11. Deci, ori eu, ori ei, așa propovăduim și așa ați crezut.

12. Iar de vreme ce Hristos se propovăduiește că s'a sculat din morți, cum zic unii din voi că nu este înviere a morților?

13. Dacă nu este înviere a morților, atunci nici Hristos n'a înviat.

14. Iar dacă Hristos n'a înviat, zadarnică este atunci propovădirea noastră, zadarnică este și credința voastră.

15. Ba ne dovedim și martori mincinoși ai lui Dumnezeu; căci împotriva lui Dumnezeu am mărturisit că a înviat pe Hristos, pe care nu l'a înviat, dacă morții nu se vor scula.

16. Că de nu se vor scula morții, nici Hristos nu s'a sculat;

17. Iar dacă Hristos nu s'a sculat, zadarnică este credința voastră: sunteți încă în păcatele voastre.

18. Așijderea pierduți sunt și cei ce au adormit întru Hristos.

19. Și dacă nădăjduim întru Hristos numai pentru viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii.

20. Hristos însă s'a sculat din morți, începătura învierii celor adormiți făcându-se.

21. Căci de vreme ce printr'un om a venit moartea, tot printr'un om și învierea morților.

22. Și precum întru Adam toți mor, așa întru Hristos toți vor învia.

23. Dar fiecare la rândul său: începutul e Hristos; după aceea la venirea lui (vor învia) cei ce sunt ai lui Hristos.

24. Apoi (va urma) sfârșitul, când el va da împărăția lui Dumnezeu și Tatăl, când va surpa orice domnie și orice stăpânire și putere.

25. Pentru că lui i se cade să domnească până ce va pune pe toți vrășmașii săi sub picioarele sale.

26. Cel mai de pe urmă vrășmaș care se va surpa va fi moartea.

27. Căci toate le-a supus sub picioarele lui. Iar când zice că toate sunt supuse lui, este vădit că afară de cel ce i-a supus lui toate.

28. Iar când se vor supune lui toate, atunci și Fiul însuși se va supune celui ce i-a supus lui toate, ca Dumnezeu să fie totul întru toate.

29. Altfel, ce vor face cei ce se botează pentru morți, dacă morții nicidecum nu se vor scula? De ce se mai botează pentru ei?

30. Și noi, de ce ne mai primim în fiecare ceas?

31. Zău că mă dau morții. V'o spun, fraților, pe mărirea pe care o am pentru voi întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

32. Dacă numai ca un om (pentru viața sa) m'am luptat cu hiarile din Efes, care imi este folosul? Dacă morții nu se vor scula, să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!

33. Nu vă amăgiți: Tovărășiile rele strică obiceiurile bune.

34. Treziți-vă cu adevărat și nu greșiți, căci unii dintre voi nu cunosc pe Dumnezeu; o spun spre rușinea voastră.

35. Va zice însă cineva: Cum se vor scula morții? Și cu ce trup vor veni?

15. 25: Ps. 110, 1.

26: Ps. 8, 7.

32: Is. 22, 13.

36. Nebune! Ceeace sementi tu nu înviază, de nu va muri!

37. Și ce sementi nu sementi trupul care va să fie, ci numai grăuntele gol, de se întâmplă de grâu, sau de altceva din celelalte.

38. Iar Dumnezeu îi dă trup precum voește: fiecărei semințe trupul ei.

39. Nu toate trupurile sunt la fel, ci altul este trupul oamenilor și altul trupul dobitoacelor și altul al peștilor și altul al pasărilor.

40. Sunt trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești.

41. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta a stelelor. Căci stea de stea se vede bește prin strălucire.

42. Așa este și cu învierii morților. Samănă-se întru stricăciune, scula-se va întru nestricăciune;

43. Samănă-se întru necinste, scula-se va întru mărire; samănă-se întru slăbiciune, scula-se va întru putere;

44. Seamănă-se trup pământesc, scula-se va trup duhovnicesc. Iar trup pământesc, este și trup duhovnicesc.

45. Așa și este scris: Făcutu-s-a omul cel dintâi, Adam, cu suflet viu, iar Adam cel de pe urmă cu duh de viață dătător.

46. Dar nu cel duhovnicesc este întâi, ci cel pământesc, apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dintâi, fiind luat

45: Fac. 2, 7.

din pământ, este pământesc; omul cel de al doilea este din cer.

48. Cum este cel pământesc, așa sunt și cel pământesc; și cum este cel ceresc, așa sunt și cel cerești.

49. Și precum am purtat chipul celui pământesc, așa vom purta și chipul celui ceresc.

50. Dar aceasta încă v'o spun, fraților, că trup și sânge nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu; nici stricăciunea nu va moșteni nestricăciunea.

51. Iată, taină spun vouă: Nu toți vom adormi, dar toți ne vom schimba.

52. Într-o clipă, într-o clipeală a ochiului, când (va suna) trâmbița cea de apoi. Pentru că trâmbița va suna și morții se vor scula nestricăți, iar noi ne vom schimba.

53. Căci trupul acesta stricăcios trebuie să se îmbrace întru nestricăciune și trupul acesta muritor să se îmbrace întru nemurire.

54. Iar când acest trup stricăcios se va îmbrăca întru nestricăciune și acest trup muritor se va îmbrăca întru nemurire, atunci va plini cuvântul care este scris: Înghițitu-s-a moartea întru biruință.

55. Unde-ți este, moarte, boldul tău? Unde-ți este, iadule, biruința ta?

56. Boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea.

57. Ci, să mulțumim lui Dumnezeu, care ne-a dăruit nouă biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos!

58. Drept aceea, iubiți mei frați, nu vă lăsați înfrânți, sporind întru lu-

55: Is. 25, 8; Osea 13, 14.

crul Domnului pururea, bine știind că osteneala voastră nu este zadarnică înaintea Domnului.

16.

Adunarea de milostenii pentru săracii din Ierusalim. Lauda lui Timotei. Închinăciuni.

Cât despre adunarea de milostenii pentru sfinți, să faceți și voi așa precum am rânduit blisericilor Galatiei.

2. În ziua întâia a săptămânii fiecare din voi să pue la o parte și să adune atât cât se va îndura, ca să nu se facă adunarea abia atunci când voi veni.

3. Iar când voi veni, pe cari îi veți socoti, îi voi trimite cu scrisori, să ducă darul vostru la Ierusalim.

4. Și de va fi cu cuvință să merg și eu, vor merge împreună cu mine.

5. La voi însă voi veni când voi trece prin Machedonia; căci prin Machedonia am să trec.

6. Și poate că voi zăbovi la voi mai mult, sau voi și lerna, ca voi să mă petreceți ori unde voi merge.

7. Căci nu voesc să vă văz pe voi acum, numai în treacăt, ci nădăduesc să zăbovesc la voi câtăva vreme, de mi va îngădui Domnul.

8. În Efes voi rămânea până la praznicul Cincizecimii.

9. Căci mi s'a deschis mie o ușă mare spre folosință, dar și protivnicii sunt mulți.

10. Când va veni Timotei, luați seama să fie la voi fără frică, pentru că lucrul Domnului lucrează, ca și mine.

11. Deci, nimeni pe el să nu-l defaime, ci să-l petreceți cu pace, ca să vie la mine, căci îl aștept pe el împreună cu frații.

12. Cât despre fratele Apolo, mult l-am rugat să vie la voi cu frații, dar nici de cum nu l-a fost voia să vie acum. Va veni însă când va găsi cu cale.

13. Priveghiați, fiți statornici în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.

14. Toate ale voastre într-o drăgoste să se petreacă.

15. Și vă rog pe voi, fraților: Cunoașteți pe cei din casa lui Stefana (și știți) că ei sunt pârğa Ahaiei și înșiși spre slujba sfinților s'au rânduit.

16. Unora ca aceștia să vă plăceați și voi, precum și tuturor celor ce lucrează și se ostenesc împreună.

17. Mă bucur de venirea lui

Stefana și a lui Fortunat și a lui Ahaic, căci aceștia au plinit lipsa voastră.

18. Ei au odihnit duhul meu și al vostru. Drept aceea, pe unii ca aceștia să-i cinstiți.

19. Închină-se vouă biserica Asiei. Vă îmbrățișază pe voi întru Domnul, din toată inima, Achila și Priscila împreună cu biserica din casa lor.

20. Închină-se vouă toți frații. Închinați-vă unul altuia cu sârguțare sfântă.

21. Închinăciunea mea (v'o scriu) cu mâna mea, a lui Pavel.

22. Cel ce nu iubește pe Domnul să fie anatema! Maranata!

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu voi!

24. Dragostea mea cu voi, toți, întru Hristos Iisus! Amin.

A DOUA CARTE A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE CORINTENI

1.

Mulțumire pentru ajutorul lui Dumnezeu. Pavel se apără împotriva învinuirilor ce i se aduc.

Pavel, prin voia lui Dumnezeu apostol al lui Iisus Hristos și Timotei fratele, bisericii lui Dumnezeu care este în Corint și tuturor sfinților din toată Ahaia.

2. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos!

3. Bine este cuvântat Dumnezeu sau și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeuul a toată mângăerea,

4. Cel ce ne mângăie pe noi întru tot necazul nostru, ca prin mângăerea cu care înșine suntem mângăați de Dumnezeu să putem și noi mângăia pe cei ce sunt întru tot necazul.

5. Că precum prisosesc patimile lui Hristos întru noi, așa prin Hristos prisosește și mângăerea noastră.

6. Deci, de pătimim necaz este pentru mângăerea și mântuirea noastră; de ne mângăem este pentru a noastră mângăere care

se săvârșește prin răbdarea acestor noastre patimi pe care le suferim și noi.

7. Și nădejdea noastră în voi este neclătinată, știind că precum sunteți părtași patimilor noastre, așa și mângăerii.

8. Nu voim să nu știți voi, fraților, de necazul ce ni s'a făcut nouă în Asia, că peste măsură și peste putință am fost îngreulați, încât n'aveam nădejde nici să mai scăpăm cu viață.

9. Ci noi înșine ne credeam osândiți la moarte, ca să nu ne mai punem nădejdea în noi, ci în Dumnezeu cel ce înviază pe cei morți.

10. El ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne izbăvește și nădăduim că ne va mai izbăvi,

11. Ajutându-ne cu rugăciunile voastre și voi, ca pentru darul ce ni s'a dat, prin gura multora, de mulți să se aducă mulțumită pentru noi.

12. Căci lauda noastră aceasta este: mărturia cugetului nostru că am viețuit în lume, și mai ales între voi, întru dreptate și

intru sfințenie, nu intru înțelepciune pământească, ci intru harul lui Dumnezeu.

13. Că nu vă scriem vouă altceva, fără numai cele ce cetiți și înțelegeți; și nădăjduesc că până la sfârșit veți înțelege deplin,

14. Precum ne-ați și înțeles în parte, că noi suntem lauda voastră, iar voi lauda noastră, în ziua Domnului nostru Iisus.

15. Cu această încredere voiam mai întâi să viu la voi, ca să aveți o a doua bucurie:

16. (Voiam) să trec pe la voi în Machedonia și din Machedonia iarăși să viu la voi, ca pe urmă să fiu petrecut de voi în Iudeea.

17. Deci, aceasta cugetând, purtatu-m'am eu oare cu ușurătate? Sau sunt oare gândurile mele trupesti, încât (vorbele mele) să însemneze (de odată) da și nu?

18. Ci, pe Dumnezeu cel credincios, cuvântul nostru către voi n'a fost da și nu!

19. Că Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel propovedit între voi de noi, (adeacă) de mine, de Siluan și de Timotei, n'a fost da și nu, ci intru el a fost numai da!

20. Căci toate făgăduințele lui Dumnezeu, intru el sunt da, de aceea și rostim, tot intru el, amin, spre slava lui Dumnezeu.

21. Iar cel ce ne întărește pe noi și pe voi intru Hristos și ne-a uns pe noi, este Dumnezeu,

22. Care ne-a și pecetluit pe noi, dându-ne arvuna Duhului intru inimile noastre.

23. Eu însă chem pe Dumnezeu martor asupra sufletului meu, că

pentru a vă cruța pe voi n'am venit până acum în Corint.

24. Nu că doară am avea mânpărire peste credința voastră, dar suntem împreună lucrătorii bucuriei voastre; căci sunteți neclintitori în credință.

2.

Dragostea lui Pavel către Corinteni. Iertarea celui păcătos. Ostenele și roadele propovăduirii lui Pavel.

Așa am judecat intru mine, că să nu viu iarăși cu întristare la voi.

2. Dar de vă întristez eu pe voi, cine este cel ce mă va selege pe mine, fără numai cel întristat de mine?

3. Iar aceasta v'am scris-o, ca dacă voi veni, nu cumva să mă întristare dela cel ce s'ar cădea să mă bucure, încredințat fiind că bucuria mea este și a voastră, tuturor.

4. Căci cu multă întristare și durere a inimii și cu multe lacrimi am scris vouă, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea pe care o am din belșug pentru voi.

5. Iar dacă unul a pricinuit întristare, nu pe mine m'a întristat, ci măcar în parte, ca să nu spun prea mult, pe voi pe toți.

6. Pentru unul ca acesta alungam pedeapsa aceasta (dată) de cel mai mult.

7. Așa încât voi, dîmpotriva mai bine să-l terțați și să-l mângâiați, ca nu cumva unul ca acesta să fie doborât de prea multă mânpărire.

8. De aceea vă îndemn să-l înțarți pe el în dragostea voastră.

9. Căci pentru aceasta v'am scris, ca să cunoașteți cugetul vostru (și să văd) dacă sunteți ascultători intru toate.

10. Dacă iertați cuiva ceva, și eu îi iert, căci și eu de-am iertat ceva, pentru voi am iertat în fața lui Hristos,

11. Ca să nu dăm câștig satanei, căci amăgiriile lui nu ne sunt neștiute.

12. Când am sosit în Troada pentru Evanghelia lui Hristos, măcar că ușă mare mi se deschise mie de Domnul,

13. N'am avut odihnă în sufletul meu, pentru că nu am aflat (nicolo) pe fratele meu Tit, ci luându-mi rămas bun dela dănași, am mers în Machedonia.

14. Drept aceea mulțumim lui Dumnezeu, celui ce ne face pe noi pururea birători intru Hristos și revarsă prin noi mireasma cu-nostinții sale în tot locul!

15. Căci pentru Dumnezeu noi suntem mireazma lui Hristos printre cele ce se măntuesc și printre cele ce pier.

16. Unora adică mireasmă de moarte spre moarte, iar altora mireasmă de viață spre viață. Dar cine este vrednic de aceasta?

17. Pentru că nu suntem ca cei mulți, cari amestecă cuvântul lui Dumnezeu, ci ca din curăția inimii, ca dela Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, așa grăim intru Hristos.

3.

Pavel n'are trebuință de lauda oamenilor. Slova și Duhul. Cuvântul legii se ridică prin Hristos.

Începe-vom oare iarăși a spune cine suntem noi? Nu cumva ne trebuiesc, ca unora, scrisori de laudă către voi, sau dela voi?

2. Scrisoarea noastră sunteți voi; (ea e) scrisă în inimile noastre, e știută și cetită de toți oamenii.

3. Ea vă arată că sunteți scrisoarea lui Hristos slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu celui viu, nu în table de piatră, ci în tablele de carne ale inimii.

4. O încredere ca aceasta avem noi în Dumnezeu, prin Hristos!

5. Nu că am fi în stare a cugeta ceva noi înșine, ca venind dela noi, ci vrednicia noastră este dela Dumnezeu,

6. Care ne-a și învrednicit pe noi să fim slujitori ai legii celei nouă; nu ai slovei, ci ai duhului, căci slova omoară, iar duhul face viu.

7. Iar dacă slujirea aducătoare de moarte, cea cu slove săpate în piatră, s'a făcut atât de slăvită în cât fiii lui Israel nu puteau să caute la fața lui Moise din pricina slavei, care era totuși trecătoare, a feții lui,

8. Atunci cu cât mai plină de slavă trebuie să fie slujirea duhului?

9. Căci dacă slujirea osândeală a fost slăvită, cu atât mai bogată în

3. 3: Ies. 24, 12; 31, 18; 34, 1; Prov. 3, 3; 7, 5; Ezech. 11, 19; 36, 26; Ier. 31, 33.

slavă trebuie să fie slujirea dreptății!

10. Ba, (judecând) din această parte, slava aceea nici nu era slavă față de această slavă covârșitoare.

11. Și dacă ceea ce e trecător a fost slăvit, cu atât mai slăvit va fi ceea ce este netrecător.

12. Drept aceea având o nădejde ca aceasta, noi grăim cu toată îndrăzneala,

13. Și nu facem ca Moise, care-și punea zăbranic pe fața sa, ca fiul lui Israel să nu vadă sfârșitul (slavei) celei trecătoare.

14. Ci mintea lor s'a învârtosât, căci până astăzi la cetrea Legii celei vechi același zăbranic rămâne neridicat, deși prin Hristos el a fost ridicat.

15. Și până astăzi, când se citește Moise, zace un zăbranic pe inimile lor.

16. Dar când se vor întoarce la Domnul, zăbranicul se va lua.

17. Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobodenie.

18. Ci noi toți, cei ce cu față descoperită răstrângem ca o oglindă slava Domnului, ne prefacem în același chip, (trecând) din slavă în slavă, cum ne-a rânduit Duhul Domnului.

4.

Sfinții cunosc slava lui Dumnezeu și nădejdea în ea îi întărește ca să birue toate suferințele.

De aceea, miluiți fiind cu o slujbă ca aceasta, nu ne pierdem nădejdea,

13: Ieș. 34, 33. 35.

16: Ieș. 16, 7. 10; 24, 17.

2. Ci lepădându-ne de cele necunse și rușinoase, nu umblăm întru vicleșug, nici nu amestecăm cu vântul lui Dumnezeu; ci arătând adevărul ne facem cunoscuți cugetului tuturor oamenilor, înalțându-lui Dumnezeu.

3. Iar dacă Evanghelia noastră mai este acoperită, este acoperită pentru cei pieritori,

4. Intru cari Dumnezeu vântului acestuia a orbit mințile necredincioșilor, ca să nu le lumineze lor lumina Evangheliei mării lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Căci nu pe noi ne propovăduim, ci pe Hristos Iisus, Domnul, iar noi suntem slujitorii voștri prin Iisus.

6. Pentrucă Dumnezeu care zis: Strălucească din întuneric lumina! - acela a luminat și inimile noastre, ca să strălucească cunoștința slavei lui Dumnezeu pe fața lui Iisus Hristos.

7. Dar comoara aceasta o avem în vase de lut, ca să se vadă că mărima puterii este dela Dumnezeu, iar nu dela noi.

8. Din toate părțile suntem strâmtorați, dar nu striviți; suntem în mare cumpănă, dar nu desnădăjduiți;

9. Prigoniți, dar nu părăsiți; doborâți la pământ, dar nu pădiți;

10. În toată vremea purtăm în trup moartea Domnului Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru.

11. Căci noi cei vii pururea suntem gata de moarte pentru Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor.

12. Încât moartea lucrează întru noi, iar viața întru voi.

13. Avem însă același Duh al credinței, precum este scris: Crezui-am, de aceea am și grăit; și noi credem, de aceea și grăim,

14. Știind că cel ce a înviat pe Domnul Iisus, și pe noi ne va învia prin Iisus și ne va pune împreună cu voi.

15. Căci toate sunt în folosul vostru, pentru ca darul înmulțindu-se, în mulți să prisosească mulțumirea spre slava lui Dumnezeu.

16. De aceea nu slăbim întru nădejde, ci măcar că omul nostru cel din afară se strică, cel dinlăuntru însă se înnoiește din zi în zi.

17. Pentrucă necazul nostru cel trecător și ușor, nemăsurată și veșnică slavă ne agonisește nouă,

18. Ca unora cari nu privim la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; că cele ce se văd sunt trecătoare; iar cele ce nu se văd sunt veșnice.

5.

Mângăierea credincioșilor în tot felul de necazuri. Viața veșnică. Puterea Evangheliei.

Căci noi știm că de se va surpa casa noastră cea pământească, a cortului acestuia, avem în ceruri o zidire dela Dumnezeu, casă veșnică, nefăcută de mână.

2. De aceea suspinăm în acest (cort), dorind să ne îmbrăcăm întru locașul nostru cel ceresc,

3. Că doar ne vom găsi îmbrăcați și nu gol.

4. 13: Ps. 116, 10.

4. Căci noi cei ce suntem în cortul acesta suspinăm îngreulați, pentrucă nu voim să ne desbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm, ca ceea ce este muritor să se înghiță de viață.

5. Dar cel ce ne-a făcut pe noi spre aceasta, este Dumnezeu care ne-a dat nouă arvuna Duhului.

6. Drept aceea îndrăzneală avem pururea, bine știind că până petrecem în trup, umblăm departe de Domnul;

7. Căci azi umblăm prin credință, iar nu prin vedere.

8. Dar avem nădejde și suntem mai bucuroși să ne despărțim de trup și să ne sălășluim la Domnul.

9. De aceea, fie că petrecem în el, fie că ne despărțim (de el), ne silim să fim bine plăcuți lui.

10. Pentru că noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, ca fiecare după faptele sale cele săvârșite în trup să primească (răsplata) bună sau rea.

11. Știind, așa dar, frica Domnului, ne silim să aducem pe oameni la adevăr. Lui Dumnezeu îi suntem cunoscuți; nădăjdulm că și în cugetele voastre cunoscuți suntem.

12. Nu ne arătăm pe noi iarăși cine suntem, ci vă dăm prilej de laudă pentru noi, ca să aveți față de cel ce se laudă cu fața, iar nu cu inima.

13. Căci de ne-am ieșit din minți, este pentru Dumnezeu, iar de suntem în toată firea, pentru voi suntem.

14. Pentrucă dragostea lui Hristos ne stăpânește pe noi, cari credem că dacă unul a murit pen-

ru toți, iată, dar, toți au murit;
15. Ci el a murit pentru toți, ca cel ce viază să nu mai vieze loruși, ci celui ce a murit pentru ei și a înviat.

16. De aceea, noi nu mai știm de acum pe nimeni după trup; iar de am și cunoscut pe Hristos după trup, de acum nu-l mai cunoaștem.

17. Deci, oricine este întru Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut: iată toate s'au făcut nouă.

18. Ci toate sunt dela Dumnezeu, care ne-a împăcat pe noi luiși prin Iisus Hristos și ne-a dat nouă să slujim împăcării.

19. Pentrucă Dumnezeu era întru Hristos și a împăcat lumea cu sine, ne mai socotind păcatele ei și dându-ne nouă cuvântul împăcării.

20. Drept aceea, în locul lui Hristos vă 'ndemnăm, ca și cum Dumnezeu v'ar îndemna prin noi; în locul lui Hristos vă rugăm să vă împăcați cu Dumnezeu.

21. Pentrucă pe cel ce n'a cunoscut păcatul, l-a făcut păcat, ca întru dânsul noi să dobândim dreptatea lui Dumnezeu.

6.

Buna întrebuințare a darului dumnezeesc. Fierrea de amestecul cu necredincioșii.

Iar noi fiind împreună lucrătorii lui, vă îndemnăm, să nu primiți inderert darul lui Dumnezeu.

2. Căci zice: La vreme potrivită te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat; iată, acum este

6.2: Is. 49, 8.

vremea potrivită, iată acum este ziua mântuirii.

3. Nici o sminteală, întru nimic, să nu dăm, ca slujba noastră să fie fără prihană.

4. Ci întru toate să ne punem înainte ca slujitori ai lui Dumnezeu: întru multă răbdare, întru ne-cazuri, întru nevoi, întru strămătorări.

5. Întru bătaii, în temnițe, în prigoniri, în osteneli, în privegheri, în posturi.

6. Întru curăție, întru cumințenie, întru îndelungă răbdare, întru bunătate, în Duhul Sfânt, în dragoste nefățarnică.

7. Întru cuvântul adevărului, întru puterea lui Dumnezeu prin armele dreptății cele deadreapte și cele deasțanga.

8. Prin cinste și prin necinste, prin grăire de rău și prin laudă, ca niște înșelători (suntem socotiți), de și (suntem) iubitori de adevăr.

9. Ca niște necunoscuți, de și cunoscuți, ca niște morți, de și iată suntem vii, ca niște pedepșiți, deși nu omoriți;

10. Ca niște întristați, de și pururea ne bucurăm; ca niște adărâci, de și pe mulți îmbogățim; ca cei ce nu au nimic, de și toate le avem.

11. Gura noastră s'a deschis către voi, o, Corintenilor, inima noastră s'a lărgit.

12. În inima noastră nu sunteți strămătoriți, ci inimile voastre sunt strâmte (pentru noi).

13. Ca unor copii vă grăesc: Lărgiți-vă și voi inimile, plătind cu aceeași plată.

14. Nu vă înjugăți la jug strein cu cei necredincioși, căci ce părtașie are dreptatea cu fărădelegea?

gea? Sau ce părtașie are lumina cu întunerecul?

15. Sau ce potrivire este între Hristos și Veliar? Sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios?

16. Ce legătură are biserica lui Dumnezeu cu idolii? Căci voi sunteți biserica lui Dumnezeu celui viu, precum a zis Dumnezeu: Voi locui întru ei și voi umbla între ei și le voi fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie popor.

17. De aceea, ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de necurăție să nu vă atingeți și eu vă voi primi pe voi.

18. Și vă voi fi vouă Tată, și voi îmi veți fi mie fii și fete, zice Domnul Atotfăcătorul.

7.

Pavel laudă ascultarea Corintenilor și se bucură de dragostea lor.

Deci, având aceste făgăduințe, iubitorilor, să ne curățim pe noi de toată spurcăciunea trupului și a duhului, desăvârșind sfîntenia noastră întru frica lui Dumnezeu.

2. Cuprindeți-ne pe noi (in inimile voastre)! Pe nimeni n'am nedreptățit, nimănui a pagubă nu i-am făcut, pe nimeni n'am înșelat.

3. Nu o spun ca să vă osândesc pe voi, căci mai înainte am văd că sunteți în inima noastră, ca să murim sau să trăim împreună.

4. Mare îmi este încrederea întru voi, mare îmi este lauda pentru voi! Umplutu-m'am de

16. Is. 52, 11; Ier. 51, 45; Ezech. 34, 41; A doua Lege 26, 12; 2 Sam. 14, 1; Is. 43, 6; Ier. 31, 9; 32, 3; 8; Ier. 1, 10; Amos 4, 13.

mângăiere! Și, cu tot necazul meu, sunt copleșit de bucurie!

5. Căci venind noi în Machedonia, nici o odihnă n'a avut trupul nostru, ci am fost strămătoriți din toate părțile: dinafară război, dinlăuntru frică.

6. Ci Dumnezeu, cel ce mângăie pe cei smeriți, ne-a mângăiat pe noi cu venirea lui Iisus.

7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mângăierea cu care a fost mângăiat de voi; căci ne-a spus nouă dorirea voastră, plângerea voastră, răvna voastră pentru mine, încât eu cu atât mai mult m'am bucurat.

8. Pentrucă de v'am și întristat pe voi prin scrisoarea mea, nu mă căesc, măcar că m'a părut rău, căci văd că scrisoarea aceea v'a întristat, de și numai vremelnice.

9. Acum mă bucur, nu pentrucă v'ați întristat, ci pentrucă v'ați întristat spre pocăință. Căci v'ați întristat după Dumnezeu, ca să nu vă păgubiți întru nimic de către noi.

10. Pentrucă întristarea cea după Dumnezeu lucrează pocăința spre mântuire, fără părere de rău; iar întristarea cea după lume lucrează moarte.

11. Căci iată, singură această întristare a noastră după Dumnezeu câtă sărguință a lucrat întru voi, câtă apărare și mînie (impotrivă vinovatului) câtă frică și dorință, câtă răvnă și pedeapsă! Întru toate v'ați arătat că sunteți curați în această pricină.

12. Deci, de v'am și scris vouă, nu (v'am scris) pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce a fost nedreptățit, ci ca să se vă-

dească grija voastră cea pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.

13. De aceea ne-am mângăiat cu mângăerea voastră; dar și mai vătos ne-am bucurat de bucuria lui Tit, căci duhul lui s'a odihnit din partea voastră a turturora.

14. Căci ori cât m'am laudat cu voi înaintea lui, n'am rămas de rușine; ci precum toate într-adevăr le-am grăit vouă, așa și lauda noastră cea către Tit, ade-vărată s'a arătat.

15. Și inima lui este cu atât mai mult spre voi, cu cât își aduce aminte de ascultarea voastră a turturora și de cum l-ați primit pe el cu frică și cu cutremur. Mă bucur deci, că în toate mă pot încrede în voi.

8.

Indemnare spre milostenia cea către creștinii din Ierusalim și lauda celor care fac milostenii.

Fraților, vă facem cunoscut darul lui Dumnezeu cel dăruit bisericilor din Machedonia.

2. Căci în mijlocul încercărilor multe, belșugul de bucurie și sărăcia lor cea cumplită a sporit bogăția dărniciilor lor.

3. Căci martor sunt eu însumi, că după puterea lor și chiar peste puterea lor au dat bucurios,

4. Și ne-au rugat pe noi cu stăruință să le primim darul și părtășia la ajutorarea sfinților.

5. Ci nu numai precum nădăjduiam, dar singuri pe sine s'au dat întâi Domnului, apoi, prin voia lui Dumnezeu, (ne-au dăruit) și nouă.

6. Atunci am rugat pe Tit, că binefacerea pe care a început-o printre voi (atât de frumos), așa să o și isprăvească.

7. Și precum prisosiți întru toate întru credință și întru cuvânt, întru cunoștință și întru toată sărăcuința și dragostea voastră cea către noi, așa să prisosiți și întru această facere de bine.

8. Nu vă spun aceasta ca și cum v'aș da o poruncă, ci prin răvna al-tora (doresc) să pun la încercare curăția dragostei voastre.

9. Cunoașteți doar îndurarea Domnului nostru Iisus Hristos, căci bogat fiind, el a sărăcit pentru voi, ca voi, cu sărăcia lui, să vă îmbogățiți.

10. Și întru aceasta vă dau un sfat, spre folosul vostru, al celor cari nu numai ați dorit, ci ați și voit să începeți a face aceasta încă din anul trecut.

11. Duceți acum la îndeplinire fapta, ca precum v'a fost osârdia vreții, așa să vă fie și a plinirii din cele ce aveți.

12. Căci dacă este osârdie, darul este bine primit după cât are cineva, iar nu după cât nu are.

13. Pentru că nu e vorba ca alții să fie ușurați, iar voi îngreunați, ci ca să fie potriveală.

14. Astăzi prisosul vostru împlinește lipsa lor, iar măne prisosul lor va să împlinească lipsa voastră, așa încât să fie potriveală.

15. Precum este scris: Celui cu mult nu i-a prisosit și celui cu puțin nu i-a lipsit.

16. Dar mulțumită lui Dumnezeu

8. 15; Iep. 16, 18.

zeu, celui ce a dat în inima lui Tit aceeaș osârdie pentru voi.

17. Căci a primit indemnul meu și fiind plin de osârdie a venit la voi de bună voie.

18. Și împreună cu el am trimis și pe fratele a cărui laudă pentru vestirea Evangheliei este lătită în toate bisericile.

19. Dar nu numai atât, ci el este și ales de biserică ca să ne însoțească în călătorie cu darul acesta adunat de noi, spre mărire Domnului și după dorința noastră.

20. Ne-am ferit prin aceasta, ca să nu ne defăime pe noi cineva în această îmbelșugată adunare de daruri, săvârșită de noi.

21. Căci purtăm grijă de cele bune nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Și împreună cu el am trimis încă pe un frate al nostru, a cărui osârdie am încercat-o în multe și de multe ori, și care acum este și mai osârduitor pentru încrederea multă ce are în voi.

23. Cât despre Tit, el este părtășul și împreună lucrătorul meu între voi; iar ceilalți frați ai noștri, ei sunt trimișii bisericilor și măririi lui Hristos.

24. Drept aceea, lor să le arătați, în fața bisericilor, dovada dragostei voastre și a laudei noastre cea pentru voi.

9.

Adunarea de milostenii să se facă degrab și cu bună cuvință.

Cât despre adunarea milosteniilor pentru sfinți, este de folos a vă mai scrie vouă.

2. Căci știți bunăvoința voastră, pentru care mă laud cu voi către Machedoneni: Că Ahala este gata din anul trecut, și răvna voastră pe foarte mulți i-a indemnă.

3. Iară pe frații-am trimis, ca lauda noastră cea despre voi în partea aceasta să nu fie deșartă, ci, precum am zis, să fiți gata,

4. Ca nu cumva când vor veni Machedonenii împreună cu mine să vă alle nepregătiți și să ne rușinăm noi, ca să nu zicem voi, de încrederea noastră.

5. Drept aceea, am socotit a fi de trebuință să rugăm pe frați, ca să vie la voi mai de vreme, și să pregătească darurile voastre cele făgăduite de mai înainte, ca ele să fie gata ca o binecuvântare, iar nu ca un bir.

6. Aceasta însă (s'o știți): Cel ce samănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera, iar cel ce samănă întru binecuvântare, întru binecuvântare va și secera.

7. Fiecare să dea precum s'a hotărât întru inima sa, nu cu părere de rău, sau de silă; căci pe dă-tătorul de bună voie îl iubește Dumnezeu.

8. Și puternic este Dumnezeu să înmulțească tot darul întru voi, ca întru toate, pururea, toată îndestularea având, să prisosiți întru tot lucrul cel bun,

9. Precum este scris: Impărțit-o, dat-o săracilor; dreptatea lui ră-mâne în veac.

10. Iar cel ce dă samântă să-mănătorului și pâine spre hrana

9. 8; Prov. 22, 8; 1 Cron. 29, 17

9; Ps. 112, 9.

10; Is. 55, 10.

lui, va înmulți sămânța voastră, și va face să crească roadele dreptății voastre,

11. Ca întru toate să vă îmbogățiți spre toată binefacerea, care aduce prin noi mulțumită lui Dumnezeu.

12. Căci slujirea darului acestuia nu numai că împlinește lipsurile sfinților, ci revarsă și belșug de mulțumiri (aduse) lui Dumnezeu.

13. Căci prin mărturia acestei binefaceri ei preamăresc pe Dumnezeu pentru ascultarea de Evanghelia lui Hristos, cea mărturisită de voi, și pentru bunătatea cu care îl împărtășiți pe ei și pe toți (din ale voastre),

14. Și se roagă pentru voi și vă iubesc pentru darul lui Dumnezeu care a prisosit întru voi.

15. Mulțumită lui Dumnezeu pentru darul său cel negrăit!

10.

Pavel se apără de apostolii cei mincinoși, cari îl clepetesc.

Însumt eu, Pavel, vă indemn pe voi, pentru blândețele și pentru bunătatea lui Hristos, eu, care fiind de față între voi sunt smerit, iar departe fiind de voi sunt îndrăzneț față de voi.

2. Ci vă rog să nu mă siliți, ca și fiind de față să folosesc îndrăzneala de care socotesc că mă voi folosi împotriva unora cari cred că noi umblăm după cele trupesti.

3. Căci deși umblăm în trup, nu ne oștim trupesti.

4. Căci armele noastre de luptă

11: Onia 10, 12.

nu sunt trupesti, ci în stare, prin Dumnezeu, să surpe întărituri!

5. Noi surpăm izvodirile minții și orice înălțare ce se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu, și robim tot gândul spre ascultarea lui Hristos.

6. Și suntem gata să pedepsim toată neascultarea, atunci când ascultarea voastră va fi deplină.

7. Ultați-vă la cele de aproape. Dacă cineva este încredințat întru sine că este al lui Hristos, acela să gândească iarăși întru sine, că precum este el, așa și noi al lui Hristos suntem.

8. Căci chiar de mă voi lauda ceva mai mult cu puterea pe care ne-a dat-o Domnul spre zidirea, iar nu spre surparea voastră, nu voi rămânea de rușine.

9. Dar să nu mă arăt, ca și cum aș vrea să vă spăimânteze pe voi cu scrisorile mele.

10. Căci scrisorile lui, zic ei, sunt grele și tari; iar înfățișarea lui trupestă este slabă, și cuvântul lui de nimic.

11. Celce vorbește astfel să știe, că precum suntem în cuvintele scrisorilor noastre, când lipsim, așa suntem și în fapte, când suntem de față.

12. Noi nu îndrăznim să ne număram sau să ne asemănăm cu cei ce se laudă pe sine singuri, căci celce se măsoară cu ei înșiși, sunt niște nepricepuți.

13. Noi însă nu ne vom lauda peste măsură, ci după măsura lucrului pe care ni l-a măsurat nouă Dumnezeu ca să ajungem până la voi.

14. Deci nu ne întindem peste

măsura noastră, ca și cum n'am ajuns până la voi, pentru că până la voi am ajuns cu Evanghelia lui Hristos.

15. Nu ne laudăm cu cele ce sunt peste măsură, adică cu ostenele streine; ci nădăduim că sporind credința voastră ne vom mări întru voi tot mai mult, dar după hotarul măsurat nouă.

16. Ca să propoveduim Evanghelia și în părțile cele de dincolo de voi, dar fără să ne laudăm, cu lucrul găsit gata, pe hotar strein.

17. Iar cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.

18. Căci nu cel ce se laudă pe sine este vrednic, ci acela pe care Domnul îl laudă.

11.

La clepetirile apostolilor mincinoși Pavel răspunde cu înfățișarea osteneților sale.

O de mi-ați îngăduit puțină nebulie! Dar mi-ați și îngăduit.

2. Că vă răvnesc pe voi cu răvnă dumnezească, pentru că v'am lozgit unui bărbat, lui Hristos, ca să vă pun înaintea lui ca pe o lucrătoare neprihănită.

3. Dar mă tem, ca nu cumva precum șarpele a amăgit pe Eva cu vicleșugul său, așa să vă strice cu cugetele voastre (abătându-le) dela curăția cea întru Hristos.

4. Căci dacă venind cineva ar începe să propoveduiască un alt Iisus, pe care eu nu l-am propovăduit, sau dacă ați primi alt duh, care nu l-ați primit, sau altă evan-

10. 17: Ier. 9, 22-23.

ghelie, pe care n'ați primit-o, cum v'ați mai supune!

5. Dar eu socotesc că întru nimic nu sunt mai pre jos decât apostolii cei mai mari.

6. Căci măcar că sunt neiscușit la vorbă, dar nu sunt neiscușit la știință; ci pretutindenea întru toate v'am dovedit-o vouă.

7. Păcătuit-am oare, că smerindu-mă pe mine ca voi să vă înălțați, în dar v'am vestit vouă Evanghelia lui Dumnezeu?

8. Alte biserici am prădat, primind dela ele plată spre a sluji vouă, și venind la voi și fiind lipsit, n'am fost înmănuia povară.

9. Căci lipsurile mele le-au împlinit frații cei veniți din Macedonia; și întru toate m'am ferit să vă fiu povară și mă voi feri.

10. Pe adevărul lui Hristos care este întru mine: laudă aceasta nu mi se va răpi mie în laturile Ahaiei!

11. Pentruce? Oare pentru că nu vă iubesc pe voi? Dumnezeu știe!

12. Iar ceea ce fac voi mai face, ca să tai pricina celor ce poftesc pricină; ca întru ceea ce se laudă, să fie dovedită ca și noi.

13. Căci unii ca aceștia sunt apostoli mincinoși, lucrători vicleni cari își închipuiesc că sunt apostoli ai lui Hristos.

14. Și nu-i de mirare, căci înșuși satana se preface în inger al luminii.

15. Nu este deci lucru mare; dacă și slujitorii lui se prefac că sunt slujitori ai dreptății; dar slăvițu-l va fi după faptele lor.

16. Iarăși zic: Să nu mă socotească cineva că sunt nebun; iar

de nu, primiți-mă măcar ca pe un nebun, ca să mă laud și eu cât de puțin.

17. Ceea ce grăesc despre această laudă nu grăesc după Domnul, ci așa, ca din nebulie.

18. De vreme ce mulți se laudă după trup, mă voi lauda și eu.

19. Pentrucă voi înțelepți fiind, bucuros suferiți pe cei nebuși.

20. Căci de vă robește cineva, de vă mănâncă cineva, de vă fuește cineva, de se trufește cineva, de vă bate cineva peste obraz, voi suferiți.

21. Spre rușinarea mea o spun: Aici noi ne-am arătat slabi. Dar în orice ar îndrăzni cineva să se laude - vorbesc ca un nebun - îndrăznesc și eu!

22. Sunt ei Iudei? Și eu. Sunt ei Israeliteni? Și eu. Sunt ei sămânță a lui Avraam? Și eu.

23. Sunt ei slujitori ai lui Hristos? Ca un nebun (ce sunt) o spun: Cu atât mai mult eu! În ostenele mai mult, întru bătaie peste măsură, în temniță adeseori, în primejdii de moarte de multe ori.

24. Dela ludei de cinci ori câte patruzeci fără de una am luat;

25. De trei ori cu tolege am fost bătut, odată cu pietre am fost improșcat, de trei ori s'a sfărâmat corabia cu mine, o noapte și o zi întru adânc am petrecut;

26. În călătorii de multe ori (am fost) în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea rudenilor, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații cei mincinoși.

27. Întru osteneală și întru necazuri, în privegheri de multe ori, în foame și în sete, în posturi adeseori, în frig și în golătate.

28. Afară de aceste (necazuri) din afară, zilnic rabd năvala oamenilor asupra mea și port grija tuturor bisericilor.

29. Cine este neputincios și eu să nu mă simt neputincios cu el? Cine se smintește (în credință) și eu să nu mă aprind?

30. De se cuvine să mă laud, întru neputințele mele mă voi lauda.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint!

32. În Damasc dregătorul regelui Areta a pus să păzească cetatea Damascului, vrând să mă prinză;

33. Și pe o fereastră am fost slobozit într-o coșniță peste zid și am scăpat din mâinile lui.

12.

Urmarea povestirii ostenețelor lui Pavel.

Trebuie să mă laud - dar cui îi folosește? Căci voi veni la vedenii și la descoperiri ale Domnului.

2. Cunosc un om întru Hristos, care mai înainte cu patruzeci și cinci ani - de a fost în trup, nu știu; sau de a fost afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe! - a fost răpit până în al treilea cer.

3. Și știu că acest om - dacă a fost în trup, nu știu; sau dacă a fost afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe! -

4. A fost răpit în raiu și a auzit cuvinte de nespus, cari nici nu-i este îngăduit omului să le roștească.

5. Cu unul ca acesta mă voi lauda; iar eu mine nu vă voi lauda, fără numai întru neputințele mele.

6. Ci chiar de-aș voi să mă laud, nu voi fi un nepriceput, căci voi grăi adevărul. Dar mă feresc, ca să nu cugete cineva de mine mai mult decât ceace vede sau aude dela mine.

7. Și ca să nu mă semețesc cu măreția acestor descoperiri, datu-mi s'a mie un bolid în trup, un inger al satanei ca să mă bată peste obraz, să nu mă semețesc.

8. Pentru aceasta de trei ori am rugat pe Domnul, ca săl deparțeze dela mine.

9. Dar mi-a zis mie: Îți este de ajuns darul meu, căci puterea mea întru neputință se desăvârșește. Deci, mă voi lauda mai bucuros întru neputințele mele, ca să locuiesc întru mine puterea lui Hristos.

10. De aceea mă bucur întru neputințe, întru defăimări, întru nevoi, întru prigoane, întru strămătări pentru Hristos, căci când sunt slab, atunci sunt tare.

11. Lăudatu-m'am ca un nebun? Voi m'ați silit. Căci de voi mi-a cădea să fiu lăudat, pentru că nu sunt cu nimic mai pre jos decât apostolii cei mai mari, măcar eu nimica nu sunt.

12. Căci semnele apostoliei mele n'au arătat întru voi în tot felul de suferințe, în semne, în minuni și în puteri.

13. (Într'adevăr) cu ce sunteți mai

prejos decât celelalte biserici, fără numai cu aceea că eu nu v'am fost o povară? Iertați-mi nedreptatea aceasta.

14. Iată, gata sunt a treia oară să viu la voi, și nu vă voi îngreua pe voi, căci nu caut altele voastre, ci pe voi; pentrucă nu fiți sunt dator să agonisească pentru părinți, ci părinți pentru fiți.

15. Deci, eu prea bucuros voi cheltui și mă voi cheltui și pe mine pentru sufletele voastre; măcar că iubindu-vă mai mult, eu sunt iubit de voi mai puțin.

16. Ci fie! Eu nu v'am îngreuiat pe voi, dar fiind isteț, v'am prins cu vicleșug.

17. Folositu-m'am oare cu ceva dela voi prin vreunul din cei ce m'am trimis la voi?

18. Am rugat pe Tit (să meargă la voi) și împreună cu el am trimis și pe un frate. Au doară v'a luat ceva Tit? N'am umblat noi oare întru același duh? Și nu pe aceleași urme (am călcat)?

19. Voi credeți mereu că ne desvinovățim înaintea voastră. Dar noi grăim înaintea lui Dumnezeu, întru Hristos; și toate acestea (le grăim), iubiții mei, pentru zidirea voastră.

20. Căci mă tem, ca nu cumva de voi veni să vă aflui pe voi precum nu voesc, și eu să fiu aflat de voi precum nu voiți. Mă tem să nu aflui (la voi) priciri, pisme, mâni, sfezi, clevetiri, șoapte, semețiri, neorânduiri.

21. (Mă tem) ca nu cumva, venind la voi, Dumnezeu meu să mă smerească iarăși înaintea voastră și să plâng pe mulți din celce au păcătuit mai înainte și nu s'au po-

căit de necurăția și desfrânarea și netrebnicia, la care s'au dedat.

13.

Pavel îndeamnă pe Corinteni la pocăință, vestindu-le că oine a treia oară la ei.

Iată, viu la voi a treia oară. Prin gura a două sau trei mărturi se va statornici orice pricină.

2. Am spus mai înainte, când am fost de față la voi a doua oară, și acum spun iarăși de cu vreme, nefiind de față, celor ce mai înainte au păcătuit și tuturor celorlalți, că de voi veni încă odată, nu voi mai fi cruțător.

3. De vreme ce căutați o dovadă că cel ce grăește întru mine este Hristos - el nu este neputincios întru voi, ci puternic.

4. Căci de s'a și răstignit întru neputință, prin puterea lui Dumnezeu însă este viu. Așa și noi, suntem neputincioși întru el, dar prin puterea lui Dumnezeu vom fi vii împreună cu dânsul, în inimile voastre.

5. Pe voi înșivă vă ispițiți, dacă sunteți întru credință; pe voi înșivă vă puneți la încercare. Sau nu vă cunoașteți pe voi înșivă, că Iisus

13. 1: A doua Lege 19, 15.

Hristos este întru voi? Afară nu mai dacă nu sunteți niște netrebniți.

6. Nădăduesc însă că veți cunoaște că noi nu suntem netrebniți.

7. Ci ne rugăm lui Dumnezeu să nu faceți nici un rău; nu ca noi să ne arătăm lămurii, ci ca voi să faceți binele, iar noi să fim ca niște netrebniți.

8. Căci noi nu putem nimic împotriva adevărului; pentru adevăr însă putem.

9. Noi ne bucurăm când suntem slabi; iar voi să fiți tari. Pentru aceasta ne și rugăm: pentru desăvârșirea voastră.

10. De aceea vă scriu acestea, fiind de parte, ca atunci când voi fi de față să nu folosesc asprimea după puterea care mi-a dat-o mie Domnul spre zidire, iar nu spre surpare.

11. De încheiere, bucurați-vă, fraților! Desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, uniți-vă în cuget, viețuiți în pace și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi.

12. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă.

13. Închină-vi-se vouă toți sfinții.

14. Darul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE GALATENI

1.

Nestatornicia Galatenilor. Vrednicia de apostol a lui Pavel.

Pavel apostolul, nu dela oameni, nici prin om, ci prin Iisus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat pe el din morți,

2. Și toți frații cari sunt împreună cu mine, bisericilor Galatilor.

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos,

4. Cel ce s'a dat pe sine pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pe noi din acest veac rău, după voia lui Dumnezeu și a Tatălui nostru,

5. Cărui se cuvine slava în veacii vecilor. Amin.

6. Mă mir că așa de repede vă lăsați dela cel ce v'a chemat pe voi, prin darul lui Hristos, la altă evangheliă,

7. Care nici nu este altă, fără numai sunt unii (oameni) cari vă tulbură pe voi și voesc să întoarcă pe dos Evanghelia lui Hristos.

8. Ci chiar dacă noi îngine sau un inger din cer v'ar vesti vouă altă evangheliă decât aceea pe care eu v'am vestit-o, să fie anatemă!

9. Precum am zis mai înainte, și acum zic iarăși: Oricine vă va binevesti altceva decât ceea ce ați primit, să fie anatema!

10. Caut eu oare plăcerea oamenilor sau a lui Dumnezeu? Umblu eu oare să plac oamenilor? Că de aş căuta plăcerea oamenilor, n'aş fi sluga lui Hristos.

11. Vă vestesc deci, fraților, că Evanghelia propovăduită de mine nu este după om.

12. Căci nici nu am luat-o nici nu am învățat-o dela oameni, ci din descoperirea lui Iisus Hristos.

13. Că ați auzit (de bună seamă) de purtarea mea de odinioară întru credința iudaicească, cum că peste măsură prigoneam biserica lui Dumnezeu și o surpam pe ea.

14. Și spoream în credința iudaicească mai mult decât mulți din cei de o vârstă cu mine din neamul meu, foarte râvnitor fiind părinților mele obiceiuri.

15. Dar când cel ce m'a ales din pântecul mamei mele bine a voit și m'a chemat prin darul său,

16. Ca să descopere pe Fiul său întru mine, ca să-l binevestesc pe el printre păgâni, nu m'am grăbit să mă sfătuesc cu niscal oameni,

17. Nici nu m'am suit la Ierusalim la apostolii cel mai înainte de mine, ci m'am dus în Arabia, și iarăși m'am întors la Damasc.

18. Apoi după trei ani m'am suit la Ierusalim să văd pe Petru și am rămas la el cincisprezece zile;

19. Iar pe altul din apostoli n'am văzut, fără numai pe Iacov fratele Domnului.

20. În cele ce vă scriu vouă, lată, vă (încredințez) înaintea lui Dumnezeu că nu mint.

21. După aceea am venit în părțile Siriei și ale Cilichiei.

22. După față eram necunoscut bisericilor Iudeei, celor întru Hristos;

23. Ci numai auziau spunându-se: Cel ce ne prigonea pe noi cândva, acum binevestește credința pe care oarecând o pierdea.

24. Și slăveau pe Dumnezeu pentru mine.

2.

Soborul apostolilor. Între Pavel și Petru. Mântuirea este din credință, nu din lege.

Apoi, după patrusprezece ani m'am suit iarăși la Ierusalim împreună cu Varnava, luând cu noi și pe Tit.

2. Și, având o descoperire, m'am suit și le-am arătat lor Evanghelia pe care o propovăduiesc între păgâni, îndeosebi celor mai aleși (apostoli), ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar.

3. Ci nici Tit, care era cu mine și era Elin, n'a fost silit să se taie împrejur.

4. Iar fraților mincinoși, care intraseră pe ascuns să iscodească slobozenia noastră pe care o avem întru Hristos Iisus și să ne facă robi (legii),

5. Nici măcar un ceas nu ne-am supus, ca adevărul Evangheliei să rămâne (neclintit) întru voi.

6. Cât despre cei ce se socoteau a fi ceva - nu-mi pasă de ceea ce erau ei mai înainte, fiindcă Dumnezeu nu caută la fața omului - aceștia nu au adăos nimic (la Evanghelia mea).

7. Ci dimpotrivă, văzând că mie mi s'a încredințat Evanghelia pentru cei netăiați împrejur, precum lui Petru cea pentru cei tăiați împrejur, -

8. Căci cel ce l-a trimis pe Pavel să binevestească printre cei tăiați împrejur, m'a trimis și pe mine printre păgâni -

9. Și cunoscând darul cel dat mie, Iacov și Chifa și Ioan, care sunt socotiți a fi stâlpi (ai bisericii), mi-au dat mie și lui Varnava

dreapta tovărășiei, ca noi să propovăduim între păgâni, iar ei între cei tăiați împrejur.

10. Ei ne-au pretins numai să ne aducem aminte de cei săraci, pe care m'am și nevoit a face.

11. Dar când a venit Petru în Antiohia, pe față l-am stat împotriva, căci era vrednic de înfruntare.

12. Pentrucă înainte de a veni oarecari trimiși dela Iacov, mânca împreună cu păgânii; iar dacă au venit, se ferea și se osebia pe sine, urmându-se de cei tăiați împrejur.

13. Și împreună cu el s'au făcăt și ceilalți Iudei, încât și Varnava a fost târit în fășăria lor.

14. Ci dacă am văzut că nu simblă drept, după adevărul Evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor: Dacă tu, Iudeu fiind, viețuiești ca păgânii, iar nu ca Iudeii, cumtruce silești pe păgâni să viețuiească după datinile Iudeilor?

15. Noi suntem din fire Iudei, dar nu păcătoși din păgânătate.

16. Dar știind că omul nu se îndreptează din faptele legii, ci numai prin credința în Iisus Hristos, am crezut și noi întru Iisus Hristos, și nu ne îndreptăm din credința în Hristos, iar nu din faptele legii, căci din faptele legii nu se va îndrepta nimeni.

17. Dacă însă căutând să ne îndreptăm întru Hristos, ne-am pus noi înșine păcătoși, este oare Hristos slujitor păcatului? Nici de acum!

18. Căci dacă zidesc din nou zid ce am dărâmat, calcător de poruncă mă adevăresc pe mine.

19. Pentrucă eu prin lege am murit pentru lege, ca să viețuiesc pentru Dumnezeu.

20. Împreună cu Hristos m'am răstignit, așa că de acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește întru mine. Și dacă trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m'a iubit și s'a dat pe sine pentru mine.

21. Eu nu lapăd darul lui Dumnezeu; căci dacă dreptatea vine prin lege, atunci Hristos în zadar a murit.

3.

Avraam pildă de îndreptare prin credință. Legea nu îndreptează, ci pune blestem. Hristos ridică blestemul legii. Cele bune nu sunt din lege, ci din credință.

O Galateni fără de minte, cine v'a ademenit pe voi să nu vă supuneți adevărului, voi, în ochii cărora Iisus Hristos a fost zugrăvit ca răstignit între voi?

2. Numai aceasta voesc să aflu dela voi: Din faptele legii ați primit voi Duhul, sau din ascultarea credinței?

3. Atât de fără de minte sunteți? Începând cu Duhul, acum sfârșiți cu trupul?

4. Oare în zadar ați pățimit atâtea? Cu adevărat (pare că în zadar)?

5. Cel ce vă dă vouă Duhul și face minuni întru voi, oare din faptele legii (le face), sau din ascultarea credinței?

6. Precum este scris: Avraam

a crezut lui Dumnezeu și i s'a socotit lui întru dreptate.

7. Să știți, dar, că cei ce sunt din credință, acela sunt fiii lui Avraam.

8. Și scriptura văzând mai înainte că Dumnezeu din credință îndreptează neamurile, mai înainte a binevestit lui Avraam: Intru tine se vor binecuvânta toate neamurile.

9. Drept aceea, cei ce sunt din credință sunt binecuvântați împreună cu credinciosul Avraam.

10. Căci câți sunt din faptele legii sunt sub blestem; că scris este: Blestemat este tot cel ce nu stăruie întru săvârșirea tuturor celor scrise în cartea legii.

11. Iar cum că prin lege nu se îndreptează nimeni înainte lui Dumnezeu, este învederat, pentru că: Dreptul din credință va fi viu.

12. Legea însă nu este din credință, dar omul care o plinește va fi viu printrânsa.

13. Hristos ne-a răscumpărat pe noi din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem - pentru că este scris: Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn -

14. Ca prin Hristos Iisus binecuvântarea lui Avraam să se reverse peste neamuri și pentru că prin credință să primim Duhul cel făgăduit.

15. Fraților, omenește grăind, o dată întărită după lege, măcar că-i lucru omenesc, n'o mai des-

face nimeni, nici nu-i mai adăug ceva.

16. Iar făgăduințele s'au făcut lui Avraam și sămânței lui. Nu zice însă: Și sămânților, ca de mai multe, ci ca de una: și sămânța ta, care este Hristos.

17. Voesc să spun, așa dar, că data cea mai înainte întărită de Dumnezeu nu poate fi încălcată de lege, care a venit abia după patru sute și treizeci de ani, încât făgăduința să-și plină puterea.

18. Căci dacă moștenirea este din lege, nu mai este din făgăduință; iar lui Avraam prin făgăduință i-a dăruit Dumnezeu (moștenirea).

19. Atunci ce rost mai are legea? Ea s'a adăugat pentru încălcările de porunci. S'a adăugat legea, până când avea să vină sămânța, căreia i se făcuse făgăduința, rânduită fiind prin ingerul în mâna mijlocitorului.

20. Iar mijlocitorul nu este al unuia, Dumnezeu însă unul este.

21. Așadar, este oare legea împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nici decum! Căci de ar fi dat o lege în stare să dea viață, cu adevărat dreptatea ar veni din lege.

22. Ci scriptura toate le-a inclus sub păcat, pentru că făgăduința din credință în Iisus Hristos se se dea celor ce cred.

23. Înainte de venirea credinței noi eram sub paza legii, închis fiind până la credința care avea să se descopere.

16: Fac. 12, 7, 13, 15, 17, 7, 18, 24, 7.

8: Fac. 12, 3; 18, 18.

10: A doua Lege 27, 26.

11: Avac. 2, 4.

12: Lev. 18, 5.

13: A doua Lege 21, 23.

24. De aceea legea ne-a fost nouă învățătoare spre Hristos, ca din credință să ne îndreptăm.

25. Iar dacă a venit credința, nu mai suntem sub învățător.

26. Căci toți sunteți fiii lui Dumnezeu prin credința întru Iisus Hristos.

27. Câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat.

28. Nu mai este Iudeu nici Elin; nu mai este rob nici slobod; nu mai este parte bărbătească nici femeiască, pentru că voi toți sunteți una întru Hristos Iisus.

29. Iar dacă sunteți ai lui Hristos, iată sunteți sămânța a lui Avraam și moștenitorii, după făgăduință.

4.

Fiii lui Dumnezeu sunt slobodi față de lege.

Ci eu vă spun: Câtă vreme moștenitorul este prunc, întru nimic nu se osebește de rob, măcar că este stăpân peste toate;

2. Căci este sub epitropi și epinomii până la vremea cea rânduită de tatăl său.

3. Așa și noi, când eram prunci, eram robii stărilor lumii.

4. Iar când a venit plinirea vremii, trimis-a Dumnezeu pe Fiul său cel născut din femei; născut sub lege,

5. Ca pe cei de sub lege să-i răscumpere, iar noi să primim în libertate.

6. Și fiindcă sunteți fii, trimis-a Dumnezeu pe Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Avva! Tată!

7. De aceea tu nu mai ești rob,

ci fiu; iar de ești fiu, ești și moștenitor prin harul lui Dumnezeu.

8. Atunci, necunoscând pe Dumnezeu, slujați celor ce nu sunt dumnezei din fire.

9. Iar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, și mai vărtos după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți înapoi la stihilele cele slabe și sărace cărorora voiți să le slujiți din nou?

10. Păziți zilele și lunile și sărbătorile și anii?

11. Mă tem de voi, să nu mă fi ostenit la voi în zadar.

12. Rogu-vă pe voi, fraților, fiți precum sunt eu, căci și eu am fost precum sunteți voi. Cu nimic nu m'ați supărat.

13. Știți doară că întru slăbiciunea trupului eram, când v'am binevestit vouă întâi.

14. Și încercarea întru care era trupul meu nu ați defăimat-o, nici nu v'ați scârbit de ea, ci m'ați primit ca pe un inger al lui Dumnezeu, ca pe Hristos Iisus.

15. Unde este deci fericirea voastră? Căci vă mărturisesc vouă, că, de era cu puțință, ochii voștri vi l-ați fi scos și mi l-ați fi dat mie.

16. Drept aceea, făcutu-m'am oare vrășmașul vostru, pentru că v'am spus vouă adevărul?

17. Acela vă răvnesc pe voi, dar nu după cuviință, ci vor să vă osebească pe voi, ca să le urmați lor.

18. Ci bine este a râvni pururea lucrul cel bun, nu numai când sunt de față la voi.

19. Copiii mei, pentru cari sufăr din nou durerile nașterii, până ce Hristos va lua chip întru voi,

20. Aș dori să fiu acum la voi și să-mi schimb glasul meu, căci nu vă mai înțeleg!

21. Spuneți-mi, voi cari voiți să fiți sub lege, nu auziți legea?

22. Scris este, doară, că Avraam doi feciori a avut: unul din roabă, iar altul din femeie slobodă.

23. Dar cel din roabă s'a născut după trup, cel din femeia slobodă însă s'a născut din făgăduință.

24. Acestea au altă înțelegere! Căci aceste (femei) sunt cele două Legi: Una de pe muntele Sina, care naște spre robie, este Agar;

25. Agar însemnează muntele Sina din Arabia, și asemenea este Ierusalimului de acum, care stă în robie cu fiul săi;

26. Iar Ierusalimul cel de sus este slobod, și este malca noastră a tuturor.

27. Pentru că scris este: Veselește-te cea steapă, care nu naște! Glășuește și strigă tu care n'ai durerea nașterii, căci mai mulți sunt fiilii celei părăsite decât ai celei care e hărbat!

29. Ci precum atunci cel ce se născuse după trup prigonea pe cel ce se născuse după duh, tot așa și acum.

30. Dar ce zice scriptura? Izgonește pe roabă și pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul celei slobode.

31. Drept aceea, fraților, nu suntem fii ai roabei, ci ai celei slobode.

4. 27: Is. 54, 1.

30: Fac. 21, 10, 12.

5.

Cei chemați la credință, prin patimile lui Hristos sunt slobodi de faptele legii. Slobozenia cea după duh.

Stăruți deci în slobozenia cu care Hristos ne-a slobozit pe noi, și nu vă lăsați prinși din nou în jugul robiei.

2. Iată, eu, Pavel, vă spun vouă: De vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi vouă nimic.

3. Și iarăși i-o spun ori cui v'alea împrejur că este dator să plănească toată legea.

4. Voi, cei ce voști să vă îndreptați prin lege, v'ați desparta de Hristos; ați căzut din dar.

5. Iar noi așteptăm cu duhul prin credință, nădejdea dreptății.

6. Căci întru Hristos Iisus n'are tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu poate nimic, ci credința care lucrează prin dragoste.

7. Erați pe drumul cel bun: Cine v'a oprit, ca să nu vă apuneți adevărului?

8. Statul acesta nu este deloc cel ce v'a chemat pe voi.

9. Puțin aluat dospește toată făcămintă.

10. Eu am încredere în voi întru Domnul, că nu veți cugea altfel; iar cel ce vă tulbură pe voi, oricine ar fi, va purta osândă.

11. Cât despre mine, fraților, dacă mai propoveduesc tăierea împrejur, pentru ce aș mai fi prigoniți? Atunci smintela crucii înceată!

12. O de s'ar tăia de tot (numai împrejur!) cel ce vă răzvrătesc pe voi!

13. Ci voi, fraților, ați fost chemați la slobozenie. Numai să nu folosiți slobozenia voastră spre prihețul păcatului, ci prin dragoste să plăsiți unul altuia.

14. Că toată legea într'un cuvânt se cuprinde, adică: Să luăm pe aproapele tău ca pe tine însuși.

15. Iar de vă mușcați unul pe altul și vă mâncați, căutați să nu vă mistuiți unul pe altul.

16. De aceea vă spun: Umblați duhovnicește și (atunci) poftele trupului nu le veți mai împlini.

17. Căci poftele trupului potrivnice sunt Duhului, iar ale Duhului sunt potrivnice trupului. Și acestea se împotrivesc întreolaltă, ca să nu faceți ceea ce voști.

18. Iar de vă purtați cu Duhul, voi sunteți sub lege.

19. Faptele trupului sunt cunoscute. Ele sunt acestea: preacurvia, necurăția, destrăbălarea,

20. Slujirea idoloilor, fermecătoriile, vrajbele, sfezile, zavistile, mâniile, gâlcevile, desbinările, osebirile;

21. Pismuirile, uciderile, bețiile, petrecerile fără măsură și altele asemenea acestora. Precum v'am spus mai înainte, vă spun și acum: cei ce fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

22. Dimpotrivă, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, fărâșna de bine, credința,

23. Blandețea, înfrânarea poftelor, împotriva unora ca acestea sunt lege.

6. 15: Lev. 19, 18.

24. Iar cele ce sunt ai lui Hristos, și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele.

25. De trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm.

26. Să nu umblăm după măștre deșartă, întărându-ne și pismuirile noastre unii pe alții.

6.

Să îndreptăm cu blândețe pe frații cei rătăciți. Lauda lui Pavel: crucea lui Hristos.

Fraților, de va și cădea vreun om, fără de veste, în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați pe unul ca acela cu duhul blandetelor, păzindu-te pe tine însuși să nu cazi în ispită.

2. Purtați sarcinile unii altora și așa pliniți legea lui Hristos.

3. Că de socotește cineva că este ceva, nimica fiind, acela se amăgește pe sine.

4. Ispitească-și fiecare faptele sale, și atunci intru sine își va avea lauda, far nu în altul.

5. Căci fiecare își va purta sarcina sa.

6. Cel ce primește cuvântul (Evangeliei) să împărtășească pe cel ce învață din toate bunurile sale.

7. Nu vă amăgiți, Dumnezeu nu poate fi batjocorit: Ce va sămăna omul, aceea va și secera.

8. Cel ce samăna în trupul său, din trup va secera stricăciune; iar cel ce samăna întru Duhul, din Duhul va secera viață veșnică.

9. Și să fim neosteniți în săvârșirea binelui, căci nelenevind-ne, la vreme potrivită vom și secera.

10. Așa dar, până când avem vreme, să facem bine tuturor, dar mai ales celor de o credință cu noi.

11. Vedeți cu ce slove mari v'am scris vouă chiar cu mâna mea!

12. Cei ce vor să se laude cu trupul, acela vă silesc să vă tăiați împrejur numai ca să nu pățiți mească prigoană pentru crucea lui Hristos.

13. Pentru că nici singuri cei ce se tale împrejur nu păzesc legea, ci voesc ca voi să vă tăiați împrejur, ca în trupul vostru să se laude.

14. Eu însă nu voesc să mă

laud fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea s'a răstignit pentru mine și eu pentru lume.

15. Căci întru Hristos Iisus nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu prețuește nimic, ci făptura cea nouă.

16. Și câți vor umbla după dreptarul acesta, pace și milă pentru ei și peste Israelul lui Dumnezeu!

17. Iar de aci înainte nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci eu ranele Domnului Iisus le port pe trupul meu.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, fraților! Amin.

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE EFESENI

1.

Cei aleși. Rugăciune pentru Efeseni, ca să cunoască mântuirea cea întru Hristos.

Pavel, prin voia lui Dumnezeu apostol al lui Iisus Hristos, sfinților celor ce sunt în Efes și creștinilor întru Domnul Hristos Iisus:

2. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos!

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care ne-a binecuvântat pe noi în locașurile cele cerești, cu tot felul de binecuvântări duhovnicești întru Hristos,

4. Precum ne-a ales pe noi întru dănsul mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim noi sfinți și fără de prihană înaintea lui,

5. Mai înainte rânduiindu-ne pe noi, întru a sa dragoste, spre în-

fierea cea prin Iisus Hristos, după bunăvoința voii sale,

6. Spre lauda măririi darului său, cu care ne-a dăruit pe noi prin Fiul său cel iubit,

7. Întru care prin sângele lui avem răscumpărarea și lertarea păcatelor, după bogăția darului lui,

8. Pe care l-a făcut să prisoască seacă întru noi spre toată înțelepciunea și priceperea,

9. Arătându-ne nouă taina voii sale, după bunăvoința sa, precum mai înainte a hotărât întru sine,

10. Spre întocmirea plinirii vremilor, ca toate să le adune la răș întru Hristos, și cele din ceruri și cele de pe pământ, întrânsul,

11. Întru care ne-am făcut și moștenitori, hotărâți fiind mai înainte, după rânduita celui ce toate le lucrează după sfatul voii sale,

12. Ca să fim noi spre lauda măririi sale, noi cari mai înainte am nădărdit întru Hristos,

13. În el și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre, în el crezând, v'ați pecetluit cu Duhul cel Sfânt al făgăduinții,

14. Care este arvuna moștenirii noastre spre răscumpărarea celor dobândiți de el, spre lauda măririi lui.

15. Drept aceea, și eu auzind de credința voastră întru Domnul Iisus și de dragostea voastră către toți sfinții,

16. Nu încetez a mulțumi (lui Dumnezeu) pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele,

17. Ca Dumnezeuul Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înțelepciunii și al descoperirii, spre cunoștința lui,

18. Și să vă lumineze ochii minții voastre, ca să știți voi care este nădejdea la care v'a chemat și care este bogăția slavei moștenirii lui păstrată pe seama sfinților,

19. Și care este mărimea nepărginită a puterii lui întru noi cei ce credem, după lucrarea puterii tăriei sale,

20. Pe care a arătat-o întru Hristos, sculându-l pe el din morți și punându-l să șază de dreapta sa întru cele cerești,

21. Mai presus decât toată înșelăciunea și stăpânirea și puterea și domnia și decât tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel ce va să vie.

22. Și toate le-a supus sub picioarele lui, și mai pre sus de toate le-a dat pe el cap Bisericii,

1. 22: Ps. 8, 7.

23. Care este trupul lui, plinirea celui ce împlinește toate întru toți.

2.

Impăcarea păgânilor și a iudeilor cu Dumnezeu, prin Hristos.

Ci voi erați morți prin greșalele și păcatele voastre, 2. Întru cari ați umblat cândva după veacul lumii acesteia, după voia domnului celuice stăpânește văzduhul, a duhului celuice lui crează acum întru filii neascultării.

3. Între aceștia și noi toți am petrecut oarecând, după poftele trupului nostru, făcând voile trupului și ale simțurilor; și eram din fire filii ai mâniei, ca și ceilalți.

4. Dar Dumnezeu, bogat întru milă, pentru multa sa dragoste cu care ne-a iubit pe noi,

5. Măcar că eram morți prin păcatele noastre, ne-a înviat împreună cu Hristos. - În dar sunteți mântuiți!

6. Și împreună cu dânsul ne-a sculat și ne-a pus să ședem întru cele cerești prin Hristos Iisus,

7. Ca să arate în veacurile viitoare bogăția cea mare a darului său, prin bunătatea arătată nouă, întru Hristos Iisus.

8. Căci în dar sunteți mântuiți, prin credință; și aceasta nu dela voi, ci este darul lui Dumnezeu.

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva.

10. Pentru că a lui făptură suntem, zidiți întru Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu

mai înainte le-a gătit, ca să umblăm întru ele.

11. De aceea, aduceți-vă aminte, că odinioară voi păgâni cu trupul, cari vă chemați netăiați împrejur de către cei ce se cheamă tăiați împrejur, cu tăiere împrejur făcută în trup, de mână,

12. În vremea aceea erați fără de Hristos, înstreinați de obștea lui Israel și streini de așezămintele făgăduinții, fără nădejde și fără de Dumnezeu în lume.

13. Iar acum, întru Hristos Iisus, voi cari oarecând erați departe, aproape v'ați făcut prin sângele lui Hristos.

14. Pentru că el este pacea noastră, el care a făcut din două lumi una, surpând zidul despărțitor dela mijloc, adică vrajba,

15. Stricând în trupul său legea poruncilor cu învățăturile ei, da întru sine pe amândoi să-i zidească într'un om nou, făcând pace;

16. Și pe amândoi să-i împace cu Dumnezeu într'un trup, prin crucea cu care el a omorât vrajba.

17. Și venind a vesti pace vouă: și celor de departe și celor de aproape.

18. Căci printrânsul avem, și unii și alții, apropierea în același Duh, către Tatăl.

19. Drept aceea, de acum nu mai sunteți streini și venetici, ci sunteți cetățeni împreună cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu,

20. Zidiți fiind pe temelia apostolilor și a prorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos.

21. Întru el orice zidire se ține laolaltă și crește întru locaș sfânt, întru Domnul.

22. Întru el sunteți zidiți și voi împreună, ca să fiți locaș al lui Dumnezeu întru Duhul,

3.

Înțelepciunea dumnezeiască dată lui Pavel spre luminarea neamurilor. Rugăciunea pentru Biserică.

De aceea, eu Pavel, legatul lui Iisus Hristos pentru voi păgânii,

2. De veți fi auzit de economia darului lui Dumnezeu care mi s'a dat mie pentru voi:

3. Căci prin descoperire mi s'a arătat mie taina, precum am scris mai înainte pe scurt,

4. De unde cetind, puteți cunoaște știința mea despre taina lui Hristos,

5. Care nu s'a arătat fiilor oamenilor în alte veacuri, precum s'a descoperit acum sfinților lui apostoli și proroci, prin Duhul:

6. Anume că păgânii sunt împreună moștenitori (cu iudeii) și împreună un trup și împreună pătași făgăduinții lui întru Hristos prin Evangheliile,

7. Cărele m'am făcut slujitor după dăruirea darului lui Dumnezeu, care mi s'a dat mie prin lucrarea puterii lui.

8. Mie, celui mai mic decât toți sfinții, mi s'a dat darul acesta, ca să vestesc păgânilor bogăția lui Hristos, cea nepătrunsă,

9. Și să lămuresc tuturor care este economia tainei celei din veci ascunse întru Dumnezeu, ziditorul a toate,

10. Pentru ca înțelepciunea lui Dumnezeu, cea de multe feluri, să

se facă știută acum prin biserică, începătorilor și domnilor întru cele cerești.

11. După hotărârea cea mai înainte de veac, pe care a plinit-o întru Hristos Iisus, Domnul nostru,

12. Întru care avem, prin credință în el, îndrăzneală să ne apropiem de Dumnezeu cu deplină nădejde.

13. De aceea vă rog pe voi, să nu vă pierdeți curajul întru necazurile mele cele pentru voi, căci ele sunt slava voastră.

14. Pentru aceasta imi plec genunchii înaintea Tatălui,

15. Dela care își ia numele orice făptură din cer și de pe pământ,

16. Ca să vă dea vouă, după bogăția slavei sale, să vă întărească cu putere prin Duhul său întru omul cel dinlăuntru,

17. Ca Hristos să se sălășuiască, prin credință, întru inimile voastre,

18. Încât înrădăcinați și întemeiați fiind întru dragoste, să puteți cunoaște împreună cu toți sfinții, care este lățimea și lungimea și adâncul și înălțimea,

19. Și să cunoașteți dragostea lui Hristos cea mai presus de cunoștință, ca să vă umpleți de toată plinătatea lui Dumnezeu.

20. Iar celui ce prin puterea care lucrează întru noi poate face nemăsurat mai mult decât cele ce cerem sau cugetăm,

21. Aceluia fie slava în Biserică întru Hristos Iisus, întru toate neamurile, din veac în veac. Amin.

4.

Sfătuire la unire în dragoste, măcar că darurile sunt felurite. Biserica este trupul lui Hristos. Viețuirea întru curăție.

Drept aceea, rogu-vă pe voi, eu, legatul întru Domnul, să umblați cu vrednicie, după chemarea cu care sunteți chemați,

2. Cu toată smerenia și blândetea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții cu dragoste,

3. Nevoindu-vă a păzi unirea Duhului întru legătura păcii,

4. Un trup, un Duh sunteți, precum și chemați sunteți întru nădejde a chemării voastre;

5. Un Domn, o credință, un botez.

6. Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este peste toate și prin toate și întru toți.

7. Iar fiecareia din noi s'a dat darul după măsura dărniciilor lui Hristos.

8. Pentru aceea zice: Suiți-vă în înălțime, robii a robime și a dat daruri oamenilor.

9. Iar aceea că s'a suit - ce însemnează, fără numai că s'a și pogorât la cele mai de jos laturi ale pământului?

10. Cel ce s'a pogorât, acela este care s'a și suit mai presus de toate cerurile, ca toate să le umple.

11. Și el a pus pe unii apostoli, iar pe alții proroci, iar pe alții evangeheliști, iar pe alții păstori și dascăli,

12. Spre desăvârșirea sfinților, la lucrul slujbei celei spre zidirea trupului lui Hristos,

4. 8: Ps. 68, 19.

13. Până când vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvârșit, după măsura deplină a vârstei lui Hristos,

14. Ca să nu mai fim prunci, (lăsându-ne) învățuți și purtați de orice vânt al învățăturii, de viclenia oamenilor și de iscusința lor plină de înșelăciune,

15. Ci petrecând cu adevărat întru dragoste, să creștem în toate spre el, care este capul, Hristos.

16. Din el tot trupul bine alcătuit și încheat prin toate legăturile întăritoare își face creșterea spre zidirea sa însăși, întru dragoste, potrivit lucrării măsurate fiecărui mădular.

17. Drept aceea, aceasta v'o spun și v'o mărturisesc întru Domnul: Voi să nu mai umblați precum umblă celelalte neamuri, întru deșertăciunea minții lor.

18. Intunecați fiind la cuget și înstrăinați de viața lui Dumnezeu, din pricina necunoștinței care este întru ei și din pricina împietririi inimii lor.

19. Ei căzând întru nesimțire s'au dat pe sine destrăbălării spre a săvârși cu neață tot felul de necurăție.

20. Voi însă nu așa ați cunoscut pe Hristos.

21. De vreme ce l-ați auzit pe el și ați învățat dela dânsul așa cum este adevărul întru Iisus:

22. Să lepădați voi chipul vieții de mai înainte a omului cel vechi, care se strică prin pozele cele ademenitoare,

23. Și să vă înnoiți în duhul cugetului vostru,

24. Imbrăcându-vă în omul cel nou, făcut după (chipul lui) Dumnezeu întru dreptatea și sfințenia adevărului.

25. Drept aceea, lepădând minciuna, grațiți adevărul fiecărei cu aproapele său, căci suntem unul altuia mădulare.

26. La mânie nu păcătuți; soarele să nu apule peste mânia voastră.

28. Cel ce a furat să nu mai fure, ci mai vartos să se ostenească lucrând binele cu mâinile sale, ca să aibă să dea celui lipsit.

29. Cuvânt urit să nu iasă din gura voastră, ci numai de cel bun, spre zidire unde este trebuință, ca să aducă har celor ce ascultă.

30. Și să nu întristați pe Duhul cel sfânt al lui Dumnezeu, cu care v'ați pecetluit pentru ziua răscumpărării.

31. Toată amărăciunea și mânia și iuțimea și strigarea și hula, împreună cu toată răutatea să o lepădați dela voi.

32. Și fiți unul cu altul buni, milostivi, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'a iertat vouă întru Hristos.

5.

Indemnări la viața cea prednică de sfințenia creștinului. Sfaturi pentru cei căsătoriti.

Fiți dar următori lui Dumnezeu, ca niște filii iubiți.

2. Și umblați întru dragoste, precum și Hristos ne-a iubit pe

25: Zah. 8, 16.

26: Ps 4, 5.

noi și s'a dat pe sine pentru noi, prinos și jertfă lui Dumnezeu întru miros cu bună mireasmă.

3. Iar curvia și toată necurăția sau lăcomia nici să se pome-nească între voi, precum se cuvine sfinților,

4. Nici măscăriciune, nici vorbă nebunească, nici glume cari nu se cuvin; ci mai vărtos mulțumită.

5. Căci aceasta s'o știți, că nici un curvar sau necurat sau lacom, care este slujitor idollor, n'are moștenire întru împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.

6. Nimeni să nu vă amăgească pe voi cu vorbe deșarte, că pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.

7. Deci, nu vă faceți părtași cu aceștia.

8. Altă dată erați întunecet, iar acum sunteți lumină întru Domnul. Umblați ca fiii luminii!

9. Căci roada Duhului este întru toată bunătatea și dreptatea și adevărul.

10. Cerați ce este bine plăcut Domnului.

11. Nu vă amestecați cu faptele cele fără de roadă ale întunericului, ci mai vărtos să le osândiți.

12. Căci cele ce se fac întru ascuns de către dânșii rușine este a le și grai.

13. Iar toate câte se osândesc, les la iveală prin lumină, căci tot ce se vedește este lumină.

14. Pentru aceea zice: Deșteapă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos.

5. 2: leg. 29, 18.

15. Drept aceea, luați seama să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți.

16. Răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt.

17. De aceea nu fiți nepricepuți, ci înțelegeți care este voia Domnului.

18. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este curvia, ci vă umpleți de Duhul.

19. Vorbiți întreolaltă în psalmi și laude și în cântări duhovnicești, laudând și cântând Domnului întru inimile voastre,

20. Și mulțumind pururea pentru toate în numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui.

21. Supuneți-vă unul altuia întru frica lui Hristos.

22. Femeilor, supuneți-vă bărbatilor voștri, ca Domnului.

23. Căci bărbatul este capul femeii, precum și Hristos este capul Bisericii, trupul său, al cărui mântuitor este.

24. Ci precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile (să se supue) bărbatilor lor întru toate.

25. Bărbatilor, iubiți-vă femeile voastre, precum și Hristos a iubit Biserica și s'a dat pe sine pentru dânsa,

26. Ca să o sfințească prin cuvânt, curățind-o prin bala botezului.

27. Ca s'o pule înainte luiși Biserica slăvită, neavând nicio întinăciune, nici prihană sau altceva de acest fel ci să fie sfântă și fără de prihană.

28. Așadar, datori sunt bărbatilor să-și iubească femeile lor, cum își

iubească trupurile lor. Cel ce își iubește femeia sa, pe sine se iubește.

29. Că nimeni nu și-a urit vreodată trupul său, ci-l hrănește și-l încălzește pe el, precum Hristos Biserica;

30. Pentrucă suntem mădulare ale trupului lui, din carnea lui și din oasele lui.

31. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe muma sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup.

32. Taina aceasta este mare; iar eu grădesc despre Hristos și despre Biserica.

33. Deci dară, și voi, fieștecare, așa să-și iubească femeia sa ca pe sine însuși, iar femeia să se teamă de bărbat.

6.

Statuti către fii și părinți, către slugi și stăpâni. Armele creștinului în luptă cu vrășmașii duhoonicești.

Fililor, ascultați de părinții voștri întru Domnul, căci aceasta este cu dreptate.

2. Cinsteste pe tatăl tău și pe muma ta - aceasta este porunca cea dintâi întru făgăduință -

3. Ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ.

4. Și voi, părinților, nu întârânați la mânie pe fiii voștri, ci îi creșteți pe ei întru învățătura și povata Domnului.

5. Slugilor, ascultați de stăpânii voștri cel după trup, cu frică și

cu cutremur, întru curăția inimii voastre, ca și de Hristos.

6. Nu slujindu-le numai înaintea ochilor, ca cei ce vor să placă oamenilor, ci ca slugile lui Hristos, făcând din suflet voia lui Dumnezeu,

7. Slujindu-le cu bunăvoință, ca Domnului, iar nu ca oamenilor,

8. Ștînd flecare - fie rob, fie slobod - că orice bine va face îl va lua îndărăt dela Domnul.

9. Și voi, stăpânților, la fel să vă purtați cu slugile voastre, domolindu-vă asprimea, știind că Domnul lor este și al vostru în ceruri și la el nu este fățarie.

10. Deci, frații mei, întăriți-vă întru Domnul și întru puterea tăriei lui.

11. Imbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva meșesugirilor diavolului.

12. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor și a domniilor și a stăpânitorilor în tunecul veacului acestuia, împotriva duhurilor răutății celor de sub cer.

13. De aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta, împotriva în zua cea rea, și toate biruindu-le, să stați în picioare.

14. Drept aceea, țineți-vă bine, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcându-vă cu zăua dreptății,

15. Și încălțându-vă picioarele întru gătirea Evangheliei păcii.

16. Peste toate luați pavaza creștină.

14: Is. 11, 5; 59, 17.

31: Fac. 2, 24.

6. 2: leg. 20, 12.

3: A doua Lege 5, 16.

dinței cu care veți putea stinge toate săgețile cele aprinse ale vicleanului.

17. Și coiful mântuirii să-l luați, și sabia Duhului, care este cu vântul lui Dumnezeu.

18. Faceți tot felul de rugăciuni și de cereri, rugându-vă în toată vremea în Duhul vostru, și stăruiți întru aceasta cu toată răbdarea, rugându-vă pentru toți sfinții,

19. Și pentru mine, să mi se dea mie cuvânt, ca deschizându-mi gura mea, cu îndrăzneală să arăt talna Evangheliei,

20. Al cărei vestitor în lanțuri sunt, ca să grăesc despre ea cu

îndrăzneală, precum mi se cuvinea a grăi.

21. Iar ca să știți și voi cele despre mine și ce fac, toate vi le va arăta vouă Tihic, iubitul nostru frate și credincios slujitor întru Domnul.

22. Pentru aceasta l-am și trimis la voi, ca să știți cele despre noi și să mângăie inimile voastre.

23. Pace fraților și dragoste cu credință dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos.

24. Darul fie cu toți cari iubesc cu statornică dragoste pe Domnul nostru Iisus Hristos!

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE FILIPENI

1.

Mulumire pentru fapta bună a Filipenilor și rugăciune pentru desăvârșirea lor. Osârdia lui Pavel.

Pavel și Timotee, slugile lui Iisus Hristos, tuturor sfinților întru Hristos Iisus, celor ce sunt în Filipi,

împreună cu episcopii și diaconii:
1. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul nostru Hristos.

2. Mulțumesc Dumnezeului meu tot de câteori îmi aduc aminte de voi,

3. Căci pururea, în toate rugămintele mele, mă rog pentru voi cu bucurie,

4. Pentru împărtășirea voastră întru (vestirea) Evangheliei, din care dăruiați până acum,

5. Încredințat fiind chiar prin experiență, că cei ce a început întru

voi lucrul cel bun, îl va și sfârși, până la ziua lui Iisus Hristos.

7. Am tot dreptul să cuget astfel despre voi toți, pentru că atât în lanțurile mele cât și în apărarea și adevărarea Evangheliei vă port la inimă pe voi toți cari sunteți părtași aceluias dar ca și mine.

8. Căci martor îmi este Dumnezeu, că vă doresc pe voi toți cu duioșia lui Iisus Hristos.

9. Și de aceasta mă rog, ca dragostea voastră tot mai mult și mai mult să prisosească întru cunoștință și întru toată priceperea,

10. Ca prețuind voi cele ce sunt mai de folos, să fiți curați și fără de sminteală în ziua lui Hristos,

11. Plini fiind de roadele dreptății care sunt prin Iisus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu,

12. Și voesc să știți voi, fraților, că cele ce s-au întâmplat cu mine

mai vărtos întru sporirea Evangheliei s'au întors,

13. Așa că lanțurile mele cele pentru Hristos s'au făcut cunoscute în tot divanul și la toți ceilalți.

14. Și cei mai mulți din frații întru Domnul, îmbărbătați de lanțurile mele, și mai mult îndrăznesc a grăi cuvântul fără de frică.

15. Adevărat că unii din pismă și din dor de pricire propoveduesc pe Hristos, dar alții - din bunăvoință.

16. Aceștia vestesc pe Hristos din iubire (pentru mine), știind că spre apărarea Evangheliei sunt pus,

17. Iar ceilalți din iubire de ceartă, nu cu gând curat, socotind să îngreueze legăturile mele.

18. Ce este dar? Nimic altceva, decât că în tot chipul, fie din fătărie, fie din adevăr, Hristos se propoveduește; și întru aceasta mă bucur și mereu mă voi bucura.

19. Pentrucă știu că aceasta îmi va fi mie spre mântuire prin rugăciunile voastre și cu ajutorul Duhului lui Iisus Hristos.

20. Cred și nădăjduesc că întru nimic nu mă voi rușina, ci sunt încredințat că și acum ca în totdeauna Hristos se va preamări în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte.

21. Căci pentru mine viața este Hristos, iar moartea un câștig.

22. Dacă însă a vieții în trup însemnează roadă pentru lucrul meu, nu știu ce să aleg.

23. Pentrucă sunt prins din două părți: Doresc a mă slobozi (de trup) spre a fi împreună cu Hristos - și aceasta este mai de folos (pentru mine).

24. Dar a rămânea în trup este mai de folos pentru voi.

25. Și aceasta cugetând, știu că voi rămânea și împreună voi petrece cu voi cu toți, spre sporirea și spre bucuria credinței voastre.

26. Pentru că lauda voastră mă sporească întru Hristos Iisus prin mine, când voi veni iarăși la voi.

27. Numai să umblați cu credință, după Evanghelia lui Hristos, încât eu, fie că voi veni și voi vedea, fie că nu voi fi de față la voi, să aud despre voi, ca stați într'un duh și într'o simțire împreună nevoindu-vă pentru credința Evangheliei.

28. Și nefiindu-vă teamă întru nimic de cei potrivnici; pentru că aceasta va fi un semn al plămăzaniei, iar pentru voi, al mântuirii. Și aceasta este dela Dumnezeu.

29. Că vouă vi s'a dăruit pentru Hristos, nu numai să credeți întru el, ci să și pătimiți pentru dânsul.

30. Luptând aceeași luptă pe care (altădată) ați văzut-o la mine și pe care auziți (că o duc) și astăzi.

2.

Sfătuiri la piață în unire, adăugând pildă smerenia și slava lui Hristos. Lauda lui Timotei și a lui Epafrodit.

Deci, de este vreo mângâiere întru Hristos, de este vreo bunăvoință a dragostei, de este vreo împărtășire a Duhului, de este vreo milostivire și îndurare,

2. Pliniți bucuria mea, aceeași gândind, aceeași dragoste având, un suflet fiind, una cugetând.

3. Nimic să nu faceți din duh de învrăjbire sau de mârțire de partă; ci cu smerenie fiecare pe celalalt să-l socotească a fi mai de blinde decât el însuși.

4. Nimeni să nu caute numai de ale sale, ci fiecare să caute și de ale altuia.

5. Să aveți în voi simțirea care a fost și întru Hristos Iisus,

6. Care chipul lui Dumnezeu fiind, nu a ținut ca la o pradă la înșința sa cea întocmai cu Dumnezeu,

7. Ci s'a deșertat pe sine, chip de rob luând și făcându-se asemenea oamenilor și la înfățișare trătându-se ca un om.

8. S'a smerit pe sine, făcându-se ascultător până la moarte - și încă moarte pe cruce!

9. Pentru aceasta și Dumnezeu l-a prea înălțat pe dânsul și i-a dăruit lui nume, care este mai prețios de orice nume,

10. Ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece: al celor cerești și al celor pământești și al celor de desubt.

11. Și să mărturisească toată lumea că Domn este Iisus Hristos, întru mărtirea lui Dumnezeu Tatăl.

12. Deci, iubiții mei, precum pururea m'ați ascultat, nu numai cănuț eram de față, ci cu mult mai vărtos acum când sunt de departe, cu frică și cu cutremur să măvărgșii mântuirea voastră.

13. Căci Dumnezeu este cel ce învrednește întru voi, ca să volți și să lucrați după bunăvoința lui.

14. Toate să le faceți fără de mârțire și fără de indolală,

15. Ca să fiți fără de prihană

și curați, fiți nevinovați ai lui Dumnezeu în mijlocul unui neam îndărătnic și răsvrătit, întru care străluciți ca niște luminători în lume,

16. Ținând cuvântul vieții, ca să-mi fie spre laudă în ziua lui Hristos, că nu în deșert am alergat, nici în deșert m'am ostenit.

17. Ci chiar de mi-aș vărsa sângele pentru jertfa și prinosul credinței voastre, mă bucur și mă voi bucura împreună cu voi cu toți.

18. Așijderea și voi să vă bucurați și să fiți fericiți împreună cu mine.

19. Ci nădăjduesc întru Domnul Iisus, că fără de zăbavă îl voi trimite la voi pe Timotei, ca și eu să-mi fac înimă bună, aflând vești despre voi.

20. Căci n'am pe nimeni altul, de o simțire cu mine, care să se grijească de voi cu atâta tragere de inimă.

21. Fiindcă toți de ale lor caută, iar nu de ale lui Iisus Hristos.

22. Iar credința lui încercată o cunoașteți, că precum (slujește) fiul unui tată, așa a slujit împreună cu mine întru vestirea Evangheliei.

23. Pe acesta nădăjduesc, dar, să-l trimit în curând, după ce voi vedea ce are să fie cu mine.

24. Dar am nădejdea întru Domnul, că și eu voi veni la voi fără de zăbavă.

25. Am socotit însă de nevoie a trimite la voi pe Epafrodit, fratele și împreună lucrătorul și împreună luptătorul meu, și al vostru trimis și slujitor trebuințelor mele.

26. De vreme ce dorea să vă vază pe voi pe toți și era mă-

nî, pentru că ați auzit că a fost bolnav.

27. Căci a și fost bolnav aproape de moarte, dar Dumnezeu l-a mîsluit pe el, și nu numai pe el, ci și pe mine, ca să nu am înfrîngere peste înfrîngere.

28. Deci l-am trimis pe el mai degrabă, ca văzându-l iarăși să vă bucurați, iar eu să fiu mai puțin mîhnit.

29. Drept aceea, primiți-l pe el întru Domnul cu toată bucuria și pe unii ca aceștia întru cinste să îl aveți.

30. Căci pentru lucrul lui Hristos a fost aproape de moarte, puindu-și viața în primejdie, ca să plînească lipsa voastră în slujba cea către mine.

3.

Despre credința cea dreaptă. Viața duhovnicească nu este în trup, ci în urmarea vieții de jertfă a lui Hristos.

Mai departe, frații mei, bucurați-vă întru Domnul. A vă scrie vouă acestea mie nu-mi este lene, iar vouă vă este de folos.

2. Păziți-vă de călni, păziți-vă de lucrătorii cei răi, păziți-vă de tăiere!

3. Căci tăierea împrejur suntem noi, cei ce cu huiul slujim lui Dumnezeu și ne lăudăm întru Hristos Iisus și nu ne încredem în trup.

4. Măcar că eu aș putea să mă încred și în trup. De i se pare cuiva că se poate încrede în trup, eu cu atât mai mult!

5. Căci am fost tăiat împrejur a opta zi, (și sunt) din neamul lui Israel, din seminția lui Veniamin, Evreu din Evrei, iar după lege fariseu;

6. După răvnă: gonitor al Bisericii; după dreptatea cea din lege fără prihană.

7. Dar cele ce îmi erau mie cîștig, acestea le-am socotit pentru Hristos (a fi) pagubă.

8. Ci mai presus de toate le socotesc pagubă față de înălțimea cunoștinței lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru care m'am pagubit de toate și le socotesc (a fi) gunoale, ca să dobîndesc pe Hristos.

9. Și să mă aflu întru el, nu cu dreptatea mea cea din lege, ci cu aceea care este credința în Hristos și care este dela Dumnezeu, prin credință:

10. Ca să-l cunosc pe el și puterea învierii lui și împărțirea patimilor lui și să mă fac asemenea lui în moarte,

11. Ca să ajung cumva și la învierea morților.

12. Nu că aș fi luat (răsplata), sau că aș fi desăvârșit. Ci gonesc, că doar voi ajunge s'o prind, pentru că și eu am fost prins de Hristos Iisus.

13. Fraților, eu încă nu mă socotesc să fi ajuns!

14. Ci numai una fac: cele dinapoi uitându-le, spre cele dinainte mă întind. Alerg la semn, la răsplata chemării de sus a lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus.

15. Deci, căți suntem desăvârșiți, aceasta să gândim; iar dacă întru ceva alt fel gândim, Dumnezeu

zeu vă va lumina pe voi și în aceea.

16. Dar, de unde am ajuns, să mergem înainte cu același pas.

17. Urmați-mi mie, fraților, și vă uitați la cei ce umblă după pilda noastră.

18. Pentru că mulți - despre cari de multe ori v'am grăit vouă, iar acum plîngând vă grăesc despre ei - umblă ca niște vrășmași al crucii lui Hristos.

19. Sfârșitul acestora este pierrea. Dumnezeu lor este pînătele, iar slava lor este întru rușine, căci nu cugetă decât la cele pămîntești.

20. Lăcașul nostru însă este în ceruri, de unde și așteptăm pe Mîntuitorul, pe Domnul nostru Iisus Hristos,

21. Care va schimba chipul trupului nostru celui smerit, făcându-l asemenea trupului slavei sale, cu puterea cea are el să le supue luiși toate.

4.

Îndemnări la statornicie și veselie duhovnicească. Pavel mulțumește pentru ajutorul trimis.

Deci, frații mei iubiți și dorțiți, bucuria și cununa mea, rămâneți statornici întru Domnul, iubiților!

2. Rog pe Evodia și rog pe Sintih, aceleași gânduri să le aibă întru Domnul.

3. Ba te rog și pe tine, tovarășul meu credincios, ajută-le lor cari s'au nevoit pentru Evangheliile împreună cu mine și cu Climent și cu ceilalți împreună lucrători ai

mei, ale căror nume scrise sunt în cartea vieții.

4. Bucurați-vă pururea întru Domnul și iarăși zic, bucurați-vă.

5. Blandetele voastre să se facă știute tuturor oamenilor. Domnul este aproape.

6. Nu vă îngrijorați de nimic, ci prin rugă și cereri cu mulțumită să arătați lui Dumnezeu dobințele voastre.

7. Și pacea lui Dumnezeu care covârșește toată mintea, va păzi inimile voastre și cugetele voastre întru Hristos Iisus.

8. Incolo, frații mei, câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt de bună laudă, ori ce faptă bună și ori ce laudă: la acestea să vă gândiți.

9. Cele ce ați învățat și ați luat și ați auzit și ați văzut la mine, acestea să le faceți - și Dumnezeu păcii va fi cu voi.

10. Ci m'am bucurat mult Domnul, că iată, purtarea voastră de grijă cea pentru mine e înflorit din nou. Ați avut-o și până acum, dar n'ați putut-o dovedi.

11. Nu o spun ca și când aș fi în lipsă, căci eu m'am deprins să fiu îndestulat cu ce am.

12. Știu să trăesc smerit și știu să trăesc în belșug. Întru tot și întru toate am învățat să fiu și sătul și flămînd și în belșug și în lipsă.

13. Toate le pot întru Hristos cel ce mă întărește.

14. Însă bine ați făcut că v'ați făcut părtași necazului meu.

15. Voi, Filipenilor, știți bine că la începutul propoveduirii mele, când am plecat din Machedonia,

nici o biserică nu s'a întovărășit cu mine prin darea și adunarea de daruri, fără numai voi singuri.

16. Căci și în Tesalonic odată și a doua oară mi-ați trimis cele de trebuință.

17. Nu că doară aș umbla după darul vostru, ci umblu după rodul care să prisosească spre folosul vostru.

18. Acum am de toate și am și de prisos. Sunt îndestulat, primind dela Epafrodit cele trimise de voi, miros cu bună mireasmă, jertfă primită, bine plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeuul meu să plinească orice lipsă a voastră după bogăția slavei sale, prin Hristos Iisus.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatălui nostru fie slavă în vecii vecilor. Amin.

21. Spuneți închinăciune intru Hristos Iisus tuturor sfinților. Închină-se vouă frații cari sunt împreună cu mine.

22. Închină-se vouă toți sfinții, mai ales cei din casa Chesarului.

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru!

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE COLOSENI

1.

Pavel laudă credința Colosenilor și se roagă pentru întărirea lor întru dânsa. Pavel se bucură de rodul osteneților sale.

Pavel, prin voia lui Dumnezeu apostol al lui Iisus Hristos și Timotei fratele,

2. Sfinților și credincioșilor frați intru Hristos cari sunt în Colose: dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos.

3. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, rugându-ne pururea pentru voi,

4. Căci am auzit despre credința voastră cea intru Hristos Iisus și despre dragostea ce aveți către toți sfinții,

5. Pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, pe care ați au-

zit-o mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei.

6. Această a ajuns la voi, precum în toată lumea, și aduce roadă și sporește ca și în voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut cu adevărat darul lui Dumnezeu.

7. Astfel ați învățat dela Iepafra, iubitul nostru împreună lucrător, care pentru voi este credincios slujitor al lui Hristos,

8. Și care ne-a și arătat nouă dragostea voastră cea intru Duhul.

9. Drept aceea și noi, din ziua în care am auzit acestea, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem ca să vă umpleți de cunoștința voii lui, intru toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească,

10. Și să umblați cu vrednicie (în căile) Domnului, plăcându-l intru toate, aducând roadă intru tot lucrul bun și sporind în cunoștința lui Dumnezeu,

11. Și întărindu-vă toate puterile cu tăria mării lui, toate să le suferiți cu îndelungă răbdare, și cu bucurie,

12. Mulțumind Tatălui celui ce v'a învrednicit pe voi să aveți parte de moștenirea sfinților, întru lumină.

13. El ne-a izbăvit pe noi din stăpânirea întunecului și ne-a mutat în împărăția Fiului iubirii sale,

14. Întru care avem răscum-părarea și iertarea păcatelor, prin sângele lui.

15. El este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, născut mai înainte de toată făptura.

16. Căci printrânsul s'au zidit toate, cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie scaunele, fie domniile, fie începătorile, fie stăpânirile. Toate printrânsul și pentru dânsul s'au zidit.

17. Și el este mai înainte decât toate și toate întrânsul sunt așezate,

18. Și el este capul trupului, (adecă) al Bisericii. El este începutul, întâiul născut din morți, ca el să fie întru toate cel dintâi.

19. Că întru el bine a voit Dumnezeu să se sălășluiască toată desăvârșirea,

20. Și ca printrânsul toate să le împace cu sine, cele de pe pământ și cele din ceruri, făcând pace prin sângele crucii sale.

21. (Așa) și pe voi, cari altădată erați înstreinați și vrășmași și cu mintea către lucruri rele, lată acum v'a împăcat,

22. Prin moartea (Fiului său) în trupul cărnii, ca să vă aibă pe voi

înaintea sa sfinți fără de prihană și nevinovați,

23. De veți rămânea întem-tei întru credință, întăriți și nemșcați din nădejdea Evangheliei, pe care ați auzit-o, care s'a propovăduia la toată zidirea cea de sub cer, și al cărei slujitor m'am făcut eu, Pavel.

24. Acum mă bucur întru suferințele mele pentru voi și împlinesc în trupul meu lipsurile năcazurilor lui Hristos pentru trupul lui care este Biserica,

25. Al cărei slujitor m'am făcut eu, după slujba pe care mi-a dat-o mie Dumnezeu pentru voi, ca să vă vestesc deplin cuvântul lui Dumnezeu:

26. Taina cea din veci ascunsă și de neamuri (neștiută), iar acum descoperită sfinților săi,

27. Căroră Dumnezeu a voit să le arete ce bogăție de slavă este pentru neamuri taina aceasta, adică Hristos (cel sălășluit) întru voi, nădejdea slavei.

28. Pe acesta îl propovăduim noi, sfătuind și învățând pe tot omul întru toată înțelepciunea, ca să înfățișem pe tot omul desăvârșit întru Hristos.

29. Spre aceasta mă și osteneau, luptându-mă cu ajutorul puterii lui care lucrează cu tărie întru mine.

2.

Crestinii să nu se supuie înțelepciunii omenești celor amăgitoare. Cel ce s'au îngropat, prin botez, cu Hristos, împreună cu el au și înviat.

Ci voesc să știți voi cât de mult am luptat pentru voi și pentru

celi din Laodicheea și pentru toți căți n'au văzut fața mea în trup,

2. Ca să se mângăie inimile lor, uniți fiind întru dragoste și îmbogățindu-se în încredințarea deplină a înțelegerii și a cunoștinții tainetului lui Dumnezeu, Tatăl lui Hristos,

3. Întru care sunt ascunse toate vistierile înțelepciunii și ale cunoștinții.

4. Și aceasta v'o spun ca nimeni să nu vă amăgească pe voi cu vorbe adementitoare.

5. Căci de și cu trupul sunt desparte, dar cu duhul sunt împreună cu voi, bucurându-mă și văzând bunăranduiala voastră și tăria credinței voastre întru Hristos.

6. Deci, precum ați primit pe Hristos Iisus Domnul, întrânsul să și umblați,

7. În rădăcinați și zidiți fiind întrânsul și întărindu-vă întru credință, precum ați învățat, prinosind întru ea cu mulțămite.

8. Luați seama să nu vă fure pe voi cineva cu filosofia și cu înșelăciunea deșartă, după predania omenească, după stihile lumii și nu după Hristos.

9. Căci întrânsul locuiește, trupeste, toată plinătatea dumnezeirii.

10. Și voi sunteți deplin întrânsul, care este capul a toată domnia și stăpânirea.

11. Întru el sunteți și tăiați împrejur cu tăiere împrejur nefăcută de mână, prin desbrăcarea trupului păcătos al cărnii, prin tăierea împrejur a lui Hristos;

12. (Pentru că) îngropați fiind împreună cu el prin botez, v'ați sculat împreună cu el prin cre-

dința în puterea lui Dumnezeu, cel ce l-a sculat pe el din morți.

13. Ci pe voi, cari erați morți întru păcate și întru nețărirea împrejur a trupului vostru, încă v'a înviat împreună cu dânsul, iertându-vă vouă toate greșalele,

14. Ștergând cu poruncile (livan-gheliei) zapisul ce era asupra noastră și care era protivnic nouă, pe acela l-a luat și l-a pironit pe cruce.

15. El a dezbrăcat (de putere) domniile și stăpânirile (pământului) pe cari biruindu-le prin cruce le-a făcut de ocară.

16. Deci nimeni să nu vă judece pe voi pentru mâncare, sau pentru băutură, sau pentru vreo sărbătoare, sau lună nouă, sau Sămbătă,

17. Care sunt umbra celor viitoare; iar trupul (acestei umbre) este al lui Hristos.

18. Nimeni să nu vă amăgească pe voi prin fățarnică smerenie sau prin slujirea ingerilor, sau semețindu-se cu cele ce n'a văzut și umflându-se în deșert cu mintea sa cea trupească,

19. Neținând la unirea cu capul, dela care tot trupul, prin încheieturi și legături, își primește tăria și tocmirea și creșterea (după voia) lui Dumnezeu.

20. Dacă ați murit împreună cu Hristos pentru stihile lumii, pentru ce, dar, ca și cum ați viețui în lume, țineți obiceiuri (ca acestea):

21. Nu te atinge! Nu gusta! Nu pipăi!

22. Acestea toate sunt menite pieirii prin întrebuințarea lor după poruncile și învățăturile oamenilor.

23. Ele au, ce e drept, taina înțelepciunii, ca fiind slujbă de bună

voe și smerenie și necruțare a trupului, dar nu au alt preț decât (să slujească) spre săturarea trupului.

3.

Stătuiri către viața creștinească. Datoriile celor căsătorii. Părinți și copii. Stăpâni și slugi.

Deci dară, dacă v'ați sculat împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde este Hristos șezând deasupra lui Dumnezeu.

2. Gândiți-vă la cele de sus, iar nu la cele pământești.

3. Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.

4. Când se va arăta Hristos, viața voastră, atunci și voi vă veți arăta împreună cu dânsul întru slavă.

5. Drept aceea, omoriți măduarele voastre cele pământești: curvia, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia care este slujire la idoli,

6. Pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării,

7. Cu cari ați umblat și voi cândva, când viețuiați întru acele (păcate).

8. Acum însă lepădați și voi toate acestea: mânia, iușimea, răutatea, hula și tot cuvântul de rușine din gura voastră.

9. Nu grațiți minciună unul către altul, ci desbrăcându-vă de omul cel vechi și de faptele lui,

10. Îmbrăcați-vă întru cel nou, care se înnoește prin cunoștință, după chipul celui ce l-a zidit pe el.

11. Alci nu mai este Elin sau Iudeu, tăiere împrejur sau netă-

iere împrejur, varvar sau Schit, rob sau slobod; ci toate, și întru toate Hristos.

12. Deci îmbrăcați-vă ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubitori, întru milostivirile îndurării, întru bunătațe, întru smerenie, întru blândețe, întru îndelunga răbdare.

13. Suferind unul pe altul și iertând unul altuia, de are cineva pără împotriva cuiva; precum Hristos v'a iertat vouă, așa și voi (să vă iertați unii altora).

14. Dar peste toate acestea îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura desăvârșirii.

15. Și pacea lui Dumnezeu să domnească în inimile voastre, (căci la ea sunteți chemați ca să fiți un singur trup. Fiți mulțumitori.

16. Cuvântul lui Hristos să locuiască în voi cu toată încredințarea. Învățați-vă și întăriți-vă unul pe altul cu toată înțelepciunea, cu psalmi și cu cântări duhovnicești, cântând cu bucurie întru inimile voastre mulțumiri Domnului.

17. Și orice faceți cu cuvântul sau cu lucrul, toate întru numele Domnului Iisus să le faceți, prin el mulțumind lui Dumnezeu Tatălui.

19. Bărbaților, iubiți-vă femeile voastre și nu fiți amarnici cu ele.

20. Copiilor, ascultați de părinți voștri întru toate; că aceasta este bine plăcut înaintea Domnului.

21. Părinților, nu vă întărați împotriva fiilor voștri, ca să nu-i plarză nădejdea.

22. Slugilor, ascultați întru toate de stăpânii voștri cei trupești, nu slujindu-le numai de ochii lumii,

ci din inimă, ca niște fătarnici, ci din inimă curată și cu frica lui Dumnezeu

23. Și orice faceți din suflet să faceți, ca Domnului, iar nu ca oamenilor,

24. Bine știind că dela Domnul veți lua răsplata moștenirii. Slujiți Domnului Hristos.

25. Iar cel ce face nedreptate, acela cu nedreptatea ce a făcut și se va plăti; căci (la Dumnezeu) nu este părtinire.

4.

Stătuire la rugăcune și înțelepciune. Închinăcuni.

Stăpânilor, să dați slugilor ce este cu dreptul și ce este cu locmeală, știind că și voi aveți Domn în ceruri.

2. Stăruți în rugăcune, priveghiiați întru ea cu mulțumită!

3. Așteptarea rugății-vă și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă nouă ușa cuvântului, să vestim lauda lui Hristos, pentru care și sunt legați,

4. Și să o arăt pe ea, precum întru se cuvine a grăi.

5. Umblați cu chibzuială cu cei ce sunt afară (de Biserică). Răspundeți vremea.

6. Cuvântul vostru să fie totdeauna plăcut, dres cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți necăruia.

7. Cele despre mine toate vi le va spune vouă Tihic, iubitul meu frate și credincios slujitor și împreună lucrător întru Domnul.

8. Chiar pentru aceasta l-am și trimis la voi, ca să aflu vesti despre voi și să mângăie inimile voastre.

9. (L-am trimis) împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul nostru frate, care este dintre voi. El vă vor spune vouă toate cele de aici.

10. Închină-se vouă Aristarh cel împreună cu mine rob și Marcu, nepotul lui Varnava, pentru care ați primit porunci; când va veni la voi, să-l primiți bine pe dânsul.

11. Și Iisus ce se cheamă Iust. Din tăierea împrejur, numai aceea sunt împreună lucrătorii mei pentru împărăția lui Dumnezeu și el au fost mângăierea mea.

12. Închină-se vouă Epafra, care este dintre voi, sluga lui Hristos care se nevoește pururea pentru voi în rugăcunile sale, ca să fiți desăvârșiți și plini de tot ce este după voia lui Dumnezeu.

13. Căci mărturisesc de dânsul, că are răvnă multă pentru voi și pentru cei din Laodiceea și din Ierapoli.

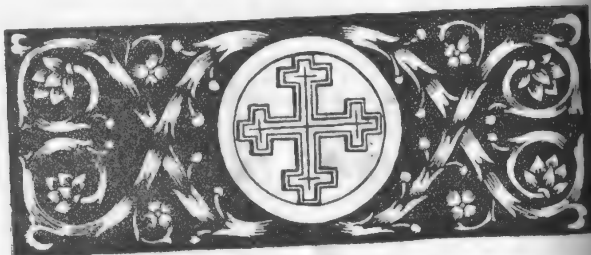
14. Închină-se vouă Luca, doctorul cel iubit și Dima.

15. Spuneți închinăcune fraților celor din Laodiceea și lui Nifim și bisericii din casa lui.

16. Și după ce se va ceta epistola aceasta de către voi, faceți ca să se citească și în biserică Laodichenilor, iar cea din Laodiceea să o citiți și voi.

17. Și spuneți lui Arhip: Vezi de-ți împlinește (bine) slujba pe care ai primit-o dela Domnul.

18. Închinăcunea (e scrisă) cu mâna mea, a lui Pavel. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele! Darul fie cu voi!

INTĂIA CARTE A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TESALONICHENI

1.

*Pavel laudă creștineștile ne-
poinți ale Tesalonicenilor.*

Pavel și Siluan și Timotei, bi-
sericiți Tesalonicenilor întru
Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus
Hristos: Dar vouă și pace!

2. Mulțumim lui Dumnezeu pu-
rura pentru voi toți, când vă
pomenim pe voi în rugăciunile
noastre,

3. Și ne aducem aminte înaintea
lui Dumnezeu și a Tatălui nostru,
de lucrul credinței voastre și de
osteneala dragostei și de sator-
nicia nădejzii întru Domnul no-
stru Iisus Hristos.

4. Noi știm, de Dumnezeu iubiți
frați, că ați fost aleși.

5. Căci propoveduirea noastră
nu s'a făcut la voi numai în cu-
vânt, ci și întru putere prin Du-
hul sfânt și întru deplină incre-

dințare, precum (înșivă) știți în co-
chip am fost între voi, pentru voi.

6. Iar voi v'ați făcut următori
nouă și Domnului, primind cu-
vântul întru necazuri multe, dar
cu bucuria Duhului sfânt,

7. Încât v'ați făcut pildă tutu-
ror celor ce cred în Machedonia
și Ahaia.

8. Pentru că dela voi s'a vestit
cuvântul Domnului nu numai în
Machedonia și Ahaia, ci credința
voastră cea întru Dumnezeu s'a
lătit în toate locurile, încât nu
trebuie să mai grăim noi ceva,

9. Căci toți povestesc ce fel de
primire am aflat la voi și cum
v'ați întors la Dumnezeu dela idoli,
slujind Dumnezeului celui viu și
adevărat,

10. Și așteptând pe Fiul său din
ceruri, pe care l-a înviat din morți,
pe Iisus, care ne izbăvește pe noi
de mânia cea viitoare.

2. 1

I TESALONICHENI

2. 17

2.

*Pavel dorește să vadă pe Tesa-
lonicheni, se bucură de ei și
îngrijeste ca ei să fie desăvârșiți.*

Căci voi știți, fraților, că venirea
noastră la voi n'a fost za-
darnică;

2. Ci după ce am pățit și am
fost ocăriți, precum știți, în Filipi,
am îndrăsnit întru Dumnezeu no-
stru să grăim către voi Evan-
ghelia lui Dumnezeu, cu multă
nevoință.

3. Pentru că propoveduirea no-
astră nu era din înșelăciune, nici
din vreun gând necurat, nici din
vielesug;

4. Ci precum am fost găști de
Dumnezeu vrednici a ni se în-
credința Evanghelia, așa grăim:
Nu căutând a plăcea oamenilor,
ci lui Dumnezeu celui ce cercă
înmile noastre.

5. Căci ~ Dumnezeu imi este
mortor ~ niciodată nu ne-am ară-
tat printre voi cu vorbe de lingu-
șire; precum știți, nici cu gând
de câștig;

6. Nici nu am căutat slava oame-
nilor, nici dela voi, nici dela alții,
măcar că puteam, ca niște apo-
stoli ai lui Hristos, să ne purtăm
cu voi mai aspru.

7. Ci noi ne-am purtat cu blân-
dăte în mijlocul vostru, ca o îngri-
jitoare care-și încălzește pe filii săi.

8. Astfel noi, din iubire pentru
voi, eram bucuroși a vă da vouă
nu numai Evanghelia lui Dumne-
zeu, ci și suferințele noastre, atât
pe erați de dragi.

9. Vă aduceți aminte, fraților,
de ostenețile și de nevoințele no-
astre; căci lucrând ziua și noaptea,

ca să nu îngreșem pe vreunul
din voi, v'am propoveduit Evan-
ghelia lui Dumnezeu.

10. Voi înșivă sunteți martori,
și Dumnezeu, cu câtă cuvioșie și
dreptate și neprihănire ne-am pur-
tat printre voi cel credincioși.

11. Precum bine știți, ca un
părinte pe filii săi, așa v'am po-
vățuit și v'am mângăiat pe fle-
care din voi,

12. Și v'am îndemnat să um-
blați cu vrednicie înaltea lui
Dumnezeu, care v'a chemat pe
voi la împărăția și la slava sa.

13. Drept aceea și noi neînee-
tat mulțumim lui Dumnezeu, căci
voi luând cuvântul lui Dumnezeu
cel auzit dela noi, nu ați luat un
cuvânt omenesc, ci, precum este
cu adevărat, cuvântul lui Dum-
nezeu, care și lucrează întru voi
celi ce credeți.

14. Căci voi, fraților, v'ați făcut
următori bisericilor lui Dumnezeu
celor ce sunt în Iudeea, întru
Hristos Iisus; căci și voi aceleași
ați pățit dela cei de un neam
cu voi, ca și ele dela Iudei,

15. Cari și pe Domnul Iisus l-au
omorit și pe prorocii lor, și pe noi
ne-au prigonit, și lui Dumnezeu
nu-i sunt plăcuți, și tuturor oame-
nilor se împotrivesc.

16. Ei ne opresc pe noi să pro-
poveduim păgânilor ca să se mân-
tulască, umplând astfel pururea
măsura păcatelor lor. Dar, în sfâr-
șit, a ajuns asupra lor mânia (lui
Dumnezeu).

17. Noi însă, fraților, rămânând
despărțiți de voi până astăzi cu
trupul, dar nu cu inima, mai mult
ne-am sârguit, cu mare dor, să
vedem fața voastră.

18. De aceea am vrut să venim la voi, mai ales eu, Pavel, și odată și a doua oară, dar n-aș putea decât satană.

19. Căci care este nădejdea noastră, sau bucuria, sau cununa de laudă, dacă nu veți fi voi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, într-o zi să-l venim?

20. Cu adevărat voi sunteți slava noastră și bucuria noastră.

3.

Rugăciune pentru sporirea și întărirea în credință a Tesalonicenilor.

Drept aceea, ne mai putând răbda, am hotărât să rămânem singuri în Atena,

2. Și am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul nostru întru Evanghelia lui Hristos, ca să vă mângâie pe voi și să vă întărească întru credința voastră,

3. Ca nici unul să nu se clătească din pricina necazurilor de acum. Căci singuri știți că spre aceasta suntem puși.

4. Căci și când am fost la voi, v'am spus vouă de mai înainte că vom avea necazuri, precum știți că s'a și întâmplat.

5. Drept aceea și eu, nerăbdător fiind, am trimis ca să cunosc credința voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit pe voi ispititorul și osteneala noastră să fie zadarnică.

6. Acum însă, venind Timotei dela voi la noi și aducându-ne vești bune despre credința și dragostea voastră și că aveți bună amintire de noi pururea, dorind

să ne vedeți pe noi, precum și noi pe voi,

7. Pentru aceasta, cu tot necazul și nevoia noastră, n-am mângâiat, fraților, pentru credința voastră.

8. Căci acum noi suntem vii, dacă voi stați neclintii întru Domnul.

9. Căci ce mulțumită vom putea da lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria cu care ne bucurăm pentru voi, înaintea Dumnezeului nostru?

10. Noaptea și ziua ne rugăm peste măsură, ca să vedem fața voastră și să împlinim lipsurile credinței voastre.

11. Iar însuș Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos să îndrepteze calea noastră către voi!

12. Și pe voi să vă îmbogățească Domnul și să vă facă să prisosiți în dragostea unuia către altul și către toți, precum suntem și noi către voi,

13. Să întărească inimile voastre ca să fiți fără de prihană întru sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru, la venirea Domnului nostru Iisus Hristos, cu toți sfinții săi.

4.

Sfaturi spre înfrânare, dreptate, milostenie și muncă. Pavel mângâie pe cei întristați pentru că dormiți cu credința în învierea morților.

Ma! departe, vă poftim pe voi, fraților și vă îndemnăm întru Domnul Iisus, precum ați luat dela noi povață în ce chip se cuvine vouă să umblați ca să plă-

ceți lui Dumnezeu, așa să prisosiți mereu.

2. Pentru că știți ce porunci v'am dat vouă prin Domnul Iisus.

3. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu: sfințirea voastră, ca să vă feriți de desfrânare.

4. Să știți fiecare din voi să se stăpânească vasul său întru sfințenie și cinste,

5. Nu întru patima poftelor, ca păgânii cari nu cunosc pe Dumnezeu.

6. Să nu fiți nedrepți și lacomi în treburile voastre cu frații, de vreme ce Domnul este răsbunător pentru toate acestea, precum v'am spus vouă și mai înainte și v'am dat dovezi.

7. Căci nu ne-a chemat pe noi Dumnezeu la necurăție, ci la sfințenie.

8. Drept aceea, cel ce defăimează nu defăimează un om, ci pe Dumnezeu care v'a dat vouă Duhul său cel sfânt.

9. Iar despre iubirea de frați nu trebuie să vă mai scriu vouă; căci voi înșivă sunteți învățați dela Dumnezeu, ca să vă iubiți unul pe altul.

10. Și aceasta o și faceți față de toți frații din toată Machedonia. Și vă rugăm pe voi fraților, să faceți și mai mult!

11. Nevoiți-vă a trăi în liniște, să vă faceți datoria și să lu-
brați cu mâinile voastre, precum am poruncit vouă.

12. Umblați cuvințios cu cel din afară, și de nimic să nu aveți îngrijință.

13. Ci nu voesc să nu știți voi, fraților, despre cei ce au dormit,

ca să nu vă întristați ca ceilalți cari n'au nădejde.

14. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa (credem că) Dumnezeu pe cei adormiți întru Iisus aduce-și va înmăpreună cu el.

15. Aceasta v'o spunem vouă după cuvântul Domnului, că noi cei vii, cari vom fi rămași la venirea Domnului, nu vom întrece întru nimic pe cei adormiți.

16. Căci însuș Domnul, după porunca dată cu glasul Arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi.

17. După aceea, noi cei vii cari vom fi rămași, împreună cu dănsii vom fi răpiți în nori, întru întâmpinarea Domnului, în văzduh; și așa pururea cu Domnul vom fi.

18. Drept aceea, mângâiați-vă unii pe alții cu cuvintele acestea.

5.

A doua venire a lui Hristos. Supunere către mai marii noștri.

Iar de vremea și sorocul (venirii), fraților, nu aveți trebuință să vă scriem vouă.

2. Căci înșivă știți prea bine că ziua Domnului va veni așa, ca un fur noaptea.

3. Atunci când vor zice: Pace și liniște! atunci fără de veste va veni peste dănsii pieirea, așa cum vin durerile facerii peste (femea) însărcinată, și nu vor scăpa.

4. Voi însă, fraților, nu sunteți întru întuneric, ca să vă apuce ziua aceea ca un fur.

5. Ci voi toți sunteți fil ai luminei și fil ai zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

6. Drept aceea, să nu dormim ca și ceilalți, ci să priveghem și să fim treji.

7. Pentrucă cei ce dorm, noaptea dorm, și cel ce se îmbată, noaptea se îmbată.

8. Iar noi ai zilei fiind, să fim treji, îmbrăcându-ne în zăua creștinței și a dragostei și în coiful nădejzii de mântuire.

9. Căci nu ne-a pus pe noi Dumnezeu spre mânte, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

10. Care a murit pentru noi, ca noi, fie că veghiem, fie că dormim, împreună cu el să viețuim.

11. De aceea, mângăiați-vă unul pe altul și zidiți-vă unul pe altul, precum și faceți.

12. Vă mai rugăm, fraților, să cinstiți pe cei ce se ostenesc pentru voi și pe mai marii voștri întru Domnul și pe cei ce vă învață pe voi;

13. Să le arătați lor osebită dragoste, pentru lucrul lor. Traiți în pace unii cu alți.

14. Dar vă rugăm pe voi, fraților: Dojenți pe cei fără de rân-

dială, mângăiați pe cei dosădiți, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung răbdători către toți.

15. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci pururea cele bune să le căutați și unul către altul, și către toți.

16. Bucurați-vă pururea.

17. Rugați-vă neîncetat.

18. Mulțumiți pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu întru Hristos Iisus, pentru voi.

19. Duhul să nu-l stingeți.

20. Prorociile să nu le defăimați.

21. Toate să le ispițiți; ce este bun să țineți.

22. Feriți-vă de orice lucru rău.

23. Iar Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe voi desavârșit, și duhul vostru și sufletul și trupul să se păzească fără de prihană la venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

24. Credincios este cel ce va chemat pe voi. El va și implini.

25. Fraților, rugați-vă pentru noi.

26. Fraților, spuneți închinăciune tuturor, cu sărutare sfântă.

27. Juru-vă pe voi întru Domnul, ca să se citească epistolia aceasta tuturor sfinților frați.

28. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi. Amin.

A DOUA CARTE A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TESALONICHENI

1.

Mulțumire pentru credința Tesalonicenilor și rugăciune pentru desăvârșirea lor.

Pavel și Silvan și Timotei, bisericii Tesalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl nostru și întru Domnul Iisus Hristos:

2. Dar vouă și pace, dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Fraților, datorii suntem să mulțumim lui Dumnezeu pururea pentru voi, precum se cuvine, căci mult crește credința voastră și dragostea unuia către altul se înmulțește în fiecare din voi.

4. Așa încât și noi înșine ne laudăm cu voi în bisericiile lui Dumnezeu pentru statornicia și credința voastră în toate prigoanile și necazurile pe care le su-

decăți a lui Dumnezeu, că sunteți vrednici de împărăția lui Dumnezeu pentru care și pătimiți,

6. De vreme ce cu dreptate este la Dumnezeu să răsplătească cu necaz celor ce vă necăjesc pe voi,

7. Iar vouă, celor necăjiți, să vă dea odihnă cu noi, atunci când se va arăta din cer Domnul Iisus cu ingerii puterii sale,

8. În văpae de foc, și când va face răsbunare împotriva celor ce nu cunosc pe Dumnezeu și a celor ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Unii ca aceștia vor lua pe deapsă pierirea veșnică dela fața Domnului și dela slava puterii lui,

10. În ziua aceea când va veni să se preamărească întru sfinții săi

1. 8: Is. 66, 15; Ier. 10, 25; Ps. 79, 6.

9: Is. 2, 10. 19. 21.

10: Ps. 89, 7; 68, 36; Is. 49, 3; 2,

11. 17.

5. Este un semn al dreptei ju-

și să fie primit cu uimire de către toți credincioșii, pentru că ați crezut mărturiei noastre (date) între voi.

11. De aceea ne și rugăm pururea pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă facă vrednici de chemarea sa și să plinească, întru putere, toată bunăvoința voastră spre bunătate și tot lucrul credinței voastre.

12. Ca să se preamărească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi și voi întru el, după darul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

2.

Despre Antihrist. Sfârșitul lumii. Multumire pentru credința Tesalonicenilor.

Iar despre venirea Domnului nostru Iisus Hristos și despre a noastră adunare cu dânsul, vă rugăm pe voi, fraților,

2. Să nu vă clătiți prea degrabă din cugetul vostru, nici să vă spăimântați - nici de vreun duh, nici de vreun cuvânt, nici de vreo epistolă, ca și cum ar fi trimisă de noi, cum că ar fi și sosit ziua lui Hristos.

3. Să nu vă amăgească pe voi nimeni nici într'un chip. Căci (ziua aceea) nu va veni până ce nu va veni mai întâi căderea dela credință și nu se va arăta omul păcatului, fiul pierzării,

4. Protivnicul, care se va înălța mai pre sus de tot ce se cheamă Dumnezeire sau sfințenie, așa încât va ședea în Biserica lui Dum-

zeu, dându-se pe sine drept Dumnezeu.

5. Nu vă aduceți aminte omor, că încă fiind la voi v'am spus vouă aceste lucruri?

6. Și acum știți ce-l oprește ca să nu se arate el decât la vremea sa.

7. Căci iată taina fărădelegii este la lucru, numai cât cel ce o ține în loc acum trebuie să fie dat la o parte.

8. Și atunci se va arăta cel fărădelege, pe care Domnul Iisus îl va uide cu suflarea gurii sale și îl va pierde cu strălucirea veninului sale.

9. Venirea aceluia va fi, prin lucrarea satanei, însoțită de tot felul de puteri, de semne și de minuni ale minciunii,

10. Și de amăgiri mincinoase, pentru cei pieritori, pentru că n'au primit dragostea de adevăr ca să se mântuiască.

11. De aceea, Dumnezeu le va trimite lor puteri să-și înșele, ca ei să creadă minciunii,

12. Ca să se osândească toți cei ce n'au crezut adevărului, el și iubit nedreptatea.

13. Iar noi, datorți suntem pururea, fraților iubiți de Domnul, a mulțumii lui Dumnezeu pentru voi, că Dumnezeu v'a ales pe voi dintru început spre mântuire întru sfințirea Duhului și întru credința adevărului,

14. La care v'a chemat pe voi prin Evanghelia noastră, spre dobândirea slavei Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Drept aceea, fraților, stați

2. 4: Dan. 11, 36; Ezech. 28, 2.

8: Is. 11, 4; Iov 4, 9.

neclintii și țineți predaniile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistolia noastră.

16. Iar însuș Domnul nostru Iisus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit pe noi și ne-a dat, prin darul său, mângăere veșnică și bună nădejde,

17. Să mângăie inimile voastre și să vă întărească pe voi în tot cuvântul și lucrul cel bun.

3.

Indemnare la rugăciune și la muncă. Ferirea de cei fără de rânduială.

Ma! departe, rugați-vă, fraților, pentru noi, ca Evanghelia Domnului să se lățească și să se slăvească, așa ca la voi,

2. Și ca să ne izbăvim de oamenilor răi și vicleni; căci credința nu este a tuturor.

3. Dar credincios este Domnul. El va vă întări pe voi și vă va păzi de cel viclean.

4. Cât despre voi, nădăjdum întru Domnul că cele ce poruncim vouă le faceți și le veți face.

5. Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Iisus!

6. Fraților, vă poruncim vouă, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți de tot frivole care umblă fără de rânduială și nu după predania primită dela noi.

7. Căci voi înșivă știți cum trebuie să ne urmați nouă; căci noi

n'am umblat fără de rânduială între voi,

8. Nici n'am mâncat în dar pâine dela nimeni; ci întru osteneală și nevointă am lucrat noaptea și ziua, ca să nu îngreuiem pe nimeni din voi.

9. Nu doar că n'avem puterea aceasta, ci ca să vă dăm o pildă în noi, cum să ne urmați nouă.

10. Căci și când eram la voi - această poruncă v'am dat-o: Dacă cineva nu voește să lucreze, nici să nu mănânce.

11. Auzim însă că pe la voi umblă unii fără de rânduială, ne-lucrând nimic, ci ținându-se numai de iscodiri.

12. Unora ca aceștia le poruncim și îi indemnăm întru Domnul nostru Iisus Hristos, ca să-și mănânce pâinea lor muncind în liniște.

13. Dar voi, fraților, nu slăbiți în a face bine.

14. Iar de nu ascultă cineva de cuvântul nostru din epistolia această, pe acela să-l însemnați și să nu vă însoțiți cu el, ca să se rușineze.

15. Să nu-l socotiți însă ca pe un vrășmaș, ci să-l sfătuiți ca pe un frate.

16. Iar Domnul păcii să vă dea vouă pace pururea în toate. Domnul fie cu voi cu toți!

17. Închinăciunea mea (scrisă) cu mâna mea, a lui Pavel; acesta este semnul meu în orice epistolă. Așa scriu.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți!

INTAIA CARTE A SFANTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TIMOTEI

1.

*Inoățătura Legii celei vechi și a
Evangeliei lămurită de Pavel
cu pilda sa.*

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos,
după porunca lui Dumnezeu
Mântuitorul nostru și a lui Iisus
Hristos, nădejdea noastră,

2. Lui Timotei, adevăratului fiu
întru credință: dar, milă și pace
dela Dumnezeu Tatăl nostru și
dela Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Când am plecat în Mache-
donia, te-am rugat să rămâi în
Efes, ca să sfătuești pe unii să nu
învețe învățături streine,

4. Nici să la aminte la basme
și la spște de neamuri fără de
sfârșit, cari stărnesc mai mult cer-
turi decât (intăresc) orânduirea lui
Dumnezeu cea întru credință.

5. Ținta poruncii este dragostea
din inimă curată și din cuget bun
și din credință nefățarnică.

6. Ci unii rătăcind dela acestea,
s'au întors la cuvinte deșarte.

7. Vrand să fie învățători de
lege, nu se pricep nici ce să gră-
iască, nici ce să dovedească.

8. Știm că legea este bună, dacă
o ține omul după lege;

9. (Dar trebuie să mai știm), că
legea nu este pusă pentru omul
drept, ci pentru cei fărădelege și
nesupuși, pentru cei necredincioși
și păcătoși, pentru cei necuvioși
și spurcați, pentru ucigașii de tate
și de mumă, pentru ucigașii de
oameni,

10. Pentru curvari, pentru so-
domiți, pentru tâlhari, pentru
minciноși, pentru cei ce se jura
strâmb și pentru tot ce se împo-
trivește învățurii sănătoase,

11. După Evanghelia slavei
împăratului Dumnezeu, care mi-a
încredințat mie.

12. Mulțumesc celui ce m-a
întărit pe mine, lui Hristos Iisus
Domnul nostru, că m'a sorocit
vrednic și m'a pus în slujba sa.

13. Pe mine cel ce mai înainte
eram hulitor și prigonitor și om
răitor. Ci am fost miluit, căci din
neștiință am lucrat întru nece-
dinta mea.

14. Dar s'a înmulțit harul Dom-
nului nostru, prin credință și dra-
gostea cea întru Hristos Iisus.

I. 15

I TIMOTEI

2. 15

15. Vrednic de increderea și de
toată primirea este cuvântul că
Hristos Iisus a venit în lume să
mântuiască pe cei păcătoși, dintre
cari cel dintâi sunt eu.

16. Și tocmai pentru aceasta
am fost miluit, ca întru mine in-
tăi să-și arate Iisus Hristos toată
îndelunga răbdare, drept pildă ce-
lor ce aveau să crează întrânsul
apre viața cea veșnică.

17. Împăratului veacurilor, celui
nemuritor și nevăzut, singurului
Dumnezeu, fie cinstea și slava în
veclii veclilor. Amin!

18. Fiule Timotei, această po-
runcă ți-o încredințez ție, după
porocile cari s'au făcut mai în-
tăie despre tine, ca să te lupți,
după povața lor, lupta cea bună,

19. Având credința și cugetul
bun, pe care unii lepădându-le,
probabil credinții lor s'a sfărâmat.

20. Dintru aceștia sunt Imeneu
și Alexandru, pe cari i-am dat sa-
vanel, ca să învețe a nu mai huli.

2.

*Rugăciunea să se facă pentru toți,
profunditatea și cu inimă curată.
Unul este Dumnezeu și unul Mij-
locitorul. Inoățătorii să fie băr-
bați, iar nu femei.*

Rogu-vă deci, înainte de toate,
să faceți rugăciuni, cereri, mij-
locuri și mulțumite pentru toți oa-
menii,

2. Pentru împărați și pentru toți
cari sunt în dregătorii, ca să pe-
trăim viață lină și cu odihnă
întru toată cuvioșia și buna cu-
stărie.

3. Căci aceasta este lucru bun

și primit înaintea lui Dumnezeu,
Mântuitorul nostru,

4. Care voește ca toți oamenii
să se mântuiască și să vie la cu-
noștința adevărului.

5. Pentru că unul este Dumnezeu,
unul este și mijlocitorul între Dum-
nezeu și între oameni, omul Iisus
Hristos,

6. Care s'a dat pe sine preț de
răscumpărare pentru toți, precum
s'a adevărit la vremea sa.

7. Spre aceasta sunt pus eu
propoveduitor și apostol - adevăr
grăesc, nu mint - învățător pă-
gânilor, întru credință și întru ade-
văr.

8. Voesc, dar, să se roage băr-
bați în tot locul, ridicând mâini
curate, fără mânile și fără gal-
ceavă.

9. Așijderea și femeile să se
imbrace cuvincios, cu sfilă și cu
bună socoteală, nu împodobin-
du-se cu împletiturile părului, sau
cu aur, sau cu mărgăritare, sau
cu haine scumpe,

10. Ci împodobindu-se cu fapte
bune, precum se cuvine unor fe-
mei cari s'au dăruit evlaviei.

11. Femeia întru tăcere să în-
vețe, cu toată ascultarea.

12. Nu îngăduesc femeii să în-
vețe, nici să-și stăpânească bărbat-
ul, ci să stea liniștită;

13. Căci Adam s'a zidit întâi,
apoi Eva.

14. Și nu Adam s'a amăgit, ci
femeia fiind amăgită s'a săvârșit
călcarea poruncii.

15. Dar se va mântui (și ea)
prin nașterea de prunci, de va
petrece întru smerenie, întru cre-
dință, întru dragoste și întru sfin-
țenie.

3.

Episcopii și diaconii. Taina dumnezeieștii întrupări.

Adevărat este cuvântul, că de poștește cineva episcopie, bun lucru poștește.

2. Se cade însă episcopului să fie fără de prihană, bărbat al unei femei, treaz, întreg la minte, cucernic, primitor de streini, des- toinic să învețe,

3. Nebețiv, negrabnic a bate, ci blând, nesfădnic, neîubitor de argint,

4. Bine chivernisindu-și casa sa, având copii ascultători și plini de toată bunăcuviința.

5. Căci dacă cineva a sa casă nu știe să și-o chivernisească, cum va purta grijă de biserica lui Dumnezeu?

6. Episcopul să nu fie de curând botezat, ca să nu se trufească și să cază în osânda diavolului.

7. Mai trebuie să aibă mărturie bună dela cei din afară, ca să nu cază în ocară și în cursa diavolului.

8. Așijderea, diaconii să fie cucernici, nu îndoiți la cuvânt; ne- băutori de vin mult, neagonisitori de câștig urit,

9. Ci având taina credinței întru cuget curat.

10. Aceștia mai întâi să se ispi- tească, și de vor fi fără de prihană, să se diaconească.

11. Așijderea, femeile lor să fie cucernice, neclevetitoare, nelim- bute, treze, credincioase întru toate.

12. Diaconii să fie bărbați al unei femei, bine chivernisindu-și copiii și casele lor.

13. Căci cei ce slujesc bine, bună treaptă își agonisesc lorugi și multă îndrăzneală în credința cea întru Hristos Iisus.

14. Aceștia îi le scriu ție, nă- dăduind să viu la tine fără ză- bătă;

15. Iar de voi zăbovi, să știți cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este biserica Dum- nezeului celui viu, stălp și întărire adevărului.

16. Și cu adevărat mare este taina creștinătății: Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptat în Du- hul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume și s'a înălțat întru slavă.

4.

Despre învățătorii cei mincinoși. Indemn la evlavie.

Duhul însă grăește lămurit, că în vremile cele de apoi unii se vor depărta dela credință, luând aminte la durerile cele înșelătoare și la învățăturile cele drăcești,

2. Ale celor ce întru fătărie grăesc minciuni și cari sunt în- fierăți în cugetele lor.

3. Ei opresc (pe oameni) să se căsătorească și să guste din unele bucate pe care Dumnezeu le-a făcut ca să se împărtășească (din ele) cu mulțumită celor credincioși și cei ce au cunoscut adevărul.

4. De vreme ce orice făptură a lui Dumnezeu este bună și ne- mic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumită.

5. Căci se sfințește prin cuvân- tul lui Dumnezeu și prin rugă- ciune.

6. De vei spune fraților acestea toate, vei fi slugă bună a lui Iisus Hristos (și te vei arăta) hrănit cu cuvintele credinței și ale buneii în- vățători pe care ai urmat-o.

7. Iar de basmele cele lumești și băbești te ferește, și te deprinde pe tine cu buna cucernicie.

8. Căci deprinderea trupească este puțin folositoare, iar buna cu- cernicie întru toate e de folos, având făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.

9. Adevărat este cuvântul acesta și vrednic de toată primirea.

10. Căci pentru aceasta ne oste- olim și ne luptăm. Pentrucă ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, care este Mântuitorul tuturor oamenilor și mai vărtos al ce- lor credincioși.

11. Aceștia să le poruncești și să le înveți.

12. Tinerețele tale nimeni să nu le defaima, ci te fă pildă credin- ciosilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu credința, cu cu- răția.

13. Până ce voi veni, deprindește cu cetitul, cu povățuirea, cu în- vățătura.

14. Nu nesocoti harul care este întru tine, care ți s'a dat prin pro- fetele, cu punerea mâinilor preoției.

15. La acestea să cugești, spre ascultarea să năzuiești, ca pricopseala ta să fie vădită pentru toți.

5.

Cum să se poarte cu fiecare. Văduvele și povățuirea lor. Cinstirea preoților.

Pe cel bătrân să nu-l înfrunți, ci să-l indemnii ca pe un pă-

rinte; pe cel mai tineri, ca pe niște frați;

2. Pe bătrâne, ca pe niște maelci; pe tinere, ca pe niște surori, întru toată curăția.

3. Pe văduve cinsteste-le, pe cele cu adevărat văduve.

4. Iar dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, ei să învețe mai întâi a-și chivernisi casa lor întru evlavie și să dea cinstire părin- ților, pentrucă așa este bine și primit înaintea lui Dumnezeu.

5. Cea cu adevărat văduvă și singură nădăjduiește în Dumnezeu și petrece în rugăciuni și în cereri ziua și noaptea.

6. Iar ceea care iubește deslă- tarea, este moartă de vie.

7. Spune-le și acestea, ca să fie fără de prihană.

8. Iar dacă cineva nu poartă grijă de ai săi și mai vărtos de ai casei seale, de credință s'a le- pădat și este mai rău decât cel necredincios.

9. Văduva pusă între văduve să nu aibă mai puțin de șasezeci de ani și să fi fost temela unui singur bărbat,

10. Și (să fie) cunoscută după fap- tele ei cele bune: fie că a crescut fe- ciori, fie că a primit pe streini, fie că a spălat picioarele sfinților, fie că a ajutat celor necăjiți, fie că a fost gata la tot lucrul bun.

11. Iar de văduvele cele tinere te ferește; căci când se înfierbântă împotriva lui Hristos, vor să se mărite,

Șiși adună osândă, pentrucă și-au călcat făgăduința cea dintâi.

13. Pe lângă aceasta deprin- zându-se la lenevie, umblă din casă în casă, și nu numai (că

sunt) leneșe, ci și limbut și iscoditoare, grăind cele ce nu se cade.

14. Drept aceea, hotărăsc ca cele tinere să se mărite, să nască fii, să-și vază de case, ca să nu dea protivnicului nicio pricină de ocară.

15. Că iată unele s'au întors, ca să meargă după satana.

16. Iar dacă vreun credincios sau vreo credincioasă are văduve în casă, să le ajute, ca să nu se îngreuize biserica, ci să poată ajuta pe cele cu adevărat văduve.

17. Preoții cei ce-și țin bine dregătoria de indoită cinste să se învrednicească, mai ales cei ce se ostenesc întru cuvânt și învățatură.

18. Că zice scriptura: Să nu legi gura bouului care treere. Și vrednic este lucrătorul de plata sa.

19. Impotriva preotului nu primi pără, fără numai cu doi sau cu trei martori.

20. Pe cei ce păcătuiesc muștră-i în fața tuturor, ca și ceilalți să aibă frică.

21. Juru-te înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos și a îngerilor lui celor aleși, că să păzești aceasta fără prejudecată și nimic să nu faci cu părtinire.

22. Măinile prea degrab pe nimăni să nu ți le pui, nici să nu te faci părtaș la păcate streine. Păzește-te curat.

23. De acum nu mai bea nu mai apă, ci folosește și puțin vin pentru stomacul tău și pentru desele tale slăbiuni.

24. Păcatele unor oameni sunt vădite și merg mai înainte la judecată, iar ale altora se vădesc mai târziu.

5, 18: A doua Lege 25, 4; 24, 15.

25. Așijderea și faptele cele bune se vădesc, și nici cele ce sunt altfel nu se pot ascunde.

6.

Despre robii. Fertrea de lăcomie. Povățuirea bogățiilor la smerenie și milostenie.

Căți se găsește sub jugul robiei, să-și socotească pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea, ca să nu fie hulit numele lui Dumnezeu și învățatura.

2. Cei ce au stăpâni credincioși, să nu-i defalme pentru că sunt frați, ci mai vărtos să le slujească, pentru că primitorii bunei lor slujiri sunt credincioși și fubiți. La acestea să-i înveți și să-i îndemni.

3. Iar de învăță cineva altfel și nu urmează cuvintele cele năvătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și învățatura cea după buna credință,

4. Acela s'a trufit, neștiind nimic, ci bolnăvinduse de boala înțebărilor și a vorbăriei din care se naște pizma, pricirea, hulele, prepusurile cele viclene,

5. Gâlceville cele deșarte ale oamenilor celor stricați la minte și lipsiți de adevăr, cari socotesc că evlavia este mijloc de agonisire.

6. Da, evlavie și mulțumire este o agoniseală mare.

7. Căci n'am adus în lume nimic, după cum nici nu putem scoate ceva din ea.

8. Ci având hrană și îmbrăcăminte, cu acestea să fim îndestulați.

9. Cei ce vor să se îmbogățească însă cad în ispite și în curmă și în multe poște fără de socoteală

și vătămătoare, cari cufundă pe oameni în osândă și în pierzanie.

10. Căci rădăcina tuturor răutăților este iubirea de argint; iar cele ce au pofțit-o au rătăcit dela credință, gătindu-și ei înșiși multe dureri.

11. Ci tu, o omule al lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmează dreptatea, evlavie, credință, dragostea, răbdarea, blândețele.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței, prinde-te de viața cea veșnică la care ești chemat și pentru care ai dat mărturia cea bună înaintea multor martori.

13. Poruncescu-ți înaintea lui Dumnezeu, care toate le aduce la viață, și înaintea lui Hristos Iisus, care înaintea lui Pilat din Pont a dat mărturia cea bună,

14. Să păzești porunca nespurcată și nevinovată, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Pe care, la vremea sa, o va arăta fericitul și singurul Stăpân, împăratul împăraților și Domnul domnilor,

16. Care singur are nemurire și locuște întru lumina neapropiată, pe care nu l-a văzut nimeni din oameni, nici nu poate să-l vază și căruia (l se cuvine) cinstea și stăpânirea veșnică. Amin.

17. Celor bogăți în veacul de acum poruncește-le să nu se trufească, nici să-și pule nădejdea în avuția cea nestătătoare, ci în Dumnezeu cel viu, care ne dă nouă toate din belșug, spre deslățare,

18. Îndeamnă-i să facă ce este bine, să se îmbogățească întru fapte bune, să fie darnici și milostivi,

19. Agonizându-și temelele bunăloruși pentru veacul viitor și să dobândească viața veșnică.

20. O, Timotee, lucrul cel încredințat ție păzește-l, depărțându-te de grațurile cele deșarte și lumești și de gâlceville științei celei mincinoase,

21. La care dedându-se unii, au rătăcit dela credință. Darul fie cu voi!

A DOUA CARTE A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TIMOTEI

1.

Pavel laudă credința lui Timotei și-l îndeamnă la răbdare în prigoniri.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, ca să vestesc făgăduința vieții care este întru Hristos Iisus,

2. Lui Timotei, iubitului fiu: Dar, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Hristos Iisus Domnul nostru!

3. Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia-i slujesc din strămoși, cu cuget curat, că neîncetat îmi aduc aminte de tine în rugăciunile mele, ziua și noaptea,

4. Și aducându-mi aminte de lacrimile tale, doresc să te văz, ca să mă umplu de bucurie.

5. Îmi mai aduc aminte de credința ta cea nefăcșită, care s'a sălășluit mai întâi în bunica ta Loida și în maică-ta Evnichia, și încredințat sunt că și întru tine.

6. Pentru care pricină te îndemn să aprinzi darul lui Dumnezeu care este întru tine prin punerea mâinilor mele.

7. Căci nu ne-a dat nouă Dumnezeu duhul temerii, ci al puterii și al dragostei și al înțelepciunii.

8. Nu te rușina deci de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine care sunt legat pentru el, ci cu ajutorul lui Dumnezeu pătimește împreună cu mine pentru Evanghelie.

9. El ne-a mântuit pe noi și ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după bună voia sa și după darul care s'a dat nouă întru Hristos Iisus mai înainte de toți vecii,

10. Iar acum s'a vădit prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care a surpat moartea și a adus la lumină viața și nemurirea prin Evanghelie,

11. Pentru care sunt pus eu prin povăduitor și apostol și învățător neamurilor.

12. Din această pricină și pătimec eu acestea; dar nu mă rușinez, căci știu cui am crezut și sunt încredințat că puternic este să păzească odorul meu, până în ziua aceea.

13. Ține-te de pilda învățămintelor celei sănătoase care ai auzit-o dela

1. 14

II TIMOTEI

2. 16

mine, întru credința și dragostea care este în Hristos Iisus.

14. Odorul bun ce ți s'a încredințat, să-l păzești prin Duhul cel sfânt care locuiește întru noi.

15. Știi că m'au părăsit toți cei din Asia; printre ei este și Fighele și Ermoghen.

16. Dea Domnul milă casei lui Onesifor, căci de multe ori m'a odihnit, nerușinându-se de lanțurile mele.

17. Ba venind în Roma, mai cu osârdie m'a căutat, până ce m'a aflat.

18. Dea-i lui Domnul să aflu milă la Domnul în ziua aceea. Iar cât m'ia slujit el în Efes, tu mai bine o știi decât oricine.

2.

Pavel îndeamnă pe Timotei să-și poarte cu credință dregătoria sa și îl mângăie în mijlocul pătimirilor și-l îndeamnă să se ferească de răutăți.

Tu, fiul meu, întărește-te deci în darul care este întru Hristos Iisus.

2. Și cele ce ai auzit dela mine în fața multor martori, acestea le încredințează la oameni credincioși, cari vor fi destoinici să învețe și pe alții.

3. Iar tu pătimește ca un bun ostaș al lui Iisus Hristos.

4. Nici un ostaș nu se incurcă în lucruri lumești, (dacă vrea) să placă voevodului oastei.

5. Și chiar de se luptă cineva (la întreceri), nu se încununază, dacă nu se luptă după lege.

6. Plugarul care se ostenește se cade să mănânce mai întâi din roada.

7. Înțelege cele ce îți grăesc! Domnul să-ți dea înțelegere întru toate!

8. Adu-ți aminte de Domnul Iisus Hristos, care a înviat din morți și este din sămânța lui David, după Evanghelia mea,

9. Întru care pătimec până la lanțuri, ca un făcător de rele. Dar cuvântul lui Dumnezeu nu se poate lega.

10. De aceea toate le rabd pentru cei aleși, ca și ei să dobândească mântuirea care este întru Hristos, împreună cu slava veșnică.

11. Adevărat este cuvântul: Dacă am murit împreună cu Hristos, împreună cu el vom și învia.

12. Dacă răbdăm (împreună cu el), vom și împărăși; de ne vom lepăda de el, și el se va lepăda de noi;

13. De-i suntem necredincioși, el rămâne credincios, pentru că el nu se poate lepăda de sine.

14. La acestea să-l îndemni, punându-le la inimă înaintea lui Dumnezeu să nu se dedea la pricină pentru vorbe cari nu sunt de nici un folos, fără numai spre surparea ascultătorilor.

15. Nevoește-te să te arăți pe tine însuși lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător neprihănit, drept îndreptând cuvântul adevărului.

16. Iar de cuvintele deșarte și lumești te ferește; căci ele sporesc numai păgândătea (în oameni).

17. Și cuvântul acestor (oameni) se lățește ca pecinginea. Dintre ei sunt Imeneu și Filit,

18. Cari au răstăcit dela adevăr, zicând că învierea s'a și făcut, și clatină astfel credința unora.

19. Însă temeliea cea tare a lui Dumnezeu neclătită rămâne, având pecetea aceasta: Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt al lui. Și să se depărteze de nedreptate tot cel ce numește numele Domnului.

20. Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele sunt de cinste, iar altele de necinste.

21. Deci, de se va curăți cineva de aceste (patimi), va fi vas de cinste, sfințit și de bună treabă stăpânului, gătit spre tot lucrul cel bun.

22. Iar de poftele tinerești să fugi și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea, cu toți cei ce cheamă pe Domnul cu inimă curată.

23. Ferește-te de pricirile cele nebune și neînțelepte, știind că ele nasc vrăjbi.

24. Și slugii Domnului nu i se cade să stea de vrajbă, ci să fie blând cu toți (oamenii), destoinic să învețe, răbdător,

25. Certând cu blândețe pe cei ce stau împotriva, că poate le va da lor Dumnezeu pocăință ca să cunoască adevărul,

26. Și să se izbăvească din cursa diavolului în care au fost prinși spre (a plini) voia lui.

2. 19: Num. 16, 5. 26; Is. 26, 13; 28, 16—17.

3.

Răutatea oamenilor în vremea de apoi. Indemn la statornicie în credință. Scriptura și tolosul ei.

Să știi însă că în zilele de apoi vor veni vremi cumplite.

2. Că oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, necuvioși,

3. Lipsiți de dragoste, neînduplecați la pace, clevețitori, neiubitori de bine,

4. Vanzători, obraznici, îngâmfați, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu,

5. Având doar chipul cucerniciei, iar puterea ei tăgăduindu-se. De aceștia te ferește.

6. Căci din aceștia sunt cei ce se vâra prin case și ademenesc femeiuștele cele îngreuiate de păcate și stăpânite de multe feluri de poftă.

7. Aceștia pururea învață, dar nici odată nu pot ajunge la cunoștința adevărului.

8. Și după cum Ianis și Iambris s'au împotrivit lui Moise, așa și aceștia stau împotriva adevărului ca niște oameni stricați la minte și nelămurii în credință.

9. Ci nu vor ajunge mai departe, căci nebunia se va vâdi înaintea tuturor, cum s'a întâmplat și cu acela.

10. Tu însă ai urmat învățaturii mele, strădaniei mele, voinții mele, credinții mele, îndelungel mele răbdări, dragostei mele, îndelungel mele,

11. Prigonirilor (și) pătimirilor care mi s'au făcut mie în Antiohia, în Iconia, în Listra. Câte prigoane n'am răbdat eu — și din toate m'a izbăvit Domnul!

12. Toți câți cu bună cucernicie voesc să viețuiască întru Hristos Iisus, vor fi prigoniți.

13. Iar oamenii răi și vicleni cari înșală și pe ei înșiși se înșală, pururea se vor pricopsi în rău.

14. Tu însă rămâi întru cele ce te-ai învățat, întru cele ce ți s'au încredințat, știind dela cine ai luat învățătura;

15. Căci din pruncie cunoști sfințele scripturi cari pot să te înțeleptească spre mântuire prin credința cea întru Hristos Iisus.

16. Toată scriptura este însoțită de Dumnezeu și de folos spre îndreptare, spre înțeleptirea care duce la dreptate,

17. Ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și gata la orice lucru bun.

4.

Indemnuri împotriva celor ce s'au abătut dela credință. Pavel își pestește sfârșitul său apropiat.

Drept aceea, te jur înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, care va să judece viii și morții, la arătarea sa în împărăția sa:

2. Propovăduiește cuvântul, stăruiește asupra lui cu vreme și fără vreme, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și cu învățătura.

3. Căci va veni vremea când

învățătura cea sănătoasă nu s'au vor primi, ci după poftele lor își vor alege loruși învățători cari să le gâdile auzul,

4. Și-și vor întoarce urechile dela adevăr, plecându-se spre basme.

5. Tu însă fi treaz întru toate, suferă răul, fă lucrul evangheliului, slujba ta fă-o deplin.

6. Că iată eu sunt gata de jertfă și vremea despărțirii mele s'a apropiat.

7. Lupta cea bună m'am luptat, am ajuns la capătul drumului, păzind credința.

8. De acum mă așteaptă pe mine cununa dreptății pe care mi-o va da mie Domnul, judecătorul cel drept, în ziua aceea; și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea lui.

9. Stălește-te să vii la mine cu rând,

10. Căci Dima, iubind veacul de acum, m'a părăsit și s'a dus la Tesalonie, Criscent în Galatia; Tit în Dalmația.

11. Numai Luca mai este cu mine. Pe Marcu să-l lei și să-l aduci cu tine, căci imi va fi de mare folos la slujbă.

12. Pe Titic l-am trimis la Efes.

13. Când vei veni să aduci felonul pe care l-am lăsat în Troada la Carp, precum și cărțile, mai ales cele de piele.

14. Alexandru căldărarul mi-a făcut multe rele. Plătească-l Domnul după faptele lui!

15. Păzește-te și tu de el, căci s'a împotrivit cu înverșunare cu vintelor noastre.

16. La întâia mea apărare ni menii n'a fost cu mine, ci toți

m'au părăsit. Să nu li se socotească lor (aceasta)!

17. Dar Domnul a fost cu mine și m'a întărit, ca propovăduirea să se desăvârșească prin mine și toate neamurile să auză Evanghelia; iar eu am scăpat din gura leului.

18. Domnul mă va izbăvi de tot lucrul rău și mă va mântui în împărăția sa cea cerească. Lui fie slava în vecii vecilor. Amin!

19. Spune închinăciune Priscillei și lui Achila și casei lui Onisifor.

20. Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat în Milet, fiind bolnav.

21. Stătește să vii înainte de a începe iarna. Închină-te ție Euvel și Pudenchie și Lin și Claudia și toți frații.

22. Domnul Iisus Hristos să fie cu duhul tău! Darul să fie cu voi!

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TIT

1.

Rostul lui Tit în Creta. Cum se cuvine să fie episcopul. Importanța faptelor legit. Cretanilor.

Pavel, sluga lui Dumnezeu și apostol al lui Iisus Hristos, pentru credința aleșilor lui Dumnezeu și pentru cunoștința adevărului cel după buna cucernicie,

2. (Intemeiate) pe nădejdea vieții veșnice, făgăduite de nemincinoșul Dumnezeu, mai înainte de anii vecilor.

3. El și-a arătat, la vremea sa, cuvântul său prin propovăduirea încredințată mie după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu -

4. Lui Tit, adevăratului meu fiu după credința noastră, a amândurora; dar, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru.

5. Pentru aceasta te-am lăsat pe

tine în Creta, ca să îndreptezi cele ce lipsesc și să așezi preoți prin cetăți, precum ți-am poruncit,

6. De este cineva fără de prihană, bărbat al unei femei, având fit credincioși și nevinuți pentru desfrânare sau neascultători.

7. Căci se cuvine episcopului să fie fără de prihană, ca un învățat al lui Dumnezeu, neîngâmfat, nemâniș, nebețiv, negrăbit nic a bate, neagonisitor de dobândă urâtă,

8. Ci iubitor de strelni, iubitor de bine, întreg la minte, drept, cuvios, înfrănat,

9. Ținându-se de cuvântul cel adevărat al învățurii, ca să fie în stare a cărmui (pe oameni) cu învățura cea sănătoasă și a se opri cu cel potrivit.

10. Căci sunt mulți neascultători, grăitori îndesert și amăgitori, mai ales din cei tăiați împrejur.

11. Acestora trebuie să le astupi gura, pentrucă ei răstoarnă toate casele învățând pentru dobândă urâtă cele ce nu se cade.

12. Zis-a unul dintrâșii, un pro-roc de-al lor: Cretanii sunt pu-rurea mincinoși, hiare rele, până-tece leneșe.

13. Mărturia aceasta este ade-vărată. Pentru care pricină ceartă-i pe ei aspru, ca să fie sănătoși în credință,

14. Neluând aminte la basmele fido-vese și la născocirile oamenilor, cari își întorc fața de la adevăr.

15. Toate sunt curate pentru cei curați; iar pentru cei necurați și necredincioși nimic nu este curat, ci li s'a spurcat și mintea și cu-gețul lor.

16. Ei mărturisesc (cu vorba) că îl cunosc pe Dumnezeu, iar cu faptele îl tăgăduesc, fiind urăcioși și nesupuși și nedestoinici pentru orice lucru bun.

2.

Sfaturi potrivite cu vârsta fie-cărui. Despre slugi.

Ci tu grăește cele ce se potri-vesc cu învățătura cea sănă-toasă.

2. Bătrânii să fie treji, cucernici, întregi la minte, sănătoși în cre-dință, în dragoste, în răbdare.

3. Așiderea și bătrânele să aibă îmbrăcăminte potrivită cu sfințe-nia; să fie neclevesitoare, nerobite de beție, învățătoare de bine,

4. Ca să înțeleptească pe cele tinere să-și iubească bărbații, să-și iubească copiii.

5. Să fie înfrânate, curate, gos-podine bune, plecate bărbaților

lor, ca să nu se defaima cuvântul lui Dumnezeu.

6. Pe cei tineri așiderea îl în-deamnă să fie cumpătați.

7. Intru toate arată-te pe tine pildă de fapte bune: în învăță-tură, în curăție, în cinste,

8. În cuvânt sănătos și fără de prihană, ca cel protivnic să se rușineze, neavând de spus nimic rău despre voi.

9. Indeamnă pe slugi să se su-pue stăpânilor lor, să le fie bine plăcuți intru toate și să nu li se impotrivească.

10. Să nu fure, ci să le arate credință bună intru toate, ca să fie intru toate o podoabă a învă-țăturii Mântuitorului nostru Dum-nezeu.

11. Căci harul lui Dumnezeu cel mântuitor s'a arătat tuturor oamenilor,

12. Învățându-ne pe noi să le-pădăm păgânătatea și poftele cele-lumești și să viețuim în veacul de acum intru cuvloșie, intru drepte-tate și intru bunăcredință,

13. Și să așteptăm fericita nă-dejde și arătarea mării marelui Dumnezeu și a Mântuitorului no-stru Iisus Hristos,

14. Care s'a dat pe sine pentru noi, ca să ne izbăvească de toată fărădelegea și să-și curătească lui-popor ales, râvnitor de fapte bune.

15. Acestea să le grăești; în-deamnă și mustră cu toată putea-re. Nimeni pe tine să nu te de-faima.

2. 14: Ps. 130, 8; Iep. 19, 5; A doua Lege 14, 2; Ezech. 37, 23.

3.

Supunere către stăpâniri.

Ferirea de prigonitorii eretici.

Adu-le aminte lor să se supue stăpânilor și dregătorilor, să asculte, să fie gata spre tot lucrul bun;

2. Să nu hulească pe nimeni, să fie nesfădnici și liniștiți, arătând toată blândețea către toți oamenii.

3. Căci și noi am fost oarecând fără de minte, neascultători, răta-șiți, slujind pofteilor și multor feluri de desfătări, viețuind intru răutate și plimă, fiind urăți și urându-ne unii pe alții.

4. Dar când s'a arătat bunăta-tea și iubirea de oameni a Mân-tuitorului nostru Dumnezeu,

5. Nu pentru faptele dreptății pe care le-am făcut noi, ci după a lui milă ne-a mântuit pe noi, prin mila nașterii celei de a doua și a înnoirii Duhului Sfânt,

6. Pe care l-a vărsat din belșug peste noi, prin Iisus Hristos, Mân-tuitorul nostru,

7. Ca îndreptându-ne prin harul lui, să ne facem moștenitori, după îndreptarea vieții celei veșnice.

8. Adevărat este cuvântul, și

vreau să mărturisești acestea, pen-tru ca cel ce au crezut în Dumne-zeu să aibă grijă să se silească spre fapte bune. Că acestea sunt bune și de folos oamenilor.

9. Iar de pricirile cele nebune și de spițe de neamuri și de gâl-cevi și de sfiezile cele pentru Lege te ferește, căci sunt nefolositoare și deșarte.

10. De orgol'eretic, după întâia și a doua mustrare te ferește,

11. Știind că unul ca acesta s'a răsvrătit și păcătuiește, fiind singur de sine osândit.

12. Când voi trimite la tine pe Artemon sau pe Tihic, silește-te să vii la mine la Nicopoli, pen-trucă acolo am socotit să iernez.

13. Pe Zina cel cunoscător al legii și pe Apolo să-ți gătești de drum decuvreme, ca nimic să nu le lipsească.

14. Și să se învețe și ai noștri să poarte grijă de faptele cele bune spre îndestularea nevoilor lor, ca să nu rămâie fără de roadă.

15. Închină-se fie toți cel ce sunt cu mine. Spune închinăciune celor ce ne iubesc pe noi intru credință. Darul fie cu voi cu toți! Amin.

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE FILIMON

1.

Pavel roagă pe Filimon să lăseze pe robul său Onisim, care fugise dela stăpânul său și se făcuse creștin.

Pavel, legatul lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitului și împreună lucrătorului nostru,

2. Și sori noastre Apia și lui Arhip, ostașul cel împreună cu noi, și bisericii din casa ta:

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos!

4. Mulțumesc pururea Dumnezeului meu, de câte ori te pominesc în rugăciunile mele,

5. Căci am auzit despre dragostea ta și despre credința ce-o ai către Domnul Iisus și către toți sfinții.

6. (Și mă rog) ca părtășia ta la credință lucrătoare să se facă

prin cunoștința a tot binele ce face la voi, întru Hristos Iisus.

7. Căci mult ne-am bucurat și ne-am mângăiat cu dragostea ta, pentru că inimile sfinților s-au odihnit prin tine, frate.

8. De aceea, măcar că întru Hristos ai avea tot dreptul să poruncesc ție ceea ce se cuvine.

9. Pentru cuvântul dragostei însă mai bine te rog, așa cum sunt eu, bătrânul Pavel, iar acum și legatul lui Iisus Hristos.

10. Te rog, dar, pentru fiul meu, pe care l-am născut fiind eu în lanțuri, pentru Onisim,

11. Care altădată nu-ți era nimic treabă, iar acum și ție și mie foarte trebuitor.

12. L-am trimis înapoi la tine, iar tu primește-l pe el, ca pe inima mea.

13. Volam să-l ții la mine, ca în locul tău să-mi slujească întru legăturile Evangheliei,

1. 14

FILIMON

1. 25

14. Dar fără voia ta nimic n'am voit să fac, pentru că fapta ta cea bună să nu fie ca din silă, ci ca de bună voe.

15. Căci poate pentru această s'a despărțit pe o vreme, ca veni să fie al tău,

16. De acum însă nu ca un rob, ci mai presus de rob, ca un frate iubit, mai ales mie, dar cu atât mai vădit ție, și după trup și întru Domnul.

17. Deci, de mă socotești pe mine frate, primește-l pe el cum (m'at primi) pe mine.

18. Iar de te-o fi păgubit cu ceva, sau îți este dator ceva, mie să-mi-o pui în socoteală!

19. Eu, Pavel, am scris cu mâna mea: eu voi plăti, ca să

nu-ți mai spun că și tu imi ești dator cu tine însuși.

20. Așa, frate, să mă folosești și eu de tine întru Domnul! Odihnește inima mea întru Hristos!

21. Încercându-mă în ascultarea ta, ți-am scris (acestea) bine știind că și mai presus decât grație vei face.

22. Deodată (cu aceasta) pregătește-mi gazdă; căci nădăduiesc că prin rugăciunile voastre mă voi dăruia vouă.

23. Închină-se ție Epafraș cel rob în împreună cu mine pentru Hristos Iisus,

24. (Ca și) Marcu, Aristarh, Dima și Luca, tovarășii mei de lucru.

25. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru! Amin.

CARTEA . SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE EVREI

1.
*Hristos este Fiul lui Dumnezeu
mai presus de îngeri și de toată
zidirea.*

După ce în multe rânduri și în multe chipuri a grăit odinioară Dumnezeu părinților noștri, prin proroci, în zilele acestea mai de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul (său),

2. Pe care l-a pus moștenitor a toate și prin care a făcut și veacurile,

3. (Fiul), care este strălucirea slavei și chipul ființei lui, și care toate le ține cu cuvântul puterii sale, și după ce a făcut curățirea păcatelor noastre, a șezut de-a dreapta măririi întru cele înalte.

4. El s'a făcut cu atât mai bun decât îngerii, cu cât a moștenit un nume mai osebit decât dășii.

5. Căci căruia dintre îngeri l-a zis

1. 5: Ps. 2, 7; 2 Sam. 7, 14.

cândva Dumnezeu: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut? Și iarăși: Eu îi voi fi lui Tată și el îmi va fie mie Fiul?

6. Și iarăși, când aduce pe cel întâi născut în lume, zice: Și să se închine lui toți îngeri lui Dumnezeu!

7. Despre îngeri se spune: Cel ce face din îngeri săi (suflare) de vânt, iar din slugile sale pară de foc,

8. Iar către Fiul (se zice): Scaunul tău, Dumnezeule, stă în veacul veacului și toiagul dreptății este toiagul împărăției tale.

9. Iubita-i dreptatea și al uitării fărâdelegea; pentru aceea te-a udat pe tine, Dumnezeule, Dumnezeuul tău, cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pe părtașii tăi.

6: A doua Lege 32, 43; Ps. 97, 7.
7: Ps. 104, 4.
8: Ps. 45, 7—8.

10. Și: Întru început tu, Doamne, pământul l-ai întemelat și cerurile sunt lucrul mâinilor tale.

11. Ele vor pieri, iar tu rămâi, și toate ca o haină se vor învechi;

12. Ca pe un veșmânt le vei aduna pe ele și se vor schimba. Tu însă ești același și anii tăi nu se vor sfârși.

13. Și căruia dintre îngeri l-a zis (Dumnezeu) vreodată: Șezi de-a dreapta mea, până când voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale?

14. Oare nu toți (îngerii) sunt duhuri slujitoare, trimise ca să slujească celor ce vor moșteni mântuirea?

2.

*Precum s'au pedepsit îngerii
pentru neascultare, așa se vor
pedepsi cei ce calcă poruncile
lui Hristos, care este începătorul
mântuirii noastre.*

De aceea se cuvine să luăm aminte cu atât mai vădit la cele auzite, ca nu cumva să cădem.

2. Căci de vreme ce cuvântul cel venit prin îngeri a avut tărie și orice călcare de poruncă și neascultare a primit dreaptă răsplătire,

3. Cum vom scăpa noi, dacă vom nesocoti o mântuire atât de mare, care luându-și începutul prin vestirea Domnului s'a adăvilit întru noi prin cel ce auzi-o,

4. Și a fost întărită de Dumnezeu cu semne și cu minuni și cu multe feluri de puteri și cu daru-

rile Duhului Sfânt, împărțite după voia lui?

5. Căci nu îngerilor a supus Dumnezeu lumea viitoare, despre care grăim.

6. Ci undeva a mărturisit cineva, zicând: Ce este omul, că-l aduci aminte de el? Sau Fiul Omului, că-l cercetezi pe el?

7. Numai puțină vreme l-a micșorat pe el față de îngeri; cu mărire și cu cinste l-a încununat pe el.

8. Toate l-au supus sub picioarele lui. Dacă însă l-a supus lui toate, nimic n'a lăsat lui nesupus. Dar acum încă nu vedem că toate l-au fost supuse lui.

9. Ci pe cel ce pentru puțină vreme s'a micșorat față de îngeri, îl vedem încununat cu slavă și cu cinste pentru patima morții lui, așa că prin darul lui Dumnezeu el a gustat moartea pentru toți.

10. Pentru că se cădea ca acela, pentru care sunt toate, prin care sunt toate și care pe mulți fil l-a adus la mărire, să desăvârșească prin suferințe pe începătorul mântuirii lor.

11. Căci și cel ce sfințește și cel ce se sfințesc din unul sunt toți; pentru care pricină nu se rușinează a-i numi (pe ei) frați,

12. Zicând: Spune-voi numele tău fraților mei, în mijlocul adunării te voi cânta.

13. Și iarăși: Eu voi nădăjdui întrânsul. Și iarăși: Iată eu și prun-

2. 6: Ps. 8, 5—7.

9: Ps. 8, 5—7.

12: Ps. 22, 23.

13: Is. 8, 17; Is. 8, 18; 2 Sam. 22, 3.

cii cari mi l-a dat mie Dumnezeu.

14. Deci, de vreme ce prunci s'au făcut părtași trupului și sângelui, și el asemenea s'a făcut părtaș acelora, ca prin moarte să surpe pe cel ce are stăpânirea peste morți, adevărat pe diavolul.

15. Și să izbăvească pe cele erau ținute în robia fricei de moarte toată viața.

16. Căci cu adevărat nu pe ingeri l-a luat în grija sa, ci să mănâie lui Avraam a luat-o în grija sa.

17. Drept aceea, dator era să se asemene întru toate fraților, ca să fie arhiteru milostiv și credincios înaintea lui Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului.

18. Căci întru cât, ispitit fiind, el însuși a pățimil, poate să ajute și celor ce se ispitesc.

3.

Creștinii se cade să fie mai ascultători de Hristos decât de Moise, pentru că Hristos este mai mare decât Moise.

De acea, fraților sfinți, cari sunteți părtași chemării celei cerești, priviți la trimisul și arhiterul mărturisirii noastre, la Iisus Hristos (și vedeți).

2. Cât de credincios a fost el celui ce l-a zidit pe el, ca și Moise, în toată casa lui (Dumnezeu).

3. Pentru că acesta s'a învrednicit de mai multă slavă decât Moise, după cum cel ce a zidit casa mai multă cinste are decât casa însăși.

4. Căci orice casă se zidește de

3. 2: Num. 12, 7.

cineva; iar cel ce l-a zidit toate este Dumnezeu.

5. Moise a fost credincios întru toată casa lui (Dumnezeu), ca o slugă, ca să mărturisească cele ce aveau să fie descoperite.

6. Iar Hristos (este) ca un fiu în casa sa. Și casa lui suntem noi, de vom păstra până la sfârșit neclătită îndrăzneala și nădejdea cu care ne lăudăm.

7. Drept aceea, precum zice Duhul Sfânt: Astăzi, de veți auzi glasul lui,

8. Nu vă învățoați inimile voastre, ca pe vremea răsvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie,

9. Unde m'au ispitit părinții voștri cercându-mă și au văzut lucrurile mele vreme de patruzeci de ani.

10. De aceea m'am mănâiat pe neamul acesta și am zis: Pururea el rătăcește cu inima și n'au cunoscut căile mele.

11. Drept aceea, m'am jurat întru mânia mea: Nu vor intra întru odihna mea!

12. Luați seama, fraților, nu cumva să fie în vreunul din voi inima vicleană a necredinței, ca să se depărteze dela Dumnezeu cel viu.

13. Ci vă îndemnați unii pe alții în fiecare zi, până ce putem zice: astăzi - ca nimenea din voi să nu se învățoașeze cu înșelăciunea păcatului.

14. Căci ne-am făcut părtași lui Hristos, numai de vom păstra până la sfârșit neclătită învolala (făcută) cu el la început,

5: Num. 12, 7.

8: Ps. 95, 7-11, Is. 17, 7, Num. 20, 2-5, Num. 14, 21-23.

15. Precum se zice: Astăzi de veți auzi glasul lui, nu vă învățoați inimile voastre, ca pe vremea răsvrătirii.

16. Și cari din auzitori au făcut răsvrătirea (impotriva lui Dumnezeu)? Oare nu toți cari au ieșit din Egipt cu Moise?

17. Și pe cine s'a mănâiat el vreme de patruzeci de ani? Oare nu pe cei ce au păcătuit și ale căror oase au căzut în pustie?

18. Și împotriva cui s'a jurat el să nu intre întru odihna lui, fără numai împotriva celor neascultători?

19. Vedem deci, că el n'au putut să intre, din pricina necredinței lor.

4.

Să ne stlim a dobândi odihna lui Hristos. Puterea cuvântului dumnezeesc. Darul preofesc cel dela Hristos.

Să ne temem deci, ca nu cumva savând încă făgăduința, să intrăm întru odihna lui și să se pomenească vreunul din voi că a întârziat.

2. Pentru că și nouă ni s'a binevestit ca și acelora. Acelora însă nu le-a folosit cuvântul auzit, căci ei ce l-au auzit nu l-au întâmpinat cu credință.

3. Ci noi, cari am crezut, intrăm în odihna, precum s'a zis: Jurați-m'am întru mânia mea: nu vor intra întru odihna mea, măcar

15: Ps. 95, 8.

16: Is. 17, 1.

17: Num. 14, 29.

18: Num. 14, 22.

4. 1: Ps. 95, 11.

3: Ps. 95, 11.

că lucrurile erau sfârșite dela întemeierea lumii!

4. Căci așa-a grăit el undeva despre ziua a șaptea: Și s'a odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrurile sale.

5. Iar aici, încă odată: Nu vor intra întru odihna mea!

6. Deci, de vreme ce a rămas ca unii să intre întrânsa, iar aceia, cărora mai înainte li s'a binevestit, pentru necredința lor n'au intrat,

7. Dumnezeu a hotărât din nou o zi, un: astăzi, zicând prin (gura lui) David, după atâția ani, precum s'a zis mai sus: De veți auzi glasul lui astăzi, nu vă învățoați inimile voastre.

8. Căci dacă Iisus (Navi) le-ar fi adus acelora odihna, n'ar mai fi grăit după aceea, de-o altă zi.

9. Drept aceea, poporulul lui Dumnezeu l-a mai rămas o zi de odihna,

10. Pentru că cel ce a intrat întru odihna lui, acela s'a odihnit și el de lucrurile sale, precum s'a odihnit Dumnezeu de ale sale.

11. Să ne nevoim deci a intra întru odihna aceea, ca să nu cază cineva, după aceeaș pildă, în neascultare.

12. Căci viu și lucrător este cuvântul lui Dumnezeu și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri și străbate până la despărțitura dintre suflet și duh, dintre încheieturi și măduvă, și este judecător al simțirilor și gândurilor inimii.

4: Fac. 2, 2.

6: Ps. 95, 11.

7: Ps. 95, 7-8.

10: Fac. 2, 2.

13. Și nu este nicio făptură ascunsă înaintea lui, ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor lui, și lui avem să-l dăm socotală.

14. Drept aceea, având arhieru mare, care a străbătut cerurile, pe Iisus, Fiul lui Dumnezeu, să ne ținem cu tărie mărturisirea.

15. Că n'avem un arhieru care să nu poată pătimi împreună cu neputințele noastre, ci unul care, ca și noi, este ispitit întru toate, afară de păcat.

16. Deci, să ne apropiem cu îndrăzneală de scaunul darului, ca să luăm milă și să aflăm har, spre ajutor la vreme potrivită.

5.

Hristos este arhierul veșnic, preot după rânduiala lui Melchisedec. Hrana celor tari și a celor slabi.

Căci orice arhieru, luat fiind dintre oameni, pentru oameni este pus, spre cele ce sunt către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate;

2. El poate fi îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, de vreme ce și el este cuprins de neputințe.

3. De aceea, dator este să aducă (jertfe) atât pentru păcatele poporului cât și pentru ale sale.

4. Și nimeni nu-și la (singur) luiși cinstea aceasta, fără numai cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Așa și Hristos nu (singur) și-a

5. 5: Ps. 2, 7.

luat luiși slava de arhieru, ci (o are dela) cel ce a grăit către dânsul: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

6. Precum zice și în alt loc: Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec.

7. În zilele când era în trup, el a adus cereri și rugăciuni cu strigăt puternic și cu lacrimi către cel ce putea să-l mântuiască pe dânsul din moarte; și a fost auzit pentru buna sa cucernicie.

8. Măcar că era fiu, din cele ce a păținit el a învățat ascultarea,

9. Și desăvârșindu-se, s'a făcut pricină de mântuire veșnică tuturor celor ce-l ascultă pe el,

10. Și a fost numit de Dumnezeu arhieru după rânduiala lui Melchisedec.

11. Despre aceasta multe am avea de grăit, dar e cu anevoie de tălmăcit, de vreme ce v'ați făcut greoi la pricepere.

12. Căci judecând după vreme, ar trebui să fiți învățători; vouă însă vă trebuiește să vă învățați iarăși cele dintâi începuturi ale cuvintelor lui Dumnezeu, și apoi ajuns ca cei ce au trebuință de lapte, iar nu de hrană vârtoasă.

13. Că tot cel ce se hrănește cu lapte nu este știutor al cuvântului dreptății, pentru că este prunc.

14. Iar hrana cea vârtoasă este pentru cei desăvârșiți, cari prin obișnuință și-au deprins simțurile să osebească binele de rău.

6: Ps. 110, 4.

10: Ps. 110, 4.

6.

Indemn la statornicie în credință. Credința lui Abraam și jurământul lui Dumnezeu.

De aceea lăsând la o parte începuturile învățării lui Hristos, să ne îndreptăm spre cele desăvârșite și să nu începem din nou a pune temelie învățării despre pocăința de faptele cele moarte, despre credința în Dumnezeu,

2. Despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și despre judecata cea veșnică.

3. Și aceasta o vom face, de va fi cu voia lui Dumnezeu.

4. Căci este cu neputință celor ce s'au luminat odată și au gustat darul cel ceresc și s'au făcut părtași Duhului Sfânt,

5. Și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului celui viitor,

6. Și apoi au căzut, să se înnolesc iarăși spre pocăință, pentru că ei răstignesc a doua oară loruși pe Fiul lui Dumnezeu și-l batjocoresc pe el.

7. Pământul care se adapă cu ploaia care cade adeseori asupra lui, și rodește verdeața cea folosită pentru cel ce-l lucrează, primește binecuvântarea dela Dumnezeu;

8. Iar cel care rodește spin și ciulin este netrebnic, aproape de blestem, și sfârșitul lui va fi arderea.

9. Cât despre voi, iubitori, măcar că graim așa, suntem încredințați că vă siliti spre lucruri mai bune, cari aduc izbăvire.

10. Căci Dumnezeu nu este ne-

drept, ca să uite lucrul vostru și osteneala din dragoste pe care ați arătat-o pentru numele lui, slujind încă (și astăzi) sfinților.

11. Dorim însă, ca fiecare din voi să arate până la sfârșit aceeași sânguință, spre adevărea nădejde,

12. Ca să nu fiți leneși, ci următori celor ce prin credință și prin îndelunga răbdare moștenesc făgăduințele.

13. Căci Dumnezeu, când a dat făgăduința lui Abraam, de vreme ce nu avea pe cine să se jure, mai mare decât el, s'a jurat pe sine însuși,

14. Zicând: Cu adevărat binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te voi înmulți.

15. Și așa, răbdând îndelung, (Abraam) a dobândit făgăduința.

16. Pentru că oamenii se jură pe cel ce e mai mare și jurământul este chează și sfârșitul oricărui neînțelegeri dintre ei.

17. De aceea, Dumnezeu vrând să arate și mai mult moștenitorilor făgăduinții neschimbarea hotărârii sale, a pus la mijloc jurământul,

18. Ca prin două lucruri ce nu se pot schimba, întru cari cu neputință este să minți Dumnezeu, noi ceie căutam scăpare să avem o îmbărbătare a țineia cu putere la nădejdea ce ne este pusă înainte.

19. Ea este pentru noi ca o anghiră a sufletului, tare și neclintită străbătând până dincolo de catapeteasmă,

20. Unde ca un înainte mergător al nostru a intrat Iisus, fiind

6. 14: Fac. 22, 16-17.

20: Ps. 110, 4.

făcut arhieru în veac, după rândulala lui Melhisedec.

7.

Melhisedec: chip al lui Hristos. Preoția lui Aaron a încetat, iar a lui Hristos rămâne în veac.

Căci acest Melhisedec, împăratul Salimului, preotul lui Dumnezeu cel Prea Înalt - care a întâmpinat pe Avraam, când se întorcea dela înfrângerea împăraților și la binecuvântat pe el,

2. Și căruia Avraam i-a dat și zeciuală din toate - însemnează mai întâi: împăratul dreptății, iar apoi: împăratul Salimului, adică împăratul păcii.

3. Fără tată, fără mamă, fără spîță de neam, neavînd nici început al zilelor, nici sfîrșit al vieții, el se asemănă Fiului lui Dumnezeu și rămîne pururea preot.

4. Vedeți, dar, cît este de mare acesta, căruia și patriarhul Avraam i-a dat zeciuală din prada sa (de răsbotu).

5. Și cei din filii lui Levi, cari primesc preoția, poruncă au după lege să ia zeciuală dela popor, adică dela frații lor, măcar că și acela au ieșit din copsele lui Avraam.

6. Iar Melhisedec, care nu se trage din neamul lor, a luat zeciuală dela Avraam, și a binecuvîntat pe cel ce avea făgăduințele.

7. Fără nicio împotrivire, cel mai mic primește binecuvîntarea celui mai mare.

8. Și aici iau zeciuală niște

oameni muritori, acolo însă, unul mărturisit că este viu.

9. Și, ca să zicem așa, prin Avraam a dat zeciuală și Levi, cel ce însuși lua zeciuală.

10. Căci el era încă în coapsele tatăne-său, când i-a întâmpinat pe dînsul Melhisedec.

11. Așadar, dacă desăvîrșirea s'ar fi făcut prin preoția levților, căci poporul pe temeiul acestuia a primit legea, ce trebuință mai era să se ridice alt preot după rândulala lui Melhisedec și să nu se zică după rândulala lui Aaron?

12. Așa că, schimbându-se preoția, trebuie schimbată și legea.

13. Pentrucă acela despre care se spun acestea, se trage din altă seminție, din care nimeni nu s'a apropiat de jertfelnic,

14. Știut este doar, că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre preoția acestei seminții Moise nu pomeneste nimic.

15. Și aceasta se vede încă și mai lămurit (din aceea), că de vreme ce se ridică alt preot, după rîndulala lui Melhisedec,

16. El nu după legea poruncii trupești s'a făcut, ci după puterea vieții celei nepieritoare.

17. Căci mărturisește despre el (scriptura): Tu ești preot în veac, după rîndulala lui Melhisedec.

18. Astfel, pentru neputința și zădărniciia ei, porunca dată mai înainte se surpă -

19. Pentrucă legea nimic n'a desăvîrșit - și în locul ei se dă o mai bună nădejde, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și fiindcă nu fără de jură-

mînt s'a făcut (Isus preot), iar acela fără de jurămînt s'au făcut preoți,

21. Acesta însă cu jurămîntul celui ce i-a zis: Juratu-s'a Domnul și nu-i va părea rău. Tu ești preot în veac după rîndulala lui Melhisedec.

22. De aceea Iisus s'a făcut chezașul unui așezămînt mai bun.

23. Apoi se făceau mai mulți preoți, pentru că moartea îi împiedeca să rămîne.

24. Acesta însă, rămînînd în veac, are o preoție care nu mai trece asupra altuia.

25. De aceea și poate mîntui desăvîrșit pe cel ce vin, prin el, la Dumnezeu, fiind pururea viu ca să se roage pentru dînșii.

26. Un arhieru ca acesta se și cuvenea să avem: cuvios, fără răutate, fără prihană, osebit de cei păcătoși și mai înalt decît cerurile,

27. Care n'are nevoie, ca alți arhterei, în toate zilele să aducă jertfe, întâi pentru păcatele sale, apoi pentru ale poporului, căci aceasta a făcut-o odată, aducându-se jertfa pe sine.

28. Legea pune ca arhierii oameni împovărați cu neputințe, iar cuvîntul jurămîntului venit în urma legii, (îl pune) pe Fiul cel desăvîrșit în veacul veacului.

8.

Așezămîntul nou copârșește pe cel vechiu în curăție și sfințenie.

Din cele spuse, lucrul de căpetenie este că avem arhieru

ca acesta, care a șezut deadreapta scaunului măririi, în ceruri.

2. (El este) slujitorul altarului și al cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Domnul și nu omul.

3. Orice arhieru se pune ca să aducă daruri și jertfe; de aceea trebuia să aibă și acesta ceva ce să aducă.

4. De ar fi pe pămînt, nici n'ar fi preot, pentrucă aici sunt (preoți) cari aduc daruri, după lege,

5. Și cari slujesc chipului și umbrei celor cerești, precum i s'a zis lui Moise când era să facă cortul: Vezi, zice (Domnul), toate să le faci după chipul care ți s'a arătat fie în munte.

6. Acum însă el a primit o slujbă cu atât mai înaltă, cu cît este și mijlocitorul unui așezămînt mai bun, întemeiat pe mai bune făgăduințe.

7. Căci dacă cel dintîi ar fi fost fără de prihană, nu s'ar fi căutat loc pentru cel de al doilea.

8. Ba chiar îl mustra pe dînșii, zicînd: Iată, vor veni zile, zice Domnul, și voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un nou așezămînt.

9. Nu ca așezămîntul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua când l-am apucat de mână ca să-l scot din pămîntul Egiptului; căci ei n'au rămas credincioși așezămîntului meu, și eu l-am părăsit pe ei, zice Domnul.

10. Ci acesta este așezămîntul care-l voi da casei lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: Pune voi legile mele în cugetele lor și

8. 2: Num. 24, 6.

5: Ieș. 25, 40.

8: Ier. 31, 31-34.

în inimile lor le voi scrie, și voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul meu.

11. Și nu va mai învăța fiecare pe vecinul său și fiecare pe fraatele său, zicând: Cunoaște pe Domnul; căci toți mă vor ști, dela cel mic până la cel mare!

12. Căci voi fi milostiv cu nedreptățile lor și fărădelegile lor nu le voi mai pomeni.

13. Dar când a zis: un nou așezământ - a învechit pe cel dintâi; iar ce se învechește și îmbătrânește, este aproape de pieire.

9.

Cortul mărturiei și jertfele leviților au fost chip al preoției lui Hristos.

Adevărat că și așezământul cel dintâi avea îndreptări pentru slujba dumnezeiască și un jertfelnic pământesc.

2. Pentru că s'a făcut cortul. În el se afla mai întâi sfșnicul și masa și pâinile punerii înainte. Partea aceasta se numea Sfânta.

3. Iar după a doua catapeteazmă era locul ce se chema Sfânta Sfințelor;

4. Aici era cădelnița de aur, și sferul legii ferecat peste tot cu aur, întru care era năstrupa de aur în care se păstra mana și toiagul lui Aaron ce odrăslise, și tablele legii.

5. Deasupra lui erau cheruvimii slavei, cari umbreau altarul. Despre acestea însă nu vorbim acum cu deamăruntul.

6. Așa fiind întocmite acestea, în

13: Ier. 31, 31.

partea cea dintâi a cortului intrau pururea preoții, când făceau slujbele.

7. În cea de a doua însă singur arhiereul, numai odată pe an, și nu fără de sânge pe care-l aducea pentru sine și pentru păcatele poporului.

8. Prin aceasta Duhul cel sfânt arăta, că încă nu era deschisă calea către Sfânta Sfințelor, de vreme ce încă sta cortul cel dintâi.

9. El era chipul vremii de acum întru cari se aduc daruri și jertfe cari nu pot desăvârși cugetul celui ce slujește.

10. Acestea sunt legiuri pămăntești despre mâncări și băuturi și despre tot felul de spălări rânduite (să rămână) numai până la vremea îndreptării.

11. Ci Hristos, arhiereul bunătăților celor viitoare, a venit trecând prin cortul cel mai mare și cel mai desăvârșit, nu făcut de mână, adecă nu din zidirea aceasta.

12. El a intrat o singură dată în Sfânta Sfințelor, și nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu sângele său, dobândind răscumpărare veșnică.

13. Pentru că de vreme ce sângele taurilor și al țapilor și cenușa de junci, stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curățirea trupului,

14. Cu cât mai vărtos sângele lui Hristos, care prin Duhul cel veșnic pe sine s'a adus jertfă fără de prihană lui Dumnezeu, nu va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să sluiți Dumnezeului celui viu!

15. Și de aceea este el mijlocul așezământului celui nou, ca prin moartea lui cea săvârșită spre

răscumpărarea greșalelor de sub așezământul dintâi, cei chemați să primească făgăduința moștenirii veșnice.

16. Căci unde este o diată, acolo trebuie neapărat să fie (vădită) moartea celui ce face diata.

17. Pentru că diata are putere numai după moarte, de vreme ce până când cel ce face diata trăește, nici o putere nu are.

18. De aceea nici așezământul cel dintâi nu s'a prăznuit fără de sânge.

19. Căci după ce Moise a vestit toate poruncile legii înaintea poporului întreg, luând sânge de viței și de țapi, cu apă și cu lână roșie și cu isop, a stropit cartea și întreg poporul.

20. Zicând: Acesta este sângele așezământului pe care vi l-a dat vouă Dumnezeu.

21. A stropit apoi cu sânge și cortul și toate vasele cele de slujbă.

22. După lege aproape toate ne curățesc cu sânge și fără de vărsare de sânge nu se dă iertare.

23. Trebuia, dar, ca chipurile celor din ceruri cu aceste (jertfe) să se curățească; iar cele cerești, ele înșile: cu jertfe mai bune decât acestea.

24. Căci Hristos nu a intrat în Sfânta Sfințelor făcută de mâini, care era numai chipul celei adevărate, ci chiar în cer, ca să se arate acum înaintea lui Dumnezeu, pentru noi.

25. Și nu (a intrat) ca de multe ori să se aducă pe sine jertfă, ca arhiereul care intră în Sfânta Sfin-

telor cu sânge strein în fiecare an.

26. Altfel, trebuia să pătimească de mai multe ori dela întemeierea lumii. Ci el s'a arătat o singură dată, spre sfârșitul veacurilor, ca prin jertfa sa să surpe păcatul.

27. Și precum este rânduit oamenilor odată să moară, iar după aceea (să urmeze) judecata,

28. Așa și Hristos, după ce a fost adus odată jertfă, ca să ridice păcatele multora, a doua oară fără de păcat se va arăta celor ce îl așteaptă pe el, spre mântuire.

10.

Jertfa Noului Testament sterge păcatele și conărește fără asemănare pe cea a Vechiului Testament, care nu le putea curăți. Lauda credinței celei slatortice.

În adevăr, legea având umbra bunătăților celor viitoare, iar nu însuși chipul lucrurilor, cu aceste jertfe cari se aduc în fiecare an, fără nctare, niciodată nu poate să-l facă desăvârșit pe celce vin (la ele).

2. Altfel ar fi încetat a se mai aduce, pentru că cel ce slujesc (jertfa), fiind odată curățit, n'ar mai avea nicio știință de păcate.

3. Printrânsele însă, pomenirea păcatelor se face în fiecare an.

4. Căci este cu neputință ca sângele de tauri și de țapi să ridice păcatele.

5. Drept aceea, intrând în lume, zice: Jertfă și prinoase n'ai voit, dar mi-ai pregătit un trup.

B. 20: Ier. 24, 6. 8.

10. 5: Ps. 40, 7-9.

6. Arderile de tot și jertfele pentru păcat nu ți-au plăcut.

7. Atunci am zis: Iată viu - în suflul cărții este scris despre mine - ca să fac voia ta, Dumnezeu!

8. Iar când zice mai sus: Jertfe și prinoase și arderi de tot, cari se duc după lege pentru păcate, n'ai voit, nici ai poftit,

9. Atunci mai zice: Iată viu, ca să fac voia ta, Dumnezeu! El ridică (astfel) pe cele dintâi, ca să pue în locul lor pe cea de a doua.

10. Intru această voie suntem noi sfințiți odată pentru totdeauna prin jertfa trupului lui Iisus Hristos.

11. Și fiecare preot stă în toate zilele slujind și aducând aceleași jertfe de multe ori, ca unele ce nu pot niciodată să curețe păcatele;

12. Acesta însă, aducând o singură jertfă pentru păcate, a șezut pentru totdeauna deapreapta lui Dumnezeu,

13. Așteptând până ce vrășmașii lui se vor pune așternut picioarelor lui.

14. Căci printr-o singură jertfă, a desăvârșit pentru totdeauna pe cel ce se sfințește.

15. Dar și Duhul Sfânt ne mărturisește nouă (despre aceasta); căci după ce a zis:

16. Acesta este așezământul pe care îl voi face cu dânsii după zilele acelea, zice Domnul: Da-voi legile mele în inimile lor și în cugetele lor le voi scrie pe ele.

17. Apoi mai zice: Și păcatele lor și fărâdelegile lor nu le voi mai pomeni.

13: Ps. 110, 1.

16: Ier. 31, 33-34.

18. Iar unde este iertarea acestora, nu mai este jertfă pentru păcate.

19. Drept aceea, fraților, având îndrăzneală să intrăm în Sfânta Sfințelor, prin sângele lui Iisus,

20. Pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o nouă din nou, prin catapetează, adică prin trupul său,

21. Și având un preot mare peste casa lui Dumnezeu,

22. Să ne apropiem cu adevărată inimă și cu deplină credință, curățindu-ne inimile de orice cuget rău și spălându-ne trupul cu apă curată,

23. Să păstrăm nesmintită mărturisirea nădejzii, căci credincios este cel ce a făgăduit,

24. Și să ținem seamă unul de altul indemnându-ne la dragoste și la fapte bune,

25. Și nepărăsind adunarea noastră, precum au unii obiceiul, ci să ne povățuim unul pe altul, și aceasta cu atât mai mult, cu cât vedeți că se apropie ziua.

26. Căci dacă păcătuim noi de bună voie, după ce am luat cunoștință de adevăr, nu mai rămâne jertfă pentru păcate,

27. Ci o așteptare înfricoșată a judecății și furiștea focului care va să mistue pe cei protivnici.

28. Dacă cel ce s'a lepădat de legea lui Moise e ucis fără de milă prin (mărturia a) doi sau trei martori:

29. Gândiți-vă, cu cât mai amară pedeapsă va lua cel ce a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, nesocotind sângele legă-

mântului cu care s'a sfințit și batjocorind duhul darului!

30. Căci știm pe cel ce a zis: A mea este răzbunarea, eu voi răsplăti! Și iarăși: Domnul va judeca pe poporul său.

31. Înfricoșat lucru mai este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu!

32. Drept aceea, aduceți-vă aminte de zilele cele de demult, intru cari după ce ați fost luminați, ați dus lupta cea grea a suferințelor:

33. Pe deoparte intru ocări și necazuri făcându-vă înși-vă priveală, pe de altă parte făcându-vă părtași celor ce pățimesc unele ca acestea.

34. Căci v'a fost milă și de cel din temnițe, primind cu bucurie să fiți jefuiți de averile voastre, fiindcă știți că aveți voi în ceruri o mai bună și neperitoare avere.

35. Nu lepădați, dar, încrederea voastră, care are mare răsplătire.

36. Căci aveți trebuință de răbdare, ca făcând voia lui Dumnezeu, să luați ce vi s'a făgăduit.

37. Căci foarte puțin mai este, și cel ce este să vie va veni și nu va zăbovi.

38. Dreptul prin credință va fi viu, iar de se va îndoi cineva, sufletul meu nu-l va iubi pe dânsul.

39. Ci noi nu suntem dintre cei ce se îndoesc spre peire, ci dintre cei ce cred spre a dobândi viața.

30: A doua Lege 32, 35-36; Ps. 145, 14.

37: Is. 26, 20; Avac. 2, 3-4.

Despre credință și despre roadele ei. Pilde din Așezământul cel Vechiu.

Iar credința este așteptarea lucrurilor nădăjduite și adevăratelor celor nevăzute.

2. Pentru ea au stat mărturie cei de demult.

3. Prin credință pricepem că s'au întemeiat veacurile cu cuvântul lui Dumnezeu, de s'au făcut din cele nevăzute cele ce se văd.

4. Prin credință Avel a adus lui Dumnezeu o mai bună jertfă decât Cain, prin ea a luat el mărturia că e drept, întrucât Dumnezeu a fost martorul darurilor lui și prin ea grăește el și (azi) măcar că a murit.

5. Prin credință s'a mutat Enoh ca să nu vază moartea, și nu s'a mai aflat, pentru că îl mutase pe el Dumnezeu, căci înainte de mutarea lui primise mărturia că a bine plăcut lui Dumnezeu.

6. Fără de credință nu este deci cu putință să fim bineplăcuți lui Dumnezeu, căci cel ce se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că el dă răsplată celor ce-l caută pe dânsul.

7. Prin credință a cunoscut Noe cele ce încă nu se vedeau și temându-se a făcut corabie spre mântuirea casei sale; prin ea a osândit el lumea și s'a făcut moștenitor dreptății celei din credință.

8. Prin credință Avraam fiind chemat a ascultat de a legii la locul pe care avea să-l ia spre

11. 5: Fac. 5, 24.

moștenire și a ieșit neștiind unde merge.

9. Prin credință s'a așezat în pământul făgăduinței, ca într'un pământ strein, locuind în corturi cu Isaac și cu Iacov, cei dintăi moștenitori ai aceleiaș făgăduințe;

10. Căci aștepta cetatea cu temelii tari, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu.

11. Prin credință însăși Sarra, fiind stearpă și trecută în zilele ei, a primit putere să zămislească fiu, de vreme ce a socotit că este credincios cel ce făgăduise.

12. De aceea dintr'un singur (om), și încă și acela fiind sfârșit (cu viața), s'au născut mulți ca stelele cerului și ca nisipul cel fără de număr de pe țărmul mării.

13. Întru credință au murit aceștia toți, încă până a nu primi făgăduințele, ci văzându-le numai de departe și întâmpinându-le cu bucurie și mărturisind că ei sunt streini și pribegii pe pământ.

14. Iar cel ce grăesc unele ca acestea arată că și caută patrie loruși.

15. Și de și-ar fi adus aminte de (patria) aceea dintru care ieșiseră, ar fi avut vreme să se întoarcă.

16. Ei însă doreau una mai bună, decât una cerească; de aceea Dumnezeu nu se rușinează de dănișii ca să se numească Dumnezeu lor, căci le-a gătit lor cetate.

17. Prin credință a adus Avraam, când a fost ispășit, pe Isaac, jertfă;

12: Fac. 15, 5; 22, 17; 32, 13; Ps. 39, 13; 1 Cron. 29, 15; Fac. 23, 4; 47, 9.

și el, cel ce primise făgăduințele aducea doar pe fiul său unul născut!

18. El, căruia i se zisese: Întru Isaac vei avea tu sămânță.

19. Căci credea că Dumnezeu este puternic să-l învieze și din morți; drept aceea, l-a și primit pe acela ca pe o asemănare (a lui Hristos).

20. Prin credință despre cele viitoare a binecuvântat Isaac pe Iacov și pe Isav.

21. Prin credință Iacov, când era pe moarte, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și s'a închinat sprijinindu-se pe vârful toagului său.

22. Prin credință Iosif, la moartea sa, a pomenit despre ieșirea fiilor lui Israel și a dat poruncă pentru oasele sale.

23. Prin credință, când s'a născut Moise, trei luni a fost ascuns de părinții săi, căci l-au văzut prunc frumos și nu s'au temut de porunca împăratului.

24. Prin credință Moise, făcându-se mare, nu s'a lăsat a se numi fiul fetei lui Faraon,

25. Alegând mai bine să pătimească cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure de dulceața păcatului cea trecătoare;

26. Căci socotea că ocara lui Hristos este o bogăție mai mare decât visteriile Egiptului, pentru că el se uita la răsplătire.

27. Prin credință a părăsit el Egiptul, netemându-se de urgia împăratului, căci văzând odinioară pe cel nevăzut, a rămas statornic.

18: Fac. 21, 12.
22: Fac. 47, 31; 48, 15-16.

28. Prin credință a așezat el Paștile și stropirea cu sânge, pentru ca pierzătorul întâi născuților să nu se atingă de dănișii.

29. Prin credință a trecut el Marea Roșie ca pe uscat, lucru pe care încercând să-l facă Egiptenii, s'au înecat.

30. Prin credință zidurile Ierusalimului au căzut, după ce au fost încunjurate (vreme de) șapte zile.

31. Prin credință Raav, destrăbănată, fiindcă primise cu pace iscoadele, n'a pierit împreună cu cei neascultători.

32. Dar ce să mai spun? Căci nu-mi ajunge vremea să grăesc despre Ghedeon și Barac, despre Samson și Ieftae, despre David și Samuil și despre proroci,

33. Căci prin credință au biruit împărații, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor,

34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s'au întărit din slăbiciune, au fost tari în războaie, au întors taberile vrășmașilor în fugă.

35. Femeile, prin înviere, și-au primit iarăși pe morții lor. Ci unii au fost munciiți, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere.

36. Alții au îndurat batjocuri și bătăi, ba și lanțuri și temniță.

37. Au fost uciși cu pietre, au fost herestruți, au fost supuși la coaze, au murit uciși de sabie, în cujoace și în piei de capre au pribegit, răbdând lipsuri, strămătorii și (tot felul de) răutăți.

38. Ei, de cari lumea nu era vrednică, au rădăcit în pustii și

în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului.

39. Ci toți aceștia, cari au fost încercați în credință, n'au primit făgăduința,

40. Pentru că Dumnezeu hotărând dinainte ceva mai bun pentru noi, (n'a voit) ca ei să dobândească fără de noi desăvârșirea.

12.

Indemnare la răbdare și cuioșie. Să primim la Ierusalimul cel ceresc.

Drept aceea și noi, având atâtă nor de mărturie împrejurul nostru, să lepădăm orice sarcină și păcatul care ne împresoară atât de lesne, și cu stăruință să alergăm în lupta de întrecere care ne stă înainte,

2. Căutând la Iisus, începătorul și plinitorul credinței, care pentru bucuria ce era pusă înaintea lui a suferit crucea, neținând seamă de ocară, și a șezut deadreapta scaunului lui Dumnezeu.

3. Gândiți-vă deci la cel ce a răbdat dela păcătoși, asupra sa, o împotrăvire ca aceea, ca să nu vă osteniți și să nu slăbiți cu duhurile voastre.

4. Căci în lupta voastră împotriva păcatului încă nu ați suferit până la sânge.

5. Și ați uitat indemnul care vi se face vouă ca unor fiu: Fiul meu, nu defăima certarea Domnului, nici nu slăbi când ești muștrat de dănsul,

6. Căci pe care îl iubește Dom-

12. 5: Prov. 3, 11-12.

nul îl ceartă, și bate cu varga pe tot fiul pe care îl primește.

7. De veți suferi certarea, ca și cu niște fii va umbla cu voi Dumnezeu; căci este oare fiu pe care tatăl să nu-l certe?

8. Iar de sunteți fără de certarea de care toți au parte, atunci sunteți copii din desfrânare, iar nu fii (adevărați).

9. Apoi, dacă părinții noștri cei truștii ne-au certat și (totuși) i-am cinstit pe dânsii, oare nu ne vom supune cu atât mai vătos Tatălui nostru cel sufletește, ca să fim vii?

10. Pentru că acela ne pedepseau pe noi precum găseau ei de bine, și pentru puține zile; iar acesta (ne ceartă) spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia lui.

11. La început toată muștrarea ni se pare că nu este de bucurie, ci de mahnire; dar pe urmă ea aduce celor pedepșiți printrânsa roadele păcii și ale dreptății.

12. De aceea îndreptați mâinile voastre cele slăbite și genunchii voștri cel slăbănogiți,

13. Și faceți cărări drepte picioarelor voastre, ca cel schiop să nu se poticnească, ci mai vătos să se vindece.

14. Căutați cu toții pacea și sfințenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul,

15. Socotind ca nimeni să nu rămână fără darul lui Dumnezeu și ca nu cumva, odrăslind vreo rădăcină veninoasă, să vă facă vătămare și prin ea mulți să se molipsească.

16. Să nu fie cineva desfrânt

sau necuvîncios ca Isav, care pentru o mâncare și-a vândut dreptul de întâi născut.

17. Pentru că știți că vrând să moștenească după aceea binecuvântarea, el n'a mai fost primit, de vreme ce nu a mai găsit prilej de pocăință, măcar că a căutat-o cu lacrimi.

18. Voi nu v'ați apropiat nici de muntele ce se putea pipăi, nici de focul care ardea, nici de nor, nici de ceață, nici de vifor,

19. Nici de glasul trâmbiței, nici de răsunetul cuvintelor pe care cel ce l-au auzit s'au rugat ca să nu li se mai sune;

20. Căci nu mai puteau suferi ceea ce li se spunea: Pentru că măcar o hiară de s'ar atinge de munte, va fi ucisă cu pietre, sau va fi atinsă cu săgeata,

21. Și atât de înfricoșată era arătarea, încât Moise a zis: Spăla-mântatul meu și mă cutremur!

22. Ci voi v'ați apropiat de muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel ceresc, și de zeci de mii de îngeri slăvitori,

23. Și de adunarea celor întâi născuți cari sunt scriși în ceruri, și de Dumnezeu, judecătorul tuturor, și de duhurile dreptilor celor desăvârșiți;

24. Și de Iisus mijlocitorul așezământului celui nou și de sângele stropirii, care grăește mai bine decât al lui Avel.

25. Vedeți să nu vă lepădați de cel ce grăește, căci dacă aceia, neascultând de cel ce grăia pe

20: Ier. 19, 13.

22: A doua Lege 9, 19.

12: Is. 35, 3; Prov. 4, 26.

15: A doua Lege 29, 17.

pământ, n'au scăpat de pedeapsă, cu mult mai vătos nu vom scăpa noi, neascultând de cel ce grăește din cer,

26. Al cărui glas atunci a cutremurat pământul, iar acum a lăgăduit unele ca acestea: Încă odată clăti-vol nu numai pământul, ci și cerul.

27. Iar prin aceea că zice: Încă odată, arată schimbarea lucrurilor celor ce se clătesc, ca unele ce sunt făcute, ca să rămăie cele ce nu se clătesc.

28. Drept aceea, noi primind o împărăție neclătită, să fim mulțumitori și așa să-l slujim lui Dumnezeu cu bună plăcere, cu bună cuernicie și cu sfințenie.

29. Că Dumnezeul nostru este tot mistuitor.

13.

*Sfătuire la viață creștinească.
Hristos este acelaș, ieri și azi și în veac.*

Slăviți în iubirea de frați.

1. Iubirea de streini să nu o uitați, căci printrânsa unii, fără să plătească, au găzduit pe îngeri.

2. Aduceți-vă aminte de cei trimiși, ca și cum ați fi legați cu ei, și de cei muncii, ca și cum ați fi un trup cu ei.

3. Cinstiți să fie nunta într-o casă și patul nespurcat; iar pe surori și pe preacurvari îi va pedepsi Dumnezeu.

4. Să nu aveți năravul iubirii de argint, ci vă îndestulați cu cele

ce aveți; că însuși (Dumnezeu) a zis: Nu te voi părăsi, nici te voi lăsa.

6. De aceea și avem îndrăzneala să zicem: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme! Ce poate să-mi facă mie omul?

7. Aduceți-vă aminte de mai maril voștri cari v'au grăit voad cuvântul lui Dumnezeu și privind cum și-au sfârșit viața, să le urmați credința.

8. Iisus Hristos și ieri și astăzi și în veac este acelaș.

9. Nu vă lăsați ademeniți de învățăturile streine cele de multe feluri. Că bine este să vă întăriți inima cu darul, iar nu cu mâncările, din care nu s'au folosit cei ce au umblat cu ele.

10. Noi avem un altar dintru care nu au dreptul să mănânce cei ce slujesc cortului.

11. Pentru că trupurile dobitoacelor, al căror sânge se aduce de către arhiereu în Sfânta Sfintelor, pentru curățirea păcatelor, se ard afară de tabără.

12. De aceea și Iisus, ca să sfințească poporul cu sângele său, a pălmit afară de poartă.

13. Așa dar să ieșim la dânsul afară de tabără și să purtăm ocară lui.

14. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutam pe cea care va să fie.

15. Printrânsul, dar, să aducem jertfă de laudă lui Dumnezeu, adică roada buzelor cari prea măresc numele lui.

6: Ps. 118, 6.

11: Lev. 16, 27.

15: Lev. 7, 12; 2 Cron. 29, 31; Ps. 50, 14, 23; Is. 57, 19. Omic 14, 3.

16. Și facerea de bine și dărnicia să nu le uitați; căci jertfe ca acestea sunt bine plăcute lui Dumnezeu.

17. Ascultați pe învățătorii voștri și vă supuneți lor, pentru că ei priveghează pentru sufletele voastre, ca unii cari vor avea să dea seamă, ca aceasta cu bucurie să o facă, iar nu suspinând; căci (altfel) nu vă e de folos.

18. Rugați-vă pentru noi; căci suntem încredințați că avem un cuget curat, voind ca întru toate cinstit să viețuim.

19. Și vă rog stăruitor să faceți aceasta mai ales ca fără de zăbavă să mă întorc la voi.

20. Iar Dumnezeuul păcii, cel ce prin sângele așezământului celui

veșnic a sculat din morți pe Domnul nostru Iisus, pe păstorul cel mare al oilor,

21. Să vă întărească pe voi întru tot lucrul bun, ca să faceți voia lui și să lucreze întru noi ce este plăcut înaintea lui prin Iisus Hristos, căruia fie slava în vecii vecilor. Amin.

22. Și vă rog pe voi, fraților, să primiți acest cuvânt de sfătuire, căci pe scurt v'am scris vouă.

23. Să știți că fratele Timotee este slobod. De va veni mai curând, vă voi vedea pe voi împreună cu el.

24. Spuneți închinăciune tuturor mai marilor voștri și tuturor sfinților. Închină-se vouă cei din Italia.

25. Harul fie cu voi toți! Amin.

CARTEA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

1.

Folosul ispitelor. Sfaturi împotriva mâniei. Despre înfrânarea limbii.

Iacov, sluga lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții care sunt întru risipire: Voe bună!

2. Frații mei, când treceți prin tot felul de ispite, să vă bucurați din toată inima,

3. Știind că cercarea credinței voastre lucrează răbdare.

4. Dar răbdarea să aibă lucrare desăvârșită, ca să fiți desăvârșiți și întregi și fără nici o meteahnă.

5. Iar de este cineva dintru voi lipsit de înțelepciune, să ceară dela Dumnezeu, care dă tuturor fără șmeție și fără înfruntare; și i se va da lui.

6. Să ceară însă cu credință, neluându-se întru nimic. Pentru că cel ce se îndoaie este ase-

menea valului mării care se aruncă și se învâluște de vânturi.

7. Să nu gândească omul acela că va lua ceva dela Domnul,

8. Dacă e bărbat îndoit la suflet și nestatornic întru toate căile sale.

9. Iar fratele cel smerit laudese întru înălțimea sa,

10. Și cel bogat întru smerenia sa; căci ca floarea ierbilor va trece.

11. Răsărit-a soarele cu arșița lui și a uscat iarba și floarea ei a căzut și frumusețea ei a pierit; așa se va veșteji și bogatul în căile sale.

12. Fericit bărbatul care rabdă ispita; căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce îl iubesc pe el.

13. Nimeni fiind ispitit să nu spună că Dumnezeu îl ispitește; căci Dumnezeu nu poate fi ispitit de rele, și nici el nu ispitește pe nimeni.

1. 10: Is. 40, 6-7.

14. Ci fiecare este isplătit de pofta sa însăși, fiind tras și amăglt.

15. După aceea, pofta zămislind naște păcat; iar păcatul săvârșindu-se naște moarte.

16. Nu vă înșelați, frații mei prea iubiți!

17. Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se dela părintele luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare.

18. El, după voia sa ne-a născut pe noi prin cuvântul adevărului, ca să fim noi ca o părgă a zidurilor lui.

19. Drept aceea, frații mei prea iubiți, tot omul să fie grabnic la ascultare și zăbavnic la vorbă, zăbavnic la mânie;

20. Căci mânia omului nu duce la dreptate a lui Dumnezeu.

21. De aceea lepădând toată spurcăciunea și prisosința răutății, intru blândețe să primiți cuvântul cel sădit în voi, care poate să mântuiască sufletele voastre.

22. Și fiți făcătorii cuvântului, iar nu numai ascultătorii lui, amăgindu-vă pe voi înșivă.

23. Pentrucă cel ce ascultă cuvântul și nu-l împlinește pe el, unul ca acesta asemenea este omului care își privește în oglindă fața sa firească:

24. Dacă s'a privit, s'a dus și îndată și-a uitat cum era.

25. Iar cel ce privește în legea cea desăvârșită a slobozeniei și stăruiește întrânsa ca un plinitor cu fapta, nu numai ca un ascultător uituc, acela va fi fericit pe urma faptelor sale.

26. De i se pare cuiva între voi că este cucernic și nu-și înfrânează

limba sa, ci își înșală inima, cucernicia lui este zadarnică.

27. Cucernicia curată și neprihănită înaintea lui Dumnezeu și Tatăl aceasta este: să cercetăm pe cei orfanți și pe văduve întru necazurile lor și să ne păzim pe noi neîntinați de lume.

2.

Să nu căutăm la fața oamenilor. Să facem milostenie. Credința să fie arătată cu fapte.

Frații mei, nu căutați fața (oamenilor), voi cari aveți credința în Domnul nostru Iisus Hristos cel slăvit.

2. Căci de va intra în adunarea voastră un om cu inel de aur și cu haină strălucitoare și va intra și un om sărac cu haină proastă,

3. Și veți căuta la cel ce poartă haina cea strălucitoare și veți zice: Tu șezi aici, iar săracul lui veți zice: Tu stai acolo, sau șezi aici la picioarelor mele,

4. N'ați făcut oare osebite între voi, și nu v'ați făcut oare judecători cu gânduri rele?

5. Ascultați, frații mei prea iubiți: Ați nu Dumnezeu l-a ales pe săracii lumii acestela, (ca să fie) bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe care a făgăduit-o celor ce îl iubesc pe el?

6. Iar voi ați necinstit pe cel sărac. Oare nu bogații vă asupresc pe voi și nu ei vă târasc pe la judecăți?

7. Oare nu ei hulesc numele cel bun cu care vă chemați?

8. Dacă însă împliniți legea cea

2. 8: Lev. 19, 18.

impăratească după scriptură: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși, bine faciți;

9. Iar de vă uitați la fața omului, faceți păcat și veți fi osândiți de lege, ca niște călcători de lege.

10. Pentrucă cine va păzi toată legea și va greși împotriva unei (porunci), s'a făcut vinovat față de toate.

11. Căci cel ce a zis: Să nu curvești, a zis și: Să nu ucizi. Și dacă nu curvești, dar ucizi, te-ai făcut călcător al legii.

12. Așa să grațiți și așa să lurați, ca unii cari aveți să fiți judecați prin legea slobozeniei.

13. Că judecata este fără milă pentru cei ce nu fac milă; mila însă biruește asupra judecății.

14. Ce folos, frații mei, de ar zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Poate oare credința să-l mântuiască pe dânsul?

15. Că dacă un frate sau o soră munt goi și lipsit de hrana cea de toate zilele,

16. Și va zice lor careva dintre voi: Mergeți în pace, încălziți-vă și vă saturați, și nu le-ar da lor cele de trebuință trupului, ce folos ar avea?

17. Așa și credința, dacă nu are fapte, singură este moartă.

18. Ci va zice cineva: Tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără faptele tale, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.

19. Tu crezi că Dumnezeu este unul, și bine faci; dar și dracii cred și se cutremură.

20. Vreal, dar, să înțelegi, o

omule deșert, că credința fără de fapte moartă este?

21. Avraam, părintele nostru, oare nu din fapte s'a îndreptat, suind pe Isaac, fiul său, pe jertfelnic?

22. Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, iar din fapte s'a desăvârșit credința.

23. Și s'a împlinit scriptura care zice: Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s'a socotit lui întru dreptate și prieten al lui Dumnezeu s'a chemat.

24. Vedeți, dar, că din fapte se îndreptează omul, iar nu numai din credință.

25. Așijderea și Raav, desfrânată, nu din fapte s'a îndreptat ea oare, primind pe iscoade și scotându-le pe altă cale?

26. Deci, precum trupul fără de duh este mort, așa și credința fără de fapte este moartă.

3.

Despre înfrânarea limbii. Înțelepciunea dumnezeiască.

Nu fiți mulți dascăli, frații mei, știind că mai mare osândă va să luăm.

2. Căci în multe feluri greșim toți. Dar de nu greșește cineva cu cuvântul, este bărbat desăvârșit, în stare să-și înfrâneze tot trupul.

3. Iată și caiilor le punem frână în gură, ca să ni-l supunem nouă; și le cârmuim tot trupul lor.

4. Iată și corăbiile, ori cât de mari ar fi și de orice vânturi puternice ar fi împinse, se cârmuiesc cu

11: Iep. 20, 13-14.

23: Fac. 15, 6; Is. 41, 8.

o prea mică cărmă încotro voește pornirea cărmaciului.

5. Așa și limba: este mădular mic, dar cu mari lucruri se laudă. Iată, puțin foc și cât codru (poate) aprinde!

6. Limba încă este un foc, o lume a nedreptății! Limba este așezată între mădulele noastre, așa încât spurcă tot trupul și aprinde tot cursul vieții, dacă ea însăși s'a aprins (odată) de Gheenă.

7. Căci toată firea: a hlaelor și a păsărilor și a celor ce se târăsc și a fivinilor de mare se domolește și s'a domolit de firea omenească.

8. Dar limba nimeni din oameni nu poate să o domolească. Ea este răutate neînfrănată; e plină de otravă aducătoare de moarte.

9. Cu ea binecuvântăm pe Dumnezeu și Tatăl și cu ea blestemăm pe oameni, cari sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

10. Din aceeaș gură lese binecuvântarea și blestemul. Nu trebuie, frații mei, să fie așa.

11. Curge oare din vâna aceluiaș izvor apa dulce și apa amară?

12. Au doară poate, frații mei, smochinul să facă măslină, sau vița de vie smochine? Așa nici un izvor sărat nu poate da apă dulce.

13. Cine este între voi înțelept și priceput? Să-și arate faptele sale din buna lui purtare și din blândetele înțelepciunii.

14. Iar de aveți răvnire amară și poftă de ceartă în inimile voastre, nu vă laudați, nici mințiți împotriva adevărului.

15. Înțelepciunea aceasta nu

vine de sus, ci este pământească, trupească, drăcească.

16. Pentrucă unde este zavistie și poftă de ceartă, acolo este neorânduială și tot lucrul rău.

17. Iar înțelepciunea cea de sus: întâi este curată, apoi pașnică, blândă, plecată, plină de milă și de roduri bune, nepărtinitoare și nefățarnică.

18. Iar roada dreptății se sa-mână spre pacea făcătorilor de pace.

4.

*Să tugim de poștele deșarte.
Să nu judecăm pe aproapele.
Dumnezeu, este cel ce îndreaptă
pașii noștri.*

De unde vin războaiele și sfe-zile dintre voi? Au nu de aici, din desmierdările voastre care, se oștesc întru mădulele voastre?

2. Pofțiți și nu aveți; ucideți și pismuți și nu puteți dobândi; vă sfădiți și vă războiți; și nu aveți pentrucă nu cereți.

3. Cereți și nu primiți, pentrucă cereți rău, ca să cheltuiți întru desmierdările voastre.

4. Preacurvarilor și preacurvelor! Nu știți oare că dragostea lumii acestea este dușmănie față de Dumnezeu? Deci, oricine va vrea să fie prieten lumii, se face vrășmașul lui Dumnezeu.

5. Au vi se pare că în deșert zice scriptura: Duhul care locuiește întru noi vă iubește cu zulte?

6. Ci mai mare dar dă. Pentru aceea zice: Domnul celor mândri

4. 6: Prov. 3, 34; Iov 22, 29.

le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har.

7. Drept aceea, supuneți-vă lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului și el va fugi dela voi.

8. Aproiați-vă de Dumnezeu și el se va aproia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor, și vă îndreptați inimile voastre, cei îndoiți la suflet.

9. Simțiți-vă jalea; lăcrămați și plângeți! Râsul vostru în plâns să se întoarcă și bucuria voastră întru tânguire.

10. Smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu și el vă va înălța pe voi.

11. Nu vă grăiți de rău unul pe altul, fraților. Că cel ce grăește de rău pe fratele său, grăește de rău legea și judecă legea; iar dacă judeci legea, nu ești plinitorul legii, ci judecătorul (ei).

12. Unul este legiuitorul și judecătorul, care poate să mântuiască și să plarză; iar tu cine ești, le judeci pe altul?

13. Veniți acum cei ce ziceți: Astăzi sau mâine vom merge în cetatea aceea și vom petrece acolo un an și vom neguțători și vom câștiga.

14. Voi cari nu știți ce se va întâmpla mâine? Căci ce este viața voastră? Abur este, care se arată puțin și apoi pier.

15. În loc să ziceți: De va vrea Domnul și vom fi vii, vom face aceasta sau aceea.

16. Iar acum în trufia voastră vă laudați. Toată lauda de felul acesta este rea.

17. Drept aceea, cel ce se pricepe a face bine și nu face, păcătuiește.

5.

Nestatornicia bogăției. Sfatul spre îndelungă răbdare și rugăciune.

Veniți acum, bogăților, plângeți și vă tânguiți de necazurile ce vor să fie asupra voastră.

2. Bogăția voastră a putrezit și hainele voastre le-au mâncat molliile.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit și rugina lor va fi măr-turie asupra voastră și va mânca trupurile voastre ca focul. Ați strâns comori în zilele cele de apoi!

4. Iată, plata oprită de voi dela lucrătorii cari au secerat țarinile voastre, strigă; și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului Savaot.

5. Desfătat-v-ați pe pământ și v-ați desmierdat; îngrășat-ați inimile voastre ca pentru ziua junghierii.

6. Osândiți-ați, omoriți-ați pe cel drept, măcar că nu s'a pus împotriva voastră.

7. Drept aceea, fiți îndelung răbdători, frații mei, până la venirea Domnului. Iată plugarul aşteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung răbdând pentru dânsa, până ce ia ploale timpurii și târzii.

8. Deci, îndelung să răbdați și voi, întărindu-vă inimile voastre, căci venirea Domnului s'a apropiat.

9. Nu ofiți unul împotriva altuia, fraților, ca să nu fiți osân-

5. 5: Lev. 19, 13; A doua Lege 24, 15; Is. 5, 9.

6: Ier. 12, 3.

diți; Iată judecătorul stă înaintea ușilor.

10. Luați, fraților, pildă de suferință și de îndelungă răbdare pe proroci cari au grăit în numele Domnului.

11. Iată, fericiți pe cei ce au răbdat: Ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul dăruit lui de Domnul; căci mult filosof și îndurat este Domnul.

12. Iar mai înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ; ci să fie vouă ce este așa, așa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în osândă.

13. De pătimește cineva între voi, să se roage. De este cineva vesel, să cânte.

14. De este cineva bolnav între voi, să cheme preoții bisericii și să se roage pentru el, ungându-l pe dansul cu untdelemn, întru numele Domnului,

15. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și-l va ridica pe el Domnul și de va fi făcut păcate, i se vor ierta lui.

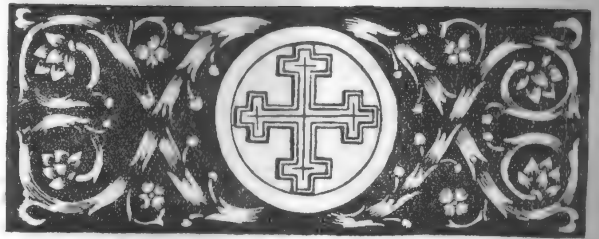
16. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați. Căci mult poate rugăciunea cea fierbinte a dreptului.

17. Ilie era om asemenea nouă, cu slăbiciuni, și s'a rugat stăruitor să nu ploaie; și n'a plouat pe pământ trei ani și șase luni.

18. Și iarăși s'a rugat și cerul a dat ploale și pământul a odrăslit roada sa.

19. Frații mei, de va rătăci cineva dintre voi dela adevăr și-l va întoarce cineva,

20. Să știe că cel ce a întors pe păcătos dela rătăcirea căii lui, își va mântui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

ÎNȚAIA CARTE SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

1.

Mulțumire pentru mântuirea și nădejdea noastră în Hristos. Despre credința cea mântuitoare, vestită de proroci. Îndemnuri spre curioșie.

Petru, apostol al lui Iisus Hristos, celor ce trăesc risipiți în Pont, în Galatia, în Capadochia, în Asia și Bitinia,

2. Aleși după cea mai înainte hotărâre a lui Dumnezeu Tatăl și sfințiți prin Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Iisus Hristos: Darul și pacea să vă prinosască!

3. Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care, după mare mila sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut pe noi a doua oară spre nădejde vie,

4. Spre moștenire nestricăcioasă și neîntinată și nevestejită, păstrată în ceruri pentru voi,

5. Cari sunteți păziți cu pute-

rea lui Dumnezeu prin credință spre mântuirea gata să se arde în vremea de apoi.

6. Întru aceasta vă bucurați, măcar că ar trebui să fiți triști, încercați fiind de multe feluri de ispite, pentru puțină vreme.

7. Ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decât aurul cel pieritor și totuși prin foc lămurit, să se afle spre laudă și cinste și slavă la arătarea lui Iisus Hristos,

8. Pe care nevăzându-l il iubiți și întru care vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită,

9. Luând (astfel) prețul credinței voastre, mântuirea sufletelor.

10. Această mântuire au căutat-o și au cercat-o proroci cari au prorocit despre harul care avea să vie asupra voastră,

11. Cercetând, care și ce fel de vreme le arăta lor Duhul lui Hristos cel dintrânsii, când le mărturisea de mai înainte despre pa-

timile lui Hristos și despre slava ce avea să vină după acelea.

12. Lor li s'a descoperit că nu lor însuși, ci nouă aveau să ne slujească cele ce acum s'au vestit vouă întru Duhul Sfânt cel trimis din cer, spre care ingerii doresc să stea să privească.

13. De aceea, incingând coapsele cugetului vostru și trezindu-vă, nădăjdulți desăvârșit spre harul care se aduce vouă la arătarea lui Iisus Hristos.

14. Ca fii ai ascultării, nu vă mai dedați la poftele cele de mai nainte, din vremea neștiinței voastre.

15. Ci, după Sfântul care va chemat pe voi, fiți și voi sfinți întru toată petrecerea vieții.

16. Căci scris este: Fiți sfinți, că eu sfânt sunt.

17. Și dacă chemați Tată pe cel ce judecă fără părtinire după faptele fiecăruia, petreceți întru frică vremelnicia vieții voastre,

18. Știind că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur v'ați izbăvit din viața voastră cea deșartă, care vă era dată dela părinți,

19. Ci cu scump sângele lui Hristos, mielul cel nevinovat și fără prihană,

20. Care a fost rânduit mai înainte de întemeierea lumii, dar care s'a arătat în anul cel mai de pe urmă pentru voi,

21. Cel ce printrânsul ați crezut în Dumnezeu care l-a înviat pe el din morți și l-a dat lui mărire, ca credința și nădejdea să vă fie în Dumnezeu.

1. 16: Lev. 19, 2.

22. Curățind deci sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul, spre nefățarnică iubire de frați, iubiți-vă unul pe altul cu inimă curată și cu tot dinadinsul.

23. Căci voi ați fost născuți din nou, nu din sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu celui viu care rămâne în veac.

24. Pentrucă toată făptura este ca iarba și toată mărirea omului ca floarea ierbii. Uscatuse iarba și floarea a căzut.

25. Iar cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este cuvântul cel ce bine s'a vestit întru voi.

2.

Creștinii să fie pildă celor necredincioși. Supunerea la stăpânire. Iubirea de frați după pilda lui Hristos.

Deci, lepădând toată răutatea și tot vicleșugul și fătărniciile și pismele și toate clevețirile,

2. Ca niște prunci de curând născuți să iubiți laptele cel duhovnicesc și curat al cuvântului, ca printrânsul să creșteți spre mântuire,

3. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul.

4. Apropundu-vă de el, cel ce este piatra cea vie, cu adevărat nebăgată în seamă de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu.

5. Și voi înșivă, ca niște pietre vii, să vă zidiți casă duhovnicescă,

24: Is. 40, 6-7.

2. 4: Ps. 34, 9; Ps. 118, 22.

preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.

6. Pentrucă scris este în scriptură: Iată pun în Sion piatra din capul unghiului, aleasă, scumpă, și cel ce va crede întrânsa nu se va rușina.

7. Drept aceea, pentru voi cari credeți, ea este prețioasă, iar pentru cei necredincioși, piatra care nu au băgat-o în seamă ziditorii, dar care a ajuns în capul unghiului. Este piatră de poticnire și piatră de sminteală,

8. De care se poticnesc cei cari nu s'au supus cuvântului, spre care au fost puși.

9. Iar voi sunteți neam ales, preoție împărătească, neam sfânt, popor rânduit să vestească bunătățile celui ce v'a chemat pe voi dintru întuneric la minunata sa lumină.

10. Voi cari odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu (voi) cari odinioară nu aveți parte de milă, acum sunteți miluți.

11. Iubiților, rogu-vă, ca pe niște streini și răătători (în lume), să vă feriți de poftele cele trupești care se oțesc împotriva sufletului.

12. Purtați-vă bine printre neamuri, ca celee acum vă clevețesc pe voi ca pe niște făcători de rele, văzând faptele voastre cele bune, să preamărească pe Dumnezeu în ziua cercetării lor.

13. Deci, supuneți-vă oricărei

6: Is. 28, 16.

8: Is. 8, 14.

9: Ieg. 19, 6.

10: Ose 2, 25.

stăpâniri omenești, pentru Domnul, fie împăratului, ca celui ce este mai presus,

14. Fie dregătorilor, ca celor ce sunt trimiși de el spre pedepsirea făcătorilor de rele și spre lauda făcătorilor de bine.

15. Căci așa este voia lui Dumnezeu, ca voi, făcând bine, să înfundați gura oamenilor celor fără de minte,

16. Ca cei slobozi și nu ca și cum ați avea slobozenia numai ca acoperământ al răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu.

17. Pe toți să-i cinstiți! Fraților iubiți! De Dumnezeu vă temeți! Cinstiți pe împăratul!

18. Slugilor, supuneți-vă stăpânilor cu toată frica, nu numai celor blânzi și buni, ci și celor urăcioși.

19. Pentrucă aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu, dacă cu gândul la el răbdă cineva scârbă, pătimind pe nedrept.

20. Căci ce laudă este (aceea), dacă greșind și fiind bătuți răbdați? Ci dacă bine făcând pătimiți și răbdați, aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu.

21. Și spre aceasta sunteți chemați, că și Hristos a pățit pentru noi, lăsându-ne pildă, ca să pășim pe urmele lui.

22. Nici un vicleșug nu s'a aflat în gura lui, a celui ce n'a săvârșit nici un păcat.

23. Ocărit fiind, el n'a răspuns cu ocări; chinuit fiind, n'a îngrozit (pe oameni), ci l-a lăsat (în seama) celui ce judecă cu dreptate.

24. El păcatele noastre le-a ridicat în trupul său pe lemn, ca

22: Is. 53, 9.

noi, murind păcatelor, să viețuim dreptății. Cu rana lui v'ați vindeca!

25. Pentru că erați ca niște oi rătăcite; acum însă v'ați întors la păstorul și la păzitorul sufletelor voastre.

5.

Buna înțelegere și curiozitate dintre soți. Răbdare și blândete. Sute rintele Domnului.

Așijderea și voi, femeilor, su-puneți-vă bărbaților voștri, căci chiar dacă unii nu se supun Cuvântului, prin viața femeilor, fără de cuvânt, vor fi dobândiți (mântuirii).

2. Văzând deaproape viața voastră cea curată și cu frica (lui Dumnezeu).

3. Podoaba voastră să fie nu cea din afară, a împletirii părului, a podoabelor de aur, sau a hainelor scumpe,

4. Ci (să fie) omul cel ascuns al inimii, cu nestrăcătura duhului celui blând și lin, care este de mult preț înaintea lui Dumnezeu.

5. Ca așa se împodobeau odinioară și sfințele femei cari nădăduiau în Dumnezeu, plecându-se bărbaților lor,

6. Precum Sara asculta pe Avraam și-l numea pe el domn. Voi sunteți fiicele Sarei, dacă faceți binele și nu vă tulburați de nielo frică.

7. Bărbaților, așijderea, viețuiți înțelepțește cu femeile voastre, ca și cu niște făpturi mai slabe, dându-le cinste, ca unor partașe la moștenirea darului vieții, ca să nu vă zăticniți rugăciunile voastre.

25: Is. 53, 6; Ezech. 34, 5.

8. În sfârșit, toți să fiți într'un gând, milostivi, iubitori de frați, îndurători, blânzi, smeriți.

9. Nu răsplătiți cu rău pentru rău, sau cu ocară pentru ocară, ci dimpotrivă, binecuvântați, știind că spre aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

10. Ca cel ce voeste să iubescă viața și să vadă zile bune, (acela) să-și oprească limba sa dela rău și buzele sale să nu grăiască vicleșug.

11. Să se ferească de rău și să facă bine; să caute pacea și s'o urmeze pe ea.

12. Pentru că ochii Domnului sunt peste cei drepti și urechile lui spre rugăciunea lor, iar fața Domnului este împotriva celor ce fac rele.

13. Și cine vă va face vouă rău, de veți fi următori binelui?

14. Ci chiar de veți pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi. De frica lor însă să nu vă temeți, nici să vă tulburați;

15. Ci pe Domnul Hristos să-l sfințiți întru inimile voastre, și să fiți gata pururea a da răspuns la tot cel ce vă cere socoteală despre nădejdea voastră, însă cu blândete și cu bună cuvință,

16. Având cuget curat, ca (tocmai) întru ceea ce vă clevesc pe voi, să se rușineze cei ce grăesc de rău viața voastră cea bună întru Hristos.

17. Căci, dacă așa vrea Dumnezeu, este mai bine să pățim făcând cele bune, decât făcând cele rele.

3. 10: Ps. 34, 13-17.
14: Is. 8, 12.

18. Pentru că și Hristos a pățit odată pentru păcate. El cel drept (a pățit) pentru cei nedrepti, pentru ca omorându-se cu trupul și înviind cu duhul, pe noi să ne aducă la Dumnezeu.

19. Cu duhul pogorindu-se a propovedit duhurilor cari erau în temniță,

20. Și cari odinioară fuseseră nesupuse îndelungii răbdări lui Dumnezeu, în zilele lui Noe, când se făcea corabia, întru care numai puține, adică opt suflete, s'au mântuit de apă.

21. Așa și pe voi, lucrul cel închipuit, (prin apă, adică) botezul vă mântuește, nu ca spălarea spurcăciunii celei trupesti, ci ca îndreptarea cugetului celui bun către Dumnezeu, prin învierea lui Iisus Hristos,

22. Care este deadreapta lui Dumnezeu, după ce s'a suit la cer și căruia i se supun ingerii și stăpânirile și puterile.

4.

Indemnări la viață nouă plină de înțelepciune și de dragoste unul către altul. Mângâeri în suferințele cele pentru Hristos.

Așa dar, precum Hristos a pățit pentru noi cu trupul, înarmați-vă și voi cu același gând, pentru că cel ce a pățit cu trupul, a încetat de a mai păcătui,

2. Ca cealaltă vreme să nu o mai petreacă în trupul poftelor omenești, ci după voia lui Dumnezeu.

3. Destul vă este că în vremea trecută a vieții voastre ați făcut

voia păgânilor, umblând întru ne-curății, întru poftă, întru belăugărie, întru ospete, întru petreceri băuturi și întru urâte slujiri idolești.

4. Din pricina aceasta se murează că nu vă mai adunați ei la aceeași desfrânare și vă lăsați pe voi.

5. Ci ei își vor da seama în mintea celui ce este gata să judece vii și morți.

6. Căci spre aceasta s'a binevestit și morților, ca să fie judecați cu trupul, ca oameni, dar să vieze, după Dumnezeu, cu duhul.

7. S'a apropiat însă sfârșitul tuturor; deci fiți cu mintea întregă și priveghiați întru rugăciuni.

8. Mai presus de toate să aveți multă dragoste unul către altul, ca dragostea acoperă mulțime de păcate.

9. Fiți între voi iubitori de oameni, fără cârtire.

10. Sluiți fiecare cu darul pe care l-ați primit spre folosul tuturor, ca niște buni chivernisitori ai darului celui de multe feluri al lui Dumnezeu.

11. De grație cineva, (gratiile lui) să fie ca graiul lui Dumnezeu de slujește cineva, (slujba lui) să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca întru toate să se slăvească Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia fie slava și stăpânirea în vecii, vecilor. Amin!

12. Iubiților, să nu vă mirați de focul care s'a aprins întru voi și care s'a trimis spre ispitire

4. 8: Prov. 10, 12,

voastră, ca și cum vi s'ar întâmpla vouă ceva străin,

13. Ci intrucât vă faceți pătași patimilor lui Hristos, bucurați-vă, ca și întru arătarea slavei lui să vă bucurați și să vă veseliți.

14. De sunteți ocăriți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci duhul slavei și al lui Dumnezeu odihnește peste voi.

15. Nimeni dintre voi să nu pătimească din pricina că ar fi ucigaș, sau fur, sau făcător de rele, sau răvnițor de lucruri streine.

16. Iar de pătimește ca un creștin, să nu se rușineze, ci să preamărească pe Dumnezeu pentru partea aceasta.

17. Căci vremea este a se începe judecata dela casa lui Dumnezeu; iar dacă începe întâi dela noi, atunci care va fi sfârșitul celor ce se împotrivesc Evangheliei lui Dumnezeu?

18. Și de vreme ce dreptul abia se mântuiește, ce va fi cu cei necredincioși și păcătoși?

19. De aceea, și cei ce pătimesc după voia lui Dumnezeu, să-și încredințeze lui, credinciosului ziditor, sufletele lor, săvârșind fapte bune.

5.

Cum să se poarte mai marii Bisericii și ceilalți creștini. Indemnuri la desăvârșire.

Pe bătrânii cei dintre voi îi rog, ca unul ce sunt împreună bă-

trân și mărturisitor al patimilor lui Hristos și pătaș al slavei celei ce va să se descopere:

2. Păstoriți turma lui Dumnezeu cea dată vouă, purtând grijă de dânsa, nu din silă, ci de bunăvoie, nu pentru agoniseli urite, ci cu osârdie;

3. Nici ca și cum ați fi stăpâni peste moșnenia (lui Dumnezeu), ci pilde făcându-vă turmei.

4. Și când se va arăta Maimarele păstorilor, veți lua cununa slavei, cea nevestejită.

5. Așijderea și voi cei tineri, supuneți-vă celor bătrâni. Și toți unii față de alții îmbrăcați-vă întru smerenie, de vreme ce Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

6. Drept aceea, smeriți-vă sub mâna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe pe voi la vremea sa.

7. Toată grija voastră aruncați-o asupra lui, căci el are grijă de voi.

8. Fiți treji, priveghiați; căci potrivnicul vostru, diavolul, umblă răcnind ca un leu și căutând pe cine să înghiță.

9. Stați-i împotrivă cu credință tare, știind că aceleași patimi se întâmplă fraților voștri celor din lume.

10. Iar Dumnezeuul a tot harul, care ne-a chemat la mărirea sa cea veșnică prin Hristos Iisus, acela, după ce veți fi pălămit puțin, vă va face desăvârșiți, vă va în-

14: Is. 11, 2.

18: Prov. 11, 31.

5. 5: Prov. 3, 34.

7: Ps. 55, 23.

tări, vă va face puternici, vă va întemeia.

11. A lui fie slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

12. V'am scris aceste puține cuvinte prin Siluan, credinciosul vostru frate, precum socotesc, ca să vă indemn și să vă mâr-

turisesc că acesta este darul cel adevărat al lui Dumnezeu, întru care stați.

13. Închină-se vouă aleșii din Vavilon și fiul meu Marcu.

14. Închinați-vă unul altuia cu sărutarea dragostei. Pace vouă tuturor, celor întru Hristos!

A DOUA CARTE SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

1.

Roadele credinței spre moștenirea împărăției cerurilor. În demnare la păzirea înnoăturilor lui Petru, care a tost martorul schimbării la față a lui Iisus.

Simon Petru, slugă și apostol al lui Iisus Hristos, celor ce prin dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos au dobândit aceeaș credință de preț ca și a noastră:

2. Să prisosească darul și pacea voastră prin cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos Domnul nostru.

3. Dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate cele ce sunt spre viață și spre buna cucernicie, prin cunoașterea celui ce ne-a chemat pe noi cu slava și cu bunăta-tea sa.

4. Cu aceasta, făgăduințe scumpe și mari ni s-au dăruit nouă, ca prin acestea să vă faceți părtași dumnezeieștii firi și să fugiți de

stricăciunea poftelor celor lumești.

5. Așa și voi, să puneți din partea voastră toată nevoița, adăo-gând la credința voastră fapta bună, iar la fapta bună cunoștița;

6. La cunoștița înfrânarea, iar la înfrânare răbdarea, iar la răb-dare bunacucernicie,

7. La cucernicie iubirea de frați, iar la iubirea de frați dragostea.

8. Căci având acestea întru voi și înmulțindu-se, nu vă vor lăsa pe voi deșerti, nici fără de roadă în-tru cunoașterea Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Iar celui ce-i lipsesc acestea, acela este orb, și nevăzând de-a parte, uită de curățirea păcatelor lui de demult.

10. De aceea, fraților, nevoiți-vă mai vârtos ca să întăriți chemarea și alegerea voastră, căci făcând acestea nu veți greși niciodată.

11. Pentrucă așa vi se va des-chide largă intrarea întru împă-răția cea veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

1. 12

II PETRU

2. 8

12. Drept aceea, nu mă voi le-nevi a vă aduce aminte vouă pu-rurea de acestea, măcar că le știți și sunteți întăriți întru adevărul în care stați.

13. Totuși, până când sunt în acest cort, mi se pare că este dreapta vă ținea treji prin aducerea aminte,

14. Știind că fără de zăbavă voi părăsi cortul (trupului), pre-cum mi-a arătat mie Domnul nostru Iisus Hristos.

15. Dar mă voi nevoi, ca și după plecarea mea pururea să vă puteți aduce aminte de aceste lu-cruri.

16. Că nu urmând unor basme meșteșugite am vestit vouă pu-terea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci noi înșine am vă-zut slava lui.

17. Căci el a primit dela Dum-nezeu Tatăl cinste și slavă, când din înălțimea slavei a venit către dâ-nul glas ca acesta: Acesta este Fiul meu cel iubit întru care bine am voit!

18. Și noi am auzit acest glas pogorându-se din cer, când eram în muntele cel sfânt.

19. Și astfel cu atât mai adevă-rat este cuvântul cel prorocesc, la care bine faceți dacă luați aminte, ca la o lumină ce strălucește în-tr'un loc întunecos, până se va lumina de ziua și luceafărul va răsări în inimile voastre.

20. Dar aceasta trebuie s'o știți mai întâi, că nici o prorocie a scripăturii nu se desleagă după bunul plac al flecăruia.

21. Pentrucă nu prin voia oa-menilor s'a făcut vreodată proro-

cire, ci oamenii cei sfinți al lui Dumnezeu au grăit purtați fiind de Duhul Sfânt.

2.

Despre toirea ereticilor. Pedepsa celor ce umblă cu înșelăciuni.

Însă au fost și proroci mincinoși întru popor, precum și între voi vor fi învățători mincinoși cari vor strecura (în oameni) eresuri de pier-zare și lepădându-se de stăpânul cel ce i-a răscumpărat pe dânsii, își vor aduce loruși grabnică pier-e.

2. Și mulți se vor lua după ră-tăcirea lor, prin care se va huli calea adevărului.

3. Din lăcomie vă vor amăgi pe voi cu vorbe viclene. Dar osân-da lor rostită încă de demult nu zăbovește și pierzarea lor nu dor-mitează.

4. Căci de vreme ce Dumnezeu n'a cruțat pe ingerii cari au greșit, ci legându-i cu lanțurile întineri-cului din tad, i-a dat să fie păziți până la judecată,

5. Și dacă nu a cruțat lumea cea dintâi, ci a păzit numai pe Noe, ca al optulea mărturisitor al dreptății, când a adus potopul asu-pra celor necredincioși,

6. Și dacă cetățile Sodomei și Gomorei, osândindu-le surpării, le-a prefăcut în cenușă, pildă puțin-du-le celor ce vor să mai petreacă întru nelegiuire,

7. Iar pe dreptul Lot ce era ne-căjit pentru petrecerea sa printre niște oameni înverșunați în fără-delege, l-a izbăvit,

8. Pentrucă dreptul acesta vle-țuind între dânsii, și văzând și

auzind faptele lor cele fărădelege, își muncea sufletul în fiecare zi:

9. (Atunci, de bună seamă) știe Domnul să izbăvească de ispită pe cei binecredincioși, iar pe cei nedrepti să-l păstreze pentru ziua judecării, ca să fie dați muncilor,

10. Iar mai vătos pe cei ce se laud după indemnul cănil, după poftele cele spurcate, și de domniile de sus nu țin seamă. Fiind îndrăzneți și obraznici, hulesc cele de sus și nu se cutremură,

11. Câtă vreme ingerli cari sunt mai tari și mai puternici, nu aduc asupra lor judecată cu hula înaintea Domnului.

12. Aceștia, ca niște dobitoace necuvântătoare, născute să fie vânat și stărpite, hulind cele ce nu înțeleg, întru stricăciunea lor vor pieri,

13. Luând plata nedreptății. Căci ei găesc plăcere în desfătarea cea de fiecare zi. Spureații și necurații aceștia se ospătează cu voi și se desmiardă întru înșelăciunile lor.

14. Ochii lor sunt plini de preacurvie și nesățui de păcat; ei amăgesc sufletele cele slabe; inima lor e dedată la lăcomie și sunt fiți blestemului.

15. Lăsând calea cea dreaptă au rătăcit, apucând pe calea lui Valaam fiul lui Vosor, care plata nedreptății a iubit;

16. Dar el a fost mustrat pentru fărădelegea sa; Dobitocul necuvântător, grăind cu glas omenesc, a oprit nebunia prorocului.

17. Aceștia sunt izvoare fără de apă, nori purtați de vifor, cărora li se păstrează întinericul cel de nepătruns.

18. Pentrucă rostind (vorbe) semețe și deșarte, amăgesc cu poftă truștii și cu înverșunări pe cei ce abia au scăpat de cei ce viețuiesc în rătăcire.

19. Ei le făgăduiesc slobozenia, iar ei înșiși sunt robi ai stricăciunii; pentrucă cine de ce este biruit, de aceea e și robit.

20. Căci dacă, după ce au scăpat de spurcăciunile lumii prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, iarăși se incurcă în acestea și sunt biruiți, atunci cele de pe urmă ale lor s'au făcut mai rele decât cele dintâi.

21. Pentrucă mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă înapoi dela sfânta poruncă ce li s'a dat lor.

22. Dar s'a împlinit cu ei adevarul din zicătoare: Căinele se întoarce la vărsătura sa și porcul scâldat se tăvăleşte în mocirlă.

3.

Vremea de apoi. Ventreă lui Hristos. Gătirea cuvințioasă pentru ea.

Aceasta este acum, iubitorilor, a doua carte pe care v'o scriu vouă și prin care cu aducerea aminte caut să trezesc judecata voastră cea sănătoasă,

2. Ca să vă aduceți aminte de graturile cele mai nainte grăite de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru (dată vouă) prin apostolii voștri.

2. 22: Prov. 26, 11.

3. Mai întâi aceasta s'o știți, că vor veni în zilele cele de apoi batjocoritori cari vor umbla după poftele lor,

4. Și vor zice: Unde este făgăduința venirii lui? Căci de când au adormit părinții, toate au rămas așa precum au fost la începutul zidirii.

5. Dar ei se fac a nu ști că prin cuvântul lui Dumnezeu cerul și pământul au fost (făcute) de mult, din apă și prin apă.

6. De aceea lumea cea de atunci a pierit înecat în apă.

7. Iar cerurile acestea și pământul de acum cu acelaș cuvânt sunt păstrate focului din ziua judecării și a pieirii oamenilor celor necredincioși.

8. Iar aceasta una să nu se tălmăască de voi, iubitorilor, că o zi înaintea Domnului este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi.

9. Domnul nu va zăbovi să-și îplinească făgăduința, precum socotesc unii că e zăbavă; ci el îndelung ne răbdă pe noi, nevrând să piară vreunul, ci să vie toți la pocăință.

10. Va veni însă ziua Domnului ca un fur; atunci cerurile se vor surpa cu huet; stihile, arzând, se vor desface și pământul, cu toate lucrurile de pe el, va arde.

3. 9: Ps. 90, 4.

11. Deci, dacă toate acestea se vor strica, atunci cât de mult trebuie să stăruim voi întru sfințenie și întru buna cucernicie,

12. Așteptând și dorind să vie mai degrabă ziua lui Dumnezeu, pentru care cerurile, arzând, se vor strica și stihile, aprinzându-se, se vor topi!

13. Căci noi așteptăm, după făgăduința lui, ceruri nouă și pământ nou, întru care să locuiască dreptatea.

14. De aceea, iubitorilor, așteptând acestea, nevoiți-vă să fiți aflați de el în pace, nespurcați și neprilănțiți.

15. Și îndelunga răbdare a Domnului nostru drept mântuire să o socotiți, precum v'a scris vouă și iubitorul nostru frate Pavel, după înțeleptunea ce i s'a dat lui,

16. Și precum grăește el despre acestea în toate cărțile sale. În acestea sunt unele lucruri cu anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neîntăriți le răstălmăcesc, ca și pe celelalte scripturi, spre a lor pierzare.

17. Deci, voi, iubitorilor, cunoscând acestea de mai înainte, păziți-vă, ca nu cumva să fiți ademniți de rătăcirea celor fărădelege și să se clatine țărta voastră.

18. Ci să creșteți în harul și cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. A lui fie slava, acum și în ziua veacului! Amin.

INTĂIA CARTE SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

1.

*Hristos este Fiul lui Dumnezeu.
Sângele lui ne curăță de păcate.*

Ce era dintru început, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit, despre cuvântul vieții, (aceea vă vestim).

2. Și viața s'a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim vouă viața cea de vecl, care era la Tatăl și s'a arătat nouă.

3. Ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim, ca și voi să aveți împărtășire cu noi; și împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul său, Iisus Hristos.

4. Și acestea vi le scriem, ca bucuria voastră să fie deplină.

5. Și aceasta este vestea care am auzit-o dela dânsul și v'o vestim vouă, că Dumnezeu este lumină și nici un întuneric nu este înrânsul.

6. De vom zice că avem împărtășire cu dânsul și umblăm în întuneric, mințim și nu facem adevărul;

7. Iar de vom umbla în lumină, precum el este în lumină, im-

părtășire avem unii cu alții și sângele lui Iisus Hristos, Fiului lui, ne curățește pe noi de tot păcatul.

8. De vom zice că nu avem păcat, pe noi înșine ne amăgim și adevărul nu este întru noi;

9. Iar de ne vom mărturisi păcatele noastre, atunci el, fiind credincios și drept, ne va lerta nouă păcatele și ne va curăți pe noi de toată nedreptatea.

10. De vom zice că nu am păcătuit, mincinos îl facem pe dânsul și cuvântul lui nu este întru noi.

2.

*Hristos ne izbăvește de orice păcat. Fără dragoste nu este creștinătate. Antihristii sunt mulți. Tot cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristos, este mincinos. Ade-
vărata ungere.*

Fiii mei, acestea vi le scriu vouă, ca să nu păcătuți. Iar dacă va păcătui cineva, (să știe că) avem mângăetor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept.

2. El este jertfa de curățire pentru păcatele noastre, și nu numai

2. 3

I IOAN

2. 3

pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

3. Și întru aceasta știm că l-am cunoscut pe dânsul, dacă vom păzi poruncile lui.

4. Cel ce zice: L-am cunoscut pe dânsul și poruncile lui nu le păzește, este mincinos și întru el nu este adevărul.

5. Iar cel ce va păzi cuvântul lui, în acela cu adevărat dragostea lui Dumnezeu este deplină. După aceasta cunoaștem că suntem înrânsul.

6. Cel ce zice că petrece înrânsul, este dator, precum acela a umblat, și el așa să umble.

7. Iubiților, nu vă scriu vouă poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care ați avut-o dintru început. Porunca cea veche este cuvântul pe care l-ați auzit.

8. Ci totuși, poruncă nouă vă scriu vouă, care este, adevărată înrânsul și întru voi, că întunericul a trecut și iată, răsare lumina cea adevărată.

9. Cel ce zice că este întru lumină și urăște pe fratele său, acela până acum tot în întuneric este.

10. Iar cel ce iubește pe fratele său, întru lumină petrece și nu este sminteală înrânsul.

11. Cel ce urăște pe fratele său, întru întuneric umblă și nu știe încotro merge, că întunericul a orbit ochii lui.

12. Vă scriu vouă, fiilor, că s'au lertat păcatele voastre, pentru numele lui.

13. Vă scriu vouă, părinților, că ați cunoscut pe cel ce este dintru început. Vă scriu vouă, tinerilor, că ați biruit pe cel viclean. Vă

scriu vouă, copilor, că ați cunoscut pe Tatăl.

14. V'am scris vouă, părinților, că ați cunoscut pe cel ce este dintru început. V'am scris vouă, tinerilor, că sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu petrece întru voi și ați biruit pe cel viclean.

15. Nu iubiți lumea, nici cele din lume. De iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este înrânsul.

16. Pentru că tot ce este în lume, (adecă) pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sunt dela Tatăl, ci sunt din lume.

17. Și lumea trece, cu pofta ei (cu tot), iar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.

18. Fiilor, este vremea de apoi; și precum ați auzit că vine Antihrist, iar acum mulți antihristi s'au ivit: de aici cunoaștem că este vremea de apoi.

19. Dintre noi au ieșit, dar nu erau dintre ai noștri; căci de ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci (au ieșit) ca să se arate că nu toți sunt dintre ai noștri.

20. Iar voi aveți ungere dela Cel Sfânt și toate le știți.

21. Nu v'am scris vouă ca și cum n'ați cunoaște adevărul, ci ca unora cari îl cunoașteți și știți că nici o minciună nu vine din adevăr.

22. Cine este mincinosul, fără numai cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristos? El este Antihrist, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul.

23. Tot cel ce tăgăduiește pe Fiul nu are nici pe Tatăl; iar cel ce mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl.

24. Drept aceea, ce ați auzit dintru început, întru voi să rămâe.

De va rămânea întru voi ce ați auzit dintru început, și voi veți rămânea în Fiul și în Tatăl.

25. Și aceasta este făgăduința pe care el însuși ne-a făgăduit-o nouă: viața veșnică.

26. Acestea le-am scris vouă pentru cei ce vă amăgesc pe voi.

27. Iar ungerea pe care ați primit-o dela dânsul întru voi rămâne și nu aveți trebuință să vă învețe pe voi cineva; ci precum ungerea aceasta vă învață pe voi despre toate și ea este adevărată și nu este mincinoasă, rămâneți întru el așa cum v-a învățat pe voi.

28. Drept aceea, fiilor, rămâneți întru el, ca să avem îndrăzneală când se va arăta și să nu ne rușinăm de dânsul, la venirea lui.

29. Dacă știți că este drept, mai știți că tot cel ce face dreptate dela el s'a născut.

3.

Fiil lui Dumnezeu sunt fericiți cu nădejdea întrânsul. Ei sunt iubitori de frați și uriați de lume. Dragostea către aproapele și către Dumnezeu.

Vedeți ce fel de dragoste ne-a dat nouă Tatăl, să ne numim fiu al lui Dumnezeu! Și suntem. Dacă nu ne cunoaște pe noi lumea, (nu ne cunoaște) pentru că nici pe el nu l-a cunoscut.

2. Iubiților, acum suntem fiilii lui Dumnezeu, dar încă nu ni s'a arătat ce vom fi. Știm însă că atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea pe el precum este.

3. Și tot cel ce are nădejdea aceasta întrânsul, se curățește pe sine, precum și el este curat.

4. Tot cel ce săvârșește păcatul calcă și legea, căci păcatul este călcarea legii.

5. Și voi știți că el s'a arătat, ca să ridice păcatele noastre, și păcat întru el nu este.

6. Tot cel ce petrece întrânsul nu păcătuiește; și tot cel ce face păcatul nu l-a văzut nici nu l-a cunoscut pe el.

7. Fiilor, nimeni să nu vă amăgească pe voi; cel ce face dreptate este drept, precum și acela drept este.

8. Cel ce face păcatul este din diavolul, căci diavolul dintru început păcătuiește. Spre aceasta s'a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

9. Tot cel născut din Dumnezeu nu face păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne întrânsul și nu poate păcatul, pentru că din Dumnezeu s'a născut.

10. Întru aceasta cunoaștem pe fiilii lui Dumnezeu și pe fiilii diavolului; tot cel ce nu face dreptate nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește pe fratele său.

11. Căci aceasta este vestirea care ați auzit-o dintru început, ca să ne iubim unul pe altul.

12. Nu precum Cain, care era din cel viclean, și a ucis pe fratele său. Și pentru care pricină l-a ucis pe el? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte.

13. Nu vă mirați, frații mei, de vă urăște pe voi lumea.

14. Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim

pe frați. Cel ce nu iubește pe fratele său, petrece în moarte.

15. Tot cel ce urăște pe fratele său este ucigaș de oameni; și știți că nici un ucigaș de oameni nu are viață de veci care să rămăie întrânsul.

16. Întru aceasta am cunoscut dragostea (lui Dumnezeu), că el și-a pus sufletul său pentru noi. Și noi datorăm să ne punem sufletele pentru frați.

17. Iar cel ce are bogăția lumii acestela și vede pe fratele său având trebuință și își închide inima sa față de dânsul, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu?

18. Fiilii mei, să nu iubim numai cu cuvântul, sau cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.

19. (Căci) întru aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și vom avea odihna inimelor noastre, înaintea lui.

20. Într'adevăr, de ne arată vinovați inima noastră, Dumnezeu mai mare este decât inima noastră și (el) toate le știe.

21. Iubiților, de nu ne va arăta vinovați inima noastră, avem îndrăzneală către Dumnezeu,

22. Și orice vom cere, vom primi dela dânsul, pentru că păzim poruncile lui și facem cele plăcute înaintea lui.

23. Iar porunca lui aceasta este, ca să credem întru numele lui Iisus Hristos, Fiului lui, și să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat nouă poruncă.

24. Cel ce păzește poruncile lui, acela petrece întrânsul și el întru acela; și că el petrece în noi, aceasta o cunoaștem din duhul pe care l-a dat nouă.

4.

Învățătorii cei mincinoși. Dragostea către Dumnezeu și cea către frații noștri.

Iubiților, să nu credeți oricărui duh, ci să ispițiți duhurile, de sunt dela Dumnezeu; pentru că mulți proroci mincinoși au ieșit în lume.

2. Întru aceasta să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: Tot duhul care mărturisește pe Iisus Hristos, venit în trup, este dela Dumnezeu.

3. Și tot duhul care nu mărturisește pe Iisus, nu este dela Dumnezeu, ci acela este al lui Antihrist, de care ați auzit că va veni; și acum iată, că el este în lume.

4. Fiilor, voi dela Dumnezeu sunteți și i-ați biruit pe acela, căci este mai mare cel ce este întru voi, decât cel ce este în lume.

5. Acela sunt din lume; de aceea ca din lume grăesc și lumea îi ascultă pe danșii.

6. Noi suntem din Dumnezeu. Cel ce cunoaște pe Dumnezeu, pe noi ne ascultă, iar cel ce nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă pe noi. Din aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul răătăcirii.

7. Iubiților, să ne iubim unul pe altul, că dragostea este dela Dumnezeu și tot cel ce iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubește, nu cunoaște pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

9. În aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu întru noi, că Dumnezeu pe Fiul său cel unul

născut l-a trimis în lume, ca prin-
trănsul viață să avem.

10. Iar dragostea întru aceasta
este, că nu noi am iubit pe Dum-
nezeu, ci el ne-a iubit pe noi și
a trimis pe Fiul său jertfă de cură-
țire pentru păcatele noastre.

11. Iubiților, dacă Dumnezeu
așa ne-a iubit pe noi, atunci și
noi datorăm să ne iubim
unul pe altul.

12. Pe Dumnezeu nu l-a văzut
nimeni, niciodată. De ne iubim
unul pe altul, Dumnezeu întru noi
petrece și dragostea lui este de-
săvârșită întru noi.

13. Întru aceasta cunoaștem că
întrănsul petrecem și el întru noi,
că din Duhul său ne-a dat nouă.

14. Și noi am văzut și mărtu-
risim că Tatăl a trimis pe Fiul,
Mântuitor lumii.

15. Oricine mărturisește că Iisus
este Fiul lui Dumnezeu, Dumne-
zeu întru acela petrece și acela
întru Dumnezeu.

16. Și noi am cunoscut și am
crezut dragostea pe care Dumne-
zeu o are către noi. Dumnezeu
este dragoste și cel ce petrece
în dragoste, în Dumnezeu petrece
și Dumnezeu întrănsul.

17. Așa s'a desăvârșit în noi
dragostea, ca îndrăzneală să avem
în ziua judecății; căci precum este
el, așa suntem și noi în lumea
aceasta.

18. În dragoste frică nu este;
că dragostea cea desăvârșită go-
nește frica; pentru că frica umblă
cu pedeapsa. Iar cel ce se teme, nu
este deplin întru dragoste.

19. Noi îl iubim pe el, pentru că
el ne-a iubit mai întâi pe noi.

20. De va zice cineva: Iubesc
pe Dumnezeu, iar pe fratele său
il urăște, este mincinos; pentru că
cel ce nu iubeste pe fratele său
pe care-l vede, cum poate să iu-
bească pe Dumnezeu, pe care
nu-l vede?

21. Și noi această poruncă o
avem dela dănsul. Cel ce iu-
bește pe Dumnezeu să iubească
și pe fratele său.

5.

*Adevărata dragoste către Dum-
nezeu. Credința biruște lumea.
Cele trei mărturii că Hristos este
om adevărat și adevărat Fiul al
lui Dumnezeu.*

Tot cel ce crede că Iisus este
Hristos, din Dumnezeu este
născut; și tot cel ce iubeste pe
cel ce a născut, iubeste și pe cel
ce s'a născut dintrănsul.

2. Întru aceasta cunoaștem că
iubim pe fiul lui Dumnezeu, că iu-
bim pe Dumnezeu și păzim po-
runcile lui.

3. Căci aceasta este dragostea
lui Dumnezeu, ca să păzim po-
runcile lui; și poruncile lui nu
sunt grele.

4. Căci tot cel născut din Dum-
nezeu biruște lumea; și aceasta
este biruința care biruște lumea:
credința noastră.

5. Cine este cel ce biruște lu-
mea, fără numai cel ce crede că
Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

6. Acesta este cel care a venit
prin apă și prin sânge, Iisus Hristos;
Nu numai prin apă, ci prin apă
și prin sânge. Și duhul este cel
ce mărturisește, căci Duhul este
adevărul.

7. Căci trei sunt cari mărturi-
sesc (în cer: Tatăl, Cuvântul și
Duhul Sfânt, și aceștia trei una
sunt).

8. Și trei sunt cari mărturisesc
pe pământ: Duhul și apa și sân-
gelé, și aceștia trei la fel mărtu-
risesc.

9. De primim mărturia oame-
nilor, mărturia lui Dumnezeu este
mai mare; și aceasta este mărtu-
ria lui Dumnezeu, că a mărtu-
risit pentru Fiul său.

10. Cel ce crede în Fiul lui
Dumnezeu are mărturia întru sine;
cel ce nu crede lui Dumnezeu
mincinos l-a făcut pe dănsul, pen-
trucă n'a crezut în mărturia pe
care a mărturisit-o Dumnezeu pen-
tru Fiul său.

11. Și aceasta este mărturia, că
Dumnezeu ne-a dat nouă viață
veșnică și această viață întru Fiul
lui este.

12. Cel ce are pe Fiul are viața,
iar cel ce nu are pe Fiul lui Dum-
nezeu, nu are viață.

13. Acestea le-am scris vouă,
celor ce credeți în numele Fiului
lui Dumnezeu, ca să știți că aveți
viața veșnică și ca să credeți în
numele Fiului lui Dumnezeu.

14. Și aceasta este îndrăzneala

ce o avem către dănsul, că de
vom cere ceva după voia lui, el
ne aude pe noi.

15. Și dacă știm că ne aude
pe noi, orice-l vom cere, știm că
vom avea (implinite) cererile pe
care le-am cerut dela dănsul,

16. De va vedea cineva pe fra-
tele său păcătuiind - păcat nu de
moarte - să se roage, și Dum-
nezeu îi va da lui viață, (adecă)
celor ce nu păcătuiesc de moarte.
Este și păcat de moarte; nu pen-
tru acela zic să se roage.

17. Toată nedreptatea este pă-
cat, dar nu este păcat de moarte.

18. Știm că tot cel născut din
Dumnezeu nu păcătuiește; ci cel
ce s'a născut din Dumnezeu se
păzește pe sine și cel rău nu se
atrage de el.

19. Noi știm că suntem din
Dumnezeu și că toată lumea zace
sub puterea celui rău.

20. Dar știm și aceea că Fiul
lui Dumnezeu a venit și ne-a dat
nouă pricepere, ca să cunoaștem
pe Dumnezeul cel adevărat și să
fim întru el, (adecă) întru Iisus
Hristos, Fiul lui. Acesta este Dum-
nezeul cel adevărat și viața cea
veșnică.

21. Fiilor, păziți-vă de idoli.

A DOUA CARTE SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

1.

Dragostea către Dumnezeu stă în păzirea poruncilor. Fără de amăgitori.

Bătrânul, aleei Doamne și fiilor ei, pe cari eu îi iubesc într'adevăr; și nu numai eu, ci și toți cari au cunoscut adevărul,

2. Pentru adevărul care petrece într'noi și cu noi va fi în veac:

3. Dar, milă și pace fie cu voi dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, într'adevăr și într' dragoste!

4. M'am bucurat foarte, căci am aflat pe unii din fiii tăi umblând într'adevăr, precum am luat poruncă dela Tatăl.

5. Și acum te rog, Doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie poruncă nouă, ci pe care o avem dintru început, ca să ne iubim unul pe altul.

6. Și aceasta este dragostea, ca să umblăm după poruncile lui. Și aceasta este porunca, precum ai auzit dintru început, ca să umblați într' dragoste.

7. Pentru că au intrat în lume mulți amăgitori, cari nu mărturisesc că Iisus Hristos a venit în trup. Acesta este amăgitorul și Antihristul.

8. Păziți-vă pe voi înșivă, ca să nu pierdeți cele ce ați lucrat, ci să luați plată desăvârșită.

9. Tot cel ce calcă porunca și nu rămâne în învățătura lui Hristos, nu are pe Dumnezeu; iar cel ce rămâne în învățătura lui Hristos, acela are și pe Tatăl și pe Fiul.

10. Oricine va veni la voi și nu va aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-l ziceți lui: Bucură-te!

11. Că cel ce îi va zice lui: Bucură-te - se va face părtaș faptelor lui celor rele.

12. Multe având a vă scrie vouă, nu am voit să le scriu pe hârtie și cu cerneală; ci nădăjduiesc că voi veni la voi, ca să vă grăiesc gură către gură, ca bucuria noastră să fie deplină.

13. Închină-se ție fiii surorilor tale celei alese.

A TREIA CARTE SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

1.

Iubirea de oaspeți a trațiilor într' Hristos. Răutatea și neomenia lui Diotrefis. Mărturie bună despre Dimitrie.

Bătrânul, lui Gale cel iubit, pe care eu îl iubesc într'adevăr.

2. Iubitule, mă rog (lui Dumnezeu) ca să sporești într' toate și să fii sănătos, precum sporește sufletul tău.

3. Pentru că foarte m'am bucurat, când au venit frații și au mărturisit despre adevărul tău, precum tu într'adevăr umbli.

4. Eu nu am mai mare bucurie decât aceea: ca să auz că fiii mei umblă într'adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci orice lucrezi pentru frați și pentru cei streini.

6. Cari au mărturisit despre dra-

gostea ta înaintea bisericii. Bine vei face de îi vei petrece pe ei precum se cuvine (după voia) lui Dumnezeu.

7. Căci pentru numele lui au plecat la drum, neluând nimic dela păgâni.

8. Noi, dar, suntem datori să primim pe unii ca aceștia, ca să fim împreună lucrătorii adevărului.

9. Am scris bisericii, dar Diotrefis, căruia îi place să le fie lor căpetenie, nu ne primește pe noi.

10. De aceea când voi veni, voi pomeni de faptele care le face hulindu-ne pe noi cu vorbe rele și neîndestulându-se cu acestea, nici el însuși nu primește pe frați, nici pe cel ce ar voi (să primească) nu-l lasă, ba și din biserică îi scoate.

11. Iubitule, nu urma răului, ci binelui. Cel ce face bine este din

Dumnezeu, iar cel ce face rău n'a văzut pe Dumnezeu.

12. De Dimitrie mărturisesc toți și însuși adevărul; și noi îi dăm mărturie, și voi știți că mărturia noastră este adevărată.

13. Multe aveam a-ți scrie; dar

nu voesc să ți le scriu cu cerneală și cu condei.

14. Ci nădăjduesc să te văd fără zăbavă și să grăim gură către gură. Pace ție! Închină-se ție prietenii. Spune închinăciuni prietenilor, fiecăruia după cum îl cheamă.

CARTEA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IUDA

1.

*Indemin la statornicie în credință.
Pedepsirea celor necredincioși.
Pilde și prorocii.*

Iuda, slugă a lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov – celor chemați, cari sunt sfințiți întru Dumnezeu Tatăl și păziți de Iisus Hristos;

2. Milă vouă și pace și dragostea să prisosească (într-o voi)!

3. Iubiților, fiindcă m'am nevoit cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră cea de obște, trebuință am avut să vă scriu vouă, îndemnându-vă să luptați pentru credința dată sfinților odată (pentru totdeauna).

4. Căci s'au furișat (printre voi) niște oameni necredincioși, cari de mai înainte au fost scriși spre a ceașă osândă, cari schimbă darul Dumnezeului nostru în desfrânare și tăgăduesc pe singurul nostru stăpân și Domn, pe Iisus Hristos.

5. Voesc deci să vă aduc aminte, vouă cari știți odată aceasta, că

Domnul, după ce a scos pe popor din pământul Egiptului, mai pe urmă a pierdut pe cei ce nu au crezut.

6. Și pe ingerii cari nu slău păzit vrednicia, ci și-au părăsit lăcașul lor, îi ține în întunec, în legăturile cele veșnice, ca să fie judecați în ziua cea mare.

7. Precum Sodoma și Gomora și cetățile cele dimprejurul lor, care în acelaș chip curveau și umblau după trup strein, stau înainte ca pildă, fiind pedepsite cu focul cel veșnic,

8. Așa va fi și cu acești visători cari își spurcă trupul și lapădă și hulesc cele înalte.

9. Nici Arhanghelul Mihail, când s'a luat la ceartă cu diavolul pentru trupul lui Moise, n'a îndrăsnit să aducă judecată de hulă, ci a zis: Certe-te pe tine Domnul!

10. Iar aceștia hulesc cele ce nu cunosc și cele ce, ca niște dobitoace necuvântătoare, știu din fire, în acelea își află pielea.

11. Vai lor! Că au apucat pe calea lui Cain și pentru mită s'au lăsat ademeniți ca Valaam și pier în îndărătnicia lui Core!

12. Aceștia sunt ca niște pete de necurăție la mesele voastre frățesti, (unde) împreună cu voi se ospătează, îngrășându-se fără rușine. (Sunt) nori fără de apă, purtați de vânturi, pomi toamnălici, neroditori, de două ori uscați și desrădăcinați,

13. Valuri sălbătice de mare spumegându-și rușinea lor, stele rătăcitoare, a căror negură întuneacă rămâne în veac.

14. Despre aceștia a prorocit și Enoh, al șaptelea dela Adam, zicând: Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai săi,

15. Ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți necredincioșii de toate faptele păgânătății lor, cu care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele lor cele aspre, care le-au grăit împotriva lui păcătoșii cei necredincioși!

16. Aceștia sunt cărtitori cari nu se mulțumesc cu nimica și cari umblă după poftele lor, cu păgânătate și cu călcare de lege, și gurile lor grăesc vorbe semețe, lîngușind pe oameni pentru vreun folos.

11: Fac. 4, 7; Num. 22, 22.

17. Voi însă, iubitorilor, aduceți-vă aminte de cuvintele care vi s'au spus mai înainte de către apostolii Domnului nostru Iisus Hristos.

18. Căci v'au spus vouă că în vremea de apoi vor fi batjocoritori, cari vor umbla după poftele lor cele necurate.

19. Aceștia sunt cei ce fac desbinări și sunt oameni trupești, neavând Duhul (Sfânt).

20. Ci voi, iubitorilor, întru sfântă credința voastră zidindu-vă și întru Duhul Sfânt rugându-vă,

21. Pe voi singuri întru dragostea lui Dumnezeu să vă păziți, așteptând mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viața cea veșnică.

22. Unora, de se vor clătina, arătați-le milă;

23. Iar pe alții mântuiți cu frică, răpindu-i din foc, urând până și haina cea spurcată de trupul lor.

24. Iar celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere și să vă puie înaintea slavei sale, fără de prihană și plini de bucurie,

25. Singurului Dumnezeu și Mântuitor al nostru prin Iisus Hristos, Domnul nostru: Slavă, preamărire, stăpânire și putere, mai înainte de tot veacul și acum și întru toți vecii! Amin.

APOCALIPSUL SFÂNTULUI IOAN DE DUMNEZEU CUVÂNTĂTORUL

1. Ioan trimite închinăciuni la șapte biserici. Vedenia sa cerească în Patmos. El vede pe Iisus între șapte steșnice și șapte stele.

Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care l-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor săi cele ce trebuie să fie degrab, și pe care (el) a arătat-o, trimițându-o prin îngerul său, robului său Ioan.

2. Acesta a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Iisus Hristos și toate câte a văzut.

3. Fericit este cel ce citește și cel ce ascultă cuvintele prorociei acestela și păzesc cele scrise întrânsa, căci vremea este aproape.

4. Ioan, celor șapte biserici cari sînt în Asia: Dar vouă și pace dela cel ce este și cel ce era și cel ce vine, și dela cele șapte duhuri care sînt înaintea scaunului lui,

5. Și dela Iisus Hristos, martorul cel credincios, cel întâl născut din morți și stăpânul împăraților pământului, care ne-a iubit pe noi și cu sângele său ne-a spălat păcatele noastre,

6. Și ne-a făcut împărați și preoți lui Dumnezeu, Tatăl său. Lui fie slava și puterea în vecii vecilor. Amin.

7. Iată, el vine cu norii, și-l va vedea pe el tot ochiul și cel ce l-au împuns și vor plânge înaintea lui toate semințiile pământului. Așa. Amin.

8. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, zice Domnul, Atotțiitorul, cel ce este, cel ce era și cel ce vine.

9. Eu, Ioan, fratele vostru și partaș la necazul și la împărăția și la răbdarea întru Iisus Hristos, fost-am

1. 5: Ps. 89, 28, 38, 130, 8; Is. 40, 2.
6: Is. 19, 6; Is. 61, 6.
7: Dan. 7, 13; Zah. 12, 10.

în ostrovul ce se numește Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturisirea lui Iisus.

10. Fost-am (acolo) răpit de Duhul într-o zi de Duminică și am auzit în urma mea un glas mare ca de trâmbiță,

11. Zicând: Ceeace vezi scrie în carte și o trimite celor șapte bisericilor din Asia: la Efes și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardes și la Filadelfia și la Laodicheea.

12. Și m'am întors să văz glasul care vorbea cu mine, și întorcându-mă am văzut șapte sfeșnice de aur.

13. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice (am văzut) pe cineva asemenea Fiului Omului, îmbrăcat cu haină lungă și încins pe sub piept cu brâu de aur.

14. Iar capul lui și părul lui erau albe ca lăna cea albă, ca zăpada; și ochii lui erau ca para focului.

15. Pictoarele lui erau asemenea aramei de Livan, ca și cum ar fi fost arse în cuptor, iar glasul lui ca huetul apelor mari.

16. În mâna lui cea dreaptă avea șapte stele și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri și fața lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui.

17. Și dacă l-am văzut pe el, am căzut la picioarele lui ca un mort. El însă și-a pus mâna sa cea dreaptă peste mine și m'a

zis: Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă,

18. Și cel ce sunt viu. Mort am fost și iată sunt viu în vecii vecilor, și am chelle morții și ale iadului.

19. Scrie deci cele ce ai văzut și cele ce sunt și cele ce au să fie după acestea:

20. Taina celor șapte stele care le-am văzut în dreapta mea și a celor șapte sfeșnice de aur (aceasta este): Cele șapte stele sunt ingerii celor șapte bisericilor, iar cele șapte sfeșnice sunt cele șapte bisericilor.

2.

Cele de cuvântă pentru ingerii bisericilor din Efes și Smirna și Pergam și Tiatira.

Scrie ingerului bisericii din Efes: Acestea zice cel ce ține cele șapte stele în dreapta sa, cel ce umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur:

2. Știu faptele tale și osteneala ta și răbdarea ta și cum că nu poți suferi pe cei răi și ai ispitit pe cei ce se zic pe sine apostoli și nu sunt; și l-ai aflat pe ei mincinoși.

3. Și ai pățimit și ai răbdat și te-ai ostenit pentru numele meu, și nu ai încetat (a pătimi).

4. Ci nu-mi place că ai părăsit dragostea ta cea dintâi.

5. Drept aceea, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăiește și fă faptele cele de mai înainte; iar de nu, viu la tine curând și voi mișca sfeșnicul tău din locul lui, de nu te vei pocăi.

6. Dar ai această (parte bună),

13: Ezech. 1, 26; 8, 2; 9, 2. 11. Dan. 7, 13; 10, 5-6. Dan. 7, 9; 10, 6.
15: Ezech. 1, 24; 43, 2.
16: Iud. 5, 31.
17: Is. 44, 6; 48, 12. Dan. 8, 18; 10, 15-19.

că urăști faptele Nicolaiților, pe care și eu le urăsc.

7. Cel ce are urechi, să auză ce zice Duhul către biserică: Celui ce va birui îl voi da să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul raiului lui Dumnezeu.

8. Ingerului bisericii din Smirna scrie-i: Acestea zice cel dintâi și cel de pe urmă, care a murit și a înviat:

9. Știu faptele tale și necazul tău și sărăcia ta, măcar că ești bogat, și hula din partea celor ce se fac pe sine ludel și nu sunt, ci sinagogă a satanei.

10. Nici de cum să nu te temi de cele ce ai să pățimști; că iată, diavolul va să arunce (pe unii) din voi în temniță, ca să vă cerce; și veți avea neacă zece zile. Fii credincioși până la moarte și-ți voi da ție cununa vieții.

11. Cel ce are urechi, să auză ce zice Duhul către biserică: Cel ce biruește nu va fi atins de moartea cea de a doua.

12. Ingerului bisericii din Pergam scrie-i: Acestea zice cel ce are sabie ascuțită de amândouă părțile:

13. Știu faptele tale și că unde locuiești, acolo este scaunul satanei; și ții numele meu și n'ai lepădat credința mea în zilele lui Antipa, martorul meu credincios, care a fost ucis la voi, unde locuiește satana.

14. Dar am ceva și împotriva ta, căci ai acolo (pe unii) cari țin

2. 7: Fac. 2, 9; 3, 22. 24. Ezech. 31, 8.
8: Is. 44, 6; 48, 12.
10: Dan. 1, 12. 14.
14: Num. 31, 16; 25, 1-2.

învățătura lui Valaam, care a înșelă pe Valac să pule smintea înaintea fiilor lui Israel, ca să mănânce din cele jertfite idoloilor și să facă desfrânare.

15. Astfel ai și tu de cel ce în învățătura Nicolaiților, pe care eu o urăsc.

16. Pocăște-te; iar de nu, viu la tine curând și voi face cu el războiu, cu sabia gurii mele.

17. Cel ce are urechi, să auză ce zice Duhul către biserică: Celui ce biruește îi voi da să mănânce din mana cea ascunsă și îi voi da lui o plată albă și în plată va fi scris un nume nou, pe care nimeni nu-l știe, fără numai cel ce îl primește.

18. Ingerului bisericii din Tiatira scrie-i: Acestea zice Fiul lui Dumnezeu, cel ce are ochii ca para focului și picioarele asemenea aramei de Livan.

19. Știu faptele tale și dragostea și slujba și credința și răbdarea ta, și știu că faptele tale cele de pe urmă sunt mai multe decât cele dintâi.

20. Dar am ceva împotriva ta; că lași pe femeia lezavela, care se zice pe sine prorocită, să învețe și să amăgească pe robii mei să mănânce din cele jertfite idoloilor și să facă desfrânare.

21. Și i-am dat vreme să se pocăiască de desfrânările ei, dar nu s'a pocăit.

22. Iată, eu o arunc pe ea la pat și pe cei ce fac desfrânare

17: Ps. 78, 24; Is. 62, 2; 65, 15.
18: Dan. 10, 6.
21: 1 Reg. 16, 31; 2 Reg. 9, 22.
Num. 25, 1-2.

cu ea, în neaz mare, de nu se vor pocăi de faptele lor.

23. Și pe fiii ei îi voi ucide cu moarte, și vor cunoaște toate bisericile că eu sunt cel care cerc rărunții, și inimile și voi da vouă, fiecăruia, după faptele voastre.

24. Iar vouă celorlalți din Tiatira, cari n'au învățatura aceasta și cari - după cum spun ei - n'au cunoscut adâncurile satanei, vouă vă zic: Nu voi pune pe voi altă greutate.

25. Însă, ceea ce aveți țineți până voi veni.

26. Și celui ce biruște și celui ce păzește până la sfârșit faptele mele îl voi da stăpânire peste neamuri.

27. Și le va păstori pe ele cu toiag de fier și ca pe niște vase de lut le va zdrobi, precum și eu am luat (putere) dela Tatăl meu.

28. Și-l voi da lui steaua cea de dimineață.

29. Cel ce are urechi, să auză ce zice Duhul către biserici.

3.

Cele trimise îngerilor bisericilor din Sardes, din Filadelfia și din Laodicheea.

Îngerul bisericii din Sardes scrie: Acestea zice cel ce are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Știu faptele tale, că trăiești cu numele, dar tu ești mort.

2. Priveghiază și întărește ce a mai rămas și cari stau să moară; căci n'am aflat faptele tale desăvârșite înaintea lui Dumnezeu.

23: Ps. 7, 10; 62, 13. Ier. 11, 20; 17, 10.
27: Ps. 2, 8-9.

3. Drept aceea, adu-ți aminte de cele ce ai primit și ai auzit, și le ține și te pocăiește. Iar de nu vei priveghia, voi veni asupra ta ca furul, și nu vei ști în care ceas voi veni asupra ta.

4. Dar ai și în Sardes puține nume cari nu și-au întinat hainele lor și cari vor umbla împreună cu mine în de cele albe, căci sunt vrednice.

5. Cel ce biruște se va îmbrăca în haine albe și nu voi șterge numele lui din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Părintelui meu și înaintea îngerilor lui.

6. Cel ce are urechi, să auză ce zice Duhul către biserici.

7. Îngerului bisericii din Filadelfia scrie: Acestea zice cel sfânt, cel adevărat, care are cheia lui David, cel ce deschide și nimeni nu va închide, și închide și nimeni nu va deschide.

8. Știu faptele tale; iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă și nimeni nu poate să o închidă pe ea; căci mică putere ai, dar ai păzit cuvântul meu și n'ai tăgăduit numele meu.

9. Iată, îți dau din sinagoga satanei dintre cei ce se zic pe sine a fi iudei și nu sunt, ci mint; iată, îi voi face pe ei să vie și să se închine înaintea picioarelor tale, și vor cunoaște că te-am iubit pe tine.

10. Pentrucă ai păzit cuvântul răbdării mele, și eu te voi păzi pe tine de ceasul ispitei ce va să vie

3. 5: Ier. 32, 32-33. Ps. 69, 29.
7: Is. 22, 22. Iov. 12, 14.
9: Is. 60, 13; 49, 23; 45, 14; 66, 23; 43, 4.

peste toată lumea, ca să cerce pe cel ce locuiește pe pământ.

11. Iată, viu curând; ține ce ai, ca nimeni să nu la cununa ta.

12. Pe cel ce biruște îl voi face stâlp în biserică Dumnezeului meu, și nu va mai ieși afară; și voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, al Ierusalimului celui nou care se pogoară din cer dela Dumnezeul meu, și numele meu cel nou.

13. Cel ce are urechi, să auză ce zice Duhul către biserici.

14. Iar îngerului bisericii din Laodicheea scrie: Acestea zice cel ce este Amin, martorul cel credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu:

15. Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici fierbinte. O, de ai fi rece sau fierbinte!

16. Dar fiindcă nu ești nici rece nici fierbinte, ci căldicel, te voi vărsa din gura mea.

17. Pentrucă tu zici: Sunt bogat și m'am îmbogățit și de nimic nu am lipsă! - și nu știi că tu ești ticălos și mișel și sărac și orb și gol!

18. Sfătuiescu-te să cumperi dela mine aur lămurit în foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci și să nu se arate rușinea goliciunii tale, și alifie, ca să-ți unge ochii tăi și să vezi.

19. Eu pe câți îi iubesc îi mustru și îi pedepsesc. Răvnește, dar, și te pocăiește.

20. Iată stau la ușă și bat; de

12: Ezech. 48, 35. Is. 62, 2; 65, 15.
14: Ps. 89, 38. Prov. 8, 22.
19: Prov. 3, 12.

va auzi cineva glasul meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu mine.

21. Celui ce biruște îl voi da să șază cu mine pe scaunul meu, precum și eu am biruit și am șezut cu Tatăl meu pe scaunul lui.

22. Cel ce are urechi, să auză ce zice Duhul către biserici.

4.

Ușa cea cerească. Scaunul cel dumnezeiesc cu cei douăzeci și patru de bătrâni și patru heruvimi.

După acestea am privit, și iată o ușă deschisă în cer și glasul ca de trâmbiță pe care-l auzisem mai înainte vorbind cu mine, îmi zicea: Sue-te aici și îți voi arăta țele ce te trebuie să fie după acestea.

2. Și îndată am fost răpit de Duh; și iată un scaun era pus în cer, iar pe scaun: cel ce ședea.

3. Și cel ce ședea era la vedere asemenea pietrelor de iaspis și de sardiu, iar împrejurul scaunului era un curcubeu, la vedere asemenea smaragdului.

4. Și împrejurul scaunului: douăzeci și patru de scaune, și pe scaune am văzut șezând douăzeci și patru de bătrâni îmbrăcați cu haine albe și având pe capetele lor cununi de aur.

5. Și din scaun ieșeau fulgere și tunete și glasuri, și șapte făclii de foc ardeau înaintea scaunului, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu.

4. 2: Ezech. 1, 26; 10, 1. Is. 6, 1. Ps. 47, 9.
5: Ier. 19, 16. Ezech. 1, 13.

6. Și înaintea scaunului era o mare, ca de sticlă, asemenea cleștarului și în mijlocul scaunului și împrejurul scaunului patru ființe pline de ochi, și dinainte și dinapoi.

7. Și ființa cea dintâi era asemenea leului, a doua ființă era asemenea vițelului, a treia ființă avea față ca de om, iar a patra ființă era asemenea vulturului ce zboară.

8. Și cele patru ființe, având fiecare câte șase aripi împrejurul lor și fiind pline de ochi, nu au odihnă nici ziua, nici noaptea, ci strigă: Sfânt, sfânt, sfânt e Domnul Dumnezeu, Atotțiitorul, cel ce era și cel ce este și cel ce vine!

9. Și când ființele acestea dădeau slavă și cinste și mulțumită celui ce șade pe scaun, celui ce este viu în vecii vecilor,

10. Cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea celui ce șade pe scaun și se înclinau celui ce este viu în vecii vecilor, și punându-și cununile lor înaintea scaunului, ziceau:

11. Vrednic ești, Doamne, să primești slava și cinstea și puterea, căci tu ai zidit toate, și după voia ta s'au zidit și sunt (toate)!

5.

Cartea cea cu șapte peceti, pe care o deschide Mielul.

Apoi am văzut în dreapta celui ce șadea pe scaun o carte

6: Ezech. 1, 5. 18. 22. 26; 10, 1. Is. 6, 1. Ezech. 1, 10; 10, 14.
8: Is. 6, 2, 3; 41, 4. Ezech. 1, 18; 10, 12. Amos 4, 13. Ieș. 3, 14.
10: Is. 6, 1. Ps. 47, 9. Dan. 4, 31; 6, 26; 12, 7.

scrisă pe dinlăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceti.

2. Și am văzut un inger puternic, strigând cu glas mare: Cine este vrednic să deschiză cartea și să deslege pecetele ei?

3. Și nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ nu putea să deschiză cartea, nici să se uite în ea.

4. Și mult am plâns eu că nimeni nu s'a aflat vrednic să deschiză și să cetească în carte și nici să se uite întrânsa.

5. Ci unul din bătrâni îmi zice: Nu plânge, căci iată, a biruit leul cel din seminția lui Iuda, rădăcina lui David și (poate) să deschiză cartea și să deslege cele șapte peceti ale ei.

6. Atunci am privit, și iată în mijlocul scaunului și al celor patru ființe și în mijlocul bătrânilor, un Miel stând ca și cum ar fi fost junghiat, având șapte coarne și șapte ochi, cari sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise în tot pământul.

7. Și a venit și a luat cartea din dreapta celui ce șadea pe scaun.

8. Și când a luat cartea, cele patru ființe și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare alăute și năstrăpi de aur pline cu tămăe, care sunt rugăciunile sfinților.

9. Și cântau o cântare nouă, zicând: Vrednic ești să iei cartea și să deschizi pecetele ei, că te-ai (lăsat) junghiat și ne-ai răscum-

5. 1: Is. 6, 1; 29, 11. Ps. 47, 9. Ezech. 2, 9—10.
5: Fac. 49, 9—10. Is. 11, 1. 10.
6: Is. 53, 7; 11, 2. Zah. 4, 10.

parat pe noi lui Dumnezeu, cu sângele tău, din toate semințiile și limbile și popoarele și neamurile,

10. Și ne-ai făcut pe noi împărați și preoți ai Dumnezeului nostru și vom domni pe pământ.

11. Și am văzut și am auzit glas de ingeri mulți împrejurul scaunului și ființelor și bătrânilor, și numărul lor era milioane de milioane și mii de mii.

12. Și ziceau cu glas mare: Vrednic este Mielul cel junghiat să ia puterea și bogăția și înțelepciunea și tăria și cinstea și slava și binecuvântarea!

13. Și toată făptura care este în cer și pe pământ și sub pământ și cele ce sunt în mare și toate cele ce sunt întrânsele le-am auzit zicând: Celui ce șade pe scaun și Mielului fie binecuvântarea și cinstea și slava și puterea, în vecii vecilor!

14. Și cele patru ființe ziceau: Amin! Iar (cei douăzeci și patru de) bătrâni au căzut și s'au închinat.

6.

Deschiderea celor șase peceti dintâi.

Și am văzut când a deschis Mielul una din cele șapte peceti, și am auzit pe una din cele patru ființe zicând cu glas ca de tunet: Vino!

2. Și m'am uitat, și iată un cal alb, și cel ce șadea pe el avea un arc; și s'a dat lui cunună și a pornit ca un birutor, ca să biruiască.

3. Și când a deschis a doua pe-

cete, am auzit pe a doua ființă zicând: Vino!

4. Și a ieșit alt cal, roșu; și celui ce șadea pe el s'a dat să ia pacea de pe pământ, ca oamenii să se junghie unul pe altul; și s'a dat lui o sabie mare.

5. Și când a deschis pecetea a treia, am auzit pe a treia ființă, zicând: Vino! Și m'am uitat, și iată un cal negru, și cel ce șadea pe el avea o cumpănă în mână sa.

6. Și am auzit în mijlocul celor patru ființe un glas, zicând: O măsură de grâu pe un dinar și trei măsuri de orz pe un dinar! Dar de unt de lemn și de vin să nu te atingi.

7. Și când a deschis pecetea a patra, am auzit glasul celui de-a patra ființe, zicând: Vino!

8. Și m'am uitat, și iată un cal galben, și numele celui ce șadea pe el era: Moartea, și împreună cu ea era iadul. Și s'a dat lor putere peste a patra parte a pământului, ca să omoare cu sabie și cu foamete și cu moarte și cu hărele pământului.

9. Și când a deschis a cincea pecete, am văzut sub jertfelnic sufletele celor junghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia ce au dat-o.

10. Și strigau cu glas mare, zicând: Până când, Stăpâne sfinte și adevărate, nu vei judeca și nu vei răsbuna sângele nostru față de cei ce locuiesc pe pământ?

6. 8: Osia 13, 14. Ezech. 5, 12; 14, 21; 29, 5; 33, 27; 34, 28. Ier. 14, 12; 15, 3.
10: Zah. 1, 12. Ps. 79, 5, 10. A doua Lege 32, 43. Fac. 4, 10. 2 Reg. 9, 7. Osia 4, 1.

11: 1 Reg. 22, 19. Dan. 7, 10.

11. Și fiecare din ei s'au dat veșminte albe și li s'a zis lor să aștepte în liniște încă puțină vreme, până ce tovarășii lor de robie și frații lor cari aveau să fie omorâți ca și ei, vor plîni (numărul).

12. Și am privit, când a deschis pecetea a șasea, și iată s'a făcut cutremur mare și soarele s'a făcut negru ca un sac de păr și luna s'a făcut ca sângele;

13. Și stelele cerului au căzut pe pământ, precum smochinul își lapădă smochinele cele crude ale lui, când este scuturat de vânt mare.

14. Și cerul s'a dat la o parte ca o hârtie care se face sul, și toți munții și toate ostroavele s'au mișcat din locurile lor.

15. Și împărații pământului și domnii și bogății și căpitani și cei puternici și toți robii și toți cei slobozi s'au ascuns în peșteri și în crepăturile munților.

16. Și au zis munților și pietrelor: Cădeți peste noi și ne ascundeți pe noi de fața celui ce șade pe scaun și de mânia Mielului!

17. Căci a venit ziua cea mare a mănții lui, și cine poate să o sufere?

7.

Cel o sută patruzeci și patru de mii pecetluiți, din semințiile lui

12: Is. 13, 10. Ezech. 32, 7-8. Ioil 3, 3-4. Is. 34, 4.

15: Ps. 48, 5; 2, 2. Is. 24, 21; 34, 2. Ier. 4, 29. Is. 2, 10. 19.

16: Ose 10, 8. Is. 6, 1. Ps. 47, 9.

17: Ioil 2, 11; 3, 41. Mal. 3, 2.

Israel. Multimea nenumărată care laudă pe Mielul lui Dumnezeu.

După acestea am văzut patru îngeri stând la cele patru unghiuri ale pământului și fiind cele patru vânturi ale lui, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac.

2. Și am mai văzut un alt inger ridicându-se dela Răsăritul soarelui, având pecetea lui Dumnezeu celui viu și strigând cu glas mare celor patru îngeri, cărora li s'a dat să vatăme pământul și marea,

3. Și zicând: Nu vatămați pământul, nici marea, nici copacii, până ce nu vom pecetui în frunte pe robii Dumnezeului nostru.

4. Și am auzit numărul celor pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii pecetluiți din toate semințiile fiilor lui Israel.

5. Din seminția lui Iuda douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Rubin douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Gad douăsprezece mii de pecetluiți;

3. Din seminția lui Așir douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Neftalin douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Manase douăsprezece mii de pecetluiți;

7. Din seminția lui Simeon douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Levi douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Isahar douăsprezece mii de pecetluiți;

8. Din seminția lui Zevulon

7. 1: Ezech. 7, 2; 37, 9. Dan. 7, 2. Zah. 6, 5.

4: Ezech. 9, 4. 6.

douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Iosif douăsprezece mii de pecetluiți, din seminția lui Beniamin douăsprezece mii de pecetluiți.

9. După acestea m'am uitat, și iată gloată multă, pe care nimeni nu putea să o numere, din toate neamurile și semințiile și noroadele și limbile, stând înaintea scaunului și înaintea Mielului, îmbrăcați în vestimente albe și având ramuri de finic în mâinile lor.

10. Și strigau cu glas mare, zicând: Mântuirea este dela Dumnezeuul nostru, cel ce șade pe scaun, și dela Mielul!

11. Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului și al bătrânilor și al celor patru ființe, și au căzut pe fețele lor și s'au închinat lui Dumnezeu,

12. Zicând: Amin! Binecuvântarea și slava și înțelepciunea și mulțumita și cinstea și puterea și tăria Dumnezeului nostru în vecii vecilor! Amin!

13. Iar unul din cei bătrâni a prins a grăi și a-mi zice: Cine sunt aceștia îmbrăcați cu vestimente cele albe și de unde au venit?

14. Și i-am zis lui: Doamne, tu știi. Și mi-a zis mie: Aceștia sunt cei ce vin din necazul cel mare. Ei și-au spălat vestimentele lor, nălbindu-se în sângele Mielului.

15. De aceea sunt înaintea scaunului lui Dumnezeu și-i slujesc ziua și noaptea, în biserică lui, și cel ce șade pe scaun se va sălăși în intrănsii.

14: Dan. 12, 1. Fac. 49, 11.

16. Nu vor mai flămânzi, nici vor mai înseta, nici va mai cădea peste ei soarele și nici o arșiță.

17. Căci Mielul, cel ce stă în mijlocul scaunului, îi va păste pe ei și îi va povățui la izvoarele apei vieții și Dumnezeu va șterge toată lacrima din ochii lor.

8.

Deschiderea pecetii a șaptea. Cel șapte îngeri cu trâmbițele.

Și când a deschis pecetea a șaptea, s'a făcut tăcere în cer, ca la o jumătate de ceas.

2. Și am văzut pe cel șapte îngeri cari stau înaintea lui Dumnezeu, și li s'a dat lor șapte trâmbițe.

3. Și a venit un alt inger și a stat înaintea jertfelnicului, având cădelniță de aur, și i s'a dat lui tămâie multă, ca să o pue, cu rugăciunile tuturor sfinților, pe jertfelnicul cel de aur care este înaintea scaunului.

4. Și fumul tămăii s'a suit cu rugăciunile sfinților, din mâna ingerului, înaintea lui Dumnezeu.

5. Atunci ingerul a luat cădelnița și a umplut-o din focul jertfelnicului și a aruncat jar pe pământ, și s'au pornit glasuri și tunete și fulgere și cutremure de pământ.

6. Și cei șapte îngeri cari aveau cele șapte trâmbițe, s'au gătit ca să trâmbițeze.

16: Is. 49, 10. Ezech. 34, 23. Ier. 2, 13; 31, 16. Ps. 23, 2. Is. 25, 8.

8. 3: Amos 9, 1.

4: Ps. 141, 2.

5: Lev. 16, 12. Ier. 19, 16. Ezech. 10, 2.

7. Și a trâmbițat ingerul cel dintâi; și s'a făcut grindină și foc amestecat cu sânge și au căzut pe pământ și a ars a treia parte din copaci și toată larba verde.

8. Și a trâmbițat al doilea inger; și ca un munte mare incins în flăcări s'a prăbușit în mare și a treia parte din mare s'a făcut sânge.

9. Și a murit a treia parte din făpturile însuflețite cari trăiesc în mare și a treia parte din corăbii a pierit (în ape).

10. Și a trâmbițat al treilea inger; și a căzut din cer o stea mare, arzând ca o făclie, și a căzut peste a treia parte din râuri și peste izvoarele apelor.

11. Și numele stelei era Pelin; și a treia parte din ape s'a făcut ca pelinul și mulți din oameni au murit de ape, căci se făcuseră amare.

12. Și a trâmbițat al patrulea inger; și s'a rănit a treia parte a soarelui și a treia parte a lunii și treia parte a stelelor; așa încât s'a întunecat a treia parte a lor, și a treia parte din zi nu era luminată, și noaptea asflădere.

13. Am văzut și am auzit apoi un vultur sburând prin mijlocul cerului și strigând cu glas mare: Vai, vai, vai, celor ce locuiesc pe pământ, din pricina celorlalte glasuri de trâmbiță ale celor trei ingeri, cari au să măi trâmbițeze!

7: Ezech. 38, 22. Ioli 3, 3. Ieș. 9, 23-26.

8: Ier. 51, 25. Ieș. 7, 20-21.

10: Is. 14, 12. Dan. 8, 10.

9.

Ingerul al cincilea și al șaselea. Lăcustele ce ieșeau din adânc. Cel patru ingeri dela Eufurat.

Și a trâmbițat al cincilea inger; și am văzut o stea căzând din cer pe pământ, și i s'a dat cheia fântânii adâncului.

2. Și a deschis fântâna adâncului și fum s'a suit din fântână, ca fumul unui cuptor mare, și s'a întunecat soarele și văzduhul de fumul fântânii.

3. Și din fum au ieșit lăcuste pe pământ, și li s'a dat lor putere precum au putere scorpiile pământului.

4. Și s'a zis lor să nu vatăme larba pământului și nici un fel de verdeață și nici un fel de copac, fără numai pe oamenii cari nu au pecetea lui Dumnezeu pe frunțile lor.

5. Și li s'a (mai) poruncit să nu îi omoare pe ei, ci numai să-i chinulască cinci luni; și chinul lor era ca chinul scorpiei, când înțapă pe om.

6. Și în zilele acelea oamenii vor căuta moartea și nu o vor afla, și vor pofti să moară și moartea va fugi de ei.

7. Și înfățișarea lăcustelor era ca a unor cai gătiți de război. Pe capetele lor aveau cununi ca de aur, iar fețele lor erau ca fețele oamenilor.

9. 2: Fac. 19, 28. Ieș. 19, 18. Ioli

2, 2. 10.

3: Ieș. 10, 12. 15.

4: Ezech. 9, 4.

6: Iov 3, 21.

7: Ioli 2, 4.

8. Și aveau păr ca părul femeilor și dinții lor erau ca ai leilor.

9. Și aveau zale ca zalele cele de fier, iar huetul arpelor lor era ca huetul unei mulțimi de care cu mulți cai, cari aleargă la război.

10. Și cozile lor erau ca ale scorpiilor și bolduri erau în cozile lor; și aveau puterea să vatăme pe oameni cinci luni.

11. Și aveau peste ele un împărat: pe ingerul adâncului - care evreește se cheamă Avvadon, iar elinește se cheamă Apolon.

12. Întâiul vai a trecut, dar iată că mai vin după el încă două vaiuri.

13. Și a trâmbițat al șaselea inger; și au auzit un glas din cele patru cornuri ale jertfelnicului celui de aur, care este înaintea lui Dumnezeu,

14. Zicând ingerului al șaselea care avea trâmbiță: Desleagă pe cei patru ingeri legați la râul cel mare al Eufuratului.

15. Și s'au deslegat cei patru ingeri cari erau gătiți spre ceasul și luna și ziua și anul (acela), ca să omoare a treia parte din oameni.

16. Și numărul oștilor călărimii era două milioane de milioane, căci am auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut în vedenie cai și pe cei ce ședea pe ei având zale ca de foc și ca de iachint și ca de pucioasă; și capetele calilor erau asemenea capetelor leilor și din gurile lor ieșea foc și fum și pucioasă.

18. De aceste trei bătăi - de

8: Ioli 1, 6.

9: Ioli 2, 5.

15: Fac. 15, 18. A doua lege 1, 7.

Ios. 1, 4.

foc și de fum și de pucioasă, ca ieșeau din gurile lor - a pierit a treia parte din oameni.

19. Pentru că puterea calilor este în gura lor și în cozile lor; căci cozile lor sunt asemenea șerpilor, având capete, și cu acestea vatămă.

20. Dar ceilalți oameni, cari n'au murit de ranele acestea, nu s'au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine dracilor și idoloilor celor de aur și de argint și de aramă și de piatră și de lemn, cari nu pot nici să vadă, nici să auză, nici să umble.

21. Și nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de fermecătorile lor, nici de desfrânările lor, nici de furtușagiile lor.

10.

Ingerul învâluit în nor și în curcubeu pestește sfârșitul lumii. Evanghelistul la cartea din mâna lui și o mănâncă.

Și am văzut alt inger puternic, și pogorându-se din cer, învâluit în nor și având un curcubeu pe capul lui și fața lui ca soarele și picioarele lui ca stâlpii de foc,

2. Și în mâna sa avea o carte deschisă. Și a pus piciorul lui cel drept pe mare, iar cel stâng pe pământ,

3. Și a strigat cu glas mare, precum răcnește leul; și când a strigat el, cele șapte tunete și-au slobozit glasurile lor.

4. Și când au răsunat glasurile celor șapte tunete, voiam să scriu,

20: Is. 2, 8; 17, 8. Dan. 5, 4. 23

Ps. 115, 4; 135, 15.

10. 4: Dan. 8, 26; 12, 4. 9.

dar am auzit un glas din cer, zicându-mi: Pecetluiește cele ce au grăit cele șapte tunete și nu le scrie!

5. Și ingerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ, și-a ridicat mâna spre cer,

6. Și s'a jurat pe cel ce este viu în vecii vecilor, care a zidit cerul și cele ce sunt întrânsul, și pământul și cele ce sunt întrânsul, și marea și cele ce sunt întrânsa, că nu va mai fi vreme,

7. Ci în zilele când va glăsi ingerul al șaptelea, când va avea să trâmbițeze, se va săvârși taina lui Dumnezeu, precum bine a vestit el robilor săi, prorociilor.

8. Și glasul care l-am auzit din cer a vorbit cu mine iarăși zicându-mi: Mergi de ia cartea cea deschisă în mâna ingerului ce stă pe mare și pe pământ.

9. Și m'am dus la inger și am zis către dânsul: Dă-mi cartea. Iar el mi-a zis: Ia-o și-o mănâncă pe ea, și va amări pânțelele tău, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.

10. Și am luat cartea din mâna ingerului și am mănânc-o pe ea; și era în gura mea dulce ca mierea, și după ce am mănânc-o, s'a amărit pânțelele meu.

11. Apoi mi-a zis: Tu trebuie să prorocești din nou la popoare și la neamuri și la limbi și la mulți împărați.

5: A doua Lege 32, 40. Fac. 14, 19. 22. Neem. 9, 6. Ieș. 20, 11. Ps. 146, 6. Dan. 12, 7.

7: Amos 3, 7. Dan. 9, 6. 10. Zah.

1, 6.

9: Ezech. 2, 8; 3, 1—3.

11: Ier. 1, 10; 25, 30. Dan. 3, 4; 7, 14.

11.

Evangelistul măsoară biserica. Cei doi martori omoriți de fiară înolază și se suie în cer. Trâmbița a șaptea. Cântarea bătrânilor.

Și mi s'a dat o trestie asemenea unui tolag și mi s'a zis: Scoală-te și măsoară biserica lui Dumnezeu și jertfelnicul și pe cel ce se închină întrânsa.

2. Și curtea cea dinafară de biserică las-o și n'o măsoară, căci a fost dată păgânilor cari vor călca cetatea cea sfântă patruzeci și două de luni.

3. Și voi da putere celor doi martori ai mei, și vor proroci o mie două sute șasezeci de zile, îmbrăcați fiind în saci.

4. Aceștia sunt cei doi maslini și cele două sfeșnice cari stau înaintea Domnului pământului.

5. Și de va vrea cineva să-i vatem pe ei, foc va ieși din gura lor și va mistui pe vrășmașii lor; și de va vrea cineva să-i vatem pe ei, acela va trebui să fie ucis.

6. Aceștia au putere să închiză cerul, ca să nu ploaie în zilele prorociei lor, și putere au peste ape să le prefacă în sânge și să bată pământul cu fel de fel de bătaii, ori de câte ori vor voi.

7. Și dacă vor sfârși cu mărturia lor, hiara care va ieși din adânc va face război cu ei și îi va birui și îi va omorî pe ei.

8. Și trupurile lor vor zăcea în ulița cetății celei mari, care duhov

11. 4: Zah. 4, 3. 11—14. 2 Reg. 1,

10. 2 Sam. 22, 9. Ier. 5, 14.

6: 1 Reg. 17, 1. Ieș. 7, 17. 19—20.

1 Sam. 4, 8.

7: Dan. 7, 3. 7. 21.

nicește se chiamă Sodoma și Egipt, unde s'a răstignit și domnul lor.

9. Și (mulți) din popoare și din seminții și din limbi și din neamuri vor vedea trupurile lor trei zile și jumătate și nu vor lăsa să le puie în morminte.

10. Și cei ce locuiesc pe pământ se vor bucura de moartea lor și se vor veseli și-și vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi proroci au chinuit pe cel ce locuiesc pe pământ.

11. Și după cele trei zile și jumătate, duh de viață dela Dumnezeu a intrat în ei și a statut pe picioarele lor; și frică mare a căzut peste cei ce se uitau la dânsii.

12. Și s'a auzit un glas mare din cer, zicând: Suiți-vă aici! Și s'au suit în cer, pe nor, și vrășmașii lor se uitau la dânsii.

13. Și în ceasul acela s'a făcut cutremur mare și a zecea parte din cetate a căzut, și au pierit în cutremurul acela șapte mii de oameni, iar ceilalți s'au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului.

14. Al doilea vai a trecut; dar lată vine degrab al treilea vai.

15. Și a trâmbițat al șaptelea inger; și glasuri puternice au prins a răsună din cer, zicând: Impărăția lumii s'a făcut a Domnului nostru și a Hristosului său! Și el va domni în vecii vecilor.

16. Și cei douăzeci și patru de bătrâni cari șed înaintea lui Dumnezeu, pe scaunele lor, au căzut pe fețele lor și s'au închinat lui Dumnezeu,

11: Ezech. 37, 5. 10. Fac. 15, 12.

17. Zicând: Mulțumim ție, Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, cel ce ești și cel ce erai și cel ce vii, că ți-ai luat puterea ta cea mare și ai început să domni nești.

18. Măslatu-s'au păgânii, dai a venit mânia ta și vremea judecății morților, ca să dai răsplătă robilor tăi, prorociilor și sfinților și celor ce se tem de numele tău, celor mici și celor mari, și să pierzi pe cei ce pierd pământul.

19. Atunci s'a deschis biserica lui Dumnezeu în cer și s'a arătat sicriul legământului lui în biserica lui, și s'au pornit fulgere și gloșuri și tunete și cutremur și grîni dină mare.

12.

Femea și balaurul. Războiul între sfinții ingeri și puterile cele rele. Căderea balaurului.

Și s'a arătat în cer un semn mare: o femeie îmbrăcată cu soarele, și luna era sub picioarele ei, iar pe capul ei (avea) cunună din douăsprezece stele.

2. Și era însărcinată și striga, chinându-se și muncindu-se ca să nască.

3. Și alt semn s'a arătat în cer: lată un balaur mare, roșu, având șapte capete și zece coarne și pe capetele lui șapte cununi.

4. Coadă lui țara a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Și balaurul a stat

19: 1 Reg. 8, 1. 6. 2 Cron. 5, 7. Ieș. 9, 24; 19, 16.

12. 3: Is. 66, 7. Miha 4, 10. Dan. 7, 7.

înaintea femeii care voia să nască, pentruca, dacă va naște, să mănânce pe fiul ei.

5. Și a născut un fiu de parte bărbătească, și el avea să pască toate neamurile cu toagă de fier. Și a fost răpit fiul ei la Dumnezeu și la scaunul lui,

6. Iar femeia a fugit în pustie, unde avea loc gătit de Dumnezeu, ca să o hrănească pe ea acolo, o mie două sute șazeci de zile.

7. Și s'a făcut războiu în cer: Mihail și îngerii lui se luptau cu balaurul; și balaurul cu îngerii lui au ținut lupta,

8. Dar nu au biruit și nici loc nu s'a mai aflat pentru ei în cer.

9. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechiu care se cheamă diavolul și satana, cel ce înșală toată lumea, a fost aruncat pe pământ, și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

10. Și au auzit un glas puternic, grăind din cer: Acum a sosit mântuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și puterea Hristosului lui; căci părăsul fraților noștri, cel ce îl păra pe ei înaintea Dumnezeului nostru ziua și noaptea, a fost aruncat.

11. Iar aceștia l-au biruit pe el cu sângele Mielului și cu cuvântul mărturiei lor și nu și-au cruțat viața lor nici dela moarte.

12. De aceea, bucurați-vă ceruri și cei ce locuiți în tranșele! Ci vai (de tine), pământule și (de tine), mare! Că s'a pogorit la voi diavolul cu mânia mare, știind că puțină vreme mai are.

5: Ps. 2, 9.

7: Dan. 10, 13, 21, 12, 1.

13. Și când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a început a prigoni pe femeia care a născut pe fiul cel de parte bărbătească.

14. Dar femeii i s'au dat două aripi, de ale vulturului celui mare, ca să zboare în pustie la locul său, unde e hrănită o vreme, ferită de fața șarpelui.

15. Atunci șarpele a slobozit din gura sa după femeie apă, ca un râu, ca râul s'o ducă pe ea.

16. Dar pământul a ajutat femeii, căci pământul și-a deschis gura sa și a înghițit râul pe care îl slobozise balaurul din gura sa.

17. Și balaurul s'a mântiat pe femei și s'a dus să facă războiu cu ceilalți din seminția ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin cu tărie la mărturia lui Iisus.

18. Iar eu stăteam pe nisipul mării.

13.

Hlăra cea cu șapte capete și zece coarne. Altă hlăra cu două coarne în ajutorul celei dintâi. Numele hlărei.

Și am văzut suindu-se din mare o hlăra, care avea zece coarne și șapte capete, și pe coarnele ei zece steme și pe capetele ei nume de hulă.

2. Și hlăra pe care am văzut-o era asemenea pardosului și picioarele ei (erau) ca ale ursului și gura ei ca gura leului; și balaurul i-a dat puterea sa și scaunul său, și stăpânire mare.

14: Dan. 7, 25, 12, 7.

13. 2: Dan. 7, 4-6.

3. Și am văzut unul din capetele ei ce era ca înjunghiat de moarte, dar rana ei de moarte s'a vindecat și tot pământul s'a mirat (uitându-se) la hlăra.

4. Și s'a închinat balaurului celui ce a dat putere hlărei; apoi s'a închinat hlărei, zicând: Cine poate să se lupte cu ea?

5. Și s'a dat ei gură care grăta cu trufe și cu huliri; și s'a dat ei stăpânire să lucreze patruzeci și două de luni.

6. Și și-a deschis gura sa spre hula asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele lui și lăcașul lui și pe cei ce locuiesc în cer.

7. Și s'a dat ei să facă războiu cu sfinții și să-i biruiască pe ei; și s'a dat ei stăpânire peste toată seminția și poporul și limba și neamul.

8. Și se vor închina ei toți cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise dela întemeierea lumii în cartea vieții Mielului celui junghiat.

9. De are cineva urechi, să auză!

10. Cel ce duce în robie, în robie merge, și cel ce ucide cu sabia, de sabia trebuie să fie ucis. Aici este răbdarea și credința sfinților.

11. Și am văzut altă hlăra suindu-se de pe pământ; și avea două coarne asemenea mielului și grăta ca un balaur.

12. Și toată stăpânirea hlărei celei dintâi o are în mână, înaintea ei, și face pământul și pe cei ce

7: Dan. 7, 21.

8: Dan. 12, 1 Ps. 69, 29, Is. 53, 7, Ier. 15, 2.

locuiesc pe dânsul ca să se închine hlărei celei dintâi, a cărei rană de moarte se vindecă.

13. Și face semne mari, până și foc să se pogoare din cer pe pământ, înaintea oamenilor.

14. Și amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele care i s'a dat să facă înaintea hlărei, zicând celor ce locuiesc pe pământ să facă chipul hlărei celei ce-a fost rănită de sabie și care trăiește.

15. Și s'a dat ei (putere) să sălășluiească duh în chipul hlărei, ca chipul hlărei să grăiască și să facă să fie uciși toți câți nu se vor închina chipului hlărei.

16. Și face pe toți - pe cei mici și pe cei mari și pe cei bogăți și pe cei săraci și pe cei slobozi și pe cei robiți - să-și pună semin pe mâna lor cea dreaptă, sau pe frunțile lor,

17. Ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără numai cei ce are semnul, adică numele hlărei, sau numărul numelui ei.

18. Aici este înțelepciunea: Cel ce are minte, socotească numărul hlărei, căci numărul este nume de om și numărul ei este șase sute șasezeci și șase.

14.

Mielul și cei răscumpărați din Sion. Trei îngeri vestesc judecata. Secerisul și culesul oiei.

Și m'am uitat, și iată Mielul stând pe muntele Sionului și cu el o sută patruzeci și patru de mii, cari aveau numele lui și numele Tatălui lui, scris pe frunțile lor.

15: Dan. 3, 5-6.

2. Și am auzit un glas din cer ca un huet de ape multe și ca un glas de tunet puternic; și glasul pe care l-am auzit era ca vîersul unor lăutari, zicând din lăutele lor.

3. Și cântau o cântare nouă înaintea scaunului și înaintea celor patru ființe și a bătrînilor; și nimeni nu putea să învețe cântarea, fără numai cel o suta patruzeci și patru de mii de răscumpărați, de pe pămînt.

4. Aceștia sunt cei ce nu s'au întinat cu femei, căci sunt feciorelnici. Aceștia sunt cei ce merg după Miel, ori unde se va duce el. Aceștia sunt răscumpărați dintre oameni, pargă lui Dumnezeu și Mielului.

5. Și în gura lor nu se află vicleșug, căci sunt fără prihană.

6. Am văzut apoi alt inger sburând prin mijlocul cerului și el avea o Evanghelie veșnică de vestit celor ce locuiesc pe pămînt și tuturor neamurilor și semințiilor și limbilor și popoarelor.

7. Și el striga cu glas mare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați lui mîrlire, că a venit ceasul judecării lui și vă închinați celui ce a făcut cerul și pămîntul și marea și izvoarele apelor!

8. Și alt inger a venit după el, zicând: A căzut, a căzut Vavilonul, cetatea cea mare, care cu vinul cel pătimăș al curviei sale a adăpat toate neamurile!

9. Și al treilea inger a venit după el, zicând cu glas mare: Cine se închină hiarei și chipului

ei și primește semnul ei pe fruntea sa, sau pe mîna sa,

10. Acela va bea din vinul cel neamestecat al mîniei lui Dumnezeu, dres în paharul mîniei lui, și se va chinul în foc și pucioasă înaintea sfinților ingeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor se va ridica în vecii vecilor și nu vor avea odihnă nici ziua nici noaptea cei ce se închină hiarei și chipului ei, și cei ce primesc semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinților celor ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.

13. Și am auzit un glas din cer, zicându-mi: Scrie: Fericii cei morți, cari de acum vor muri în Domnul! Da, zice Duhul, odihni-se-vor ei de ostenele lor, căci faptele lor veni-vor cu ei.

14. Și m'am uitat, și iată un nor alb, și cel ce ședea pe nor asemenea Fiului Omului, având pe capul lui cunună de aur și în mîna lui secere ascuțită.

15. Și alt inger a ieșit din biserică, strigând cu glas mare celor lui ce ședea pe nor: Trimite secerea ta și seceră, că a venit ceasul secerîșului, căci s'a copt secerișul pămîntului!

16. Atunci cel ce ședea pe nor a aruncat secerea pe pămînt și pămîntul s'a secerat.

17. Apoi un alt inger a ieșit din biserică cea din cer, având și el secere ascuțită.

18. Și încă un inger a ieșit din

10: Is. 51, 17. Ps. 75, 9.

14: Dan. 7, 13.

15: Ioi 4, 13.

18: Ioi 4, 13.

14. 3: Ps. 33, 3; 40, 4; 96, 1; 144, 9; 149, 1. Is. 42, 10.

8: Dan. 4, 27. Ps. 21, 9. Ier. 51, 7-8.

jertfelnic, având stăpînire peste foc, și a strigat cu glas mare celor lui ce avea secerea cea ascuțită, zicând: Trimite secerea ta cea ascuțită și culege strugurii viei pămîntului, căci s'au copt strugurii ei.

19. Și a aruncat ingerul secerea lui pe pămînt și a cules via pămîntului și a pus-o în teasc cel mare al mîniei lui Dumnezeu.

20. Și s'au călcat (strugurii din) teasc afară de cetate, și a curs sînge din teasc până la fratele cailor, (pe o întindere) de o mie și șasesute de stadii.

15.

Cei șapte ingeri aducători de rane. Marea cea ca de cleștar.

Și am văzut pe cer alt semn, și mare și minunat: șapte ingeri având cele șapte rane de pe urmă, căci cu acelea s'a sfârșit mînia lui Dumnezeu.

2. Și am văzut o mare ca de cleștar amestecată cu foc, și pe cei ce biruieră hiara cu chipul ei și cu semnul ei și cu numărul numelui ei, stînd pe marea cea de cleștar, având alăutele lui Dumnezeu;

3. Și cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: Mari și minunate sunt lucrurile tale, Doamne Dumnezeule, Atotfăcătorule! Drepte și adevărate sunt căile tale, Imăpărate al neamurilor!

4. Cine nu se va teme de tine

15. 3: Ps. 111, 2; 139, 14; 145, 17. Ier. 10, 6-7.

4: Ps. 86, 9. Mal. 1, 11.

Doamne și nu va mări numele tău? Căci tu ești unul sfânt! Toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea ta, căci judecățile tale s'au arătat.

5. Și după acestea m'am uilit și iată, s'a deschis biserică cor-tului mărturie din cer.

6. Și au ieșit din biserică cei șapte ingeri cari aveau cele șapte rane, îmbrăcați în (haine de) în curat și luminos și incinși împrejurul pieptului cu brăde de aur.

7. Și una din cele patru ființe a dat celor șapte ingeri șapte cupe de aur pline cu mînia lui Dumnezeu celui viu în vecii vecilor.

8. Și s'a umplut biserică de fum, din slava lui Dumnezeu și din puterea lui, și nimeni nu putea să intre în biserică până nu se vor fi sfârșit cele șapte rane ale celor șapte ingeri.

16.

Vărsarea celor șapte cupe ale mîniei lui Dumnezeu.

Și am auzit glas mare din biserică, zicând celor șapte ingeri: Duceți-vă și vărsați pe pămînt cupele mîniei lui Dumnezeu.

2. Și s'a dus cel dintîi și a vărsat cupa sa pe pămînt; și s'au lîvit rane cumplite și rele pe oamenii cari aveau semnul hiarei și pe cei ce s'au închinat chipului ei.

3. Și al doilea inger și-a vărsat cupa în mare; și s'a făcut sînge

5: Is. 40, 34.

6: Lev. 26, 21. Ezech. 28, 13.

16. 2: A doua Lege 28, 35. Is. 9, 10-11.

3: Is. 7, 17-21.

ca de mort și toate făpturile vii din mare au pierit.

4. Și al treilea inger și-a vărsat cupa în râuri și în izvoarele apelor și s-au prefăcut în sânge.

5. Și am auzit pe ingerul apelor zicând: Drept ești tu, Doamne Sfinte, cel ce ești și cel ce erai, că ai judecat așa!

6. Pentru că sângele sfinților și al prorocilor l-au vărsat și sânge le-a dat lor să bea, căci sunt vrednici!

7. Și am auzit pe altul grăind din altar: Da, Doamne Dumnezeu, Atotțitorule, adevărate și drepte sunt judecățile tale!

8. Și al patrulea inger și-a vărsat cupa peste soare și i s'a dat lui (putere) să ardă pe oameni cu foc.

9. Și oamenii au fost arși cu arșită cumplită, și huli-au numele lui Dumnezeu celui ce are stăpânire peste ranele acestea și nu s'au pocăit ca să dea lui mărire.

10. Și al cincilea inger și-a vărsat cupa peste scaunul hiarei, și s'a întunecat împărăția ei și oamenii își mușcau limbile lor de durere.

11. Și de durerile lor și de ranele lor huleau pe Dumnezeul cerului și nu s'au pocăit de faptele lor.

12. Și al șaselea inger și-a vărsat cupa peste râul cel mare al Eufratului, și au secăt apele lui, spre a găti calea împăraților celor dela Răsărit.

5: Ieș. 7, 19—24. Ps. 78, 44.

7: Amos 4, 13. Ps. 19, 10; 119, 137.

12: Fac. 15, 18. A doua Lege 1, 7. Ios. 1, 4. Is. 11, 15. 16. Ier. 50, 38.

13. Și am văzut ieșind din gura balaurului și din gura hiarei și din gura prorocului celui mincinos, trei duhuri necurate, ca niște broaște.

14. Căci sunt duhuri drăcești cari fac semne și cari umblă pe la împărății pământului întreg, ca să-i adune pe ei la războiul zilei celei mari a lui Dumnezeu Atotțitorul.

15. Iată viu ca un fur. Fericit este cel ce priveghează și-și păstrează vesmintele sale, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea lui!

16. Și l-a strâns pe ei la locul ce se cheamă evreește Armaghe-
don.

17. Și al șaptelea inger și-a vărsat cupa în văzduh, și glas mare a ieșit din biserică cerului, dela scaun, strigând: „Săvârșitu-s'a!”

18. Și s'au pornit fulgere și tunete, și cutremur mare s'a făcut, cum n'a mai fost de când sunt oamenii pe pământ, cutremur mare ca acesta.

19. Și cetatea cea mare s'a desfacut în trei părți și cetățile neamurilor au căzut și Vavilonul cel mare s'a pomenit înaintea lui Dumnezeu, ca să-i dea lui cupa cu vinul cel iute al mâniei lui.

20. Și toate ostroavele au pierit și munții nu s'au mai aflat.

21. Și grindină mare ca talan-
tul a căzut din cer peste oameni. Ci oamenii huleau pe Dumnezeu

14: Ieș. 8, 3.

18: Ieș. 19, 16. Dan. 12, 1.

19: Dan. 4, 27. Is. 51, 17. Ier. 25, 15.

21: Ieș. 9, 23.

pentru năpasta grindinei, căci nă-
pasta ei era mare foarte.

17.

*Curva cea mare, Vavilonul, care
s'a îmbătat de sânge, oa cădea.*

A venit apoi unul din cei șapte
ingeri cari aveau cele șapte
cupe și a grăit către mine, zicând:
Vino să-ți arăt judecata curvei
celei mari care șade pe apele cele
multe,

2. Cu care au curvit împărății
pământului și de vinul curviei ei
s'au îmbătat cei ce locuiesc pe
pământ.

3. Și m'a dus cu duhul în pu-
stie și am văzut o femeie șezând
pe o hiară roșie, plină de nume
de hulă, care avea șapte capete
și zece coarne.

4. Și femeia era îmbrăcată în
porfiră și în roș și împodobită cu
aur și cu pietre scumpe și cu
mărgăritare, având în mână ei o
cupă de aur plină de urăciunile
și de necurățiile curviei sale,

5. Iar pe fruntea ei scris acest
nume de taină: Vavilonul cel mare,
maica curvelor și a ticăloșiilor pă-
mântului.

6. Și am văzut pe femeia beată
de sângele sfinților și de sângele
martorilor lui Iisus, și văzându-o
m'am mirat cu mirare mare.

7. Și mi-a zis ingerul: De ce te
miri? Eu îți voi spune taina
femeii și a hiarei ce o poartă pe
ea și care are cele șapte capete și
cele zece coarne.

17. 1: Ier. 51, 13.

2: Is. 23, 17.

4: Dan. 7, 7.

8. Hiară care ai văzut-o era și
nu mai este și va să iasă din
adânc și să meargă la pietre, și
se vor mira cei ce locuiesc pe
pământ, ale căror nume nu sunt
scrise în cartea vieții dela inte-
meierea lumii, văzând pe hiară
că era și nu mai este și că din
nou se va arăta.

9. Aici trebuie minte cu price-
pere! Cele șapte capete sunt șapte
coline pe care șade femeia.

10. Ci sunt și șapte împărați:
cinci au căzut și unul mai este și
celalt încă n'a venit, iar când va
veni, puțin are el să rămăie.

11. Și hiară care era și nu mai
este — este al optulea, deși este
din cei șapte și merge la pietre.

12. Și cele zece coarne pe care
le-ai văzut sunt zece împărați
cari încă n'au luat împărăția, dar
vor lua stăpânirea de împărați,
pe un ceas, împreună cu hiară.

13. Aceștia un gând au și pu-
terea și stăpânirea lor o vor da
hiarei.

14. Ei vor porni războiul im-
potriva Mielului și Mielul îi va
birui pe ei, căci el este Domnul
domnilor și Împăratul împăraților,
și cu el sunt cei chemați și cei
aleși și cei credincioși.

15. Apoi îmi zise: Apele pe
care le-ai văzut și unde șade curva,
sunt popoare și gloate și neamuri
și țări.

16. Și cele zece coarne pe care
le-ai văzut la hiară, acestea vor
uri pe curvă și o vor face pustie
și goală și cărnurile ei le vor
mânca și pe ea o vor arde cu foc.

8: Dan. 7, 3; 12, 1. Ps. 69, 29.

12: Dan. 7, 20. 24.

14: A doua Lege 10, 17. Dan. 2, 47.

17. Pentru că Dumnezeu le-a pus în inimile lor să facă voia lui și să lucreze într'un gând și să dea împărăția lor harel, până ce se vor plini cuvintele lui Dumnezeu.

18. Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care domnește peste împărății pământului.

18.

Alt inger pestește căderea cetății și strigă poporului să fugă.

După acestea am văzut alt inger pogorându-se din cer; el avea putere mare și pământul s'a luminat de slava lui.

2. Și a strigat cu glas puternic, zicând: A căzut! A căzut Vavilonul cel mare și s'a făcut lăcaș dracilor și temniță tuturor duhurilor necurate și colivie tuturor pășărilor necurate și urite!

3. Că din vinul pătimas al curviei ei au băut toate neamurile, și împărății pământului cu ea au curvit și neguțătorii pământului din mulțimea desfătărilor ei s'au îmbogățit.

4. Am auzit apoi alt glas din cer, zicând: Ieșiți dintrânsa, poporul meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătaile ei!

5. Căci au ajuns păcatele ei până la cer și și-a adus aminte Dumnezeu de nedreptățile ei.

18. 2. Dan. 4, 27. Is. 13, 21; 21, 9; 34, 11. 14. Ier. 9, 10; 50, 39. 51, 8.

3. Is. 23, 17. Ier. 25, 15. 27; 51, 7. Naum 3, 4.

4. Is. 48, 20; 52, 11. Ier. 50, 8; 51, 6. 9. 45.

5. Fac. 18, 20-21. Ier. 51, 9. Ps. 137, 8. Ier. 50, 15. 29.

6. Plătiți-i precum v'a plătit și ea vouă și dați-i indoit, după faptele ei. În paharul în care v'a turnat ea vinul, turnați-i indoit.

7. Pe cât s'a slăvit pe sine și s'a desfătat, pe atâta dați-i ei chin și plângere. Căci întru inima ei zice: Eu sunt împărăteasă și vădă nu sunt, și nici de cum nu voi vedea jale!

8. De aceea, într'o zi vor veni bătăile peste ea: moarte și plângere și foamete; și va fi arsă cu foc, pentru că puternic este Dumnezeu cel ce o judecă pe ea.

9. Și o vor plânge pe ea și se vor tângui după ea împărății pământului cari au curvit și s'au desmierdat cu ea, când vor vedea fumul arderii ei.

10. Și stând departe de groaza muncii ei, vor zice: Vai, vai (de tine), cetatea cea mare a Vavilonului, cetatea cea tare, că într'un ceas a venit judecata ta!

11. Și neguțătorii pământului o vor plânge și o vor jeli pe ea, căci nimeni nu va mai cumpăra marfa lor,

12. Marfă de aur și de argint și pietre scumpe și mărgăritare și vison și porfiră și mătase și roș și tot felul de lemn bine mirositor și tot felul de lucruri de fildeş și tot felul de lucruri de lemn scump și de aramă și de fier și de marmoră;

13. Și scortșoară și tămaie și miruri și smirnă și vin și untdelemn

7. Ier. 50, 29. Is. 47, 7-8.

9. Ezech. 26, 16; 27, 30. 33. 35. Ps. 48, 4. Is. 23, 17.

10. Dan. 4, 27; Ezech. 26, 17. Is. 21, 9. Ier. 51, 8. Ezech. 27, 36.

și făină și grâu și vite și oi și cai și căruțe și robi și suflete de oameni.

14. Și roadele cele dorite de sufletul tău s'au dus dela tine și toate cele grase și strălucite s'au dus dela tine departe, și nu le vei mai afla pe ele.

15. Neguțătorii acestor lucruri, cari s'au îmbogățit dela ea, vor sta departe de groaza muncii ei, plângând și tânguindu-se,

16. Și zicând: Vai, vai (de tine), cetatea cea mare, cea imbrăcată în vison și în porfiră și în roș și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare! Că într'un ceas s'a pustit atâta bogăție!

17. Și toți cărmacii și toată gloată cea din corăbii și corăbierii și căți trăesc pe mare, vor sta departe,

18. Și văzând fumul arderii ei, vor striga, zicând: Care cetate mai era asemenea cetății celei mari!

19. Și și vor pune țărână pe capetele lor și strigând și plângând și tânguindu-se vor zice: Vai, vai (de tine), cetatea cea mare cu ale cărei scumpeturi s'au îmbogățit toți cei ce au corăbii pe mare! Că într'un ceas s'a pustit!

20. Veselește-te de ea, cerule, și voi sfinți și apostoli și proroci, că Dumnezeu a judecat-o pe ea, făcându-vă dreptate!

21. Iar un inger puternic a ridicat o piatră, mare cât o piatră de moară și a aruncat-o în mare, zicând: Cu așa pornire vei fi arun-

cat, Vaviloane, cetatea cea mare, și nu vei mai fi găsit!

22. Și viersul celor ce cântă din lăută și din gură și din flaut nu se va mai auzi întru tine; și niciun fel de meșter și niciun fel de meșteșug nu se va mai afla întru tine, și nici huruit de moară nu se va mai auzi întru tine.

23. Și lumină de făclie nu se va mai lvi întru tine; și glas de mire și de mireasă nu se va mai auzi întru tine; pentru că neguțătorii tăi erau boierii pământului și pentru că prin farmecile tale ai amăgit toate neamurile.

24. Și pentru că în tine s'a găsit sângele prorocilor și al sfinților și al tuturor celor ucși pe pământ.

19.

Cântarea sfinților pentru căderea Vavilonului. Nunta și cina Mielului. Antihrist și ai săi sunt aruncați în Gheendă.

După acestea am auzit în cer un glas puternic, ca de gloată multă, zicând: Aliluia! Mântuirea și slava și cinstea și puterea sunt ale Dumnezeului nostru!

2. Căci adevărate și drepte sunt judecățile lui! Căci a judecat pe curva cea mare, care a stricat pământul cu desfrânarea ei și a izbăvit sângele robilor săi, din mâna ei!

3. Apoi a doua oară a zis: Aliluia! Și fumul (arderii) ei se sue în vecii vecilor.

4. Iar cei douăzeci și patru de

17. Is. 23, 14. Ezech. 27; 27-29.
19. Ezech. 27, 30-34; 26, 19.
21. Ezech. 26, 21. Dan. 4, 27. Ier. 51, 63-64.

22. Is. 24, 8. Ezech. 26, 13.
23. Ier. 7, 34; 16, 9; 25, 10. Is. 23, 8; 47, 9.
24. Ier. 51, 49.

bătrâni și cele patru ființe au căzut și s'au închinat lui Dumnezeu celui ce șade pe scaun, zicând: Amin! Aliluia!

5. Și glas din scaun a ieșit zicând: Lăudați pe Dumnezeul nostru toți robii lui și cei ce vă temeți de dansul, și cei mici și cei mari.

6. Și am auzit un glas ca de gloată multă și un glas ca de ape multe și un glas ca de tunete tari, zicând: Aliluia! Domnul Dumnezeu nostru, Atotțiitorul, domnește!

7. Să ne bucurăm și să ne veselim și să dăm slavă lui, căci a venit nunta Mielului și mireasa lui s'a gătit.

8. Și i s'a dat ei să se îmbrace cu vison curat și strălucit; că visonul însemnează faptele cele drepte ale sfinților.

9. Apoi m'au zis: Scrie: Fericiți cei chemați la cina nunții Mielului! Și m'au zis: Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu.

10. Și am căzut înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui. Și m'au zis mie: Vezi să nu faci aceasta, căci eu sunt împreună slujitor cu tine și cu frații tăi cari au mărturisit pe Iisus. Lui Dumnezeu te închină. Căci mărturia lui Iisus este duhul prorocii.

11. Și am văzut cerul deschis, și iată un cal alb, și cel ce ședea pe el se chema Credinciosul și Adevăratul și întru dreptate judecă și face răboiu.

12. Ochii lui erau ca para focului și pe capul lui avea cununii multe și un nume scris pe care nimeni nu-l știe, fără numai el.

13. Și era îmbrăcat în haină roșită cu sânge, și numele lui se cheamă: Cuvântul lui Dumnezeu.

14. Și oștile cele cerești urmau după el pe cai albi, îmbrăcate fiind în vison alb și curat.

15. Și din gura lui ieșea sabie ascuțită, cu care avea să lovească pe păgâni. Și el îi va paște pe ei cu tolag de fier și va călca teascul vinului înverșunat al mâinii lui Dumnezeu, Atotțiitorul.

16. Iar pe halna și pe coapsa lui este scris acest nume: ÎMPĂRATUL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR.

17. Am văzut apoi un inger stând în soare; și a strigat cu glas mare, zicând tuturor pasărilor lor celor ce zboară spre mijlocul cerului: Veniți și vă adunați la cina marelui Dumnezeu,

18. Ca să mâncați trupuri de împărați și trupuri de căpitani și trupurile celor tari și trupurile cailor și ale celor ce șed pe ei și trupurile tuturor celor slobozi și celor robi și celor mici și celor mari!

19. Și am văzut hiară și pe împărații pământului și oștile lor adunate ca să facă răboiu cu cel ce șade pe cal și cu oastea lui.

20. Și hiară a fost prinsă, și cu ea: prorocul cel mincinos, care a făcut semnele înaintea ei, cu care a amăgit pe cei ce au primit semnul hiarăi și pe cei ce s'au închinat chipului ei. Și amândoi au fost aruncați de vii în iezărul cel de foc, unde arde pucioasă.

19. 15, Ps. 2, 9. Is. 11, 4; 63, 3. Amos 4, 13. Iolif 4, 13.

17, Ezech. 39, 4. 17-20.

21. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia care ieșea din gura celui ce ședea pe cal, și toate pasările s'au saturat din trupurile lor.

20.

Balaurul este legat. Mă de ani. Scaunele gătite mărturisitorilor lui Hristos. Învierea cea dintâi și a doua moarte. Gog și Magog. Judecata din urmă.

Am văzut apoi un inger porându-se din cer, având cheia adâncului și un lanț mare în mâna lui.

2. Și a prins pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și satana, și l'a legat pe el pe o mie de ani.

3. Și l'a aruncat în adânc și l'a închis și a pecetluit deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile, până se vor plini cei o mie de ani. După aceea trebuie să fie deslegat pentru puțină vreme.

4. Și am văzut niște scaune, și celor ce ședeau pe ele li s'a dat putere să judece. Și am văzut sufletele celor tăiați pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu și cari nu s'au închinat hiarăi, nici chipului ei și n'au primit semnul pe fruntea lor și pe mâna lor. Și ei au înviat și au domnit cu Hristos o mie de ani.

5. Iar ceilalți morți n'au înviat, până nu se va slăși m'au de ani. Aceasta este învierea cea dintâi.

6. Fericit și sfânt este cel ce are parte de învierea cea dintâi; asupra lor moartea cea de a doua nu are putere, ci (unul ca aceștia) vor

21, Ezech. 39, 17. 20.

fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor domni cu el o mie de ani.

7. Și dacă se va plini acea mie de ani, satana va fi slobozit din temnița lui.

8. Și va ieși să înșele neamurile cari sunt în cele patru unghieri ale pământului, pe Gog și pe Magog, și să le adune la răboiu; lor numărul lor va fi ca nisipul mării.

9. Și au eșit pe latul pământului și au încunjurat tabăra sfinților și cetatea, cea iubită, dar a căzut foc din cer și i-a mistuit pe ei.

10. Și diavolul care îi înșelase pe ei s'a aruncat în iezărul cel de foc și de pucioasă, unde este hiară și prorocul cel mincinos, și vor fi chinuți ziua și noaptea în vecii vecilor.

11. Și am văzut un scaun alb, mare, și pe cel ce ședea pe el, de a cărui față s'a ascuns pământul și cerul, și loc nu s'a mai aflat pentru ele.

12. Și am văzut pe morți, pe cei mici și pe cei mari, stând înaintea lui Dumnezeu, și cărți s'au deschis, și altă carte s'a deschis, care este cartea vieții; și s'au judecat morții din cele scrise în cărțile acelea, după faptele lor.

13. Și marea a dat pe morții cei dintr'ansa și moartea și iadul au dat pe morții lor; și s'a judecat fiecare după faptele sale.

14. Și moartea și iadul au fost aruncați în iezărul cel de foc. Acea-

20. 8, Ezech. 7, 2; 38, 2; 38, 9. 9, 2 Regi. 1, 10. Ezech. 38, 22; 39, 6. Zah. 12, 9. 11, Ps. 114, 7. 5. 13, Ps. 28, 4; 62, 13. Ier. 17, 10.

sta este moartea cea de a doua.
15. Iar cine nu s'a s'a aflat scris în cartea vieții, a fost aruncat în iezărul cel de foc.

21.

Cerul cel nou și pământul cel nou. Ierusalimul cel de sus.

Și am văzut un cer nou și un pământ nou; că cerul cel dintăi și pământul cel dintăi au trecut și marea nu mai este.

2. Și am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, pogorându-se din cer, gătită ca o mireasă împodobită pentru mirele său.

3. Și am auzit din cer un glas puternic, zicând: Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El se va sălășlui cu ei și ei vor fi poporul lui, și însuși Dumnezeu va fi cu dânșii.

4. Și va șterge Dumnezeu toată lacrima din ochii lor și moartea nu va mai fi; nici plângere, nici strigăt, nici durere nu vor mai fi, căci cele dintăi au trecut.

5. Și a zis cel ce ședea pe scaun: Iată, toate le fac nouă! Iar (mie imi) zise: Scrie, căci cuvintele acestea sunt adevărate și credincioase.

6. Și mi-a mai zis: Săvârșitu-s'a! Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Celui însetat îi voi da în dar apă din izvorul vieții.

7. Cel ce va birui va moșteni

toate și îi voi fi lui Dumnezeu și el îmi va fi mie fiu.

8. Iar partea celor fricoși și necredincioși și păcătoși și spurcați și ucigași și curvari și fermecători și închinători de idoli și a tuturor celor mincinoși, este în iezărul care arde cu foc și cu pu-cioasă; și aceasta este moartea cea de a doua.

9. Apoi a venit unul din cei șapte îngeri cari aveau cele șapte cupe pline de cele șapte năpaste de pe urmă, și a grăit către mine, zicând: Vino să-ți arăt pe femeia (care este) mireasa Mielului.

10. Și m'a dus pe mine, cu duhul, într'un munte mare și înalt, și mi-a arătat mie cetatea cea sfântă, Ierusalimul pogorându-se din cer, dela Dumnezeu.

11. Înălțată în slava lui Dumnezeu. Și lumina ei era asemenea pietrei prețioase, curată ca cleștarul.

12. Și avea un zid mare și înalt, cu douăsprezece porți, și la porți douăsprezece îngeri și nume scrise deasupra, care sunt numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.

13. Spre Răsărit erau trei porți, spre Miazănoapte trei porți, spre Miazăzi trei porți și spre Apus trei porți.

14. Iar zidul cetății avea douăsprezece pietre de temelie, și în tranșele numele celor douăsprezece apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce grăia cu mine avea o trestie de aur, ca să măsoare cetatea și porțile ei și zidurile ei.

15: Dan. 12, 1. Ps. 69, 29.

21, 2: Is. 52, 1.

3: Zah. 1, 10. Is. 8, 8. Ezech. 37,

27; 48, 35. 2 Cron. 6, 18.

4: Is. 35, 10; 65, 19. Ier. 31, 16.

5: Is. 43, 19.

6: Zah. 14, 8.

7: 2 Sam. 7, 14. Ps. 89, 27. Zah. 8, 8.

10: Ezech. 40, 2.

12: Ezech. 48, 31-35.

15: Ezech. 40, 3. 5.

16. Și cetatea era în patru colțuri și lungimea ei este cât și lățimea. Și a măsurat cetatea cu trestia (și a aflat-o) de douăsprezece mii de stadii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei erau deopotrivă.

17. Și a măsurat zidul ei (și l-a aflat) de o sută patruzeci și patru de coți, măsură de om, care era și a îngerului.

18. Și zidăria zidului ei era de iaspis, iar cetatea era de aur curat, asemenea sticlei celei curate.

19. Temeliile zidului cetății erau împodobite cu tot felul de pietre scumpe: Temelia cea dintăi era de iaspis, a doua de safir, a treia de halchidon, a patra de smaragd;

20. A cincea de sardonx, a șasea de sardon, a șaptea de hrisolit, a opta de veril, a noua de topaz, a zecea de hrisopras, a unsprezecea de iachint, a douăsprezecea de ametist.

21. Iar cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare: fiecare poartă era dintr'un mărgăritar. Și ulița cetății era de aur curat, ca sticla cea luminoasă.

22. Dar biserică n'am văzut întrânsa, căci Domnul Dumnezeu, Atotțiitorul, este biserică ei, și Mielul.

23. Și cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să lumineze în ea, căci slava lui Dumnezeu o luminează pe ea și luminătorul ei este Mielul.

24. Și neamurile întru lumina ei vor umbla și împărații pământului își vor aduce slava lor întrânsa.

25. Și porțile ei nu se vor închide ziua, căci noapte nu va fi acolo.

26. Și neamurile își vor aduce întrânsa slava și cinstea lor.

27. Și nu va intra întrânsa nimic spurcat și nimeni din cei dedați la ticăloșii și la minciuni, fără numai cei scriși în cartea vieții Mielului.

22.

Râul și pomul vieții. Vedenia Apostolului e prednică de creștare. Judecata din urmă.

Venirea lui Hristos.

Apoi mi-a arătat mie râul cu apa vieții, limpede ca cleștarul, izvorând din scaunul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. În mijlocul uliței ei, de o parte și de alta a râului, este pomul vieții, făcând rod de douăsprezece ori (pe an), în fiecare lună dându-și rodul său; și frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor.

3. Și nici un blestem nu va mai fi acolo. Scaunul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi întrânsa și slugile lui îi vor sluji.

4. Și vor vedea fața lui și numele lui va fi pe frunțile lor.

5. Și noapte nu va mai fi, și nu vor avea trebuință de făclii, nici de lumina soarelui, căci Domnul Dumnezeu îi va lumina pe ei și vor domni în vecii vecilor.

6. Și mi-a zis mie: Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate, și Domnul Dumnezeu!

27: Dan. 12, 1. Ps. 69, 29. Fac. 2, 9; 3, 22. Ezech. 47, 1. 7. Zah. 14, 8. Ezech. 47, 12.

22, 3: Zah. 14, 11.

sfinților proroci a trimis pe ingerul său să arate robilor săi cele ce trebuie să fie degrab.

7. Iată viu degrab, Fericit cel ce păzește cuvintele prorocii cărții acesteia.

8. Și eu, Ioan, sunt cel ce am văzut și am auzit acestea. Și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor ingerului care îmi arăta mie a acestea.

9. Dar el mi-a zis: Vezi să nu faci aceasta! Căci rob sunt împreună cu tine și cu frații tăi, prorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele cărții acesteia. Lui Dumnezeu te închină.

10. Și mi-a mai zis: Să nu pecetluiești cuvintele prorocii cărții acesteia, căci vremea aproape este.

11. Cel nedrept să mai facă strâmbătate; și cel spurcat să se mai spurce și cel drept să mai facă dreptate și cel sfânt să se mai sfințească.

12. Iată viu degrab, și plata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia precum va fi fapta lui.

13. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pe urmă.

14. Fericiți cei ce-și spală vesmintele lor, ca să aibă stăpânire

peste pomul vieții și prin porți să intre în cetate!

15. Iar câinii și vrăjitorii și curvarii și ucigașii și închinătorii de idoli și toți cei ce iubesc și lucrează minciuna (vor rămânea) afară!

16. Eu, Iisus, am trimis pe ingerul meu, ca să vă mărturisească vouă acestea prin biserici. Eu sunt rădăcina și sămânța lui David, steaua cea strălucitoare a dimineții.

17. Iar Duhul și mireasa zic: Vino. Și cel ce aude să zică: Vino. Și cel insetat să vie. Și cel ce voeste, să ia în dar din apa vieții!

18. Și eu mărturisesc ori cui ascultă cuvintele prorocii cărții acesteia: De va mai pune cineva ceva la ea, Domnul Dumnezeu va trimite peste el toate năpastele cele scrise în cartea aceasta;

19. Iar de va scoate cineva din cuvintele cărții prorocii acesteia, lua-vă Dumnezeu partea lui din pomul vieții și din cetatea cea sfântă despre care se scrie în cartea aceasta.

20. Cel ce mărturisește acestea zice: Da, viu degrab. Amin. Vino, Doamne Iisus!

21. Darul Domnului (nostru) Iisus Hristos cu voi cu toți! Amin.

16: Is. 11, 1. 10; 14, 12. Num. 24, 17.

17: Zah. 14, 8. Is. 55, 1.

19: A doua Lege 4, 2; 13, 1. Fac. 2, 9; 3, 22.

13: Is. 44, 6; 48, 12.

14: Fac. 2, 9; 3, 22; 49, 11.

SFÂRȘIT ȘI LUI DUMNEZEU SLAVĂ

O LĂMURIRE

Știut este că'n zile de cumplită vifornită ca cele de acum, creștinii caută cuvântul dumnezeesc cu mai multă sete decât în zilele de pace binecuvântată. Și e firesc să fie așa. Căci, mai cu seamă în asemenea vremi, unde ar și putea să alege ei după povoață și mângâiere, dacă nu la nesecata fântână de înfelepciune și mângâieri a dumnezeieștii Scripturi?

Pricini ca acestea ne-au îndemnat să dăm la lumină și să punem la îndemâna iubitorilor noștri fii sufleștești, dacă nu Biblia întreagă, cel puțin Noul Testament al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Mărturisim că dintru început ne ispitea gândul să scoatem la iveală, cu slove de azi, tipăritura Noului Testament așa cum a izvodit-o neuitatul Mitropolit Andrei Șaguna. Voiam, anume, ca și prin aceasta să ne arătăm osebita noastră cinstire față de marele „dător de legi și datini” al sfintei noastre Biserici. Ne-am dat însă seama degrab, că dela tipărirea Legii celei nouă de către marele ierarh, până astăzi, au trecut aproape 70 sută de ani. Se cuvenea deci să mai tocim haina graiului șagunian pe trupul vremii de azi.

Cu ajutorul lui Dumnezeu treaba aceasta am și făcut-o. Dar în strādania noastră ne-am ferit, întru cât ne-a fost cu putință, să ne atingem de mireasma cea dulce a graiului bătrânesc.

Sarcina ne-a fost mult ușurată de numeroasele tălmăciri — românești și streine — ale Noului Testament, pe cari le-am ispitit cu nu puțină luare aminte. Folositoare ne-a fost mai ales luminoasa tălmăcire a Prea Fericitului nostru Patriarh Nicodim, precum și a învățatului Părinte Grigorie (Gala Galaction). Iar unde am avut vreo nedumerire mai adâncă, ne-am dus chiar la izvodul de obârșie, adică la cel grecesc, ca să dobândim lămurire deplină.

Săvârșind lucrul nostru, mulțumim cu smerenie banului Părinte ceresc pentru ajutorul ce ni l-a dat; și tot îndurărilor Lui ne rugăm, ca să dăruiască pace, sănătate și iertare de păcate tuturor celor ce vor stărui întru cuvioasa ispitire a acestei sfinte Cărți.

La praznicul Florilor din anul Domnului 1942

EPISCOPUL NICOLAE

Scrie, Doamne, în cartea vieții pe
toți ostenitorii acestui lucru sfânt

CUPRINSUL

	Pag.
1. Sfânta Evanghelia dela Matei	1
2. Sfânta Evanghelia dela Marcu	52
3. Sfânta Evanghelia dela Luca	85
4. Sfânta Evanghelia dela Ioan	140
5. Faptele Sfinților Apostoli	180
6. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Romani	232
7. Cartea întâia a Sfântului Apostol Pavel către Corinteni	254
8. Cartea a doua a Sfântului Apostol Pavel către Corinteni	275
9. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Galateni	289
10. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Efeseni	297
11. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Filipeni	305
12. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Coloseni	311
13. Cartea întâia a Sfântului Apostol Pavel către Tesalonicheni	316
14. Cartea a doua a Sfântului Apostol Pavel către Tesalonicheni	321
15. Cartea întâia a Sfântului Apostol Pavel către Timotei	324
16. Cartea a doua a Sfântului Apostol Pavel către Timotei	330
17. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Tit	335
18. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Filimon	338
19. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Evrei	340
20. Cartea sobornicească a Sfântului Apostol Iacov	357
21. Cartea întâia sobornicească a Sfântului Apostol Petru	363
22. Cartea a doua sobornicească a Sfântului Apostol Petru	370
23. Cartea întâia sobornicească a Sfântului Apostol Ioan	374
24. Cartea a doua sobornicească a Sfântului Apostol Ioan	380
25. Cartea a treia sobornicească a Sfântului Apostol Ioan	381
26. Cartea sobornicească a Sfântului Apostol Iuda	383
27. Apocalipsul Sfântului Ioan de Dumnezeu cuvântătorul	385
O lămurire	411